

ਤੇਰੀ ਸੱਤਿਆ ਬਾਝਨ ਮੂਲ ਮੇਥੇ ਜ਼ਰਾ ਸੱਤਿਆ ਅੰਗ ਹਲਾਵਨੇ ਦੀ
ਤੇਰੇ ਆਸਰੇਕਰ ਦਲੀਲ ਬੈਠਾ ਮੋਤੀ ਸਾਗਰੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਆਵਨੇ ਦੀ
ਮੱਥਾ ਨਾਲ ਪਹਾੜ ਦੇ ਡਾਂਹ ਬੈਠਾ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋਸੇਰ ਉਠਾਵਨੇ ਦੀ
ਜੇਤੂਕਰਮਕਰੇਂ ਸੱਭੇ ਸਹਿਲ ਹੋਵੇ ਤੈਨੂੰ ਲੱਜਿਆ ਨਾਮ ਧਿਆਵਨੇ ਦੀ
ਤੇਰਾ ਨਾਮਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਮੈਂ ਭੀ ਰੱਖੀਂ ਸ਼ਰਮ ਇੱਕ ਨਾਮਸਦਾਵਨੇ ਦੀ

ਬੇਨਤੀ ਸਤਗੁਰਾਂ ਅੱਗੇ

ਮੇਰੀ ਲੱਖ ਡੰਡੌਤ ਪ੍ਰਨਾਮ ਹੋਵੇ ਆਇਆ ਸਰਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਸਧਾਰ ਗੁਰਜੀ
ਨਾਮ ਆਪਨੇ ਦੀ ਲਾਜ ਰੱਖ ਲੈਣੀ ਬਿਰਦ ਪਾਲ ਸ੍ਰਾਮੀ ਤਾਰਨਹਾਰ ਗੁਰਜੀ
ਨਾਨਕ ਅੰਗ ਦਗੁਰੂ ਅਮਦਾਸ ਤੂੰ ਹੀ ਰਾਮਦਾਸ ਅਰਜਨ ਦਾ ਤਾਰ ਗੁਰਜੀ
ਹਰਗੁਬਿੰਦ ਹਰਗਾਇ ਹਰਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗੁਰੂ ਨਾਵੇਂ ਹਿੰਦ ਚਾਦ ਅੱਘ ਹਾਰ ਗੁਰਜੀ
ਹੋਈ ਆਗਯਾ ਪੁਰਖ ਅਕਾਲ ਦੀ ਜਾਂ ਲਿਆ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਅਵਤਾਰ ਗੁਰਜੀ
ਹੋਇਆ ਜੰਗ ਦੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਾਰੇ ਦਿੱਤੇ ਮੇਟ ਸੱਭੇ ਧੰਦੂਕਾਰ ਗੁਰਜੀ
ਜੋਰ ਮੋਮਨਾ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਤੋੜ ਸਾਰਾ ਪਾਇਆ ਖਾਲਸੇ ਆਨਗੁਬਾਰ ਗੁਰਜੀ
ਰਚ ਪੰਥ ਕਠੇ ਕੀਤੇ ਵਰਨ ਚਾਰੇ ਰਚਿਆ ਖਾਲਸਾ ਬਲੀ ਬਲਵਾਨ ਗੁਰਜੀ
ਜਾਂਦਾ ਧਰਮ ਲਿਆ ਰੱਖ ਕਰਮ ਕਰਕੇ ਹੱਥ ਫੜ ਨੰਗੀ ਸੀ ਹਨ ਸਾਰ ਗੁਰਜੀ
ਸਹੇਕ ਸਟ ਭਾਰੇ ਦੇਹੀ ਆਪਣੀ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਧਰਮ ਦੇ ਰੱਖਨੇ ਹਾਰ ਗੁਰਜੀ
* ਜੰਦੂ ਟਿੱਕੇ ਦੀ ਰਖਯਾ ਆਨ ਕੀਤੀ ਜੰਗਕਰ ਤੁਰਕਾਂ ਤਾਈਂ ਮਾਰ ਗੁਰਜੀ
ਜਿਸ ਤਰਫ ਕੀ ਤਾ ਮੁੱਖ ਖਾਲਸੇ ਨੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਵਾਰ ਪਾਰ ਗੁਰਜੀ
ਤੁਸਾਂ ਚਿੜੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਜ਼ ਮਰਵਾ ਦਿਤੇ ਲੀਲਾ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਗੁਰਜੀ
ਸਿਰ ਜੱਟਾਂ ਦੇ ਛਤਰ ਝੁਲਾ ਦਿਤੇ ਹਲਵਾ ਹੁੰਦੇ ਕੀਤੇ ਸਰਦਾਰ ਗੁਰਜੀ
ਹੱਥ ਜੰਘੀਆਂ ਤੇ ਫੇਰ ਕੁੱਟਦੇ ਸੀ ਕੀਤੇ ਭਾਜੀਆਂ ਦੇ ਅਸਵਾਰ ਗੁਰਜੀ
ਰਚੇ ਰੀਥ ਤੇ ਪੰਥ ਰਚਾ ਨਵਾਂ ਕੀਤਾ ਜੰਗ ਦੇ ਸਿਰ ਉਪਕਾਰ ਗੁਰਜੀ
ਜਿਹੜੇ ਸੋਹਣੀਆਂ ਸੱਸੀਆਂ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਪੜ੍ਹ ਸਬਦ ਹੋਏ ਭਵ ਪਾਰ ਗੁਰਜੀ
ਰਾਹ ਨਰਕ ਵਾਲੇ ਜਾਂਦੇ ਲੋਕ ਰੱਖੇ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਵਚਾਰ ਗੁਰਜੀ

* ਪਰ ਉੱਪਕਾਰਤਾ ਕਰ ॥

ਭਾਨਗਿਆਨਵਾਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕੀਤਾਹੋਯਾਦੂਰਅੱਗਜਾਨਅੰਧਜਾਰ ਗੁਰਜੀ
 ਮੇਰੀਬੇਨਤੀਅਰਜ਼ਕਬੁਲਕਰਨੀਮੇਰਾਦੇਵਨਾ ਸਿਹਰ ਸਵਾਰ ਗੁਰਜੀ
 ਜਿਵੇਂਤੁਰਕਪਠਾਣਾਂਦਾਨਾਸਕੀਤਾ ਮੇਰੇਦੇਵਨੇ ਵਿਘਨ ਪਛਾਰ ਗੁਰਜੀ
 ਮੇਰੀ ਵਿੱਚ ਜਹਾਨਦੇਲਾਜ ਰੱਖੀਆਖਾਂਸਿੱਹਰਤਾਸੀਰਉਚਾਰ ਗੁਰਜੀ
 ਆਉਨਨੋਕਜੁਬਾਨਨਕਸ਼ਟ ਹੋਵੇ ਕਰਾਂ* ਗੰਥ ਪੂਰਾ ਸ਼ੌਕ ਧਾਰਗੁਰਜੀ
 ਖੁਸ਼ੀਹੋਨ ਸੱਭੇ ਪੜ੍ਹਨਸੁਨਣ ਵਾਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾ ਵਿੱਚਗੈ ਬੁੱਧ ਉਦਾਰ ਗੁਰਜੀ
 ਬਾਗ਼ ਬਾਗ਼ ਹੋ ਜਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਵਾਲੇ ਦੇਖਸੁਖਨ ਬਹਾਰ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਗੁਰਜੀ
 ਜੇਕਰਮਿਹਰਦੀਕਰੋਗੇਨਿਗੁ ਮੇਥੇਕਵਤਾਹੋਜਾਸੀ ਇਕਸਾਰ ਗੁਰਜੀ
 ਤੁਸਾਂ ਆਪਣੀ ਤਰਫ਼ ਥੀਂ ਦਯਾਕਰਨੀ ਮੇਰੇਦੇਵਨੇਐਬਵਸਾਰ ਗੁਰਜੀ
 ਮੇਰੇ ਜਿਹਾ ਨ ਦੂਸਰਾ ਹੋਰ ਖੋਟਾ ਤੁਸਾਂ ਜਿਹਾ ਨ ਹੋਰ ਦਾਤਾਰ ਗੁਰਜੀ
 ਤੁਸਾਂਜਿਹਾਨਾਹੀਂ ਸ਼ਰਨ ਪਾਲਕੋਈ ਮੇਰੇਜਿਹਾਨਹੋਰਬੁਰਿਆਰ ਗੁਰਜੀ
 ਮੇਰੇ ਦੇਖ ਸਾਰੇ ਐਬ ਢੱਕ ਲੈਣੇ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਭ ਨਾਲੋਂਐਬਦਾਰ ਗੁਰਜੀ
 ਕਰਮਭਲਾਕੋਈਮੈਥੋਂਨਹੀਂ ਹੋਯਾਬਾਈਸਾਲਦੇਆਵਿੱਚ ਘਾਰ ਗੁਰਜੀ
 ਅਗੇਕੋਈ ਉਮੈਦਨਨੇਕੀਆਂਦੀਕੱਲਜੁਗਪਾਇਆ ਸਿਰਭਾਰ ਗੁਰਜੀ
 ਇੱਕ ਆਸਮੈਨੂੰਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਾਲੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨ ਕਾਰ ਵਿਹਾਰ ਗੁਰਜੀ
 ਪੰਥ ਆਪਨੇ ਦੀਲਾਜ ਤੁਸਾਂਤਾਈਂ ਸਿੱਖੀਪਾਲਨੀਹੈਇੱਕਰਾਰ ਗੁਰਜੀ
 ਰਿੱਧਸਿੱਧ ਬਖਸ਼ੀਤੁਸਾਂਖਾਲਸੇਨੂੰਭੁਗਤਮੁਗਤਦਿੱਤੇ ਫਲਚਾਰ ਗੁਰਜੀ
 ਆਸਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਏ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਦੋਵੇਂ ਹਥਜੋੜਾਂਬਾਰਬਾਰ ਗੁਰਜੀ

ਉਸਤਤੀ ਵਿੱਦਯਾ ਗੁਰੂ

ਧੰਧ ਧੰਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸਵਾਮੀ ਜਿਨ੍ਹਾ ਵਿੱਦਯਾ ਪੜ੍ਹਨ ਸਖਾਇਆਏ
 ਦਿੱਤਾਮੇਟਅੱਗਜਾਨਅੰਧੇਰਸਾਰਾਦਿਲੋਂਤਿਮ੍ ਅੱਗਜਾਨ ਮਟਾਇਆਏ
 ਕੀਤੀਬੁੱਧਪ੍ਰਕਾਸ਼ਹੁਲਾਸ ਕਰਕੇ ਭਾਨ ਗਿਆਨ ਵਿਚਾਰ ਚੜ੍ਹਾਇਆਏ
 ਕੀਤਾਪਸੂਬੋਂ ਆਦਮੀ ਜੂਨਅੰਦ੍ਰ ਬੜੀਮਿਹਰ ਕਰਕਰਮ ਕਮਾਇਆਏ
 ਕਰਾਂਬੈਠਕੀਸਿਫ਼ਤਜੁਬਨਥੀਮੈਂਜਿਨ੍ਹਾਮਣਕਿਓਂਲਾਲ ਬਨਾਇਆਏ

* ਜੌਹਰ ਖ਼ਾਲਸਾ ॥

ਭੁੱਲੇ ਜਾਂਦੇ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਰਾਹ ਪਾਇਆ ਰੂਪ ਆਪਨੇ ਵਿੱਚ ਮਲਾਇਆਏ
 ਵਾਹ ਵਾਹ ਓਹ ਰੂਪ ਮਹਾਤਮਾਂ ਦਾ ਮਾਰ ਤਮ੍ਹਾਂ ਤੇ ਕੂੜ ਗਵਾਇਆਏ
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤੇ ਲੋਭ ਹੰਕਾਰ ਤਾਈਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੀ ਨਦੀ ਰੁੜ੍ਹਾਇਆਏ
 ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਦਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਦਿਲੋਂ ਭਰਮ ਅੰਗੜਾਨ ਹਟਾਇਆਏ
 ਏਸ ਜੱਗ ਨੂੰ ਜਾਲ ਕੇ ਵਾਗ ਸੁਫਨੇ ਮੋਹ ਏਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨ ਪਾਇਆਏ
 ਜਿਵੇਂ ਕੋਲ ਤਾਲਾ ਬਦੇ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਮੱਖੀ ਵਾਂਗ ਨਚਿੱਤ ਫਸਾਇਆਏ
 ਦੁਖ ਵੈਰ ਨ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਨਿਰਮੋਹ ਹੋ ਝੱਟ ਲੰਘਾਇਆਏ
 ਗੁਰ ਬਾਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖੀ ਹੋਰ ਲਫਜ਼ ਨ ਮੂਹੋਂ ਅਲਾਇਆਏ
 ਨਾਮ ਜਪਦਿਆਂ ਉਮਰ ਬਤੀਤ ਹੋਈ ਐਵੇਂ ਦਮ ਨ ਮੂਲ ਗਵਾਇਆਏ
 ਭਲੇ ਪੁਰਸ਼ ਮਰਦੇ ਉਮਰ ਭੋਗ ਸਾਰੀ ਘਟੇ ਪਾਪੀਆਂ ਆਖ ਸੁਨਾਇਆਏ
 ਅੰਜ ਤੀਕ ਰਹੀ ਦੇਹ ਆਰੋਗ ਡਿੱਠੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਗਿਣਤੀ ਸੌ ਆਇਆ ਸੇ
 ਜਪ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸੁਖ ਮਣੀ ਪਾਠ ਕਰਦੇ ਤਿੰਨ ਨੇਮ ਦਾ ਨੇਮ ਠਹਿਰਾਇਆਏ
 ਬੁੱਧ ਰਹੀ ਚੈਤੰਨ ਹੈ ਹੁਣ ਤੋੜੀ ਜਨਮ ਸੁਫਲ ਮਾਨੁੱਖ ਦਾ ਪਾਇਆਏ
 ਵਿੱਚ ਹੈ ਅੰਸਥਾਨ ਕਲਾਸ ਵਾਲੇ ਸਿੰਘ ਖੱਤ੍ਰੀ ਆਖ ਸੁਨਾਇਆਏ
 ਦੁਸੰਧਾ ਸਿੰਘ ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਰਾਂਬੰਦ ਨਾ ਜਿਨ੍ਹਾ ਪੜ੍ਹਾਇਆਏ

ਪਰੇਮੀ ਜਨਾਨੇ ਕਹਿਨਾ ਵਾਸਤੇ ਏਸ ਗ੍ਰੰਥ ਰਚਨ ਦੇ

ਲੱਗੀ ਖੂਬ ਬਹਾਰ ਬਹਾਰ ਸੇਤੀਲਾਇਆ ਦੋਸਤਾਂ ਆਨ ਦੀਵਾਨ ਆਹਾ
 ਖਿੜੀ ਖੂਬ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਬਹਾਰ ਵਾਲੀ ਬੈਠੇ ਰਲ ਮਿੱਤ੍ਰ ਇਕੋ ਹਾਨ ਆਹਾ
 ਖਿੜੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਮਨ ਫੁੱਲ ਵਾਂਗੂ ਸਭ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਤਿਆਰ ਸਾਮਾਨ ਆਹਾ
 ਵੱਗੀ ਆਨ ਕੇ ਹਵਾ ਪ੍ਰੇਮ ਵਾਲੀ ਦਿੱਲ ਹੋਏ ਲੁਭਾਯ ਮਾਨ ਆਹਾ
 ਰਲ ਮਿਤ੍ਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਮਤਾ ਕੀਤਾ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਆਹਾ
 ਫੇਰ ਕਹਿਆ ਸੁਨਾ ਕੇ ਦਾਸ ਤਾਈਂ ਇੱਕ ਅਸੀਂ ਕਰਦੇ ਫੁਰਮਾਨ ਆਹਾ
 ਆਖੇ ਬਹੁਤ ਨੇ ਬੈਤਕ ਬਿੱਤ ਡਿਓਂਡਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੌਕ ਦੇ ਹੋ ਗੁਲਤਾਨ ਆਹਾ
 ਕਿਸੇ ਬਹੁਤ ਬਨਾਇ ਤਿਯਾਰ ਕੀਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲੋਕ ਲੈ ਵਿੱਚ ਜਹਾਨ ਆਹਾ
 ਤੇਰਾ ਦਿਲ ਕਮਾਨ ਨੰਟਾਂਕ ਵਾਲਾ ਵਿੱਚ ਸੁਖਨ ਧਰੇ ਤਿੱਖੇ ਬਾਨ ਆਹਾ

ਚਿੱਲਾ ਖਿੱਚ ਜੁਬਾਨ ਦਾ ਚੱਲਦੇ ਨੇ ਦਾਨਸ਼ ਮੰਦਾਂਦੇ ਦਿਲ ਨਸ਼ਾਨ ਆਹਾ
 ਪਿੱਛੇ ਕਹੇ ਕਿੱਸੇ ਸੋਤਾਂਛਪ ਚੁਕੇ ਲੈ ਲੈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਕਦਰ ਦਾਨ ਆਹਾ
 ਕਿੱਸਾ ਨਵਾਂ ਬਨਾਇਸੁਨਾਇਸਾਨੂੰ ਕੁੱਝ ਅਕਲਦਾ ਲਾਇਕੇਤਾਨ ਆਹਾ
 ਪਿੱਛੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਵੀ ਸੁਰਾਂ ਕਰੀ ਕਵਤਾ ਸਿਹਰਸ਼ਾਇਰਾਂ ਇਲਮਤਰਾਨ ਆਹਾ
 ਹੁਨਰਇਲਮ ਤੇ ਕਸਬ ਦਿਖਾਇਦਿੱਤੇ ਚੰਗੇ ਹੋਏ ਕਈ ਬੁੱਧੀ ਵਾਨ ਆਹਾ
 ਰਹੇ ਜੱਗ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਬਾਕੀ ਬਨੇ ਸ਼ਇਰ ਜਿਹੜੇ ਬਾਗ ਬਾਨ ਆਹਾ
 ਬੂਟੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਫੁੱਲ ਕਰਸੁਖਨ ਰੂਪੀ ਹੱਥੀਂ ਲਾਇ ਗਏ ਬੋਸਤਾਨ ਆਹਾ
 ਬੜੇ ਬੜੇ ਕੋਈ ਨਾਮ ਵੱਰ ਹੋਏ ਨਹੀ ਦਿਸ ਦਾ ਕਿਤੇ ਨਸ਼ਾਨ ਆਹਾ
 ਪੁਤਲੇ ਖਾਕ ਦੇ ਖਾਕਦੇ ਵਿੱਚ ਰਲ ਗਏ ਇਹ ਕੂਚ ਫਨਾਹ ਮਕਾਨ ਆਹਾ
 ਕਈ ਕੱਟ ਗਏ ਰਾਤ ਸਰਾਂ ਅੰਦ੍ਰ ਵੇਲੇ ਸੁਬਹ ਕਰ ਗਏ ਚਲਾਨ ਆਹਾ
 ਨਦੀਨਾਓਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਏਹ ਮੇਲ ਹੈ ਜੀ ਬਣਿਆ ਜੱਗ ਸਾਰਾ ਅੰਟ ਜਾਨ ਆਹਾ
 ਕਈ ਆਵੰਦੇ ਤੇ ਕਈ ਜਾਵੰਦੇ ਨੇ ਕਈ ਬੰਨ੍ਹ ਤਿਯਾਰ ਸਾਮਾਨ ਆਹਾ
 ਪੈਨਾ ਸਭ ਨੇ ਕਾਲ ਦੇ ਮੁੱਖ ਅੰਦ੍ਰ ਝੂਠਾ ਮੂਰਖਾਂ ਸ਼ਾਨ ਗੁਮਾਨ ਆਹਾ
 ਕਈ ਮਾੜੀਆਂ ਮਹਿਲ ਉਸਾਰ ਗਏ ਕਈ ਕੋਟ ਤੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਐਵਾਨ ਆਹਾ
 ਕਈ ਮੌਤ ਤਾਈਂ ਜੱਫੇ ਮਾਰ ਗਏ ਬਲ ਗਏ ਦਖਾ ਬਲ ਵਾਨ ਆਹਾ
 ਜ਼ਾਲਮ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਕੇ ਨਾਮ ਡੋਬ ਗਏ ਨਾਲ ਆਜ ਜਾਂ ਪਾਪ ਕਮਾਨ ਆਹਾ
 ਰਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅਟੱਲ ਬਾਕੀ ਭਲਾ ਬੀਜ ਹੱਥੋਂ ਦੇ ਗਏ ਦਾਨ ਆਹਾ
 ਨਾਮ ਵਾਸਤੇ ਖੂਹ ਤੇ ਬਾਗ ਬਾਉਲੀ ਵਿੱਚ ਰਾਸਤੇ ਤਾਲ ਲਵਾਨ ਆਹਾ
 ਨਾਮ ਵਾਸਤੇ ਪੁਲ ਸਰਾਂ ਮੰਦ੍ਰ ਬਖ਼ਤਾ ਵਰ ਜਿਹੜੇ ਬਨ ਵਾਨ ਆਹਾ
 ਬੂਟਾ ਆਪ ਹੱਥੀਂ ਤੂੰ ਭੀ ਲਾ ਕੋਈ ਏਸ ਦੇਹ ਵਾਲਾ ਝੂਠਾ ਮਾਨ ਆਹਾ
 ਫੁੱਲ ਫੁੱਲ ਅੰਦ੍ਰ ਹੋਰ ਹੋਰ ਖੁਸ਼ਬੂਕਦਰ ਦਾਨ ਜਿਹੜੇ ਕਦਰ ਪਾਨ ਆਹਾ
 ਗੁੱਲ ਸੁਇਲਮ ਅੰਦ੍ਰ ਗੁੱਲ ਖਿਲਾ ਦੇ ਤੂੰ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਕ੍ਰ ਸਿਹਰ ਬਖਾਨ ਆਹਾ
 ਸੋਹਣੇ ਫੁੱਲਾਂ ਉਪਰ ਮਨ ਦੇ ਸਤਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਬੁਲ ਬਲਾਂ ਚਹਿਰ ਹਾਨ ਆਹਾ
 ਲਿਖ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦਾ ਹਾਲ ਸਾਰਾ ਬੜਾ ਮਰਦਦਲੇਰ ਜਵਾਨ ਆਹਾ
 ਜਿਵੇਂ ਵੈਰ ਲਏ ਸਾਹਿਬ ਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੇ ਮਾਰੇ ਚੁਟਕੇ ਮੁਗਲ ਪਠਾਨ ਆਹਾ

ਸਿੱਧੇ ਜੋੜ ਕੇ ਬੈਂਤ ਤਯਾਰ ਕਰਦਿਹਮੋਟੀਰੱਖ ਪੰਜਾਬ ਜੁਬਾਨ ਆਹਾ
ਇਹਅਰਜਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾਕਰਪੰਥਦੇਸਿਰਅਹਿਸਾਨਆਹਾ

ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਕਵਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਮਿੱਤ੍ਰਾਂ ਦੇ

ਆਖੀ ਤੁਸਾਂਜੋਠੀਕਹੈਖਾਲਸਾਜੀਦਾਸਮੂਲਨਹੀਂ ਸੱਕਦਾਟਾਲਪਿਆਰੇ
ਮੰਨਾਂਸਿਰ ਮੱਥੇਕਹਿਆਆਪਦਾਮੈਂਕਹਿਨਾਤੁਸਾਂਦਾਲਾਂਸੰਭਾਲਪਿਆਰੇ
ਧੰਨ ਭਾਗ ਮੇਰੇ ਅੱਜ ਧੰਨ ਹਾਂਮੈਂ ਸੈਨੂੰਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਵਾਲ ਵਾਲ ਪਿਆਰੇ
ਮੈਂਕੌਨ ਨਾਚੀਜ਼ਕੰਗਾਲਜਿਹਾਕੀਤਾਮੇਰਿਆਂਦੋਸਤਾਂ ਸਵਾਲ ਪਿਆਰੇ
ਆਖਾਲੱਖ ਵਾਰੀ ਮੰਨਾਂਖਾਲਸਾ ਜੀਮੇਰੇਦਿਲ ਹੈਡਰਕਮਾਲ ਪਿਆਰੇ
ਛੰਦਹੈ ਨ ਉਚਾਰਨੇ ਬਹੁਤਅੱਖੇਮੈਂਤਾਜਾਨ ਦਾਨਹੀਂਇਕਚਾਲ ਪਿਆਰੇ
ਸ਼ਿਹਰਆਖਨਾਕੱਮਹੈਸ਼ਾਇਰਾਂਦਾਆਖਾਂਸ਼ਿਹਰਮੇਰੀਕੀਮਜਾਲਪਿਆਰੇ
ਕਤਰੇ ਖੂਨ ਉਛਾਲਨੇ ਸ਼ਿਹਰਕਹਿਨਾ ਵੈਠਕੱਢਨੇਦਿਲੀਉਬਾਲਪਿਆਰੇ
ਏਥੇਚਾਹੀਦੀਖੁੱਧ ਬਾਰੀਕ ਵੱਡੀ ਹੋਰ ਵਿੱਦਯਾ ਚਾਹੀਦੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰੇ
ਸ਼ਿਹਰ ਆਖਨੇ ਕੰਮਨੇ ਚਾਤਰਾਂ ਦੇ ਖੋਟੀ ਖੁੱਧ ਤੇ ਹਾਂ ਉਮੁਬਾਲਪਿਆਰੇ
ਜੋੜ ਅੱਖਰਾਂ ਫੁੱਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨੈਂ, ਥਾਂ ਥਾਂ ਲਾਨੈਂ ਡਾਲ ਡਾਲ ਪਿਆਰੇ
ਬੂਟੇ ਜੋੜ ਕੇ ਬੈਂਤ ਤਯਾਰ ਕਰਨੇ ਰੰਗ ਰੰਗਕਈ ਚਿੱਟੇਲਾਲ ਪਿਆਰੇ
ਦਿਲ ਦੌਰ ਬਨਾ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੇ ਬੂਟੇ ਦੇਵਨੇ ਲਾ ਦਖਾਲ ਪਿਆਰੇ
ਸ਼ੌਕ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮਨ ਵਾਂਗ ਭੌਰਾਂ ਉੱਤੇ ਕਰਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਬਠਾਲ ਪਿਆਰੇ
ਏਡੀਨਹੀਂਹਿੰਮਤਹੁਨਰਨਹੀ ਮੇਥੇਨਹੀਂਆਵੰਦੇਦਿਲੋਂਉਬਾਲ ਪਿਆਰੇ
ਆਸ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਰਖ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾਹੋਰਛੱਡਦੇਹਖਾਮਖਿਆਲਪਿਆਰੇ

ਕਰਤਾ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਪੰਥ ਅੱਗੇ ॥

ਕਰਾਂ ਬੇਨਤੀ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਅੱਗੇ ਸ਼ਰਨਤੇਰੀਹਾਂਮੈਂ ਤੱਕਬਾਲਆਇਆ
ਤੂੰ ਗੁਰਾਂਦੀ ਮੂਰਤੀਕਲੂ ਅੰਦ੍ਰ ਬਹੁਤੀ ਕਰ ਵਚਾਰ ਮੈਂ ਭਾਲ ਆਇਆ
ਇਹ ਕਰਾਂ ਅਰਦਾਸਮੈਂ ਪਾਸਤੇਰੇ ਮੇਰੇਦਿਲਦੇ ਵਿੱਚਉਬਾਲ ਆਇਆ
ਕਹਿਆਬੰਦੇਦਾਹਾਲਕਹੋਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਚਿੱਤਭੀਸ਼ੌਕਕਮਾਲਆਇਆ
ਕੱਮ ਸ਼ਾਇਰੀਦਾਹੈਜੀ ਬਹੁਤਅੱਖਾਮੇਰੇਬਾਲਦੇਚਿੱਤਖਿਆਲਆਇਆ

ਮੇਰੀ ਰੱਖਣੀ ਸਰਮਕੂਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਰਨ ਪੰਥ ਦੀ ਮੈਂ ਕਰਪਾਲ ਆਇਆ

ਏਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਬਣਨ ਥੋਂ ਪੰਥ ਨੂੰ ਲਾਭ ॥

ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਗਿਆਨੀ ਜੀ ਰੰਗ ਰਚਿਆ ਨਾਮ ਜਿਸਦਾ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਭਾਈ
ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਓਸ ਦਾ ਬੋਧ ਨਾਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਸਿੰਘ ਨਰਾਸ ਭਾਈ
ਉਹਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ ਕੋਈ ਵਿੱਦਵਾਨ ਪੂਰਾ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਬੋਧ ਨ ਪਾਸ ਭਾਈ
ਬਾਹਰ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨ ਸੰਤ ਮਿਲਦੇ ਕਰਨ ਕਥਾ ਜੋ ਨਾਲ ਹੁਲਾਸ ਭਾਈ
ਕਿਥੋਂ ਜਾਕੇ ਸੁਨਣ ਉਹ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਜਿਹੜੇ ਧੰਦਿਆਂ ਦੀ ਫਸੇ ਫਾਸ ਭਾਈ
ਓਹਨਾਂ ਵਾਸਤੇ ਰਚਾਂ ਗ੍ਰੰਥ ਸੋਹਨਾ ਰੱਖ ਪੂਰਿਆਂ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਆਸ ਭਾਈ
ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਦਾ ਸਤੇ ਕਰੇ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਕਰਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਅਰਦਾਸ ਭਾਈ
ਹੁਣ ਲਿਖ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਯਾਦ ਰਖ ਗੁਰੂ ਸਾਸ ਸਾਸ ਭਾਈ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਇਹ ਗ੍ਰੰਥ ਆਖਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਬੈਂਤਾਂ ਕਦਰ ਜੱਟ ਸਿੱਧੇ ਇਹਦਾ ਪਾਵਨੀ ਗੇ
ਛੱਡ ਸੱਸੀਆਂ ਸੋਠੀਆਂ ਹੀਰ ਰਾਂਝੇ ਇਹਨੂੰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਗਾਵਨੀ ਗੇ
ਭੇਦ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਭੀ ਨਾਲੇ ਪਾਵਨੀ ਗੇ ਬੈਠ ਆਪਨਾ ਦਿਲ ਪਰਚਾਵਨੀ ਗੇ
ਨਾਲੇ ਸਿੱਖੀ ਦੀ ਹੋਵਸੀ ਖਬਰ ਸਾਰੀ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਦੇ ਘਰਨੂੰ ਆਵਨੀ ਗੇ
ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਯਾਰ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੇ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਨਾਵਨੀ ਗੇ
ਕਥਾ ਵਾਂਗ ਰੱਖਾਂ ਇਹ ਭੀ ਬੈਂਤ ਸਿੱਧੇ ਸਿੱਧੇ ਜੱਟ ਸੁਰਾਂ ਨਾਲ ਲਾਵਨੀ ਗੇ
ਹੋਰ ਵਿੱਦਯਾ ਵਾਨ ਜੋ ਲੋਗ ਭਾਈ ਉਹ ਜਾਨ ਅੰਵਾਨ ਹਸਾਵਨੀ ਗੇ
ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਜੋ ਹੋਏ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਗੁਰੂ ਮਿਹਰ ਕਰਕੇ ਬਖਸ਼ਾਵਨੀ ਗੇ

ਏਸ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਆਉਣਗੇ ॥

ਹੱਥ ਜੋੜ ਕਰਕੇ ਨਮਸਕਾਰ ਗੁਰ ਨੂੰ ਹੁਣ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਚਲਾਵਨਾ ਹਾਂ
ਜੈਸੀ ਬੁੱਧ ਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਭਾਈ ਹਾਲ ਬੰਦੇ ਦਾ ਆਖ ਸੁਨਾਵਨਾ ਹਾਂ
ਜਿਵੇਂ ਬੰਦੇ ਤੇ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਮੇਲ ਹੋਇਆ ਤਿਵੇਂ ਮੁੱਖ ਥੀਂ ਆਖ ਅਲਾਵਨਾ ਹਾਂ
ਬੰਦਾ ਚੜ੍ਹ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਆਇਆ ਸਾਰਾ ਜੋੜਕੇ ਜੋੜ ਰਲਾਵਨਾ ਹਾਂ
ਵੈਰ ਲਏ ਜਿਵੇਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੇ ਮਾਰੇ ਤੁਰਕ ਤਿਵੇਂ ਗੀਤ ਗਾਵਨਾ ਹਾਂ

ਕੀਤੀ ਨਾਲ ਪਹਾੜੀਆਂ ਰਾਜਿਆਂ ਜਿਓਂ ਲਈ ਜਿੱਤ ਪੰਜਾਬ ਜਤਾਵਨਾ ਹਾਂ
 ਘੋੜਾ ਫੇਰਿਆ ਦੇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਹਰ ਦੁਵਾਰ ਥੀਂ ਅਟਕ ਲੈ ਜਾਵਨਾ ਹਾਂ
 ਬੀ ਨਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦਾ ਚੁਣ ਚੁਣਕੇ ਹਾਲ ਲਖਾਵਨਾ ਹਾਂ
 ਫਿਰੀ ਬੰਦੇ ਦੀ ਆਨ ਦੁਹਾਈ ਜਿਵੇਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਮੂੰਹ ਘਾਹ ਫੜਾਵਨਾ ਹਾਂ
 ਜਿਵੇਂ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੰਗ ਹੋਏ ਓਸੇ ਤਰਫ ਨੂੰ ਕਲਮ ਚਲਾਵਨਾ ਹਾਂ
 ਜਿਵੇਂ ਪੰਥ ਦੇ ਨਾਲ ਵਗਾੜ ਪਿਆਉਹ ਭੀ ਦੱਸਕੇ ਭਰਮ ਉਠਾਵਨਾ ਹਾਂ
 ਮਾਤਾ ਸੁੰਦੀ ਜਿਵੇਂ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ ਝੂਠਾ ਕੌਲ ਦਾ ਕਰ ਫਸਾਵਨਾ ਹਾਂ
 ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਜਿਓਂ ਆਨ ਅਖੀਰ ਹੋਈ ਲੈਕੇ ਮੁੱਢ ਥੀਂ ਤੋੜ ਝੜਾਵਨਾ ਹਾਂ
 ਚੁੱਕ ਅਵਲੋਂ ਗੱਲ ਅਖੀਰ ਤੋੜੀ ਸਾਫ ਸਾਫ ਹੀ ਲਿੱਖ ਦਖਾਵਨਾ ਹਾਂ
 ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖਕੇ ਬੰਦੇ ਦਾ ਹਾਲ ਸਾਰਾ ਪਿਛੋਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਹਾਲ ਬਤਾਵਨਾ ਹਾਂ
 ਸੱਭੇ ਦੇਖ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਤਵਾਰੀਖਾਂ ਨਾਲੇ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਉਲਟਾਵਨਾ ਹਾਂ
 ਆਸ਼ਾ ਲੈਕੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਬੁੱਧ ਵਾਨਾ ਤਵਾਰੀਖ ਦੇ ਤੌਰ ਬਨਾਵਨਾ ਹਾਂ
 ਮੇਰੀ ਬੁੱਧ ਹੈ ਜੱਹੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਤਿਹਾ ਇਹ ਗ੍ਰੰਥ ਰਚਾਵਨਾ ਹਾਂ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਗੁਰੂ ਦਸਮ ਮਹਾਰਾਜ ਜੋ ਪੰਥ ਵਾਲੀ ਕਰਾਂ ਸੁਰੂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਕੇ
 ਮਿਹਰ ਕਰਨ ਜੇਦਾਸ ਤੇ ਦਿਆਲ ਹੋਕੇ ਲਿਖਾਂ ਬੰਦੇ ਦਾ ਹਾਲ ਸੁਧਾਰ ਕਰਕੇ
 ਜੇਹੀ ਬੁੱਧ ਦਿੱਤੀ ਸੱਚੇ ਗੁਰੂ ਮੇਰੇ ਸੋ ਮੈਂ ਲਿਖਾਂ ਗੁਮਾਨ ਵਸਾਰ ਕਰਕੇ
 ਕੀਤੇ ਆਪ ਕਲਗੀ ਧਰਕੰਮ ਜਿਹੜੇ ਏਸ ਜੱਗ ਅੰਦ੍ਰ ਦੇਹ ਧਾਰ ਕਰਕੇ
 ਗਿਣੇ ਜਾਵਦੇ ਸ਼ੇਸ਼ ਨ ਸ਼ਾਦਦਾ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹੱਟ ਬੈਠੇ ਹਿੰਮਤ ਹਾਰ ਕਰਕੇ
 ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੀ ਦਾ ਜੇਕ੍ਰਾਂ ਬਣੇ ਕਾਗਜ਼ ਇਹਨਾਂ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਕਲਮ ਤਿਯਾਰ ਕਰਕੇ
 ਇਹ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਦਵਾਤ ਦੇਥਾਂ ਸ਼ਾਹੀ ਕੁੱਲ ਪਹਾੜ ਵਿੱਚ ਡਾਰ ਕਰਕੇ
 ਛੱਤੀ ਜੁੱਗ ਬਹਿਕੇ ਲਿਖੇ ਆਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਾਲ ਸ਼ਾਰਦਾ ਨੂੰ ਮਦਦਗਾਰ ਕਰਕੇ
 ਜੇਕਰ ਲਿਖੇ ਤੇ ਫੇਰ ਭੀ ਕੀ ਲਿਖੇ ਰਾਈ ਜਿਨਾ ਪਹਾੜੋਂ ਸੁਮਾਰ ਕਰਕੇ
 ਮੈਂ ਤਾਂ ਜੀਵ ਪਾਪੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਭਰਿਆ ਮੂੜੁ ਮੱਤ ਜਾਨੋ ਇੱਤ ਬਾਰ ਕਰਕੇ
 ਇੱਕ ਜੀਭ ਮੇਰੀ ਓਹ ਭੀ ਵਿਸ਼ੇ ਰੁੱਝੀ ਕੋਣ ਜੱਸ ਗੁਰ ਲਿਖੇ ਵਚਾਰ ਕਰਕੇ

ਅਸਾਂ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਂ ਰਾਤ ਦਿਣੇ ਫਸੇ ਵੱਡਾ ਪਿਆਰ ਕਰਕੇ
 ਇੱਕੋ ਬੁੱਧ ਸੀ ਉਹ ਭੀ ਕੁਬੁੱਧ ਹੋਈ ਖੋਟਾ ਸੰਗ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਕਾਰ ਕਰਕੇ
 ਇੱਕ ਇੰਦ੍ਰਾ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦਸ ਓਹਨੂੰ ਮਨ ਘੇਰਿਆ ਏਹਨਾ ਲਾਚਾਰ ਕਰਕੇ
 ਇੱਕ ਪਲਭੀ ਮੂਲ ਨ ਟਿਕਣ ਦੇਂਦੇ ਤੁਰਤ ਲੈ ਉਂਡਨ ਅੱਸਵਾਰ ਕਰਕੇ
 ਪੰਜ ਭੂਤਨੇ ਚਿੰਮੜੇ ਮਨ ਕੱਲਾ ਮੱਤ ਮਾਰ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੁਵਾਰ ਕਰਕੇ
 ਕੌਨ ਸਿਹਰਆਖੇਬਹਿਕੇਵਿੱਚਰੋਸ਼ੇਏਸ ਸੁਰਤ ਨੂੰ ਪਕੜ ਖਲ੍ਹਾਰ ਕਰਕੇ
 ਮੇਰੀ ਬੁੱਧ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਏਡ ਹਿੰਮਤ ਵੱਡੇਜੰਗਏਹਲਿਖੇਸੁਮਾਰਕਰਕੇ
 ਜਿੰਨੀ ਹੈ ਹਿੰਮਤ ਓਨੀ ਲਾ ਛੱਡਾਂ ਵੱਡਾ ਆਸਰਾ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਧਾਰ ਕਰਕੇ
 ਹੋਵੇਭੁੱਲ ਜੋਬਖਸ਼ਨੀ ਖਾਲਾਸਾਜੀ ਇੱਕ ਬਾਲ ਇੱਕ ਤਾਬਿਆਦਾਰ ਕਰਕੇ
 ਖਾਰੇ ਆਪਨੇ ਦਾ ਹੋਕਾ ਦੇਵਨਾ ਹੈ ਕਰਾਂ ਰੀਸ ਨ ਕਿਸੇ ਦੀ ਖਾਰਕਰਕੇ
 ਆਸ਼ਾ ਦਿੱਲਦੀ ਲਿਖਕੇ ਕਰਾਂਜਾਹਿਰਲਿਖਾਂਦਿਲੀ ਪ੍ਰੇਮ ਨਤਾਰ ਕਰਕੇ
 ਮੈਨੂੰ ਮੋਤੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾ ਸਾਰ ਕੀਏ ਮੂੜ੍ਹ ਸਾਗ ਦੇ ਬੇਚਣੇ ਹਾਰ ਕਰਕੇ
 ਸੁਫਲ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧਨੂੰਚਾਹਾਂਕਰਿਆ ਜਸਗੁਰਾਂਦੇਘਰਦਾ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ
 ਚੱਲਆਖਤੁੰਸਿਹਰਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾਪਰਨਸ਼ਾਇਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਕੇ

ਸਿਫਤ ਪੰਜਾਬ ਦੇਸ ਦੀ ।

ਸੋਹਣਾ ਦੇਸ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਰੰਗ ਵੱਸੇ ਜੀਦੇ ਸ਼ਾਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਬਿਆਨਭਾਈ
 ਵਿਚ ਦੇਸ ਕਲੇਸ਼ ਨ ਕਿਸੇ ਗੱਲੋਂ ਤੇ ਹਮੇਸ਼ ਖੁਸ਼ੀ ਅਵਾਦਾਨ ਭਾਈ
 ਇੱਕ ਵੱਲ ਬਹਾਰ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੀਏ ਦੂਜੀ ਵੱਲ ਜੀਦੇਹਿੰਦੁਸਤਾਨਭਾਈ
 ਫਿਰਨ ਪੰਜ ਵਰਯਾ ਬਹਾਰ ਦੇਂਦੇ ਚੰਗੀ ਆਬ ਹਵਾ ਪਛਾਨ ਭਾਈ
 ਜਿਹਲਮ ਅਟਕ ਬਿਆਸ ਚਨਾਬ ਰਾਵੀ ਸੱਤਲੁੱਜਭੀ ਨਾਲ ਰਲਾਨਭਾਈ
 ਹਰਾਭਰਾਦਿੱਸੇ ਸਰ ਸਬਜ਼ ਸਾਰਾ ਨਿਗ੍ਹਾ ਆਵੰਦੀ ਨਹੀਂ ਬੀਆਬਾਨਭਾਈ
 ਸਾਰੇਬਾਗ ਬਹਾਰਗੁਲਜ਼ਾਰਗੁਲਸ਼ੂਨਜ਼ੁਆਵੰਦਾ ਨਹੀਂ ਰੇਗਸਤਾਨ ਭਾਈ
 ਨਾਲ ਮੌਜ ਦੇ ਵੱਸਦਾ ਦੇਸ ਸਾਰਾ ਜਿੱਧਰ ਦੇਖੀਏ ਕਰ ਧਿਆਨ ਭਾਈ
 ਪੈਦਾਵਾਰ ਨਿਆਮਤਾਂ ਹੋਣ ਛੱਤੀ ਫਲ ਫੁੱਲ ਮੇਵੇ ਮਿਸ਼ਟਾਨ ਭਾਈ
 ਸ਼ਾਨ ਵੇਖ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਦੇਸ ਸਾਰੇ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਥਾਂ ਸ਼ਰਮਾਨ ਭਾਈ

ਏਸ ਦੇਸ ਦੇ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਦੇਸ ਕੋਈ ਭਾਵੇਂ ਦੇਖ ਲੌਵਿਚ ਜਹਾਨ ਭਾਈ
 ਰੂਪ, ਹੌਸਲਾ, ਧਨ ਤੇ ਵਿਦਯਾ ਦੀ ਅਕਲ ਹੁਨਰ ਦੀ ਹੈ ਇਹ ਖਾਨਭਾਈ
 ਜੀਵ ਜੰਤ ਤਮਾਮ ਆਰਾਮ ਵੱਸਨ ਖੁਸ਼ ਖੁਲਕ ਸਾਰੇ ਇਨਸਾਨ ਭਾਈ
 ਮਰਦ ਔਰਤਾਂ ਹੁਸਨ ਦੇ ਵਿਚ ਮੱਤੇ ਲੰਬੇ ਕਦ ਨੇ ਸਰੂ ਸਮਾਨ ਭਾਈ
 ਰੰਗਫੰਗਸੋਹਣਾ ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੋਹਣਾ ਸੋਹਣੇ ਸੂਰਮੇ ਮਰਦ ਜਵਾਨ ਭਾਈ
 ਜਤੀ ਹਠੀ ਤਪੀ ਵਲੀ ਪੀਰ ਜੋਧੇ ਹੋਏ ਸੈਂਕੜੇ ਨੇ ਬੁਧ ਵਾਨ ਭਾਈ
 ਗਹਿਮਾਂਗਹਿਮ ਵੱਸੇ ਵਿਚ ਰੋਨਕਾਂ ਦੇ ਸ਼ੈਹਰ ਕੋਠੀਆਂ ਕਿਲੇ ਮਕਾਨ ਭਾਈ
 ਸੈਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਦੇਸ ਦਸਾਂਤ੍ਰਾਂ ਤੋਂ ਲੋਕ ਆਵੰਦੇ ਚਿੱਤ ਲੁਭਾਨ ਭਾਈ
 ਦੇਖ ਫੁੱਲ ਗੁਲਾਬ ਪੰਜਾਬ ਖਿੜਿਆ ਭੈਰਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜੀ ਤਰਸਾਨ ਭਾਈ
 ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਵਿੱਚ ਵਲਾਇਤਾਂ ਦੇ ਚਿੜੀ ਸੋਨੇ ਦੀ ਲੋਕ ਬਤਾਨ ਭਾਈ
 ਇਹ ਦੇਸ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਭਾਗ ਭਰਿਆ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਕਮਾਨ ਭਾਈ
 ਆਦਲ ਅਦਲ ਨੌਸ਼ਰਵਾਂਗ ਕੂਦੇ ਜੁਲਮ ਜ਼ਬਰਦਾਨ ਹੀ ਨਸ਼ਾਨ ਭਾਈ
 ਪਰਜਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਹਾਲ ਵੱਸੇ ਗੋ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਨਹੀ ਸਤਾਨ ਭਾਈ
 ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਕੰਗਾਲ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਇੱਕੋ ਇੱਕੋ ਜਹੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬਲਵਾਨ ਭਾਈ
 ਜ਼ੋਰੀ ਚੋਰੀ ਤੇ ਖੋਫਨਹੀਂ ਰਾਹਜ਼ਨਾਦਾਰਾਤੀਂ ਕਾਫਲੇ ਨਿੱਤ ਚਲਾਨ ਭਾਈ
 ਸੋਨਾ ਫਿਰੇ ਉਛਾਲਦਾ ਕੋਈ ਕਿਧਰੇ ਰਾਹੀਂ ਔਰਤਾਂ ਕੱਲੀਆਂ ਜਾਨ ਭਾਈ
 ਜ਼ੋਰ ਆਜਜ਼ਾਂ ਤੇ ਕੀਕੂੰ ਹੋ ਸੱਕੇ ਸੂਲੀ ਖੂਨੀਆਂ ਪਕੜ ਝੜਾਨ ਭਾਈ
 ਥਾਂ ਥਾਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਕੌਂਸਲਾਂ ਨੇ ਦਾਦ ਸੁਣ ਫਰਯਾਦ ਪੁਚਾਨ ਭਾਈ
 ਸ਼ੇਰ ਬੱਕਰੀ ਨੱਥ ਕੇ ਇੱਕ ਕੀਤੇ ਪਾਣੀ ਕੱਠਿਆਂ ਦੁਹਾਂ ਪਲਾਨ ਭਾਈ
 ਲੋਕ ਇਲਮ ਪੜ੍ਹਾ ਕੇ ਤਾਕ ਕੀਤੇ ਕਈ ਹੁਨਰ ਤੇ ਕਸਬ ਸਖਾਨ ਭਾਈ
 ਰੱਬਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖੀਂ ਸਾਡੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਮੁਲਕ ਦੇ ਜੋ ਨਿਗੂ ਬਾਨ ਭਾਈ
 ਸੁੱਤੇ ਆਨ ਜਗਾਏ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਬੜਾ ਅਹਿਸਾਨ ਭਾਈ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਦੇਸ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਜਹਾਨ ਉੱਤੇ
 ਨੌਖੰਡ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਦਯਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਉੱਤੇ

ਬਲੀ ਸੂਰਮੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੱਸਵੇਂ ਥਾਨ ਉੱਤੇ
 ਨਾਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ, ਦਾ ਵਿੱਚ ਜਹਾਨ ਸਾਰੇ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਹੈ ਜਬਾਨ ਉੱਤੇ
 ਗੁਰੂਦਸਮਜੀਨੂੰਕਹਿੜਾਜਾਨਦਾਨਹੀਂ ਹਾਲ ਜਾਹਿਰਹੈਹਰਇਨਸਾਨਉੱਤੇ
 ਕਰਾਮਾਤ ਬਹਾਦਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਾ ਚੰਦਰਮਕਦਾ ਨਿੱਤ ਅਸਮਾਨ ਉੱਤੇ
 ਬੀਜ ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਜਿਹੜੇ ਬੀਜ ਗਏ ਅੱਜਫੈਲ ਰਿਹਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਉੱਤੇ
 ਲੱਖ ਵਾਰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਜਾਵਾਂ ਗੁਰੂਜੀਦੇਮੈਂਅਹਿਸਾਨਉੱਤੇ

ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘਜੀ ਦੇ ਉਪਕਾਰ ਏਸ ਦੇਸ ਉੱਤੇ ॥

ਕੀਤੇ ਬੜੇ ਉਪਕਾਰ ਦਸਮੇਸ਼ ਜੀ ਨੇ ਏਸ ਦੇਸ ਤੇ ਹੋਇ ਦਿਆਲ ਲੋਕੋ
 ਜੈਸੀ ਬੁੱਧ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਾਂਤੈਸੀ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣੋਹੁਣ ਧਰ ਖਿਆਲ ਲੋਕੋ
 ਧਰਮ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਲੈਕੇਆਗਿਆਪੁਰਖਅਕਾਲਲੋਕੋ
 ਦੇਹ ਆਪਣੀ ਤੇ ਸਹੇ ਕਸ਼ਟ ਬਹੁਤੇ ਤੁਰਕਾਂਨਾਲ ਕਰ ਜੰਗਜੰਦਾਲਲੋਕੋ
 ਕੀਤੀ ਰੱਖਿਆ ਧਰਮ ਦੀ ਮਨ ਲਾਕੇ ਗਊ ਬ੍ਰਹਮਣਾਂ ਦੇਰੱਛਪਾਲ ਲੋਕੋ
 ਜੰਝੂ,ਟਿੱਕੇ ਦੀ ਲੱਜਿਆ ਰੱਖਦਿਤੀਕੀਤੀਆਜਜਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਲੋਕੋ
 ਆਲਮਗੀਰ ਨੂੰ ਕਰ ਜ਼ਹੀਰ ਦਿੱਤਾ ਤੇਗ ਧਰਮਦੀ ਹੱਥ ਲੈਫਾਲ ਲੋਕੋ
 ਭਾਰਤ ਵਰਸ ਨੂੰ ਡੁੱਬਦਾ ਕੱਢ ਲਿਆ ਝੱਲੀ ਆਪਣੇਸਿਰਤੇਝਾਲ ਲੋਕੋ
 ਹਿੰਦ ਧਰਮ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਜ਼ੋਰ ਲਾਕੇ ਵੱਡੇ ਦੁਖ ਸਰੀਰ ਤੇ ਜਾਲ ਲੋਕੋ
 ਧੌਲ ਰਾਜ ਹੋ ਧਰਮ ਨੂੰ ਬੰਮ ਲਿਆ ਆਇਆ ਪਾਪਦਾਸੀਭੁੰਚਾਲ ਲੋਕੋ
 ਤਨ ਧਨ ਤੇ ਹੋਰ ਪਰਵਾਰ ਸਾਰਾ ਏਸ ਦੇਸ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਾਲ ਲੋਕੋ
 ਏਸ ਦੇਸ ਤੋਂ ਕਰ ਕੁਰਬਾਨ ਛੱਡੇ ਸ਼ੀਰ ਖ਼ਾਰ ਦੇਖੋ ਚਾਰੇ ਬਾਲ ਲੋਕੋ
 ਦੇਸ ਰੱਖਿਆ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਵਾਰ ਸੁੱਟਿਆ ਤਨ ਤੇ ਮਾਲ ਲੋਕੋ
 ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਝੱਲ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਧਰਮਦਾ ਹੋਨਨ ਜਵਾਲ ਲੋਕੋ
 ਕੀਤੇ ਬਹੁਤਹੀਜੰਗ ਮੈਦਾਨ ਅੰਦ੍ਰ ਆਲਮ ਗੀਰ ਦੀ ਫੌਜ ਦੇ ਨਾਲ ਲੋਕੋ
 ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਘੱਲੂ ਘਾਰੇ ਦੇਸ ਅੰਦ੍ਰ ਲੱਖਾਂ ਜੀ ਹੋ ਗਏ ਹਲਾਲ ਲੋਕੋ
 ਤੁਰਕ ਡੋਗਰੇ ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਤਾ ਕਾਬਲ ਚਾਰੇ ਕੁੰਟ ਜਨੂਬ ਸਮਾਲ

ਮੁਸਲਮਾਨ* ਹਿੰਦੂ ਗਏ ਹੋ ਵੈਰੀ ਭਲੇ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਜੱਗ ਚਾਲ ਲੋਕੋ
 ਕਈ ਬਰਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਪਿਆ ਦੇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਬਾਲ ਲੋਕੋ
 ਮਾਰ ਖੂਹਣੀਆਂ ਗੁਰਾਂ ਮੁਕਾਦਿੱਤੇਬਈਮਾਨਜ਼ਾਲਮ ਭਾਲ ਭਾਲ ਲੋਕੋ
 ਜੇਮੈਂ ਗੁਰਾਂਦੇਪੁੱਠਪਕਾਰਲਿਖਾਂਗੁਜ਼ਰਜਾਨਕਈਲਿਖਦਿਆਂ ਸਾਲ ਲੋਕੋ
 ਹਾਲ ਬੰਦੇਦਾਲਿਖਾਂਇਹ ਦਿਲੋਂ ਆਸ਼ਾ ਪੂਰੀ ਕਰੇ ਜੇਜਲਜਲਾਲ ਲੋਕੋ
 ਗੁਰ ਦੀਨ ਦਜਾਲ ਦਜਾਲ ਹੋਵਨ ਆਸ ਕਰਨ ਪੂਰੀ ਮੈਂ ਹਾਂ ਬਾਲ ਲੋਕੋ
 ਹੋਵੇ ਬੁੱਧ ਚੈਤਨ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਦਿਲੋਂ ਸ਼ਿਹਰ ਖਾ ਆਉਨਉਬਾਲਲੋਕੋ

ਵਾਕ ਕਵੀ॥

ਇੱਕ ਬੜੀ ਕਤਾਬ ਤਜਾਰ ਹੋਵੇ ਸਾਰਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਲਿਖਾਂਹਾਲਜੇਕਰ
 ਬਹੇ ਸਾਰਦਾ ਆਨ ਜਬਾਨ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇ ਜੀਭ ਮੇਰੀ ਵਾਲ ਵਾਲ ਜੇਕਰ
 ਇੱਕ ਮੈਂਕੀਮੇਰੇਜਹੋਹੋਰਲੱਖਾਂ ਬੈਠ ਰਹਿਨ ਲਿਖਦੇ ਕਈ ਸਾਲ ਜੇਕਰ
 ਰੁਕੇ ਕਲਮ ਨ ਪੌਨ ਸਮਾਨ ਚੱਲੇ ਗੁਜ਼ਰ ਜਾਨ ਭੀ ਸੈਂਕੜੇ ਸਾਲਜੇਕਰ
 ਇੱਕ ਅੰਸਮਾਤ ਜਾਵੇ ਲਿੱਖੜਾ ਨ ਕਵੀ ਹੋਣ ਭੀ ਇਲਮ ਕਮਾਲਜੇਕਰ
 ਮੈਤਾਂਅਗੋਹੀਜਾਣਦਾ ਕੁੱਝ ਨਾਹੀਂ ਲਿੱਖ ਦੇਨ ਸ਼ਾਇਰਕੂਨ ਖਿਆਲ ਜੇਕਰ
 ਕਾਹਨੂੰ ਫੁੰਡਦੇ ਲੋਕ ਸਿਆਣਿਆਨੂੰ ਪੂਰੀ ਪਾਨ ਮੇਰੇ ਜਹੇ ਬਾਲ ਜੇਕਰ
 ਕਾਗੋਂ ਹੰਸ ਕਰ ਦੇਨ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾਦੱਸਮੇਸਜੀਹੋਣ ਦਿਆਲ ਜੇਕਰ

ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਦੱਖਨ ਜਾਨਦਾ ਕਾਰਨ॥

ਜਦੋਂ ਜੰਗ ਚਮਕੌਰ ਦਾ ਹੋ ਚੁਕਾ ਚਾਰੇ ਸਾਹਿਬ ਜਾਦੇ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋ ਗਏ
 ਦਿੱਤਾ ਮਾਲ ਅਸਬਾਬ ਰੁੜ੍ਹਾ ਸਾਰਾ ਬਹੁਤੇ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ ਮੈਦਾਨ ਹੋ ਗਏ
 ਘਰ ਬਾਹਰ ਤਿਆਗਵੈਰਾਗਫੜਿਆ ਕਿਲ੍ਹੇ ਕੋਟਮਹਲ ਵੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ
 ਜ਼ਰਜੇਵਰਾਂ ਨਕਦੀਆਂਜਵਾਹਿਰਾਤਾਂ ਬੜੇਜੰਗਦੇ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਗਏ
 ਭਾਈਬੰਦ ਕੁਟੰਬ ਪਰਵਾਰ ਸਾਰਾ ਲੜ ਲੜ ਕੇ ਵਾਸ ਮਸਾਨ ਹੋ ਗਏ
 ਪਿਆਰੇ ਸਿੰਘ ਲੜਾਈਆਂ ਦੇਵਿੱਚਮੋਏਨਾਸਵਿੱਚਜੰਗਾਂਖਾਨਦਾਨਹੋ ਗਏ
 ਏਨੂੰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਇਮਦਾਦ ਉੱਤੇ ਵੈਰੀ ਜਾਨਦੇ ਇਹ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਗਏ

*ਓਹ ਹਿੰਦੂ ਜਿਨ੍ਹਾ ਦਾ ਧਰਮ ਰੱਖਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਓਹੋ ਕ੍ਰਿਤਘਨ ਬਣ ਗਏ ਸਨ ॥

ਕੀਤੀ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਪਾਲਣਾਂ ਦੁਖੀਆਂ ਦੀ ਡਿਗਦੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਬੰਮਸਮਾਨ ਹੋ ਗਏ
 ਰਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੇ ਹੱਠ ਉੱਤੇ ਦੋਖੀ ਜਿੰਦ ਦੇ ਆ ਸੂਬੇ ਖ਼ਾਨ ਹੋ ਗਏ
 ਧੁਰ ਧਜ ਨ ਰਹੀ ਲੜਾਈਆਂ ਦੀ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਕਈ ਬੇ ਨਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਏ
 ਜੰਗਕੂਦਿਆਂ ਲੜਦਿਆਂ ਭੜਦਿਆਂ ਜੀ ਪਾਰਹੱਦ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਜਾਨ ਹੋ ਗਏ
 ਸਤ੍ਰਾਂ ਸੌ ਅਕਾਠ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਾਲ ਬਿੱਕ੍ਰਮੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਆਨ ਹੋ ਗਏ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਚਮਕੌਰ ਥੀ ਜੰਗ ਕਰਕੇ ਮਾਲਵੇ ਜਾਨ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਰਤਾਂਤ ॥

ਕਰ ਜੰਗ ਚਮਕੌਰ ਦਾ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਮਾਛੀ ਵਾੜੇ ਦੀ ਓਰ ਸਧਾਵੰਦੇ ਜੀ
 ਓਥੋਂ ਲੈ ਕੇ ਨਬੀ ਖ਼ਾਂ ਗ਼ਨੀਖ਼ਾਂ ਨੂੰ ਭੇਸ ਬਦਲ ਕਨੇਚ ਨੂੰ ਜਾਵੰਦੇ ਜੀ
 ਦਿੱਤੀ ਘੋੜੀ ਨ ਫੁੱਤੇ ਮਸੰਦ ਮੰਗੀ ਘੋੜੀ ਮਰੇ ਸਰਾਪ ਅਲਾਵੰਦੇ ਜੀ
 ਹੇਰੀ ਰਾਤ ਮਸੰਦ ਨ ਰਹਿਨ ਦਿਤੇ ਜਟ ਪੂਰੇ ਜਾਕੇ ਡੇਰਾ ਲਾਵੰਦੇ ਜੀ
 ਰਾਇ ਕੋਟੀਆ ਆਕਲ੍ਹੇ ਰਾਇ ਮਿਲਜਾ ਖੁਸ਼ੀ ਓਸਤੇ ਗੁਰ ਕਰਾਵੰਦੇ ਜੀ
 ਸਾਹਿਬ ਜ਼ਾਦੇ ਸਰੰਦ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ ਰਾਇਕੋਟ ਬਹਿਖ਼ਬਰ ਮੰਗਾਵੰਦੇ ਜੀ
 ਵਰ ਰਾਇ ਸਰਾਪ ਦੇ ਤੁਰਕ ਤਾਈਂ ਡੇਰਾ ਫਿੱਲਵੀਂ ਜਾ ਸਜਾਵੰਦੇ ਜੀ
 ਨੀਲੀ ਲਾਹ ਪੁਸ਼ਾਕ ਤੇ ਪਹਿਰ ਚਿੱਟੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਤੁਕ ਉਲਟਾਵੰਦੇ ਜੀ
 ਓਥੋਂ ਚੱਲ ਕੇ ਤਾਰਕੇ ਦੇਸ ਤਾਈਂ ਦੀਨੇ ਪਿੰਡ ਜਾ ਦਰਸਦਰ ਸਾਵੰਦੇ ਜੀ
 ਲਖਮੀਰ ਸੁਮੀਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸੇਵਾ ਲਾ ਕੇ ਚਿੱਤ ਕਮਾਵੰਦੇ ਜੀ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਦੀਨੇ ਬੈਠ ਕੇ ਜ਼ਫ਼ਰ ਨਾਮਾ (ਹਿਕਾਇਤਾਂ) ਲਿਖਨਾ
 ਔਰੰਗ ਜ਼ੇਬ ਬਾਦ ਸ਼ਾਹ ਵੱਲ ॥

ਪੂਰੇ ਸਤਗੁਰੂ ਤਾਰਦੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਦੋਨੋਂ ਵਕਤ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਵੰਦੇ ਜੀ
 ਸਿੰਘ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦੇ ਢਾਡੀ ਲਾਕੇ ਵਾਰ ਸੁਨਾਵੰਦੇ ਜੀ
 ਆਉਨ ਸੰਗਤਾਂ ਦਰਸਦੀ ਦਾਰਕਾਰ ਨਫਲ ਜਨਮ ਮਾਨੁੱਖ ਦਾ ਪਾਵੰਦੇ ਜੀ
 ਤਨ ਮਨ ਤੇ ਧਨ ਲਾ ਕਰਨ ਸੇਵਾ ਭੇਟਾ ਨਕਦ ਹਜ਼ੂਰ ਚੜ੍ਹਾਵੰਦੇ ਜੀ
 ਰਹੇ ਦੇਗ ਕੜਾਹ ਤਯਾਰ ਹਰਦਮ ਸਿੰਘ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਰਤਾਵੰਦੇ ਜੀ
 ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਖੰਡੇ ਦੀ ਪਾਹੁਲ ਦੇ ਕੇ ਨਵੇਂ ਸੈਂਕੜੇ ਸਿੰਘ ਸਜਾਵੰਦੇ ਜੀ
 ਜਿਹੜਾ ਨਾਮ ਦੇ ਚੜ੍ਹੇ ਜਹਾਜ਼ ਆਕੇ ਗੁਰਭਵਜਲੋਂ ਪਾਰ ਲੰਘਾਵੰਦੇ ਜੀ
 ਦਯਾ ਜਿੱਸ ਤੇ ਕਰਨ ਦਯਾਲ ਹੋਕੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੇ ਦੁੱਖ ਮਟਾਵੰਦੇ ਜੀ

ਸੁੱਧ ਆਤਮਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਦਾਰ ਕੀਤੇ ਵਿੱਚ ਗਰਭ ਉਹਫੇਰਨ ਆਵੰਦੇ ਜੀ
 ਰਹੇ ਭੀੜ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਜ਼ੂਰ ਲੱਗੀ ਕਈ ਆਵੰਦੇ ਤੇ ਕਈ ਜਾਵੰਦੇ ਜੀ
 ਗੁਰਾਂ ਲਿਖਯਾ ਬੈਠ ਕੇ ਜ਼ਫਰ ਨਾਮਾ ਛੰਦ ਫਰਸੀ ਵਿੱਚ ਬਨਾਵੰਦੇ ਜੀ
 ਕੀਤੇ ਜਾਲਮਾਂ ਜੁਲਮ ਬੇਦੋਸਿਆਂ ਤੇ ਉਹਭੀ ਖੋਲ੍ਹਕੇਹਾਲ ਸੁਨਾਵੰਦੇ ਜੀ
 ਜਿਵੇਂ ਜੰਗ ਚਮਕੌਰ ਤੇ ਹੋਰ ਹੋਏ ਤੁਰਕ ਫੌਜ ਦਾ ਜੋਰ ਜਤਾਵੰਦੇ ਜੀ
 ਜਿਵੇਂ ਸਾਹਿਬ ਜਾਦੇ ਸ਼ੀਰ ਖਾਰਮਾਰੇਡਰ ਜੁਲਮ ਦਾ ਲਿਖਦਖਾਵੰਦੇ ਜੀ
 ਬੇ ਅਦਲੀਆਂ ਦੇਸ ਦੇ ਕਰਨ ਸੂਬੇ ਜਿਵੇਂ ਖਲਕ ਖੁਦਾ ਦੁਖਾਵੰਦੇ ਜੀ
 ਸਾਰਾ ਲਿੱਖ ਕੇ ਹਾਲਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਪਾਸ ਪੁਚਾਵੰਦੇ ਜੀ

ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਜਾਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਨੂੰ ਜ਼ਫਰ ਨਾਮਾ
 ਦੇਨਾ ਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਪੜ੍ਹਕੇ ਤੌਬਾ ਕਰਨੀ ਜੁਲਮ ਤੋਂ।

ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਲੈ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜ਼ਫਰਨਾਮਾ ਖੜਾ ਜਾਹੋਇਆ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅੱਗੇ
 ਇਹਲੈ ਸਤਿ ਗੁਰਾਂ ਭੇਜਿਆ ਖੱਤ ਸਾਹਾ ਦਿੱਤਾ ਪੱਲਿਓ ਖੋਲ੍ਹ ਕਟਾ ਅੱਗੇ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਫੜ ਕੇ ਪੜ੍ਹ ਡਿੱਠਾ ਖੋਫ ਦੋਜ਼ਖਾਂ ਦਾ ਖੜਾ ਆ ਅੱਗੇ
 ਚਿਹਰਾ ਜ਼ਰਦ ਸੀਨੇ ਵਿੱਚ ਦਰਦਹੋਈ ਨੀਵੀਂ ਘੱਤ ਬੈਠਾ ਸ਼ਰਮਾ ਅੱਗੇ
 ਪਈ ਸੋਚ ਮੈਥੋਂ ਬੜੇ ਜੁਲਮ ਹੋਏ ਕੀ ਦਿਆਂ ਜਵਾਬ ਮੈਂ ਜਾ ਅੱਗੇ
 ਐਵੇਂ ਬੇ ਗੁਨਾਹਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਦੁਖੀ ਹੋਵਾਂ ਗਾ ਖਲਕ ਦੁਖਾ ਅੱਗੇ
 ਦਿੱਤਾ ਦੁਖ ਖੁਦਾ ਦੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕੰਡੇ ਲਏ ਨੇ ਰਾਹੀਂ ਖੰਡਾ ਅੱਗੇ
 ਬੜਾ ਐਬ ਬੇ ਦੋਸ ਸਤਾਵਨੇ ਦਾ ਖਬਰੇ ਦੇ ਕੀ ਰੱਬ ਸਜਾ ਅੱਗੇ
 ਝੱਟ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਦਿਲੋਂ ਵੈਰ ਟੁੱਟਾ ਜਿਹੜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਚਿੱਤ ਸਮਾ ਅੱਗੇ
 ਤੌਬਾ ਤੌਬ ਗੁਨਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪਿਆ ਕਰਦਾ ਪਾਕ ਰੱਬ ਦੇ ਸੀਸ ਝੁਕਾ ਅੱਗੇ
 ਮੈਥੋਂ ਜੁਲਮ ਹੋਏ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਰੱਬਾ ਤੇਰੀ ਖਲਕ ਸਾਂ ਰਿਹਾ ਸਤਾ ਅੱਗੇ
 ਕੀਤੇ ਬੁਰੇ ਮੈਂ ਅਮਲ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਝੂਠਾ ਹੋਵਾਂ ਗਾ ਚੱਲ ਖੁਦਾ ਅੱਗੇ

ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਨੇ ਵਜ਼ੀਦ ਖਾਂ ਸਹੀਦ ਦੇ ਸੂਬੇ ਨੂੰ ਲਿਖਨਾ ॥

ਗੁਰ ਬਾਲੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤਾਸੀਰ ਵੱਡੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਚਿੱਤ ਭਰਮਾਇਆ ਓ
 ਬਾਲੀ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਸਾਰਸ਼ਾਹ ਮੌਮ ਹੋਇਆ ਹੱਥ ਜੁਲਮ ਤੋਂ ਤੁਰ੍ਹ ਉਠਾਇਆ ਓ

ਓਸੇ ਵਕਤ ਹੀ ਵੱਲ ਵਜ਼ੀਦ ਖਾਂ ਦੇ ਇਹ ਲਿਖਕੇ ਹੁਕਮ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਓ
 ਹੈਨ ਜੁਲਮਾ ਜੁਲਮ ਤੂੰ ਬੜੇ ਕੀਤੇ ਐਵੇਂ ਹਿੰਦ ਦਾ ਪੀਰ ਸਤਾਇਆ ਓ
 ਸ਼ੀਰ ਖ਼ਾਰ ਬੱਚੇ ਮਰਵਾ ਉਹਦੇ ਝੂਠਾ ਵਿੱਚ ਦਰਗਾਹ ਕਰਾਇਆ ਓ
 ਵਲੀ ਜ਼ਾਹਿਰਾ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੂੰ ਪਾਪੀਆ ਮੁਫਤ ਦੁਖਾਇਆ ਓ
 ਮੇਰੀ ਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜੁਲਮ ਹੋਇਆ ਜੁਲਮ ਮੁੜ ਨੂੰ ਤੂੰ ਹੋਂ ਬਨਾਇਆ ਓ
 ਮੈਨੂੰ ਵਿੱਚ ਦਰਗਾਹ ਖੁਆਰ ਕੀਤਾ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਤੇ ਦਾਗ ਲਗਾਇਆ ਓ
 ਏਦੂੰ ਅੱਗੇ ਨ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਛੇੜੇ ਕਰੇ ਸੈਲ ਜਿੱਥੇ ਮਨ ਭਾਇਆ ਓ
 ਚਾਰੇ ਚੱਕ ਜਾਗੀਰ ਦਾ ਹੈ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਰੋਕਨਾ ਹੁਨ ਫਰਮਾਇਆ ਓ
 ਹੱਠ ਮਜ਼ਬੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਛੱਡ ਬੈਠਾ ਛੱਡ ਜੁਲਮ ਕੰਨੀ ਹੱਥ ਲਾਇਆ ਓ
 ਜਿਹੜਾ ਬੀਜਿਆ ਬੀਜ ਕੁਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅੱਗੇ ਖਾਵਨਾ ਸੱਭ ਨੂੰ ਆਇਆ ਓ

ਬਾਦ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਥੋਂ ॥

ਮੈਥੋਂ ਭੁੱਲਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਹੋਈ ਬਖ਼ਸ਼ ਦਿਹੋ ਖੁਦਾ ਦੇ ਨਾਮ ਮੈਨੂੰ
 ਇਹ ਜੁਲਮ ਕਰਾਏ ਨੇ ਕਾਜ਼ੀਆਂ ਨੇ ਰਹੇ ਚੁੱਕਦੇ ਜੋ ਸੁਬਾ ਸ਼ਾਮ ਮੈਨੂੰ
 ਝੂਠਾ ਹੋਇਆ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹੱਠ ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਨੇ ਕੀਤਾ ਖ਼ਾਮ ਮੈਨੂੰ
 ਇਹ ਨਾ ਕਾਜ਼ੀਆਂ ਸਯਦ ਮੁਲਾਣਿਆਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਜੱਗ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਦਨਾਮ ਮੈਨੂੰ
 ਮਾਰ ਜੁਲਮ ਦੀ ਵਰਤ ਗਈ ਸਿਰ ਮੇਰੇ ਲੱਗਾ ਰੋਗ ਤੇ ਨਹੀ ਆਰਾਮ ਮੈਨੂੰ
 ਕੀਤੇ ਪਾਪ ਮੈਂ ਖ਼ਲਕ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ ਇਹ ਦਾ ਦਿਸਦਾ ਬੁਰਾ ਅੰਜਾਮ ਮੈਨੂੰ
 ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਭੁੱਲਨਾ ਬਖ਼ਸ਼ ਦੇਵੋ ਮੇਰੇ ਲਾਇਕ ਦੱਸੋ ਕੋਈ ਕਾਮ ਮੈਨੂੰ
 ਦਿਹੋ ਆਣਕੇ ਦਰਸ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜਾਨ ਆਪਨਾ ਖ਼ਾਸ ਗੁਲਾਮ ਮੈਨੂੰ

ਬਾਦ ਸ਼ਾਹ ਦੀ ਅਰਜ਼

ਮੈਨੂੰ ਆਨਕੇ ਦਿਹੋ ਦੀਦਾਰ ਗੁਰਜੀਟ ਹਿਲ ਖ਼ਾਦਮਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਕਰਾਂ ਗਾ ਮੈਂ
 ਆਕਬਤ ਦਾ ਪਿਆ ਹੈ ਡਰ ਮੈਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੋਜ਼ਖਾਂ ਦੇ ਜਾਕੇ ਜਰਾਂ ਗਾ ਮੈਂ
 ਤੁਸੀ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਸਾਡੇ ਪੀਰ ਹੋ ਜੀ ਸਿਰ ਹੁਣ ਭੀ ਕਦਮ ਤੇ ਧਰਾਂਗਾ ਮੈਂ
 ਜੋ ਕਹੋਗੇ ਮੰਨਾ ਗਾ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਉਜਰ ਭੀ ਮੂਲ ਨ ਫੜਾਂ ਗਾ ਮੈਂ
 ਨਾਲੇ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਵੱਲ ਸੂਬਿਆਂ ਦੇ ਹੁਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲ ਨ ਲੜਾਂਗਾ ਮੈਂ
 ਪੀਰ ਹਿੰਦ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾ ਵੈਰ ਰੱਖੋ ਉਹਦਾ ਬਨ ਮੁਰੀਦ ਹੁਣ ਤਰਾਂਗਾ ਮੈਂ

ਖਾਵਾਂ ਕਸਮ ਕੁਰਾਨ ਨ ਡਰੋ ਮੈਥੋਂ ਕਰਾਂ ਦਗਾ ਜੇ ਦੋਜ਼ਖੀ ਸੜਾਂਗਾ ਮੈਂ
ਦਿਹੋ ਆਨ ਦੀਦਾਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜਿੰਨਾ ਹੋਇਆ ਨੁਕਸਾਨ ਸੋ ਭਰਾਂਗਾ ਮੈਂ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਦੀਨਿਓਂ ਕੂਚ ਕਰਕੇ ਬਘੋਰ ਨੂੰ ਜਾਨਾ ॥

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਲਿਖੜਾ ਜਦੋਂ ਆਇਆ ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਾਗ ਉਠਾ ਬੇਲੀ
ਪਹੁੰਚੇ ਦੀਨਿਓਂ ਕੋਟ ਕਪੂਰੇ ਜਾਕੇ ਦੇ ਸਰਾਪ ਗਏ ਅੱਗੇ ਧਾ ਬੇਲੀ
ਹੁੰਦੇ ਢਿੱਲਵੀਂ ਤਾਰਦੇ ਦੇਸ ਤਾਈਂ ਉੱਤੇ ਮੁਕਤ ਸਰ ਦੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾ ਬੇਲੀ
ਹੋਇਆ ਜੰਗ ਮਝੈਲ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਚਾਲੀ ਮੁਕਤਿਆਂ ਨਾਮ ਰਖਾ ਬੇਲੀ
ਮਾਂਹ ਸਿੰਘ ਓਥੇ ਟੁੱਟੀ ਗੰਢ ਲਈ ਸਿੱਖੀ ਸਿਦਕ ਸਬੂਤ ਨਭਾ ਬੇਲੀ
ਫੇਰ ਜਾਕੇ ਦਮਦਮੇ ਦਮ ਲਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜੰਗ ਦੀ ਕਮਰ ਖੁਲ੍ਹਾ ਬੇਲੀ
ਬੱਧੀ ਬੀੜ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮਹਿਲ ਮਿਲੇ ਸੀਗੇ ਓਥੇ ਆ ਬੇਲੀ
ਕਾਣਾਂ ਕੱਢਿਆ ਦੇ ਬਠਿੰਡਿਓਂ ਜਾ ਵਰ ਮਾਲਵੇ ਨੂੰ ਕਹਿ ਸੁਨਾ ਬੇਲੀ
ਨੌਂ ਦਿਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਨਵਾਂ ਉੱਤੇ ਰਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਮਦਮੇ ਚਾ ਬੇਲੀ
ਸਰਸੇ, ਨੰਹਰ, ਤਲਵੰਡੀ, ਸੁਹੇਵਿਓਂ ਹੋ ਅੱਗੇ ਗਏ ਪੁਖਰਾਜ ਦੇ ਦਾ ਬੇਲੀ
ਡੇਰੇ ਦਾਦੂ ਦੇ ਗਏ ਨਰੈਣ ਥਾਣੀਂ ਲੋਕ ਤਾਰੇ ਨੇ ਦਰਸ ਦਖਾ ਬੇਲੀ
ਜੈਤ ਰਾਮ ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ ਚਿੱਤ ਲਾਕੇ ਦਿਤੇ ਬਾਜਾਂ ਨੂੰ ਮੋਠ ਖਵਾ ਬੇਲੀ
ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀਂ ਦੇਸ ਦਾ ਸੈਲ ਕਰਦੇ ਪਾਰ ਪਾਪੀਆਂ ਤਾਈਂ ਲੰਘਾ ਬੇਲੀ
ਫਿਰ ਦੇਖਿਆ ਮਾਲਵਾ ਦੇਸ ਸਾਰਾ ਟੇਫੀ ਚੱਲਦੇ ਚਾਲ ਦਰਜਾ ਬੇਲੀ
ਜਿੱਥੇ ਜਾਵਦੇ ਤਾਰਦੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੇ ਦੁਖ ਮਟਾ ਬੇਲੀ
ਆਵੇ ਸ਼ਰਨ ਜੋਈ ਪਾਵੇ ਫਲ ਸੋਈ ਦੇਣ ਨਾਮ ਜਹਾਜ਼ ਚੜ੍ਹਾ ਬੇਲੀ
ਪਹੁੰਚੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸ਼ਹਰ ਬਘੋਰ ਜਾਕੇ ਬੈਠ ਗਏ ਓਥੇ ਡੇਰੇ ਲਾ ਬੇਲੀ
ਇਹ ਸੰਖੇਪ ਵਰਤਾਂਤ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋੜ ਕੇ ਜੋੜ ਰਲਾ ਬੇਲੀ

ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਮਰਨਾ ॥

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਦਮੇ ਦਾ* ਰੋਗ ਹੋਸੀ ਬੰਦ ਆਵਨੋ ਜਾਵਨੋ ਸਾਸ ਹੋਇਆ

* ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜਦ ਤੋਂ ਜ਼ਫ਼ਰ ਨਾਮਾ ਭਾਈ ਦੋਯਾ ਸਿੰਘ ਲੈਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਪਾਸ ਗਿਆ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਪਰਪੰਥ ਪੁਕੜ ਅਜਿਹਾ ਧੱਕਾ ਲੱਗਾ ਜੋ ਦਮੇ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਬਣ ਗਈ ਤੇ ਖਾਧਾ ਪੀਤਾ ਨ ਪਚੇ ਸੀ ਕਿ ਓਹੀ ਸੀ ॥

ਜ਼ੋਰ ਵੈਦ ਹਕੀਮ ਆ ਲਾ ਥੱਕੇ ਸ਼ਾਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਲੋਂ ਨਰਾਸ ਹੋਇਆ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦ ਲਾਚਾਰ ਹੋਈ ਖੁਸ਼ਕ ਲਹੂ ਸਰੀਰ ਦਾਮਾਸ ਹੋਇਆ
 ਮੁੱਕ ਗਿਆ ਦਾਣਾ ਪਾਣੀ ਜੱਗ ਉਤੋਂ ਭੋਰ ਰੂਹ ਦਾ ਆਟਉਦਾਸ ਹੋਇਆ
 ਵਾਲੀ ਦੇਸ ਤੇ ਤਖ਼ਤ ਹਕੂਮਤਾਂ ਦਾ ਵਿੱਚ ਪਲਦੇ ਦੇਖ ਲੈਂ ਨਾਚ ਹੋਇਆ
 ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਡੋਰ ਟੁੱਟ ਗਈ ਕੱਮ ਜਮਾਂ ਦਾ ਆਲਕੇਰਾਸ ਹੋਇਆ
 ਕਰ ਗਿਆ ਜਹਾਨ ਤੋਂ ਕੂਚ ਭੈੜਾ ਵਿੱਚ ਦੋਜ਼ਖਾਂ ਪਾਪੀਦਾ ਵਾਸ ਹੋਇਆ
 ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਗਿਆ ਬੰਦ ਨਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਜੂਨ ਨੀਚ ਦੇ ਵਿਚ ਨਿਵਾਸ ਹੋਇਆ
 ਹੋਇਆ ਦਰਸ ਨਸੀਬ ਨ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਵਿੱਚ ਉਡੀਕ ਸ੍ਰਾਸ ਹੋਇਆ
 ਗਿਆ ਰੱਦਿਆ ਪਾਕ ਕਰਤਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੇਖਾ ਅਮਲ ਦਾ ਦੇਖ ਹਰਾਸ ਹੋਇਆ
 ਹੋਈ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਘਰੀਂ ਫੇਰ ਸ਼ਾਦੀ ਆਣ ਬ੍ਰਹਮਨਾ ਚਿੱਤ ਹੁਲਾਸ ਹੋਇਆ
 ਅੰਤ ਰੋਜ਼ ਹਸਾਬ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਤੋਂ ਮੂਲ ਨ ਪਾਸ ਹੋਇਆ

ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਦੇ ਬੇਟਿਆਂ ਦਾ ਆਪੇ ਵਿੱਚ ਫ਼ਸਾਦ ।

ਕਾਇਮ ਬਖ਼ਸ਼ ਬਹਾਦ੍ਰ ਸ਼ਾਹ ਤਾਰਾ ਆਜ਼ਮ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਸਣ ਉਲਾਦ ਤਿੱਨੇ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਮਰਦਿਆਂ ਤਖ਼ਤ ਉਤੋਂ ਲੱਗੇ ਕਰਨ ਉਹ ਬਾਦਬਿਬਾਦ ਤਿੱਨੇ
 ਜ਼ੋਰੂ ਜ਼ੋਰ ਜਮੀਨ ਜਹਾਨ ਉਤੇ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਮੁੱਢ ਫ਼ਸਾਦ ਤਿੱਨੇ
 ਸੱਕੇ ਵੀਰ ਹੋਏ ਆਪੇ ਵਿੱਚ ਵੈਰੀ ਮਾਰੂ ਹੋ ਗਏ ਵਾਂਗ ਬਿਆਧ ਤਿੱਨੇ
 ਜੂਠ, ਝੂਠ, ਹਰਾਮ, ਇਨਸਾਨ ਤਾਈਂ ਵਿੱਚ ਪਲਦੇ ਕਰਨ ਬਰਬਾਦ ਤਿੱਨੇ
 ਗੁਸਾ, ਕਾਮ, ਤੇਲੋਭ ਵਿਚਾਰ ਵੇਖੋ ਹੈਨ ਦੁੱਖਦੀ ਇਹ ਬੁਨਿਆਦ ਤਿੱਨੇ
 ਛਲ ਨਾਰੀਆਂ ਪਾਣੀ ਸਮੁੰਦਾਂ ਦੇ ਮਾਇਆ ਰੱਬ ਦੀ ਹੈਨ ਅਗਾਧ ਤਿੱਨੇ
 ਸਿੱਧੇ ਨਰਕ ਨੂੰ ਖੜਨ ਮਾਨੁੱਖ ਤਾਈਂ ਬੁੱਲ ਬਿੰਦੀ ਮਨ ਸਵਾਦ ਤਿੱਨੇ
 ਭੰਗ ਚਰਸ ਸ਼ਰਾਬ ਇਹ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਪੁੱਟਦੇ ਨੇ ਰੱਖ ਯਾਦ ਤਿੱਨੇ
 ਲੱਖ ਲੱਖ ਨਿਆਮਤਾਂ ਬਣ ਜਾਵਨ ਘਰ ਹੋਣ ਘਿਓ ਕਣਕ ਕੁਮਾਦ ਤਿੱਨੇ
 ਫਿੱਟਾ ਜੱਟ ਤੇ ਨਾਰ ਬੰਦਕਾਰ ਹੋਈ ਮੂਰਖ ਰੱਜਿਆ ਮੂਲ ਉਪਾਦ ਤਿੱਨੇ
 ਹਾਕਮ ਜੱਟ ਵਜ਼ੀਰ ਸੁਨਿਆਰ ਬਹਮਨ ਭੈੜੇ ਦੇਣਨਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਦਾਦ
 ਰੇਲ, ਨਾਰ ਗੁੰਡੀ ਵੱਢੀ ਖੋਰ ਹਾਕਮ ਪੈਸੇ ਬਾਝ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦੇ
 ਕੁੱਪਾਂ ਮਰਦ ਚੰਡਾਲ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਨਰਮ ਹੋਵੰਦੇ ਨਹੀਂ ।

ਤਾਰਾਂ ਆਜ਼ਮ ਨੇ ਕਾਇਮ ਬਖਸ਼ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਬਹਾਦਰਸ਼ਾਹ ਤੇ ਚੜਾਈ ਕਰਨੀ ॥

ਕਾਇਮ ਬਖਸ਼ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਤਾਰਾਂ ਆਜ਼ਮ ਉੱਤੇ ਜੰਗ ਦੇ ਦੌਰੇ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਏ
 ਦੇਖੋ ਰਾਜ ਪਿਆਰੇ ਨੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਕੇ ਵੀਰ ਦੇ ਉਹ ਖੂਨਖਾਰ ਹੋ ਗਏ
 ਉਹਨਾਂ ਪੜਤਲਾਂ ਸਭ ਸਮੇਟ ਲਈਆਂ ਸਾਰੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵੱਲ ਸੁਦਾਰ ਹੋ ਗਏ
 ਸ਼ਾਹ ਬਹਾਦ੍ਰ ਉੱਤੇ ਸਾਰੇ ਚੁੱਮ ਮੁੱਠਾਂ ਖੜੇ ਲੜਨ ਨੂੰ ਪਕੜਤਲ ਵਾਰ ਹੋ ਗਏ
 ਬੰਦੇ ਬਸਤ ਸਾਮਾਨ ਕਰ ਜੰਗ ਵਾਲੇ ਦੌਰੇ ਆਪਣੇ ਥਾਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਗਏ
 ਸਾਰ ਹੋਈ ਜਾਂ ਸ਼ਾਹ ਬਹਾਦ੍ਰ ਨੂੰ ਚਿੱਤ ਸੁਣਦਿਆਂ ਸਾਰ ਲਾਚਾਰ ਹੋ ਗਏ
 ਪਿਆ ਵਿੱਚ ਸੋਚਾਂ ਕਰਾਂ ਗੱਲ ਕਿਹੜੀ ਸੱਭੇ ਹੋਸ਼ ਹਵਾਸ ਫ਼ਰਾਰ ਹੋ ਗਏ
 ਡੁੱਬਾ ਗਮ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਦੁਖ ਪਏ ਤੇ ਸੁਖ ਉਡਾਰ ਹੋ ਗਏ

ਬਹਾਦ੍ਰ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਸਲਾਹ ਕਰਨੀ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ॥

ਸੱਦ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਵਜ਼ੀਰ ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦਾ ਆਈਏ ਪੇਸ਼ ਤਕਸੀਰ ਕੋਈ
 ਹੋਏ ਜੰਗ ਨੂੰ ਵੀਰ ਤੱਯਾਰ ਦੌਰੇ ਘੱਤੀ ਆਂ ਵਦੇ ਹੈਨ ਵਹੀਰ ਕੋਈ
 ਕੀ ਕਰਾਂ ਮੈਂ ਸੁੱਝਦਾ ਕੁੱਝ ਨਾਹੀਂ ਸਾਰੇ ਸੋਚ ਦੱਸੋ ਤੱਦਬੀਰ ਕੋਈ
 ਉਹਨਾਂ ਪਾਸ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਫੌਜ ਬਹੁਤੀ ਮੇਰੀ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਲੀਰਲੀਰ ਕੋਈ
 ਜਿਹੜਾ ਹੋ ਮੇਰੇ ਵਲੋਂ ਲੜੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ ਖਾਨ ਅਮੀਰ ਕੋਈ
 ਕਿਤੇ ਨਜ਼ਰ ਹਮਾਇਤੀ ਆਂ ਵਦਾ ਨਹੀਂ ਅੱਖੇ ਵਕਤ ਦੇ ਵੇ ਜਿਹੜਾ ਧੀਰ ਕੋਈ
 ਜਿਦੀ ਲਾਂ ਇਮਦਾਦ ਮੈਂ ਵੇਸ ਵੇਲੇ ਕਰਾਮਾਤ ਵਾਲਾ ਦੱਸੋ ਪੀਰ ਕੋਈ
 ਜਿਹੜੀ ਹੋਨੀਏਂ ਹੋਇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਮੌੜ ਸੱਕਦਾ ਨਹੀਂ ਤੱਕਦੀਰ ਕੋਈ

* ਨੰਦਲਾਲ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਆਸਰਾ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਬਹਾਦ੍ਰਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਆਖਣਾ ॥

ਨੰਦਲਾਲ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਪਾਸ ਹੈਸੀ ਗੱਲਾਂ ਸੱਚੀਆਂ ਓਸ ਉਚਾਰੀਆਂ ਨੇ
 ਅੱਜ ਬਲੀ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਜੇਡਾ ਵਿੱਚ ਜੰਗ ਦੇ ਅਜਮਤਾਂ ਜ਼ਾਹਰੀਆਂ ਨੇ
 ਵਲੀ ਪੀਰ ਫ਼ਕਰੀ ਔਤਾਰ ਪੂਰੇ ਮਾਇਆ ਮੱਮਤਾ ਦਿਲੋਂ ਵਸਾਰੀਆਂ ਨੇ
 ਦੇਗ ਤੇਗ ਦੇ ਧਨੀ ਜਹਾਨ ਅੰਦ੍ਰ ਰੱਬ ਬਖਸ਼ੀਆਂ ਸੱਤਿਆ ਭਾਰੀਆਂ ਨੇ
 ਜੰਗ ਕਰਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾ ਤੋਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਫੌਜਾਂ ਆਪਦੀਆਂ ਸਭੇ ਹਾਰੀਆਂ ਨੇ

* ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨੰਦਲਾਲ ਮੁਲਤਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਮਰਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੇ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਨੰਦਲਾਲ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜਾਣੇ ਇਹ ਨੰਦਲਾਲ ਹੋਰ ਸੀ ਕਿ ਓਹੀ ਸੀ ॥

ਆਏ ਖਾ ਸ਼ਕੱਸਤਾਂ ਸਭ ਸੂਬੇ ਚੌੜਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਾਰ ਉਤਾਰੀਆਂ ਨੇ
ਮਾਝਾ ਮਾਲਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਮਗਰ ਸਾਰਾਜਾਨਾ ਗੁਰਾਂ ਤੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਾਰੀਆਂ ਨੇ
ਜਿੱਥੇ ਹਾਂ ਕਰੇ ਲੜ ਮਰਨ ਸਾਰੇ ਲੈਨ ਬਾਜ ਦੇ ਵਾਂਗ ਉਤਾਰੀਆਂ ਨੇ
ਹੈ ਉਮੇਦ ਜੇ ਤੇਰੇ ਤੇ ਕਰਨ ਦਯਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੋ ਜੰਗ ਤਯਾਰੀਆਂ ਨੇ
ਆਜ਼ਮਮਾਰ ਲੈਦੇਣਗੇ ਤਖਤ ਤੈਨੂੰ ਗੱਲਾਂ ਸੱਚੀਆਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਾਰੀਆਂ ਨੇ
ਤੇਰੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਚਲਕੇ ਆਪ ਆਗਏ ਗੱਲਾਂ ਰੱਬ ਨੇ ਸਭ ਸਵਾਰੀਆਂ ਨੇ
ਹੈਨ ਵਿੱਚ ਬਘੋਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਗੁਰ ਉਤਰੇ ਸੰਗਤਾਂ ਤਾਰੀਆਂ ਨੇ

ਬਹਾਦ੍ਰ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਨੰਦਲਾਲ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸੇ ਭੇਜਣਾ ॥

ਸ਼ਾਹ ਆਖਦਾ ਨੰਦ ਜੀ ਜਾਓ ਤੁਸੀਂ ਚਰਨਸਾ ਤਗੁਰਾਂ ਦੇ ਦੇਖ ਤਰੇ ਜਾਕੇ
ਭੇਟ ਰੱਖ ਕੇ ਮੇਰੀ ਸਲਾਮ ਕਹਿਣੀ ਸੀਸ ਮੇਰੇ ਵਲੋਂ ਕਦਮੀਧਰੇ ਜਾਕੇ
ਮੇਰੀ ਕਰਨ ਸਹਾਇਤਾ ਏਸ ਵੇਲੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੋ ਜਾਕੇ
ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਏਸ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਝੱਬ ਹੀ ਹਰੋ ਜਾਕੇ

ਨੰਦ ਲਾਲ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਆਉਣਾ ॥

ਹਾਕਮ ਰਾਇ ਦੀਵਾਨ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਨੰਦਲਾਲ ਆਸੀਸਝੁਕਾਂ ਵਦਾਏ
ਭੇਟਾ ਰੱਖ ਸਲਾਮ ਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਸਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਹਾਲ ਸੁਨਾਂ ਵਦਾਏ
ਜਿਵੇਂ ਵੈਰ ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਥੋੜ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਖ ਮੁਕਾਂ ਵਦਾਏ
ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਆਪ ਦੇ ਪਾਸ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਉਹ ਆਸਰਾ ਆਪਦਾਰਾਂ ਹੁਦਾਏ
ਦਰ ਡਿਗਿਆਂ ਦੀ ਕਰੋ ਪਾਲਨਾ ਜੀ ਬਿਰਦਪਾਲ ਹੋ ਬੇਦਜਤਾਂ ਵਦਾਏ
ਲੈਕੇ ਫੌਜ ਜੰਗੀ ਨਾਲ ਤੋਪ ਖਾਨੇ ਚੜ੍ਹ ਤਾਰਾ ਆਜ਼ਮ ਚਲਾਏ ਵਦਾਏ
ਓਹਦੇ ਵੱਲ ਗੁਰਜੀ ਸੂਬੇ ਬਹੁਤ ਹੋਗਏ ਸ਼ਾਹ ਬਹਾਦ੍ਰ ਪਿਆ ਗਮ ਖਾਂ ਵਦਾਏ
ਹੋ ਨਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਮਾਨ ਵੱਡੇ ਬਹੁੜੋ ਝੱਟ ਜੋ ਵਾਸਤਾ ਪਾਂ ਵਦਾਏ
ਓਸ ਆਸ ਤੁਸਾਡੜੀ ਰੱਖ ਲਈ ਤਾਰਾ ਫੌਜ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਦਖਾਂ ਵਦਾਏ
ਨੰਦ ਲਾਲ ਸਬ ਹਾਲ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਤਈਂ ਸਮਝਾਂ ਵਦਾਏ

ਜਵਾਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ॥

ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਏਹ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਨੰਦ ਲਾਲ ਦੇ ਤਾਈਂ ਉਚਾਰਕਰਕੇ
ਕਹਿਆ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸਾਨੂੰ ਤਖਤ ਲੈਦਿਆਂ ਗੇ ਆਜ਼ਮਮਾਰ ਕਰਕੇ

ਕਰੇ ਜੰਗ ਉਮੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਕੇ ਫੌਜ ਆਪਣੀ ਸਭ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ
 ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਆਅਸੀਂ ਭੀ ਪਹੁੰਚ ਪਾਂਗੇ ਵੈਰੀਦਿਆਂਗੇ ਮਾਰ ਖੁਵਾਰ ਕਰਕੇ
 ਖੌਫ਼ ਕਰੇ ਨਾ ਲੜੇ ਦਲੇਰ ਹੋਕੇ ਡਰ ਭਾਈ ਦਾ ਸਿਰੋਂ ਵਿਸਾਰ ਕਰਕੇ
 ਜਿਦਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀਂ ਉਹਦਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਸੁਨੋ ਨੰਦ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ
 ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਉੱਤੇ ਕੱਮ ਕਰਾਂ ਗੇ ਇਹ ਸ਼ਾਹ ਲਿੱਖ ਦੇਵੇ ਇੱਕਰਾਰ ਕਰਕੇ
 ਜਿੰਨੂੰ ਆਖੀਏ ਅਸੀਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸ਼ਾਹ ਫੜਾ ਦੇਵੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਕੇ

ਨੰਦ ਲਾਲ ਨੇ ਬਹਾਦ੍ਰ ਸ਼ਾਹ ਪਾਸ ਜਾਨਾ ॥

ਨੰਦ ਲਾਲ ਜਾ ਆਖਿਆ ਸ਼ਾਹ ਤਾਈਂ ਸ਼ਾਹ ਹੁਣ ਤੂੰ ਖੌਫ਼ ਗਵਾ ਦੇਵੀਂ
 ਤੇਰੇ ਮਦਦੀ ਹੋਣ ਗੇ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਮਾਰ ਵੈਰੀਆਂ ਤਾਈਂ ਮੁਕਾ ਦੇਵੀਂ
 ਫੌਜ ਦੇਣ ਗੇ ਆਪਣੀ ਨਾਲ ਤੇਰੇ ਜੰਗ ਹੋ ਨਧੜਕ ਮਚਾ ਦੇਵੀਂ
 ਬਲੀ ਸ਼ੇਰ ਹਮਾਇਤੀ ਹੋਇਆ ਤੇਰਾ ਡਰ ਗਿੱਦੜਾਂ ਦਿਲੋਂ ਚੁਕਾ ਦੇਵੀਂ
 ਪਰ ਇੱਕ ਉਹ ਸ਼ਰਤ ਲਿਖਾਂਵਦੇ ਨੇ ਲਿੱਖ ਝਬਦੇ ਡੇਰ ਨਾ ਲਾ ਦੇਵੀਂ
 ਜਦੋਂ ਬਾਦ ਸ਼ਾਹੀ ਤੈਨੂੰ ਲੈ ਦੱਈਏ ਕੀਤੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨ ਸੁਖਨ ਭੁਲਾ ਦੇਵੀਂ
 ਵੈਰ ਲੈਣੇ ਨੇ ਅਸਾਂ ਭੀ ਵੈਰੀਆਂ ਤੋਂ ਜਿੰਨੂੰ ਮੰਗੀਏ ਬਾਂਹ ਫੜਾ ਦੇਵੀਂ
 ਦਿਲੋਂ ਰਹੀਂ ਸਬੂਤ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕੀਤੇ ਸੁਖਨ ਜ਼ਬਾਨ ਨਭਾ ਦੇਵੀਂ

ਜਵਾਬ ਬਹਾਦ੍ਰ ਸ਼ਾਹ ॥

ਜੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਮੈਨੂੰ ਕੀਤੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਾਂ ਸੁਖਨ ਭੁਲਾਵਸਾਂ ਮੈਂ
 ਜੇ ਤਾਂ ਰੱਬ ਦਿੱਤੀ ਮੈਨੂੰ ਬਾਦ ਸ਼ਾਹੀ ਟਹਿਲਸਿਰ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਕਮਾਵਸਾਂ ਮੈਂ
 ਆਖਰ ਜਿੰਦਗੀ ਤੱਕ ਗੁਲਾਮ ਰਹਿਸਾਂ ਇਹ ਅਹਿਸਾਨ ਨਕਦੇ ਭੁਲਾਵਸਾਂ ਮੈਂ
 ਜਿੰਨੂੰ ਕਹਿਣ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੋਈ ਹੋਵੇ ਕੈਦ ਕਰਕੇ ਝੱਟ ਫੜਾਵਸਾਂ ਮੈਂ
 ਉਹ ਪੀਰ ਤੇ ਮੈਂ ਮੁਰੀਦ ਰਹਾਂ ਗਾ ਜੇ ਕਹਿਣ ਬਜਾ ਲਿਆਵਸਾਂ ਮੈਂ
 ਝੁਠੇ ਕੌਲ ਨਕਰਾਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਨਾਲ ਸਿਰਦੇ ਸਿਦਕ ਨਬਾਹਵਸਾਂ ਮੈਂ

ਨੰਦ ਲਾਲ ਨੇ ਬਹਾਦ੍ਰ ਸ਼ਾਹ ਦਾ ਲਿੱਖਿਆ ਲੈ ਆਉਨਾ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
 ਆਪਣੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਨਾ ਸ਼ਾਹ ਦੀ ਮਦਦ ਵਾਸਤੇ ॥

ਬਾਦ ਸ਼ਾਹ ਦਾ ਲਿਖੜਾ ਆਨਦਿਤਾ ਨੰਦ ਲਾਲ ਜੀ ਨੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਕੇ
 ਕੀਤੀ ਬੇਨਤੀ ਹੋ ਅਧੀਨ ਨਾਲੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਪੱਲਾ ਗਲ ਡਾਰ ਕਰਕੇ

ਦਯਾਸਿੰਘਪਿਆਰੇਧਰਮਸਿੰਘਤਾਈਂਕਹਿਆਮੁੱਖਥੀਗੁਰਾਂਉਚਾਰਕਰਕੇ
ਜਾਓ ਨਾਲਇਹਨਾ ਜੰਗ ਕਰੋ ਜਾਕੇ ਕਰੋਵੈਰੀਆਂ ਦਾ ਨਾਸ ਮਾਰ ਕਰਕੇ
ਵਿੱਚ ਜੰਗਦੇਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਰਹਿਨਾ ਕਿਤੇ ਜਾਵਨਾਨਹੀਂਵਸਾਰਕਰਕੇ
ਪਿਛੋਂ ਅਸੀਂ ਭੀ ਆਵਾਂ ਗੇ ਫੌਜ ਲੈਕੇ ਤੁਸਾਂਜੰਗਕੂਨਾਨਿਹਜਾਧਾਰਕਰਕੇ
ਬਾਝਤੁਸਾਂਨਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦਰਸ ਹੋਵੇ ਆਜ਼ਮ ਮਾਰਾਂਗੇ ਅਸੀਂ ਖੁਆਰ ਕਰਕੇ
ਪੀਲੇ ਕਲਸਵਾਲਾ ਝੰਡਾ ਕਰਅੱਗੇਪੈਨਾ ਤੁਰਕ ਦੇਸਿਰਲੱਲਕਾਰਕਰਕੇ
ਬਾਪੀ ਦੇਕੇ ਤੋਰਿਆ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੰਘ ਦੋ ਸੌ ਨਾਲ ਅੱਸਵਾਰ ਕਰਕੇ
ਪਹੁੰਚੇ ਆਗਰੇ ਆਨ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਸਿੰਘ ਵਿਚ ਰਾਹਾਂ ਮਾਰੋਮਾਰਕਰਕੇ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪਿੱਛੋਂ ਪੰਜ ਸੌ ਸਿੰਘ ਲੈ ਕੇ ਆਗਰੇ ਵੱਲ ਜਾਨਾ ॥

ਗੁਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਮਾਲਵੇ ਨੂੰ ਸਿੰਘ ਸੂਰਮੇ ਪਾਸ ਬੁਲਾ ਲਏ
ਝੱਟ ਸੁਣਦਿਆਂ ਭਾਈ ਕੇ ਆਨ ਪਹੁੰਚੇਨਾਲੇ ਰੂਪੇ ਕੇ ਨਾਲ ਰਲਾਲਏ
ਸਾਬੋਕਿਆਂ ਨ ਸੁਣਦਿਆਂ ਫਿੱਲ ਲਾਈਧਾੜੀਵਾਲਾਂ ਭੀ ਕਦਮਉਠਾਲਏ
ਗਰੇ ਵਾਲ ਬੈਰਾੜ ਭੀ ਆਨ ਪਹੁੰਚੇ ਸੀਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਈਂ ਨਵਾ ਲਵੇ
ਲੈ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਗਰੇ ਵੱਲ ਗਏ ਡੇਰੇ ਦੂਰ ਪਿੱਛੇ ਹੱਟ ਲਾ ਲਏ
ਹੋਈ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਸਾਰ ਆ ਗਏ ਗੁਰ ਜੀ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਦੁੱਖ ਮਟਾ ਲਏ
ਅਗੋਂ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਰਸਦ ਬਸਦ ਸਾਰੀ ਵਾਜੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਚਵਜਾ ਲਏ
ਹੋਇਆ ਜੰਗਨੂੰਤਿਆਰਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਹੋਂਦੇ ਹਾਥੀਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਪਾ ਲਏ

ਦੁਹਾਂ ਦਲਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥

ਫੌਜ ਨਾਲ ਲੈਕੇਜੰਗੀਤਾਰਾ ਆਜ਼ਮ ਮਾਰੋਮਾਰ ਕਰਕੇ ਰਾਹ ਤੋੜ ਸੁੱਟੇ
ਆਇਆਚੜ੍ਹਸਮੁੰਦਦੀ ਲਹਿਰ ਵਾਗੂੰ ਬੱਧੇ ਸੌਣਦੇ ਜਿਵੇਂ ਦਰਯਾ ਛੁੱਟੇ
ਇਹਭੀਚੱਲਿਆਇਹਦਰੋਂਮਾਰਧੌਂਸਾ ਨਹੀਂਦਿਲਾਂਦੇ ਹੌਸਲੇ ਮੂਲ ਟੁੱਟੇ
ਚੰਬਲ ਨਦੀਦੇ ਪਾਸ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਦੁਹਾਂ ਦਲਾਂ ਦੇ ਆਨਕੇ ਮੂੰਹ ਜੁੱਟੇ

*ਜੰਗ ਹੋਨਾ ਤਾਰਾ ਆਜ਼ਮ ਤੇ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਦਾ ॥

ਦੁਹਾਂਲਸ਼ਕਰਾਂਦਾ ਭੇੜਮੱਚਿਆ ਆ ਤੋਫ ਗੋਲੀ ਕਮਾਨਤਲਵਾਰ ਚੱਲੀ
ਧੁੜਾਂ ਉਡੀਆਂ ਗਰਦ ਅਸਮਾਨ ਛਾਯਾ ਕਾਲੀਗੱਜਦੀ ਘੱਤ ਗੁਬਾਰਚੱਲੀ

ਦਲਾਂ ਦੁਹਾਂਦੇ ਆਣ ਕੇ ਘਾਨ ਲੱਥੇ ਅਹੀ ਕਾਲਦੀ ਆਣ ਕਟਾਰ ਚੱਲੀ
ਮੋਏ ਸੈਂਕੜੇ ਸੂਰਮੇ ਜੰਗ ਅੰਦਰ ਜਿੰਦ ਛੱਡ ਕੇ ਹੋਇ ਉਡਾਰ ਚੱਲੀ
ਤਿੰਨ ਦਿਣ ਹੋਇਆ ਘੱਲੂ ਘਾਰ ਵੱਡਾ ਵੱਗ ਖੂਨ ਦੀ ਹੋ ਕੇ ਧਾਰ ਚੱਲੀ
ਦਿਣ ਤੀਸਰੇਆਨਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਫੌਜਸ਼ਾਹਦੀ ਪਿਛਾਂ ਨੂੰ ਹਾਰ ਚੱਲੀ

ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਤਾਨੁ ਮਾਰਨਾ ॥

ਵੇਖੋਖਾਲਸਾ ਜੀਫੌਜਹਾਰਚੱਲੀ ਤੁਸਾਂਆਪਣਾਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂਲਾਇਆ ਕਿਓਂ
ਦੱਬੀਆਂਵਦਾਏਆਜ਼ਮਜ਼ੋਰਦੇਕੇਤੁਸਾਂ ਆਪਣਾਂ ਬਲਛਪਾਇਆ ਕਿਓਂ
ਮੇਰੇਨਾਲਕੋਈ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਵੈਰਹੈਸੀਮੈਨੂੰ ਮੌਤਅੱਗੇ ਚੁੱਕ ਡਾਹਿਆ ਕਿਓਂ
ਵੇਲੇਸਿਰਜਵਾਬਜੇਦੇਵਨਾ ਸੀ ਮੈਂ ਗਰੀਬਨੂੰ ਮੁਫਤਫਸਾਇਆਂ ਕਿਓਂ
ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਗੁਰਾਂ ਦੇਲੱਗ ਆਖੇ ਧੋਖਾ ਦੇ ਮੈਨੂੰਮਰਵਾਇਆ ਕਿਓਂ
ਕਹਿਆ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਹੋ ਦਲੇਰਸ਼ਾਹ ਰੱਖ ਸਾਬਤੀਚਿੱਤ ਡੁਲਾਇਆ ਕਿਓਂ
ਤੇਰੀ ਹੋਵੇਗੀਫਤੁ ਮੈਦਾਨ ਅੰਦਰ ਹੋ ਦਲੇਰ ਐਵੇਂ ਘਬਰਾਇਆ ਕਿਓਂ
ਜਾਣੇਰੱਬਦੀ ਰੱਬ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਚਿਰਲਾਇਆਕਿਓਂ

ਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਜੰਗ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ॥

ਇੱਕ ਪਾਸਿਓਂ ਫੌਜ ਲੈ ਖਾਲਸੇਦੀ ਵਾਂਗ ਸ਼ੇਰਦੇ ਗੁਰੂਜੀ ਆਣ ਪਏ
ਡਾਰ ਕੂੰਜਾਂ ਦੀ ਦੇਖਕੇ ਬਾਜ ਭੁੱਖੇ ਗੱਜ ਸਿੰਘਤੁਰਕਾਂ ਤਾਈਂਖਾਣ ਪਏ
ਵਾਫ ਆਣ ਤਲਵਾਰ ਦੀਘੱਤਦਿੱਤੀਜਿਵੇਂ ਖੇਤਨੂੰ ਆਨਕਿਰਸਾਨ ਪਏ
ਫੇਰ ਲਾ ਦਿੱਤੇ ਮਾਰ ਜੋਧਿਆਂਦੇ ਜਿਵੇਂ ਰੁੱਖਾਂ ਤੇ ਆਨ ਤਰਖਾਨ ਪਏ
ਸਾਰੀ ਕੰਬ ਉਠੀ ਫੌਜ ਆਜ਼ਮੇਦੀ ਪੈਰੋਂ ਥਿੜਕ ਦੇ ਖਾਨ ਪਠਾਨ ਪਏ
ਰੌਲਾ ਮੱਠਿਆ ਤੇ ਹੱਥਪੈਰ ਪੈਗਏ ਪਿੱਛਾਂ ਹੱਟਕੇ ਜਾਨ ਬਚਾਨ ਪਏ
ਸਿੰਘਾਂ ਮਾਰਕੇ ਲਾਹ ਸਥਾਰ ਦਿੱਤੇ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਗਜਾਨ ਪਏ
ਹੋਸ਼ਲੜਨ ਦੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਤੁਰਕ ਸਾਰੇ ਐਵੇਂ ਖੜੇ ਹੀ ਸਿਰ ਵਢਾਨ ਪਏ
ਧਰਮਸਿੰਘ ਜਾ ਆਖਦਾ ਸ਼ਾਹ ਤਾਈਂ ਤੇਰੀ ਫਤੁ ਵੈਰੀ ਭੱਜੇ ਜਾਨਪਏ
ਪੀਲੇ ਝੰਡੇ ਦੇ ਹੇਠ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਦੇਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੀਰ ਚਲਾਨ ਪਏ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਤਾਰਾ ਆਜ਼ਮ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ॥

ਜੰਗ ਚੜ੍ਹ ਹਾਥੀ ਉੱਤੇ ਦੇਖਦਾ ਸੀ ਸਿਰੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੋੜੀ ਜ਼ਿਰਾ ਪਾ ਕੇਜੀ

ਬੈਠਾ ਨਾਲ ਗੁਮਾਨ ਦੇ ਮਸਤ ਹੋਕੇ ਖੋਫ ਮੌਤ ਦਾ ਸਿਰੋਂ ਭੁਲਾਕੇ ਜੀ
ਮੌਕਾ ਵੇਖ ਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਢਿੱਲ ਕੀਤੀ ਗਏ ਘੋੜੇ ਦੀ ਵਾਗ ਉਠਾਕੇ ਜੀ
ਪਏ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਵਾਂਗ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਝੱਟ ਪੱਟ ਕਮਾਨ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਜੀ
ਮੱਥੇ ਵਿੱਚ ਬਗੜਾਕੇਤੀਰ ਮਾਰੇ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਓਂ ਬਾਹਰ ਉਲਟਾਕੇ ਜੀ
ਤਾਰਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਭੱਜੀਫੌਜਪਿਛੇ ਭਾਂਜਖਾਕੇ ਜੀ

ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਫੜ੍ਹਾ ਪਾਕੇ ਆਗਰੇ ਨੂੰ ਜਾਨਾ ॥

ਫੜ੍ਹਾ ਜੰਗ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਾਕੇ ਸ਼ਾਹ ਆਗਰੇ ਦੇ ਵੱਲ ਧਾ ਗਿਆ
ਕੀਤੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਕੇ ਜਸ਼ਨ ਵੱਡੇ ਸਮਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਰੰਗ ਵਟਾ ਗਿਆ
ਬੈਠਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹਬਣਕੇ ਤਖਤਉੱਤੇ ਆਇਆ ਸੁੱਖਮੂੰਹ ਦੁੱਖ ਛਪਾਗਿਆ
ਤਾਰਾ ਮਾਰਿਆ ਕਾਇਮ ਨੂੰ ਕੈਦਕੀਤਾ ਰੰਗ ਖੁਸ਼ੀਦਾ ਮੂੰਹਤੇਆਗਿਆ
ਲੈਕੇ ਨਜ਼ਰ ਮਿਲੇ ਸੁਬੇਆਨ ਸਾਰੇ ਸਿਰੋ ਪਾ ਹਰ ਇੱਕ ਆ ਪਾਗਿਆ
ਜੋ ਨਿਵੇਂ ਸੋ ਬਚੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਉੱਚੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਕਾਲ ਖਪਾ ਗਿਆ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਪਾਸ ਆਗਰੇ ਜਾਨਾ ॥

ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਥਾਈਂ ਅਮੀਰ ਸਾਰੇ ਝੂਠ ਸੱਚ ਹੀ ਪਏ ਰਲਾਂਵਦੇ ਨੇ
ਕੋਈ ਆਖਦਾ ਤਾਰੇ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆਮੈਂਮੇਰੇ ਤੀਰ ਉਹਦੀ ਜਾਨ ਖਾਂਵਦੇ ਨੇ
ਕਈ ਆਖਦੇ ਹੀਲਕੇਜਾਨ ਸ਼ਾਹ ਅਸਾਂ ਮਾਰਿਆ ਖ਼ਿਲਤਾਂ ਚਾਂਹੁਦੇ ਨੇ
ਤਮਾ ਕਰ ਇਨਾਮ ਦਾ ਲੋਭ ਪਿੱਛੇ ਪਏ ਝੂਠ ਅਮੀਰ ਬਨਾਂਵਦੇ ਨੇ
ਜਦੋਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਹਮਿਲਨ ਆਇਆਤੀਰਨਾਲਤੀਰਾਂਮਿਲਜਾਂਵਦੇ ਨੇ
ਤਾਰਾ ਮਾਰਿਆ ਗੁਰਾਂ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਝੂਠੇ ਹੋ ਸੱਭੇ ਸ਼ਰਮਾਂਵਦੇ ਨੇ

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ॥

ਧੰਨਬਾਦ ਕੀਤਾ ਸ਼ਾਹ ਗੁਰੂ ਜੀਦਾ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਬੜਾਉਤਸ਼ਾਹਕੀਤਾ
ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਨਜ਼ਰ ਨਿਆਜ਼ ਰੱਖੀ ਸਜਦਾ ਕਦਮ ਤੇਸਿਰਝੁਕਾ ਕੀਤਾ
ਦੇਨਦਾਰ ਮੈਂ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸਾਂ ਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸਾਂ ਜੰਗ ਇਹ ਦੁੱਖ ਉਠਾ ਕੀਤਾ
ਬੜਾ ਰਹਿਮਕੀਤਾਮੈਂਨਾਰੀਜ਼ਉੱਤੇ ਹੈਕੰਗਾਲਤਾਈਂਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕੀਤਾ
ਮੈਨੂੰਬਖ਼ਸ਼ਿਆਦਿੱਲੀਦਾਤਖ਼ਤ ਤੁਸਾਂ ਸਾਇਆਸਿਰਤੇਵਾਂਗਹੁਮਾ ਕੀਤਾ

ਦੱਸੋ ਕਰਾਂ ਉਹ ਝਬ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਜਿਹੜੀ ਗੱਲਦਾਲਿਖਲਿਖਾ ਕੀਤਾ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਢੱਕਾਂ ਮੰਗਣੀਆਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਪਾਸੋਂ ॥

ਕਹਿਆ ਗੁਰਾਂ ਨਹੀਂ ਧਨਦੀ ਲੋੜਸਾਨੂੰ ਢੱਕਾਂਮੰਗਦੇ ਦੇਹ ਫੜਾਇਸ਼ਾਹ
 ਸੂਬਾ ਦੇਹ ਵਜੀਦ ਸਰੰਦ ਵਾਲਾ ਸੁੱਚੇ ਨੰਦ ਨੂੰ ਨਾਲ ਬਨੁਇ ਸ਼ਾਹ
 ਰੋਪੜ ਵਾਲਾ ਨਵਾਬ ਮੁਕੁੱਮਖਾਂ ਨਜ਼ਾਮਦੀਨ ਜਾਲੰਧਰੀ ਆਇ ਸ਼ਾਹ
 ਦਲਾਵਰਖਾਂ ਲਾਹੌਰ ਦਾ ਜੋ ਸੂਬਾ ਸ਼ਮਸ਼ਖਾਂ ਬਜਵਾੜੀਆ ਪਾਇ ਸ਼ਾਹ
 ਕਰਮਚੰਦ ਫੜਾ ਫੱਗਵਾੜੇ ਵਾਲਾ ਗੰਗੂ ਖੇੜੀਓਂ ਦੇਹ ਮੰਗਾਇ ਸ਼ਾਹ
 ਜਾਨੀ, ਮਾਨੀਖਾਂ ਖਾਨ ਮੁਰੰਡੇ ਵਾਲੇ ਖਾਂਜਮਾਲ ਹੱਲਵਾਰੀ ਗਨਾਇ ਸ਼ਾਹ
 ਜਮਾਲਖਾਂ ਫੱਤੇਖਾਂ ਕਸੂਰੀਏ ਦੋ ਰਾਮਸ਼ਰਨ ਹੰਡੂਰੀਆ ਭਾਇ ਸ਼ਾਹ
 ਅਜਮੇਰਚੰਦ ਕਹਿਲੂਰੀਆ ਦੇ ਦਿਹ ਤੂੰਢੱਕਾਂਕਰਕੇਦੇਹਪਕੜਾਇਸ਼ਾਹ
 ਏਹਨਾ ਦਗੇ ਫਰੇਬ ਕਰ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਸਿਰੋਂ ਰੱਬਦਾ ਖੌਫ ਭੁਲਾਇ ਸ਼ਾਹ
 ਦੇਹਖਾਂ ਹੁਸੈਨ ਸਮਾਨੇ ਵਾਲਾ ਦੇਹ ਸਢੌਰੀਏ ਸਯਦ ਪਕੜਾਇ ਸ਼ਾਹ
 ਫਲਕੀਤੀਆਂਦੇਦਹੀਏਇਨ੍ਹਾਂਤਾਈਂ ਸਜਾ ਕਰਨੀਆਂਦੀਭੁਗਤਾਇਸ਼ਾਹ
 ਕੀਤੇ ਕੌਲ ਕਰਾਰ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਹੁਣ ਆਪਨੇ ਆਪ ਨਬਾਹਿ ਸ਼ਾਹ

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਗਦਰ ਤੋਂ ਡਰਦਿਆਂ ਨਾਹਨਿੱਮ ਕਰਨੀ ॥

ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਨਾਲਅਧੀਨਗੀ ਦੇ ਕਹਿੰਦਾ ਇੱਕਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂ ਗੁਰਜੀ
 ਬੈਠਾ ਅਜੇ ਨਾਹੀਂ ਦਬਦਬਾਮੇਰਾ ਦੱਸੋ ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਿਸਤਰਾਂ ਫੜਾਂ ਗੁਰਜੀ
 ਸਹਿਜਨਾਲਇਹਕੰਮਹੈਹੋਣਵਾਲਾ ਛੇਤੀਕਰਾਂ ਤੇ ਗਦਰ ਤੋਂ ਡਰਾਂ ਗੁਰਜੀ
 ਲੰਮੁਲਕਜਾਗੀਰ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਸਿਰਚਰਣਕਵਲਾਂਉਂਤੇਧਰਾਂਗੁਰਜੀ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਆਖਣਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ॥

ਜਾਹਾਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੂੰ ਬਈਮਾਨਹੋਇਓਂ ਭਾਵੀ ਰੱਬਜੇਕੌਲਮਟਾਇਗਾਓਹ
 ਢੱਕਾਂਮੰਗੀਆਂ ਤੂੰ ਨ ਦਿੱਤੀਆਂਨੇ ਵੇਲਾਬੀਤਿਆਂਹੱਥ ਨ ਆਇਗਾ ਓਹ
 ਅਸੀਂ ਘੱਲਾਂਗੇਢੁੱਡਕੇਇੱਕਬੰਦਾ ਤੂੰਬੇ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਪਕੜ ਉਡਾਇਗਾ ਓਹ
 ਜੇੜੇ ਗਦਰਦਾਤੁੱਧਨੂੰ ਖੌਫ ਆਯਾ ਵੇਖੀਂ ਆਉਂਦਾ ਗਦਰਮਚਾਇਗਾ ਓਹ
 ਵੈਰਲਏਗਾ ਗਿਣਕੇਵੈਰੀਆਂ ਥੀਂ ਵਿੱਚ ਜੰਗ ਦੇ ਮਾਰ ਖਪਾਇਗਾ ਓਹ
 ਘੱਤੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬਦੇ ਭਾਜੜਾਂ ਆ ਧੂੜ ਵਾਂਗ ਤੁਫਾਨ ਦੁਮਾਇਗਾ ਓਹ

ਬੁਰਜਢਾਹਕੇ ਸ਼ਰ੍ਹਾਂਦਾਦੂਰਕਰਸੀ ਝੰਡਾ ਧਰਮਦਾ ਫੇਰ ਝੁਲਾਇਗਾ ਓਹ
 ਖਾਨਾਂਸੂਬਿਆਂਰਾਜਿਆਂਕਾਜੀਆਂਨੂੰ ਵਾਂਗਬਾਂਦ੍ਰਾਂ ਪਕੜਨਚਾਇਗਾ ਓਹ
 ਬੇਰੀ ਵਾਂਗ ਤੇਰੀਦਿੱਲੀ ਝੂਟਦੇਗਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਦਾ ਸ਼ਾਨ ਗਵਾਇਗਾ ਓਹ
 ਸੱਯਦਾਣੀਆਂ ਮੁਗਲਪਠਾਣੀਆਂਨੂੰ ਡੂੰਘੇ ਪਾਇਕੇ ਵੈਟਰੁਵਾਇਗਾ ਓਹ
 ਬੇਹਕਰੇਗਾ ਮਾਰਕੇ ਜ਼ਾਲਮਾਂਦਾ ਭੇਡਾਂਵਾਂਗ ਸੂਬੇ ਅੱਗੇ ਲਾਇਗਾ ਓਹ
 ਜੱਹੀ ਕੀਤੀਏ ਹਿੰਦਦੇ ਨਾਲ ਤੁਸਾਂ ਫਲ ਓਸਤੋਂ ਵੱਧ ਭੁਗਾਇਗਾ ਓਹ
 ਜੜ੍ਹ ਰਹਿਨ ਨ ਦੇਗਾ ਜ਼ਾਲਮਾਂਦੀ ਤੇਰੇਮੂੰਹ ਭੀ ਘਾਹ ਫੜਾਇਗਾ ਓਹ
 ਚੱਲੇ ਓਸੇਦੇ ਵੱਲ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਤੇਰੀ ਝੱਬ ਆ ਹੋਸ਼ਭੁਲਾਇਗਾ ਓਹ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਦਿੱਲੀਓਂ ਹੋਕੇ ਆਗਰੇ ਨੂੰ ਜਾਨਾ ॥

ਕਰਮਿੰਨਤਾਂ ਨਾਲਲੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾ ਵਿੱਚਦਿੱਲੀ ਸ਼ਾਹ ਆਇਕੇ ਜੀ
 ਧੌਂਸਾ ਮਾਰਕੇ ਫੜੇ ਦਾ ਨਾਲ ਖੁਸੀ ਬੈਠਾ ਤਖਤ ਤਾਉਸ ਤੇ ਜਾਇਕੇ ਜੀ
 ਹੋਏ ਸ਼ਹਿਰ ਸਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜਸ਼ਨ ਵੱਡੇ ਵੱਜੇ ਸ਼ਾਦਿਆਨੇ ਰੰਗਲਾਇਕੇ ਜੀ
 ਸਿਰੋਪਾ ਦਿੱਤੇ ਸਿੰਘਾਂ ਸਾਰਿਆਂਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਮੂੰਹੋਂ ਵਡਿਆਇਕੇ ਜੀ
 ਸਿੰਘ ਦਿੱਲੀਓਂ ਪਿਛਾਂਨੂੰ ਪਰਤ ਗਏ ਗੁਰੂਜੀਦੀ ਆਗਿਆਪਾਇਕੇ ਜੀ
 ਪਿੱਛੇ ਗੁਰੂਜੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਪਾਸ ਰਹੇ ਖੁਸੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਟਹਿਲਕਮਾਇਕੇਜੀ
 ਕਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਕਾਰ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਰਾਜੀ ਰੱਖਦਾ ਹਸ ਹਸਾਇਕੇ ਜੀ
 ਕਦੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾ ਵਖਾਲਦਾਸੀ ਮਸਤਹਾਥੀਆਂ ਤਾਈਂ ਲੜਾਇਕੇ ਜੀ
 ਮਾਇਆ ਦੌਲਤਾਂ ਦੇ ਲਾਵੇ ਫੇਰ ਅੱਗੇ ਦੇ ਰਿਹਾਜਾਗੀਰ ਲਿਖਾਇਕੇ ਜੀ
 ਅੰਗੀਕਾਰ ਨ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਕੁੱਝ ਕੀਤਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਥੱਕਾ ਅੱਖਵਾਇਕੇ ਜੀ
 ਨੰਦਲਾਲ ਨੇ ਫੇਰ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਦੇਤਾਈਂ ਸਮਝਾਇਕੇ ਜੀ
 ਹੋਇਆਹਰਜਜੋਵਿੱਚਅੰਨੰਦਪੁਰਦੇ ਉਹਦਾ ਬੰਦਲਾਕੁੱਝਗਣਾਇਕੇ ਜੀ
 ਸੱਤ ਲੱਖ ਖਜ਼ਾਨਿਓਂ ਗਿਣ ਦਿੱਤਾ ਅੱਖਾਂਨੀਵੀਆਂਸ਼ਾਹ ਸ਼ਰਮਾਇਕੇ ਜੀ
 ਗੁਰਾਂਲਿਆ ਨ ਮਹਿਲਾਂਨੂੰ ਭੇਜਦਿੱਤਾ ਨੰਦਲਾਲਨੇ ਤੁਰਤ ਉਠਾਇਕੇ ਜੀ
 ਫੇਰ ਦਿੱਲੀਓਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੂਚ ਕੀਤਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹਨੂੰ ਮਿਲ ਮਿਲਾਇਕੇ ਜੀ
 ਦੋ ਸੌ ਘੋੜਚੜ੍ਹਾ ਤਵੇਂ ਨਾਲ ਹੋਸੀ ਗਏ ਮੱਥਰਾ ਦੀ ਵੱਲ ਧਾਇਕੇ ਜੀ

ਦੇਖੇ ਕੁੱਲ ਅਸਥਾਨ ਜਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦ੍ਰਿਖ ਮਟਾਇਕੇ ਜੀ
 ਏਸੇਤਰਾਂ ਹੀ ਗੁਰੂਜੀ ਸੈਲ ਕਰਨੇ ਗਏ ਆਗਰੇ ਨੂੰ ਵਾਗਾਂ ਚਾਇਕੇ ਜੀ
 ਪਿਛੋਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹਭੀ ਓਥੇਆਣ ਪੁੱਜਾ ਮਿਲੇ ਰਾਜਵਾੜੇ ਚਾ ਵਧਾਇਕੇ ਜੀ
 ਭੇਟਾ ਸ਼ਾਹ ਦਵਾਈਆਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖ ਸਭ ਥੋਂ ਸੀਸ ਝੁਕਾਇਕੇ ਜੀ
 ਹਾਲ ਆਗਰੇ ਤੱਕ ਚਮਕੌਰ ਤੋਂ ਲੈ ਬੋੜ੍ਹਾਦੱਸਿਆਲਿੱਖਲਖਾਇਕੇ ਜੀ
 ਹੁਣ ਅਗਲਾਹਾਲ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਸੁਣੋ ਖਾਲਸਾ ਚਿੱਤਨੂੰ ਲਾਇਕੇ ਜੀ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਅਗੇ ਜਾਨ ਵਾਸਤੇ ਕਹਿਣਾ ॥

ਇੱਕਦਿਣ ਆ ਦਿਲੋਂ ਦਲੀਲ ਉੱਠੀ ਏਥੇ ਅਸੀਂ ਪਰਾਹੁਣੇ ਪੱਲਦੇ ਹਾਂ
 ਚੱਲ ਖੋਜੀਏ ਓਸਨੂੰ ਮਿਲੇ ਕਿਤੇ ਘਰੋਂ ਖੋਜ ਆਏ ਜਿਹੜੀ ਗੱਲਦੇ ਹਾਂ
 ਸੱਦ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣਚੱਲਦੇ ਹਾਂ
 ਏਥੋਂ ਕਰਕੇ ਕੂਚ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਡੇਰਾ ਚੱਲ ਅੱਗੇ ਕਿਤੇ ਮੱਲਦੇ ਹਾਂ

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੱਗੇ ॥

ਕਿਤੇ ਜਾਓ ਨ ਗੁਰੂਜੀ ਛੱਡ ਮੈਨੂੰ ਦਿਨ ਆਉਣ ਮਤਾਮੇਰੇਸਖਤ ਉੱਤੇ
 ਮੈਨੂੰ ਆਸਰਾ ਇੱਕ ਤੁਸਾਡੜਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਬਖਤ ਉੱਤੇ
 ਟਹਿਲਕਰਾਂਗਾ ਵਾਂਗਮੇਂ ਚਾਕਰਾਂਦੇ ਹੋਗੁਲਾਮ ਰਹਿਸਾਂ ਤਾਮਰਖਤਉੱਤੇ
 ਜਾਓਆਓ ਨ ਕਿਤੇਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਕਰੋਹੁਕਮਬਹਿਕੇਦਿੱਲੀਤਖਤਉੱਤੇ

ਜਵਾਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ॥

ਸੱਚੇ ਤਖਤਦੇਵਾਰਸੀ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਝੂਠੇ ਤਖਤਦੀ ਨਹੀਂ ਸਾਨੂੰ ਲੋੜ ਸ਼ਾਹ
 ਹੁੰਦੀ ਚਾਹ ਜੇ ਮਾਲ ਤੇ ਦੌਲਤਾਂ ਦੀ ਕਾਹਨੂੰ ਆਂਵਦੇ ਆਪਣੀਰੋੜ੍ਹ ਸ਼ਾਹ
 ਹੁਣ ਮੌਹ ਦੀ ਫਾਸ ਨ ਫੱਸਦੇ ਹਾਂ ਘਰੋਂ ਆਏ ਹਾਂ ਮੌਹ ਤਰੋੜ੍ਹ ਸ਼ਾਹ
 ਵਾਂਗ ਭੈਰਦੇ ਆਤਮਾਂ ਫੁੱਲ ਉੱਤੇ ਲਿਵ ਅੰਦਰੋਂ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋੜ੍ਹ ਸ਼ਾਹ
 ਜੋਰੂ ਜ਼ਰ ਜ਼ਮੀਨ ਉਪਾਧੀਆਂਨੇ ਅਸੀਂ ਆਏ ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੋੜ੍ਹ ਸ਼ਾਹ
 ਮਾਲਕ ਮੌਜਦੇਅਸੀਂਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਸਾਨੂੰਜਾਂਦਿਆਂ ਮੂਲ ਨ ਮੋੜ੍ਹ ਸ਼ਾਹ

ਜਵਾਬ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ॥

ਕੀਤਾਆਪਦਾ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦਾ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਾਲੀ ਤੁਸਾਂਸੀਲਗੁਰਜੀ
 ਜੀਉਂਦਾ ਕਦੇ ਹਸਾਨ ਨ ਭੁੱਲਸਾਂ ਮੈਂ ਜੇਤਾਂਹੋਵਾਂਗਾਤੁਖਮਅਸੀਲਗੁਰ ਜੀ

ਲੜ ਲੱਗਿਆਂ ਤਾਰਨਾਂ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮਰਾਂ ਹੋ ਨ ਅੰਤ ਜਲੀਲ ਗੁਰ ਜੀ ਦਸੋ ਜਾਨਗੁਲਾਮ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਕਿੱਥੇ ਜਾਨਦੀ ਹੈ ਦਲੀਲ ਗੁਰਜੀ

ਜਵਾਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ॥

ਕੀਤੀਪੁਰਖ ਅਕਾਲ ਨੇ ਦਯਾ ਸਾਥੇ ਦਿੱਤਾ ਅੱਵਲੋਂ ਕੱਟ ਜੰਜਾਲ ਸਾਡਾ ਜਿਹੜੇ ਆਏਸਾਂ ਕੰਮ ਸੋ ਕਰਬੈਠੇ ਰਿਹਾ ਮੱਦਦੀ ਪੁਰਖਅਕਾਲ ਸਾਡਾ ਵਿੱਚ ਦਿਲਦੇਰਿਹਾਨਹੀਂ ਫਿਕਰਕੋਈ ਮੁੱਕਗਿਆਏਕੁੱਲ ਧੰਦਾਲ ਸਾਡਾ ਅੱਗੋਂਹੱਥਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਜਾਣਾ ਵੱਲ ਗੋਦਾਵਰੀਖਿਆਲ ਸਾਡਾ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਗਰੇ ਤੋਂ ਕੂਚ ਕਰਨਾ ॥

ਜਦੋਂ ਜਾਣਿਆਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਸੀਸ ਝੁਕਾ ਦਿੱਤਾ ਲਿੱਖ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਇਕ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਝੱਟ ਹੱਥ ਵਜ਼ੀਰ ਫੜਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੋਂਤੀਕ ਮੇਰੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਹੈਜੀ ਇਹ ਮੈਂ ਸੱਭ ਤੇ ਹੁਕਮ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੱਤਾ ਜੇਹੜੇ ਸ਼ਹਿਰ ਆਗੁਰੂਜੀ ਲਾਉਨ ਡੇਰੇ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕਰੋ ਫਰਮਾ ਦਿੱਤਾ ਬੱਧੇ ਹੱਥ ਖੜਾ ਰਹੀਂ ਰਾਤ ਦਿਣੇ ਇਹ ਵਜ਼ੀਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਹ ਸੁਨਾ ਦਿੱਤਾ ਅਗੁਾਂਗੁਰੂਜੀ ਗਏ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਘੋੜਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਪਿਛਾਂ ਭਵਾ ਦਿੱਤਾ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬੁਰਹਾਨ ਪੁਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣਾ ॥

ਗੁਰੂ ਆਗਰੇ ਥੋਂ ਕਰਕੂਚ ਡੇਰਾ ਅੱਗੇ ਵੱਲ ਗੋਦਾਵਰੀ ਤਯਾਰ ਹੋਏ ਹਹਖਸੋਗਨਹੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂਨੂੰਰਾਈਜਿੰਨਾਂ ਧਰਮ ਵਾਸਤੇ ਖਾਸ ਔਤਾਰ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਸ਼ਹਿਰ ਬੁਰਹਾਨਪੁਰ ਜਾਪਹੁੰਚੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂਦਰਸਕੀਤੇ ਉਹੋ ਪਾਰ ਹੋਏ ਡੇਰਾ ਲਾਦਿੱਤਾ ਗੁਰਾਂ ਬਾਹਰ ਸ਼ਹਿਰੋਂ ਲੋਕ ਆ ਆਪੇ ਸੇਵਾਦਾਰ ਹੋਏ ਸੰਗ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਿਲਸਲਾਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੋਕ ਦੇਖਨੇ ਦੇ ਖਾਹਸ਼ਦਾਰ ਹੋਏ ਇੱਕ ਘੜੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਜਮਾਂ ਸੈਂਕੜੇ ਆ ਨਰ ਨਾਰ ਹੋਏ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਦੀਵਾਨ ਲਾਕੇ ਬੈਠਨਾ ਤੇ ਬੁਰਹਾਨਪੁਰ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਤੇ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਭਾਵਨਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨੀ ॥

ਗੁਰਾਂਹੁਕਮਕੀਤਾ ਸਿੰਘਾਂਸਾਥੀਆਂਨੂੰ ਹੋਵੇਤਿਆਰ ਦੀਵਾਨ ਸਜਾਵਨੇ ਨੂੰ ਤੰਬੂ ਗੱਡ ਖੜੇ ਕਰੋ ਸਾਇਬਾਨਾ ਜਲ ਲਿਆਓ ਛੜਕਾ ਕਰਾਵਨੇ ਨੂੰ ਸਿੰਘਾਂ ਤੁਰਤ ਸਾਮਾਨ ਤੱਯਾਰ ਕੀਤਾ ਨਿਤ ਖੜੇ ਜੋ ਹੁਕਮ ਬਜਾਵਨੇ ਨੂੰ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਘਰ ਤੇ ਬਾਰ ਵਸਾਰ ਦਿੱਤੇ ਸਿਰਫ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਨੇ ਨੂੰ
ਗੱਦੀ ਲਾਕੇ ਤੁਰਤ ਤਿਯਾਰ ਕੀਤੀ ਉੱਤੇ ਗੁਰੂਮਹਾਰਾਜ ਬਠਾਵਨੇ ਨੂੰ
ਜਿਗਾਕਲਗੀਆਂਪਹਿਨ ਹੱਥਯਾਰ ਸਾਰੇ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂਜੀ ਦਰਸਦਖਾਵਨੇ ਨੂੰ
ਕੋਈ ਪਕੜਪੱਖਾ ਸਿੰਘ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਕੋਈ ਸੀਸ ਤੇ ਚੌਰ ਝੁਲਾਵਨੇ ਨੂੰ
ਕਈ ਪਹਿਨ ਹੱਥਯਾਰ ਤਯਾਰ ਖੜੇ ਚੋਬਦਾਰ ਹੋ ਭੀੜ ਹਟਾਵਨੇ ਨੂੰ
ਕਈ ਹੱਥ ਬੱਧੀ ਅੱਗੇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਜਨਮ ਮਰਣ ਜ਼ਿੰਜੀਰ ਤੁੜਾਵਨੇ ਨੂੰ
ਰੂਪ ਸ਼ੇਰਦਾ ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਜੀ ਬੈਠੇ ਪਾਪ ਦੇ ਮਿਰਗ ਮੁਕਾਵਨੇ ਨੂੰ
ਲੋਕਾਂ ਜਾਕੇ ਦੱਸਿਆ ਸ਼ਹਿਰ ਅੰਦਰ ਨਰਨਾਰਆਏ ਦਰਸ ਪਾਵਨੇ ਨੂੰ
ਬੰਦ ਬਾਣੀਏਂ ਹੱਟੀਆਂ ਕਰ ਆਏ ਸੱਭੇ ਆਗਏ ਸੁਣਨ ਸੁਨਾਵਨੇ ਨੂੰ
ਲੋਕ ਦੇਖ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਮੋਹਤ ਹੋਏ ਕੋਕ ਦੇਖ ਜਿਓਂ ਚੰਦ ਸੁਹਾਵਨੇ ਨੂੰ
ਤੇਜ਼ ਕਿਸੇ ਨੇ ਝੱਲਿਆ ਮੂਲ ਨਾਹੀਂ ਸਾਰੇ ਝੁਕੇ ਆ ਸੀਸ ਨਵਾਵਨੇ ਨੂੰ
ਕੋਈ ਆਖਦਾ ਰਾਜਾਹੈ ਕਿਸੇ ਥਾਓਂ ਸੈਰ ਚੱਲਿਆ ਦੇਖ ਦਖਾਵਨੇ ਨੂੰ
ਕੋਈ ਆਖਦਾ ਆਪ ਮਹਾਰਾਜ ਆਇਆ ਵੱਈਕੁੰਠਤੋਂ ਪਾਪਮਟਾਵਨੇ ਨੂੰ
ਕੋਈ ਆਖਦਾ ਦੂਸਰਾ ਹੈ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਿਆ ਪਾਪ ਦੀ ਧੁੰਧ ਉਡਾਵਨੇ ਨੂੰ
ਕੋਈ ਆਖਦਾ ਚੰਦ ਆਕਾਸ ਵਿਚੋਂ ਆਇਆ ਧਰਤ ਉਤੇਠੰਫਪਾਵਨੇ ਨੂੰ
ਇੰਦਰਆਖਦੇ ਆਗਿਆਸੂਰਗਵਿੱਚੋਂ ਮਾਤ ਲੋਕ ਤਾਈਂ ਦਰਸਾਵਨੇ ਨੂੰ
ਆਇਆਬਾਦਸ਼ਾਹਕਿਸੇਵਲੈਤਦਾਏ ਕੋਈ ਆਖਦਾਤੀਰਥੀਂ ਨੁਾਵਨੇ ਨੂੰ
ਕਪਲਦੇਵ ਨੇ ਮੁੜ ਅਵਤਾਰ ਲਿਆ ਭਾਵੇਂ ਆਦ ਅੰਤਾਰ ਅਖਵਾਵਨੇ ਨੂੰ
ਏਹਨਾਧਾਰਿਆਰੂਧ ਨ੍ਰਸਿੰਘਦਾਏ ਧਰਮਭਗਤਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਬਚਾਵਨੇ ਨੂੰ
ਕੋਈਆਖਦਾ ਇਹ ਸ਼ੰਭੂ ਨਾਥ ਭੋਲਾ ਆਇਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਜਲਾਵਨੇ ਨੂੰ
ਚਤ੍ਰਮੁੱਖੀ ਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਰੂਪ ਧਰਿਆ ਚਾਰਵੇਦ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਾਵਨੇ ਨੂੰ
ਪਰਸਰਾਮ ਜਾਂ ਹੋ ਅਵਤਾਰ ਆਇਆ ਦੇਖੋ ਮਾਰ ਮਲੇਛ ਮੁਕਾਵਨੇ ਨੂੰ
ਰਾਮਚੰਦ੍ਰਨੂੰ ਯਾਂ ਬਨੋਬਾਸ ਮਿਲਿਆ ਪਿੱਛੋਂ ਚੱਲਿਆ ਭਰਥ ਮਨਾਵਨੇ ਨੂੰ
ਚਲੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜੀ ਧਨਖਤੇ ਬਾਨਲੈਕੇ ਪਾਪੀ ਕੰਸਦੇ ਪਕੜਪਟਕਾਵਨੇ ਨੂੰ
ਰਾਗ ਦ੍ਰੋਖ ਇਹ ਮੱਲ ਚੰਡੂਰ ਦੋਵੇਂ ਜੜ੍ਹ ਪਕੜਕੇ ਤੁਰਤ ਪੁਟਾਵਨੇ ਨੂੰ

ਦੇਖੋ ਰਾਮ ਜੀ ਚੜ੍ਹੇ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਕੇ ਲੰਕਾ ਪਾਪ ਪਾਖੰਡ ਲੁਟਾਵਨੇ
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਦਾ ਏਹ ਸਾਮੁੰਦ ਵੱਡਾ ਚੱਲੇ ਨਾਮਦਾ ਪੁਲ ਬਨੁਾਵਨੇ
 ਕਲਜੁੰਗ ਪਾਪੀ ਕਾਲੀਨਾਗ ਵਾਂਗੂੰ ਚੱਲੇ ਨੰਦਨੰਦਨ ਨੱਥ ਲਿਆਵਨੇ
 ਦੇਖੋਮਾਰਹੰਕਾਰ ਸਿਸਪਾਲ ਤਾਈਂ ਭਗਤੀ ਰਾਧਕਾਂ ਚਲੇ ਪਰਨਾਵਨੇ
 ਯਾਂ ਇਹ ਦੱਤਾਤਿਰੇ ਦਾ ਝੁੰਡ ਫਿਰਦਾ ਵੱਈਰਾਗਦਾ ਜ਼ੋਰ ਫੈਲਾਵਨੇ
 ਯਾਂਇਹਆਪਅਕਾਲਨੇ ਰੂਪਧਰਿਆ ਬਲਰਾਜ ਦੇ ਛਲਨ ਛਲਾਵਨੇ
 ਕੋਲੋਂ ਉੱਠ ਵਜ਼ੀਰ ਨੇ ਸਭਾ ਅੰਦਰ ਭਰਮ ਸਭਦਾ ਦੂਰ ਨਸਾਵਨੇ
 ਕਹਿਆਇਹਹੈਂਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਜੀ ਆਏ ਜਗਤਦੇ ਪਾਰਲੰਘਾਵਨੇ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਗੱਦੀ ਤੇ ਥਾਂ ਦਸਵੇਂ ਬੈਠੇ ਨਾਮ ਅਕਾਲਜਪਾਵਨੇ
 ਹੋਰ ਅਲਫ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਯੇ ਤਾਈਂ ਸਾਰਾ ਫੋਲਿਆ ਹਾਲ ਸਮਝਾਵਨੇ
 ਜੇਤਾਂ ਪੁਛੋ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਵਜ਼ੀਰ ਕੀਧਾ ਦੱਸਾਂ ਤੁਸਾਂਦਾ ਭਰਮ ਗਵਾਵਨੇ
 ਛੱਡ ਦੇਸਪੰਜਾਬਨੂੰ ਵੱਲਦੱਖਨ ਚਾਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਜਦੋਂ ਸੀ ਆਵਨੇ
 ਤਦੋਂ ਸ਼ਾਹ ਬਹਾਦਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਮਾਵਨੇ
 ਦਿੱਤਾ ਨਾਲ ਸੀ ਇੱਕ ਵਜ਼ੀਰਆਜ਼ਮ ਗੁਰਹੁਕਮ ਬਜਾ ਲਿਆਵਨੇ
 ਜੇਹੜੇਸ਼ਹਿਰਜਾਕੇਗੁਰਕ੍ਰਨਡੇਰਾ ਲਿਆਵੇ ਰਸਦ ਉਹਖਾਨਪਕਾਵਨੇ
 ਹੁਕਮ ਸ਼ਾਹ ਦਾ ਲਿਖਯਾ ਪਾਸ ਉਹਦੇ ਸਾਰੇਮੁਲਕ ਤੇ ਜਾ ਬਜਾਵਨੇ
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਾਵੰਦਾ ਹਾਕਮਾਂ ਤੋਂ ਰਹੇ ਤੱਕਦਾ ਗੁਰ ਫਰਮਾਵਨੇ
 ਟਹਿਲਕਰੇ ਹਮੇਸ਼ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਕਰੇਸੁਫਲ ਇਸਜਨਮਦੇਪਾਵਨੇ

ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਵਜ਼ੀਰ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨੀ ॥

ਉਠ ਸਭਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਜ਼ੀਰ ਦਾਨੇ ਹਾਲ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਖੋਲ੍ਹ ਸੁਨਾਇਆ ਏ
 ਕੀਤੀਸਿਫਤਵਜ਼ੀਰਤੱਕਰੀਰ ਕਰਕੇ ਜੋਕੁਝਸੁਖਨਜ਼ਬਾਨਤੇ ਆਯਾ ਏ
 ਗੁਰੂ ਆਦ ਥੀਂ ਲੈ ਗੁਰਾਂ ਸਾਰਿਆਂਦਾ ਵੱਖੋਵੱਖਰਾ ਨਾਮ ਜਤਾਇਆ ਏ
 ਹੁਣ ਮਾਰ ਮਲੇਛ ਮੁਕਾਵਨੇ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਵਾਂ ਰੂਪ ਵਟਾਇਆ ਏ
 ਪਿੱਛੇ ਰਹੇ ਫਕੀਰੀ ਦੇ ਭੇਖ ਅੰਦਰ ਇਹਨਾ ਹੱਥ ਤਲਵਾਰਨੂੰ ਪਾਯਾ ਏ
 ਮੀਰੀਪੀਰੀਇਹਨਾਅਖਤਯਾਰਕੀਤੀ ਸ਼ਾਹਨਸ਼ਾਹ ਫਿਰਨਾਮ ਧ੍ਰਾਯਾ ਏ

ਨਾਮਦਾਸ ਰਖਾਵਨਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸਿੰਘ ਆਪਨਾ ਨਾਮ ਅਖਵਾਇਆ ਏ
 ਬੈਠਤਖਤਉ ਤੇਵਾਂਗ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਛਤੁ ਆਪਣੇ ਸੀਸਝੁਲਾਇਆ ਏ
 ਫੌਜਾਂਰੱਖੀਆਂ ਤੇ ਕਿਲੇਕਾਇਮਕੀਤੇ ਧੌਂਸਾ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਬਜਵਾਯਾ ਏ
 ਝੰਡੇਵਿੱਚ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਗੱਡਕੇਤੇ ਮੱਥਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਇਆ ਏ
 ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਿਰ ਤੇ ਈਨ ਮੰਨੀ ਪੰਥ ਤੀਸਰਾਹੋਰਚਲਾਇਆ ਏ
 ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਭੇਦ ਪਾਖੰਡ ਸਾਰੇ ਨਾਮ ਇੱਕ ਅਕਾਲ ਜਪਾਇਆ ਏ
 ਪੈਰ ਹਿੰਦੂਆਂਵਿੱਚ ਨ ਰੱਖਿਆਏ ਮੇਲ ਨਾਲਤੁਰਕਾਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹਿਆ ਏ
 ਪੂਜਾਠਾਕੁਰਾਂਦੀ ਬੈਠ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਮਸੀਤ ਨਵਾਇਆ ਏ
 ਜੰਦੂ ਘੱਤਿਆ ਗਲਦੇ ਵਿੱਚਨਾਹੀਂ ਟਿੱਕਾ ਘੋਲ ਮੱਥੇ ਨਹੀਂ ਲਾਇਆ ਏ
 ਪਾ ਤਸਬੀਆਂ ਬਣੇ ਨ ਮੂਲ ਕਾਜ਼ੀ ਤੰਬਾ ਤੇੜ ਨ ਪਾ ਫੁਲਾਇਆ ਏ
 ਸੱਚਾ ਮਜ਼ਹਬ ਨ ਵਿੱਚ ਜਹਾਨ ਕੋਈ ਇਹ ਆਰਫਾਂ ਖੂਬ ਅਜ਼ਮਾਇਆਏ
 ਏਸੇ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਜੀ ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਖੂਬ ਸਜਾਇਆ ਏ
 ਬੋਦੀ ਰੱਖਕੇ ਬਣੇ ਨ ਮੂਲ ਪੰਡਿਤ ਕਾਜ਼ੀ ਬਣ ਨ ਲਿੰਗ ਵਢਾਇਆ ਏ
 ਕਾਇਮਰਖਿਆਕੁਦਰਤੀਸ਼ਕਲਤਾਈਂ ਰੋਂਮ ਇੱਕ ਨ ਕਿਤੋਂ ਕਟਾਯਾ ਏ
 ਪੰਥ ਸਾਜਿਆ ਰੰਗ ਰੰਗੀਲੜਾਹੈ ਸ਼ੇਰ ਗਿੱਦੜੋਂ ਪਕੜ ਬਨਾਇਆ ਏ
 ਨਾਮਵਾਹਿਗੁਰੂਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸਭਤਾਈਂ ਵੇਦਪੰਜਵਾਂ ਤਿਯਾਰ ਕਰਾਇਆ ਏ
 ਹਿੰਦੂ ਧਰਮਦੇ ਵਾਸਤੇ ਰਖਣੇ ਦੇ ਖੰਡਾ ਹੱਥ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਏ
 ਨਹੀਂ ਖੌਫ ਕੀਤਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਜੰਗ ਹੋ ਨਧੜਕ ਮਚਾਇਆ ਏ
 ਤੋੜਸੁੱਟਿਆ ਮਾਨਗੁਮਾਨ ਸਾਰਾ ਵਖਤ ਪਕੜ ਚੁਗੱਤਿਆ ਪਾਇਆ ਏ
 ਹਿੰਦੂ ਧਰਮਦੇ ਵਾਸਤੇ ਜੰਗਕੀਤੇ ਭਾਰਤਵਰਸ਼ ਰੁੜ੍ਹਦਾ, ਬੰਨੇ ਲਾਇਆ ਏ
 ਬਾਈਧਾਰਾਂਦੇ ਜੋ ਰਾਜਪੂਤ ਡੋਗਰ ਮੂੰਹਓਹਨਾ ਦਾ ਮਾਰ ਭਵਾਇਆ ਏ
 ਲੱਖਾਂ ਫੌਜ ਔਰੰਗੇ ਦੀ ਗਰਕਕੀਤੀ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰਖਾਯਾ ਏ
 ਚਾਰ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਪਰਵਾਰ ਸਾਰਾ ਪਰਸ਼ੁਾਰਥੋਂ ਘੋਲ ਘੁਮਾਇਆ ਏ
 ਭਾਈਬੰਦ ਲੱਖਾਂ ਸਿੱਖ ਵਾਰਕਰਕੇ ਹੱਥੋਂ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਮੁਲਕ ਬਚਾਇਆ ਏ
 ਏਸ ਜੰਗ ਮੈਦਾਨ ਵਰਯਾ ਅੰਦਰ ਹੱਥੀਂ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਰੁੜ੍ਹਾਇਆ ਏ

ਲੱਖਾਂ ਭਰੇ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਰੋੜ੍ਹਦਿਤੇ ਗ਼ਮ ਰਤੀ ਨ ਦਿਲ ਨੂੰ ਲਾਇਆ ਏ
 ਇਹਨਾਂ ਚਿੜੀਆਂਥੋਂ ਬਾਜ ਮਰਵਾਦਿਤੇ ਇਕ ਲੱਖਦੇ ਨਾਲ ਲੜਾਯਾ ਏ
 ਸ਼ੇਰ ਗਿੱਦੜਾਂ ਨੇ ਫੜ ਜ਼ੇਰ ਕੀਤੇ ਅੱਖੀ ਦੇਖ ਹੱਥੀਂ ਅਜਮਾਇਆ ਏ
 ਜੁਲਮ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਜ਼ੋਰ ਤਰੋੜ ਕਰਕੇ ਝੰਡਾ ਧਰਮਦਾ ਫੇਰ ਝੁਲਾਇਆ ਏ
 ਖੋਹ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਚੁਗੱਤਿਆਂ ਥੋਂ ਸਾਰੇ ਪੰਥ ਦਾ ਰਾਜ ਕਰਾਇਆ ਏ
 ਹੁਣ ਤਾਰ ਪੰਜਾਬ ਖਰਾਬ ਤਾਈਂ ਏਸ ਦੇਸ ਵੱਲੇ ਚਿੱਤ ਚਾਇਆ ਏ
 ਭਲੇ ਭਾਗ ਤੁਸਾਡੜੇ ਸੁਣੋ ਲੋਕੋ ਗੁਰੂ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਤਾਰਨੇ ਆਇਆ ਏ
 ਏਹ ਸੁਣਕੇ ਸਿਫਤ ਦਸਮੇਸਜੀਦੀ ਨਾਰੀ ਨਰਨੇ ਸੀਸ ਝੁਕਾਇਆ ਏ
 ਲੱਗ ਗਏ ਨੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਢੇਰ ਵੱਡੇ ਧਨ ਬੇ ਹਸਾਬ ਝੜ੍ਹਾਇਆ ਏ
 ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਸਭ ਅਰਦਾਸ ਕਰਕੇ ਗਲੀਂ ਪੱਲੜਾ ਸਭਨੇ ਪਾਇਆ ਏ
 ਸਿੱਖ ਆਪਣੇ ਕਰੋ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਨੂੰ ਛੋਟੇ ਵੱਡੇ ਨੇ ਆਖ ਸੁਨਾਇਆ ਏ
 ਨਿਹਚਾ ਦੇਖਕੇ ਗੁਰਾਂਨੂੰ ਮਿਹਰਆਈ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜਾਂਨੂੰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਇਆਏ
 ਦੱਸੀ ਸਿੱਖੀਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਰੀਤਸਾਰੀ ਇਹ ਮੁੱਖਥੀਂ ਚਾ ਫਰਮਾਇਆਏ
 ਸਿੱਖੀ ਸਭਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਉਪਦੇਸ਼ਕਰੋ ਅਸਾਂ ਤੁਸਾਂਨੂੰ ਮੂੰਤ ਠਹਿਰਾਇਆਏ
 ਆਪ ਗੁਰੂਜੀ ਬੈਠ ਦੀਵਾਨ ਅੰਦਰ ਨਾਮ ਦਾਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਜਤਾਇਆਏ
 ਜਾਪ ਇਕ ਅਕਾਲ ਦਾ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਪੂਜ ਮੜ੍ਹੀ ਮਸਾਨ ਹਟਾਇਆਏ
 ਕਰੋ ਸਾਧ ਤੇ ਸੰਤ ਦੀ ਦੇਖ ਸੇਵਾ ਹੋਰ ਭੇਖ ਪਾਖੰਡ ਉਡਾਇਆਏ
 ਤਿੰਨਦਿਨ ਲੱਗਾਰਿਹਾਬਾਹਰ ਡੇਰਾ ਕੰਤਕ ਹੋਵੰਦਾ ਨਿੱਤ ਸਵਾਇਆਏ
 ਜੀਉਨਦਾਸ ਮਹੰਤ ਨੇ ਦਿਣ ਚੌਥੇ ਪੈਰੀਂ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸੀਸ ਨਵਾਇਆਏ
 ਚੱਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਮਕਾਨ ਅੰਦਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅੰਦਰ ਹੁੱਲਸਾਇਆਏ
 ਮੈਂ ਦਾਸ ਹੋ ਕਰਾਂਗਾ ਆਪ ਸੇਵਾ ਤੱਨ ਧੱਨ ਏਹ ਆਪ ਦੀ ਮਾਇਆਏ
 ਲੈਕੇਗੁਰਾਂਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰਦੇਵਿਚ ਆਇਆ ਡੇਰਾ ਵਿਚ ਮਕਾਨ ਲਵਾਇਆਏ
 ਵੱਡੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਚਿਤ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਨਿਤ ਲਾਇਆਏ

ਜੀਉਨ ਦਾਸ ਮਹੰਤ ਨੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਗੁਰੂਜੀ ਦੀ ਭੇ ਮਲਾਪ ਹੋਣਾ ਸੰਤ ਜੈਤਰਾਮ ਦਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨਾਲ
 ਜੀਉਨਦਾਸਬਹਿਰਾਮਪੁਰ ਸ਼ਹਿਰਅੰਦਰਵੱਡਾਸਾਧਮਹੰਤ ਕਹਾਵੰਦਾਸੀ

ਨਾਮਵਰ ਮਸ਼ਹੂਰਸੀ ਦੇਸ ਅੰਦਰ ਵੱਡਾ ਮੁਲਕ ਜਾਗੀਰ ਉਹਖਾਂਵਦਾਸੀ
 ਗੱਦੀਵੱਡੀਸੀ ਉਹ ਬੈਰਾਗੀਆਂਦੀ ਮਾਲਕਗੱਦੀਦਾ ਓਹੋ ਸਦਾਂਵਦਾਸੀ
 ਕਰਨਅਦਬ ਅਮੀਰਗੀਬਓਹਦਾ ਹਰਕੋਈਆਨਕੇਸੀਸ ਨਵਾਂਵਦਾਸੀ
 ਰਾਤਦਿਨੇ ਲੰਗਰ ਨਿੱਤ ਰਹੇ ਜਾਰੀ ਆਏ ਗਏਦੀ ਸੇਵ ਕਮਾਂਵਦਾਸੀ
 ਭਜਨ ਨਿੱਤ ਭਗਵਾਨਦਾ ਰਹੇਕਰਦਾ ਐਵੇਂਦੰਮ ਨ ਮੂਲ ਗਵਾਂਵਦਾਸੀ
 ਨਾਲ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰੀਤਹੋਗਈ ਜਿਵੇਂ ਚੰਦ ਚਕੋਰਨੂੰਚਾਂਹਵਦਾਸੀ
 ਮੁਖ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਕੋਲ ਦੇ ਫੁੱਲ ਵਾਂਗੂੰ ਭੋਰੇ ਵਾਂਗ ਹੋ ਵਾਸ਼ਨਾ ਪਾਂਵਦਾਸੀ
 ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹ ਖੜਾ ਰਹੇ ਟਹਿਲ ਅੰਦਰ ਜੋ ਕਹਿਨ ਬਜਾ ਲਿਆਂਵਦਾਸੀ
 ਹੱਥੀਆਪਣੀ ਵਾਂਗ ਗੁਲਾਮਹੋਕੇ ਦੋਵੇਂ ਵਕਤ ਅਸ਼ਨਾਨ ਕਰਾਂਵਦਾਸੀ
 ਲੰਗਰਵਿੱਚਕਰੇਸਾਰੀਟਹਿਲਆਪੇ ਰਸਦਬਸਦਤਮਾਮ ਪਹੁੰਚਾਂਵਦਾਸੀ
 ਜਦੋਂ ਗੁਰੂਜੀ ਬੈਠਦੇ ਸਭਾ ਅੰਦਰ ਸਿਰਤੇ ਚੰਰ ਲੈ ਛਤ੍ਰ ਝੁਲਾਂਵਦਾਸੀ
 ਬੜੀ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਕੇ ਰੀਤ ਸੇਵਕਾਂ ਦੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਰਖਾਂਵਦਾਸੀ
 ਬਾਰ ਬਾਰ ਲੈਕੇ ਚਰਨ ਧੂੜ ਤਾਈਂ ਮੱਥੇ ਲਾਂਵਦਾ ਸੀਸ ਝੜ੍ਹਾਂਵਦਾਸੀ
 ਦਿਨੇਵਿੱਚਦੀਵਾਨਦੇ ਰਹੇਹਾਜ਼ਰ ਰਾਤੀਂ ਪਲੰਘ ਦੀ ਸੇਵ ਉਠਾਂਵਦਾਸੀ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਸੈਨ ਕਰਾਕੇ ਤੇ ਪੱਖਾ ਝੱਲਦਾ ਹਵਾ ਕਰਾਂਵਦਾ ਸੀ
 ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਕੇ ਪੀਰ ਵੱਡਾ ਆਪ ਵਾਂਗ ਮੁਰੀਦ ਸੁਹਾਂਵਦਾ ਸੀ
 ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜੀਧਾਰਕੇ ਰੂਪਆਏ ਨਿਗਾਓਸਦੀ ਵਿਚ ਇਹਆਂਵਦਾਸੀ
 ਤੰਨ ਮੰਨਲਾਕੇ ਆਪ ਟਹਿਲਕਰੇ ਲੋਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਰ ਲਿਆਂਵਦਾਸੀ
 ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਤੇ ਹੋਰ ਅਮੀਰ ਜਿਹੜੇ ਭੇਟਾ ਸਭ ਨੂੰ ਆਖ ਦਵਾਂਵਦਾ ਸੀ
 ਲੋਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵੱਸ ਪ੍ਰੇਮ ਹੋਏ ਇਕ ਆਂਵਦਾ ਤੇ ਇਕ ਜਾਂਵਦਾਸੀ
 ਰਹੇ ਭੀੜ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀਵਾਨ ਲੱਗਾ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਹਸਾਂਬ ਨ ਆਂਵਦਾਸੀ
 ਗੁਰ ਸੱਦ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦੇਂਦੇ ਮਾਲ ਨਕਦ ਜੋ ਕੋਈ ਚੜ੍ਹਾਂਵਦਾਸੀ
 ਪੈਸਾਕੋਸ਼ਦੇ ਵਿੱਚ ਨ ਕਰਨਦਾਖਲ ਭੋਜਨਛਕਨਜੋਕੋਈ ਛਕਾਂਵਦਾਸੀ
 ਏਸੇਤਰਾਂਕਈਦਿਨਗੁਜ਼ਰਗਏ ਜੀਉਨਦਾਸਇਹ ਟਹਿਲਕਮਾਂਵਦਾਸੀ
 ਸਤਿਗੁਰਾਂਦੇਪਾਸਇਕ ਸਾਧਆਇਆ ਬੜਾਸੰਤਅਤੀਤਅਖਵਾਂਵਦਾਸੀ

ਜੈਤਰਾਮ ਸੀ ਓਸਦਾ ਨਾਮ ਰੋਸ਼ਨ ਮੇਲ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਖਾਂਵਦਾਸੀ
ਸਿੱਖੀਓਸਦੀ ਸ਼ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚਹੈਸੀ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਨਿੱਤਉਹ ਆਂਵਦਾਸੀ
ਗੁਰੂਜੀ ਦਾ ਕਰਨ ਦੀਦਾਰ ਆਇਆ ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਸੀਸ ਝੁਕਾਂਵਦਾਸੀ
ਬੜੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਬਚਨ ਸੁਨਾਂਵਦਾ ਸੀ

ਜੈਤਰਾਮ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਪੁਛਨਾ ਕਿ ਅੱਗੇ ਕਿੱਧਰ ਜਾਓਗੇ ॥

ਕਲਜੁੱਗ ਅੰਦ੍ਰ ਅਸਾਂ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਜੈਤਰਾਮ ਆਖੇ ਤੁਸੀਂ ਤਾਰਦੇਹੋ
ਜਦੋਂ ਆਨਕੇ ਧਰਮ ਦਾ ਨਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਰੂਪ ਆਨਕੇ ਜੱਗਤੇ ਧਾਰਦੇ ਹੋ
ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਤੁਸਾਂ ਕਈ ਰੂਪ ਧਾਰੇ ਧਰਮ ਬੇਦ ਤੇ ਸੰਤ ਉਭਾਰਦੇ ਹੋ
ਸਾਧ ਰੱਖਕੇ ਮਾਰਕੇ ਦੁਸ਼ਟ ਪਾਪੀ ਭਾਰ ਧਰਤਦੇ ਸਿਰਤੋਂ ਟਾਰਦੇ ਹੋ
ਸੱਤਜੁੱਗ ਅੰਦ੍ਰ ਕਪਲ ਦੇਵ ਹੋਏ ਤੇਤੇ ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਸਵਾਰਦੇ ਹੋ
ਦੁਆਪੁਰਆਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਦਾਰੂਪਧਰਿਆ ਸੰਗ ਗੋਪੀਆਂ ਖੇਲ ਖਲਾਰਦੇ ਹੋ
ਕਲਜੁੱਗ ਅੰਦ੍ਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਹੋਏ ਨਾਮ ਦਾਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਚਾਰਦੇ ਹੋ
ਦਸ ਰੂਪ ਧਰਕੇ ਏਸ ਕਲੂ ਅੰਦ੍ਰ ਧਰਮ ਰੱਖਿਆ ਕਸ਼ਟ ਸਹਾਰਦੇ ਹੋ
ਸ਼ਰਨ ਰਖਦੇ ਤੁਸੀਂ ਨਮਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨਹਾਰੇ ਹੰਕਾਰਦੇ ਹੋ
ਦੀਨ ਦਜਾਲ ਦੀਨਾ ਉੱਤੇ ਕਰੋ ਦਯਾ ਤੁਸੀਂ ਤਾਰਨੇਹਾਰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹੋ
ਕਿਹੜੀ ਕੁੰਟਦੇ ਸੈਰਨੂੰ ਚਿੱਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾਂ ਕਿਧਰੇ ਚਿੱਤ ਚਤਾਰਦੇ ਹੋ
ਕਿਹੜੇ ਦੇਸ ਤੇ ਸ਼ਹਿਰਦੇ ਭਾਗਚੰਗੇ ਪਾਪ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾ ਉਤਾਰਦੇ ਹੋ
ਅਸਾਂ ਦਾਸਾਂਨੂੰ ਰਖਨਾ ਯਾਦ ਸਦਾ ਇਹੋ ਬਿਰਦ ਨ ਦਾਸ ਵਸਾਰਦੇ ਹੋ
ਨਿਜ ਭਗਤਦੇ ਜਾਓਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਤੁਸੀਅੰਸ ਅਵਤਾਰ ਕਰਤਾਰਦੇ ਹੋ

ਜਵਾਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ॥

ਸੁਨੋ ਸੰਤਜੀ ਜਾਵਨਾਅਸਾਂ ਕਿੱਥੇ ਇਹਤਾਂਭਰਮ ਝੂਠਾਪਿਆ ਮਾਰਦਾਏ
ਸਾਡਾਆਵਨਾ ਜਾਵਨਾ ਕੱਮਨਾਹੀਂ ਔਖਾਸਖੁਨਇਹਅਸਲਵਚਾਰਦਾਏ
ਅਸੀਂਆਪਨੇ ਆਪਦੇ ਵਿਚਨਾਹੀਂ ਨ ਇਹਕੰਮਸਾਡੇ ਅਖਤਿਆਰਦਾਏ
ਸਾਡੀ ਨੱਥਹੈ ਖਸਮਦੇ ਹੱਥ ਅੰਦ੍ਰ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆਂ ਸਿਰਕਰਤਾਰਦਾਏ
ਜਦੋਂ ਫੁਰੇਫੁਰਨਾ ਆਕੇ ਮਨ ਤਾਈਂ ਤਦੋਂਪੁਰਸ਼ ਦਲੀਲਾਂਨੂੰ ਧਾਰਦਾਏ

ਕਦੇ ਪੂਰਬੋਂ ਪੱਛਮੋਂ ਵੱਲ ਦੱਖਨ ਸੈਰ ਕਰੇ ਜਾ ਕਦੇ ਪਹਾੜਦਾਏ
 ਮਾਇਆ ਪਈ ਨਚਾਵਦੀ ਬੰਦਿਆਂਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਖੇਲ ਮਦਾਰੀ ਦੀ ਤਾਰਦਾਏ
 ਜਦੋਂ ਮਾਇਆਦੇ ਵੱਸਹੋ ਜੀਵ ਜਾਂਦਾ ਮੱਜ਼ਦੂਰ ਹੁੰਦਾ ਓਹਦੀ ਕਾਰਦਾਏ
 ਭੁੱਲ ਜਾਂਵਦਾ ਅਸਲ ਸਰੂਪ ਤਾਈਂ ਸ਼ੇਰ ਇੱਜੜਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆ ਚਾਰਦਾਏ
 ਆਸ਼ਾ ਤਿੱਸਨਾ ਦੇ ਵਿਚ ਫਸ ਜਾਂਦਾ ਸਿਰ ਟੋਕਰਾ ਚੁੱਕਦਾ ਛਾਰਦਾਏ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਤਖਤ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਤੇ ਬੋਰਾ ਚੁੱਕਦਾ ਸਿਰ ਘੁੰਮਿਹਾਰਦਾਏ
 ਹੰਸ ਛੱਡਕੇ ਮੋਤੀਆਂ ਸੁੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੂੜਾ ਕਾਗ ਦੇ ਵਾਂਗ ਖਲਾਰਦਾਏ
 ਜੀਵ ਆਤਮਾ ਮਨ ਦੇ ਲੱਗ ਆਖੇ ਕਈ ਸਿਰ ਤੇ ਦੁੱਖ ਸਹਾਰਦਾਏ
 ਤੋਤੇਵਾਂਗ ਉਸ ਹਿਰਸ ਦੇ ਨੜੇ ਉੱਤੇ ਗਲਪਾਂਵਦਾ ਫਾਹ ਪਿਆਰਦਾਏ
 ਦੁੱਧਛੱਡਕੇ ਆਤਮਾਗਿਆਨਵਾਲਾ ਮੱਖਣਪਾਣੀਓਂ ਪਿਆਨਤਾਰਦਾਏ
 ਵਿੱਚ ਮੋਹਦੇ ਫਸਕੇ ਦਿਨੇ ਰਾਤੀਂ ਪਿਆ ਝੂਠੇ ਹੀ ਮਹਲ ਉਸਾਰਦਾਏ
 ਅੰਤ ਜਮਾਂ ਥੋਂ ਖਾਂਵਦਾ ਮਾਰ ਜਾਕੇ ਪਾਪੀ ਪਾਕੇ ਦੁੱਖ ਪੁਕਾਰਦਾਏ
 ਫੜ ਤੱਤਿਆਂ ਥੰਮਾਂਦੇ ਨਾਲ ਲਾਉਂਦੇ ਇਹ ਫਾਇਦਾ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਕਾਰਦਾਏ
 ਨਹੀਂ ਫੇਰ ਚੁਰਾਸੀਓਂ ਵਾਰ ਆਵੇ ਮੁੜ ਮੁੜਕੇ ਜੂਨ ਨੂੰ ਧਾਰਦਾਏ
 ਵਿੱਚ ਗਰਭ ਪਿਆ ਤੂੰਹੀ ਤੂੰਹੀ ਕਰੇਬਾਹਰ ਆਨਕੇ ਝੱਟ ਵਸਾਰਦਾਏ
 ਜਿੰਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਗੁਰਾਂਦਾ ਗਿਆਨਹੋਇਆ ਫੜਕੱਟਦਾ ਸਿਰ ਹੰਕਾਰਦਾਏ
 ਜਿੱਸ ਵੱਸ ਕੀਤਾ ਮਨ ਆਪਨੇ ਨੂੰ ਬਾਜ਼ੀ ਜਿੱਤਦਾ ਕਦੇ ਨ ਹਾਰਦਾਏ
 ਅਸਾਂ ਦਿਲਦੇ ਦੂਰ ਸੰਕਲਪਕੀਤੇ ਇੱਕੋਆਸਰਾ ਸਿਰਜਨ ਹਾਰਦਾਏ
 ਸਾਡੇ ਭਟਕਨਾਂ ਕੋਈ ਨ ਚਿੱਤ ਅੰਦ੍ਰ ਮੂਲ ਸ਼ੰਕ ਨ ਕਿਸੇ ਵਿਹਾਰਦਾਏ
 ਜਿੱਧਰ ਖੜੇਗਾ ਜਾਂਗੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਆਗੂ ਸਾਡੜੀ ਉਹੋ ਮੁਹਾਰਦਾਏ
 ਓਹਦੀ ਨਿੱਤ ਰਜ਼ਾ ਤੇ ਹਾਂ ਰਾਜ਼ੀ ਭਾਣਾਂ ਮੰਨਣਾ ਪ੍ਰਵਰਦਗਾਰਦਾਏ
 ਪੱਤਾ ਹੁਕਮਦੇ ਬਾਝ ਨ ਝੁੱਲਦਾਏ ਸੱਚਾਹੁਕਮ ਇਹ ਓਸ ਦਾਤਾਰਦਾਏ
 ਹੁਕਮੇਂ ਅੰਦਰਸਭਕੋਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਗੁਰੂਬਾਬਾ ਇਹਆਖ ਪੁਕਾਰਦਾਏ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਨਦੇੜ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੱਸਣੀ ॥

ਓਸ ਤਰਫ਼ਨੂੰ ਕਰਾਂਗੇ ਕੂਚ ਏਥੋਂ ਜਿਸ ਤਰਫ਼ ਅਕਾਲ ਦੀ ਭਾਵਨਾਹ

ਰੰਗ ਵੇਖਨੇ ਅਸਾਂ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਨੇ ਇਕ ਥਾਂ ਨ ਚਿੱਤ ਅਟਕਾਵਨਾ ਹੈ
 ਪੂਰੇਹੁਕਮ ਅਕਾਲਦੇ ਕਰਨ ਆਏ ਧਰਮ ਰੱਖਨਾ ਪਾਪ ਮਟਾਵਨਾ ਹੈ
 ਮਾਇਆ ਰੂਪ ਤਾਲਾਬ ਸੰਸਾਰ ਅੰਦ੍ਰ ਵਾਂਗ ਕੋਲਦੇ ਝੱਟ ਲੰਘਾਵਨਾ ਹੈ
 ਜਿਵੇਂਹੁਕਮਹੋਵੇ ਤਿਵੇਂਕਾਰਕਰਨੀ ਸਾਨੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਫਰਮਾਵਨਾ ਹੈ
 ਅੰਨਜਲ ਜਿੱਧਰ ਅੱਗੋਂ ਲੈ ਚੱਲੇ ਏਥੋਂ ਵੱਲ ਨਦੇੜ ਦੀ ਜਾਵਨਾ ਹੈ
 ਵਾਂਗ ਭੌਰ ਦੇ ਵਾਸਨਾ ਲੈਨ ਆਏ ਮੱਖੀ ਵਾਂਗ ਨ ਚਿੱਤ ਫਸਾਵਨਾ ਹੈ
 ਇਹ ਸੁਪਨ ਸੰਸਾਰ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਵਿਚ ਏਸਦੇ ਚਿੱਤ ਕੀ ਲਾਵਨਾ ਹੈ

ਜੈਤਰਾਮ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਨਦੇੜ ਜਾਨ ਤੋਂ ਰੋਕਨਾ ॥

ਜੈਤਰਾਮ ਆਖੇ ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਤੇ ਵੱਲ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਆਪ ਭਗਵਾਨ ਹੈ ਜੀ
 ਜਿੱਸ ਤਰਫ਼ ਚਾਹੇ ਦਿਲਚਲੇਜਾਓ ਜ਼ਰਾਮੇਰਾਭੀ ਇਕਫੁਰਮਾਨ ਹੈ ਜੀ
 ਜੇ ਹੈ ਜਾਵਨਾ ਤੁਸਾਂ ਨਦੇੜ ਵੱਲੇ ਦਿਲੋਂ ਰਖਨਾ ਇਹ ਧਿਆਨ ਹੈ ਜੀ
 ਮਾਧੋਦਾਸ ਇੱਕ ਵੈਸ਼ਨੋਂ ਸਾਧਓਥੇ ਗੱਦੀਓਸਦੀ ਬੜਾਅਸਥਾਨ ਹੈ ਜੀ
 ਓਹਦਾਕਦੇ ਵਸਾਹ ਨ ਮੂਲਕਰਨਾ ਬੜਾ ਮਸਖਰਾਜਿਹਾ ਸ਼ੈਤਾਨਹੈਜੀ
 ਦੂਜਾਨਾਮਨਰਾਇਨਦਾਸ ਉਹਦਾ ਲਛਮਨਬਾਲਾਭੀਲੋਕ ਬੁਲਾਨ ਹੈ ਜੀ
 ਆਏ ਗਏਦੇ ਨਾਲ ਓਹਕਰੇ ਠੱਠਾ ਪਈ ਓਸਨੂੰ ਚੰਦਰੀ ਬਾਨ ਹੈ ਜੀ
 ਨਿੱਤ ਤਾਬਿਆਓਸਦੀਬੀਰਰਹਿੰਦੇ ਕਰਾਮਾਤ ਦਾ ਓਸਨੂੰ ਮਾਨ ਹੈ ਜੀ
 ਡੇਰੇ ਓਸਦੇ ਸਾਧ ਜੋ ਚਲਾਜਾਵੇ ਓਹਨੂੰ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਅਜਮਾਨ ਹੈ ਜੀ
 ਹਰ ਕਿਸੇਨੂੰ ਓਹ ਖਵਾਰ ਕਰਦਾ ਮਾਧੋਦਾਸ ਬੜਾ ਬਲਵਾਨ ਹੈ ਜੀ
 ਜ਼ਰਾ ਜਾਵਨਾਤੁਸਾਂਹੁਸ਼ਿਆਰਹੋਕੇ ਸ਼ਹਿਰੋਂਓਸਦਾ ਬਾਹਰਮਕਾਨ ਹੈ ਜੀ
 ਜਿੱਥੇ ਆਪ ਸੂਰਜ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਓਥੇ ਕੀ ਟਟਾਲੇ ਦਾ ਸ਼ਾਨ ਹੈਜੀ

ਜੈਤਰਾਮ ਨੇ ਦੱਸਨੀ ਆਪਨੇ ਨਾਲ ਬੀਤੀ ਹੋਈ ॥

ਜੈਤਰਾਮ ਆਖੇ ਸੁਣੋ ਗੱਲ ਮੇਰੀ ਦੱਸਾਂ ਆਪਣਾ ਹਾਲ ਸੁਨਾਕੇ ਜੀ
 ਇੱਕਵਾਰਮੈਂਸ਼ਹਿਰ ਨਦੇੜਅੰਦ੍ਰ ਪਰਿਓਂ ਸੈਰਕਰਦਾ ਪਹੁਚਾ ਆਕੇ ਜੀ
 ਮਾਧੋਦਾਸ ਦੀ ਸੁਨੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਓਥੇ ਡੇਰੇ ਓਸ ਦੇ ਗਿਆ ਪੁਛਾਕੇ ਜੀ
 ਅੱਗੋਂ ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਜੱਫੀ ਪਾ ਮੈਨੂੰ ਗਲ ਲਾਕੇ ਜੀ

ਇੱਕ ਪਲੰਘ ਤੇ ਚਾ ਬਠਾਇਓ ਸੁ ਮਿੱਠਾ ਬੋਲਕੇ ਮਾਨ ਵਧਾਕੇ ਜੀ
ਇਕਘੜੀਪਿੱਛੋਂ ਪਤਾਨਹੀਂ ਲੱਗਾ ਲਿਆਕਿਸੇਨੇ ਪਲੰਘ ਉਠਾਕੇ ਜੀ
ਤਦੇਖਬਰਹੋਈ ਜਦੋਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਉੱਤੇ ਪਲੰਘ ਦਿੱਤਾ ਉਲਟਾਕੇਜੀ
ਲੱਗਾ ਹੱਸਨੇ ਪਾਸ ਓਹ ਖੜਾ ਹੋਕੇ ਹੱਥੋਂ ਤੋੜੀਆਂ ਖੂਬ ਵਜਾਕੇ ਜੀ
ਹੋਕੇ ਮੈਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦੜਾ ਉੱਠ ਬੈਠਾ ਮਾਰੇ ਖਿੱਲੀ ਓਹ ਸ਼ੋਰ ਮਚਾਕੇ ਜੀ
ਇਹ ਤਾਂ ਹੋਈਸੀ ਗੁਰੂਜੀਨਾਲਮੇਰੇ ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਇਆਸਾਂ ਪਤਲੁਹਾਕੇਜੀ
ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਓਹ ਕਰੇ ਠੱਠਾ ਭਾਵੇਂ ਦੇਖ ਲੈਣਾ ਓਥੇ ਜਾਕੇ ਜੀ
ਮੇਰੀ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਰਹਿਨਾ ਆਪਨਾ ਆਪ ਬਚਾਕੇਤੇ

ਉਤ੍ ਗੁਰੂ ਜੀ ॥

ਲੱਗੇ ਹੱਸਨੇ ਗੁਰੂਜੀ ਗੱਲ ਸੁਣਕੇ ਓਥੇ ਅਸਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਜਾਵਨਾਈਂ
ਜੋ ਹੋਇਗੀ ਸੋ ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਲਾਂ ਗੇ ਅਸਾਂ ਖੋਫ ਨ ਓਸ ਥੋਂ ਖਾਵਨਾਈਂ
ਅਸੀਂ ਗਿੱਦੜਾਂ ਥੋਂ ਸ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਡਰਦੇ ਭਾ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਓਹ ਡਰਾਵਨਾਈਂ
ਕੀਤੀ ਸਾਧ ਦੀ ਬੜੀ ਤਾਰੀਫ ਤੁਸਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ੌਕ ਅਸਾਂ ਅੱਜਮਾਵਨਾਈਂ
ਹੋਰ ਵਿੱਦਯਾ ਜੰਤ੍ਰਾਂ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਇਲਮ ਓਸਦਾ ਖ਼ਾਕ ਰਲਾਵਨਾਈਂ
ਸਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਅਕਾਲਦਾ ਧੁਰੋਂ ਆਇਆ ਅਸਾਂ ਸਭਨੂੰ ਪਕੜ ਨਵਾਵਨਾਈਂ
ਰੱਖੀ ਆਸ ਅਕਾਲ ਦੇ ਨਾਮ ਵਾਲੀ ਭੈ ਕਿਸੇ ਥੋਂ ਮੂਲ ਨ ਖਾਵਨਾਈਂ
ਮਾਰਪਾਪੀਆਂਨੂੰ ਪਾਪ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਝੰਡਾ ਧਰਮਦਾ ਅਸਾਂ ਝੁਲਾਵਨਾਈਂ
ਪੂਜਾ ਮਝੀਮਸਾਨਦੀ ਦੂਰਕਰਨੀ ਸਿਰਫਇਕ ਅਕਾਲ ਪੁਜਾਵਨਾਈਂ
ਦੇਵੀਦਿਉਤਿਆਂਦੇ ਜਾਪਦੂਰਕਰਨੇ ਇਕਵਾਹਿਗੁਰੂਨਾਮ ਜਪਾਵਨਾਈਂ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਸੁੱਟ ਪਿੱਛੇ ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਖਾਸ ਵਧਾਵਨਾਈਂ
ਪਿੱਛੇ ਬੀਤ ਗਿਆ ਸਮਾਂ ਬੇਦ ਵਾਲਾ ਘਰ ਘਰ ਗੰਥ ਖੁਲ੍ਹਾਵਨਾਈਂ
ਸੱਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਅਕਾਲ ਇੱਕੋ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਸੁਨਾਵਨਾਈਂ
ਸਿੱਧੀਸਾਫਦਸਤਾਰਦਰੁਸਤਰਿਰਰਾ ਪੰਥਖਾਲਸਾਹੀ ਨਿਗੁਆਵਨਾਈਂ
ਜ਼ੋਰ ਤੋੜ ਚੁਗੱਤਿਆਂ ਪਾਪੀਆਂ ਦਾ ਸਾਰੇ ਪੰਥ ਦਾ ਰਾਜ ਕਰਾਵਨਾਈਂ
ਕੋਈ ਰਹੇ ਨ ਸਾਮੁਨਾ ਕਰਨ ਜੋਗਾ ਖੰਡਾ ਧਰਮਦਾ ਹੱਥ ਫੜਾਵਨਾਈਂ

ਕਲਜੁੱਗ ਸਮੁੰਦ ਹੈ ਪਾਪ ਭਰਿਆ ਅਸਾਂ ਨਾਮ ਜਹਾਜ਼ ਚਲਾਵਨਾਈਂ
 ਜੋਕੋਈ ਚੜ੍ਹੇਗਾ ਆਨ ਜਹਾਜ਼ ਉੱਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਥੋਂ ਪਾਰ ਲੰਘਾਵਨਾਈਂ
 ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਜਾ ਦੁਇੱਕੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹੈ ਅਸਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਿਰਦ ਪਕਾਵਨਾਈਂ
 ਇਹ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਹੈ ਮੰਤ੍ਰ ਚਾਰ ਬੇਦ ਦਾ ਅਸਰ ਸੁਨਾਵਨਾਈਂ
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਓਟ ਰੱਖੀ ਓਥੇ ਟੂਟਿਆਂ ਕੀ ਬਨਾਵਨਾਈਂ
 ਚੈਠ੍ਹੇ ਵਿੱਦਿਆ ਜੋ ਸਾਧੂ ਪਾਸ ਦੱਸੋ ਓਹ ਨਾ ਸਾਡੇ ਤੇ ਕਾਰ ਨ ਆਵਨਾਈਂ
 ਤਾਰੇ ਕਈ ਕਰੋੜ ਕਰੋੜ ਚੜ੍ਹਦੇ ਮੂੰਹ ਚੰਦ ਨੇ ਨਹੀਂ ਛਪਾਵਨਾਈਂ
 ਭਾਵੇਂ ਲੱਖ ਟਟੈਲਿਆਂ ਹੋਨ ਕੱਠੇ ਆਫ਼ਤਾਬ ਨ ਤੇਜ਼ ਲੁਕਾਵਨਾਈਂ
 ਡਾਰਾਂ ਲੱਖ ਅਕੱਠੀਆਂ ਹੋਣ ਭਾਵੇਂ ਭਲਾ ਸ਼ੇਰਕੀ ਦਿਲ ਚੁਰਾਵਨਾਈਂ
 ਕਾਂ ਘੁੰਗੀਆਂ ਲੱਖਾਂ ਹੀ ਹੋਣ ਭਾਵੇਂ ਮਾਰ ਬਾਜ ਨ ਕਿਸੇ ਖਪਾਵਨਾਈਂ
 ਤਿਵੇਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਇੱਕ ਨਾਮ ਅੱਗੇ ਜਾ ਦੂ ਕਿਸੇ ਨ ਪੈਰ ਟਕਾਵਨਾਈਂ
 ਜਾਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਪ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜਿਸ ਜਮਥੋਂ ਅੰਤ ਛੁਡਾਵਨਾਈਂ

ਤਬਾ ॥

ਸੁਣੋਂ ਸੰਤ ਜੀ ਗੱਲ ਅਖੀਰ ਦੀ ਇਹ ਅਸੀਂ ਸੱਚ ਦੀ ਆਖ ਸੁਨਾਵਨੇ ਹਾਂ
 ਸਾਡਾ ਭੇਤ ਨ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਮੂਲ ਆਇਆ ਭੇਤ ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਅਸੀਂ ਜਤਾਵਨੇ ਹਾਂ
 ਸਾਨੂੰ ਆਪਨੇ ਜਿਹਾ ਹੀ ਤੁਸਾਂ ਜਾਤਾ ਅਸੀਂ ਤੁਸੀਂ ਨ ਇਕ ਹੋ ਜਾਵਨੇ ਹਾਂ
 ਤੁਸੀਂ ਡਰਕੇ ਸਾਧਥੋਂ ਭੱਜ ਆਏ ਵਿੱਚੋਂ ਗੱਲ ਜਿਹੜੀ ਸੋ ਬਤਾਵਨੇ ਹਾਂ
 ਤੁਸਾਂ ਡਰ ਪਾਇਆ ਸਾਨੂੰ ਸਾਧਦਾਏ ਅਸੀਂ ਜ਼ਰਾ ਭੀ ਖੰਫ ਨ ਖਾਵਨੇ ਹਾਂ
 ਅਸਾਂ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਭੇਦ ਬਹੁਤਾ ਸਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਹਾਲ ਲਖਾਵਨੇ ਹਾਂ
 ਦੇਖੋ ਦਾਸ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਸੂਰਮੇ ਸਿੰਘ ਸਦਾਵਨੇ ਹਾਂ
 ਤੁਸਾਂ ਘਰਾਂ ਤੋਂ ਖਾਵਨਾ ਮੰਗ ਆਟਾ ਅਸੀਂ ਮਾਰ ਸ਼ਕਾਰ ਲਿਆਵਨੇ ਹਾਂ
 ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਦੇ ਚਰਨ ਧੋਕੇ ਅਸੀਂ ਖੰਡੇ ਦੀ ਪਹੁਲ ਛਕਾਵਨੇ ਹਾਂ
 ਤੁਸਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਲੁੱਚੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨੇ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਿਤ ਅਕਾਸ਼ ਰਖਾਵਨੇ ਹਾਂ
 ਨਹੀਂ ਪੂਜਦੇ ਮੜ੍ਹੀ ਮਸਾਨ ਸਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਇਕ ਅਕਾਲ ਧਿਆਵਨੇ ਹਾਂ
 ਟਿੱਕੇ ਲਾ ਮੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪਾਓ ਮਾਲਾ ਅਸੀਂ ਖੂਬ ਹੱਥਿਆਰ ਸਜਾਵਨੇ ਹਾਂ

ਤੁਸੀਂ ਹਰਨ ਹੋ ਪੰਥ ਬੈਰਾਗੀਆਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਖਾਲਸਾ ਸ਼ੇਰ ਡੱਕ ਰਾਵਨੇ ਹਾਂ
 ਤੁਸੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਆਰਾਮ ਸਦਾ ਅਸੀਂ ਨਿੱਤ ਲੜਾਈਆਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ
 ਹੁਣ ਸੰਤ ਜੀ ਆਗਿਆ ਦਿਹੋ ਸਾਨੂੰ ਫੇਰਾ ਵੱਲ ਨਦੇੜ ਦੀ ਪਾਵਨੇ ਹਾਂ
 ਡੇਰਾ ਕਰਕੇ ਕੂਚ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਏਥੋਂ ਚੱਲ ਅੱਗੇ ਕਿਤੇ ਲਾਵਨੇ ਹਾਂ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਹਿਰਾਮ ਪੁਰ ਤੋਂ ਕੂਚ ਕਰਨਾ ॥

ਡੇਰਾ ਕੂਚ ਕਰ ਸ਼ਹਿਰ ਬਹਿਰਾਮ ਪੁਰੋਂ ਚੱਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵੱਲ ਨਦੇੜ ਪਿਆਰੇ
 ਸੁਣ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਲੋਕ ਉਦਾਸ ਹੋਏ ਲੱਗੇ ਦੇਖਨੇ ਨੈਨ ਉਘੇੜ ਪਿਆਰੇ
 ਦਿੱਤੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਭਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਠਹਿਰੋ ਛੱਡੋ ਇਹ ਰਹੇੜ ਪਿਆਰੇ
 ਜਾਓ ਘਰੋਘਰੀ ਏਹਿਕੇ ਨਾਮ ਜਪੋ ਮਾਰੇ ਅੰਤ ਨ ਜਮ ਚੁਪੇੜ ਪਿਆਰੇ
 ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਮੁਖੋਂ ਦਿਨੇ ਰਾਤ ਜਪੋ ਦਿਲੋਂ ਪਾਪ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਉਖੇੜ ਪਿਆਰੇ
 ਕਰੋ ਧਰਮ ਦੀ ਕਾਰ ਤੇ ਵੰਡ ਖਾਓ ਪੜਦਾ ਦੁਈਦਾ ਦਿਹੋ ਉਧੇੜ ਪਿਆਰੇ
 ਨਾਮ ਦਾ ਨਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਭਗਤੀ ਕਈ ਤਰਾਂ ਉਪਦੇਸ਼ ਨਿਖੇੜ ਪਿਆਰੇ
 ਦੇਕੇ ਦਰਸ ਨਿਹਾਲ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਕਰਕੇ ਚੱਲੇ ਅਗਾਂ ਤੁਰੰਗਨੂੰ ਛੇੜ ਪਿਆਰੇ
 ਸਿੰਘਾਂ ਪੁੱਟ ਡੇਰਾ ਕੀਤਾ ਕੂਚ ਜਲਦੀ ਸਿਰਕੇ ਸਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੱਛਾਂ ਤੇੜ ਪਿਆਰੇ
 ਕਰਦੇ ਦੇਸਦਾ ਸੈਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾ ਗੁਦਾ ਵਰੀ ਨੇੜ ਪਿਆਰੇ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਨਦੇੜ ਗੁਦਾ ਵਰੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਮਾਥੇ ਦਾਸ ਦੇ ਡੇਰੇ ਜਾਨਾ ॥

ਬਾਲਾ ਪੁਰ ਹੁੰਦੇ ਕੋਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਥਾਣੀ ਗਏ ਵੱਲ ਬਨੇਰੇ ਸਧਾਰ ਬੇਲੀ
 ਅਮਰਾ ਵੱਤ ਡੇਰੇ ਕਈ ਦਿਨ ਰੱਖੇ ਕੀਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਖੂਬ ਪ੍ਰਚਾਰ ਬੇਲੀ
 ਪਹੁੰਚੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਬ ਚਲਾਨ ਗਰਜਾ ਕੇ ਡੇਰਾ ਲਾ ਦਿੱਤਾ ਬਾਹਰ ਵਾਰ ਬੇਲੀ
 ਖੇਮੇ ਗੱਡਕੇ ਜੀ ਸਾਹਿਬਾਨ ਲਾਏ ਬੈਠੇ ਥਾਂ ਸਵਾਰ ਸਵਾਰ ਬੇਲੀ
 ਸੁਣ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਲੋਕ ਤਮਾਮ ਆਏ ਕਾਰਨ ਦਰਸ ਦੀ ਦਾਰ ਦੀ ਦਾਰ ਬੇਲੀ
 ਹੋਈ ਭੀੜ ਆਕੇ ਨਰ ਨਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕੱਠੇ ਹੋਏ ਆ ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ ਬੇਲੀ
 ਤੇਜ਼ ਝੱਲਿਆ ਜਾਇਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਜਾਂਦੇ ਲੋਕ ਬਲਿਹਾਰ ਬਲਿਹਾਰ ਬੇਲੀ
 ਭੇਟਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਆਣਕੇ ਸ਼ਹਿਰ ਸਾਰੇ ਆਏ ਚੱਲ ਧਨੀ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬੇਲੀ
 ਅਨ ਧੰਨ ਦੀ ਰਹੀ ਨ ਕਮੀ ਕਾਈ ਲੱਗ ਗਏ ਆ ਕਈ ਅੰਬਾਰ ਬੇਲੀ

ਲੱਗਾਹੋਣ ਲੰਗਰ ਦੋਨੋ ਵਕਤ ਆਕੇ ਰਹੇ ਭੀੜ ਡੇਰੇ ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਲੀ
 ਸਿੱਖੀਕਈਆਂਨੇਆਨ ਅਖਤਯਾਰ ਕੀਤੀ ਹੋਯਾਖਾਲਸੇਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰਬੇਲੀ
 ਏਸੇਤਰਾਂ ਬਹੁਤੇ ਦਿਨ ਗੁਜ਼ਰਗਏ ਆਉਨਸੰਗਤਾਂ ਬੰਨ੍ਹਕੇ ਲਾਰ ਬੇਲੀ
 ਜੇਹੜਾਸ਼ਰਨਆਯਾਨਾਮਦਾਨਪਾਯਾ ਦਿੱਤਾਸਤਿਗੁਰਾਂ ਭੋਜਲੋਂਤਾਰ ਬੇਲੀ
 ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਪਾਪੀ ਹੋਨ ਚੁਰਾਸੀਓਂ ਪਾਰ ਬੇਲੀ
 ਫੇਰਯਾਦਆਈ ਗੱਲ ਸਾਧ ਵਾਲੀ ਆਈ ਸ਼ੋਕਦੀ ਦਿਲਨੂੰ ਤਾਰਬੇਲੀ
 ਮਾਧੋਦਾਸ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਦੇਖਨਾ ਹੈ ਜੈਤਰਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰ ਬੇਲੀ
 ਓਸੇਵਕ੍ਰੁਸੁਨਾਇਆਹੁਕਮਜਲਦੀ ਜਲਦੀਨਾਲ ਹੋਵੇਸਭਤਯਾਰਬੇਲੀ
 ਆਪ ਪਹਿਨ ਪੁਸ਼ਾਕ ਤਿਆਰ ਹੋਏ ਪੰਜੇ ਲਾ ਲਏ ਹੱਥਿਆਰ ਬੇਲੀ
 ਵੀਹ ਪੰਝੀ ਚੜ੍ਹੇ ਨਾਲ ਸਿੰਘ ਲੈਕੇ ਹੋਏ ਤੁਰਤ ਤੁਰੰਗ ਅੱਸਵਾਰ ਬੇਲੀ
 ਜਿੱਸ ਤਰਫ ਡੇਰਾ ਮਾਧੋਦਾਸ ਵਾਸੀ ਓਸੇਤਰਫਨੂੰ ਚੜ੍ਹੇ ਸ਼ਕਾਰ ਬੇਲੀ
 ਗਏ ਮਾਰਦੇ ਤਾਰਦੇ ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਸੈਰ ਕਰਨ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚਘਾਰ ਬੇਲੀ
 ਪਹੁੰਚੇ ਜਾ ਡੇਰੇ ਮਾਧੋਦਾਸ ਵਾਲੇ ਓਥੇ ਅਜਬ ਦੇਖੇ ਕਈ ਕਾਰ ਬੇਲੀ
 ਦੇਖ ਬਾਗ ਹੋਏ ਬਾਗ ਬਾਗ ਸਾਰੇ ਕਈ ਖਿੜ ਰਹੇ ਫੁੱਲਵਾਰ ਬੇਲੀ
 ਰੰਗਾਰੰਗ ਬੂਟੇਲੱਗੇ ਢੰਗ ਸੋਹਣੇ ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ ਸੀ ਖੂਬ ਬਹਾਰ ਬੇਲੀ
 ਫਲਫੁੱਲਕਈ ਲੱਗੇਨਾਲਰੁੱਖਾਂ ਰੰਗਾ ਰੰਗ ਦੀ ਖਿੜੀ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਬੇਲੀ
 ਸਿੰਘ ਦੇਖਕੇ ਮਸਤ ਹੋਗਏ ਸਾਰੇ ਹੋਖੁਸ਼ ਗਏ ਵੇਂਹਦਿਆਂਸਾਰ ਬੇਲੀ
 ਕਿਤੇ ਜਾਮਨੂੰ ਅੰਬ ਕਨੇਰ ਚੰਬਾ ਕਿਤੇ ਰਹੇ ਨੇ ਲਟਕ ਅਨਾਰ ਬੇਲੀ
 ਕਿਤੇ ਸੇਬਬਾਦਾਮ ਤੇ ਸਾਓਂਗੀ ਏ ਕਿਤੇ ਮਾਲਟਾਅਪਰਅਪਾਰਬੇਲੀ
 ਕਿਤੇਬੀਹਾਂ ਖੁਰਮਾਨੀਆਂ ਨਾਲਨਾਖਾਂ ਕਿਤੇ ਆੜੂ ਧੜੂ ਕੱਚਨਾਰ ਬੇਲੀ
 ਖੱਟੇਮਿੱਠੇਸੰਗਤੇ ਤੇ ਕਿਤੇਦਾਖਾਂ ਕਿਤੇ ਗਲਗਲਾਂ ਵਿਚ ਕਤਾਰ ਬੇਲੀ
 ਬੂਟੇ ਫਾਲਸੇ ਹੋਰ ਆਲੂਚਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਹਦਰੇ ਚਕੋਧਰੇ ਸਾਰ ਬੇਲੀ
 ਸਿੰਬਲਨਿੰਮ ਲਸੂੜੇ ਤੇ ਸ਼ੈਰ ਚੰਦਨ ਕੰਨਗਿਣੇ ਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਰ ਬੇਲੀ
 ਗੁੱਟਾ ਫੁਲਗੁਲਾਬ ਰੁਵੇਲ ਗੈਂਦਾ ਮਜ਼ਾ ਮੋਤੀਏਦਾ ਪਾਇਆਹਾਰ ਬੇਲੀ
 ਮੰਲਸਰੀਨਰਗਮਕਿਓੜਾਗੁਲਾਬਾਸੀ ਗੁੱਲਸੋਸਨੀਤੇ ਗੁਲਾਨਾਰ ਬੇਲੀ

ਲਾਜਵੰਤ ਧਤੂਰਾ ਤੇ ਇਸ਼ਕਪੇਚਾ ਕੌਲ ਫੁੱਲ ਤੇ ਭੈਰ ਗੁੰਜਾਰ ਬੇਲੀ
 ਖੈਰਾਗੁੱਲ ਸੱਤ ਵਰਗ ਤੇ ਜਾਹ ਫਰਾਨੀ ਖੜੀ ਨਾਲ ਨਰਗ ਸ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਬੇਲੀ
 ਫੁੱਲਾਂ ਬੂਟਿਆਂ ਦਾ ਕੌਨ ਅੰਤ ਪਾਵੇ ਏਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਵਕਤ ਨ ਹਾਰ ਬੇਲੀ
 ਬਾਰਾਂ ਦਰੀਤਾਲਾ ਬਤੇ ਮਹਲ ਸੋਹਨੇ ਹੋਈ ਵਿਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੀਨਾ ਕਾਰ ਬੇਲੀ
 ਤੋਤੇ ਮੋਰਚ ਕੋਰ ਤੇ ਕੁਮਰੀਆਂ ਭੀ ਰਹੀਆਂ ਬੁਲ ਬੁਲਾਂ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰ ਬੇਲੀ
 ਪੱਕੇ ਫਰਸ਼ ਤੇ ਬਣੇ ਆਰਾਕ ਸੋਹਣੇ ਚੱਲ ਨਲਕਿਆਂ ਪਵੇ ਫੁਹਾਰ ਬੇਲੀ
 ਥਾਂ ਥਾਂ ਦਿਲ ਵੇਖ ਹੈਰਾਨ ਹੋਵੇ ਕੀਤਾ ਜਾਦੂਆਂ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਬੇਲੀ
 ਏਥੋਂ ਲੰਘ ਅੱਗੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਦੇਖ ਸਾਧ ਦੀ ਚੱਲਕੇ ਕਾਰ ਬੇਲੀ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮਾਧੋਦਾਸ ਦੇ ਪਲੰਘ ਪਰ ਜਾ ਬੈਠਨਾ ਤੇ ਖਬਰ ਹੋਣੀ ਸਾਧ ਨੂੰ ॥

ਫੁੱਲ ਤੋੜਕੇ ਖਾਂਦੇ ਫਲ ਮਿੱਠੇ ਗਏ ਬਾਗ ਦੇ ਵਿਚ ਚੰਗਾਨ ਸਾਰੇ
 ਫਿਰ ਸੈਰ ਕੀਤਾ ਸਾਰੇ ਬਾਗ ਵਾਲਾ ਡਿੱਠੇ ਸਾਧ ਦੇ ਅਜਬ ਸਾਮਾਨ ਸਾਰੇ
 ਓਹਦੇ ਖਾਸ ਡੇਰੇ ਵਿੱਚ ਵੜੇ ਜਾਕੇ ਦੇਖੇ ਅਜਬ ਅਜੀਬ ਮਕਾਨ ਸਾਰੇ
 ਓਸ ਵਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਾਧੋਦਾਸ ਓਥੇ ਖਾਲੀ ਪਏ ਮਕਾਨ ਉਹ ਸਾਨ ਸਾਰੇ
 ਅੰਦ੍ਰ ਪਲੰਘ ਸੁਨਹਿਰੀ ਇਕ ਨਜ਼ਰ ਆਯਾ ਹੋਏ ਦੇਖਕੇ ਸਿੰਘ ਕੁਰਬਾਨ ਸਾਰੇ
 ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਤੇ ਚੂਨੀਆਂ ਜੜਤ ਜੜਿਆਂ ਵਿਛੀ ਰੇਸ਼ਮੀ ਛੇਜ ਪਛਾਨ ਸਾਰੇ
 ਚੜ੍ਹੇ ਜਾਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਲੰਘ ਉਤੇ ਬੈਠੇ ਲਾਕੇ ਸਿੰਘ ਦੀਵਾਨ ਸਾਰੇ
 ਸਿੰਘਾਂ ਬੈਠ ਕੀਤਾ ਗੁਰਮਤਾ ਓਥੇ ਖਾਨ ਪੀਨਦਾ ਕਰਨ ਧਿਆਨ ਸਾਰੇ
 ਘੋੜੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਵਿਚ ਬਾਗ ਦੇ ਜੀ ਲੱਗੇ ਬੱਕਰੇ ਫੜ ਝੱਟਕਾਂ ਨ ਸਾਰੇ
 ਫਲ ਫੁੱਲ ਖੱਟੇ ਮਿੱਠੇ ਤੋੜ ਖਾਏ ਲੱਗੇ ਬਾਗ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵੈਰਾਨ ਸਾਰੇ
 ਦੋ ਚਾਰ ਚੇਲੇ ਜੇਹੜੇ ਸਾਧ ਦੇ ਸੀ ਕਰ ਬੰਦ ਰਹੇ ਓਥੇ ਆਨ ਸਾਰੇ
 ਇੱਕ ਦੂ ਨੂੰ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਸੇਕਿਆ ਜਾਂ ਬਾਕੀ ਸਾਧ ਵੱਲੇ ਭੱਜ ਜਾਨ ਸਾਰੇ
 ਮਾਧੋਦਾਸ ਅੱਗੇ ਡਾਢੇ ਕਰ ਹਾੜੇ ਸਾਰਾ ਬੀਤਿਆ ਹਾਲ ਸੁਨਾਨ ਸਾਰੇ
 ਕਹਿੰਦੇ ਇਕ ਰਾਜਾ ਡੇਰੇ ਆਨ ਵੜਿਆ ਨੌਕਰ ਓਸਦੇ ਬੜੇ ਜਵਾਨ ਸਾਰੇ
 ਓਹਨਾਂ ਫੜਕੇ ਬਾਗ ਵੈਰਾਨ ਕੀਤਾ ਘੋੜੇ ਛੱਡਕੇ ਘਾਹ ਚਰਾਨ ਸਾਰੇ
 ਚੱਲ ਪਹੁੰਚ ਛੇਤੀ ਜੇਤਾਂ ਲੋੜਨਾਏਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਰਨਗੇ ਚੌੜ ਉਹ ਸਾਨ ਸਾਰੇ

ਉਹਨਾਂ ਬੱਕਰੇ ਮਾਰ ਕਬਾਬ ਕੀਤੇ ਅਸੀਂ ਗਏ ਸਾਂ ਰਲ ਹਟਾਨ ਸਾਰੇ
 ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਲੈ ਲੈ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਉਹ ਜ਼ਰਾ ਭੀ ਖ਼ੌਫ਼ ਨ ਖਾਨ ਸਾਰੇ
 ਆਪਚੜ੍ਹ ਸੁੱਤਾ ਤੇਰੇ ਪਲੰਘਉਤੇ ਬਾਕੀ ਬਾਹਰ ਅਧਮੂਲ ਮਚਾਨਸਾਰੇ
 ਅੰਗਸਾਧਨੂੰ ਸੁਣਦਿਆਂਸਾਰ ਲੱਗੀ ਲੱਗੀ ਸਾਧਦੇ ਅੰਗ ਜਲਾਨਸਾਰੇ
 ਕਹਿੰਦਾ ਕੌਣ ਸੁੱਤਾ ਮੇਰੇ ਪਲੰਘਉਤੇ ਮੈਂਤਾਂਬੀਰ ਛੱਡੇ ਨਿਗੁਬਾਨਸਾਰੇ
 ਕਿਹੜਾਬਲੀਉਹਮੇਰਾਨਹੀਂ ਡਰਜਿੰਨੂੰ ਮੈਂਤਾਂਵਿਚ ਮਸ਼ਹੂਰਜਹਾਨਸਾਰੇ
 ਸੱਦੇ ਬੀਰ ਵੱਡੇ ਆਨ ਹੋਏ ਹਾਜ਼ਰ ਲੱਗੇ ਆਣਕੇ ਸੀਸ ਝੁਕਾਨਸਾਰੇ
 ਦਿੱਤਾਸਾਧਨੇਹੁਕਮਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਜੀਉਂਦੇਬਾਹਰਨਾ ਜਾਵਨਾਪਾਨਸਾਰੇ

ਗੁੱਸਾ ਖਾਕੇ ਮਾਧੇ ਦਾਸ ਨੇ ਭੇਜਨੇ ਚਾਰ *ਬੀਰ ਵਾਸਤੇ ਉਲਟਾਨੇ ਪਲੰਘ ਦੇ ॥

ਲੱਗੀ ਸਾਧ ਨੂੰ ਭੜਕ ਕੇ ਅੰਗ ਜੁੱਸੇ ਦਿੱਤੇ ਅੰਗ ਕ੍ਰੋਧ ਜਲਾ ਕੇ ਤੇ
 ਡੇਰੇ ਵੱਲ ਭੇਜੇ ਝੱਟ ਬੀਰ ਬਲੀ ਡਾਢੀ ਕਰ ਤਾਕੀਦ ਸਖਾ ਕੇ ਤੇ
 ਵੇਖੋ ਕੌਣ ਹੈ ਵਲੀ ਯਾ ਪੀਰਆਇਆ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਥੋਂ ਖ਼ੌਫ਼ਭੁਲਾਕੇ ਤੇ
 ਕਰੋ ਜਾਕੇ ਇਜ਼ਤ ਖਰਾਬ ਉਹਦੀ ਮਾਰੋ ਪਲੰਘ ਉਤੋਂ ਉਲਟਾ ਕੇ ਤੇ
 ਚਾਰੇ ਬੀਰ ਉਹਆਣਕੇ ਗਿਰਦਹੋਏ ਲਿਆ ਪਲੰਘਜ਼ਮੀਨਥੋਂ ਚਾਕੇ ਤੇ
 ਉੱਠੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸ਼ੇਰ ਦਲੇਰ ਵਾਂਗੂ ਮੁਖੋਂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਧਿਆਕੇ ਤੇ
 ਸੱਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਗਜਾ ਉਚੀ ਬੈਠੇ ਪਲੰਘ ਨੂੰ ਤਲੇ ਦਬਾ ਕੇ ਤੇ
 ਫੇਰ ਹੱਲਿਆ ਮੂਲ ਨ ਧਰਤ ਉਤੋਂ ਰਹੇ ਬੀਰ ਵੱਡਾ ਜ਼ੋਰ ਲਾ ਕੇ ਤੇ
 ਹੋਇਆ ਪਲੰਘ ਪਹਾੜਦੇ ਵਾਂਗ ਭਾਰਾ ਸ਼ੇਸ਼ ਨਾਗ ਬੈਠਾ ਵਲ ਪਾਕੇ ਤੇ
 ਉਹ ਜ਼ਰਾ ਹਲਾਇਆਂ ਨ ਹੱਲੇ ਥੱਕੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹਲਾ ਕੇ ਤੇ
 ਪੰਜ ਤੀਰ ਸ਼ਤਾਬ ਨਕਾਲ ਲਏ ਮੂੰਹੋਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ ਸੁਨਾਕੇ ਤੇ
 ਇੱਕ ਹੱਥ ਲਿਆ ਬਾਕੀ ਚਾਰ ਰੱਖੇ ਉੱਤੇ ਪਾਵਿਆਂ ਚਹੁੰ ਟਕਾ ਕੇ ਤੇ
 ਓਸ ਤੀਰ ਦੀ ਚੋਟ ਦੇ ਨਾਲ ਚਾਰੇ ਦਿੱਤੇ ਚੀਰ ਪਿਛਾਂਹ ਹਟਾਕੇ ਤੇ

*ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੇ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਪਾਸ ਬੀਰਾਂ ਤੇ ਜਾਦੂਆਂ ਦਾ ਹੋਣਾ
 ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਤੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਇਹ ਗੱਲ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕੱਢੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਪਰੰਤੂ ਮੇਰਾ
 ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਓਸਨੂੰ ਜੋਗ ਕਲਾ ਦੇ ਸਾਧਨ ਕਰਕੇ ਪਰਮ ਐਸ਼ਵਰਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਯਾਹੋਯਾਹੋਵੇ॥

†ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਵੱਕਲ ਆਖਦੇ ਹਨ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਆਦਿਕ ਬੀਰ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਏਸ ਗੱਲ
 ਦੇ ਹੋਣ ਯਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਸਚੇ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਤੇ ਨ ਆਪ ਤਵਾਰੀਖਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖੇ

ਨੇੜੇ ਪਲੰਘ ਦੇ ਫੁੱਕਣਾ ਮਿਲੇ ਨਾਹੀਂ ਲੱਗੇ ਅੱਗ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਆਕੇ ਤੇ
ਗਏ ਹੋ ਲਾਚਾਰ ਉਹ ਸਾਧ ਵੱਲੇ ਕਹਿਆ ਹਾਲ ਸਾਰਾ ਸ਼ਰਮਾਕੇ ਤੇ
ਸਾਡੀ ਪੇਸ਼ ਨ ਜਾਂਵਦੀ ਮੂਲਬਾਬਾ ਬਹੁਤਾ ਜ਼ੋਰ ਲਾਇਆ ਅਸਾਂ ਜਾਕੇ ਤੇ
ਹੈ ਉਹ ਬਲੀ ਯਾਂ ਬੀਰ ਅਵਤਾਰ ਕੋਈ ਨੱਠੇ ਖੌਫ਼ ਚਾਰੇ ਅਸੀ ਖਾਕੇ ਤੇ
ਸਾਥੋਂ ਜ਼ਰਾ ਭੀ ਪਲੰਘ ਨ ਹੱਲਿਆਏ ਰਹੇ ਜ਼ੋਰ ਅਸੀਂ ਅਜਮਾਕੇ ਤੇ
ਨਹੀਂ ਝੱਲਿਆ ਜਾਂਵਦਾ ਤੇਜ ਉਹਦਾ ਹਰੀਰੂਪ ਆਇਆ ਪਲਟਾਕੇ ਤੇ
ਸਾਡਾ ਜ਼ੋਰ ਨ ਚੱਲਦਾ ਓਸ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਆਏ ਹਾਂ ਦੇਖ ਦਖਾ ਕੇ ਤੇ
ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਕੇ ਸਗੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਬੈਠਾ ਤਲੇ ਨੂੰ ਸੀਸ ਝੁਕਾ ਕੇ ਤੇ
ਹੋਰ ਚਾਰ ਸੱਦੇ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਵੱਡੇ ਆਏ ਪਲਕ ਦੇ ਵਿਚ ਗਰੁੜਾ ਕੇ ਤੇ
ਸਾਰਾ ਬੀਤਿਆ ਹਾਲ ਸੁਨਾ ਦਿੱਤਾ ਅੱਖਾਂ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਝੜਾ ਕੇ ਤੇ
ਹੋਵੇ ਕੌਨ ਮਾਨੁਖ ਜੋ ਆਨ ਮੇਰੇ ਬੈਠਾ ਪਲੰਘ ਤੇ ਖੌਫ ਚੁਕਾ ਕੇ ਤੇ
ਜਾਣਾ ਪਾਏ ਨ ਫੜਕੇ ਮਾਰ ਦੇਹੋ ਤੇਰੇ ਵੱਲ ਆਏ ਬੀਰ ਧਾ ਕੇ ਤੇ
ਲਾਇਆ ਜ਼ੋਰ ਨ ਚੁੱਕਿਆ ਪਲੰਘ ਗਿਆ ਸੱਕੇ ਜ਼ਰਾ ਭੀ ਨ ਉਠਾਕੇ ਤੇ
ਸ਼ਰਮ ਖਾ ਉਹ ਭੀ ਗਏ ਪਾਸ ਸਾਧੂ ਬਲ ਆਪਣਾ ਸਭ ਜਤਾ ਕੇ ਤੇ
ਫੇਰ ਬੀਰ ਲਏ ਸਾਰੇ ਕਰ ਕੱਠੇ ਭੇਜੇ ਤੀਸਰੀ ਬਾਰ ਮਲਾ ਕੇ ਤੇ
ਜਿਹੜਾ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਲੱਗੇ ਲੱਗੇ ਅੱਗ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਧਾਕੇ ਤੇ
ਹੱਟ ਗਏ ਪਿਛਾਂਹ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਦਿਲ ਵਿਚ ਡਾਢਾ ਖੌਫ ਖਾ ਕੇ ਤੇ

ਬੀਰਾਂ ਨੇ ਪੁਕਾਰ ਕਰਨੀ ਤੇ ਮਾਧੋਦਾਸ ਨੇ ਖੌਫ ਖਾਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨੀ ਡਿੱਗਨਾ ॥

ਨੱਠੇ ਗੁਰਾਂ ਥੋਂ ਬੰਦੇ ਦੇ ਬੀਰ ਸਾਰੇ ਕਰਨ ਸਾਧ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਸ਼ੋਰ ਕੋਈ
ਉਹ ਤਾਂ ਵਲੀ ਵੱਡਾ ਕਰਾਮਾਤ ਵਾਲਾ ਸਾਡਾ ਪੇਸ਼ ਨ ਜਾਂਵਦਾ ਜ਼ੋਰ ਕੋਈ
ਖਾਧਾ ਖੌਫ ਨ ਓਸਨੇ ਮੂਲ ਸਾਥੋਂ ਜਿਵੇਂ ਸੱਪ ਥੋਂ ਤੇਰੇ ਨ ਮੌਰ ਕੋਈ
ਅਸੀ ਜਾਨ ਬਚਾਕੇ ਨੱਠ ਆਏ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਭੱਜੇ ਜਿਵੇਂ ਚੋਰ ਕੋਈ
ਸਾਧ ਕੰਬਿਆ ਦਿਲ ਥੋਂ ਖੌਫ ਖਾਕੇ ਜਿਵੇਂ ਕੰਬਦੀ ਨੈਨ ਦੀ ਕੋਰ ਕੋਈ
ਪੱਲਾ ਗਲ ਪਾਕੇ ਡਿੱਗਾ ਆ ਪੈਰੀਂ ਗੁੱਡੀ ਖਿੱਚਲੈਂ ਦੀ ਜਿਵੇਂ ਤੋਰ ਕੋਈ

ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਹ ਪਰਸੰਗ ਕੱਢੇ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਾਠਕ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਨਿਸਚੇ ਵਚਾਰ ਲੈਨ ॥

ਮੂੰਹੋਂ ਆਖਦਾ ਰੱਖਲੋਂ ਰੱਖਲੋਂ ਜੀ ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ ਜੇ ਆਸਰਾ ਹੋਰ ਕੋਈ
ਘਾਹ ਮੂੰਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਪੱਲਾ ਗਲ ਖੜਾ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੋਈ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਸਾਧ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ॥

ਗੁਰਾਂਪੁੱਛਿਆ ਦੱਸ ਕੀ ਨਾ ਤੇਰਾ ਕੰਟਾਰੂ ਚੇਲਾ ਕਿਸਦਵਾਰਹੋਇਆ
ਇਹਮੱਤ ਦਿੱਤੀ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸਨੇਸੀ ਤੇਰਾ ਮਸਖਰੀ ਕਰਨਵਿਹਾਰਹੋਇਆ
ਆਏਗਏਫਕੀਰਦੀ ਪਤਲੂਵੇਂ ਤੇਰਾਇਹਭੈੜਾ ਸੁਣਿਆ ਕਾਰਹੋਇਆ
ਸੰਤਾਂਨਾਲਰਿਹੋਂਮਸਖਰੀਨਿੱਤਕੂਦਾ ਬਹੁਤਦੂਰਤੱਕਸ਼ੋਰ ਕਕਾਰਹੋਇਆ
ਅਸੀਂ ਸੁਣ ਦੂਰੋਂ ਆਏ ਦੇਖਣੇ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਚਿੱਤ ਨੂੰ ਸ਼ੌਂਕ ਉਪਾਰ ਹੋਇਆ
ਜਾਦੂ ਗਰਾਂ ਦਾ ਪੀਰ ਸਦਾਂਵਦਾ ਤੂੰ ਤੇਰਾ ਸਿਹਰ ਜਾਦੂ ਪੁਰਕਾਰ ਹੋਇਆ
ਤੇਰੇ ਤਾਬਿਆ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਰਹਿੰਦੇ ਤੂੰ ਬੀਰਾਂ ਦਾ ਹੈਂ ਸਰਦਾਰ ਹੋਇਆ
ਬਲੀ ਨਹੀ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਜਿਹਾ ਦੂਜਾ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਵੱਡਾ ਹੰਕਾਰ ਹੋਇਆ
ਕਰਾਮਾਤ ਕਰ ਕੁਝ ਦਖਾਲ ਸਾਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ ਤੇਰੇ ਬਲਕਾਰ ਹੋਇਆ
ਦੇਖਨਆਏਤੇਰੇ ਅਸੀਂਸਿਹਰਜਾਦੂਸਾਨੂੰਕੁਝਭੀ ਨਹੀ ਇਜ਼ਹਾਰ ਹੋਇਆ
ਤੂੰ ਜਾਣਨਾਏਂ ਤੇਰੇ ਜਿਹਾ ਕੋਈ ਠੀਕ ਨਹੀ ਕਿਤੇ ਪੈਦਾ ਵਾਰ ਹੋਇਆ
ਬਲੀਇੱਕਥੋਂਇੱਕ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾਬਲੀਸੱਭਥੋਂ ਆਪਕਰਤਾਰ ਹੋਇਆ

ਜਵਾਬ ਮਾਧੋ ਦਾਸ ॥

ਹੱਥਜੋੜਦੇਵੇਂ ਸਾਧ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਕਹਿੰਦਾ ਗੁਰੂਜੀ ਮਾਨਗਵਾਇਆ ਮੈਂ
ਦੱਸਾਂ ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਪਿੱਛਲਾ ਹਾਲ ਸਾਰਾ ਹੁਣ ਤੀਕ ਜਿਸਤਰਾਂ ਬਤਾਇਆ ਮੈਂ
ਰਾਮ ਦੇਵ ਰਜਪੂਤ ਦੇਘਰ ਜਾਨੋ ਦੇਸ ਪੁਨਸ਼ ਦੇ ਸੀ ਜਨਮਪਾਇਆ ਮੈਂ
ਤੇਰਾਕਤਕਸਤਾਰਾਂਸੌਬਿਕ੍ਰਮੀਸੀ ਉੱਤੇ ਸਾਲ ਸਤਾਈ ਸੁਨਾਇਆ ਮੈਂ
ਨਾਮ ਰੱਖਜਾਲੱਛਮਨਦੇਵ ਮੇਰਾ ਅੱਛਾ ਪਾਲਕੇ ਲਾਡ ਲਡਾਇਆ ਮੈਂ
ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ ਸ਼ਕਾਰਦਾਸ਼ੌਕਪਿਆਚੁਣਜੰਗਲੋਂਮਿਰਗਮੁਕਾਇਆ ਮੈਂ
ਇੱਕਦਿਲਆਰਾਮਦੀਹੋਈ ਮਰਜ਼ੀ ਹਰਨ ਦੇਖਕੇ ਤੀਰ ਚਲਾਇਆ ਮੈਂ
ਨੇੜੇ ਜਾਕੇ ਵੇਖਿਆ ਮੋਈ ਹਰਨੀ ਉਹਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਠਾਇਆ ਮੈਂ
ਬੱਚੇ ਨਿਕਲੇ ਓਸਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਵੇਖ ਬੜਾ ਪਛਤਾਇਆ ਮੈਂ

ਓਸੇ ਵਕਤ ਆ ਦਿਲਨੂੰ ਚੋਟ ਲੱਗੀ ਗਿਆ ਛੁੱਟ ਵੈਰਾਗਘਬਰਾਇਆ ਮੈਂ
 ਛੱਡ ਘਰ ਤੇ ਘਾਟ ਫ਼ਕੀਰ ਹੋਇਆ ਚਿੱਤ ਬੰਦਗੀ ਦੇ ਵੱਲ ਲਾਇਆ ਮੈਂ
 ਬਹੁਤਾ ਚਿਰ ਐਵੇਂ ਰਿਹਾ ਸੈਲ ਕਰਦਾ ਮਾਇਆ ਵਿੱਚ ਨ ਚਿੱਤ ਫਸਾਇਆ ਮੈਂ
 ਫੇਰ ਜਾਨਕੀ ਦਾਸ ਬੈਰਾਗੀ ਨੂੰ ਮਿਲ ਵਿੱਚ ਦੇਸ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਆਇਆ ਮੈਂ
 ਰਾਵੀਲੰਘ ਲਾਹੌਰ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੋਇਆ ਮੁੜ ਸ਼ਹਿਰ ਕਸੂਰ ਨੂੰ ਧਾਇਆ ਮੈਂ
 ਬਾਬੇ ਬੰਮੁਣਦੇ ਜਾ ਅੱਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਦਿਲਰਹਿ ਚਿੱਤ ਲੁਭਾਇਆ ਮੈਂ
 ਹਰੀ ਦਾਸ ਫਿਰ ਓਸ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਨੂੰ ਚੇਲਾ ਹੋਕੇ ਸੀਸ ਨਵਾਇਆ ਮੈਂ
 ਨਾਮਰੱਖ ਜਾ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਲਛਮਣ ਬਾਲਾ ਮੁੜ ਦਾਸ ਨਾ ਰਾਇ ਨ ਅੱਖ ਵਾਇਆ ਮੈਂ
 ਫੇਰ ਮਿਲ ਗਿਆ ਲੋਣੀਆਂ ਸਿੱਧ ਮੈਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਸਬ ਜਿੰਦੇ ਪਾਸੋਂ ਪਾਇਆ ਮੈਂ
 ਸੇਵਾ ਚਿੱਤ ਲਾਕੇ ਕੀਤੀ ਸਿੱਧ ਦੀ ਸੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸਿੱਤ ਨੂੰ ਬੜਾ ਕਰਾਇਆ ਮੈਂ
 ਦਿੱਤੀ ਵਿੱਦਯਾ ਓਸ ਨੇ ਦੱਸ ਸਾਰੀ ਛਿਲੇ ਕੱਟ ਕੇ ਖੂਬ ਕਮਾਇਆ ਮੈਂ
 ਏਹ ਥਾਂ ਆ ਗਿਆ ਪਸੰਦ ਮੇਰੇ ਡੇਰਾ ਰਹਿਨ ਦੇ ਲਈ ਬਨਾਇਆ ਮੈਂ
 ਛੱਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਮਰ ਹੋਈ ਝੱਟ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਨਿੱਤ ਲੰਘਾਇਆ ਮੈਂ
 ਅਜਤੀਕ ਰਿਹਾ ਜਤੀ ਸਤੀ ਪੂਰਾ ਮਾਇਆ ਦੇ ਖਨਹੀ ਚਿੱਤ ਡੁਲਾਇਆ ਮੈਂ
 ਰਿੱਧ ਸਿੱਧ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੈ ਜੀ ਹੈ ਸੱਚ ਦਾ ਸੁਖਨ ਅਲਾਇਆ ਮੈਂ
 ਛੱਡ ਮਾਨ ਸੱਭੇ ਡਿੱਗਾ ਸ਼ਰਨ ਤੇਰੀ ਕੀਤਾ ਸਭ ਕਸੂਰ ਬਖਸ਼ਾਇਆ ਮੈਂ
 ਦੇਕੇ ਦਰਸ ਦੀ ਦਾਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਤੁਸਾਂ ਭਵ ਜਲੋਂ ਪਕੜ ਬਰਾਇਆ ਮੈਂ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਗੁਰਾਂ ਆਖਿਆ ਜੰਮਦਾ ਸਾਧ ਹੋਇ ਓਂ ਪਰ ਗਿਆ ਨ ਮੋਹ ਅਭਮਾਨ ਤੇਰਾ
 ਕੀਤਾ ਸੰਗ ਨ ਪੂਰਿਆਂ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਤੂੰ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਗਿਆ ਨ ਮਾਨ ਤੇਰਾ
 ਸਿਰ ਪਾ ਸ੍ਰਾਹ ਫ਼ਕੀਰ ਹੋਇ ਓਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨ ਗਿਆ ਗੁਮਾਨ ਤੇਰਾ
 ਜਿਹੜੀ ਛੱਡ ਗਿ੍ਸਤ ਨੂੰ ਆਇਆ ਮੈਂ ਵਿਚੋਂ ਓਧਰੇ ਰਿਹਾ ਧਿਆਨ ਤੇਰਾ
 ਨਾਲੇ ਟੰਗ ਫ਼ਕੀਰੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਂ ਵਾਂਗ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲੇ ਸ਼ਾਨ ਤੇਰਾ
 ਹਾਥੀ ਮਸਤਿਆ ਵਿਚ ਹੰਕਾਰ ਤੇਰੇ ਕਰੇ ਮੁਕਤ ਦਾ ਬਾਗ ਵੈਰਾਨ ਤੇਰਾ
 ਅੱਖਾਂ ਮੀਟ ਕੇ ਰਾਖਿਆ ਸੌਂ ਨ ਤੂੰ ਖੇਤ ਮਿ੍ਗ ਚੋਰੀ ਚੁਗ ਜਾਨ ਤੇਰਾ

ਖਾ ਦੁੱਧ ਮਲਾਈਆਂ ਪਲਿਆ ਜੋ ਮਿੱਟੀ ਵਿਚ ਕੀੜੇ ਮਾਸ ਖਾਨ ਤੇਰਾ
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਾਸਤੇ ਪਾਪੀਆ ਪਾਪਕਰੇਂ ਇਹ ਭੀ ਸਾਥ ਨ ਅੰਤ ਨਭਾਨ ਤੇਰਾ
 ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ ਆਵੇ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਨ ਦੁੱਖ ਵੰਡਾਨ ਤੇਰਾ
 ਖੁਦੀ ਕਰ ਖੁਦਾ ਭੁਲਾਇਆਈ ਵੈਰੀ ਹੋਇਆ ਮਨ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੇਰਾ
 ਜਦੋਂ ਜਮਾਂ ਦੇ ਮੂਰਖਾ ਹੱਥ ਆਇਓਂ ਵਾਂਗਪੇਂਜਿਆਂ ਮਾਸਉਡਾਨਤੇਰਾ
 ਚੋਰ ਅੰਦ੍ਰੇ ਅੰਦ੍ਰੇ ਰਹੇ ਲੱਗੇ ਕਰ ਗਏ ਨੇ ਬੜਾ ਨੁਕਸਾਨ ਤੇਰਾ
 ਕਾਹਦੇ ਵਾਸਤੇ ਮਹਲ ਉਸਾਰ ਛੱਡੇ ਅੰਤ ਹੋਵਨਾ ਵਾਸ ਮਸਾਨ ਤੇਰਾ
 ਉੱਠ ਬੰਨ੍ਹ ਮੁਸਾਫਰਾ ਬਿਸਤ੍ਰੇ ਨੂੰ ਵੇਲਾ ਤੁਰਨਦਾ ਪਹੁੰਚਿਆਆਨਤੇਰਾ
 ਇਹ ਕਿਸਤਰਾਂ ਤੋੜ ਪੁਚਾਏਂਗਾ ਤੂੰ ਭਾਰਾ ਭਾਰ ਤੇ ਸਾਥ ਅੰਵਾਨ ਤੇਰਾ
 ਕੰਢੇ ਬੈਠਕੇ ਰੋ ਮਲਾਹ ਵਾਂਗੂੰ ਬੇੜਾ ਰੁੜ੍ਹ ਗਿਆ ਸਣੇ ਸਾਮਾਨ ਤੇਰਾ
 ਜਾਏਂ ਹੁਣਭੀ ਸਮਝ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਦੇਵੇਬਖਸ਼ਕਸੂਰ ਭਗਵਾਨ ਤੇਰਾ

ਬੇਨਤੀ ਮਾਧੋ ਦਾਸ ਦੀ ॥

ਹੈ ਰੂਪ ਕਰਤਾਰਦੇ ਕਰੋ ਦਯਾ ਜਨਮ ਮਰਨਥੋਂ ਜਿਸਤਰਾਂ ਛੁੱਟ ਜਾਵਾਂ
 ਭਵਾਂ ਫੇਰ ਨ ਵਿਚ ਚੁਰਾਸੀਆਂ ਦੇ ਬੀਜ ਵਾਸ਼ਨਾ ਦਾ ਫੜ ਪੁਟ ਜਾਵਾਂ
 ਦਿਹੋ ਨਾਮਦਾ ਭਰਕੇ ਜਾਮ ਮੈਨੂੰ ਜਿੰਨੂੰ ਪੀਂਦਿਆਂਸਾਰ ਹੋ ਗੁੱਟ ਜਾਵਾਂ
 ਕਰੋ ਚਾੜ੍ਹ ਜਹਾਜ਼ ਤੇ ਪਾਰਮੈਨੂੰ ਮਤਾਂ ਤੁਰਦਿਆਂ ਤੁਰਦਿਆਂ ਹੁੱਟ ਜਾਵਾਂ
 ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਗਿਆਨ ਦਾ ਦਿਹੋ ਡੰਡਾ ਸਿਰੀ ਸੱਪ ਹੰਕਾਰ ਦੀ ਕੁੱਟ ਜਾਵਾਂ
 ਮੈਨੂੰ ਤੋੜ ਪੁਚਾਇਓ ਸੁੰਨਮੰਡਲ ਗੁੱਡੀ ਵਾਂਗ ਨ ਵਿੱਠੋਂਹੀ ਟੁੱਟ ਜਾਵਾਂ
 ਠੇਡਾ ਖਾਕੇ ਅੰਤ ਦਾ ਕਾਲ ਪਾਸੋਂ ਭਾਂਡੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਵਾਂਗ ਨ ਛੁੱਟ ਜਾਵਾਂ
 ਹੋਵਾਂ ਕੈਦ ਥੋਂ ਬਰੀ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਹੜੀਲਾਹ ਸੰਕਲਪਦੀ ਸੁੱਟਜਾਵਾਂ

ਜਵਾਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ॥

ਗੁਰਾਂਅੱਖਿਆਵਾਸ਼ਨਾ ਟੁੱਟਦੀਨਹੀਂ ਬੁਰਾਦਿਲੋਂ ਹੰਕਾਰਦਾਮਰਨਔਖਾ
 ਸੱਭੇ ਮੂੰਹ ਦੀਆਂ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰਦੇ ਨੇ ਏਸ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਜਰਨ ਔਖਾ
 ਨਦੀ ਵਿਸ਼ੇ ਵਕਾਰ ਦੀ ਦੇ ਠਾਠਾਂ ਬੇੜੇ ਬਾਝ ਗਿਆਨ ਦੇ ਤਰਨ ਔਖਾ
 ਮਨ ਬਿਨਾਂ ਵਚਾਰ ਨ ਵੱਸ ਆਵੇ ਪਾਰਾ ਹੱਥ ਦੇ ਵਿਚ ਹੈ ਫੜਨ ਔਖਾ

ਗੁਰਾਂ ਬਾਝ ਨ ਗਿਆਨ ਵਚਾਰਹੋਵੇ ਸੋਨਾਬਾਝ ਸੁਨਿਆਰਦੇ ਘੜਨ ਔਖਾ
 ਔਖਾ ਰਾਹ ਫਕੀਰੀ ਦਾ ਦਸਦੇ ਨੇ ਜਿਵੇਂ ਹੈ ਖਜੂਰ ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਔਖਾ
 ਹੱਥ ਵਿਚ ਸੰਤੋਖਦੀ ਢਾਲਲੈਕੇ ਭਾਈ ਵਾਸਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਲੜਨ ਔਖਾ
 ਗਲੀ ਯਾਰਦੀ ਜਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੌਖਾ ਸਿਰ ਵੱਢਕੇ ਤਲੀ ਤੇ ਧਰਨ ਔਖਾ
 ਹੁਸਨਸਮਾਂਦੇ ਵਾਂਗ ਮਹਬੂਬਦਾਏ ਉੱਤੇਵਾਂਗ ਪਰਵਾਨੜੇ ਸੜਨ ਔਖਾ
 ਤੌੜ ਮੋਹਦੇ ਜਾਲ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਮਹਾਂਰਾਜ ਦੀ ਆਵਨਾ ਸ਼ਰਨ ਔਖਾ

ਜਵਾਬ ਮਾਧੋ ਦਾਸ ॥

ਹੁਣਆਇਆਹਾਂਗੁਰੂਜੀ ਸ਼ਰਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇਹੋਂ ਤਿਵੇਂ ਤਾਰਛੱਡੋ
 ਬਲੀ ਜਾਨਕੇ ਆਸਰਾ ਲਿਆ ਹੈਜੀ ਮੇਰੇ ਵੈਰੀਆਂ ਪੰਜਾਂਨੂੰ ਮਾਰ ਛੱਡੋ
 ਰੀਝ ਲਾ ਮਕਾਨ ਦੇ ਦੇਖਣੇ ਦੀ ਪੌੜੀ ਸ਼ੌਕ ਦੀ ਲਾ ਕੇ ਚਾੜ੍ਹ ਛੱਡੋ
 ਬੇੜਾ ਸ਼ੌਹ ਦਰਯਾ ਦੇ ਵਿਚ ਪਿਆ ਚਪਾ ਨਾਮ ਦਾ ਲਾ ਕੇ ਤਾਰ ਛੱਡੋ
 ਬੁਰਜਢਾਹ ਹੰਕਾਰ ਅਗਿਆਨਵਾਲਾ ਕੋਠਾ ਏਕਤਾ ਇਕ ਉਸਾਰਛੱਡੋ
 ਹੋਵੇ ਜਿਸਤਰਾਂ ਲੱਖਤਾ ਰੂਪਵਾਲੀ ਪੜਦਾਂ ਦੂਈ ਵਾਲਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾੜਛੱਡੋ
 ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਬਦਅਨਾਹਦ ਦੀ ਸਮਝ ਆਵੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਓਹੋ ਇਕਤਾਰ ਛੱਡੋ
 ਮਨ ਸੱਪ ਵਾਂਗੂੰ ਮੇਰਾ ਕੀਲ ਘੱਤੇ ਮਾਰ ਵਾਂਗ ਮਦਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰ ਛੱਡੋ
 ਪਾਕੇ ਰਿੜਕਨਾ ਸਾਧਨਾਂ ਰੂਪ ਵਾਲਾ ਮੱਖਨ ਛਾਹਦੇ ਵਿਚੋਂ ਨਤਾਰਛੱਡੋ
 ਬੇੜੀਭਰਮਦੀ ਕੱਟਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਇਹਕਰ ਉਪਕਾਰਛੱਡੋ

ਤਥਾ ॥

ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਸਾਧਨੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਮੇਰੀ ਆਪ ਤਾਈਂ ਨਮਸਕਾਰ ਹੋਵੇ
 ਕਰੋ ਦਯਾ ਮੇਥੇ ਮਹਾਂਰਾਜ ਮੇਰੇ ਬੇੜਾ ਭਵਜਲੋਂ ਜਿਸਤਰਾਂ ਪਾਰ ਹੋਵੇ
 ਬੰਦਾ ਅੱਜਥੋਂ ਆਪਦਾ ਮੈਂ ਹੋਇਆ ਵਿਚ ਹੁਕਮਦੇ ਮੂਲ ਨ ਆਰਹੋਵੇ
 ਮੈਨੂੰ ਕਰੋ ਗਿਆਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਰਿਦੇ ਅੰਦ੍ਰ ਚਮਤਕਾਰ ਹੋਵੇ
 ਬੜੇ ਪਾਪ ਮੈਂ ਜੱਗਦੇ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਸਾਧ ਹੁਣ ਨ ਕੋਈ ਦੁਖਿਆਰ ਹੋਵੇ
 ਦੇਕੇ ਦੁੱਖ ਸਤਾਏ ਮੈਂ ਸੰਤ ਬਹੁਤੇ ਹੁਣ ਕਦੀ ਭੀ ਬੁਰੀ ਨ ਕਾਰ ਹੋਵੇ
 ਤੁਸੀਂ ਬਖਸ਼ ਲੋ ਬਖਸ਼ਨੇਹਾਰ ਮੈਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਅੰਤ ਮੇਰਾ ਛੁਟਕਾਰ ਹੋਵੇ

ਦੱਸੋ ਕੋਈ ਉਪਾ ਤਾਂ ਮਿਹਰ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਦੇਹਦਾ ਜਿਵੇਂ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇ
ਸਾਧ ਸੰਤ ਦੁਖਾਏ ਨੇ ਬਹੁਤ ਪਿੱਛੇ ਮੈਥੋਂ ਕੁੱਝ ਤਾਂ ਹੁਣ ਉਪਕਾਰ ਹੋਵੇ
ਮੇਰੇ ਗੋਚਰਾ ਕੰਮ ਜੇ ਹੈ ਕੋਈ ਕਰਾਂ ਦੂਰ ਮੇਰੇ ਸਿਰੋਂ ਭਾਰ ਹੋਵੇ
ਬੇਸ਼ੱਕ ਦੱਸੋ ਇਤਬਾਰ ਕਰਕੇ ਝੱਟ ਏਹ ਗੁਲਾਮ ਤਯਾਰ ਹੋਵੇ
ਜਾਨਤੀਕ ਭੀ ਫਰਕ ਨ ਕਰਾਂਗਾਮੈਂ ਜਿੱਥੋਂ ਤੀਕ ਮੇਰਾ ਅਖਤਿਆਰ ਹੋਵੇ
ਜੇਕੁਝ ਬਹੁਤ ਅੰਖਾ ਅੰਖਾ ਬਹੁਤ ਅੰਖਾ ਉਹ ਭੀ ਕੰਮ ਵਿਚ ਇਕ ਪਲਕਾਰ ਹੋਵੇ
ਕਿੱਥੇ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਰਹਿਨ ਕੁਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕਲਗੀਧਰ ਜਿੱਥੇ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਵੇ

ਜਵਾਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ॥

ਫੇਰ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਅੰਖੀ ਏਸ ਸਿੱਖੀ ਦੀ ਝੱਲਣੀ ਝਾਲ ਸਾਧਾ
ਚੜ੍ਹ ਨੱਚਨਾ ਧਾਰਤਲ ਵਾਰ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਪਕੜ ਗਿਆਨ ਦੀ ਢਾਲ ਸਾਧਾ
ਮਾਰਗ ਹੈ ਉਖੇਰੜਾ ਜਾਨ ਲੈਤੂੰ ਕਰੇ ਕੋਈ ਸਇਆਂ ਵਿਚੋਂ ਭਾਲ ਸਾਧਾ
ਸਾਬਤਲੰਘ ਜਾਣਾ ਕੰਮ ਸੂਰਮੇਦਾ ਰਸਤਾ ਹੈ ਬਾਰੀਕ ਜਿਉਂ ਵਾਲ ਸਾਧਾ
ਸਿਰ ਕੱਪਨਾ ਆਪਨਾ ਆਪ ਹੱਥੀਂ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਫੁਰੀਦੇ ਨਾਲ ਸਾਧਾ
ਗੁਰੂ ਗੋਰ ਮੁਰੀਦ ਹੋ ਵਾਂਗ ਮੁਰਦੇ ਜਾਵੇ ਵਿਚ ਸਮਾ ਇਸ ਚਾਲ ਸਾਧਾ
ਵਿਚੋਂ ਆਪਣਾ ਆਪ ਗਵਾ ਦੇਵੇ ਰੱਖੇ ਹੰਗਤਾ ਨਹੀਂ ਰਵਾਲ ਸਾਧਾ
ਮੰਨੇ ਆਗਿਆ ਸਿਰਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਜਾਨੇ ਸੱਤ ਨ ਖਾਮ ਖਿਆਲ ਸਾਧਾ
ਬੰਦਾ ਹੋਕੇ ਬੰਦਗੀ ਨਿੱਤ ਕੀਜੇ ਰਹੇ ਦਿਲੋਂ ਸਬੂਤ ਹਰ ਹਾਲ ਸਾਧਾ
ਕੂੜਾ ਹੁੰਜ ਸੁੱਟੇ ਬਾਹਰ ਵਾਰ ਸਾਰਾ ਲੱਭ ਲਏ ਫਿਰ ਅੰਦਰੋਂ ਲਾਲ ਸਾਧਾ
ਮੂਸਾ ਵਾਂਗ ਚੜ੍ਹ ਜਾਏ ਦੁਆਰ ਦਸਵੇਂ ਕੋਹ ਤੂਰ ਤੇ ਕਰੇ ਜਮਾਲ ਸਾਧਾ
ਚੜ੍ਹ ਦਾਰ ਤੇ ਲਏ ਜੋ ਝੂਟਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰੇ ਵਾਂਗ ਮਨਸੂਰ ਵਸਾਲ ਸਾਧਾ
ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਦੇ ਵਿਚ ਨ ਡੋਲ ਜਾਵੇ ਰੱਖੇ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਸੰਭਾਲ ਸਾਧਾ
ਸਿੱਖੀ ਬਹੁਤ ਤਿੱਖੀ ਨਿੱਕੀ ਹੈ ਵਾਲੋਂ ਸਿੱਖ ਹੋਵਨਾ ਕਠਨ ਕਮਾਲ ਸਾਧਾ
ਤੇਰਾ ਦੇਖ ਪ੍ਰੇਮ ਯਕੀਨ ਸੱਚਾ ਅਸੀਂ ਤੁੱਧ ਤੇ ਹੋਏ ਦਿਆਲ ਸਾਧਾ
ਜਪੀਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਰਾਤ ਦਿਨੇ ਆਯੋਂ ਸ਼ਰਨ ਹੋ ਗਯੋਂ ਨਿਹਾਲ ਸਾਧਾ
ਏਸ ਮਾਰਗੋਂ ਰਿਹੋਂ ਸਬੂਤ ਜੇ ਤਾਂ ਕੱਟੇ ਜਾਣਗੇ ਸਭ ਜੰਜਾਲ ਸਾਧਾ

ਰੰਗਣਨਾਮਦੀ ਵਿਚ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਰੰਗ ਚਾੜ੍ਹ ਕਰ ਚਿੱਤ ਨੂੰ ਲਾਲਸਾਧਾ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮਾਧੋ ਦਾਸ ਨੂੰ ਸਿਖ ਬਨਾਨਾ ਨਾਮ ਦਾਨ ਦੇਕੇ ॥

ਭਾਂਡਾ ਹੈ ਪੂਰਾ ਗੁਰਾਂ ਦੇਖ ਲਿਆ ਜੱਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਮ ਸੁਨਾ ਦਿੱਤਾ
 ਬੰਦ ਆਤਮਾਂ ਰਸ ਦੀ ਡਿੱਗਦੀ ਨੂੰ ਵਿਚ ਗੋਸ਼ ਸਿਦਫ਼ ਦੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ
 ਕੜਿਆ ਦੁੱਧ ਸੀ ਜੋਧ ਮੁਸ਼ਕਤਾਂ ਦਾ ਜਾਗ ਨਾਮ ਦੀ ਲਾ ਜਮਾ ਦਿੱਤਾ
 ਨਜ਼ਰ ਕੀਮੀਆਂ ਸੰਤ ਮਹਾਤਮਾਂ ਦੀ ਸੋਨਾ ਲੋਹੇ ਥੋਂ ਝੱਟ ਬਨਾ ਦਿੱਤਾ
 ਕੀਤਾ ਰੁੱਖ ਹੰਡੋਲਿਓਂ ਚਾ ਚੰਦਨ ਅੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂ ਅੰਗ ਛੁਹਾ ਦਿੱਤਾ
 ਦੌਲਤ ਲਾ ਜਵਾਲ ਦੀ ਹੱਥ ਦੇਕੇ ਭੁੱਖਾ ਜਨਮ ਦਾ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾ ਦਿੱਤਾ
 ਦਯਾ ਦਿਸ਼ਟ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੰਸ ਕੀਤਾ ਕਾਲੇ ਕਾਗ ਦਾ ਰੂਪ ਵਟਾ ਦਿੱਤਾ
 ਧਿਆ ਪਹੁੰਚ ਜਾ ਸੱਤਵੀਂ ਭੂਮਕਾ ਨੂੰ ਗੁਰਾਂ ਹੱਕ ਦਾ ਰਾਹ ਦਖਾ ਦਿੱਤਾ
 ਗੰਢ ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਜਨਮ ਜਨਮਾਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਨਾਲ ਆਤਮਾਂ ਜੋੜ ਜੁੜਾ ਦਿੱਤਾ
 ਕਰ ਚਾਨਣਾ ਚਿੱਤ ਦੀ ਕੋਠੜੀ ਨੂੰ ਦੀਵਾ ਹੱਥ ਗਿਆਨ ਫੜਾ ਦਿੱਤਾ
 ਲਾਲ ਲੱਭ ਲੈ ਅੰਦਰੋਂ ਹੈ ਤੇਰੇ ਗੁਰਾਂ ਪੂਰਿਆਂ ਆਖ ਸੁਨਾ ਦਿੱਤਾ
 ਫੂਕ ਕੰਨਦੇ ਵਿਚ ਅਜੇਹੀ ਮਾਰੀ ਸਾਧ ਗਿੱਦੜੋਂ ਸ਼ੇਰ ਬਨਾ ਦਿੱਤਾ
 ਨਦੀਂ ਨਦ੍ ਨਿਹਾਲ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਦੂਜਾ ਸਮਾਥੀਂ ਸਮਾ ਜਗਾ ਦਿੱਤਾ

ਮਾਧੋਦਾਸ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ॥

ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਸਾਧ ਨੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਫੰਧ ਅੱਜ ਕੱਟੇ ਮੇਰੇ ਜੰਮ ਦੇ ਜੀ
 ਤੇਰੇ ਨਾਮਤੋਂ ਮੈਂ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋਇਆ ਬੰਦਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਬਿਨਾਂ ਦੰਮ ਦੇ ਜੀ
 ਮੈਨੂੰ ਆਪਨਾ ਆਪ ਹੁਣ ਸੁੱਝ ਆਇਆ ਦੀਵਾ ਬਾਲ ਦਿੱਤਾ ਵਿਚ ਤੰਮਦੇਜੀ
 ਹੁਣ ਰਹੇਗਾ ਆਤਮਾ ਖੁਸ਼ੀ ਅੰਦਰ ਦਿਨ ਵੂਰ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਗੱਮ ਦੇ ਜੀ
 ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਆਗਿਆ ਕਰੋ ਜਲਦੀ ਮੈਨੂੰ ਲਾਇਕ ਦੇਖੋ ਜਿਹੜੇ ਕੰਮਦੇਜੀ
 ਮੰਨਾਂ ਸੀਸਤੇ ਹੁਕਮ ਜੋ ਕਰੋ ਮੂੰਹੋਂ ਪੂਰਾ ਕੰਮ ਕਰਾਂ ਨਾਲ ਦਮਦੇ ਜੀ
 ਲੱਗੇ ਆਪਦੇ ਅਰਥ ਸਰੀਰ ਮੇਰਾ ਪੈਸੇ ਵੱਟਨੇ ਨਹੀਂ ਵੱਡ ਚੰਮਦੇ ਜੀ
 ਮੈਨੂੰ ਪਕੜ ਬਾਹੋਂ ਤੁਸਾਂ ਪਾਰ ਲਾਇਆ ਵਿਚ ਭੁੱਬਾਸਾਂ ਗਮੋ ਅਲੱਮਦੇਜੀ
 ਵਿਕੇ ਗੁਰਾਂ ਤੇ ਸਾਈਂ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਮਨ ਪਕੜ ਵਕਾਰਾਥੋਂ ਥੰਮਦੇਜੀ

ਐਸੇ ਜੀਵ ਤੂੰ ਜਾਨ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਨਿੱਤ ਨਿੱਤ ਨ ਜੱਗ ਤੇ ਜੰਮਦੇ ਜੀ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬੰਦੇ ਦਾ ਖਤਾਬਾ ਦੇਣਾ ਸਾਧ ਨੂੰ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲ ਆਉਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ॥
 ਦੇਖ ਸਾਧਦਾ ਸਿਦਕ ਯਕੀਨਪੱਕਾ ਆਏਗੁਰੂਜੀ ਅਸਲ ਜਵਾਬਦੇਵੱਲ
 ਮਨਖਿੱਚਕੇਸਾਧਦਾਵੱਸਕੀਤਾ ਆਇਆਭੈਰਜਿਉਂ ਫੁੱਲ ਗੁਲਾਬਦੇਵੱਲ
 ਚਿਤਪ੍ਰੇਮਭੋਰੀ ਪਾਕੇ ਕੱਢ ਲਿਆ ਝਾਤ ਮਾਰਕੇ ਜਿਵੇਂ ਸੀਮਾਬਦੇ ਵੱਲ
 ਬੰਦਾ ਦੇ ਖਤਾਬ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਲੱਗੇ ਕਰਨਤਿਆਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵੱਲ
 ਜੇਤੂੰਦੈਂਦਾਹੈਂਕੰਮਕਰ ਬੰਦਿਆਂਦਾ ਥਾਪੀ ਕੰਡ ਲਾਈ ਦਯਾ ਧਾਰਕਰਕੇ
 ਓਸ ਦਿਨਬੋਂਸਾਧਦਾ ਨਾਮਬੰਦਾ ਲੱਗੇ ਸਭ ਬੁਲਾਉਣ ਉਚਾਰ ਕਰਕੇ
 ਫੇਰ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਕੰਮਸਾਰੇ ਹੱਥੀਆਏਹਾਂ ਅਸੀਂ ਸਵਾਰ ਕਰਕੇ
 ਖੜਗਕੇਤਜੀਦੀਜਿਹੜੀਆਗਿਆਸੀ ਪੂਰੀਕਰ ਛੱਡੀ ਦੇਹ ਧਾਰਕਰਕੇ
 ਬਾਕੀਰਹਿਗਿਆਏਇਕਕੰਮਸਾਡਾ ਇਹੋਸਿਰਫਮਰਜ਼ੀਕਰਤਾਰਕਰਕੇ
 ਓਸ ਵਾਸਤੇ ਜਾਹ ਪੰਜਾਬ ਅੰਦਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪੱਕੇ ਇਕਰਾਰ ਕਰਕੇ
 ਮਾਰੇ ਸਾਹਬਜ਼ਾਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂਪਾਪੀਆਂਨੇ ਸਿਰੋਂਸਾਹਿਬਦੇਖੋਫੁਨੂੰ ਟਾਰਕਰਕੇ
 ਜਾਕੇ ਲੈਬਦਲੇ ਹੱਥੋਹੱਥ ਛੇਤੀ ਮਾਰੀਂਜ਼ਾਲਮਾਂਨੂੰ ਬਹੁਤਾ ਖੁਵਾਰ ਕਰਕੇ
 ਹਾਲ ਬੀਤਿਆ ਸਭ ਸੁਨਾ ਦਿੱਤਾ ਭੇਦ ਦੱਸਿਆ ਗੋਸ਼ ਗੁਜ਼ਾਰ ਕਰਕੇ
 ਦਿੱਤਾ ਕਰਤਯਾਰ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਬੰਦਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਖਬਰਦਾਰ ਕਰਕੇ

ਬੇਨਤੀ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ॥

ਕੀ ਦੱਸਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਕੰਮ ਮੈਨੂੰ ਐਵੇਂ ਹੈ ਖੇਚਲ ਓਥੇ ਜਾਨ ਦੇ ਵਿਚ
 ਕੇੜੀ ਗੱਲ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸੂਬਿਆਂਦੀ ਰੌਲਾ ਘੱਤ ਦੇਵਾਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨਦੇ ਵਿੱਚ
 ਤਾਕਤ ਇਕਹੱਲਾ ਮੇਰਾਜਰਨਜੋਗੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨਦੇ ਵਿੱਚ
 ਦੱਸਾਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਕੀ ਫੋਲ ਫੋਲ ਕੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸ਼ਕਮੇਰੇ ਫਤ੍ਹਾਪਾਨਦੇਵਿੱਚ
 ਪੱਕਾ ਆਗਿਆ ਨਿਸਚਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਬਲਹੈ ਜ਼ਰੂਰ ਬਲਵਾਨ ਦੇ ਵਿੱਚ
 ਜੜ੍ਹ ਪੁਟੇਗਾ ਜਾਕੇ ਜ਼ਾਲਮਾਂਦੀ ਬਲੀ ਹੈ ਇਹ ਕਰ ਦਿਖਲਾਨ ਦੇ ਵਿੱਚ
 ਆਦਰ ਦੇਕੇਪਾਸ ਬਠਾਲਲਿਆ ਸਾਧ ਵੱਸਹੋਯਾ ਇਕ ਆਨਦੇ ਵਿੱਚ
 ਵਧ ਗਿਆ ਪਿਆਰਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਹੋਯਾਦੀਨ ਨਰਿਹਾ ਗੁਮਾਨਦੇਵਿੱਚ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੂੰ ਅਪਨਾ ਖੰਡਾ ਬਖਸ਼ਨਾ ਤੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਖੋਹ ਲੈਣਾ ॥

ਬੈਠ ਵਿਚ ਦੀਵਾਨਫਿਰ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਮੁਖਥੀਂ ਇਹ ਉਚਾਰਕਰਕੇ
 ਲਾਓਦੇਰ ਨ ਜਾਓ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੇ ਕਰੋ ਕਾਜਸਾਡਾ ਚਿਤ ਧਾਰ ਕਰਕੇ
 ਹੱਥਜੋੜਬੰਦੇਅੱਗੋਂ ਅਰਜ਼ਕੀਤੀ ਚਰਨ ਕਵਲ ਉਪਰ ਨਮਸਾਰਕਰਕੇ
 ਜੋਕਹਿਆਸੋ ਮੈਂ ਮਨਜ਼ੂਰਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਆਪਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਕਰਤਾਰ ਕਰਕੇ
 ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੱਥ ਜੋੜ ਪੱਲਾ ਗਲ ਡਾਰ ਕਰਕੇ
 ਜ਼ਰਾਸੁਨੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਿਓ ਤਾਬਿਆਦਾਰ ਕਰਕੇ
 ਸਾਰੇਕੰਮਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ ਆਪ ਹੱਥੀਂ ਮਾਰਾਂਜਾਲਮਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤਾਖਵਾਰ ਕਰਕੇ
 ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਸਿੰਘ ਭੀ ਦਿਹੋ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਭੇਜੋ ਮਦਦਗਾਰ ਕਰਕੇ
 ਨਾਲੇਹੱਥ ਦਾ ਦਿਹੋ ਹਥਜਾਰ ਕੋਈ ਆਪ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਯਾ ਦਾਤਾਰ ਕਰਕੇ
 ਜਿਹੜਾਰਹੇ ਮੇਰੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਸਦਾ ਰੱਖਾਂ ਜਾਨਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਕੇ
 ਜਿਹੜਾਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਖੰਡਾ ਗਾਤਰੇਸੀ ਜਿੰਨੂੰ ਰੱਖਦੇ ਗਲਦਾ ਹਾਰ ਕਰਕੇ
 ਓਹ ਬੰਦੇ ਦੇ ਗਾਤਰੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮਹਾਂਰਾਜ ਉਤਾਰ ਕਰਕੇ
 ਗੁੱਸਾ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਸਿੰਘਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਭੇ ਬੋਲ ਉਠੇ ਭੱਬਕਾਰ ਕਰਕੇ
 ਗੁੱਸਾਥੰਮਿਆਂਰਿਹਾਨਕਿਸੇਪਾਸੋਂ ਅੱਖਾਂਲਾਲਚਿਹਰੇ ਅੰਗਿਆਰ ਕਰਕੇ
 ਏਸਖੰਡੇਦਾਨਹੀਂ ਅਧਕਾਰਇਹਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਦਿਹੋ ਸਾਡਾ ਅਧਕਾਰਕਰਕੇ
 ਏਸ ਗੱਲਦੇ ਜੋਗ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੀ ਖੰਡਾ ਦਿਹੋ ਸਾਨੂੰ ਉਪਕਾਰ ਕਰਕੇ
 ਖੰਡੇ ਵਾਸਤੇ ਅਸਾਨੇ ਘਰ ਛੱਡੇ ਸਾਕ ਅੰਗ ਧੀ ਪੁਤ ਵਿਸਾਰ ਕਰਕੇ
 ਖੰਡੇ ਵਾਸਤੇ ਯੁੱਧ ਅਨੇਕ ਕੀਤੇ ਮਾਰੇ ਤੁਰਕ ਵੱਡੇ ਹੱਥਜਾਰ ਕਰਕੇ
 ਫੜ੍ਹਾ ਨਿੱਤ ਹੈ ਦੇਗ ਤੇ ਤੇਗ ਦੀ ਜੀ ਦੇਖੋ ਚਿੱਤਦੇ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ
 ਤੁਸਾਂ ਖੰਡਾ ਜੇ ਏਸਨੂੰ ਬਖਸ਼ਦਿੱਤਾ ਅਸੀਂ ਰਹੇ ਖਾਲੀ ਪੱਲੇ ਝਾੜ ਕਰਕੇ
 ਅਸੀਂਹਾਂਖੁਸ਼ੀ ਜੇਕਰ ਦਿਹੋ ਤੁਸੀ ਇਹਨੂੰ ਖਾਲਸਾ ਸਿੰਘ ਸਵਾਰਕਰਕੇ
 ਮੌਨੇ ਪਾਸ ਨ ਦੇਵਾਂਗੇ ਜਾਨ ਕਦੀ ਏਥੇ ਮਰਾਂਗੇ ਏਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕਰਕੇ
 ਇਹ ਆਖਕੇ ਜ਼ਰਾ ਨ ਦੇਰ ਕੀਤੀ ਗਲੋਂ ਲਾਹਲਿਆ ਗੁੱਸਾ ਧਾਰ ਕਰਕੇ
 ਦੇਖ ਹੋਂਸਲਾਗੁਰੂਜੀ ਖੁਸ਼ੀਹੋਏ ਬੋਲੇ ਮੁਖੋਂ ਬਲਿਹਾਰ ਬਲਿਹਾਰਕਰਕੇ

ਪੂਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਇਆ ਲਈ ਆਪਣੀ ਚੀਜ਼ ਸੰਭਾਰ ਕਰਕੇ
ਕੀਤਾ ਕੰਮ ਸੀ ਅਸਾਂਭੀ ਪਰਖਣੇ ਨੂੰ ਪਰਖ ਲਿਆ ਕੁਠਾਲੜੀ ਡਾਰ ਕਰਕੇ
ਦਿਲੋਂ ਬੜੇ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋਏ ਖਾਲਸੇ ਤੇ ਧੰਨ ਧੰਨ ਕਹਿਆ ਕਈ ਬਾਰ ਕਰਕੇ
ਛੇਤੀ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਟੋਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਵੱਲ ਦੇਸ ਪੰਜਾਬ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੰਜ ਤੀਰ ਦੇਕੇ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੂੰ ਨਸੀਹਤਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ॥

ਤੀਰ ਪੰਜ ਹਥੋਂ ਦੇਕੇ ਆਖਿਓ ਨੇ ਭੀੜ ਬਨੇ ਤੇ ਇਕ ਚਲਾਵਨਾਈਂ
ਇਹਨਾਂ ਤੀਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸ਼ਕਤ ਵੱਡੀ ਸਾਡਾ ਜਾਨਣਾ ਸੱਚ ਅਲਾਵਨਾਈਂ
ਫੌਜ ਹੈ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਵੱਸਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਰਕ ਦਾ ਤੁਖਮ ਉਡਾਵਨਾਈਂ
ਜਿੱਥੇ ਬੜੀ ਔਖੀ ਕਿਤੇ ਆਣ ਬਣੇਂ ਤਾਂ ਤੀਰ ਕਮਾਨ ਚੜ੍ਹਾਵਨਾਈਂ
ਤੇਰੀ ਹੋਇ ਗੀ ਫੜ੍ਹਾ ਪੰਜਾਬ ਅੰਦਰ ਖੜਗ ਕੇਤ ਦਾ ਨਾਮ ਧਿਆਵਨਾਈਂ
ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੀ ਲੋੜ ਜੇ ਆਨ ਬਣੇ ਪੰਜਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਪੁਛਾਵਨਾਈਂ
ਨਾਲ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਨਿੱਤਮੇਲ ਰੱਖੀਂ ਕਹਿਆ ਕਦੇ ਭੀ ਨਹੀਂ ਪਰਤਾਵਨਾਈਂ
ਪੰਜ ਸਿੰਘ ਜੋ ਕਹਿਨ ਸੋ ਮੰਨ ਲਈਂ ਭਲਾ ਆਪਨਾ ਜੇਕਰ ਚਾਹੁਨਾਈਂ
ਭੇਜ ਚਿੱਠੀਆਂ ਮਾਝੇ ਤੇ ਮਾਲ ਵੇਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਨੇ ਪਾਸ ਬੁਲਾਵਨਾਈਂ
ਜਦੋਂ ਔਣ ਤੇ ਓਨਾਂ ਦਾ ਕਰੀਂ ਆਦ੍ ਸਾਡਾ ਹੁਕਮ ਫਿਰ ਤੁਰਤ ਸੁਨਾਵਨਾਈਂ
ਬੜੇ ਹੈਨ ਉਹ ਸੂਰਮੇਂ ਬਲੀ ਬਾਂਕੇ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਪਿਛਾਂ ਨ ਪੈਰ ਹਟਾਵਨਾਈਂ
ਤੇਰੀ ਕਰਨ ਗੇ ਸਿੰਘ ਉਹ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਤੂੰ ਭੀ ਓਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰਾ ਵਡਾ ਵਨਾਈਂ
ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਲ ਰੱਖੀਂ ਭਾਈ ਨਿੱਤਮੇਲਾ ਚਾਰ ਦਿਨ ਜੇ ਤਾਂ ਸੁਖ ਪਾਵਨਾਈਂ
ਜੋਹਾਂ ਦੱਸ ਦੇ ਅਸੀਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁਲਾਵਨਾਈਂ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਜਾਕੇ ਨ ਕਰੀਂ ॥

ਗੱਲਾਂ ਸਾਂਡੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣੀਂ ਚਿੱਤ ਲਾਕੇ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨੂੰ ਤੂੰ ਭੁਲਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
ਧਨ ਮਿਲੇ ਜੋ ਸਭ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦੇਣਾ ਮੂਲ ਕਿਤੇ ਭੀ ਜਮਾ ਕਰਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
ਇੱਕ ਰਹੀਂ ਸਾਡਾ ਦਿਲੋਂ ਦਾ ਸਬ ਟਿਆ ਗੁਰੂ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾ ਅਖਵਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
ਜਤੀ ਸਤੀ ਲੰਗੋਟ ਦਾ ਰਹੀਂ ਕਾਇਮ ਦੇਖਨਾਰ ਨੂੰ ਚਿੱਤ ਭੁਲਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
ਗੱਦੀ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਤੇ ਪੈਰ ਧਰੀਂ ਨ ਤੂੰ ਪੰਥ ਆਪਨਾ ਮੂਲ ਚਲਾਵਨਾ ਨਹੀਂ

ਮਨ ਵਿਚ ਨ ਕਰੀਂ ਹੰਕਾਰਕੋਈ ਦਮ ਤੁਰਕਦਾ ਕਦੇਭੀਖਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
 ਸਿੰਘਾਂਨਾਲ ਨ ਭੁੱਲਵਗਾੜਪਾਈਂ ਰਾਮਰਾਈਆਂਨੂੰਮੁੰਹਲਗਾਵਨਾਨਹੀਂ
 ਧੀਰਮੱਲੀਆਂਨਾਲ ਨ ਮੇਲਕਰੀਂ ਨੜੀ ਮਾਰਨੂੰਪਾਸ ਬਠਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
 ਮੇਰੇ ਸਿੰਘਾਂਨੂੰ ਮੇਰਾਹੀ ਰੂਪਜਾਨੀ ਕਦੇਏਹਨਾਂਦਾਮਾਨ ਘਟਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
 ਅੰਗਸੰਗਮੈਂਰਹਾਂਗਾ ਨਿੰਤਤੇਰੇ ਦਿਲਕਾਇਮ ਰੱਖੀਂ ਭਟਕਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
 ਜੇ ਇੱਕ ਭੀ ਗੱਲ ਭੁਲਾਈਓਈ ਦੁਖੀ ਹੋਵੇਂਗਾ ਸੁਖ ਤੂੰ ਪਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
 ਓਸੇਦਿਨਤੈਨੂੰ ਸਿੰਘ ਛੱਡਦੇਸਨ ਫੇਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸੀਸ ਨਵਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
 ਮਾਰਦੇਣਗੇ ਤੁਰਕ ਖਵਾਰ ਕਰਕੇ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸੇਨੇ ਮੂਲ ਛੁਡਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
 ਜਿਸਦਿਨਤੇਰੀਨੀਤ ਫਿਰਜਾਸੀ ਤੇਰਾਸਿਹਰਜਾਦੂ ਕੰਮ ਆਵਨਾ ਨਹੀਂ
 ਮਤਾਂਭੁੱਲਜਾਂਦੋਂ ਰਾਜ ਭਾਗ ਪਾਕੇ ਰਹੀਂ ਬਚਕੇ ਚਿੰਤ ਫਸਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
 ਵਾਂਗ ਸ਼ੇਰਦੇ ਗੱਜਕੇਤੁਰਕਮਾਰੀਂ ਮੱਥਾਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇਨੇਡਾਹਵਨਾਨਹੀਂ
 ਤੈਨੂੰਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਖੜਗਕੇਤਨੂੰ ਮੈਂ ਤੂੰਭੀ ਆਸਰਾ ਹੋਰ ਰਖਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
 ਇਕਵਾਹਿਗੁਰੂਬਿਨਾਂਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਕਿਸੇਭੋਜਲੋਂਪਾਰਲੰਘਾਵਨਾਨਹੀਂ

ਪੰਜ ਸਿੰਘ ਤੇ ਇਕ ਰਣਜੀਤ ਨਗਾਰਾ ਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇਕੇ ਗੁਰਾਂ ਨੇ
 ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੂੰ ਤੋਰਨਾ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲ ।

ਹੋਰ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਦੇਸ਼ ਕਾਲ ਦੀਆਂ ਰਾਜਨੀਤ ਨੇ ਜੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ਜੇ
 ਭੇਦ ਦੱਸਕੇ ਸਭ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਜੀ ਬੰਦਾ ਤੁਰਤ ਤਯਾਰ ਕਰਾਇਆ ਜੇ
 ਪੰਜਾਂਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਦੀਵਾਨਦੇ ਵਿਚ ਇਹਗੁਰੂਜੀ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਇਆਜੇ
 ਤੁਸੀਂ ਜਾਓ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਨਾਲ ਬੰਦੇ ਜੋ ਕਹੇ ਬਜਾ ਲਿਆਇਆ ਜੇ
 ਤੁਸਾਂ ਜਾਨਨਾ ਏਸਨੂੰ ਰੂਪ ਮੇਰਾ ਜੋ ਕਹੇ ਨ ਮੂਲ ਪਰਤਾਇਆ ਜੇ
 ਭੇਤੀ ਹਓ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਠੀਕ ਤੁਸੀਂ ਨਾਲ ਹੋਇਕੇ ਭੇਤ ਬਤਾਇਆ ਜੇ
 ਨਾਮ ਇਕਦਾ ਸਿੰਘ ਬਿਨੋਦ ਹੈਸੀ ਤੇਹਨਜ਼ਾਤਦਾ ਠੀਕਲਖਾਇਆ ਜੇ
 ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਭੱਲਾ ਬਾਜਸਿੰਘ ਜਾਨੋ ਜੱਟਜ਼ਾਤਦਾਸਿੰਘਸਜਾਇਆਜੇ
 ਹੈਸੀਸ਼ਹਿਰਓਹਪੱਟੀਦੇਰਹਿਨਵਾਲਾ ਜਿਸਸਿਦਕਸਬੂਤਨਬਾਹਿਆਜੇ
 ਬਿਜੈਸਿੰਘਉਠੇ ਰਾਮਸਿੰਘ ਦੋਵੇਂ ਜਦੋਂ ਗੁਰੂਜੀਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਇਆ ਜੇ

ਪੰਜ ਸਿੰਘ ਤੇ ਇਕ ਰਣਜੀਤ ਦਿੱਤਾ ਵੇਲੇ ਯੁੱਧਦੇ ਇਹ ਵਜਾਇਆ ਜੇ
ਹੋਰਤਾਬਿਆ ਵੀਹ ਅਸਵਾਰ ਕੀਤੇ ਸਿੰਘਾਂ ਖੜੇ ਹੋ ਸੀਸ ਨਵਾਇਆਜੇ
ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਫੜੇ ਗਜਾ ਉੱਚੀ ਚਰਨ ਕਵਲ ਤੇ ਸੀਸ ਝੁਕਾਇਆ ਜੇ
ਕੀਤੀ ਬੇਨਤੀ ਹੋ ਅਧੀਨ ਸਿੰਘਾਂ ਨੀਰ ਅੱਖੀਆਂਦੇ ਵਿਚ ਆਇਆ ਜੇ
ਸਾਨੂੰ ਜਾਨਕੇਆਪਨੇਦਾਸ ਗੁਰਜੀ ਕਦੇ ਚਿੱਤ ਥੋਂ ਨਹੀਂ ਭੁਲਾਇਆ ਜੇ
ਨਿੱਤ ਰੱਖਨਾਂ ਯਾਦਦੇ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਭਵਜਲੋਂ ਪਾਰ ਲੰਘਾਇਆਜੇ
ਹੈ ਜਾਵਨਾ ਪਿਆ ਜ਼ਰੂਰ ਸਾਨੂੰ ਸਾਥ ਛੱਡਨਾ ਚਿੱਤ ਨ ਚਾਹਿਆ ਜੇ
ਜੋ ਆਗਿਆ ਹੋਵੇ ਸੋ ਮੰਨਣੀ ਹੈ ਇਹੋ ਸਿੱਖ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਜੇ
ਸਾਡੀਭੁੱਲਜੋ ਅਸਾਨੂੰ ਬਖਸ਼ਦੇਣੀ ਪੱਲਾਗਲ ਗੁਰਦੇਵਜੀ ਪਾਇਆਜੇ
ਕੀਤੀਬਹੁਤਖੁਸ਼ੀਸਿੰਘਾਂਪਿਆਰਿਆਂਤੇ ਫੇਰਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਖਨ ਅਲਾਯਾਜੇ
ਸਾਰਾਪੰਥਮੇਰਾਲੱਗੇ ਮਗਰਬੰਦੇ ਇਹਨੂੰ ਅਸਾਂਜਰਨੈਲ ਬਨਾਇਆ ਜੇ
ਇਹ ਆਖਕੇ ਲਾਕੇ ਮਗਰ ਥਾਪੀ ਘੋੜੇਵਾਹਿਗੁਰੂ ਬੋਲ ਝੜਾਇਆ ਜੇ
ਪਹਿਲਾਂਮਾਰਸਮਾਣੇਦਾਨਾਸਕਰਨਾ ਤੇ ਸਫੈਰੀਆਂ ਮਾਰਮੁਕਾਇਆ ਜੇ
ਫੇਰ ਜਾ ਸਰੰਦ ਨੂੰ ਫੂਕ ਦੇਨਾ ਨਾਲ ਇੱਟ ਦੇ ਇੱਟ ਖੜਕਾਇਆ ਜੇ
ਤੁਖਮਨਹੀਂ ਵਜ਼ੀਦੇਦਾ ਰਹਿਨ ਦੇਨਾ ਨਾਲ ਖਾਕਦੇ ਫੜ ਰਲਾਇਆਜੇ
ਜਿੰਨ੍ਹਾਂਪਾਪੀਆਂਜ਼ਾਲਮਾਂਜ਼ੁਲਮਵੱਡਾ ਸਾਹਬਜ਼ਾਦਿਆਂਨਾਲ ਕਮਾਯਾ ਜੇ
ਫੇਰ ਸੋਧਨਾ ਜਾ ਪਹਾੜੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਂਗ ਬਾਂਦਰਾਂ ਪਗੜ ਨਚਾਇਆ ਜੇ
ਜੈਸੇ ਜੋਗ ਦੇਖੋ ਦੰਡ ਖੂਬ ਦਿਹੋ ਕੀਤੇ ਕਰਮ ਦਾ ਫਲ ਭੁਗਾਇਆ ਜੇ
ਘਰ ਤੁਰਕਦੇ ਪਿੱਟਨਾ ਜਾ ਪਾਓ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂਜ਼ਾਲਮਾਂਨੇ ਜ਼ੁਲਮ ਚਾਇਆਜੇ
ਰੱਖ ਆਸਰਾ ਸ੍ਰੀ ਅਸਕੇਤਦਾ ਜੀ ਦਿਨੇ ਰਾਤ ਜਾ ਜੰਗ ਮਚਾਇਆ ਜੇ
ਘੜੀ ਲੈਨ ਨ ਕਿਤੇ ਆਰਾਮਪਾਪੀ ਅੱਹੇ ਜ਼ਾਲਮਾਂਨੂੰ ਹੱਥ ਲਾਇਆ ਜੇ
ਚੁਨਮਾਰਨੇ ਮੁਗਲ ਪਠਾਨ ਸਾਰੇ ਲੱਖਾਂ ਤੁਰਕਨਾ ਰੰਡ ਬਹਾਇਆ ਜੇ
ਬੰਦਾਲੱਗਜਿਓਂ ਸੁਕਦਰਖਤਜਾਂਦੇ ਤੁਸੀਂ ਤੁਰਕਈ ਜੜ੍ਹ ਸੁਕਾਇਆਜੇ
ਅਸਾਂਬੰਦੇਨੂੰ ਬਖਸ਼ੀਆਂਬਰਕਤਾਂਨੇ ਇਹਦੇ ਜ਼ੋਰ ਤੇ ਧੂੜ ਧੁਮਾਇਆਜੇ
ਇਹਲੋਹਕਮਨਾਮੇਅਸਾਂ ਲਿਖਦਿੱਤੇ ਪਾਸ ਆਪਨੇ ਨਿੱਤ ਰਖਾਇਆਜੇ

ਮਾਝੇ ਮਾਲਵੇਦੇ ਸਿੰਘਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹੋ ਭੇਜਕੇ ਪਾਸ ਬੁਲਾਇਆ ਜੇ
ਉਹਆਉਨਗੇਝੱਟਹੀਧਾਰਨਿਹਚਾ ਉਹਨਾਨਾਲ ਪਿਆਰ ਚਾ ਪਾਯਾ ਜੇ
ਅੱਗੇ ਹੋਕੇ ਕਰਨਗੇ ਜੰਗ ਵੱਡੇ ਝੰਡੇ ਦੇਸ ਦੇ ਵਿਚ ਬੁਲਾਇਆ ਜੇ
ਰਿੱਧਸਿੰਧ ਕੀਤੀ ਵੱਸਖਾਲਸੇਦੇ ਨਾਲੇ ਖਰਚਿਆਜੇ ਨਾਲੇਖਾਇਆ ਜੇ
ਅੰਗਸੰਗਮੈਂ ਰਹਾਂਗਾਤੁਸਾਂਦੇਜੀ ਦਿਲੋਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਭੁਲਾਇਆ ਜੇ
ਟੁਰੇ ਫਤ੍ਹਾ ਬੁਲਾਕੇ ਸਿੰਘ ਸਾਰੇ ਬੰਦੇ ਛੇੜ ਘੋੜਾ ਅੱਗੇ ਲਾਇਆ ਜੇ
ਜੋੜ ਸਾਰਿਆਂਹੱਥ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਬਾਜਾਂਵਾਲੇਨੂੰ ਸੀਸ ਝੁਕਾਇਆ ਜੇ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਆ ਸਾਕੀਆ ਦੇਹ ਸ਼ਰਾਬ ਮੈਨੂੰ ਬੀਰ ਰਸ ਦਾ ਭਰ ਪਿਆਲੜਾ ਜੀ
ਜਿਹੜਾਪੀਂਦਿਆਂਸਾਰ ਹੋਗੁੱਟਜਾਵਾਂ ਹੋਵਾਂ ਰੂਪਦੇ ਵਿਚ ਮਤਵਾਲੜਾ ਜੀ
ਕੱਢਬਾਹਰ ਬੇਕੀਮਤੀ ਧਰਾਂ ਮੋਤੀ ਦੇਕੇ ਅੰਦਰੋਂ ਸ਼ੌਕ ਉਛਾਲੜਾ ਜੀ
ਆ ਚਿੱਤ ਦੇ ਵਿਚ ਸਰੂਰ ਜਾਏ ਹੋਵੇ ਆਖਨਾ ਸ਼ਿਹਰ ਸੁਖਾਲੜਾ ਜੀ
ਚੱਲਾਂਬੰਦੇਨੂੰ ਲੈਪੰਜਾਬ ਛੇਤੀ ਜੀਦਾ ਦਿਲ ਪਿਆ ਡਾਢਾ ਕਾਹਲੜਾ ਜੀ
ਮੰਗ ਲੈ ਹਿੰਮਤ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਅੱਗੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਹੋ ਸਵਾਲੜਾ ਜੀ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਗੁਰਾਂ ਤੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਕੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ॥

ਟੁਰਦੀਵਾਰ ਬੰਦਾ ਹੱਥ ਜੋੜਦੇਵੇਂ ਪੱਲਾ ਗੱਲ ਪਾ ਸੀਸ ਨਵਾਉਂਦਾ ਜੇ
ਖੁਸ਼ੀਨਾਲਨਕੀਬਨੂੰ ਹੁਕਮਦਿੱਤਾ ਦੂਹਰੀ ਚੋਬ ਨਗਾਰੇ ਨੂੰ ਲਾਉਂਦਾ ਜੇ
ਜਦੋਂ ਚੱਲਿਆ ਚੜ੍ਹ ਨਦੇੜ ਵਿਚੋਂ ਤੇ ਭੁਚਾਲ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਆਉਂਦਾ ਜੇ
ਪਈ ਧਾਂਗ ਅਗੇਤਰੀ ਦੇਸਅੰਦਰ ਜੁਲਮਰਾਜ ਡਾਢਾ ਗਮ ਖਾਉਂਦਾ ਜੇ
ਗੁਰਾਂਘੱਲਿਆਬੰਦੇਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਕਰਕੇ ਖਬਰੇ ਕੀ ਅੱਧਮੂਲ ਮਚਾਉਂਦਾ ਜੇ
ਚੱਲੀਇਹ ਅਫ਼ਾਤ ਚੁਗੱਤਿਆਂ ਤੇ ਬੁਰਾ ਤੁਰਕ ਉਤੇ ਸਮਾਂ ਆਉਂਦਾ ਜੇ
ਅੱਗੇਨਾਗਕਾਲਾ ਹੈਸੀਜ਼ਹਿਰਭਰਿਆ ਹੁਣਗੁਰੂਬੋਝੀ ਕੁਝ ਪਾਉਂਦਾ ਜੇ
ਜਿਹੜੇਵਰਦਿੱਤੇ ਲੱਗੇ ਖੰਭ ਇਹਨੂੰ ਹੁਣ ਉੱਡਨਾ ਸਰਪ ਕਹਾਉਂਦਾ ਜੇ
ਜਿੰਨੂੰ ਲੜੇਗਾ ਮਾਰੇਗਾ ਤੁਖਮਉਹਦਾ ਜੀ ਜੀ ਇਹ ਆਖ ਸੁਨਾਉਂਦਾ ਜੇ
ਜਿਹੜੇਸ਼ਹਿਰਆਵੇਕੰਬਜਾਨਸਾਰੇ ਹਰ ਇਕ ਆ ਸੀਸ ਝੁਕਾਉਂਦਾ ਜੇ
ਦੇਸਜਾਟਦਾਸੀ ਉਹਦੇ ਕਰਤਬਾਂ ਨੂੰ ਡਰਜਾਨ ਸਾਰੇ ਜਿੱਥੇ ਜਾਉਂਦਾਜੇ

ਪੰਜੀਨਾਲਅਸਵਾਰ ਜਵਾਨ ਲਏ ਜਾਂਦਾ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਸੁਹਾਉਂਦਾ ਜੇ
ਆਇਆਲੰਘਦਾ ਦੇਸਤਲੰਗਵਿਚੋਂ ਅੰਗੇ ਗੋਂਡ ਉਜੈਨ ਨੂੰ ਧਾਉਂਦਾ ਜੇ
ਪਹੁਤਾਰਾਜਪੂਤਾਨੇ ਅਜਮੇਰਅੰਦਰ ਕਰੇ ਸੈਰਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਕਰਾਉਂਦਾ ਜੇ
ਨਾਰਨੌਲ ਗਿਰਦੇ ਇਕਪਿੰਡ ਸੀਗਾ ਯੁੱਧਡਾਕੂਆਂਨਾਲ ਮਚਾਉਂਦਾ ਜੇ
ਪਹਿਲਾਹੱਥਹੋਯਾ ਉਹਨਾਲੋਟੂਆਂਤੇ ਮਾਰ ਜ਼ਾਲਮਾਂਪਿੰਡ ਬਚਾਉਂਦਾ ਜੇ
ਜਿਹੜੇਸ਼ਹਿਰਆਵੇਡੇਰੇ ਬਾਹਰਲਾਵੇ ਰਸਦਬਸਦੇਮੁੱਲ ਮੰਗਾਉਂਦਾ ਜੇ
ਜ਼ੋਰ ਕਿਸੇਦੇ ਨਾਲ ਨ ਮੂਲਕਰਦਾ ਨ ਤੇ ਆਪਨਾ ਆਪ ਜਤਾਉਂਦਾ ਜੇ
ਮੂਹੋਂਮੰਗਿਆਸਿੰਘਾਂਨੂੰ ਖਰਚ ਦੇਂਦਾ ਕਰੇ ਤੰਗ ਨ ਖੁਸ਼ੀ ਰਖਾਉਂਦਾ ਜੇ
ਜੋਕਹਿਨ ਸੋ ਤੁਰਤਹੀ ਕਰੇ ਹਾਜ਼ਰ ਮਨ ਭਾਉਂਦਾ ਨਿੱਤ ਖੁਲਾਉਂਦਾ ਜੇ
ਸਿੰਘਕਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਦੀ ਦੇਗ ਇਕੋ ਖਾਨਾ ਵੱਖਰਾ ਆਪ ਪਕਾਉਂਦਾ ਜੇ
ਸਿੰਘ ਮਾਰਕੇ ਨਿੱਤ ਸ਼ਕਾਰ ਖਾਂਦੇ ਓਹ ਵੈਸ਼ਨੋ ਧਰਮ ਨਭਾਉਂਦਾ ਜੇ
ਹੋਣ ਕਦੇ ਨ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਦੇਵੇ ਜੋ ਮੰਗਦੇ ਤੁਰਤ ਦਵਾਉਂਦਾ ਜੇ
ਕਰੇ ਜਿਤਨਾ ਖਰਚ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਖੀਸਾ ਚੌਗਨਾ ਗੁਰੂ ਵਧਾਉਂਦਾ ਜੇ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਪੰਜਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਨੂੰ ਪਰਤਾਉਣਾ ਤੇ ਪੰਜ ਸੈ ਰੁਪਿਆ
ਦੇਣਾ ਆਕੇ ਇਕ ਲੁਬਾਣੇ ਨੇ ॥

ਭਰਤਪੁਰ ਅਲਾਕੇਦੇ ਵਿਚ ਬਹਿਕੇ ਪਾਸ ਆਪਨੇ ਸਿੰਘ ਬਠਾਉਂਦਾਏ
ਮੁੱਕ ਖਰਚ ਗਿਆ ਸੁਣੇ ਖਾਲਸਾਜੀ ਪੱਲੇ ਝਾੜਕੇ ਸਭ ਦਖਾਉਂਦਾਏ
ਤੁਸੀ ਧਨ ਦੇ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਸੋਧੋ ਭਲਾ ਵੇਖੋ ਖਾਂਗੁਰੂ ਪੁਚਾਉਂਦਾਏ
ਵੇਖੋਅਜੇਭੀ ਦਿਲਨੂੰ ਭਰਮ ਪੈਂਦੇ ਘੜੀਂ ਮੁੜੀਂ ਪਿਆ ਅਜਮਾਉਂਦਾਏ
ਖੜੇ ਖਾਲਸੇ ਹੋ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਕਿਹੜੇ ਖੇਲ ਕਰਤਾਰ ਰਚਾਉਂਦਾਏ
ਲੰਗ ਰਖਦਾਆਪਨਾਆਪ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਦ ਕਿਸੇਨੂੰ ਮੂਲ ਨ ਆਉਂਦਾਏ
ਕਿਸੇਦੇਸਦਾ ਇਕਲੁਬਾਣਾਆਇਆ ਦੇਖ ਸਿੰਘਾਂਨੂੰ ਫੜੇਗਜਾਉਂਦਾਏ
ਬੜਾਖੁਸ਼ੀਹੋਇਆ ਦੇਖ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਭੇਟਾ ਪੰਜ ਸੌ ਨਕਦ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦਾਏ
ਦੇਂਦਾਗੁਰੂਜੀਦਾ ਦਸਵੰਧ ਸੀ ਉਹ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹੀ ਨਾਮ ਧਿਆਉਂਦਾਏ
ਬੰਦਾ ਵੇਖਕੇ ਹੋ ਹੈਰਾਨ ਗਿਆ ਦਿਲੋਂਭਰਮ ਅੰਗਿਆਨ ਗਵਾਉਂਦਾਏ
ਠੀਕ ਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਅੰਗ ਸੰਗ ਜਾਤਾ ਭੁੱਲ ਆਪਣੀ ਫੇਰ ਬਖਸ਼ਾਉਂਦਾਏ

ਧਨਖੁਸ਼ੀਦੇਨਾਲ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਸਿੰਘਾਂਸਾਰਿਆਂ ਤਾਈਂ ਦਵਾਉਂਦਾਏ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਖੰਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਪਹੁੰਚਣਾ ॥

ਜਿਹੜੇ ਸ਼ਹਿਰ ਆਕੇ ਡੇਰਾ ਲਾ ਦੇਂਦਾ ਮੂਲ ਕਿਸੇਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੁਖਾਂਵਦਾਸੀ
 ਸਗੋਂ ਦਸ ਓਥੇ ਕਰਾਮਾਤ ਕੋਈ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਝਟ ਭਰਮਾਂਵਦਾਸੀ
 ਸਿੱਧ ਜਾਣ ਕੇ ਚਾੜ੍ਹਦੇ ਲੋਕ ਭੇਟਾਂ ਐਸੀ ਆਉਂਦਾ ਖੇਡ ਖੰਡਾਂਵਦਾਸੀ
 ਵੱਸ ਕਰ ਲਈਂਦਾਜਿੱਥੇ ਘੜੀਬਹਿੰਦਾ ਐਸਾਜਾਦੁੜਾਘੋਲਪਲਾਂਵਦਾਸੀ
 ਦੇਸ ਲੰਘਦਾ ਆਉਂਦਾ ਏਸ ਤਰਾਂ ਨ ਤੇ ਛੇੜਦਾ ਨਹੀਂ ਛੜਾਂਵਦਾਸੀ
 ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਨਵਾਬ ਲੁਹਾਰੂ ਵਾਲਾ ਐਵੇਂ ਆਣਕੇ ਛੇੜ ਹਲਾਂਵਦਾਸੀ
 ਉਹਦੇ ਖੋਹ ਘੋੜੇ ਹੱਥਜਾਰ ਲਏ ਫੜ ਓਸ ਨੂੰ ਖੂਬ ਮਰਵਾਂਵਦਾਸੀ
 ਸਿੰਘਾਂਮਾਰਕੇ ਬੰਬ ਬੁਲਾਦਿੱਤੀ ਆਇਆ ਤਰਸ ਤੇ ਫੇਰ ਛੁਡਾਂਵਦਾਸੀ
 ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸ਼ਹਿਰਖੰਡੇ ਤੀਸਕੋਸ ਦਿੱਲੀ ਬੋਂ ਰਹਾਂਵਦਾਸੀ
 ਸੀ ਸਾਉਣ ਸਤਾਰਾਂ ਸੌ ਚੌਹਠਵੇਂ ਦਾ ਓਥੇ ਬੈਠ ਥਕੇਵੇਂ ਨੂੰ ਲਾਂਹੁਦਾਸੀ
 ਝੰਜਰਬੇਰੀ ਨਵਾਬ ਦਾ ਦੇਸ ਸੀ ਉਹ ਓਥੇ ਪੈਰ ਬੰਦਾ ਆ ਜਮਾਂਵਦਾਸੀ
 ਓਹਨੀਦਿਨੀਂ ਰੋਲਾਪਿਆਹੋਯਾਸੀਗਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਨ ਕੁਝ ਹੋਆਂਵਦਾਸੀ
 ਸੂਖੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਗੜਗੈਸਨ ਕੌਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੁਛਪੁਛਾਂਵਦਾਸੀ
 ਮੱਕਾਮਿਲ ਗਜ਼ਾ ਠੀਕ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਬੰਦਾ ਜ਼ਰਾਭੀ ਫਿੱਲ ਨ ਲਾਂਵਦਾਸੀ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲ ਭੇਜਣਾ

ਬੈਠਾਸ਼ਹਿਰਖੰਡੇ ਬੰਦਾ ਲਾ ਡੇਰੇ ਦਿੱਤਾ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਨਾਲ ਗਾਹਿਜਲਦੀ
 ਵਿੱਚਬੈਠਕੇ ਸਿੰਘਾਂਨੂੰ ਕਰਕੱਠੇ ਕਹਿੰਦਾ ਵੱਲ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਜਾਓ ਜਲਦੀ
 ਵੱਲੋਂ ਸਿੱਖਾਂ ਸਰਦਾਰਾਂਦੇਨਾਂਮੈਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਤੁਸਾਂਨੂੰ ਯਾਦ ਲਖਾਓ ਜਲਦੀ
 ਸਿੱਖ ਦੱਸਦੇ ਲਿਖਦਾਜਾਏ ਬੰਦਾ ਜਿਨੂੰ ਜੰਗਦੇ ਕਰਨ ਦਾ ਚਾਓਜਲਦੀ
 ਲਿਖੇਹੁਕਮਨਾਮੇ ਹੋਰਆਪਹੱਥੀਂ ਪਹਿਲੇਲਿਖਯਾਫਤ੍ਹੇ ਬਲਾਓ ਜਲਦੀ
 ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਵੱਲ ਤੁਸਾਂ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂਦੇ ਹੋ ਤੇ ਆਓ ਜਲਦੀ
 ਉਨਾਂ ਭੇਜਿਆ ਆਪਣਾ ਕਰਬੰਦਾ ਤੁਸੀਂਨਾਲ ਮੇਰੇ ਰਲਜਾਓ ਜਲਦੀ
 ਮਾਰ ਜ਼ਾਲਮਾਂਨੂੰ ਲਵੋ ਵੈਰਸਾਰੇ ਜੜ੍ਹ ਜ਼ੁਲਮਦੀ ਪੁੱਟ ਵਗਾਓ ਜਲਦੀ

ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸਾਡੇ ਜਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਤਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਕਰਦ ਖਾਓ ਜਲਦੀ
 ਜਿਹੜੇ ਜੁਲਮ ਕੀਤੇ ਇਹਨਾ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਨੇ ਹੱਥ ਹੱਥ ਸਜਾ ਭੁਗਾਓ ਜਲਦੀ
 ਸਾਹਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੇ ਲੈ ਵੈਰ ਚੰਗੇ ਖੇਹ ਨਾਲ ਸਰੰਦ ਰਲਾਓ ਜਲਦੀ
 ਰਹਨ ਦਿਹੋ ਵਜ਼ੀਦ ਦਾ ਨਾਮ ਨਾਹੀਂ ਨਾਲ ਇੱਟ ਦੇ ਇੱਟ ਖੜਕਾਓ ਜਲਦੀ
 ਜਿਵੇਂ ਉਨਾਂ ਬੇਤਰਸੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਨੇ ਤਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਫੜ ਤੁਸਾਓ ਜਲਦੀ
 ਗਿਣ ਗਿਣ ਕੇ ਵੈਰ ਲੈ ਸਾਰਿਆਂ ਥੀਂ ਮਾਰ ਮੁਗ਼ਲ ਪਠਾਨ ਮੁਕਾਓ ਜਲਦੀ
 ਜਿਵੇਂ ਦੇਸਰੋਂ ਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਪੀਆਂ ਥੋਂ ਤੁਸੀਂ ਏਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿਵੇਂ ਰੁਵਾਓ ਜਲਦੀ
 ਜਿਵੇਂ ਹਿੰਦ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਖਾਇਆ ਏ ਤਿਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਦੁਖਾਓ ਜਲਦੀ
 ਭਾਜੀ ਰੱਖਣੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੂਰਮੇ ਦਾ ਵੱਟਾ ਵੈਰੀਆਂ ਸਿਰ ਚੜ੍ਹਾਓ ਜਲਦੀ
 ਅੱਗੋਂ ਫੇਰ ਜੋ ਹੋਇਗੀ ਵੇਖ ਲਿਓ ਹਾਲਾਂ ਪਿਛਲਾ ਭਾਰ ਤੇ ਲਾਹੋ ਜਲਦੀ
 ਖੰਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਬੈਠਾ ਮੈਂ ਉਡੀਕ ਦਾਹਾਂ ਬਹੁੜੇ ਝੱਟ ਤੇ ਦੇਰ ਨ ਲਾਓ ਜਲਦੀ
 ਮੰਨੋਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾ ਮਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਖੀਂ ਵੇਖ ਕੇ ਪੈਰ ਉਠਾਓ ਜਲਦੀ
 ਰੱਖੋ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਭਾਰ ਨ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਸਿੱਖੀ ਸਿਦਕ ਦੇ ਨਾਲ ਨ ਬਾਹੋ ਜਲਦੀ
 ਰਲ ਮਿਲ ਲਈ ਏ ਵੈਰ ਵੈਰੀਆਂ ਥੋਂ ਅਸੀਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਇੱਕ ਭਰਾਓ ਜਲਦੀ
 ਏਸ ਦੇਹ ਨੂੰ ਖਾਵਨਾ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨਹੀਂ ਲੇਖੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲਗਾਓ ਜਲਦੀ
 ਮਰ ਜਾਵਨਾ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸਭ ਨੇ ਹੈ ਹੋਨਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਬਚਾਓ ਜਲਦੀ
 ਜੇਹੜਾ ਜੰਮਿਆ ਓਸ ਨੇ ਮਰ ਜਾਣਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਧਰੇ ਸਿਰ ਛਪਾਓ ਜਲਦੀ
 ਲੇਖੇ ਧਰਮ ਦੇ ਏਸ ਨੂੰ ਲਾ ਦਿਹੋ ਏਸ ਜਨਮ ਨੂੰ ਸੁਫਲ ਕਰਾਓ ਜਲਦੀ
 ਏਸ ਕੰਮ ਥੋਂ ਜੀ ਚੁਰਾਏ ਜਿਹੜਾ ਸਿਰ ਸਾਹ ਉਹ ਦੇ ਫੜ ਪਾਓ ਜਲਦੀ
 ਲੇਖੇ ਗੁਰਾਂ ਜੇ ਜਨਮ ਬਤੀਤ ਹੋਵੇ ਲੱਖ ਲੱਖ ਹੀ ਸੁਕਰਮਨਾਓ ਜਲਦੀ
 ਸਿੱਖ ਹੋ ਜੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਝੱਬ ਆਓ ਨਾਲ ਹੋਰ ਭੀ ਸੱਦ ਲਿਆਓ ਜਲਦੀ
 ਹੈ ਕੰਮ ਜ਼ਰੂਰ ਇਹ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਹੋ ਜਾਨ ਪੱਕੀ ਗੱਲ ਧਾਓ ਜਲਦੀ
 ਏਸ ਕੰਮ ਉੱਤੇ ਜਿਹੜਾ ਫਿੱਲ ਲਾਵੇ ਉਹ ਨੂੰ ਲਾਨੂਤਾਂ ਲੱਖ ਸੁਨਾਓ ਜਲਦੀ
 ਸੌਂਹ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਜੇ ਹੁਕਮ ਨਾ ਮੇ ਹੋ ਕੇ ਸਿੱਖ ਬਹਿਕੇ ਰੋਟੀ ਖਾਓ ਜਲਦੀ
 ਪਾਣੀ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਹੈ ਹਰਾਮ ਪੀਣਾ ਓਸੇ ਵਕਤ ਹੀ ਮੂੰਹ ਪਰਤਾਓ ਜਲਦੀ

ਰਾਤਦਿਣਕਰਪੰਧਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾਖੰਡੇਸੇਹਿਰਆ ਫੜੇ ਗਜਾਓ ਜਲਦੀ

ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਪਹੁਚਨੇ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਤੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਵਹੀਰ ਘੱਤਨਾ ਵੱਲ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੇ
ਖਬਰ ਹੋ ਜਾਣੀ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਤੇ ਰੋਕ ਲੈਣੇ ਘਾਟ ਦਰਯਾਵਾਂ ਦੇ ॥

ਲੈਕੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਚੱਲੇ ਸਿੰਘਬਹੁਤੇ ਦਿਲੋਂ ਕਰਕੇ ਯਾਦ ਕਰਤਾਰ ਕੋਈ
ਲੰਘ ਪਾਰਜਮਨਾ ਦਰਯਾ ਉੱਤੇ ਫਿਰ ਗਏ ਖਿੱਲਰ ਤਰਫ ਚਾਰ ਕੋਈ
ਕੋਈ ਦੇਸਪਟਿਆਲੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁਤਾ ਲੰਘ ਗਿਆ ਧੰਨੀ ਪੁਠੋਹਾਰ ਕੋਈ
ਕਈ ਵੱਲ ਪਸ਼ਾਉਰ ਦੇ ਚਲੇ ਗਏ ਕਾਬਲ ਹੋ ਪਹੁੰਚੇ ਖਬਰਦਾਰ ਕੋਈ
ਫਿਰ ਗਏ ਮਾਝੇ ਸਾਰੇ ਮਾਲਵੇ ਨੂੰ ਹੁਕਮਨਾਮੀਏਂ ਸਿੰਘ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਕੋਈ
ਮੈਂ ਨਦੁਵਾਬ ਦੁਆਬਾ ਅੰਬਾਲੇ ਵੱਲੇ ਹੋਰ ਜਾ ਪਹੁਤਾ ਵੱਲ ਬਾਰ ਕੋਈ
ਦੇਖ ਚਿੱਠੀਆਂ ਸੱਭ ਨੂੰ ਜੋਸ਼ ਆਇਆ ਸੁੱਤੇ ਸਿੰਘ ਉੱਠੇ ਭੱਬਕਾਰ ਕੋਈ
ਕਿਸੇ ਡਿੱਠੀ ਚਿੱਠੀ ਕਿਸੇ ਨ ਡਿੱਠੀ ਸੁਣ ਸੁਣ ਹੋ ਪਏ ਤਿੱਯਾਰ ਕੋਈ
ਬੁਝੀ ਅੱਗ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਭੜਕ ਉਠੀ ਉੱਠੇ ਜਾਗ ਸੁੱਤੇ ਸਰਦਾਰ ਕੋਈ
ਪੱਗ ਬੰਨ੍ਹ ਜੋ ਘੱਤ ਵਹੀਰ ਦੁਰਿਆ ਟੋਲੇ ਹੋ ਚੱਲੇ ਬੇਸੁਮਾਰ ਕੋਈ
ਮਿੱਠੀ ਅੱਗਿਆ ਮੰਨ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚੱਲੇ ਘਰ ਤੇ ਬਾਰ ਵਸਾਰ ਕੋਈ
ਪੱਠੇ ਹੋ ਕੱਠੇ ਚੱਲੇ ਮਾਰ ਛਾਲਾਂ ਯਾਰਾਂ ਨਾਲ ਟੁਰੇ ਰਲ ਯਾਰ ਕੋਈ
ਕਿਸੇ ਖਰਚ ਲਿਆ ਕਿਸੇ ਨ ਲਿਆ ਟੁਰ ਪਏ ਲੈਕੇ ਹੱਥ ਯਾਰ ਕੋਈ
ਕਿਸੇ ਜ਼ਿੰਮੀ ਵੇਚੀ ਢੱਗੇ ਕਿਸੇ ਵੇਚੇ ਪੱਲੇ ਬੰਨ੍ਹ ਲੈ ਚਲੇ ਹੁਦਾਰ ਕੋਈ
ਹਿਲ ਜੁਲੀ ਪੈਗਈ ਸਾਰੇ ਦੇਸ ਅੰਦਰ ਚੱਲੇ ਹੋ ਕੱਠੇ ਜ਼ਿੰਮੀ ਦਾਰ ਕੋਈ
ਲੈਕੇ ਸ਼ਵੀਆਂ ਤੇਜ਼ ਗੰਡਾ ਸਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੰਘ ਰਾਠ ਉੱਠੇ ਲੱਲਕਾਰ ਕੋਈ
ਸਿੱਖੀ ਸਿਦਕ ਵਾਲੇ ਜਾਕੇ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡਾਂ ਇਹ ਦੇਨ ਆਵਾਜ਼ ਪੁਕਾਰ ਕੋਈ
ਹੈ ਜੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪਿਆਰਿਓ ਇਹੋ ਵੇਲਾ ਆਓ ਦੱਸੀਏ ਨੇਕ ਬਪਾਰ ਕੋਈ
ਗੁਰੂ ਭੇਜਿਆ ਆਪਣਾ ਸਿੱਖ ਪਿਆਰਾ ਦੇਕੇ ਥਾਪਣਾ ਤੇ ਦਯਾ ਧਾਰ ਕੋਈ
ਇਹ ਲੋ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਗੁਰੂ ਆਪਨੇ ਦੇ ਜੇ ਕਰ ਆਵੰਦਾ ਨਹੀਂ ਇੱਤ ਬਾਰ ਕੋਈ
ਮੰਨ ਅੱਗਿਆ ਸੀਸ ਤੇ ਕਰੋ ਛੇਤੀ ਉਹ ਦੇ ਬਣੇ ਜਾਕੇ ਮਦਦ ਗਾਰ ਕੋਈ
ਲੈ ਵੈਰ ਮਾਰੋ ਇਹਨਾ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰਕ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਰੋ ਖਵਾਰ ਕੋਈ

ਇਹਨਾਜੁਲਮਕੀਤਾਵਡਾਂਨਾਲਸਾਡੇ ਮਾਰੇ ਸਾਹਬਜ਼ਾਦੇ ਫੜਚਾਰ ਕੋਈ
 ਸਾਡੇਨਾਲਚੁਗੱਤਿਆਵੈਰਚਾਇਆ ਹੱਥ ਜੁਲਮਦੀ ਫੜ ਤਲਵਾਰ ਕੋਈ
 ਬਣੇ ਧਰਮ ਪੁੱਤ੍ਰ ਪਾਲੇ ਧਰਮਤਾਈਂ ਹੋਵੇ ਗੁਰੂਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰ ਕੋਈ
 ਵੈਰ ਵੈਰੀਆਂਥੋਂ ਲਵੇ ਸ਼ੇਰ ਬਣਕੇ ਦਿਹੋ ਜ਼ਾਮਲਾ ਨੂੰ ਫੜ ਮਾਰ ਕੋਈ
 ਖਰਚਦੇਣਬੇਖਰਚਿਆ ਭੁੱਖਿਆਂ ਨੂੰ ਲੱਗੇਸਿੰਘਜਿਹੜੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਕੋਈ
 ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੇਰ ਇਹ ਹੋਕੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਇਕੋ ਵਾਰ ਕੋਈ
 ਜੀਵੇ ਨਹੀਂ ਪੱਲੇ ਖਰਚ ਲੈ ਸਾਥੋਂ ਮੰਗੋਂ ਆਨ ਜਿੰਨਾ ਦੱਰਕਾਰ ਕੋਈ
 ਕਈਆਂ ਸੈਂਕੜੇ ਲੈ ਹੱਥਿਆਰ ਵੰਡੇ ਤੇਗ ਢਾਲ ਬੰਦੂਕ ਕਟਾਰ ਕੋਈ
 ਸਿੰਘ ਸੂਰਮੇਂ ਵਾਹਿਰਾਂ ਘੱਤ ਚੱਲੇ ਪਿਛੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਸਾਰ ਕੋਈ
 ਕਈ ਪੈਰ ਪਿਆਦੇ ਹੀ ਉੱਠ ਚੱਲੇ ਬਹੁਤੇ ਹੋ ਚੱਲੇ ਅੱਸਵਾਰ ਕੋਈ
 ਚਾਰੋਂਦਰਫਜ਼ਾਂਆਂਨਕੇਪਿਆਰੋਲਾਪਹੁੰਚਗਈਤੁਰਕਾਂ ਤਾਈਂ ਸਾਰ ਕੋਈ
 ਦਿੱਤੇ ਰਾਕਮਾਂ ਨੇ ਹੁਕਮ ਘਾਟਰੋਕੇ ਸਿੰਘ ਜਾਵਨਾ ਪਾਏ ਨ ਪਾਰ ਕੋਈ
 ਮਿਲ ਨਾਲ ਪਹਾੜੀਆਂਘਾਟਰੋਕੇ ਡਾਢੇ ਸਿੰਘ ਆ ਹੋਏ ਲਾਚਾਰ ਕੋਈ
 ਸਿੰਘ ਡੱਕ ਲਏ ਤੁਰਕਾਂ ਹੋ ਅੱਗੇ ਜਾਨਾ ਪਾਏ ਨ ਪਾਰ ਉਰਾਰ ਕੋਈ
 ਲੱਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂਦੇ ਦਾ ਉਹਨਿਕਲਗਏ ਭੇਸ ਹੋਰ ਦੇ ਹੋਰ ਹੀ ਧਾਰ ਕੋਈ
 ਬਾਕੀਰੋਕਲਏਰਾਜਿਆਂਜੋਰ ਕਰਕੇ ਗਿਆਮੂਲਨਪੇਸ਼ਬਲਕਾਰ ਕੋਈ
 ਤੁਰਕਾਂਨਾਲ ਪਹਾੜੀਏਆਨਮਿਲੇ ਦਿੱਤੀ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਮੌੜ ਮੁਹਾਰ ਕੋਈ
 ਉੱਤੇ ਕਈ ਬਿਆਸ ਦੇ ਫੜੇਗਏ ਕਈ ਫੜੇ ਸੱਤਲੁੱਜਦੀ ਧਾਰ ਕੋਈ
 ਕਈ ਵਿੱਚ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਜਾ ਵੜੇ ਝੱਲ ਸਿਰ ਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਭਾਰ ਕੋਈ
 ਉਤ੍ਰਾਂ ਉਤ੍ਰਾਂ ਹੋਕੇ ਬਹੁਤ ਲੰਘਗਏ ਘਾਟ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਵਿੱਚਘਾਰ ਕੋਈ
 ਬਹੁਤੇਕੈਦਕੀਤੇਫੜਰਾਜਿਆਂਨੋਹੋਇਆ ਜੁਲਮਦਾ ਗਰਮ ਬਾਜ਼ਾਰ ਕੋਈ
 ਖੋਹਲਏਹੱਥਜ਼ਾਰਬੇਖਰਚਕੀਤੇ ਦਿੱਤੇ ਕਈਆਂਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਆਜ਼ਾਰ ਕੋਈ
 ਗਈ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਮੂਲ ਨ ਪੇਸ਼ ਭਾਈ ਪਿੱਛੇ ਹੱਟ ਬੈਠੇ ਆਖ਼ਰਕਾਰਕੋਈ
 ਨ ਉਮੈਦ ਹੋ ਸਖ਼ਤ ਲਾਚਾਰ ਹੋਏ ਹੋਇਆਲੰਘਨਾਪਾਰਦੁੱਸਵਾਰਕੋਈ
 ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਦੇ ਸੈਂਕੜੇ ਆ ਗਏ ਬਹੁਤੇ ਮੁੜੇ ਹੋਕੇ ਦੁੱਖਿਆਰ ਕੋਈ

ਲਏ ਬੰਦਕਰ ਰਾਜਿਆਂਪਾਪੀਆਂਨੇਭੇਸੇਪਿਛਾਂ ਕਰਕੇ ਗਿਫ਼ਤਾਰ ਕੋਈ
 ਦੇਕੇ ਜ਼ਾਮਨੀ ਦੁੰਹ ਲਬਾਣਿਆਂਨੇ ਦਿੱਤੇ ਸਿੰਘ ਛੁਡਾ ਬਿਸਯਾਰ ਕੋਈ
 *ਦੁਬਾਰਾਸਿੰਘਸੀਇੱਕਦਾਨਾਂਜਾਨੋਦੁਜਾਭਾਈਸੀਸਿੰਘ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਕੋਈ
 ਬੈਲਚੱਲਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੈਂਕੜੇ ਸਨ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਤੇ ਕਰਨ ਬਪਾਰ ਕੋਈ
 ਓਸਦੇਸਦੇ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀਗੇ ਮੰਨੇਹੋਏ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਕੋਈ
 ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਏ ਜਾਂ ਸਿੰਘ ਛੁਡਾ ਸਾਰੇ ਪਿਛਾਂ ਮੁੜੇ ਹੋ ਤੇਜ਼ ਤੱਰਾਰ ਕੋਈ
 ਡੇਰੇ ਲਾ ਅਨੰਦਪੁਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਦਿੱਤਾ ਖੋਲ੍ਹਆਬੜਾ ਭੰਡਾਰ ਕੋਈ
 ਰਾਤ ਦਿਨੇ ਦੋ ਵਕਤਹੀ ਦੇਗ ਚੱਲੇ ਮਿਲੇ ਸੱਭ ਤਾਈਂ ਇੱਕਸਾਰ ਕੋਈ
 ਡਿੱਗੇ ਢੱਠੇ ਸਾਰੇ ਓਥੇ ਹੋਏ ਕੱਠੇ ਜਮਾ ਦਲਹੋਇਆ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਕੋਈ
 ਏਧਰਇਹ ਪੰਜਾਬ ਦੇਵਿੱਚਹੋਈਜਿਹੜੀ ਹੋਈ ਕੀਤੀ ਇੱਜ਼ਹਾਰ ਕੋਈ
 ਸੁਣੋਂ ਅਗਲੀ ਹੁਣ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਦਿਆਂ ਸਭਦੇ ਗੋਸ਼ ਗੁਜ਼ਾਰ ਕੋਈ

ਮਲਵੱਈ ਸਿੰਘ ਜੋ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਪਾਸ ਗਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਾਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਏਧਰ ਹੋਈ ਸੋ ਆਖ ਸੁਨਾ ਦਿੱਤੀ ਹੁਣ ਅੱਗਲਾ ਸੁਨੋ ਬਿਆਨ ਭਾਈ
 ਡੱਕਰਾਜਿਆਂ ਲਏਮਝੈਲ ਸਾਰੇ ਬੰਦੇ ਤੀਕ ਨ ਮਿਲੇ ਉਹਜਾਨ ਭਾਈ
 ਡੇਰੇ ਲਾ ਅਨੰਦਪੁਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਇਹ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਪੁਚਾਨ ਭਾਈ
 ਬੰਦੇਲਿੱਖਜਾਕਰੋਉਡੀਕ ਮੇਰੀ ਰੱਖੋ ਧੀਰ ਨਹੀ ਵਕਤ ਘਬਰਾਨ ਭਾਈ
 ਏਸਦੇਸ ਜਦ ਆਨਕੇ ਵੜਾਂਗਾ ਮੈਂ ਤੁਸਾਂ ਝੱਟ ਮਿਲਨਾਤਦੋਂਆਨ ਭਾਈ
 ਹੋਨਾ ਨਹੀ ਉਦਾਸ ਤੇ ਆਸ ਰੱਖੋ ਜਪੋ ਮੁੱਖਥੀਂ ਨਿੱਤ ਭੱਗਵਾਨ ਭਾਈ
 ਪਹੁੰਚਗਏ ਮੱਲਵੱਈ ਜੋ ਪਾਸਬੰਦੇ ਸੁਨੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਸ਼ਾਨ ਭਾਈ
 ਫ਼ਤੇਸਿੰਘਲੈਕੇਪੁੱਜਾਕੁਮਕਵੱਡੀਭਗਤੂ ਭਾਈਕਿਆਂਵਿਚੋਂ ਪਛਾਨ ਭਾਈ
 ਭਾਈ ਰੂਪੇ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਜਾਪਹੁੰਚੇ ਪਰਮ ਧਰਮ ਦੇ ਸਿੰਘ ਸੁਜਾਨ ਭਾਈ
 ਰਾਮਾ ਇਕ ਤਲੋਕਾ ਜੋਦੂਸਰਾਸੀਂ ਸੱਕੇਪਹੁੰਚ ਨ ਉਹਬਲਵਾਨ ਭਾਈ

* ਕਈ ਥਾਈਂ ਪਸ਼ੋਰਾ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ॥

†-ਭਾਃ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ-

‡ ਚੌਥਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬਬ ਹਾਕਮਾਂ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਰਾਮਾ ਫੁਲਕਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਸੀ ।

ਬੇਟੇ ਆਪਨੇ ਹੋਰ ਭਰਾ ਸੱਕੇ ਨਾਲ ਸੈਂਕੜੇ ਹੋਰ ਜਵਾਨ ਭਾਈ
 ਥਾਂ ਆਪਣੀ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਟੋਰ ਦਿੱਤੇ ਏਸ ਕਾਜ ਤੇ ਫਿਲ ਨ ਲਾਨ ਭਾਈ
 ਖਾਨੇ ਕੇ ਬੰਗੋਰੀਏ ਮਾਨ ਸ਼ਾਹੀਏ ਭੁੱਲਰ ਬਡੇ ਜੋ ਰਖਦੇ ਤਾਨ ਭਾਈ
 ਗਰੇ ਵਾਲ ਕਾਲੇ ਕੇ ਨਾਲ ਸੇਮੇਂ ਤੇ ਬੇਰਾੜ-ਭੀ ਉੱਠਕੇ ਧਾਨ ਭਾਈ
 ਚੜ੍ਹੇ ਦਲ ਰੰਧਾਵਿਆਂ ਦੁੱਲਟਾਂਦੇ ਨਾਲ ਰਲੇ ਚਾਹਲ ਵਡੇ ਸ਼ਾਨ ਭਾਈ
 ਮਾਹਲ ਸਾਉਕੇ ਚਾਉਕੇ ਉੱਠਚੱਲੇ ਗਿੱਲ ਸੁਣਕੇ ਦੇਰ ਨ ਲਾਨ ਭਾਈ
 ਸੁਣੇਸੁਣੀ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇਦੇਸ ਧਾਇਆਮੁੰਡੇ ਛੋਕਰੇ ਜਲ੍ਹੀਆਂ ਪਾਨ ਭਾਈ
 ਪਹਿਲਵਾਨਜਵਾਨ ਸਭ ਆਨਰਲੇ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਖੁਸ਼ੀਦੇ ਨਾਲ ਵਜਾਨ ਭਾਈ
 ਮਾਝਮਾਲਵਾ ਜੰਗ ਤੇ ਨਿੱਤਰਾਜ਼ੀ ਲੜਨ ਮਰਨ ਤੋਂ ਖੌਫ ਨ ਖਾਨਭਾਈ
 ਏਸਦੇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤਾਸੀਰ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਨ ਜੇ ਜੰਗ ਮਚਾਨ ਭਾਈ
 ਮਾਝੇ ਮਾਲਵੇ ਜੇਡ ਨ ਰਾਠ ਕੋਈ ਦੇਖੋ ਢੂੰਡ ਕੇ ਵਿਚ ਜਹਾਨ ਭਾਈ
 ਸੋਹਣੇ ਸੂਰਮੇਬੜੇਦਲੇਰਬਾਂਕੇ ਕਰਨਬੋਲ ਤੋਂ ਜਾਨ ਕੁਰਬਾਨ ਭਾਈ
 ਲੜਨਮਰਨਤੇਖੁਸ਼ੀਦੇਨਾਲਜਾਂਦੇਜਿਵੇਂਨਿਆਜ਼ਉਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਭਾਈ
 ਸੇਵਾਗੁਰੂਜੀਦੀਇਹਨਾਬੜੀ ਕੀਤੀ ਅੰਗਸੰਗ ਰਹੇ ਵਿੱਚ ਮੈਦਾਨ ਭਾਈ
 ਸਿੱਖੀ ਸਿਦਕ ਨਬਾਹਿਆਨਾਲ ਕੇਸਾਂ ਰਹੇ ਮੰਨਦੇ ਨਿੱਤਫਰਮਾਨਭਾਈ
 ਫਤ੍ਹਾ ਪਾਵੰਦੇ ਮਾਰਕੇ ਦੁਸ਼ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਜਾਕੇ ਫਤ੍ਹਾ ਗਜਾਨ ਭਾਈ
 ਹੁਣਕਰਨ ਫਰੰਗੀ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਨੂੰ ਪੈਸਾ ਹੱਕ ਹਲਾਲਦਾ ਖਾਨ ਭਾਈ
 ਵਿੱਚ ਟਾਪੂਆਂ ਦੇਸ ਜਾ ਸਰਕੀਤੇ ਕੀਤੇਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸਿੱਧੇ ਪਠਾਨ ਭਾਈ
 ਵੱਡੀ ਕਰਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੀ ਖੈਰਖਾਹੀ ਸਿੰਘ ਵਧਕੇ ਹੱਥਦਖਾਨ ਭਾਈ
 ਇਹ ਗੁਰੂਦਾ ਖਾਲਸਾ ਸ਼ੇਰ ਗੱਜੇ ਵਿੱਚ ਧਾਂਗ ਪਈ ਦੇਸਾਨ ਭਾਈ
 ਲੁੱਟ ਮਾਰ ਦੀ ਰੀੜ ਤੇ ਹੋਏ ਕੱਠੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਧੂੜ ਧੁਮਾਨ ਭਾਈ
 ਦਲ ਕੱਠੇ ਹੋਗਏ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘ ਮੁਖੋਂ ਵਾਹਿ ਗੁਰੂਫਤ੍ਹੇ ਬੁਲਾਨ ਭਾਈ

ਵਜ਼ੀਦਖਾਂ ਨੇ ਆਲੀ ਸਿੰਘ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਤਾਨਾ ਮਾਰਨਾ ॥

ਪਾਪੀ ਖਾਂ ਵਜ਼ੀਦ ਸਰੰਦ ਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਮਾਰਿਆ ਨਾਮ ਸਦਾਵੰਦਾ ਏ
 ਆਲੀਸਿੰਘਮਾਲੀਗੁਰਦਿਆਲਹਰੀਨੌਕਰਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਰਖਾਵੰਦਾ ਏ

ਓਨਾਂ ਨਾਲ ਤੇਈ ਕੂ ਸਿੰਘ ਸੀਗੇ ਸੂਬਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਬੁਲਾਵੰਦਾ ਏ
 ਬਈਮਾਨ ਵੱਡਾ ਦੋਖੀ ਗੁਰੂ ਘਰਦਾ ਸਦਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਬਠਾਵੰਦਾ ਏ
 ਜਿਵੇਂ ਕਰੀਦੀ ਮਸਖਰੀ ਕਿਸੇ ਤਾਈਂ ਮੂੰਹੋਂ ਹੱਸ ਕੇ ਸੁਖਨ ਸੁਨਾਵੰਦਾ ਏ
 ਗੱਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੁਣੀ ਕਿ ਨਹੀ ਸੁਣੀ ਨਵਾਂ ਗੁਰੂ ਤੁਸਾਡੜਾ ਆਵੰਦਾ ਏ
 ਸੱਦ ਭੇਜੇ ਨੇ ਓਸਨੇ ਸਿੰਘ ਸਾਰੇ ਭੱਜਾ ਦੇਸ ਉਹਦੇ ਵਲ ਜਾਵੰਦਾ ਸੇ
 ਜਾਓ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਓਸਦੀ ਕਰੋਮਦੱਦ ਪਿਆਛੱਟਾਂ ਉੱਤੇ ਲੂਟਲਾਵੰਦਾ ਏ
 ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਝੜਾ ਕੇ ਲਿਆਓ ਛੇਤੀ ਦੂਰਦੂਰ ਕਿਓਂ ਸ਼ੋਰ ਮਚਾਵੰਦਾ ਏ
 ਮੈਥੋਂ ਲਏ ਉਹ ਗੁਰੂ ਦੇ ਬਦਲਿਆਂ ਨੂੰ ਝੱਬਕਰੇ ਕਿਓਂ ਦੇਰ ਲਗਾਵੰਦਾ ਏ
 ਅੱਗੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਖੱਟੀਆਂ ਖੱਟ ਗਿਆ ਆਇਆ ਹੁਣ ਚੇਲਾ ਧੁੱਮਾਂ ਪਾਵੰਦਾ ਏ
 ਪਹੁੰਚ ਲੈਨ ਤਾਂ ਦਿਹੋ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਫੇਰ ਵੇਖਨਾ ਜਿਓਂ ਪਛੋਤਾਵੰਦਾ ਏ

ਸੂਬੇ ਦੇ ਹੰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ॥

ਮੱਥਾ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਲਾਕੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਤੁਸਾਂ ਦਾ ਕੀ ਬਨਾ ਗਿਆ
 ਘੜੀ ਇੱਕ ਆਰਾਮ ਦੀ ਨ ਕੱਟੀ ਵਿੱਚ ਵਖਤਦੇ ਉਮਰ ਲੰਘਾ ਗਿਆ
 ਘਰ ਬਾਰ ਤੇ ਮਾਲ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਐਵੇਂ ਮੁਫਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੁਟਾ ਗਿਆ
 ਲੱਖਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਗਵਾ ਕੇ ਤੇ ਨਾਲੇ ਪੁੱਤ ਚਾਰੇ ਮਰਵਾ ਗਿਆ
 ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨ ਆਸਰਾ ਰਿਹਾ ਬਾਕੀ ਦੇਸ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਨ ਬਚਾ ਗਿਆ
 ਕਿਸੇ ਦੇਸ ਪਰਦੇਸ ਜਾ ਛਪ ਬੈਠਾ ਸਾਡੇ ਡਰ ਥੋਂ ਛਪ ਛਪਾ ਗਿਆ
 ਆਦਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾ ਮੱਥਾ ਐਵੇਂ ਆਪਨਾ ਆਪ ਗਵਾ ਗਿਆ
 ਜੇਗ ਕਰਕੇ ਓਸ ਸਵਾਰਿਆ ਕੀ ਦਿਨ ਚਾਰ ਦੀ ਧੂੜ ਧੁਮਾ ਗਿਆ
 ਉਹ ਤਾਂ ਚੇਖ ਗਿਆ ਅੱਗੇ ਹੱਥ ਸਾਡੇ ਹੁਣ ਹੋਰ ਚੇਲਾ ਓਹਦਾ ਆ ਗਿਆ
 ਬੁਰਾ ਬੋਲਨਾ ਕੁਫਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕੁਰਾਨ ਸੁਨਾ ਗਿਆ

ਤਥਾ

ਓਹਨੂੰ ਚੁਕਕੇ ਮੌਤ ਲੈ ਆਈ ਏਥੇ ਭਾਣਾ ਵਰਤਿਆ ਸਿਰਗੁਫਾਰਦਾ ਏ
 ਇਹਦੇ ਰਹੇ ਹਯਾਤੀ ਦੇ ਦਿਨ ਬੋਹੜੇ ਪਿਆ ਕਾਸਤੇ ਪੈਰ ਪਸਾਰਦਾ ਏ
 ਸਿਖ ਵਾਂਗ ਬਟੇਰਿਆਂ ਹੋਏ ਕੱਠੇ ਸਾਨੂੰ ਬਾਜਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੌਕ ਸ਼ਕਾਰਦਾ ਏ

ਬੰਦਾ ਫੜਕੇ ਮਾਰਾਂਗੇ ਕਰਗੰਦਾ ਜ਼ਰਾ ਲੰਘ ਆਵੇ ਦੇਸ ਪਾਰਦਾ ਏ
ਸੁੱਤੀ ਕਲਾਜਗਾਵਨੇ ਫੇਰ ਆਯਾ ਪਾਨ ਸਿਖਾਂ ਤੇ ਕਹਿਰ ਕਹਾਰਦਾ ਏ
ਕਦੋਂ ਜੀਉਂਦਾ ਪਿਛਾਂ ਨੂੰ ਪਰਤਜਾਵੇ ਹੱਥ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਮੂੰਹ ਜੋ ਡਾਰ ਦਾਏ
ਤੁਸਾਂ ਜੱਟਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰ ਕੀ ਜੰਗਦੀਏ ਪਤਾ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਵਾਹੀਦੀ ਕਾਰਦਾ ਏ
ਅਸੀਂ ਮੁਗਲ ਪਠਾਨ ਜਵਾਨ ਵੱਡੇ ਸਾਡਾਨਿੱਤਦਾਕੰਮ ਤੱਲਵਾਰਦਾ ਏ
ਸਿੱਖ ਮਾਰਾਂਗੇ ਕਰਕੇ ਇਓਂ ਕੱਠੇ ਜਿਵੇ ਚਿੱਤ੍ਰਾ ਲੇਲਿਆਂ ਮਾਰਦਾ ਏ
ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਕੇ ਜੰਗ ਕਰੇ ਮੱਕਦੂਰ ਕੀ ਓਸ ਗਵਾਰਦਾ ਏ
ਸਿਖ*ਕੌਮਹੀ ਜੜ੍ਹ ਫਸਾਦਦੀਏ ਸਾਰਾ ਦੇਸ ਇਹ ਪਿਆ ਪੁਕਾਰਦਾ ਏ
ਇਕਸਿੱਖ ਜਿਹੜੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਓਥੇ ਨਿੱਤਫਸਾਦਖਲਾਰਦਾ ਏ
ਅਸੀਂ ਰਹੇ ਹਾਂ ਰੱਬਦਾ ਖੰਫ਼ ਕਰਦੇ ਪਰ ਰਹਿਮ ਨ ਕੰਮ ਸਵਾਰਦਾ ਏ
ਛੱਡਾਂਇਕ ਨ ਸਿੱਖਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਸੂਬਾ ਲੱਦਿਆ ਕਿਬਰਹੰਕਾਰਦਾ ਏ

ਜਵਾਬ ਦੇਨਾ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਤੇ ਕੈਦ ਕਰਲੈਣਾ ਸੂਬੇ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ॥

ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਜੋਸ਼ ਆਯਾ ਅੱਗੋਂ ਆਖਦੇ ਸੁਣੀਤੂੰ ਗੱਲ ਸੂਬੇ
ਸੋਈ ਹੋਵੇਗੀ ਰੱਬ ਨੂੰ ਭਾਵੰਦੀ ਜੋ ਕਦੇ ਸੱਕਦੀ ਮੂਲ ਨ ਟੱਲ ਸੂਬੇ
ਕਾਹਨੂੰ ਏਡ ਹੰਕਾਰ ਤੂੰ ਬੋਲਨਾਏਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇਰੀਆਂ ਥੋਂ ਗਏ ਜੱਲ ਸੂਬੇ
ਏਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਦੇ ਸਵਾਦ ਦੇਈਏ ਸਾਡਾ ਵੱਸ ਨਾ ਸੱਕਦਾ ਚੱਲ ਸੂਬੇ
ਜਦੋਂ ਕਰੇਂਗਾ ਅਸੀਂਭੀ ਦੇਖ ਲਾਂਗੇ ਕਾਹਨੂੰ ਮਾਰਦਾਝੂਠਸਟੱਲ ਸੂਬੇ
ਤੂੰ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਨੂੰ ਪੁੱਟਨਾਏਂ ਸਿੰਘਾਂ ਪੁੱਟਣੀ ਹੈ ਤੇਰੀ ਵੱਲ ਸੂਬੇ
ਕਰੇਂ ਗੁਰੂਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਪੈਣ ਕਲੇਜੜੇ ਸੱਲ ਸੂਬੇ
ਸ਼ਰਮ ਆਵੰਦੀ ਨਹੀਂ ਖੱਪਾਂ ਮਾਰਦੇ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਕੁਫਰਦੀਬੰਨ੍ਹਦਾਢੱਲ ਸੂਬੇ
ਪਿਛੇ ਗੁਰਾਂਦੇ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਅ ਚਿ ਦਾ ਤੁਸਾਂਦੇ ਸਿਰੋਂ ਅਜੱਲ ਸੂਬੇ
ਜਿੰਨਾਂਚਿਰਰਹੇਗੁਰ ਪੰਜਾਬ ਅੰਦ੍ਰ ਰਿਹਾ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਵਿਚ ਤਰਥੱਲ ਸੂਬੇ
ਸੁੱਤੇ ਤੁਸੀਂਭੀ ਨੀਂਦ ਨ ਭਰਗਾੜੀ ਰਹੀ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਕਾਲਜੇ ਹੱਲ ਸੂਬੇ
ਗੁਰ ਦੀ ਇੱਕ ਤਲਵਾਰਨੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਵਿੱਚਰਖਿਆ ਘੱਤ ਭੁਚੱਲ ਸੂਬੇ

* ਸਿੰਘੇ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਨਾਲ ਫਸਾਦ ਮਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਆਜ਼ਾਦਾਂ ਨੂੰ ਗਲ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ॥

ਹੁਣ ਜੋਸ਼ ਪਿਆ ਬਾਹਰ ਕੱਢਨਾਏਂ ਓਦੋਂ ਕਿੱਥੇਸੀ ਤੁਸਾਂਦਾ ਬੱਲਸੂਬੇ
 ਕਿੱਥੇ ਗਏ ਸੀ ਮੁਗਲ ਪਠਾਨ ਤਦੋਂ ਚਾੜ੍ਹ ਘੱਲਦੋਂ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਵੱਲ ਸੂਬੇ
 ਹੁਣ ਫੇਰ ਵੇਲਾ ਨੇੜੇ ਆਨ ਢੁੱਕਾ ਬੰਦਾ ਆਂਵਦਾ ਅੱਜ ਕਿ ਕੱਲ ਸੂਬੇ
 ਤਦੋਂ ਮੁਗਲਪਠਾਨਵੰਗਾਰਲਈਂ ਜਦੋਂ ਆਉਣਗੇ ਸਿੰਘਾਂਦੇ ਦੱਲਸੂਬੇ
 ਸਾਡਾ ਕਰ ਹਸਾਬ ਤੇ ਘੱਤ ਪੱਲੇ ਅਸੀਂ ਜਾਵੀਏ ਓਧਰੇ ਚੱਲ ਸੂਬੇ
 ਏਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂਦੇ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹੇਜੇਕਰ ਤੈਨੂੰ ਦਿਹਾਂਗੇ ਆਣਕੇ ਫੱਲ ਸੂਬੇ
 ਇਹ ਸੁਣ ਵਜੀਦ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗੀ ਓਸੇ ਵਕਤ ਲਏ ਸਿੰਘ ਵੱਲ ਸੂਬੇ
 ਦਿੱਤਾ ਜਾਣ ਨ ਇਕ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘ ਸਾਰੇ ਕੈਦਕੀਤੇ ਵਿਚਪੱਲ ਸੂਬੇ

ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਕੈਦ ਵਿਚ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਅੱਗੇ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦ੍ਰ ਦੇ ॥

ਸਿੰਘਾਂਰਾਤ ਬਹਿਕੇ ਬੰਦਾ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਨਾਮ ਗੁਰੂ ਦੇ ਆਨ ਛੁਡਾ ਸਾਨੂੰ
 ਕਰਾਮਾਤ ਜੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈਂ ਕੁਝ ਆਪਣਾ ਆਪ ਦਿਖਾ ਸਾਨੂੰ
 ਅਸੀਂ ਫੜਕੇ ਸੂਬੇਨੇ ਕੈਦ ਕੀਤੇ ਨਹੀਂ ਛੁੱਟਣੇ ਦਾ ਦਿੱਸੇ ਰਾਹ ਸਾਨੂੰ
 ਹੱਥੀਂ ਹੱਥ ਹਥੜੀਆਂ ਮਾਰ ਬੱਧੇ ਵਿੱਚ ਦੁਰਗ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਏ ਪਾ ਸਾਨੂੰ
 ਜੇ ਤੂੰ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਲੈਕੇ ਹੁਕਮ ਆਇਆ ਝੱਟ ਆਣ ਕੇ ਲੈ ਬਚਾ ਸਾਨੂੰ
 ਤੂੰ ਹੈਂ ਗੁਰ ਬੰਦਾ ਸਾਡਾ ਗੁਰ ਭਾਈ ਏਸ ਕੈਦ ਥੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸਾਨੂੰ
 ਕਰਾਮਾਤ ਤੇਰੀ ਸੱਚੀ ਜਾਣ ਲਾਂਗੇ ਏਥੋਂ ਕੱਢ ਲਿਆ ਜੇਤੂੰ ਆ ਸਾਨੂੰ
 ਸਾਡੀ ਸੁਣ ਪੁਕਾਰ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘ ਤੋੜ ਬੇੜੀਆਂ ਕੱਢ ਲੈ ਜਾਹ ਸਾਨੂੰ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਭੇਜਨਾ ਇਕ *ਬੀਰ ਨੂੰ ਤੇ ਕੈਦ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਲੈ ਜਾਣਾ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ॥

ਸਿੰਘਾਂਕੈਦਦੇ ਵਿਚ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਸਾਰਾਹਾਲ ਬੰਦਾ ਲਖਪਾਉਂਦਾਏ
 ਡਾਢੀ ਸੁਣ ਪੁਕਾਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਫਿਕਰ ਮਨ ਦੇ ਵਿਚ ਦੁੜਾਉਂਦਾਏ
 ਅੰਖੇਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿੰਘਾਂ ਯਾਦਕੀਤਾ ਮੱਦਦ ਕਰਨਦੀ ਚਾਲ ਬਨਾਉਂਦਾਏ
 ਕਰਾਮਾਤ ਜੇ ਨਹੀਂ ਵਖਾਲਸਾਂ ਮੈਂ ਕੌਨਸਿਦਕਮੇਰੇਉਤੇਲਿਆਉਂਦਾਏ
 ਇੱਕ ਬੀਰਨੂੰ ਸੱਦਕੇਹੁਕਮਦਿੱਤਾ ਲਾਈ ਦੇਰ ਨ ਤੁਰਤ ਹੀ ਧਾਉਂਦਾਏ
 ਕਈਆਂਕੋਹਾਂਦਾ ਚੀਰਕੇ ਪੰਧਰਾਤੀਂ ਬੀਰ ਵਿਚ ਸਰੰਦ ਦੇ ਆਉਂਦਾਏ
 ਗੁਰੂ ਬੰਦੇ ਨੇ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਸਿੰਘਾਂ ਸੁੱਤਿਆਂ ਤਾਈਂ ਜਗਾਉਂਦਾਏ

*ਪੰਥ ਪੁਕਾਰ ਵਿੱਚ ਏਸੇਤਰਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਇਦਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਿਕਮਤਨਾਲ ਨਿਕਲਗਏਹੋਣਾ॥

ਉੱਠੋ ਹੋ ਤਿਆਰ ਤੇ ਚਲੋ ਛੇਤੀ ਖੰਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਚ ਬੁਲਾਉਂਦਾਏ
 ਝੜ ਬੇੜੀਆਂ ਪਈਆਂ ਜ਼ਮੀਨ ਉਤੇ ਜਦੋਂ ਹੱਥ ਮਵੱਕਲ ਲਾਉਂਦਾਏ
 ਜੰਦੇ ਟੁੱਟਗਏ ਬੁਹਿਆਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਗੁਰ ਕੈਦੀਆਂ ਝੱਟ ਛੁਡਾਉਂਦਾਏ
 ਕਰਾਮਾਤ ਇਹ ਵੇਖ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਭਰਮ ਦਿਲਾਂਦਾ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਉਂਦਾਏ
 ਬਾਹਰਨਿਕਲਆਏ ਜਦੋਂ ਕਿਲ੍ਹੇਵਿਰੋਂ ਦਿਲਸਭਦਾ ਖੁਸ਼ੀਮਨਾਉਂਦਾਏ
 ਆ ਗਿਆ ਯਕੀਨ ਹੈ ਅੱਜ ਸਾਨੂੰ ਬੰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਕੁਝ ਦਿਖਾਉਂਦਾਏ
 ਆਲੀਸਿੰਘਆਖੇ ਗੁਰੂ ਮੇਹਰਕੀਤੀ ਮਾਲੀਸਿੰਘਅਰਦਾਸ ਸੁਧਾਉਂਦਾਏ
 ਨਾਮ ਗੁਰੂ ਦਾ ਲੈ ਕਰ ਗਏ ਧਾਈ ਡਰ ਪੰਧ ਸ਼ਤਾਬ ਮੁਕਾਉਂਦਾਏ
 ਰਾਤੋਰਾਤਗਏਦੂਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਖੌਫਦੁਸ਼ਮਨਾਂਦਾ ਪਿਛੋਂ ਖਾਉਂਦਾਏ

ਆਲੀ ਸਿੰਘ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਅਜ਼ਮਾਨ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ॥

ਖੰਡੇਸ਼ਹਿਰਦੇ ਜਦੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕ ਪਹੁੰਚੇ ਫੇਰਦਿਲ ਆ ਸਿੰਘਾਂਦੇ ਡੋਲਦੇਨੇ
 ਦੇਖੋ ਅਜੇਭੀ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਆਈ ਮੱਖਨ ਪਾਣੀਓਂ ਪਏ ਵਰੋਲਦੇ ਨੇ
 ਕਰਾਮਾਤ ਅਜ਼ਮਾਨ ਦੀ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਪਏ ਮੂੜੇ ਮੱਛੀਆਂ ਟੋਲਦੇਨੇ
 ਬੰਦਾ ਜਾਣੀਏਂ ਤਾਂ ਕਰਾਮਾਤ ਵਾਲਾ ਆਲੀਸਿੰਘ ਮਾਲੀਸਿੰਘ ਬੋਲਦੇਨੇ
 ਸਾਡੇ ਸਭ ਦੇ ਜਾਂਦਿਆਂ ਨਾਮ ਦੱਸੇ ਦੇਖੋ ਕੁਝ ਦੇ ਫੋਲਦੇ ਫੋਲਦੇ ਨੇ
 ਕੈਦੋਂ ਕੱਢਿਆਂਨਹੀਂ ਯਕੀਨਆਇਆ ਵਿਚ ਦੁਧਪਏ ਕਾਂਜੀ ਘੋਲਦੇ ਨੇ
 ਨਾਲ ਕੱਚਦੇ ਝੋਲੀਆਂ ਭਰਨਲੱਗੇ ਮੋਤੀ ਝੋਲੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਡੋਲਦੇਨੇ
 ਕਰ ਤੱਕੜੀ ਭਰਮ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸੌਦਾ ਰਲ ਬੇਸਿਦਕਦਾ ਡੋਲਦੇਨੇ

ਆਲੀ ਸਿੰਘ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਪਹੁੰਚਨਾ ਤੇ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਦਸਨੇ ਨਾਮ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ॥

ਚੁੱਕ ਕਦਮ ਟੁਰੇ ਫੇਰ ਸਿੰਘ ਸਾਰੇ ਆਪੋ ਵਿਚ ਦਲੀਲ ਪਕਾਕੇ ਤੇ
 ਝੱਟ ਪਹੁੰਚਗਏ ਖੰਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਅੰਦਰ ਹੋਏ ਖੁਸ਼ੀ ਓਹ ਦੁੱਖ ਭੁਲਾਕੇ ਤੇ
 ਬੰਦਾਬੈਠਾਸੀ ਜਿੱਥੇ ਦੀਵਾਨ ਲਾਕੇ ਇੰਦ੍ਰ ਵਾਂਗ ਡਿੱਠਾ ਸ਼ਾਨ ਜਾਕੇ ਤੇ
 ਮਨ ਵਹਿੰਦਿਆਂਸਾਰ ਹੋ ਗਏ ਠੰਢੇ ਕੀਤੀ ਬੰਦਨਾ ਸੀਸ ਝੁਕਾਕੇ ਤੇ
 ਵਿਚ ਗਏ ਦੀਵਾਨ ਦੇ ਬੈਠ ਸਾਰੇ ਉੱਚੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਫਤੇ ਗਜਾਕੇ ਤੇ
 ਬੰਦਾ ਹੱਸਿਆ ਦੇਖਕੇ ਵੱਲ ਉਹਨਾਂ ਮੂਹੋਂ ਆਖਦਾ ਬਚਨ ਸੁਨਾਕੇ ਤੇ

ਆਲੀਸਿੰਘ ਮਾਲੀਸਿੰਘ ਆਓਭਾਈ ਦੱਸੋ ਹਾਲ ਅਹਿਵਾਲ ਬਤਾਕੇ ਤੇ
 ਰਾਜੀ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗ ਸਾਥ ਰਾਜੀ ਖੈਰ ਸੁਖ ਪੁੱਛੀ ਮੁਸਕਰਾਕੇ ਤੇ
 ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬੇਸਿਦਕ ਦੇ ਭਰੇ ਹੋਏ ਕੀਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜੇ ਝੱਟ ਭੁਲਾਕੇ ਤੇ
 ਆਇਆ ਅਜੇਭੀ ਤੁਸਾਨੂੰ ਸਿਦਕਨਾਹੀਂ ਆਂਦੇ ਕੈਦ ਵਿਚੋਂ ਹੋ ਛੁਡਾਕੇ ਤੇ
 ਕਰਾਮਾਤਮੰਗੀ ਘਰੋਂ ਤੁਰਦਿਆਂਈ ਆਏ ਦਿਲਦੇ ਸਿਦਕ ਭੁਲਾਕੇ ਤੇ
 ਜਦੋਂ ਦੱਸ ਦਿਤੇ ਨਾਮ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮ ਹੋ ਬੈਠੇ ਪੱਛੋਤਾਕੇ ਤੇ
 ਪੈਰੀਂ ਡਿੱਗ ਪਏ ਗਲੀਂ ਪਾ ਪੱਲੇ ਲੈਂਦੇ ਭੁੱਲਨਾ ਮਾਫ ਕਰਾ ਕੇ ਤੇ
 ਆਏ ਸਿਦਕਤੇ ਮੰਨਦੇ ਭਰਮ ਟੁੱਟੇ ਦਿਲੋਂ ਸਾਫ ਹੋਏ ਖੋਟ ਗਵਾਕੇ ਤੇ
 ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਸਿੰਘ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਬੰਦੇ ਪਾਸ ਹੋਏ ਕੱਠੇ ਆਕੇ ਤੇ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਏਸੇਤਰਾਂ ਹੀ ਮਾਝੇਤੇ ਮਾਲਵੇ ਦੇ ਬੰਦੇ ਪਾਸ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੰਘ ਆ ਯਾਰੋ
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਜਾਨ ਵਾਰੀ ਝੱਟ ਪੱਟ ਸੱਭੇ ਆਏ ਧਾ ਯਾਰੋ
 ਹੋਇਆ ਪੰਜ ਸੌ ਆਨ ਜਵਾਨ ਕੱਠਾ ਲੁਟ ਮਾਰਦਾ ਸਭ ਨੂੰ ਚਾ ਯਾਰੋ
 ਆਦਰ ਮਾਨ ਕੀਤਾ ਬੰਦੇ ਸੱਭਦਾ ਜੀ ਗੁਰਾਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਸਿਖ ਸਖਾ ਯਾਰੋ
 ਪਾਸ ਆਪਨੇ ਦੇਖਕੇ ਦਲ ਭਾਰਾ ਰਿਹਾ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਫਿਕਰ ਨ ਕਾ ਯਾਰੋ
 ਉਹਤਾਂ ਇਕਥੋਂ ਫੁੱਲਕੇਚਾਰ ਹੋਇਆ ਜਾਮੇ ਵਿਚ ਨ ਮੂਲ ਸਮਾ ਯਾਰੋ
 ਮੋਹਰ ਸਭਤਾਈਂ ਇਕਇਕ ਦੇਂਦਾ ਪਹਿਲੇ ਰੋਜ਼ ਅਨਾਮ ਦਵਾ ਯਾਰੋ
 ਹੋਰ ਵੰਡਿਆ ਖੁਸ਼ੀਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤਾ ਸੀ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਕਰਵਾ ਯਾਰੋ
 ਸਾਰੀ ਪਿੱਛਲੀ ਗੱਲ ਸੁਨਾਦਿੱਤੀ ਸੁਨੋ ਅਗਲੀ ਧਿਆਨ ਲਗਾ ਯਾਰੋ
 ਚੜ੍ਹੇ ਵੱਲ ਪੰਜਾਬ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਬੰਦਾ ਜਿਸਤਰਾਂ ਦਿਆਂ ਸੁਨਾ ਯਾਰੋ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਖੰਡੇ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲ ਤੇ ਲੁੱਟਨਾ ਕੁਰਸਲੇ ਤੇ ਟੁਹਾਨੇਨੂੰ ॥

ਇਕ ਮਾਹ ਗੁਜ਼ਾਰਕੇ ਸ਼ੈਹਰ ਖੰਡੇ ਬੰਦਾ ਵੱਲ ਪੰਜਾਬ ਤਿਆਰ ਹੋਯਾ
 ਮਿਲੇ ਹੋਰਭੀ ਆਣਕੇ ਸਿੰਘ ਬਹੁਤੇ ਕੱਠਾ ਸੱਤ ਕੂ ਸੌ ਅਸਵਾਰ ਹੋਇਆ
 ਪਹਿਲੇ ਖੜੇ ਹੋ ਸੋਧ ਅਰਦਾਸ ਲਈ ਅੱਗੇ ਗੁਰਾਂਦੇ ਅਰਜ਼ ਗੁਜਾਰ ਹੋਯਾ
 ਤੁਸਾਂ ਰੱਖਨਾ ਆਪਨਾ ਬਿਰਦ ਪੂਰਾ ਮੈਂ ਹੁਕਮ ਦਾ ਤਾਬਿਆਦਾਰ ਹੋਯਾ

ਉਚੀ ਗੱਜਕੇਸਿੰਘਾਂਨੇ ਫਤੇਬੋਲੀ ਨਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਹੋਯਾ
 ਖੜਗ ਕੇਤਦਾ ਧਰ ਧਿਆਨ ਚੱਲੇ ਧੌਂਸਾ ਵੱਜਿਆ ਤੇ ਧੁੰਨਕਾਰ ਹੋਯਾ
 ਪਰਾਬੰਨੁਕੇ ਸਿੰਘਾਂਵਹੀਰਪਾਇਆ ਉੱਡੀ ਧੂੜਡਾਢਾ ਧੁੰਦੂਕਾਰ ਹੋਇਆ
 ਸ਼ਰਨਆਇਆਂਨੂੰ ਕੁਝ ਨ ਕਹਿਨ ਮੂਲੇ ਜੋ ਅੜੇ ਸੋ ਬੱਟ ਸ਼ਕਾਰ ਹੋਯਾ
 ਦੁੱਖ ਦੇਨ ਨ ਕਿਸੇ ਗਰੀਬਤਾਈਂ ਫੜ ਲੁੱਟਦੇ ਜੋ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਹੋਇਆ
 ਏਸਤ੍ਰਾਂਕਰਦੇਪਹੁੰਚੇਕੁਰਸਲੇ ਜਾ ਜ਼ਾਲਮਓਥੋਂਦਾ ਤੁਰਕ ਸਰਦਾਰਹੋਯਾ
 ਨਗਰਲੁੱਟਲਿਆ ਸਿੰਘਾਂਉਹਸਾਰਾ ਏਹਖਾਲਸੇਦਾ ਪਹਿਲਾਵਾਰ ਹੋਯਾ
 ਅੰਗੇਚੱਲ ਟੁਹਾਣੇਦੇ ਵਿਚਪਹੁੰਚੇ ਗੱਜੇ ਸਿੰਘ ਹੱਲਾ ਇੱਕੋਵਾਰ ਹੋਇਆ
 ਸ਼ੈਹਰਵੜਦਿਆਂ ਖਿੱਚਤਲਵਾਰਲਈ ਛੁੱਟ ਗੋਲੀਆਂ ਦਾ ਕੜਾ ਕਾੜਹੋਯਾ
 ਬੋਦੀ ਦੇਖਕੇ ਛੱਡਦੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਉਤੇਆਨ ਤੁਰਕਾ ਡਾਢਾ ਕਾਰਹੋਇਆ
 ਨਹੀਂ ਕਿਸੇਨੂੰ ਲੈਨਸੰਭਾਲਦਿੱਤੀ ਹੱਲਾ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਆ ਬਿਸਯਾਰ ਹੋਇਆ
 ਕੀਤੀਕਤਲਤਲਵਾਰਤੇਬੁਛੀਆਂਦੀ ਨੇਜ਼ਾਕਿਸੇਦੇਵਿੱਚਦੀਂ ਪਾਰਹੋਇਆ
 ਜੇਹੜੇਭੱਜਗਏਸੋਈ ਬਚਗਏ ਅੜਿਆ ਜੋ ਸੋ ਭੇਟ ਤਲਵਾਰ ਹੋਇਆ
 ਨਕਦੀ ਕੱਪੜਾ ਤੇ ਜੇਵਰਾਤਸਾਰੇ ਹੋਰ ਜੋ ਅਸਬਾਬ ਦਰਕਾਰਹੋਇਆ
 ਲਿਆ ਖਾਲਸੇ ਲੁੱਟ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਇਹਯਾਦਰੱਖੇ ਦੂਜਾਵਾਰਹੋਇਆ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਖਜ਼ਾਨਾ ਲੁੱਟਨਾ ॥

ਲੁੱਟਪੁੱਟ ਟੁਹਾਣੇ ਥੋਂ ਅਗਾਂ ਚੱਲੇ ਅੱਗੋਂ ਇਕ ਆ ਖਬਰ ਸੁਨਾਂਵਦਾਏ
 ਦੌਲਤ ਬੇਸੁਮਾਰ ਹੈ ਇਕ ਜਾਗਾ ਅੰਤ ਜਿਸ ਦਾ ਮੂਲ ਨ ਆਂਵਦਾਏ
 ਕੈਂਥਲ*ਪਾਸਮੈਂ ਦੇਖਕੇਅੱਜਆਇਆ ਲੁੱਟਲਵੇਮੇਰਾ ਦਿਲਚਾਹੁੰਦਾਏ
 ਟਗਾਕਰ ਉਗਰਾਹੀਦਾ ਸਭ ਕੱਠਾ ਸੂਬਾ ਵੱਲ ਦਿਲੀ ਲਈ ਜਾਂਵਦਾਏ
 ਗੱਲਸੁਣਦਿਆਂ ਸਿੰਘਾਂਦੇ ਅੰਗ ਫਰਕੇ ਜੋਸ਼ ਵਿਚ ਨ ਮੂਲਸਮਾਂਵਦਾਏ
 ਸਿੰਘਪਏਕਾਹਲੇ ਦਿਲੋਂਵਾਂਗ ਬਾਜਾਂ ਤਾਮਾਂਭੁਖਿਆਂਨੂੰ ਨਿਗਾ ਆਂਵਦਾਏ
 ਬੰਦਾ ਦੇਖਕੇਇਹ ਦਲੀਲ ਸਭਦੀ ਓਸੇ ਵਕਤ ਹੀ ਹੁਕਮ ਚੜ੍ਹਾਂਵਦਾਏ
 ਚੱਲੋ ਲੁਟੋ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਪੰਥ ਕਦਮ ਸ਼ਤਾਬ ਉਠਾਂਵਦਾਏ

*ਓਸ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਮ ਬਹੁਨੀ ਹੈ ॥

ਮਾਰੇਮਾਰਕਰਦੇਪਹੁੰਚੇਪਾਸਕੈਂਬਲਸਿੰਘ ਭੇਜਿਆ ਖਬ੍ਰ ਲਿਆਵੰਦਾ ਏ
ਉਂਤੇਵਿੱਚ* ਮੁਹਾਲ ਸੰਦੂਕ ਲੈਕੇ ਖਬਰਦਾਰ ਆ ਖਬਰ ਪੁਚਾਵੰਦਾ ਏ
ਇਹਗੱਲਸੁਣਕੇ ਵਾਗਾਂਚੁੱਕਲਈਆਂ ਇੱਕੋਵਾਰ ਚਾ ਹੱਲਾਕਰਾਵੰਦਾ ਏ
ਸਾਰ ਕਿਸੇਨੂੰ ਮੂਲ ਨ ਹੋਨ ਦਿੱਤੀ ਸੁੱਤੇ ਪਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾ ਦਬਾਵੰਦਾ ਏ
ਝੱਟਲੁੱਟਿਆਮਾਲ ਅਸਬਾਬ ਸਾਰਾ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂਨੂੰ ਮਾਰਭਜਾਵੰਦਾ ਏ
ਸਭਪੇਟੀਆਂਵੰਡਕੇ ਚੁੱਕਲਈਆਂ ਤਿੱਨੀ ਕੋਹੀਂ ਜਾਕੇ ਡੇਰਾ ਲਾਵੰਦਾ ਏ
ਨਕਦੀ ਵੰਡਦਿੱਤੀਸਿੰਘਾਂ ਸਾਰਿਆਂਨੂੰ ਹਿੱਸੇ ਸਭ ਨੂੰ ਕਰਵਰਤਾਵੰਦਾ ਏ
ਲੈ ਕੇ ਦੌਲਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾਦਿਲ ਵਧਾਵੰਦਾ ਏ
ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਤੇ ਆਨ ਦਿਆਲ ਹੋਵੇ ਸ਼ੇਰ ਗਿਦੜੋਂ ਝੱਟ ਬਨਾਵੰਦਾ ਏ
ਬੰਦਾ ਕੱਰਕੇ ਕੂਚ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਝੱਜਰ ਨਦੀ ਤੇ ਆਡੇਰੇ ਲਾਵੰਦਾ ਏ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀਦੇਣੀ ਕਿ ਧਨ ਘਰੀਂ ਪੁਚਾ ਆਓ ॥

ਬੰਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸਾਰੀ ਫੌਜ ਤਾਈਂ ਏਸ ਧਨ ਨੂੰ ਘਰੀਂ ਪੁਚਾ ਆਓ
ਜ਼ਰ ਰੱਖਨੀ ਪਾਸਨਹੀਂ ਕੱਮ ਚੰਗਾਇਹਨੂੰਕਿਸੇ ਬਿਲੇਤੁਸੀਂ ਲਾ ਆਓ
ਸਾਨੂੰ ਰੋਜ਼ ਲੜਾਈ ਦਾ ਕੱਮਰਹਿਨਾ ਇਹ ਭਾਰ ਵੱਡਾਗਲੋਂ ਲਾਹ ਆਓ
ਏਹਦੀ ਸਾਂਭ ਲੜਾਈ ਦੇ ਵਿੱਚ ਔਖੀ ਏਸਫਿਕਰਨੂੰ ਦੂਰ ਹਟਾ ਆਓ
ਮਰਨਾਮਾਰਨਾਜੰਗਦੇ ਵਿੱਚਪਹਿਲਾਂਖਰਚਪਿਛਲਿਆਂਦੇ ਜੋਗਾਪਾ ਆਓ
ਮਿਲ ਗਿਲ ਆਓ ਸੰਗੀ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮੋਹ ਮੱਮਤਾ ਦਿਲੋਂ ਚੁਕਾ ਆਓ
ਸੱਤਾਂ ਦਿਣਾਂ ਦੀ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਹੈ ਛੁੱਟੀ ਫਗਣ ਪੰਚਮੀ ਨੂੰ ਏਥੇ ਧਾ ਆਓ
ਲੋਭ ਦੇ ਨਾਲੇ ਆਖ ਵੇਖ ਕੇ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਰ ਭੀ ਨਾਲ ਰਲਾ ਆਓ
ਅਸਾਂ ਚੱਲ ਸਮਾਣੇ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਏਂ ਦਿਣ ਦਸਵੇਂ ਕਦਮ ਉਠਾ ਆਓ
ਹੋਣੇ ਧਰਮ ਦੇ ਜੰਗ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਉਂਤੇ ਤਲੀ ਦੇ ਸੀਸ ਟਕਾ ਆਓ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਕਈ ਗਏ ਕਈ ਰਹੇ ਪਾਸ ਬੰਦੇ ਸਤਾਂ ਦਿਣਾਂ ਅੰਦ੍ਰ ਸਾਰੇ ਮਿੱਲ ਆਏ
ਲੁੱਟ ਮਾਰ ਦੇ ਲੋਭ ਤੇ ਵਾਂਗ ਬਾਜਾਂ ਜਾਂਦੇ ਫੇਰ ਪਿਛਾਹਾਂ ਨੂੰ ਹਿੱਲ ਆਏ
ਜੋਸ਼ ਜੰਗਦੀ ਚੜ੍ਹੀ ਉਮੰਗ ਸਭਨੂੰ ਲਾਕੇ ਰਹਾਂਦੇ ਵਿੱਚ ਨ ਢਿੱਲ ਆਏ

* ਸਜ਼ਕਾਂ ਉਤੇ ਜੋ ਚੌਕੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ।

ਹੋਣ ਧਰਮ ਤੇ ਘਰੋਂ ਕੁਰਬਾਨ ਆਏ ਦਿਲੋਂ ਮੋਹਦਾ ਪੁੱਟਕੇ ਕਿੱਲ ਆਏ
ਨਦੀ ਮੋਹਦੀ ਲੰਘਣੀ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਰੱਖਸਿਦਕ ਤੇ ਪਾਰ ਨੂੰ ਠਿੱਲ ਆਏ
ਬਦਲੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਲੈਣ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਿੰਘ ਜ਼ਾਲਮਾ ਤੇ ਲਾਕੇ ਟਿੱਲ ਆਏ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਸਮਾਣੇ ਉੱਤੇ ॥

ਨਾਵੇਂ ਦਿਲ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਕੇ ਫੌਜ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਤਿੱਜਾਰ ਹੋਈ
ਰਾਤੋ ਰਾਤ ਸਮਾਣੇ ਨੂੰ ਘੇਰਿਆ ਜਾ ਬੋੜੀ ਲੜ ਤੁਰਕਾਨੀ ਉਡਾਰ ਹੋਈ
ਪਏ ਧਾਕੇ ਪਿੰਡ ਤੇ ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗੂੰ ਝੱਟ ਗੋਲੀਆਂ ਦੀ ਕੜਾ ਕਾੜ ਹੋਈ
ਕਿਸੇ ਫੜ ਨੇਜਾ ਸਿੱਧਾ ਹੱਥਕੀਤਾ ਹੱਥ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤੱਲ ਵਾਰ ਹੋਈ
ਉਭੜ ਵਾਹੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉੱਠ ਨੱਠੇ ਹੋ ਹੈਰਾਨ ਗਏ ਇਹਕੀ ਕਾਰ ਹੋਈ
ਪੁੱਤ ਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਸੰਭਾਲਨੇ ਨ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਜਾਨ ਪੁਕਾਰ ਹੋਈ
ਸੁੱਤੇ ਪਿਆਂ ਨੂੰ ਪਈ ਬਲਾ ਆ ਕੇ ਘਰ ਘਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲਚਾਰ ਹੋਈ
ਲੈਨਾ ਕੱਪੜਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਸ਼ ਸਭ ਦੀ ਝੱਟ ਫ਼ਰਾਰ ਹੋਈ
ਕਤਲ ਆਮ ਮੁੱਢੋਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਲਹੂਦੀ ਧਾਰ ਹੋਈ
ਦੇਖ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਸਿੰਘ ਛੱਡ ਦੇਂਦੇ ਉੱਤੇ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦੇ ਡਾਹਡੀ ਮਾਰ ਹੋਈ
ਸੱਯਦ ਮੁਗਲ ਪਠਾਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ਲੁੱਟੇ ਨਹੀਂ ਆਜਜਾਂਦੇ ਉੱਤੇ ਵਾਰ ਹੋਈ
ਪਿਆਖਾਲ ਸਾਬਾਜ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਅੱਗੋਂ ਤੁਰਕ ਸਾਰੇ ਕੁੰਜਾਂਡਾਰ ਹੋਈ

ਸਮਾਣੇ ਦੀ ਲੁੱਟ ਮਾਰ ਦਾ ਹਾਲ ॥

ਰਾਤ ਪਿਛਲੀ ਸੀ ਇੱਕ ਪਹਿਰ ਰਹਿੰਦੀ ਸਿੰਘ ਪਏ ਜਦੋਂ ਗੱਜ ਆਨ ਸਾਰੇ
ਏਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖ਼ਬਰ ਕੀਸੀ ਸੁੱਤੇ ਮਸਤ ਸਨ ਲੱਮੀਆਂ ਤਾਨ ਸਾਰੇ
ਕੂਚੇ ਸੱਯਦਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਕਰ ਹੱਲਾ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਜਾਕੇ ਘੇਰਾ ਪਾਨ ਸਾਰੇ
ਲਈ ਆਂਧੂਹ ਭਗੀਤੀਆਂ ਨਾਲ ਗੁੱਸੇ ਵਾਂਗ ਬਿੱਜਲੀ ਦੇ ਚਮਕਾਨ ਸਾਰੇ
ਕੋਟ ਭਨ ਕੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਚ ਵੜੇ ਥੋੜਾ ਲੜੇ ਰਲਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਾਰੇ
ਉੱਠੇ ਜਾਗ ਡਾਹਡਾ ਪਿਆ ਆਨਰੋਲਾ ਦੇਖ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਹੋਏ ਹੈਰਾਨ ਸਾਰੇ
ਉੱਭੜ ਵਾਹੇ ਭੱਜੇ ਉੱਠ ਮੰਜੀਆਂ ਤੋਂ ਲੱਗੇ ਆਪਣੀ ਜਿੰਦ ਛਪਾਨ ਸਾਰੇ

ਜਿਵੇਂ ਇੱਜੜੀਆਂ ਬਘੜਾੜਵੜਦੇ ਤਿਵੇਂ ਸਿੰਘ ਲੱਗੇ ਸੱਥਲਾਹੂ ਸਾਰੇ
 ਜਿਵੇਂ ਬਾਜ ਪਏ ਕੂੰਜਾਂ ਸੁੱਤੀਆਂ ਤੇ ਛੋਟੇ ਵੱਡੇ ਲੱਗੇ ਕੁਰਲਾਨ ਸਾਰੇ
 ਲੱਭੇਰਾਹ ਨ ਕਿੱਧਰੇ ਭਜਦਿਆਂ ਨੂੰ ਡਿੱਗ ਡਿੱਗ ਪਏ ਸੱਟਾਂ ਖਾਨ ਸਾਰੇ
 ਕਈ ਮੰਜੀਆਂ ਦੇ ਠੋਡੇ ਖਾ ਡਿੱਗੇ ਚੋਰ ਚੋਰ ਕਰ ਪਏ ਬੜਾਨ ਸਾਰੇ
 ਕਈ ਅੱਖਾਂ ਮਲਦੇ ਡਿੱਗੇ ਕੋਠਿਆਂ ਤੋਂ ਨਾਲ ਡਰਦੇ ਜਾਨ ਗਵਾਨ ਸਾਰੇ
 ਮਾਵਾਂ ਛੱਡਕੇ ਨੱਠੀਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੋਹ ਜਿਗਰਦਾ ਤੁਰਤ ਭੁਲਾਨ ਸਾਰੇ
 ਪਾਪ ਕਰਕੇ ਯਾਦ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਵਿੱਚ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਪਏ ਪਛਤਾਨ ਸਾਰੇ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੰਜੀਓਂ ਪੈਰ ਨ ਲਾਹਿਆ ਸੀ ਉਹ ਔਰਤਾਂ ਭੱਜੀਆਂ ਜਾਨ ਕਈ
 ਰੂਪ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੰਦ ਨੂੰ ਮੰਦ ਕਰਦੇ ਫੜ ਭੋਗਦੇ ਲੋਕ * ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਈ
 ਜੋ ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਪੀਨਸਾਂ ਡੋਲੀਆਂ ਤੇ ਭੁੰਢੇ ਪੈਰ ਨ ਜਿਮੀਂ ਤੇ ਲਾਨ ਕਈ
 ਉਹ ਜਾਨ ਭਿਆਣੀਆਂ ਨੱਠ ਗਈਆਂ ਨੰਗੇ ਪੈਰ ਫਿਰਨ ਬੀਆਬਾਨ ਕਈ
 ਨੰਗੇ ਸਿਰ ਉਹ ਭੱਜੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਨੇ ਵਿੱਚ ਸਤਰਜੋ ਉਮਰ ਲੰਘਾਨ ਕਈ
 ਉਹ ਫਿਰਦੀਆਂ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾਰਾਂ ਹੂਰਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸ਼ਰਮਾਨ ਕਈ
 ਘੱਤ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਆਨ ਤਰਥਲ ਦਿੱਤਾ ਕਤਲ ਕਰ ਸੁੱਟੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਈ
 ਵਾਂਗ ਬੱਕਰੇ ਸੱਯਦ ਪਠਾਨ ਫੜ ਕੇ ਲੱਗੇ ਸੂਰਮੇ ਸਿੰਘ ਝੱਟਕਾਨ ਕਈ
 ਕਈ ਸਾਮੁਣੇ ਹੋਇਕੇ ਲੜ ਮੋਏ ਭੱਜੇ ਤੰਬੀਆਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਜਾਨ ਕਈ
 ਤੰਬਾ ਤੰਬਦੀ ਪਈ ਆਵਾਜ਼ ਆਵੇ ਮਾਰੇ ਖੌਫ਼ ਕੱਨੀਂ ਹੱਥ ਲਾਨ ਕਈ
 ਸਾਨੂੰ ਆਣਕੇ ਕਿੱਥੋਂ ਇਹ ਬਿੱਜ ਪੈਗਈ ਜੀਭ ਹੋਠਾਂ ਤੇ ਪਏ ਫਰਾਨ ਕਈ
 ਕਈ ਵਾਸਤੇ ਘੱਤ ਦੇ ਚੜ੍ਹ ਕੋਠੀਂ ਲੈ ਕੱਪੜੇ ਪਏ ਭਵਾਨ ਕਈ
 ਕਈ ਆਖਦੇ ਬਖਸ਼ ਖੁਦਾ ਵੰਦਾ ਵਿਚ ਸੱਜਦੇ ਸੀਸ ਝੁਕਾਨ ਕਈ
 ਕੀਤੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ ਆ ਗਈ ਸਾਡੇ ਹੋ ਹੈਰਾਨ ਸੋ ਪਏ ਪਛਤਾਨ ਕਈ
 ਲੁੱਟ ਪੁੱਟਕੇ ਖਾਲਸੇ ਚੌੜ ਕੀਤੇ ਕੀਤੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵੈਰਾਨ ਕਈ
 ਹੱਥ ਚੁੱਕਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਹ ਕਤਲ ਹੋਏ ਪੈਰੀਂ ਡਿੱਗ ਕੇ ਜਾਨ ਬਚਾਨ ਕਈ

* ਸਿਖਾਂ ਵਾਸਤੇ ਪਰ ਨਾਰ ਭੋਗਨੀ ਮਾਂਹ ਪਾਪ ਹੈ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਲੁੱਟ ਦੇ ਲੋਭ ਕਰਕੇ ਹੋਰ
 ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਰਲੇ ਹੋਏ ਸਨ ਇਹ ਓਹਨਾ ਦੇ ਕੱਮ ਸਨ ।

ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਦਿਆਂ ਲਾਹ ਸਥਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਿਵੇਂ ਰੁੱਖਛਾਂਗੇ ਤਰਖਾਨ ਕਈ
 ਕਿਤੇਮੁਰਦਿਆਂਦੇਲੱਗੇ ਫੇਰਦਿਸਨ ਕਿਤੇ ਤੜਫਦੇ ਮੁਗਲਪਠਾਨ ਕਈ
 ਬਦਲੇਵਿੱਚ ਨ ਛੱਡਿਆਫਰਕਸਿੰਘਾਂਪਏ ਅਜੇ ਕਚੀਚੀਆਂ ਖਾਨ ਕਈ
 ਜਹੀਕੀਤੀਸੀ ਓਹਨਾਂਨੇ ਪਾ ਲਈ ਲਾਹੇਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦੇ ਸਿੰਘਾਂ ਘਾਨ ਕਈ
 ਗਹਿਨਾ ਕੱਪੜਾ ਤੇ ਜ਼ੇਵਰਾਤਸਾਰਾ ਨਾਲੇ ਕੀਮਤੀ ਹੋਰ ਸਾਮਾਨ ਕਈ
 ਲੁੱਟਲਏ ਅਸਬਾਬ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਫੂਕੇ ਲਾਕੇ ਅੱਗ ਮਕਾਨ ਕਈ

ਸਮਾਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਹਾਲ ॥

ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਰਹੀ ਲੁੱਟਮਾਰ ਹੁੰਦੀ ਵੱਡਾ ਮੱਚਿਆ ਰਿਹਾਘਮਸਾਨ ਲੋਕੋ
 ਨਾਲ ਇੱਟਦੇਇੱਟਖੜਕਾਦਿੱਤੀ ਸਿੰਘ ਕਰਮਦਾ ਫਲ ਭੁਗਤਾਨ ਲੋਕੋ
 ਬਿਨਾ ਮਾੜਿਆਂ ਹੋਰ ਨ ਰਿਹਾ ਦੂਜਾ ਲੋਕ ਭੱਜ ਗਏ ਲੈ ਪਰਾਨ ਲੋਕੋ
 ਵਿੱਚ ਛਪੇ ਜਾ ਢੱਕੀਆਂ ਝਾੜੀਆਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਵੱਲ ਨ ਮੂੰਹ ਭਵਾਨ ਲੋਕੋ
 ਆਪੋ ਧਾਪਗਏਨੱਸ ਭੱਜਸਾਰੇ ਜਿੱਧਰ ਕਿਸੇਦਾ ਪਿਆ ਧਿਆਨ ਲੋਕੋ
 ਜਿਹੜੇਲੋਟਦੇਪਲੰਘਨਿਹਾਲੀਆਂਤੇਵਾਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰ ਰੁਲਾਨ ਲੋਕੋ
 ਜਿਹੜੇ ਖਾਵੰਦੇ ਨਿੱਤਕੁਬਾਬ ਕੁਲਚੇ ਭੁੱਖੇ ਬੇਰਡੇਲੇ ਲਾਹਕੇ ਖਾਨ ਲੋਕੋ
 ਤੜਕੇ ਬਿਨਾ ਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸੁਵਾਦ ਆਵੇ ਕੱਚੇ ਪੁੱਟਕੇਛੁਲੇ ਚਬਾਨ ਲੋਕੋ
 ਹੇਠ ਝਾੜੀਆਂਦੇ ਭੁੱਢੇ ਲੋਟਦੇ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਪੱਟ ਤੇ ਜ਼ਰੀ ਹੰਡਾਨ ਲੋਕੋ
 ਸੁੱਤੇ ਢੇਮਾਂਦੇ ਰੱਖ ਸਰ੍ਹਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਬੜੇ ਅਮੀਰ ਸਨ ਖਾਨ ਲੋਕੋ
 ਨੰਗੇ ਪੈਰਾਂਥੋਂ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿਚ ਫਿਰਦੇ ਵਡੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਨ ਗੁਮਾਨ ਲੋਕੋ
 ਤਿੰਨਦਿਣਬੀਤੇ ਭੁੱਖੇ ਫਿਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰਨਖਾਕੇ ਸਾਗ ਗੁਜਰਾਨ ਲੋਕੋ
 ਫਿਰਨਰੋਂਦੀਆਂਜੰਗਲੀਂ ਉਹਨਾਰਾਂ ਵੱਧ ਪਰੀਥੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂਦੇ ਸ਼ਾਨ ਲੋਕੋ
 ਵਿੱਚ ਭੋਰਿਆਂ ਘੱਤ ਕੇ ਪਾਲੀਆਂ ਜੋ ਮੁੱਖ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੰਦ ਸਮਾਨ ਲੋਕੋ
 ਪੈਰ ਨਰਮ ਗੁਲਾਬਦੇ ਫੁੱਲ ਵਾਂਗੂੰ ਸੋਹਣੇ ਨਰਮਜੁੱਸੇ ਪੱਟ ਥਾਨ ਲੋਕੋ
 ਉਹ ਬੰਜਰਾਂ ਵਿੱਚ ਖ਼ਵਾਰ ਹੋਵਨ ਰੋਇ ਰੋਇ ਕੇ ਵੈਨ ਸੁਨਾਨ ਲੋਕੋ
 ਪੱਲਾਭਜੁੀਆਂਦਾ ਕਿਤੇ ਅੜਜਾਂਦਾ ਸਿੰਘਾਂਫੜਲਜਾਲੈਂਦੀਆਂਜਾਨ ਲੋਕੋ
 ਜੋ ਚਾਹੋ ਸੋ ਕਰ ਲੈ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਪਾਨ ਲੋਕੋ

ਜੋ ਕਹੋ ਸਾਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮੰਨਾ ਗੀਆਂ ਪਰ ਮਾਰੋ ਨ ਅਸਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਲੋਕੋ
 ਗਹਿਣੇ ਕੱਪੜੇ ਲਾਹ ਕੇ ਦੇਂਦੀਆਂ ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਬਖਸ਼ ਲੋ ਤੁਸੀਂ ਪਰਾਨ ਲੋਕੋ
 ਬਾਈਪਾਲਕੀ ਖਾਨਾਂਦੀਨਿਕਲਦੀਸੀ ਸੀਗੋਬੜੇ ਮਗਰੂਰ ਸੈਤਾਨ ਲੋਕੋ
 ਚੁਣ ਚੁਣ ਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਰਿਹਾਜ਼ਰਾ ਨ ਦਿਲ ਅਰਮਾਨ ਲੋਕੋ
 ਕੀਤਾ ਪਿੰਡ ਉਜਾੜ ਵੈਰਾਨ ਸਾਰਾ ਸਾਰਾ ਜਾਣਦਾਏ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਲੋਕੋ
 ਓਸ ਵੇਲੇਦੇ ਸੈਂਕੜੇ ਖੋਲਿਆਂ ਦੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਭੀ ਹੈਨ ਨਸ਼ਾਨ ਲੋਕੋ
 ਓਸ ਤਾਬ ਨ ਫੇਰ ਓਹ ਵੱਸਿਆਏ ਸੁੰਦੇ ਪਏ ਮਕਾਨ ਦੁਕਾਨ ਲੋਕੋ
 ਲੁੱਟਮਾਰਕਰ ਸਿੰਘ ਕ੍ਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਬਹਿਕਰਨ ਅਮਾਨਲੋਕੋ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਸੁਨਣਵਾਲਿਆਂਦੇ ਮਨਵਿਚਹੋਸੀ ਗੁੱਸਾ ਸਿੰਘਾਂਨੂੰ ਕਾਸਤੇ ਆਇਆ ਸੀ
 ਕੀਤਾ ਗਰਕ ਤੇ ਮਾਰ ਉਜਾੜ ਦਿੱਤਾ ਏਸ ਪਿੰਡਨੇ ਕੀ ਗਵਾਇਆ ਸੀ
 ਮੇਰੇਦੋਸਤੋਸੁਣੋਖਿਆਲਕਰਕੇ ਜਿਹੜਾਏਨੂਭੀ ਕਹਿਰ ਉਠਾਇਆ ਸੀ
 ਏਸੇ ਥਾਂ ਦਾ ਅਲੀ ਹੁਸੈਨ ਖਾਂ ਸੀ ਜਿਸ ਪੁੱਜਕੇ ਦਗਾ ਕਮਾਇਆ ਸੀ
 ਬਈਮਾਨਨੇ ਝੂਠੀਆਂ ਖਾ ਕਸਮਾਂ ਬੜਾਭਾਰਾ ਨੁਕਸਾਨਪੁਚਾਇਆ ਸੀ
 ਝੂਠੇਕੋਲਕਰਾਰ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਥੋਂ ਕਿਲ੍ਹਾਪੁਰ ਆਨੰਦ ਛੁਡਾਇਆ ਸੀ
 ਕਿਲ੍ਹਾ ਛੱਡਜਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨਿਕਲਚੱਲੇ ਅੱਗੇਹੋਇਸ ਜੰਗਮਚਾਇਆ ਸੀ
 ਰੋੜ੍ਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਕਸਮਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਖੌਫ ਰੱਬਦਾ ਸਿਰੋਂ ਭੁਲਾਇਆ ਸੀ
 ਫੇਰ ਵਿਚ ਸਰੰਦ ਦੇ ਏਸ ਪਾਪੀ ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦਿਆਂ ਤਈਂ ਸਤਾਇਆ ਸੀ
 ਛੱਡ ਦੇਣ ਲੱਗਾ ਸੂਬਾ ਤਰਸ ਖਾਕੇ ਏਸ ਆਖਕੇ ਤੇ ਵਰਗਲਾਇਆ ਸੀ
 ਬੱਚੇਨਾਗਾਂਦੇ ਇਹ ਨੀ ਨਾਗਕਾਲੇ ਇਹੋ ਸੂਬੇਨੂੰ ਆਖ ਸੁਨਾਇਆ ਸੀ
 ਕਈ ਤਰਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਸੁਨਾ ਮਸਲੇ ਜੋਸ ਮਜ਼੍ਹਬੀ ਤਈਂ ਵਧਾਇਆ ਸੀ
 ਹਸਨ ਖਾਂ ਹੋਰੀ ਏਸੇਥਾਂ ਦੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਨ ਤੇ ਦੁਨੀ ਗਵਾਇਆ ਸੀ
 ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂਨੂੰਕਤਲਕਰਨਦੇਵਿਚ ਏਨ੍ਹਾਂ ਪੁੱਜਕੇਜ਼ੋਰ ਲਗਾਯਾ ਸੀ
 ਸੀਗੋਹੋਰਸਮਾਣੇਦੇ ਬਹੁਤਜ਼ਾਲਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੈਰ ਗੁਰਾਂ ਨਾਲ ਚਾਇਆਸੀ
 ਜਲਾਲਦੀਨ ਪਾਪੀ ਏਸੇ ਥਾਂ ਦਾਸੀ ਖੰਡਾ ਨੰਮਗੁਰ ਤੇ ਜਿਸ ਵਾਹਿਆਸੀ

ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਖਾ ਗੁੱਸਾ ਏਸ ਪਿੰਡ ਤੇ ਹੱਥ ਚਲਾਇਆ ਸੀ
 ਕਰਮਾਂਕੀਤਿਆਂਦਾਫਲਉਨਾਂਪਾਯਾ ਬੰਦੇਕਰ ਇਨਸਾਫ ਭੁਗਤਾਯਾ ਸੀ
 ਇਹੀਮਾਰਕੀਤੀਉਂਤੇਜ਼ਾਲਮਾਂਦੇ ਬਾਈ ਪਾਲਕੀ ਤੁਖਮ ਉਡਾਇਆ ਸੀ
 ਲੁੱਟ ਪੁੱਟ ਸਮਾਣੇ ਨੂੰ ਚੌੜ ਕੀਤਾ ਮਾਰ ਖ਼ਾਕਦੇ ਨਾਲ ਰੁਲਾਇਆ ਸੀ
 ਕੌਮ ਮੜਲਤੇ ਸੱਯਦਾਂ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਤੋਂ ਤੌਬਾ ਤੌਬ ਬੰਦੇ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ
 ਅਜੇ ਤੱਕ ਭੀ ਸੈਂਕੜੇ ਪਏ ਖੋਲੇ ਇਹਾ ਕਰ ਵੈਰਾਨ ਵੰਦਾਇਆ ਸੀ
 ਜੇਵਰਾਤ ਤੇ ਮਾਲ ਲੈ ਨਕਦ ਸਾਰਾ ਡੇਰੇ ਸਿੰਘਾਂਨੇ ਜਮਾ ਕਰਾਇਆ ਸੀ
 ਬਹੁਤਾਕਰਕੜਾਹਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਬੰਦੇ ਸਬਦੇ ਤਈਂ ਵਰਤਾਇਆ ਸੀ

ਵਾਕ ਕਵੀ॥

ਕੀਤੀ ਥੋੜ੍ਹਿਆਂ ਬੰਦਿਆਂ ਪਾਪੀਆਂਦੀ ਦੇਖੋ ਬਹੁਤਿਆਂਦੇ ਪੇਸ਼ ਆਂਵਦੀਏ
 ਥੋੜੇਆਦਮੀਸਨਏਸ ਪਿੰਡਵਿਚੋਂ ਵਸਤੀਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਦੁੱਖ ਉਠਾਂਵਦੀਏ
 ਮੱਝ ਲਿੱਬੜੀ ਗਾਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਸਾਰੇ ਵਗ ਨੂੰ ਨਾਲ ਰਲਾਂਵਦੀਏ
 ਮੱਛੀ ਇੱਕ ਸਾਰਾ ਜਲ ਕਰੇ ਗੰਦਾ ਜਦੋਂ ਆਪਣੀ ਬੂ ਖੰਡਾਂਵਦੀਏ
 ਗੁਕਇੱਕਪਹਿਮਾਨਗੀ ਜਦੋਂਕੂਦਾ ਪਿਰੁਬਾਕੀਆਂਦੀ ਚਲੀ ਜਾਂਵਦੀਏ
 ਇੱਕ ਵੰਝਤੋਂ ਉੱਠਦੀ ਅੱਗ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੇ ਬਨ ਨੂੰ ਫੂਕ ਜਲਾਂਵਦੀਏ
 ਪਾਪੀ ਇੱਕ ਬੇੜਾ ਕਰੇਗਰਕਸਾਰਾ ਸੰਗਸੰਗੀਆਂ ਤਾਈਂ ਡੁਬਾਂਵਦੀਏ
 ਇੱਕ ਰਾਉਨ ਚੁਰਾ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀਤਾ ਜੱਦ ਨਾਸ ਹੋਈ ਪੱਛੋਤਾਂਵਦੀਏ
 ਇੱਕੋਪੂਤਕਪੂਤ ਕੁਲਨਾਸ ਕਰਦਾ ਰਾਜਨੀਤ ਇਹ ਆਖ ਸੁਨਾਂਵਦੀਏ
 ਕੀਤਾ ਹਾਕਮਾਂ ਦਾ ਪੇਸ਼ ਰੱਯਤਾਂ ਦੇ ਬੇੜੀ ਲੋਹੇ ਦੀ ਜਿਵੇਂ ਡੁਬਾਂਵਦੀਏ
 ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਸੰਗਤ ਖੋਟਿਆਂ ਦੀ ਗਲ ਰਾਹ ਜਾਂਦੇ ਦੁੱਖ ਪਾਂਵਦੀਏ
 ਸੰਗਤ ਵਿਸ਼ੇਵਕਾਰ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਸਿੱਧਾਨਰਕਦੇ ਵਿਚ ਪੁਚਾਂਵਦੀਏ

ਸਮਾਣੇ ਦੀ ਖਬਰ ਪਹੁੰਚਣੀ ਵਜ਼ੀਦ ਖਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਭੇਜਨੇ ਖੁਫ਼ੀਏ ਜਾਸੂਸ ਵਾਸਤੇ ਖਬਰ ਦੇ ॥

ਇਹ ਹਾਲਸਮਾਣੇਦਾ ਜਦੋਂਹੋਇਆ ਧੁੰਮਾਂਪੈਗਈਆਂ ਵਿਚਜਹਾਨਭਾਈ
 ਖੁਸ਼ੀਹਿੰਦੂਆਂਦੀ ਦਿਲੀਂਬਹੁਤਹੋਈ ਲਹਿਗਏਸੱਥਰ ਮੁਸਲਮਾਨਭਾਈ
 ਸਣੀਗੱਲਇਹ ਜਦੋਂ ਵਜ਼ੀਦਖਾਂ ਨੇ ਥਰ ਥਰਕੰਬੀ ਉਹਦੀ ਜਾਨ ਭਾਈ

ਲਹੂਸੁੱਕਗਿਆ ਮਾਰੇ ਗ਼ਮ ਦੇ ਆ ਫੇਰੇ ਹੋਠਾਂ ਤੇ ਪਿਆ ਜ਼ਬਾਨ ਭਾਈ
 ਖੌਫ ਜਾਨਦਾ ਓਸਨੂੰ ਆਣਪਿਆ ਲੱਗਾ ਕਰਨਸੋਚਾਂ ਹੋ ਹੈਰਾਨ ਭਾਈ
 ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਘਟਾਂਗੱਜੀਆਂਨੇ ਇਕਦਿਨ ਇਹ ਗੜਾ ਵਸਾਨ ਭਾਈ
 ਚੜ੍ਹਿਆ ਆਂਵਦਾ ਮੇਰੇ ਤੇ ਗੁਰੂਬੰਦਾ ਫੁੱਕਪਿਆ ਨੇੜੇ ਹੁਣ ਆਨ ਭਾਈ
 ਓਸ ਛੱਡਨਾ ਨਹੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜੀਉਂਦੇ ਨੂੰ ਬੜਾ ਦੱਸੀਦਾ ਹੈ ਬੱਲਵਾਨ ਭਾਈ
 ਮੇਰੀਕਿਸੇ ਨ ਦਿੱਲੀ ਓਂ ਮਦਦਕੁਨੀ ਓਧ੍ਰਵਿਗੜਰਿਹਾ ਹਿੰਦੁਸ਼ਾਨਭਾਈ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਫੌਜਾਂਓਥੇ ਰੁੱਝੀਆਂਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਨਹੀਂ ਲੜਨਦਾ ਤਾਨਭਾਈ
 ਕੀਕਰਾਂਹੁਣਬਚਾਂਗਾਕਿਸਤਰਾਂ ਮੈਂ ਲੱਗਾਦਿਲਦੇਵਿਚ ਘਬਰਾਨਭਾਈ
 ਕਦੇਆਖਦਾ ਭੱਜ ਜਾਂ ਜਾਨਲੈਕੇ ਕਦੇ ਆਖਦਾ ਲੜਾਂ ਰਣ ਠਾਨ ਭਾਈ
 ਆਖਰਕਾਰ ਜਾਸੂਸਾਂਨੂੰ ਘੱਲਦਾਜੀ ਭੇਤ ਲੈਣ ਲਈ ਬਈਮਾਨ ਭਾਈ
 ਬੰਦੇਜਾਂਦਿਆਂਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪਕੜਲਿਆ ਭੇਸਕਪਟਦਾ ਲਿਆ ਪਛਾਨ ਭਾਈ
 ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਰਿਆ ਸਿੰਘਾਂਨੇ ਫੜਕੇਜੀ ਪਿੱਛੋਂ ਬੰਦੇਦੇ ਪਾਸਲੈ ਜਾਨ ਭਾਈ
 ਬੰਦੇ ਮਾਰਨੋਂ ਸਿੰਘ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ ਮਤਾਂ ਮਾਰਕੇ ਜਾਨ ਵੰਜਾਨ ਭਾਈ
 ਬਖਸ਼ਾਂਜਾਨਤੁਸਾਡੜੀ ਬਈਮਾਨੋਂ ਬੰਦਾ ਆਖਦਾਕਰ ਅਹਿਸਾਨ ਭਾਈ
 ਲੈ ਜਾਓ ਸਨੇਹੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਕਸਮ ਕੁਰਾਨ ਭਾਈ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਜਾਸੂਸਾਂ ਹੱਥ ਸਨੇਹੇ ਦੇਨੇ ਵਜ਼ੀਦ ਖਾਂ ਨੂੰ ॥

ਦਿਓ ਜਾ ਸਨੇਹੇ ਵਜ਼ੀਦ ਖਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦੀਨ ਈਮਾਨ ਭਾਈ
 ਆਇਆਚੜ੍ਹਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਗੁਰੂਬੰਦਾ ਕੋਈ ਦਿਨ ਦੀ ਮੌਜ ਲੈ ਮਾਨ ਭਾਈ
 ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਚੱਲਿਆ ਆਂਵਦਾ ਮੈਂ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਹੋ ਕਰ ਸਾਮਾਨ ਭਾਈ
 ਬੰਦੇਬਸਤ ਕਰਨੇ ਜੇਹੜੇ ਕਰਲੈਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾਨ ਭਾਈ
 ਪਿੱਛੋਂ ਰਹੇ ਨ ਚਿੱਤ ਅਫਸੋਸ ਤੇਰੇ ਕੱਠੇ ਕਰਲੈ ਮੁਗ਼ਲ ਪਠਾਨ ਭਾਈ
 ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂਦੇ ਲਵਾਂ ਵੈਰ ਤੈਥੋਂ ਹੱਥੀ ਕੱਢਾਂਗਾ ਤੇਰੇ ਪਰਾਨ ਭਾਈ
 ਤੈਨੂੰ ਵਿਚ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਮਾਰ ਕਰਕੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਨੇ ਨੇ ਹਰਮਖ਼ਾਨ ਭਾਈ
 ਇੰਟ ਇੰਟਕਰਾਂ ਤੇਰੇਸ਼ਹਰਦੀ ਮੈਂ *ਗੁਰੂਮਾਰੀ ਨੂੰ ਕਰਾਂ ਵੈਰਾਨ ਭਾਈ

*ਸਰਹੰਦ

ਹੱਥ ਲਾਵਨੇ ਆਨ ਅਜੇਹੇ ਤੈਨੂੰ ਤੇਰਾ ਰਹੇ ਨ ਜੱਗ ਨਸ਼ਾਨ ਭਾਈ
 ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਦੇ ਕਈ ਸਨੇਂਹ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤੇ ਤੁਰਤ ਜਾਸੂਸ ਰਵਾਨ ਭਾਈ
 ਪਹੁੰਚੇ ਆਣਕੇ ਵਿਚ ਸਰੰਦਦੇ ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਪਾਸ ਸੂਬੇ ਚਲੇ ਜਾਨ ਭਾਈ
 ਲਫਜ਼ ਲਫਜ਼ ਜੋ ਬੰਦੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੀ ਓਸੇ ਤਰਾਂ ਉਹ ਆਖ ਸੁਨਾਨ ਭਾਈ
 ਹੋਰ ਫੌਜਦਾ ਹਾਲ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਉਹ ਭੀ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਸਭ ਬਤਾਨ ਭਾਈ
 ਸੁਣ ਉੱਡ ਗਈ ਹੋਸ਼ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕੰਬ ਗਏ ਵਜ਼ੀਰ ਦੀਵਾਨ ਭਾਈ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਚਿਹਰਾ ਸੂਬੇ ਦਾ ਸੁਣਦਿਆਂ ਜ਼ਰਦ ਹੋਯਾ ਲੱਗਾ ਕਾਲਜਾ ਬਰਥਰਾਨ ਭਾਈ
 ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਆਕੇ ਮੱਚ ਗਿਆ ਰੋਲਾ ਲੱਗੇ ਲੋਕ ਸਲਾਂਹ ਦੁੜਾਨ ਭਾਈ
 ਕਰ ਭਾਜੜਾਂ ਚੱਲੀਏ ਫੇਰ ਪਿੱਛੋਂ ਔਖੀ ਹੋਵਨੀ ਜਿੰਦ ਛਪਾਨ ਭਾਈ
 ਵਿੱਚ ਫ਼ਿਕਰ ਦਰਯਾ ਦੇ ਲੋਕ ਡੁੱਬੇ ਡੁੱਲਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪੀਨ ਖਾਨ ਭਾਈ
 ਰਲ ਦੇਣ ਵਜ਼ੀਦ ਨੂੰ ਲੱਖ ਗਾਲੀਂ ਜਿੰਨੇ ਵਿੱਚ ਸਰੰਦ ਇਨਸਾਨ ਭਾਈ
 ਕੀਤਾ ਏਸਦਾ ਆਵਨਾ ਪੇਸ਼ ਸਾਡੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹਿ ਬਹਿ ਪਛੋਤਾਨ ਭਾਈ
 ਰਾਤੀਂ ਡਰਦਿਆਂ ਲੋਕ ਨ ਅੱਖ ਲਾਂਦੇ ਐਵੇਂ ਖੰਫ ਖਾ ਖਾ ਬਰੜਾਨ ਭਾਈ
 ਓਧਰ ਬੰਦੇ ਨੇ ਕੂਚ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਉੱਤੇ ਚੋਬਨ ਗਾਰਿਆਂ ਲਾਨ ਭਾਈ
 ਫੌਜਾਂ ਚੱਲੀਆਂ ਹੜ ਦਰਯਾ ਵਾਂਗੂੰ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ੇਰ ਸ਼ਕਾਰ ਤੇ ਧਾਨ ਭਾਈ
 ਹੋਰ ਸੈਂਕੜੇ ਆ ਆ ਮਿਲਨ ਲੱਗੇ ਮਾਝੇ ਮਾਲਵੇ ਵਿਚੋਂ ਜਵਾਨ ਭਾਈ
 ਡਾਕੂ ਧਾੜਵੀ ਚੋਰ ਲੁਟੇਰੇ ਖ਼ੂਨੀ ਰਲੇ ਆ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਂਗਰਾਨ ਭਾਈ
 ਲੁੱਟ ਮਾਰ ਦੀ ਰੀੜ ਤੇ ਹੋਏ ਕੱਠੇ ਵਾਂਗ ਬਾਘ ਦੇ ਜਲ੍ਹੀਆਂ ਪਾਨ ਭਾਈ
 ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਹੋਇਆ ਆਨ ਦਲ ਕਠਾ ਧੁੜਾਂ ਉੱਡੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨ ਭਾਈ
 ਲੱਗੀ ਧਮਕ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਆਨ ਡਾਡੀ ਬੰਦਾ ਚੱਲਿਆ ਵਾਂਗ ਤੁਫਾਨ ਭਾਈ
 ਪਿੱਛੇ ਖ਼ਾਲਸਾ ਘੱਤ ਵਹੀਰ ਤੁਰਿਆ ਅੱਗੇ ਗੁਰੂ ਬੰਦਾ ਸੁਲਤਾਨ ਭਾਈ
 ਸੈਫਾਂ ਬਾਦਨੂੰ ਚੱਲੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸੁਣੋ ਅੱਗ ਲਾਹੁਣ ਬਿਆਨ ਭਾਈ

ਸਮਾਲੇ ਤੋਂ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਸੈਫਾਂ ਬਾਦ ਸਨੌਰਾ, ਕੁੰਜ ਪੁਰਾ, ਦਾਮਲਾ, ਟੀਹਾ, ਯੁੜਾਮ ਠਸਕਾ,
 ਅੰਬਾਲਾ, ਕਪੂਰੀ ਮੁਸਤਾ ਬਾਦ ਆਦਿਕ ਗੁਆ ਨੂੰ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਛੱਡੇ ਕਰਨਾ ॥

ਮਾਰ ਕੁਟ ਸਮਾਲੇ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰਕੇ ਸਿੰਘ ਅਗਾਂਹ ਨੂੰ ਹੋਏ ਤੱਯਾਰ ਲੋਕੋ

ਸਾਰੇ ਰੱਜ ਗਏ ਨਾਲ ਦੌਲਤਾਂ ਦੇ ਲੁੱਟਾਂ ਲੁੱਟੀਆਂ ਬੇਸ਼ਮਾਰ ਲੋਕੋ
 ਹਾਥੀ ਘੋੜੇ ਲਏ ਜ਼ੇਵਰਾਤ ਨਕਦੀ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਕਈ ਹੱਥਯਾਰ ਲੋਕੋ
 ਖਾਕ ਸ਼ਾਹ ਸਮਾਣੇ ਨੂੰ ਕਰ ਚੱਲੇ ਚੱਲੇ ਘੱਟ ਨ ਸਿੰਘ ਗੁਜ਼ਾਰ ਲੋਕੋ
 ਚੜ੍ਹੇ ਫੜ੍ਹਾ ਗਜਾ ਕੇ ਸਿੰਘ ਸੂਰੇ ਇੱਕ ਨਾਮ ਅਕਾਲ ਚਤਾਰ ਲੋਕੋ
 ਕਮਰ ਕਸੇ ਲਏ ਕਰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਚੜ੍ਹੇ ਚੋਬ ਨਗਾਰੇ ਤੇ ਮਾਰ ਲੋਕੋ
 ਪਿੱਛੇ ਚੱਲੀ ਹੋ ਫੌਜ ਪਿਆਦਿਆਂ ਦੀ ਅੱਗੇ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਅੱਸਵਾਰ ਲੋਕੋ
 ਉੱਤੇ ਹਾਥੀਆਂ ਘੱਤ ਉਮਾਰੀਆਂ ਕਈ ਚੱਲੇ ਸੂਰਮੇ ਸਿੰਘ ਸਰਦਾਰ ਲੋਕੋ
 ਮੂੰਹ ਰੱਖੜਾ ਵੱਲ ਸਰੰਦ ਸਿਧਾ ਵਿੱਚ ਰਾਹਾਂ ਕਰਦੇ ਮਾਰੋ ਮਾਰ ਲੋਕੋ
 ਟੁਰਿਆ ਮਗਰ ਵਹੀ ਰਹੇ ਚੋਬਰਾਂ ਦਾ ਅੱਗੇ ਬੰਦਾ ਹੋਇਆ ਫੌਜਦਾਰ ਲੋਕੋ
 ਠਸਕਾ ਮਾਰ ਅੰਬਾਲਾ ਘੁੜਾਮ ਗਏ ਮੁਸਤਾਬਾਦ ਨੂੰ ਕਦਮ ਉਭਾਰ ਲੋਕੋ
 ਅਕਬਾਲੀਖਾਂ ਨਜ਼ੁਲੈ ਆਨ ਮਿਲਜਾ ਅੱਗੋਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਪਾਏ ਕੇ ਸਾਰ ਲੋਕੋ
 ਕੋਲੋਂ ਸਿੰਘਾਂ ਭੀ ਦੱਸਿਆ ਭੇਦ ਸਾਰਾ ਇਹ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਨੇ ਸੇਵਾਦਾਰ ਲੋਕੋ
 ਗੁਰੂ ਨੌਮ ਜੀ ਦੀ ਟਹਿਲ ਬਾਪ ਇਹਦੇ ਸੈਫਖਾਂ ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ ਧਾਰ ਲੋਕੋ
 ਇਹ ਸੁਣ ਬੰਦਾ ਮਿਹਰਬਾਨ ਹੋਇਆ ਲਈ ਓਧਰੋਂ ਮੌੜ ਮੁਹਾਰ ਲੋਕੋ
 ਸੈਫਾਂ ਬਾਦ ਨ ਲੁੱਟਿਆ ਏਸ ਲਈ ਗੁਰੂ ਘਰ ਹੈ ਬਖਸ਼ਨੇਹਾਰ ਲੋਕੋ
 ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਸਨੌਰੇ ਦੇ ਨੇੜ ਢੁਕੇ ਧੌਂਸਾ ਵੱਜਿਆ ਹੋਈ ਧੁਨਕਾਰ ਲੋਕੋ
 ਹਾਕਮ ਓਸ ਥਾਂ ਦਾ ਪੈਰੀਂ ਆਨ ਡਿੱਗਾ ਘੋੜੇ ਪੰਜਆ ਨਜ਼ਰ ਗੁਜ਼ਾਰ ਲੋਕੋ
 ਅਕਬਾਲੀਖਾਂ ਦੇ ਆਖੇ ਛੱਡ ਦਿਤਾ ਰਸਦ ਲੈਨਦਾ ਕਰ ਇੱਕਰਾਰ ਲੋਕੋ
 ਇੱਕ ਦਿਣ ਮੁਕਾਮ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਡੇਰਾ ਲਾਇਆ ਫੌਜ ਉਤਾਰ ਲੋਕੋ
 ਸੈਨਾ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਆ ਹੋਈ ਕੱਠੀ ਪਾਣੀ ਹੜ ਦੇ ਵਾਂਗ ਵਚਾਰ ਲੋਕੋ
 ਵਿੱਚ ਰਾਹਾਂ ਦੇ ਆਵੰਦੇ ਪਿੰਡ ਜਿਹੜੇ ਲੁੱਟ ਮਾਰਕੇ ਕਰਨ ਉਜਾੜ ਲੋਕੋ
 ਸਿਰਫ ਆਜਜ਼ਾਂ ਦੇ ਘਰ ਬੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦੀ ਉੱਡੇ ਛਾਰ ਲੋਕੋ
 ਹਿੰਦੂ ਸਤੇ ਹੋਏ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਪਾਸੋਂ ਅੱਗੋਂ ਆ ਆ ਕਰਨ ਪੁਕਾਰ ਲੋਕੋ
 ਜ਼ੁਲਮ ਜ਼ਾਲਮਾ ਦੇ ਜਿਵੇਂ ਸੁਣੇ ਬੰਦਾ ਤਿਵੇਂ ਚੜ੍ਹੇ ਗੁੱਸਾ ਬਿਸਯਾਰ ਲੋਕੋ
 ਸਿਰ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦੇ ਕਿਆਮਤ ਆਗਈ ਵੱਡੇ ਆਣਕੇ ਹੋਏ ਲਾਚਾਰ ਲੋਕੋ

ਏਸ ਤਰਾਂ ਉਜਾੜ ਤੇ ਮਾਰ ਕਰਦੇ ਜਮਨਾ ਤੀਕ ਪਹੁੰਚੇ ਇੱਕੋਵਾਰ ਲੋਕੋ
 ਕੁੰਜ ਪੁਰੇ ਨੂੰ ਜਾਂਦਿਆਂ ਘੇਰ ਲਿਆ ਸਿੰਘਾਂ ਝੱਟ ਹੋਕੇ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਲੋਕੋ
 ਹਾਕਮ ਓਸਥਾਂ ਦਾ ਨੱਠਾ ਖੋਫ ਖਾਕੇ ਲੜਿਆ ਮੂਲ ਨਹੋ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਲੋਕੋ
 ਉਹਦੀ ਭੋਜ ਨੇ ਸਾਹਮਣਾ ਆਨ ਕੀਤਾ ਐਵੇਂ ਨੱਠ ਗਈ ਖਾਕੇ ਮਾਰਲੋਕੋ
 ਹਸਮਤਖਾਂ ਪਠਾਨ ਦੇ ਘਰ ਲੁੱਟੇ ਖਿੱਚੀ ਕਾਜ਼ੀਆਂ ਤੇ ਤੱਲਵਾਰ ਲੋਕੋ
 ਕਤਲ ਆਮ ਕੀਤੀ ਘਰਕਾਜ਼ੀਆਂਦੇਦਿੱਤੇ ਰੋੜ੍ਹ ਤੱਲਵਾਰਦੀ ਧਾਰ ਲੋਕੋ
 ਸਾਹਿਬ ਜ਼ਾਦਿਆਂਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਪੀਆਂਨੇ ਕੀਤਾ ਵਿੱਚ ਸਰੰਦਸੀ ਵਾਰ ਲੋਕੋ
 ਫਤਵਾ ਸ਼ਰੂਦਾ ਲਾਇਕੇ ਜ਼ਾਲਮਾਂਨੇ ਚੁਨਵਾਇ ਸਨ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਰ ਲੋਕੋ
 ਏਸੇ ਥਾਂ ਦਾ ਅਸਲਸੀ ਰਹਿਣਵਾਲਾ ਪਾਪੀਸੂਬਾਵਜ਼ੀਦਬੁਰਿਆਰ ਲੋਕੋ
 ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਲੁੱਟਿਆ ਖ਼ੂਬ ਸਿੰਘਾਂ ਕੀਤਾ ਖ਼ੂਨਦਾ ਗਰਮ ਬਾਜ਼ਾਰ ਲੋਕੋ
 ਓਥੋਂ ਚੱਲਕੇ ਦਾਮਲਾ ਮਾਰਿਓਨੇ ਦਿੱਤੀ ਸਜ਼ਾ ਜੋ ਸਨ ਸਜ਼ਾਵਾਰ ਲੋਕੋ
 ਗੜ੍ਹ ਪਾਓਂਟੇ ਨਿਮਕ ਹਰਾਮ ਹੋਏ ਏਸੇ ਥਾਂ ਦੇ ਖ਼ਾਨ ਗਵਾਰ ਲੋਕੋ
 ਗੁੱਸਾ ਉਹ ਸਿੰਘਾਂ ਓਥੇ ਕੱਢਿਆਸੀ ਕੀਤੀ ਮਾਰ ਸੀ ਬੁਰੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲੋਕੋ
 ਦਿਲ ਲਾ ਪਠਾਣਾਂ ਦੇ ਘਰ ਲੁੱਟੇ ਬਾਕੀ ਛੱਡਿਆ ਨਹੀਂ ਉਧਾਰ ਲੋਕੋ
 ਮੁੜ ਦਾਮਲੇ ਤੋਂ ਪਿਛਾਂ ਹੱਟ ਆਏ ਆਏ ਟੀਹੇ ਦੀ ਮੱਲ ਗੁਜ਼ਾਰ ਲੋਕੋ
 ਚੜ੍ਹ ਲੁੱਟਿਆ ਧੀਨ ਮੁਲਾਣੇਤਾਈਂ ਪਏ ਸਿੰਘ ਜਾਕੇ ਲੱਲਕਾਰਲੋਕੋ
 ਰੰਗੜ੍ਹ ਟੀਹੇ ਦੇ ਨਜ਼ਰ ਲੈ ਆਨ ਮਿਲੇਘੋੜੇ ਨੱਕਦੀ ਜ਼ਰਜਵਾਹਰ ਲੋਕੋ
 ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਪਿੰਡਨ ਲੁੱਟਿਆ ਉਹ ਬੰਦੇਬਖ਼ਸ਼ਦਿੱਤਾ ਬਖ਼ਸ਼ਨਹਾਰਲੋਕੋ
 ਰਸਦ ਬਸਦ ਮੰਗਾ ਕੇ ਛਕੀ ਸਿੰਘਾਂ ਓਥੇ ਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਯਾਰ ਲੋਕੋ
 ਕਦੇ ਟਲੀ ਨ ਪੀਰ ਪੈਗੰਬਰਾਂ ਤੋਂ ਭਾਵੀ ਹੋਵੰਦੀ ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਲੋਕੋ
 ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਗਏ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਲਈ ਸਿੰਘ ਡੇਰਿਓਂ ਉੱਠ ਦੋ ਚਾਰ ਲੋਕੋ
 ਗਊ ਘਾਤ ਹੁੰਦਾ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਅਖੀਂ ਆਪਣੀਗਾਮਵਿੱਚਘਾਰ ਲੋਕੋ
 ਵੇਖ ਪਾਪ ਇਹ ਸਿੰਘ ਨ ਜਰ ਸੱਕੇ ਪਏ ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗੂੰ ਭੱਬਕਾਰ ਲੋਕੋ
 ਪੰਜਾਂ ਛਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂਦਿਆਂ ਵੱਢ ਦਿੱਤਾ ਝੱਟਪੱਟ ਲਾਈ ਨਹੀਂ ਵਾਰ ਲੋਕੋ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੱਠੇ ਹੋਕੇ ਆਨ ਪਏ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪਾਕੇਸਾਰ ਲੋਕੋ

ਸਾਰੇ ਸਿੰਘ ਹੋ ਗਏ ਸ਼ਹੀਦ ਓਥੇ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਤੇ ਵਾਰ ਲੋਕੋ
ਇਹ ਖਬਰ ਜਾ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਹੋਈ ਓਸੇ ਵਕਤ ਆਪਿਆ ਲੱਲਕਾਰ ਲੋਕੋ
ਸਿੰਘ ਆ ਪਏ ਗੱਜਕੇ ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗੂੰ ਉੱਤੇ ਬਾਜ਼ ਜਿਓਂ ਪੈਨ ਸ਼ਕਾਰ ਲੋਕੋ
ਕਤਲ ਆਮ ਤੇ ਲੁੱਟ ਮਚਾ ਦਿੱਤੀ ਭੱਜੇ ਤੁਰਕ ਹੋ ਗਏ ਫੱਰਾਰ ਲੋਕੋ
ਭੈੜੇ ਕਰਮ ਦੀ ਖੂਬ ਸਜ਼ਾ ਪਾਈ ਕਤਲ ਹੋ ਗਏ ਬੇ ਸੁਮਾਰ ਲੋਕੋ
ਓਥੋਂ ਨੇੜੇ ਹੀ ਮੁਸਤਫਾ ਬਾਦ ਅੰਦ੍ਰ ਹੈ ਸੀ ਉੱਤੇ ਫੌਜ ਜੱਰਾਰ ਲੋਕੋ
ਸੂਬੇ ਘੱਲੀ ਸਰੰਦ ਤੋਂ ਚਾੜ੍ਹ ਕੇ ਸੀ ਕੁੰਜਪੁਰੇ ਦੀ ਉਹ ਮਦਦਗਾਰ ਲੋਕੋ
ਬੰਦੇ ਫੌਜ ਦੇ ਅੰਨ ਥੋਂ ਚੜ੍ਹ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁੰਜਪੁਰਾ ਕਰਲੁੱਟਿਆ ਖਵਾਰ ਲੋਕੋ
ਫੌਜ ਰਾਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖੇਡਦੀ ਸੀ ਕੁੰਜ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਗਈ ਉਡਾਰ ਲੋਕੋ
ਉਹ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਅਸਵਾਰ ਹੈ ਸੀ ਸਾਰੇ ਤੁਰਕ ਜਾ ਕਰਨ ਪੁਕਾਰ ਲੋਕੋ
ਜੰਗੀ ਤੋਪ ਲੈ ਦੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਚੜ੍ਹੇ ਵੱਲ ਸਿੰਘਾਂ ਧੌਂਸਾ ਮਾਰ ਲੋਕੋ

ਵਜ਼ੀਦ ਖਾਂ ਦੀ ਫੌਜ ਜੋ ਕੁੰਜ ਪੁਰੇ ਦੀ ਰਾਖੀ ਆਈ ਸੀ
ਮੁਸਤਫਾ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਉਹਦੀ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ॥

ਲੈ ਕੇ ਤੋਪ ਖ਼ਾਨਾ ਫੌਜ ਆਣ ਪਈ ਝੱਟ ਪੱਟ ਆ ਜੰਗ ਮਚਾ ਦਿੱਤਾ
ਅੱਗੋਂ ਸਿੰਘਾਂ ਭੀ ਫਰਕ ਨਮੂਲਕੀਤਾ ਮੱਥਾ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਇਕੇ ਡਾਹ ਦਿੱਤਾ
ਉਹਨਾ ਡਾਹ ਕੇ ਤੋਪ ਉਡਾ ਦਿੱਤੇ ਫੜ ਜ਼ਿਮੀ ਦਾ ਤਬਕ ਹਲਾ ਦਿੱਤਾ
ਝੱਲੀ ਗਈ ਨ ਤੋਪਦੀ ਝਾਲ ਯਾਰੋ ਪੈਰ ਮਾਂਗਵੀਂ ਧਾੜ ਖਸਕਾ ਦਿੱਤਾ
ਵਿੱਚ ਝਾੜੀਆਂ ਸਿਰ ਛਪਾਉਨ ਲੱਗੇ ਹੱਥ ਜੰਗ ਤੋਂ ਪਿਛਾਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ
ਦਿਲਛੱਡਿਆ ਲੁੱਟਦੀ ਰੀੜ ਲੱਥੀ ਕਹਿੰਦੇ ਰੱਬਾਇਹ ਵਖਤਕੀਪਾ ਦਿੱਤਾ
ਅਸਾਂ ਜਾਤਾ ਸੀ ਸੀਰੇਦਾ ਬੈਰਹੈਇਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਮੱਥਾ ਕਿਧਾਲਾ ਦਿੱਤਾ
ਸਾਨੂੰ ਏਸ ਬਲਾਦੀ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀ ਸੀ ਸਿਰ ਵੇਲਣੇ ਵਿੱਚ ਫਸਾ ਦਿੱਤਾ
ਪਿਛਾਂ ਮਾਰਕੇ ਚੁੰਗੀਆਂ ਨੱਠ ਚੱਲੇ ਅਗੋਂ ਤੋਪ ਨੇ ਮੂੰਹ ਭਵਾ ਦਿੱਤਾ
ਪਰਲੇ ਕਾਲਦੇ ਬੰਦਲਾਂ ਵਾਂਗ ਗੱਜਨ ਫੜ ਗਰਜ ਅਸਮਾਨ ਬੁਲਾ ਦਿੱਤਾ
ਐਵੇਂ ਨੱਠ ਚੱਲੀ ਫੌਜ ਲੋਟੂਆਂ ਦੀ ਸਿਰ ਕਿਸੇ ਨ ਅੱਗੇ ਹੋ ਆ ਦਿੱਤਾ
ਜੇਹੜੇ ਨਿਰੇਕੜਾਹਦੇ ਯਾਰ ਹੈਸਨ ਪਹਿਲੇ ਗੋਲੇ ਉਹਨਾ ਦਿਲਫਾਹ ਦਿੱਤਾ

ਨਾਲੇ ਤਜਰਬਾਕਾਰ ਪਠਾਨਸਨ ਉਹ ਚਾ ਜੱਟਾਂਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇਲਾਹ ਦਿੱਤਾ
ਭੱਜੇ ਜਾਨ ਨ ਪਰਤ ਕੇ ਵੇਖਦੇਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨ ਰਾਹ ਦਿੱਤਾ
ਤੱਤ ਖਾਲਸਾਹੀ ਪੈਰੀਂ ਕਾਇਮਰਿਹਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂਧਰਮਤੇ ਸੀਸ ਹਰਾਦਿੱਤਾ
ਹਟੇ ਪੈਰ ਨ ਪਿਛਾਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਮਾਰ ਤੁਰਕ ਤੇ ਤੁਰਕ ਚੜ੍ਹਾਦਿੱਤਾ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਗੁਸੇ ਵਿਚ ਆਕੇ ਤੀਰ ਮਾਰਨੇ ॥

ਬੰਦੇ ਦੇਖੜਾ ਕੱਮ ਖਰਾਬ ਹੋਇਆ ਸਾਰੇ ਭੱਜ ਚੱਲੇ ਸਿੰਘਾਂ ਧੀਰ ਛੱਡੇ
ਉੱਚੇ ਟਿੱਲੇ ਤੇ ਭੱਜ ਕੇ ਜਾ ਚੜ੍ਹਿਆਂ ਗੁਸੇ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਡਾਢੇ ਤੀਰ ਛੱਡੇ
ਜੇਹੜੇ ਫੌਜਦੇ ਵਿੱਚ ਸਰਦਾਰ ਹੈਸਨ ਚੀਰ ਉਨ੍ਹਾਂਦੇ ਮਾਰ ਸਰੀਰ ਛੱਡੇ
ਮਾਰ ਮਾਰ ਮੈਦਾਨ ਸਥਾਰ ਲਾਹੇ ਜਿਵੇਂ ਵੱਢ ਤੁਖਾਨ ਸ਼ਤੀਰ ਛੱਡੇ
ਧੂੜ ਵਿੱਚ ਮੈਦਾਨ ਉਡਾ ਦਿੱਤੀ ਜਦੋਂ ਵਿੱਚ ਗੁਸੇ ਆਕੇ ਬੀਰ ਛੱਡੇ
ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਖਾਕੇ ਪਿਛਾਂ ਭਾਂਜ ਨੱਠੇ ਸਿੰਘਾ ਨਾਲ ਤੱਲਵਾਰ ਦੇ ਚੀਰ ਛੱਡੇ
ਤੋਪਾਂ ਸਣੇ ਅਸਬਾਬ ਦੇ ਛੱਡ ਗਏ ਭੱਜੇ ਜਾਣ ਵੀਰਾਂ ਤਾਈਂ ਵੀਰ ਛੱਡੇ
ਸਾਰੇ ਸਿੰਘਾਂਦੇ ਕੱਮ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਗੁਰੂਰਾਸਕਰ ਬਿਨਾ ਤੱਦਬੀਰ ਛੱਡੇ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਜਦੋਂ ਫੌਜ ਵਜੀਦੇਦੀ ਭਾਂਜ ਖਾਗਈ ਪਈ ਬੰਦੇਦੀ ਧਾਂਗ ਜਹਾਨ ਅੰਦ੍ਰ
ਸੁਣ ਸੁਣ ਵਜੀਦਖਾਂ ਦੁਖੀ ਹੋਯਾ ਕਲਬਲਾਟ ਪੈਗਈ ਉਹਦੀਜਾਨ ਅੰਦ੍ਰ
ਉਹਨੂੰ ਕੋਈ ਤਦਬੀਰਨ ਸੁੱਝਦੀਸੀ ਹੋਇਆਦੁਖੀਲੱਗਾਰਮਖਾਨ ਅੰਦ੍ਰ
ਭਾਵੀ ਰੱਬਦੀ ਐਵੇਂ ਪੈਗਿਆ ਰੋਲਾ ਗਦ੍ਰ ਮੱਚ ਗਿਆ ਇਕ ਆਨ ਅੰਦ੍ਰ
ਲੋਕ ਵਿਗੜਕੇ ਬੰਦੇਦੇ ਮਗਰ ਲਗੇ ਦਲ ਹੋਏ ਕੱਠੇਨਹੀਂ ਬਿਆਨ ਅੰਦ੍ਰ
ਬੰਦੇਬਸਤ ਨ ਕਿਸੇ ਥੋਂ ਮੂਲ ਹੋਵੇ ਹਰਕੋਈ ਆਪਣੇ ਥਾਂ ਹੈਰਾਨ ਅੰਦ੍ਰ
ਓਧਰ ਪਾ ਮਰਹੱਟਿਆਂ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹਗਿਆ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਅੰਦ੍ਰ
ਬਾਦਸ਼ਾਹਦੇ ਤਾਈਂ* ਸ਼ਿਵਰਾਜਸਿੰਘਨੇਕੀਤਾਬਹੁਤਲਾਚਾਰਮੈਦਾਨ ਅੰਦ੍ਰ
ਫੌਜਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰੁੱਝੀਆਂ ਓਸਪਾਸੇ ਖਾਲੀਪਿਆ ਪੰਜਾਬ ਨ ਧਿਆਨ ਅੰਦ੍ਰ
ਸੂਬੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਦੇ ਨਾਲ ਵਿਗੜ ਖਲੇ ਆਕੀ ਹੋਗਏ ਆਪਣੇ ਥਾਨ ਅੰਦ੍ਰ

* ਸੇਵਾ ਜੀ ਮਰਹਟਾ ॥

ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਠ ਲੜਨ ਲਗੇ ਵੜਿਆ ਸਭ ਦੇ ਆਨ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅੰਦ੍ਰ
 ਏਧਰ ਬੰਦੇ ਦਾ ਆਲਕੇ ਦਾ ਲੱਗਾ ਫਰਕ ਰਿਹਾ ਨ ਲੁੱਟ ਮਚਾਨ ਅੰਦ੍ਰ
 ਬੰਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਉਜਾੜ ਦਿੱਤੇ ਦੇਸ ਘੱਤ ਦਿੱਤਾ ਘਮਸਾਨ ਅੰਦ੍ਰ
 ਵਿੱਚ ਦੇਸ ਦੇ ਖੇਡ ਮਚਾ ਦਿੱਤੀ ਪਾਈ ਲੁੱਟ ਪੰਜਾਬ ਵੈਰਾਨ ਅੰਦ੍ਰ
 ਗਮੀ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਦਿਲੋਂ ਦੂਰ ਹੋਈ ਬੇੜਾ ਤੁਰਕ ਦਾ ਪਿਆ ਤੁਫਾਨ ਅੰਦ੍ਰ
 ਝਾਲ ਬੰਦੇ ਦੀ ਝੱਲੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜੁਰਤ ਰਹੀ ਨ ਮੁਗਲ ਪਠਾਨ ਅੰਦ੍ਰ

ਸਫ਼ੋਰੇ ਦੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੇ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਅਗੇ ਆਕੇ ਪੁਕਾਰ ਕਰਨੀ ॥

ਇੱਕ ਦਿਨ ਸਫ਼ੋਰੇ ਦੇ ਰਲ ਹਿੰਦੂ ਕੱਠੇ ਹੋਏ ਕੇ ਆਨ ਪੁਕਾਰਦੇ ਨੇ
 ਬੰਦੇ ਪਾਸ ਆਕੇ ਢਾਹੀਂ ਮਾਰ ਰੁੱਠੇ ਮੂੰਹ ਘਾ ਪੱਲੇ ਗਲ ਡਾਰਦੇ ਨੇ
 ਸਾਡੀ ਰੱਖਯਾ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਕਰ ਰੋਏ ਰੋਏ ਕੇ ਅੱਥਰੂ ਢਾਰਦੇ ਨੇ
 ਕੀਤੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਜਾਨ ਤੰਗ ਸਾਡੀ ਨਿੱਤ ਸਾਡੇ ਤੇ ਕਹਿਰ ਗੁਜ਼ਾਰਦੇ ਨੇ
 ਬਹੂ ਬੇਟੀਆਂ ਸਾਡੀਆਂ ਛੱਡ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਾਡੇ ਬੂਹਿਆਂ ਉੱਤੇ ਗਊਆਂ ਮਾਰਦੇ ਨੇ
 ਜੋ ਚਾਹੁੰਦੇ ਅਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਖੰਫ ਰੱਬ ਦਾ ਦਿਲ ਨ ਧਾਰਦੇ ਨੇ
 ਲੁੱਟ ਪੁੱਟ ਲੈਂਦੇ ਜੋਰਾਵਰੀ ਸਾਨੂੰ ਭਰੇ ਹੋਏ ਉਹ ਕਿਬਰ ਹੰਕਾਰਦੇ ਨੇ
 ਸਾਡੇ ਮੰਦ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦੂਰ ਕਰਦੇ ਉੱਤੇ ਚਾਇ ਮਸੀਤ ਉਸਾਰਦੇ ਨੇ
 ਬਹੀਆ ਸੁਰ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਪੀਰ ਓਥੇ ਕੁਤਬ ਦੀ ਨਭੀ ਨਾਮ ਉਚਾਰਦੇ ਨੇ
 ਉਹਦੀ ਕਬ੍ਰ ਦਰਵਾਜ਼ਿਓਂ ਬਾਹਰ ਵੱਡੀ ਹੋਏ ਮੁਰੀਦ ਸਭ ਓਸ ਮੱਜ਼ਾਰਦੇ ਨੇ
 ਮੁਰਦੇ ਸੜਨ ਨ ਦੇਂਦੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਦੂਣੇ ਲੈਨ ਮਸੂਲ ਬਪਾਰਦੇ ਨੇ
 ਹਾਕਮ ਹੈ ਅਸਮਾਨ ਖਾਂ ਬੜਾ ਪਾਪੀ ਆਂਦੇ ਉਸਨੇ ਦਿਣ ਖੁਵਾਰਦੇ ਨੇ
 ਅਸੀਂ ਡਰਦਿਆਂ ਉੱਚੀ ਨ ਸਾਹ ਲੈਂਦੇ ਸਾਡੇ ਦੋ ਭੀ ਦੱਮ ਲਾਚਾਰਦੇ ਨੇ
 ਡਰ ਕੱਟ ਦੇ ਝੱਟ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਦਾਬੇ ਮਾਰਦੇ ਨਿੱਤ ਤਲਵਾਰਦੇ ਨੇ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਸਫ਼ੋਰੇ ਉੱਤੇ ॥

ਇਹ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ਜਾਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਡਾਢਾ ਜੋਸ਼ ਬੰਦੇ ਤਾਈਂ ਆਇਆ ਸੀ
 ਓਸੇ ਵਕਤ ਉਹ ਸਿੱਖ ਜਾਦ ਆਈ ਤੁਰਨ ਲੱਗਿਆਂ ਗੁਰਾਂ ਸਖਾਇਆ ਸੀ
 ਸਾਹਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦਾ ਪਿੱਛੋਂ ਵੈਰ ਲੈਣਾ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਆਖ ਸੁਨਾਇਆ ਸੀ

ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਰ ਸਫੈਰੇ ਦਾ ਨਾ ਸਕਰਨਾ ਬਾਜ਼ਾਂ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪ ਫੁਰਮਾਇਆ ਸੀ
ਬੁੱਧੂ ਸ਼ਾਹ ਸਾਡਾ ਬੜਾ ਯਾਰ ਸੀਗਾ ਇਹਨਾਂ ਓਸ ਤੇ* ਫਤਵਾ ਲਾਇਆ ਸੀ
ਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਜੰਗ ਭੰਗਾਣੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪੀਰ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਤਾਈਂ ਮਰਵਾਇਆ ਸੀ
ਕਯੋਂ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਤੂੰ ਇਮਦਾਦ ਕੀਤੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਇਹ ਜੁਰਮ ਲਗਾਇਆ ਸੀ
ਏਸੇ ਜੁਲਮ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਨੇ ਬੁੱਧੂ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਾਇਆ ਸੀ
ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਇਹ ਗੱਲ ਜਾਂ ਯਾਦ ਆਈ ਓਸੇ ਵਕਤ ਹੀ ਧੌਂਸ ਵਜਵਾਇਆ ਸੀ
ਦਲ ਲੈ ਚੜ੍ਹਿਆ ਬੰਦਾ ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਘੇਰਾ ਚਾਰ ਤਰਫੀਂ ਜਾਕੇ ਪਾਇਆ ਸੀ
ਯਾਰਾਂ ਮੱਘਰ ਸਤਾਰਾਂ ਸੌ ਚੌਠ ਹੈ ਸੀ ਬੰਦਾ ਜਦੋਂ ਸਫੈਰੇ ਤੇ ਧਾਇਆ ਸੀ
ਨਾਲ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਫੌਜ ਬੇਅੰਤ ਲੈਕੇ ਘਟਾਂ ਵਾਂਗ ਚੁਫੇਰ ਹੁਮਾਇਆ ਸੀ
ਅੱਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁੜਕ ਅਗੇਤੀ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੰਗ ਦਾ ਸਾਜ ਸਜਾਇਆ ਸੀ
ਕਿਲ੍ਹਾ ਕਰ ਆਕੀ ਅੱਗੇ ਕਾਇਮ ਸਨ ਉਹ ਖਬਰ ਦਾਰ ਹੋ ਜੰਗ ਮਚਾਇਆ ਸੀ
ਦੁਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਗੋਲਾ ਦਗ ਨ ਲਗਾ ਧੂਆਂ ਵਿੱਚ ਅੱਸਮਾਨ ਦੇ ਛਾਇਆ ਸੀ
ਅੰਦ੍ਰੁਤੁਰਕ ਤੇ ਖਾਲਸਾ ਬਾਹਰ ਗੱਜੇ ਗੋਲੀ ਤੀਰਾਂ ਦਾ ਮੀਂਹ ਬਰਸਾਇਆ ਸੀ
ਕਈ ਪਿੰਡ ਸਨ ਤਾਬਿਆ ਸੱਯਦਾਂ ਦੀ ਬਾਹਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦੇ ਆਇਆ ਸੀ
ਏਧਰ ਬੰਦੇ ਦੇ ਨਾਲ ਭੀ ਸਿੰਘ ਸੂਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤਲੀ ਤੇ ਸੀਸ ਟਕਾਇਆ ਸੀ
ਅੰਦ੍ਰੁਲੜੇ ਅਸਮਾਨ ਖਾਂ ਪੀਰ ਜ਼ਾਦਾ ਬੀੜਾ ਕਸਮ ਖਾ ਜਿਸ ਉਠਾਇਆ ਸੀ
ਹੱਥੀਂ ਫੜਕੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਮਾਰਾਂਗਾ ਮੈਂ ਜ਼ਾਮਨ ਵਿੱਚ ਰਸੂਲ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ
ਦੇ ਪਹਿਰ ਉਹ ਤੋੜਕੇ ਲੜੇ ਜਾਨਾ ਮਾਰ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਮੂੰਹ ਭਵਾਇਆ ਸੀ
ਫਰਕ ਰਿਹਾ ਨ ਵਿੱਚ ਬਹਾਦੀ ਦੇ ਮਾਰ ਦਲ ਨੂੰ ਓਸ ਹਲਾਇਆ ਸੀ
ਤਿੰਨ ਪਹਿਰ ਬੀਤੇ ਜਦੋਂ ਲੜਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੰਘਾਂ ਬੈਠਕੇ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ਸੀ
ਏਸ ਤਰਾਂ ਨ ਕਿਲਾ ਇਹ ਫੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇ ਦਿਲੋਂ ਹੋਰ ਖਿਆਲ ਦੁੜਾਇਆ ਸੀ
ਬਾਬਾ ਗਿਆ ਬਿਨੋਦ ਸਿੰਘ ਪਾਸ ਬੰਦੇ ਤਾਹਨਾ ਸੂਰਮੇ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਲਾਇਆ ਸੀ
ਓਧਰ ਘਾਨ ਲੱਥੇ ਫੌਜਾਂ ਲੜਦੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਹਾਲ ਸੁਨਾਇਆ ਸੀ

*ਬੁੱਧੂ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਸਫੈਰੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਫਤਵਾ “ਭੱਠ” ਲਾਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੂੰ ਕਾਫ਼ਰ
“ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ” ਦੀ ਮਦਦ ਭੰਗਾਣੀ ਵਿੱਚ ਕਿਯੋਂ ਕੀਤੀ।।

ਤੁਸੀ ਬੈਠ ਏਥੇ ਮਾਲਾ ਫੇਰਦੇਓ ਉੱਤੇ ਫੱਟਾਂ ਦੇ ਲੂਣ ਛੜਕਾਇਆ ਸੀ
ਗੁਸਾ ਖਾ ਕੇ ਬੰਦੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਖਿੱਚ ਤੀਰ ਕਮਾਨ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਸੀ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਸਫ਼ੇਰੇ ਤੇ ਫੜ੍ਹਾ ਪਾਣੀ ॥

ਬੰਦਾ ਉੱਠਕੇ ਝੱਟ ਅੱਸਵਾਰ ਹੋਇਆ ਸਿੰਘ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਫੜ੍ਹਾ ਗਜਾਨ ਲੱਗੇ
ਇੱਕ ਚੜ੍ਹ ਆਵੇ ਉੱਤੇ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਤੁਰਕ ਦੇਖਦੂਰੋਂ ਗਮ ਖਾਨ ਲੱਗੇ
ਸਾੜ ਸਾੜ ਕਮਾਨ ਤੋਂ ਤੀਰ ਛੱਡੇ ਸੱਪਾਂ ਵਾਂਗ ਉਹ ਕਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਜਾਨ ਲੱਗੇ
ਜਿਹਨੂੰ ਛੋਹ ਜਾਂਦੇ ਥਾਂ ਰੱਖ ਲੈਂਦੇ ਵਿੱਚ ਪਲਕ ਪਰਾਨ ਉਡਾਨ ਲੱਗੇ
ਦਸਾਂ ਦਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਪਾਰ ਹੁੰਦੇ ਬੁਰਜਾਂ ਵਾਂਗ ਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਫਾਨ ਲੱਗੇ
ਮਾਨੋ ਨਾਗ ਜ਼ਹਿਰੀ ਬੰਦੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਬੁਰੇ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇ ਢੰਗ ਚਲਾਨ ਲੱਗੇ
ਹੱਡ ਭੱਠ ਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਪਾਰ ਹੁੰਦੇ ਲਹੂ ਪੀ ਕਲੇਜੜੇ ਖਾਨ ਲੱਗੇ
ਪਾਣੀ ਮੂੰਹੋਂ ਨ ਮੰਗਿਆ ਫੇਰ ਕਿਸੇ ਇੱਕਵਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤਾਈਂ ਬਾਨ ਲੱਗੇ
ਉਹ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਬੇਹੋਸ਼ ਸੁੱਤੇ ਤੀਰ ਬੰਦੇ ਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਨ ਲੱਗੇ
ਵਰ੍ਹੇ ਤੀਰ ਜਿਉਂ ਸਾਉਨਦਾ ਮੀਂਹ ਵੱਸੇ ਏਹ ਦੇਖਕੇ ਤੁਰਕ ਘਬਰਾਨ ਲੱਗੇ
ਤੀਰ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ ਨ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਅਰਜਨ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਂਗ ਨਸ਼ਾਨ ਲੱਗੇ
ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਕੁ ਸੌ ਜਾਂ ਡਿੱਗ ਪਏ ਬਾਕੀ ਡਰ ਕੇ ਜਾਣ ਛਪਾਨ ਲੱਗੇ
ਮਾਰੇ ਖੌਫ਼ ਦੇ ਕੋਈ ਨ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਛੱਡ ਮੋਰਚੇ ਪੈਰ ਖਿਸਕਾਨ ਲੱਗੇ
ਇਹ ਵੇਖ ਵਧੇ ਸਿੰਘ ਕਰ ਹੱਲਾ ਵਧ ਵਧ ਕੇ ਹੱਥ ਦਖਾਨ ਲੱਗੇ
ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਜਾ ਕੋਟ ਦੇ ਚੜ੍ਹੇ ਉੱਤੇ ਗੁਸਾ ਖਾਇਕੇ ਮਾਰ ਮਚਾਨ ਲੱਗੇ
ਭੱਜ ਗਏ ਸਭ ਮੁਗਲ ਪਠਾਨ ਸੱਯਦ ਛਪ ਛਪ ਕੇ ਜਾਨ ਬਚਾਨ ਲੱਗੇ
ਸਿੰਘ ਜਾ ਵੜੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰ ਸਾਰੇ ਕਤਲ ਆਮ ਤੇ ਹੱਥ ਉਠਾਨ ਲੱਗੇ
ਉੱਤੇ ਲੋਥ ਦੇ ਲੋਥ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੱਤੀ ਵਾਂਗ ਲੇਲਿਆਂ ਫੜ ਕਤਲਾਨ ਲੱਗੇ
ਮਾਵਾਂ ਛੱਡਕੇ ਪੁੱਤਾਂ ਨੂੰ ਨੱਠ ਗਈਆਂ ਪੁੱਤ ਪੇਵਾਂ ਕੋਲੋਂ ਅੱਗੇ ਜਾਨ ਲੱਗੇ
ਸਿੰਘਾਂ ਮਾਰ ਕੀਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰ ਡਾਢੀ ਕਤਲ ਯਾਦ ਮਹਮੂਦ ਕਰਾਨ ਲੱਗੇ
ਲੁੱਟਾਂ ਲੁੱਟੀਆਂ ਖੂਬ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਨੇ ਧਨ ਪਾਇਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਨ ਲੱਗੇ
ਖਾਕ ਸ਼ਾਹ ਸਫ਼ੇਰੇ ਨੂੰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅੱਗ ਲਾਇਕੇ ਕਰਨ ਵੈਰਾਨ ਲੱਗੇ

ਅੱਠ ਪਹਿਰ ਰਹੀ ਲੁੱਟ ਮਾਰ ਹੁੰਦੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਘਾਨ ਲੱਗੇ
ਜਾਵੇ ਪੇਸ਼ ਨ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਰੋਇ ਰੋਇਕੇ ਤੇ ਪਛੋਤਾਨ ਲੱਗੇ
ਨਾਲ ਰੁੱਖਦੇ ਟੰਗ ਅੱਸਮਾਨਖਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕਮਰੀਆਂ ਮਾਸ ਉਡਾਨ ਲੱਗੇ
ਪੈਰੀਂ ਹੋਰ ਅਮੀਰ ਸਭ ਆਨ ਡਿੱਗੇ ਪੱਲੇ ਪਾਇਕੇ ਗਲ ਬਖਸ਼ਾਨ ਲੱਗੇ
ਬੁੱਧੂਸ਼ਾਹਨੂੰ ਕਿਸਤਰਾਂ ਮਾਰਿਆਸੀ ਅੱਗੋਂ ਆਖਕੇ ਸਿੰਘ ਸੁਨਾਨ ਲੱਗੇ
ਇਹ ਓਸੇਦਾ ਬਦਲਾ ਸਜ਼ਾ ਪਾਈ ਬੜੇ ਪਾਪ ਸਾਓ ਤੁਸੀਂ ਕਮਾਨਲੱਗੇ
ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਆਖਦੇ ਅਸੀਂ ਭੁੱਲੇ ਸਾਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਇਹ ਵਾਸਤੇ ਪਾਨ ਲੱਗੇ
ਤਰਸ ਖਾਇਕੇ ਬੰਦੇ ਨੇ ਸਿੰਘ ਭੇਜੇ ਲੁੱਟ ਮਾਰ ਤੋਂ ਫੌਜ ਹਟਾਨ ਲੱਗੇ
ਮੱਨਆਂਗਿਆਸਿੰਘਪਿਛਾਂਹਪਰਤੇ ਸਾਰੇ ਕਰਨ ਤਲਵਾਰ ਮਿਆਨ ਲੱਗੇ
ਡੇਰੇ ਲਾਕੇ ਬਾਹਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਗੱਫੇ ਖੁਸ਼ੀ ਤੇ ਨਾਲ ਲਗਾਨ ਲੱਗੇ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਮੁਖਲਸ ਗੜ ਦੇ ਉੱਤੇ ਅਪਨਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ॥

ਸੱਤਕੋਹ ਸਫ਼ੈਰੇਤੋਂ ਵੱਲ ਉੱਤਰ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹਾ ਵੱਡਾ ਨਜ਼ਰ ਆਇਆ ਸੀ
ਮੁਖਲਸਗੜ੍ਹਮਸ਼ਹੂਰਸੀਨਾਮਜੀਧਾ ਮੁਖਲਸਖਾਂਪਠਾਨਬਨਾਇਆ ਸੀ
ਸਤਾਰਾਂ ਸੌ ਦਾ ਚੌਤੀਆ ਸਾਲ ਹੋਸੀ ਕਿਲ੍ਹਾ ਖ਼ਾਨ ਤਿਯਾਰ ਕਰਾਇਆ ਸੀ
ਜੰਗ ਵਾਸਤੇ ਬੜਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀਗਾ ਉੱਚਾ ਸਿਰ ਪਹਾੜ ਦੇ ਪਾਇਆ ਸੀ
ਵੱਸ ਆਪਣੇ ਕਰਲਿਆ ਝੱਟ ਬੰਦੇ ਜਮ੍ਹਾ ਕੁੱਲ ਸਾਮਾਨ ਕਰਾਇਆ ਸੀ
ਕੁੱਝ ਬਦਲਅਮਾਰਤਾਂਆਪਸਿੰਘਾਂਨਾਮਕਿਲ੍ਹਾਲੋਹਗੜ੍ਹਠਹਰਾਇਆ ਸੀ
ਜੰਗ ਵਾਸਤੇ ਓਸਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਜਮਾ ਗੋਲਾ ਬਾਰੂਦ ਰਖਾਇਆ ਸੀ
ਰਹੇ ਆਪ ਸਫ਼ੈਰੇ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਅੰਦ੍ਰ ਪੱਕਾ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਜਮਾਇਆ ਸੀ
ਮੁਸਲਮਾਨਨਬਿਰਕਦਾਕੋਈਅੱਗੋਂਸਾਇਆਸ਼ੇਰਦਾਸਭਤੇਛਾਇਆ ਸੀ
ਕੀਤਾ ਜੁਲਮ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾਝੰਡਾਧਰਮਦਾ ਫੇਰਝੁਲਾਇਆਸੀ

ਦਗੇ ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖਣੀ ਸਫ਼ੈਰੀਆਂ ਨੇ ਵਜ਼ੀਦਖ਼ਾਂ ਦੇ ਵੱਲ ॥

ਬੰਦੇ ਜਦੋਂ ਸਫ਼ੈਰੇ ਨੂੰ ਫੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਪਈ ਧਾਂਗ ਆ ਵਿੱਚ ਜਹਾਨ ਯਾਰੋ
ਜ਼ੋਰ ਦੇਖ ਸਾਰਾ ਦੇਸ ਕੰਬ ਗਿਆ ਲੈਕੇ ਨਜ਼ਰ ਮਿਲੇ ਆਨ ਆਨ ਯਾਰੋ
ਤੁੱਟਾ ਜ਼ੋਰ ਔਰੰਗੇ ਦੇ ਮਰਨ ਪਿੱਛੋਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਰਿਹਾ ਨ ਤਾਨ ਯਾਰੋ

ਡਿੱਠਾ ਨੀਵਿਆਂ ਬਾਝ ਬਚਾ ਨਾਹੀਂ ਨੀਉਂ ਬੰਦੇ ਅੱਗੇ ਚੱਲੇ ਖਾਨ ਯਾਰੋ
 ਬੰਦੇ ਸਭ ਥੋਂ ਨਜ਼ਰ ਨਿਆਜ਼ ਲੈਕੇ ਪਿਛੋਂ ਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਅਰਮਾਨ ਯਾਰੋ
 ਦੂਰ ਕੀਤੀਆਂ ਆਕੜਾਂ ਭੱਠ ਬੰਦੇ ਸਿੱਧੇ ਤੀਰ ਹੋਏ ਮੁੱਸਲਮਾਨ ਯਾਰੋ
 ਖੜੇ ਤਾਬਿਆ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਕਰ ਸੁਲੂ ਪਿਆਰ ਵਧਾਨ ਯਾਰੋ
 ਮੂੰਹੋਂ ਆਖਦੇ ਅਸੀਂ ਮੁਰੀਦ ਤੇਰੇ ਮਾਰੇ ਖੌਫ਼ ਦੇ ਪੀਰ ਬਨਾਨ ਯਾਰੋ
 ਬੱਧੇ ਹਥ ਹਮੇਸ਼ ਗੁਲਾਮ ਰਹਿੰਦੇ ਜੋ ਕਹੇ ਸੋ ਹੁਕਮ ਬਜਾਨ ਯਾਰੋ
 ਧੋਪਾ ਦੇਵੰਦੇ ਜਾਣ ਅੰਵਾਨ ਮੁੰਡਾ ਲੱਡੂ ਦੇਕੇ ਪਏ ਭਰਮਾਨ ਯਾਰੋ
 ਉੱਤੋਂ ਕਰਨ ਸਫ਼ਾਈਆਂ ਦਿਲੋਂ ਖੋਟੇ ਖੋਟੇ ਖੋਟ ਹੀ ਨਿੱਤ ਕਮਾਨ ਯਾਰੋ
 ਵਿੱਚੋਂ ਘਾਤ ਉੱਤੇ ਤਾਕ ਲਾਈ ਰੱਖਨ ਇੱਕ ਦਿਣ ਬਹਿਮਤਾ ਪਕਾਨ ਯਾਰੋ
 ਖ਼ਤ ਲਿੱਖੜਾ ਵੱਲ ਵਜ਼ੀਦ ਖ਼ਾਂ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਲਾਇਕੇ ਸੁਣੋ ਧਿਆਨ ਯਾਰੋ
 ਅਸਾਂ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਹੱਥਾਂ ਤੇ ਪਾ ਲਿਆ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫ਼ਰੇਬਾਂ ਨੂੰ ਠਾਨ ਯਾਰੋ
 ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਤੇ ਕਰ ਇੱਤਬਾਰ ਬੈਠਾ ਜੋ ਆਖੀਏ ਕਰੇ ਪਰਵਾਨ ਯਾਰੋ
 ਹੈ ਮਾਰਨਾ ਅਸਾਂ ਵਸਾਹ ਮੂਜ਼ੀ ਐਵੇਂ ਮਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਐਹਸਾਨ ਯਾਰੋ
 ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਫੌਜ ਤਿਯਾਰ ਰੱਖੋ ਅੱਛੇ ਚੋਣਵੇਂ ਚੁਣ ਜਵਾਨ ਯਾਰੋ
 ਗੋਲੀ ਦਾਰੂ ਸਿੱਕਾ ਜਮਾਂ ਰੱਖਨਾ ਜੇ ਹੋਰ ਜੰਗ ਦਾ ਕੁੱਲ ਸਾਮਾਨ ਯਾਰੋ
 ਜਦੋਂ ਲਿਖਾਂਗੇ ਝੱਟ ਹੀ ਆ ਜਾਇਓ ਫੌਜ ਲੈਕੇ ਮੁਗ਼ਲ ਪਠਾਨ ਯਾਰੋ
 ਮਾਰ ਦਿਆਂਗੇ ਫੜਕੇ ਨਾਲ ਧੋਪੇ ਇਹ ਬੰਦਾ ਹੈ ਕਾਫ਼ਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਯਾਰੋ
 ਇਹ ਲਿੱਖੜਾ ਖ਼ਤ ਸਰੰਦ ਵੱਲੇ ਪੋਲੇ ਬਾਂਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਪਾਨ ਯਾਰੋ
 ਦਿੱਤਾ ਭੇਜ ਸ਼ਤਾਬ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਘਾਤ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਬੇਈਮਾਨ ਯਾਰੋ

ਚਿੱਠੀ ਫੜੀ ਜਾਲੀ ਤੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰੀ ਕਤਲ ਕਰਨਾ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਸਵੇਰੇ ਨੂੰ ॥

ਭਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੌਨ ਵਗਾੜ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੀ ਨਿਗੁਬਾਨ ਦੇਖੋ
 ਕੌਣ ਉਨ੍ਹਦੇ ਵਾਲ ਨੂੰ ਕਰੇ ਵਿੰਗਾ ਵੱਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪ ਭਗਵਾਨ ਦੇਖੋ
 ਹੋਣ ਸਿੱਧੀਆਂ ਪੁੱਠੀਆਂ ਕਰੇ ਕੋਈ ਜਦੋਂ ਰੱਬ ਹੋਵੇ ਮਿਹਰਬਾਨ ਦੇਖੋ
 ਕਰੇ ਰੱਬ ਨ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕੀ ਇਨਸਾਨ ਦੇਖੋ
 ਕਾਸਦ ਲੈਕੇ ਖ਼ਤ ਸਰੰਦ ਵੱਲੇ ਜਿਹੜੇ ਰਾਸਤੇ ਹੋਇਆ ਰਵਾਨ ਦੇਖੋ

ਓਸ ਰਾਸਤੇ ਬੰਦੇ ਦਾ ਇੱਕ ਪਿਆ ਉਠ ਚਾਰਦਾ ਸੀ ਸਾਰਬਾਨ ਦੇਖੋ
 ਉਠ ਓਸਦੇ ਬੇ ਮੁਹਾਰ ਹੋ ਕੇ ਜਾ ਪਏ ਲੱਗੇ ਖੇਤ ਖਾਨ ਦੇਖੋ
 ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਉਹ ਭੀ ਓਥੇ ਆ ਪੁੱਜਾ ਲੱਗਾ ਰੱਬ ਕੀ ਖੇਲ ਦਖਾਨ ਦੇਖੋ
 ਸਾਰਬਾਨ ਨੇ ਭੱਜ ਕੇ ਖੋਹ ਲਈ ਲਾਠੀ ਹੱਥ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਛਾਨ ਦੇਖੋ
 ਗੁੱਸਾ ਖਾਇਕੇ ਗਿਆ ਓਹ ਵੱਲ ਉਠਾਂ ਮਾਰੀ ਇੱਕ ਨੂੰ ਲਾਕੇ ਤਾਨ ਦੇਖੋ
 ਲਾਠੀ ਵਜਦਿਆਂ ਸਾਰ ਦੋ ਫਾੜ ਹੋਈ ਪੋਲਾਵੰਝ ਸੀ ਓਹ ਬੇਜਾਨ ਦੇਖੋ
 ਚਿੱਠੀ ਨਿਕਲਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਡਿੱਗ ਪਈ ਸਾਰਬਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈਰਾਨ ਦੇਖੋ
 ਉਹਨੂੰ ਦਿਲਦੇ ਵਿੱਚ ਆ ਸ਼ੱਕ ਪਿਆ ਲੱਗ ਪਿਆ ਦਲੀਲ ਦੁੜਾਨ ਦੇਖੋ
 ਕਾਸਦ ਭੱਜਕੇ ਓਸਨੇ ਜਾ ਫੜਿਆ ਪੈਲੀ ਇੱਕ ਨ ਦਿੱਤਾ ਸੁ ਜਾਨ ਦੇਖੋ
 ਬੰਦੇ ਪਾਸ ਉਹ ਫੜਕੇ ਲੈ ਆਇਆ ਖੱਤ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਨ ਦੇਖੋ
 ਪਾਪ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਆਨ ਵਰਿਆ ਬੀਜ ਬੀਜਦੇ ਜੋ ਸੋਈ ਖਾਨ ਦੇਖੋ
 ਚਿੱਠੀ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗੀ ਅੱਖਾਂ ਹੋਈਆਂ ਲਹੂ ਲੁਹਾਨ ਦੇਖੋ
 ਓਸੇ ਵਕਤ ਹੀ ਫੌਜ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੋ ਰਹੇ ਤੱਯਾਰ ਬਲਵਾਨ ਦੇਖੋ
 ਗੋਲੀ ਸਿੱਕਾ ਹੱਥ ਯਾਰ ਤੱਯਾਰ ਰੱਖੇ ਵੇਲਾ ਜੰਗ ਦਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਆਨ ਦੇਖੋ
 ਗੁਰਮਤਾ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਫੌਲ ਦੱਸਿਆ ਕੁੱਲ ਬਿਆਨ ਦੇਖੋ
 ਸੱਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਫੇਰ ਰਈਸ ਸਾਰੇ ਸੱਭੇ ਹੋਏ ਕੱਠੇ ਬੇਈਮਾਨ ਦੇਖੋ
 ਕੀਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਫੇਰ ਸਵਾਲ ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਹੌਸਲੇ ਮਿੱਠੀ ਜ਼ਬਾਨ ਦੇਖੋ
 ਇੱਕ ਗੱਲ ਪੁੱਛਾਂ ਸੱਚੀ ਦੱਸਿਓ ਜੇ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਕਸਮ ਕੁਰਾਨ ਦੇਖੋ
 ਕੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਜਾ ਓਹਨਾਂ ਯਾਰ ਬਨ ਜੋ ਦਗਾ ਕਮਾਨ ਦੇਖੋ
 ਵਿਚਲੀ ਗੱਲ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕੀ ਸੀ ਓਸੇ ਵਕਤ ਉਹ ਸੱਚ ਸੁਨਾਨ ਦੇਖੋ
 ਕਤਲ ਕਰ ਦੇਣਾ ਦਗੋਬਾਜ਼ ਤਾਈਂ ਹੈ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਖੋ
 ਦਸੁਖਤ ਕਰਵਾ ਲਏ ਸਾਰਿਆਂ ਥੋਂ ਫੱਸ ਗਏ ਅਨਭੋਲ ਅਨਜਾਨ ਦੇਖੋ
 ਪਿੱਛੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਖ਼ਤ ਉਹ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਦੇਖ ਹੋਏ ਸੱਭੇ ਪਸ਼ੇਮਾਨ ਦੇਖੋ
 ਬੰਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾ ਦਿੱਤਾ ਲੱਗੇ ਰੋਇਕੇ ਵਾਸਤੇ ਪਾਨ ਦੇਖੋ
 ਕੱਢ ਦੰਦੀਆਂ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਡਿੱਗਦੇ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬਖ਼ਸ਼ ਦੇਹ ਨਾਮ ਭਗਵਾਨ ਦੇਖੋ

ਬੰਦੇ ਆਖਿਆ ਇਹ ਮਕਾਨ ਵੱਡਾ ਜਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਇਹਦੇ ਚਲੇ ਜਾਨ ਦੇਖੋ
 ਬਚਰਹਿਨਗੇ ਉਹ ਤਲਵਾਰ ਪਾਸੋਂ ਬਖਸ਼ਦਿਆਂਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂਦੀ ਜਾਨ ਦੇਖੋ
 ਸੱਭੇ ਜਾ ਕੱਠੇ ਉਹਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਵੱਡੇ ਸਾਨ ਜਿਹੜੇ ਖਾਨ ਦਾਨ ਦੇਖੋ
 ਹੋਰ ਭੱਜ ਕੇ ਸੈਂਕੜੇ ਆਨ ਵੜੇ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਨ ਦੇਖੋ
 ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਬੈਠੇ ਪਿਆਰੇ ਕਿਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਨ ਦੇਖੋ
 ਕਈ ਦਲੀਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮੋਏ ਘੁੱਮੇਂ ਨਾਲ ਕਈ ਜਾਨ ਗਵਾਨ ਦੇਖੋ
 ਜਦੋਂ ਆਵੰਦੀ ਅਜਲ ਨਾ ਅਕਲ ਰਹਿੰਦੀ ਸੱਭੇ ਆਖਦੇਨੇ ਬੁੱਧੀਵਾਨ ਦੇਖੋ
 ਵੇਖੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਕੈਦ ਹੋ ਗਏ ਪਏ ਮੌਤ ਦੇ ਮੂੰਹ ਨਾਦਾਨ ਦੇਖੋ
 ਮੂੰਹੋਂ ਮੂੰਹ ਹਵੇਲੀ ਉਹ ਭਰ ਘੱਤੀ ਜਿਵੇਂ ਬੋਰੀਆਂ ਟਾਲ ਲਗਾਨ ਦੇਖੋ
 ਬਾਹਰੋਂ ਝੱਟਦੇਕੇ ਜਿੰਦਾ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਸਿੰਘ ਜ਼ਰਾਭੀ ਦੇਰਨ ਲਾਨ ਦੇਖੋ
 ਉਹਨਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜਾਹ ਕੂ ਕੱਢ ਲਏ ਚੰਗੇ ਚੋਣਵੇ ਸੋਹਣੇ ਜਵਾਨ ਦੇਖੋ
 ਦਿੱਤਾ ਹੁਕਮ ਸੱਭੇ ਕਰ ਕਤਲ ਦੇਹੋ ਜੇ ਚਾਹੰਦੇ ਜਾਨ ਛੁਡਾਨ ਦੇਖੋ
 ਪਿਆਰੀ ਸੱਭਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨਹੰਦੀ ਪਿਆਰਾ ਜਾਨ ਥੋਂ ਨਹੀਂ ਜਹਾਨ ਦੇਖੋ
 ਉਹਨਾਂ ਡਰਦਿਆਂ ਫੜਤਲਵਾਰ ਲਈ ਇਕ ਵਫੋਂ ਲਗੇ ਕਤਲਾਨ ਦੇਖੋ
 ਵੱਢ ਵੱਢ ਕੇ ਲਾ ਸਥਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਿਵੇਂ ਖੇਤ ਵੱਢੇ ਕਿਰਸਾਨ ਦੇਖੋ
 ਇਕ ਰਿਹਾ ਨ ਜੀਉਂਦਾ ਜੀ ਓਥੇ ਚਲੇ ਲਹੂ ਦੇ ਵੱਗ ਕੇ ਘਾਨ ਦੇਖੋ
 ਚੂਹੜੇ ਡਾਹ ਕੇ ਬਾਹਰ ਸੁਟਾ ਦਿਤੇ ਚਾਰ ਖੂਹ ਭਰੇ ਡੂੰਘੇ ਹਾਨ ਦੇਖੋ
 ਮਿੱਟੀ ਉੱਪਰੋਂ ਪਾ ਦਬਾ ਦਿੱਤੇ ਉਹ ਅਜੇ ਭੀ ਹੈਨ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਖੋ
 ਕਤਲਗੜ੍ਹੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਨਾਮ ਉਹਦਾ ਅਜੇ ਤੱਕ ਭੀ ਲੋਕਬੁਲਾਨ ਦੇਖੋ
 ਘੋੜਾ ਦਗੇਦਾ ਰੜੇ ਹੀ ਡਿੱਗਦਾਏ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਹੀ ਬੰਦੇਪਾਨ ਦੇਖੋ
 ਏਸਤਰਾਂ ਸਫੈਰੇਦਾ ਨਾਸ ਹੋਇਆ ਧਾਂਗ ਪਈ ਆਜ਼ਿਮੀ ਅਸਮਾਨ ਦੇਖੋ
 ਹੁਣ ਤੀਕ ਨ ਵੱਸਿਆ ਉਹਾ ਜਿਹਾ ਪਿਆ ਅਜੇ ਭੀ ਹੈ ਵੈਰਾਨ ਦੇਖੋ
 ਓਥੋਂ ਮਾਰਨਗਾਰੇ ਨੂੰ ਚੋਟ ਚੜ੍ਹਿਆ ਬੰਦਾ ਗੁਰੂ ਦਾ ਧਰ ਧਿਆਨ ਦੇਖੋ
 ਸਿੱਧਾ ਹੋਇਆ ਸਹਾਰਨਪੁਰ ਵੱਲੇ ਜਾਂਦੇ ਝੂਲਦੇ ਫੜ੍ਹਾ ਨਸ਼ਾਨ ਦੇਖੋ
 ਮਾਰਕੁੱਟ ਕਰਦਾ ਉੱਤੇ ਜ਼ਾਲਮਾਂਦੇ ਪੁੱਜਾ ਮੰਚਨ ਕਪਾਲ ਤੇ ਆਨ ਦੇਖੋ

ਡੇਰੇ ਲਾ ਦਿੱਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਚੰਗਾ ਵੇਖ ਕੇ ਪਾਸ ਮੈਦਾਨ ਦੇਖੇ
ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਇਹ ਪੜ੍ਹਕੇ ਕਹਿਨਗੇ ਪੜ੍ਹਨਵਾਲੇ ਬੰਦਾ ਬੜੀ ਕਰਦਾਸੀ ਅਨੀਤ ਭਾਈ
ਐਵੇਂ ਖਲਕ ਖੁਦਾਈ ਕਤਲ ਕਰਦਾ ਦਯਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਓਸਦੇ ਚੀਤ ਭਾਈ
ਏਸ ਗੱਲ ਦਾ ਦੇ ਜਵਾਬ ਏਥੇ ਕਰਾਂ ਰਿਦੇ ਤੁਸਾਡੜੇ ਸੀਤ ਭਾਈ
ਬੰਦਾ ਕਿਸੇ ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੁਲਮ ਕਰਦਾ ਸੋਚੋ ਲਾਕੇ ਜ਼ਰਾ ਪਰੀਤ ਭਾਈ
ਸਿਰਫ ਜ਼ਾਲਮਾਂਦੇ ਤਾਈਂ ਮਾਰਦਾਸੀ ਕਰ ਜਾਣੀਓਂ ਸੱਚ ਪ੍ਰਤੀਤ ਭਾਈ
ਜ਼ਾਲਮ ਮਾਰਨੇ ਰੱਬਦਾ ਹੁਕਮ ਆਇਆ ਵਿੱਚ ਲਿੱਖ ਜਾ ਹੈ ਰਾਜਨੀਤ ਭਾਈ
ਕਰਨ ਖਲਕ ਖੁਦਾਈ ਤੰਗ ਜਿਹੜੇ ਆਏ ਮਾਰਨੇ ਓਹ ਪਲੀਤ ਭਾਈ
ਮੋਇਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂਦੇ ਅਮਨ ਅਮਾਨ ਹੋਵੇ ਉਹਨਾਂ ਮਾਰਨਾ ਕੰਮ ਪੁਨੀਤ ਭਾਈ
*ਰਾਵਨ ਕੰਸ ਯੱਦੀਤ ਫਰੋਨ ਕਾਰੂੰ ਨਮਰੂਦ ਸ਼ੱਦਾਦ ਬਨੀਤ ਭਾਈ
ਜ਼ਾਲਮ ਇਹੋ ਜਹੇ ਆਪ ਕਰਤਾਰ ਮਾਰੇ ਰੱਖੇ ਸਾਧ ਫਕੀਰ ਅਤੀਤ ਭਾਈ
ਉੱਤੇ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਜੁਲਮ ਨਜੁਲਮ ਗਿਣੀਏ ਕੰਮ ਹੈ ਸਵਾਬ ਦਾ ਮੀਤ ਭਾਈ
ਐਵੇਂ ਜਨਮ ਨ ਜਾਏ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਨਿੱਤ ਗਾ ਗੋਬਿੰਦ ਦੇ ਗੀਤ ਭਾਈ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਜਦੋਂ ਖਬਰ ਸਫੋਰੇ ਦੀ ਸੁਣੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਵਿੱਚ ਆਬੰਦੇ ਦੀ ਧਾਂਗ ਪੈਗਈ
ਗਮ ਖਾਨ ਲੱਗੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਜ਼ਾਲਮ ਉੱਤੇ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਜੁਲਮ ਦੀ ਡਾਂਗ ਪੈਗਈ
ਜਿਹੜੇ ਨੇਕ ਉਹ ਬੇਪਰਵਾਹ ਫਿਰਦੇ ਘਰ ਜ਼ਾਲਮਾਂਦੇ ਚਾਂਗਾ ਚਾਂਗ ਪੈਗਈ
ਸੁਣ ਲੈਹ ਵਜ਼ੀ ਦਖਾਂ ਗਿਆ ਸੱਬਰ ਸੀਨੇ ਓਸਦੈ ਵਿੱਚ ਆਸਾਂਗ ਪੈਗਈ
ਪਿੱਛੇ ਬੰਦੇ ਦੇ ਦਲਾਂਦੇ ਦਲ ਲੱਗੇ ਜਿਵੇਂ ਵਿੱਚ ਦਰਯਾ ਵਾਂਦੇ ਕਾਂਗ ਪੈਗਈ
ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਕੁਝ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜਿਧਰ ਫੌਜ ਟਿਡੀ ਦਲ ਵਾਂਗ ਪੈਗਈ

ਹਿੰਦੂਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ॥

ਵਿਚ ਦੇਸ ਪੰਜਾਬ ਪਿਆ ਰੋਲਾ ਸ਼ੋਰ ਮਚਿਆ ਜਿਵੇਂ ਤੂਫਾਨ ਆਇਆ

*ਨੋਟ-ਰਾਮਾਇਨ, ਮਹਾਂਭਾਰਤ, ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਤਵਾਰੀਖਾਂ, ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪੜੀਏ ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਤੁੱਛ ਸਾਲੂਮ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ॥

ਘਰ ਘਰ ਦੇ ਵਿਚ ਇਹ ਹੋਣ ਗੱਲਾਂ ਗੁਰੂ ਬੰਦਾ ਬੜਾ ਬਲਵਾਨ ਆਇਆ
ਉਹਦੀ ਤਾਬਿਆਬੀਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਿੰਦੇ ਕਰਾਮਾਤ ਦੀ ਹੈ ਉਹ ਕਾਨ ਆਇਆ
ਦੇਵ ਜਿੰਨ ਪਰੀ ਸੱਭੇ ਵੱਸ ਉਹ ਦੇ ਸਣੇ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਜ਼ੁਲਮ ਮਟਾਨ ਆਇਆ
ਕੋਈ ਆਖਦਾ ਵਧੇ ਸੀ ਪਾਪ ਬਹੁਤੇ ਦੂਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਆਪ ਭਗਵਾਨ ਆਇਆ
ਕੋਈ ਆਖਦਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਆਪ ਆਏ ਕੋਈ ਆਖਦਾ ਰਾਮ ਸੁਜਾਨ ਆਇਆ
ਕੋਈ ਆਖਦਾ ਸ਼ਿਵ ਅਵਤਾਰ ਹੈ ਇਹ ਵਿੱਚ ਜਗ ਭੰਡਾਰ ਵਰਤਾਨ ਆਇਆ
ਕੋਈ ਆਖਦਾ ਹੈ ਇਹ ਬਲੀ ਭੈਰੋਂ ਕੋਈ ਆਖਦਾ ਹੈ ਹਨੂਮਾਨ ਆਇਆ
ਕੋਈ ਆਖਦਾ ਹੈ ਨਿਹਕਲੰਕ ਇਹੋ ਕਲ ਜੁਗਦਾ ਰਾਜ ਕਮਾਨ ਆਇਆ
ਕੋਈ ਅਮਾਮ ਹਿੰਦੀ ਦਿਲੋਂ ਜਾਨ ਬੈਠਾ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰਾ ਸਭ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਆਇਆ
ਕੋਈ ਦਿਲੋਂ ਦਲੀਲ ਦੁੜਾਨ ਲੱਗੇ ਈਸਾ ਛੱਡਕੇ ਫੇਰ ਅਸਮਾਨ ਆਇਆ
ਕੋਈ ਵਲੀ ਆਖੇ ਪੀਰ ਸਿੱਧ ਕੋਈ ਕੋਈ ਆਖਦਾ ਪਾਪ ਮੁਕਾਨ ਆਇਆ
ਕੋਈ ਆਖਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੁਗੱਤਿਆਂ ਦੀ ਏਸ ਜੱਗ ਤੋਂ ਸਫਾ ਉਠਾਨ ਆਇਆ
ਕੋਈ ਆਖਦਾ ਕਾਲ ਵਜ਼ੀਦ ਖਾਂਦਾ ਦੂਰੋਂ ਚੱਲਕੇ ਓਸ ਨੂੰ ਖਾਨ ਆਇਆ
ਪਾਪ ਪਾਪੀ ਆਂਦੇ ਸਣੇ ਨਾਸ ਕਰਕੇ ਧਰਮ ਜੱਗ ਤੇ ਫੇਰ ਚਲਾਨ ਆਇਆ
ਸਫਾ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਮੁੱਢੋਂ ਜ਼ਲਮਾਂ ਦੀ ਝੰਡੇ ਧਰਮ ਦੇ ਫੇਰ ਝੁਲਾਨ ਆਇਆ
ਵਖਤ ਪਿਆਸੀ ਹਿੰਦੂ ਆਂ ਆਜ ਜਾਂ ਨੂੰ ਤਰਸਖਾ ਭਗਵਾਨ ਛੁਡਾਨ ਆਇਆ
ਦੇਸ ਝੁੱਕ ਪਿਆ ਸਾਰਾ ਵੱਲ ਬੰਦੇ ਸ਼ਰਨ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਇਆ
ਵੱਡੇ ਦਲਾਂ ਦੇ ਦਲ ਹੋ ਗਏ ਕੱਠੇ ਹੋਰ ਜੰਗਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਮਾਨ ਆਇਆ
ਅੰਤ ਰਿਹਾ ਨ ਜ਼ਰਦਾ ਮੂਲ ਕੋਈ ਅੱਸ ਬਾਬਭੀ ਬਾਹਰ ਬਿਆਨ ਆਇਆ
ਮਾਰੂ ਵੱਜਦਾ ਝੂਲ ਦੇ ਜਾਨ ਝੰਡੇ ਜਿਵੇਂ ਬੜਾ ਕੋਈ ਸੁਲਤਾਨ ਆਇਆ
ਦੇਸ ਕਰਕੇ ਸਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਨੇੜੇ ਛੱਤ ਬਾਨੂੜ ਦੇ ਜਾਨ ਆਇਆ

ਛੱਤ ਬਾਨੂੜ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਤੇ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਰਨਾ ਫੌਜ ਦਾ ਕੰਮ ਵੰਡਨੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ॥
ਇਕ ਦਿਨ ਬਾਨੂੜ ਦੇ ਬਾਹਮਣਾ ਨੇ ਕੀਤੀ ਹਾਲ ਪੁਕਾਰ ਸੌ ਆ ਬੇਲੀ
ਕਰਕੇ ਹਾਲ ਬੂਬੂ ਪੈਰੀਂ ਆਨ ਡਿੱਗੇ ਗਲ ਪੱਲੜੇ ਤੇ ਮੂੰਹ ਘਾ ਬੇਲੀ
ਜ਼ਾਰੋ ਜ਼ਾਰ ਰੋਂਦੇ ਡਾਢੇ ਦੁੱਖ ਭਰੇ ਰੋ ਰੋ ਦੇਂਦੇ ਹਾਲ ਸੁਨਾ ਬੇਲੀ

ਹਾਏ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਨੇ ਬੜਾ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਸਾਨੂੰ ਰਖਿਆ ਬੜਾ ਸਤਾ ਬੇਲੀ
 ਬਹੁ ਬੇਟੀਆਂ ਸਾਡੀਆਂ ਛੱਡਦੇ ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ ਸ਼ਰਮ ਹਯਾ ਬੇਲੀ
 ਗਊਆਂ ਮਾਰਦੇ ਸਾਡਿਆਂ ਬੁਹਿਆਂ ਤੇ ਦੇਂਦੇ ਲਹੂ ਖੂਹਾਂ ਵਿਚ ਪਾ ਬੇਲੀ
 ਘਰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਗਊ ਬੀਮਾਰ ਹੋਵੇ ਨਾਲ ਆਣਕੇ ਕਾਰੇ ਕਜਾ ਬੇਲੀ
 ਕਾਫੀ ਆਣ ਕੇ ਓਥੇ ਹੀ ਜ਼ਬਾ ਕਰਦੇ ਛੁਰੀ ਜ਼ੁਲਮ ਦੀ ਦੇਣ ਚਲਾ ਬੇਲੀ
 ਸਾਨੂੰ ਰਾਮ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਰੱਖ ਲੈ ਤੂੰ ਕਰ ਰੱਖੜਾ ਧਰਮ ਰਖਾ ਬੇਲੀ
 ਤੇਰੀ ਸ਼ਰਨ ਆਏ ਸ਼ਰਣ ਪਾਲ ਹੈਂ ਤੂੰ ਦੂਜੀ ਦਿਸਦੀ ਕੋਈ ਨ ਜਾ ਬੇਲੀ
 ਓਸੇ ਵਕਤ ਹੀ ਫੌਜ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਹੱਲਾ ਕਰੋ ਰਣਜੀਤ ਵਜਾ ਬੇਲੀ
 ਵਾਂਗ ਹੜ ਦਰਯਾ ਦੇ ਖ਼ਾਲਸਾ ਜੀ ਪਏ ਛੱਤ ਬਾਨੂੜ ਤੇ ਜਾ ਵੇਲੀ
 ਅੱਗੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖ਼ਬਰ ਨ ਮੂਲ ਹੋਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦਿਆਂ ਲੁੱਟ ਮਚਾ ਬੇਲੀ
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੱਥ ਚੁੱਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਝੱਟ ਦਿੱਤੇ ਤੱਲਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰ ਰੁੜਾ ਬੇਲੀ
 ਨਾਲ ਹੋਕੇ ਬਾਣੀਆਂ ਬਾਹਮਣਾ ਨੇ ਦਿੱਤੇ ਖਾਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ਦਖਾ ਬੇਲੀ
 ਸੱਭੇ ਮਾਰਤਲਵਾਰ ਦੀ ਭੇਟ ਕੀਤੇ ਦਿੱਤੇ ਖਾਕ ਦੇ ਨਾਲ ਰਲਾ ਬੇਲੀ
 ਹਿੰਦੂ ਦੇਖ ਜੰਦੂ ਬੋਦੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਬਾਕੀ ਮਾਰ ਕੇ ਦੇਣ ਮੁਕਾ ਬੇਲੀ
 ਜਿਹਾ ਜ਼ੁਲਮ ਚਾਇਆ ਉਹਨਾ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਸੀ ਦਿੱਤਾ ਖਾਲਸੇ ਫਲ ਭੁਗਾ ਬੇਲੀ
 ਤੁਰਕ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਪੈਰੀਂ ਆਨ ਡਿੱਗੇ ਗਊਆਂ ਜਾਣਕੇ ਲੋ ਬਚਾ ਬੇਲੀ
 ਹਿੰਦੂ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਏ ਆਕੇ ਲੈਣ ਕਸੂਰ ਬਖਸ਼ਾ ਬੇਲੀ
 ਬੰਦੇ ਆਖਿਆ ਜ਼ੁਲਮ ਥੋਂ ਕਰੋ ਤੋਬਾ ਨਾਲ ਨੱਕ ਲਕੀਰ ਕਢਾ ਬੇਲੀ
 ਅਸੀਂ ਜ਼ੁਲਮ ਨ ਕਰਾਂਗੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਤੇ ਖ਼ਾਦੇ ਕਸਮ ਕੁਰਾਨ ਉਠਾ ਬੇਲੀ
 ਬੰਦੇ ਲੁੱਟ ਥੋਂ ਫੌਜ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਦਿੱਤੇ ਡੇਰੇ ਲਾ ਬੇਲੀ
 ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਦਿੱਤਾ ਕੁੱਲ ਤਾਈਂ ਵਰਤਾ ਬੇਲੀ
 ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਆ ਸੈਂਕੜੇ ਸਿੰਘ ਸਜੇ ਹੋਇਆ ਪੰਥ ਦਾ ਬੜਾ ਵਧਾ ਬੇਲੀ
 ਬਾਜਸਿੰਘ ਤੇ ਸਿੰਘ ਹਜ਼ੂਰ ਦੋਵੇਂ ਖੰਡੇ ਪਾਹੁਲ ਇਹ ਦੇਣ ਛਕਾ ਬੇਲੀ
 ਵੰਡੇ ਕੰਮ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਰ ਜੁਮੇ ਸੱਭੇ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਨਾਲ ਚਾ ਬੇਲੀ
 ਛੱਡੇ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਰ ਕਰਨੈਲ ਦਿੱਤਾ ਸਾਰੀ ਫੌਜ ਦਿੱਤੀ ਪਿੱਛੇ ਲਾ ਬੇਲੀ

ਬਾਜ ਸਿੰਘ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜ਼ਰ ਦੇ ਕੇ ਬੇ ਬਹਾ ਬੇਲੀ
 ਰਾਮਸਿੰਘ ਦੇ ਕੁੱਲ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤਾ ਉਹ ਮਾਲ ਅਸਬਾਬ ਰਖਾ ਬੇਲੀ
 ਕਾਹਨਸਿੰਘ ਤੇ ਸਿੰਘ ਬਿਨੋਦ ਬਾਵੇ ਦਿੱਤੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਲਾਟ ਬਨਾ ਬੇਲੀ
 ਆਲੀ, ਮਾਲੀ, ਗਰਜਾ, ਬਿਜਾਸਿੰਘ ਸੂਰੇ ਬੰਦੋਬਸਤੁਰੱਖਨ ਕਰ ਕਰਾ ਬੇਲੀ
 ਲੁੱਟ ਮਾਰਕੇ ਸਿੰਘ ਲਿਆਂਵਦੇ ਜੋ ਦੇਣ ਵਿਚ ਹਜ਼ੂਰ ਪੁਰਾ ਬੇਲੀ
 ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਲੋਭ ਨ ਕਰੇ ਬੰਦਾ ਝੱਟ ਸਭਨੂੰ ਦੇਇ ਵਰਤਾ ਬੇਲੀ
 ਤਲਵਾਰ ਬੰਦੂਕ ਕਟਾਰ ਜਮਧਰ ਗੋਲੀ ਸਿੱਕਾ ਨ ਕਿਤੇ ਸਮਾ ਬੇਲੀ
 ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ਦੀ ਕਮੀ ਨ ਰਹੀ ਕੋਈਹੋਇਆ ਵਾਂਗ ਸਾਹਾਂ ਜਲ ਜਲਾ ਬੇਲੀ
 ਲਸਕਰ ਵਾਂਗ ਸਕੰਦੀ ਜਮਾਂ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਆਂਵਦਾ ਹੜ ਦਰਯਾ ਬੇਲੀ
 ਜਿੱਤ ਵੱਲ ਕਰੇ ਮੁਖ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਟਿੱਬੇ ਟੋਏ ਹੋ ਜਾਨ ਸਫਾ ਬੇਲੀ
 ਉਤੇ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਯੱਕ ਕੀਤਾ ਬੰਦੇ ਪਾਇਆ ਦੱਬ ਦਬਾ ਬੇਲੀ
 ਜੰਗੀ ਫੌਜਦਾ ਆਪ ਜਰਨੈਲ ਬਣਿਆਂ ਦਾਹਵਾ ਦਿਲੋਂ ਨ ਕੁੱਝ ਰਖਾ ਬੇਲੀ
 ਨਾਲੇ ਸਿੰਘ ਭੀ ਓਸਤੋਂ ਖੰਫ ਖਾਂਦੇ ਪੀਰ ਜ਼ਾਹਿਰਾ ਵਲੀ ਲਖਾ ਬੇਲੀ
 ਰਹਿੰਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਤਾਬਿਆ ਨਿੱਤ ਹਾਜ਼ਰ ਅੱਗੋਂ ਕੋਈ ਨ ਦੇ ਪਰਤਾ ਬੇਲੀ
 ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਪਰੀਤ ਰੱਖਨ ਇੱਕੋ ਸੱਭ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦੀ ਰਾ ਬੇਲੀ
 ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਦਾ ਦੁੱਖ ਨ ਮੂਲ ਕਰਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਂਵਦੇ ਖਾ ਖੁਲਾ ਬੇਲੀ
 ਇਕ ਦੂਸਰਾ ਦੂਏ ਤੇ ਜਾਨ ਦੇਂਦਾ ਲੈਂਦੇ ਦੁੱਖ ਤੇ ਸੁਖ ਵੰਡਾ ਬੇਲੀ
 ਦੂਜਾ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਜੀਉਂਦਾ ਸੀ ਸੱਕੇ ਹੋਂਵਦੇ ਜਿਵੇਂ ਭਰਾ ਬੇਲੀ
 ਫੌਜ ਖਾਲਸਾ ਜਦੋਂ ਤਿਆਰ ਡਿੱਠੀ ਬੰਦਾ ਦੇਂਵਦਾ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾ ਬੇਲੀ
 ਦਿਨ ਅੱਠਵੇਂ ਮਾਰ ਸਰੰਦ ਲੈਣੀ ਆਖੇ ਗੱਜ ਕੇ ਕਸਮ ਉਠਾ ਬੇਲੀ
 ਮਾਝੇ ਮਾਲਵੇ ਵਿਚ ਬੇਧੜਕ ਹੋਕੇ ਸਾਰੇ ਡੋਂਡੀਆਂ ਦੇ ਫਿਰਾ ਬੇਲੀ
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੁੱਟ ਸਰੰਦ ਦੀ ਲੁੱਟਣੀ ਏ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਜਾਓ ਝਟ ਆ ਬੇਲੀ
 ਏਹ ਸੁਣ ਕੇ ਦੇਸ ਦੇ ਚੋਰ ਡਾਕੂ ਰਲੇ ਆਣ ਕੇ ਹੁੱਮ ਹੁਮਾ ਬੇਲੀ
 ਚੜ੍ਹੇ ਵੱਲ ਸਰੰਦ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾਂ ਰਣਜੀਤ ਨੂੰ ਚੋਬ ਲਗਾ ਬੇਲੀ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਅਨੰਦਪੁਰੋਂ ਸੱਦਣਾਂ ਮਝੈਲਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਖਬਰ ਹੋਈ ਵਜ਼ੀਦ ਖਾਂ ਨੂੰ ਅਰ ਭੋਜਨਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰੋਕ ਵਾਸਤੇ ਦਲਾਵਰ ਖਾਂ ਗੁੱਲ ਸ਼ੇਰ ਖਾਂ ਮਾਲੇਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤੇ ਜੰਗ ਹੋਣਾ ਰੋਪੜ ਦਾ

ਆਪ ਚੱਲਿਆ ਚੜ੍ਹ ਸਰੰਦ ਵਲੇ ਚਿਠੀ ਵਲ ਮਝੈਲਾਂ ਦੇ ਪਾਂਵਦਾਏ
 ਸਿੱਖ ਲੈਕੇ ਗਿਆ ਅਨੰਦ ਪੁਰੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇ ਦਿਖਾਂਵਦਾਏ
 ਉਹ ਅੱਗੇ ਹੀ ਪਏ ਉਡੀਕ ਦੇ ਸਨ ਬੰਦਾ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਬੁਲਾਂਵਦਾਏ
 ਓਸੇ ਵਕਤ ਗਜਾ ਕੇ ਫੜ੍ਹਾ ਚੱਲੇ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਧਾਂਵਦਾਏ
 ਓਧਰ ਖ਼ਬਰ ਹੋਗਈ ਵਜ਼ੀਦ ਖਾਂ ਨੂੰ ਮਾਝੇਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਦਲ ਆਂਵਦਾਏ
 ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈਸੀ ਮਝੈਲੀਆਂ ਨੂੰ ਡਾਢਾ ਦਿਲ ਅੰਦ੍ਰ ਗਮ ਖਾਂਵਦਾਏ
 ਮੁਕਤਸਰਦਾ ਹਾਲ ਸੀ ਯਾਦ ਉਹਨੂੰ ਹੱਥ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਤਦੋਂ ਦਾ ਲਾਂਵਦਾਏ
 ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਨ ਮਿਲਨ ਮਝੈਲ ਜਿਵੇਂ ਸੂਬਾ ਉਹ ਬਨੌਤ ਬਨਾਂਵਦਾਏ
 ਜੇਉਹਆਨਮਿਲੇ ਫੇਰਛੱਡਦੇ ਨਹੀਂ ਟੰਗੋਂਫੜੇ ਕਾਂ ਵਾਂਗ ਕੁਰਲਾਂਵਦਾਏ
 ਜਿਵੇਂ ਸ਼ੇਰ ਬੋਂ ਹਰਨ ਦੀ ਜਾਨ ਜਾਂਦੀ ਪਿਆ ਅੱਗੋਂ ਹੀ ਜੀ ਚੁਰਾਂਵਦਾਏ
 ਫੌਜ ਦੇ ਕੇ ਖ਼ਾਨ ਮਾਲੇਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੋਂ ਰੋਕਨੇ ਲਈ ਦੁੜਾਂਵਦਾਏ
 ਆਂਹਦਾ ਰੋਕ ਲੋ ਅਗਾਂ ਨ ਆਉਨ ਦਿਹੋ ਤੋਪਾਂ ਦੇਕੇ ਪੰਜ ਝੜ੍ਹਾਂਵਦਾਏ
 ਖ਼ਵਾਜ਼ਾ ਖ਼ਿਜ਼ਰ ਨੂੰ ਮੱਦਦੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜੰਗ ਰੋਪੜੋਂ ਲੰਘ ਮਚਾਂਵਦਾਏ
 ਗੁੱਲ ਸ਼ੇਰ ਖ਼ਾਂ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਲੈਕੇ ਪਰਾ ਬੰਨ੍ਹਕੇ ਰਾਹ ਰੁਕਾਂਵਦਾਏ
 ਅੱਗੇ ਮੋਰਥੇ ਤੋਪਾਂ ਦੇ ਡਾਹ ਦਿੱਤੇ ਗੋਲੇ ਮਾਰਕੇ ਤਬਕ ਹਲਾਂਵਦਾਏ
 ਹੱਡ ਤੋੜ ਜੰਬੂਰਿਆਂ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗੋਲਾ ਮੀਂਹ ਦੇ ਵਾਂਗ ਵਰ੍ਹਾਂਵਦਾਏ
 ਡਾਢੇ ਆਨਕੇ ਸਿੰਘ ਲਾਚਾਰ ਹੋਏ ਜ਼ੋਰ ਕਿੱਧਰੇ ਪੇਸ਼ ਨ ਜਾਂਵਦਾਏ
 ਅੱਗੇ ਤੋਪ ਦੇ ਵਾਹ ਨ ਕੋਈ ਚੱਲੇ ਮਾਰ ਮਾਰ ਕੇ ਸੁਰਤ ਭੁਲਾਂਵਦਾਏ
 ਆਖਰ ਸਿੰਘ ਭੀ ਤੋੜ ਕੇ ਲੜੇ ਜਾਨਾਂ ਪਿਛਾਂ ਹੱਟਨਾ ਮੂਲਨ ਭਾਂਵਦਾਏ
 ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਕਟਾ ਵੱਢ ਹੋਈ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨ ਜ਼ਰਾ ਰਖਾਂਵਦਾਏ
 ਕੋਈ ਧੂਹ ਤਲਵਾਰ ਮਿਆਨ ਵਿਚੋਂ ਅੱਗੇ ਹੋਕੇ ਹੱਥ ਦਖਾਂਵਦਾਏ
 ਕੋਈ ਮਾਰਕੇ ਤੀਰ ਅਖੀਰ ਕਰੇ ਸੁੱਕਾ ਵਿੱਚ ਦੀ ਪਾਰ ਲੰਘਾਂਵਦਾਏ
 ਕੋਈ ਮਾਰਦਾ ਸਾਂਗ ਨਿਸ਼ੰਗ ਹੋਕੇ ਵਾਂਗ ਬੁਰਜ ਦ ਸੂਰਮੇ ਢਾਹੁੰਦਾਏ

ਨੇਜਾ ਮਾਰਦਾ ਕੋਈ ਉਲਾਰ ਕਰਕੇ ਹੱਡ ਤੋੜਦਾ ਪਾਰ ਨੂੰ ਜਾਂਵਦਾਏ
 ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਕਟਾਰ ਸਥਾਰ ਲਾਹੇ ਸਿਰ ਧੜਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਾਂਵਦਾਏ
 ਵਾਂਗ ਪੇਂਜਿਆਂ ਕੋਈ ਬੇਦਰਦ ਹੋਕੇ ਤੂੰਬੇ ਲਾਹਕੇ ਮਾਸ ਉਡਾਂਵਦਾਏ
 ਕੋਈ ਵਾਰ ਦੁਧਾਰ ਦਾ ਸਿਰੋਂ ਕਰਦਾ ਕੋਈ ਢਾਲ ਪਿਆ ਅੱਗੇ ਡਾਂਹਦਾਏ
 ਕੋਈ ਸ਼ੇਰ ਦਲੇਰ ਦੇ ਵਾਂਗ ਗੱਜੇ ਪੈਰ ਅਗਾਂ ਹੀ ਅਗਾਂ ਵਧਾਂਵਦਾਏ
 ਕੋਈ ਚਿਤ੍ਰੇ ਦੇ ਵਾਂਗ ਮਾਰ ਛਾਲਾਂ ਭੇਡਾਂ ਵਾਂਗ ਅੱਗੇ ਫੌਜ ਲਾਂਵਦਾਏ
 ਕੋਈ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਇਕੇ ਮਰੇ ਮਾਰੇ ਕੋਈ ਭੱਜਕੇ ਜਾਨ ਬਚਾਂਵਦਾਏ
 ਕੋਈ ਚੜ੍ਹ ਹਾਥੀ ਉਤੇ ਜੰਗ ਕਰਦਾ ਘੋੜੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਕੁਦਾਂਵਦਾਏ
 ਕੋਈ ਮਾਰਕੇ ਤੇਗ ਤਹਿਤੇਗ ਕਰਦਾ ਘੋੜੇ ਸਣੇ ਜਵਾਨ ਗਰਾਂਵਦਾਏ
 ਕੋਈ ਵਾਰ ਕਰੇ ਦਿਲੋਂ ਖਾਇ ਗੁੱਸਾ ਹਾਥੀ ਕੰਧ ਵਾਂਗੂੰ ਉਲਟਾਂਵਦਾਏ
 ਘਾ ਖਾਇਕੇ ਸੂਰਮੇ ਹੋਣ ਤਿੱਖੇ ਰੋਹ ਵਿਚ ਨ ਮੂਲ ਸਮਾਂਵਦਾਏ
 ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਥੋਂ ਮਾਰੋ ਮਾਰ ਹੁੰਦੀ ਅਲੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ ਸੁਹਾਂਵਦਾਏ
 ਦੀਨ ਮਜ਼੍ਹਬ ਦਾ ਆਨਕੇ ਜੰਗ ਡੱਠਾ ਪੈਰ ਕੋਈ ਨ ਪਿਛਾਂ ਹਟਾਂਵਦਾਏ
 ਰਿਹਾਮਾਰਦਾ ਫਰਕ ਨ ਦੁਹੀਂ ਵੱਲੀਂ ਪੱਲਾ ਕੋਈ ਨ ਮੂੰਹ ਪਰਤਾਂਵਦਾਏ
 ਪਾਸਾ ਕੋਈ ਨ ਹਾਰਦਾ ਨਜ਼ਰ ਆਯਾ ਦਿਨ ਲੜਦਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਜ਼ਰ ਜਾਂਵਦਾਏ
 ਉੱਤੇ ਲੋਥਦੇ ਲੋਥ ਆ ਚੜ੍ਹਨ ਲੱਗੀ ਯੰਗ ਗਿੱਦੜਾਂ ਲੂਮੜਾਂ ਕਾਂਵਦਾਏ
 ਮਰੇ ਲਹੂ ਦੇ ਘਾਨ ਮੈਦਾਨ ਅੰਦ੍ਰ ਜਿਵੇਂ ਮਾਸ਼ਕੀ ਮਸ਼ਕ ਰੁੜ੍ਹਾਂਵਦਾਏ
 ਰੰਗੇ ਸੂਰਮੇ ਲਹੂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਹੋਲੀ ਖੇਡ ਗੁਲਾਲ ਉਡਾਂਵਦਾਏ
 ਲੱਗੇ ਘਾ ਫੱਟੇ ਹੋਏ ਅੰਗ ਸਾਰੇ ਪਰ ਸੀ ਨ ਕੋਈ ਸੁਨਾਂਵਦਾਏ
 ਚੰਬੇ ਪਹਿਰਖਾ ਜਾਖਿਜ਼ਰ ਆਪਚੜ੍ਹਿਆ ਸਿਰੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੋੜੀ ਜਿਰਾਪਾਂਵਦਾਏ
 ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਹੋਯਾ ਚਿਹਰਾ ਲਾਲ ਖੂਨੀ ਲੋਹੇ ਨਾਲ ਮੜ੍ਹਿਆ ਨਿਗੁਆਂਵਦਾਏ
 ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਫੌਜਦੇ ਆਨ ਫਿਰਿਆ ਹੱਥ ਤੇਗ ਨੰਗੀ ਚਮਕਾਂਵਦਾਏ
 ਜਿੱਧਰ ਜਾਂਵਦਾ ਲਾਹੁੰਦਾ ਘਾਨ ਜਾਂਦਾ ਗੋਲੀ ਮੀਂਹ ਦੇ ਵਾਂਗ ਵਰ੍ਹਾਂਵਦਾਏ
 ਫੜੇ ਮਾਰ ਲੋ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਮੂਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਹੱਲਾ ਸ਼ੇਰੀਆਂ ਦੇ ਲੜਾਂਵਦਾਏ
 ਉੱਚੀ ਮਾਰ ਲਲਕਾਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਹੱਲਾ ਕਰਾਂਵਦਾਏ

ਹੱਲਾ ਤੋੜ ਦੇਣਾ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਜਾਨਾ ਖ਼ਵਾਜਾ ਖ਼ਿਜ਼ਰ ਤੇ ਦਲਾਵਰ ਖਾਂ ਸਿਪਾਹ ਸਾਲਾਰ
ਨੇ ਤੇ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਹੋਣਾ ਸ਼ੇਰ ਮੁਹੰਮਦ ਖਾਂ ਵਾ ਫ਼ਤੂਹਾ ਹੋਣੀ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ॥

ਤੇਗਾਂ ਮਾਰ ਹੱਲਾ ਸਿੰਘਾਂ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਹੱਟ ਫੌਜ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕੋਵਾਰ ਹੋਈ
ਪੇਸ਼ਤੁਰਕ ਦੀ ਜਾਨ ਨ ਮੂਲ ਦਿੱਤੀ ਸੈਨਾ ਮੁਗਲ ਦੀ ਸਭ ਲਾਚਾਰ ਹੋਈ
ਕੀਤੀ ਵਾਢ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਇਹੀ ਅੱਗੋਂ ਸਾਰੀ ਫੌਜਦੇ ਵਿਚਪੁਕਾਰ ਹੋਈ
ਹੋਸ਼ ਖਾਂ ਦੀ ਆਨ ਕੇ ਭੁੱਲ ਗਈ ਡਿੱਠੀ ਫੌਜ ਮੈਦਾਨ ਸਥਾਰ ਹੋਈ
ਸਿੰਘਾਂ ਆਨ ਸ਼ਹੀਦੀ ਤੇ ਲੱਕਬੱਧਾ ਮਰਨੇ ਮਾਰਨੇ ਸੈਨਾ ਤਿਆਰ ਹੋਈ
ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਤੁਰਕਾਂ ਉੱਤੇ ਟੁੱਟ ਪਏ ਗੋਲੀ ਤੀਰ ਦੀ ਬੜੀ ਬਛਾੜ ਹੋਈ
ਗਿਆ ਮਾਰਿਆ ਖਾਂ ਦਲਾਵਰਾ ਜੀ ਜਿੰਦ ਜੰਗ ਦੇ ਵਿਚ ਸ਼ਕਾਰ ਹੋਈ
ਡਿੱਗਾ* ਸ਼ੇਰਮੁਹੰਮਦ ਜ਼ਖ਼ਮ ਖਾਕੇ ਜਾਨ ਪੀੜ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਚਾਰ ਹੋਈ
ਸਣੇ ਘੋੜਿਆਂ ਢਾਹ ਅਸਵਾਰ ਮਾਰੇ ਕਾਠੀ ਸੱਖਣੀ ਬੇਸੁਮਾਰ ਹੋਈ
ਤੇਗਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਵਿਚ ਅਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਫੌਜ ਖਾਂ ਦੀ ਬੇਕਰਾਰ ਹੋਈ
ਲਾਲੀ ਚਿਹਰਿਆਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਉੱਡ ਗਈ ਸੋਭਾ ਮੂੰਹਾਂ ਦੀ ਵਾਂਗ ਵਸਾਰ ਹੋਈ
ਸਿੰਘਾਂ ਮਾਰਕੇ ਫੌਜ ਦੇ ਆਹੂ ਲਾਹੇ ਪੈਰ ਉੱਖੜੇ ਨਹੀਂ ਖਲਾਰ ਹੋਈ
ਲਾਹ ਵਿਚ ਮੈਦਾਨ ਸਥਾਰ ਦਿੱਤੇ ਕੱਟੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿਰਸਾਨ ਜਵਾਰ ਹੋਈ
ਤੂਤਾਂ ਪੱਕਿਆਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਝਾੜ ਸੁੱਟੇ ਏਹੀ ਆਨਕੇ ਗਰਮ ਤਲਵਾਰ ਹੋਈ
ਖ਼ਵਾਜਾ ਖ਼ਿਜ਼ਰ ਅਮਾਰੀ ਦੇ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਬੀਰਸਿੰਘ ਡਿੱਠਾ ਡਾਢੀ ਖਾਰ ਹੋਈ
ਗੋਲੀ ਤੱਕ ਕੇ ਮੱਥੇ ਦੇ ਵਿਚ ਮਾਰੀ ਭੱਠ ਖੋਪਰੀ ਸਿਰ ਥੀਂ ਪਾਰ ਹੋਈ
ਡਿੱਗਾ ਗਿਰਦਨੀ ਖਾ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਜਿੰਦ ਡਿੱਗਦਿਆਂ ਸਾਰ ਉੱਡਾਰ ਹੋਈ
ਲੋਥ ਚੁੱਕਨੇ ਓਸਦੇ ਵੀਰ ਆਏ ਮਾਰ ਗੋਲੀਆਂ ਦੀ ਇਕ ਸਾਰ ਹੋਈ
ਬਾਕੀ ਫੌਜ ਨੱਠੀ ਪਿਛਾਂ ਭਾਂਜ ਖਾਕੇ ਬੁਰੀ ਆਨ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਮਾਰ ਹੋਈ
ਹੋਈ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਜੈ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਆਖਰ ਆਨ ਗਰੂਰ ਦੀ ਹਾਰ ਹੋਈ

ਮਝੇਲੀਆਂ ਨੇ ਫ਼ਤੂਹੇ ਪਾਕੇ ਲੁੱਟਨਾ ਰੋਪੜ ਨੂੰ ॥

ਸਿੰਘ ਵਿਚ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਫ਼ਤੂਹਾ ਪਾਕੇ ਪਏ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਸ਼ੇਰ ਮਚਾਇਓਨੇ

* ਸ਼ੇਰ ਮੁਹੰਮਦ ਮਾਲੇਰੀਆਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਸੀ, ਖ਼ਵਾਜਾ ਖ਼ਿਜ਼ਰ ਖਾਂ ਏਸਦਾ ਭਰਾ ਸੀ ।

† ਨਿਸ਼ਤਰ ਖਾਂ ਤੇ ਵਲੀ ਮੁਹੰਮਦ ਖਾਂ ਇਹ ਖ਼ਵਾਜਾ ਖ਼ਿਜ਼ਰ ਦੇ ਚਾਚੇ ਦੇ ਪੁਤਰ ਭਰਾ ਸਨ ॥

ਪਾਈ ਹਿਲਜੁਲੀ ਸੁੱਧ ਨ ਲੈਣ ਦਿੱਤੀ ਤਲਵਾਰ ਤੇ ਹੱਥ ਉਠਾਇਓਨੇ
 ਕਤਲ ਆਮ ਕੀਤੀ ਉੱਤੇ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦੇ ਤਾਕ ਤਾਕ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜਕਾਇਓਨੇ
 ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਚੁੱਕੇ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰ ਲੰਘਾਇਓਨੇ
 ਜੇਹੜਾ ਹੱਥ ਆਯਾ ਜੀਉਂਦਾ ਛੱਡਿਆ ਨਾ ਫੜ ਬੱਕਰੇ ਵਾਂਗ ਕਤਲਾਇਓਨੇ
 ਲੋਕ ਮਾਰਕੇ ਜੰਦਰੇ ਨੱਠ ਗਏ ਸਿੰਘਾਂ ਚਾਰ ਤਰਫ਼ੀਂ ਘੇਰਾ ਪਾਇਓਨੇ
 ਦਿੱਤਾ ਜਾਨ ਨ ਭੱਜਿਆਂ ਜਾਂਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨੇਜੇ ਮਾਰਕੇ ਥਾਂ ਰਖਾਇਓਨੇ
 ਨਾਲ ਨੇਜਿਆਂ ਬਰਛੀਆਂ ਚੋਂਭੜਾਂ ਦੇ ਜੋ ਰੱਖਯਾ ਪੁੱਛ ਪੁਛਾਇਓਨੇ
 ਮਾਰੇ ਚੁਣ ਕੇ ਖਾਨ ਪਠਾਨ ਸਾਰੇ ਘਰ ਤੁਰਕਨਾਂ ਪਿੱਟਣਾ ਪਾਇਓਨੇ
 ਕੀਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਆਈ ਜਿਹਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਹੱਥ ਲਾਇਓਨੇ
 ਧਨ ਲੁੱਟਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਫੇਰ ਪਿਛਾਂ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਪਰਤਾਇਓਨੇ
 ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਖਰਚ ਮਿਲ ਗਿਆ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾ ਸ਼ੁਕ੍ਰ ਮਨਾਇਓਨੇ

ਰੋਪੜ ਨੂੰ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਕਿਉਂ ਲੁਟਿਆ ॥

ਸੈਂਹਾਂ ਖਾ ਪਹਾੜੀਆਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਥੋਂ ਜਦੋਂ ਪੁਰ ਆਨੰਦ ਛੁਡਾਇਆ ਸੀ
 ਕਿਲ੍ਹਾ ਛੁਡਾਇਆ ਸਾਰ ਹੀ ਬੇਈਮਾਨਾ ਸੈਂਹਾਂ ਤੋੜਕੇ ਜੰਗ ਮਚਾਇਆ ਸੀ
 ਓਧਰ ਸਿੰਘ ਬੇਦਾਵਾ ਦੇ ਚਲੇ ਗਏ ਏਧਰ ਫੌਜ ਪਿੱਛੋਂ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ ਸੀ
 ਅੱਗੋਂ ਹੜ ਆਵਿਚ ਦਰਯਾ ਪਿਆ ਪਿੱਛੋਂ ਗੋਲਿਆਂ ਨੇ ਝੜ ਲਾਇਆ ਸੀ
 ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਰ ਹੋਕੇ ਏਸ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਇਆ ਸੀ
 ਇਹਨਾਂ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਵਿਚ ਨ ਵੜਨ ਦਿੱਤੇ ਬੁਰਾਭਲਾਭੀ ਆਖ ਸੁਨਾਇਆ ਸੀ
 ਓਹ ਕਿੜ ਸਿੰਘਾਂ ਹੁਣ ਆਨਕੱਢੀ ਕਤਲ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਤਾਈਂ ਕਰਾਇਆ ਸੀ
 ਲੁੱਟ ਮਾਰ ਰੋਪੜ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਵੱਲ ਬੰਦੇ ਦੇ ਕਦਮ ਉਠਾਇਆ ਸੀ

ਮਾੜੇ ਦਿਆਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਆਨ ਕੇ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੂੰ ਮਿਲਨਾ ॥

ਸਿੰਘਾਂ ਵਿਚ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਫ਼ਤੂ ਪਾਈ ਤੁਰਕ ਖਾਕ ਦੇ ਨਾਲ ਸਫਾ ਮਿਲ ਗਏ
 ਮਾਰ ਫੌਜ ਨਵਾਬਾਂ ਦੀ ਗਾਲ ਦਿੱਤੀ ਧੂੜ ਨਾਲ ਉਹ ਬੇ ਹਯਾ ਮਿਲ ਗਏ
 ਘਰੋਂ ਆਏ ਸਨ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਰੋਕਣ ਨੂੰ ਅੱਗੋਂ ਉੱਠਕੇ ਸਿੰਘ ਬਲਾ ਮਿਲ ਗਏ
 ਦੇ ਜੰਗ ਦਾ ਸੱਬ ਸਾਮਾਨ ਗਏ ਹੱਥ ਜਾਰ ਭੀ ਬੈ ਬਹਾ ਮਿਲ ਗਏ

ਧਾਈ ਕਰਕੇ ਬੰਦੇ ਦੇ ਵੱਲ ਚੱਲੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਦਲ ਆ ਮਿਲ ਗਏ
 ਏਧਰ ਸਿੰਘ ਮਝੈਲ ਮਲਵਈ ਅੱਗੋਂ ਦੋਵੇਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਆਨ ਦਰਯਾ ਮਿਲ ਗਏ
 ਸੱਤਿਸੀ ਅਕਾਲ ਅਕਾਲ ਕਹਿਕੇ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਫੁੱਤੇ ਗਜਾ ਮਿਲ ਗਏ
 *ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਏ ਜਿਵੇਂ ਵਿਛੜੇ ਆਨ ਭਰਾ ਮਿਲ ਗਏ
 ਸੁੰਦ ਮੁਖਾਂ ਤੈ ਲਾਲੀ ਆਂ ਚੜ੍ਹ ਗਈ ਆਂ ਆਪੋ ਵਿਚ ਜਾਂ ਜਫੀ ਆਂ ਪਾ ਮਿਲ ਗਏ
 ਜਿਵੇਂ ਬੇਲੀ ਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਬੇਲੀ ਤਿਵੇਂ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘਾਂ ਗਲ ਲਾ ਮਿਲ ਗਏ
 ਚੜ੍ਹੇ ਜਮਾਂ ਦੇ ਦਲ ਸਰੰਦ ਉੱਤੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਕਰ ਇਕ ਸਲਾਹ ਮਿਲ ਗਏ
 ਜੀਵ ਆਤਮਾ ਜਿਵੇਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾਂ ਵਿਚੋਂ ਦੂਈ ਦਾ ਭੇਦ ਮਟਾ ਮਿਲ ਗਏ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਸਭਨਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਕੇ ਕਹਿਨਾ ॥

ਬੰਦੇ ਸੱਭ ਦਾ ਜਾਂਦਿਆਂ ਮਾਨ ਕੀਤਾ ਅੱਗੋਂ ਸਿੰਘ ਭੀ ਹੋਏ ਬਲਿਹਾਰਨਾ ਜੀ
 ਦਿਲੋਂ ਜਾਨਿਆਂ ਗੁਰੂ ਦਾ ਰੂਪ ਬੰਦਾ ਤਨਮਨ ਕੀਤਾ ਉਹਤੋਂ ਵਾਰਨਾ ਜੀ
 ਡੇਰੇ ਲਾਕੇ ਬੈਠ ਗਏ ਸਿੰਘ ਸਾਰੇ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨ ਲੱਗੇ ਸੋਹਣੀ ਧਾਰਨਾ ਜੀ
 ਹੋਈ ਦੇਗ ਤਿਆਰ ਪਰਸ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਝੱਟ ਮਾਂਦਗੀ ਤਾਈਂ ਉਤਾਰਨਾ ਜੀ
 ਬੰਦੇ ਕਰਕੇ ਸਬ ਸਰਦਾਰ ਕੱਠੇ ਕੀਤਾ ਸਭਾ ਦੇ ਵਿਚ ਉਚਾਰਨਾ ਜੀ
 ਸੁਣੋ ਖਾਲਸਾ ਸਭ ਧਿਆਨ ਧਰਕੇ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਅਰਜ਼ ਗੁਜ਼ਾਰਨਾ ਜੀ
 ਦਿੱਤੀ ਆਗਿਆ ਗੁਰਾਂ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਤਾਈਂ ਹੁਣ ਓਸਨੂੰ ਚਾਹੀਏ ਪਾਰਨਾ ਜੀ
 ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਦੀ ਪਿੱਛੋਂ ਖਬਰ ਲੈਣੀ ਪੈਹਲਾਂ ਚੜ੍ਹ ਵਜ਼ੀ ਦੇ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਜੀ
 ਨਾਲ ਇੱਟ ਦੇ ਇੱਟ ਖੜਕਾ ਦੇਣੀ ਅੱਗ ਲਾ ਸਰੰਦ ਨੂੰ ਸਾੜਨਾ ਜੀ
 ਫੜ ਕਾਜ਼ੀ ਆਂ ਸੱਯਦਾਂ ਬੁੱਚੜਾਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਪੁੱਟਕੇ ਖੂਬ ਉਜਾੜਨਾ ਜੀ
 ਫੇਰ ਚੱਲ ਪਹਾੜ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਤੇ ਖੰਡਾ ਖਿੱਚ ਕੇ ਹੱਥ ਉਲਾਰਨਾ ਜੀ
 ਮਾਰ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਪੰਮਿਆਂ ਦਗੇ ਬਾਜ਼ਾਂ ਫ਼ਰਜ਼ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਸਿਰੋਂ ਉਤਾਰਨਾ ਜੀ
 ਆਕੀ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਨਾ ਰਹਿਨ ਦੇਨਾ ਝੰਡਾ ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਦਾ ਝੁਲਾਰਨਾ ਜੀ
 ਜੜ੍ਹ ਪਾਪਦੀ ਪੁੱਟ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰਨੀ ਫੇਰ ਜੱਗ ਤੇ ਧਰਮ ਖਲਾਰਨਾ ਜੀ

*ਹੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਦੇ ਉਹ ਦਿਨ ਸਨ ਹੁਣ ਇਹ ਦਿਨ ਹਨ ਕਿ ਦਰਯਾਵਾਂ ਤੇ ਜ਼ਿਲਿਆਂ ਦੇ
 ਧੜੇ ਬੜਦੇ ਨੇ ਪਏ, ਤੂੰ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਤੇ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਉਲਾਦ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿਚ
 ਪਿਆਰ ਦੀ ਸੰਥਾ ਦੇਹ ॥

ਗਉਘਾਤਦਾਨਾਮ ਨ ਰਹਿਨ ਦੇਨਾ ਫੜ ਘਾਤੀਆਂ ਬੀਜ ਉਖਾੜਨਾ ਜੀ
ਰਾਜਖਾਲਸਾ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਦੇਖੋ ਇਹ ਅਕਾਲਦਾ ਕਾਰਨਾ ਜੀ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਆ ਸਾਕੀਆ ਦੇਹ ਸ਼ਰਾਬ ਮੈਨੂੰ ਗਮੀ ਦੂਰ ਹੋ ਚਿੱਤ ਆਨੰਦ ਹੋਵੇ
ਔਣਦਿਲਬੋਸ਼ੇਅਰ ਉਬਾਲ ਖਾਕੇ ਕਲਮਲਿਖਦਿਆਂ ਮੂਲ ਨ ਬੰਦਹੋਵੇ
ਹੋਵੇ ਸ਼ੇਅਰ ਦੇ ਵਿਚ ਤਾਸੀਰਕੋਈ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਿਆਂ ਚਿੱਤ ਪਸੰਦ ਹੋਵੇ
ਲੋਕ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਸਾਰ ਹੋਜਾਨ ਖੁਸ਼ੀ ਜਿਵੇਂ ਬਾਲ ਖਾਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਕੰਦ ਹੋਵੇ
ਦਿਲਜਾਨ ਖਿੱਚੇ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਿਆਂਦੇ ਵਿਚ ਏਹੀ ਪਰੇਮ ਦੀ ਤੰਦ ਹੋਵੇ
ਹੋਵੇ ਸ਼ੇਅਰ ਮਸ਼ਹੂਰ ਜਹਾਨ ਅੰਦ੍ਰ ਜਿਵੇਂ ਵਿਚ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਚੰਦ ਹੋਵੇ
ਪੜ੍ਹ ਸੂਰਮੇ ਏਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵਨ ਜਿਵੇਂ ਸਿਕਦਿਆਂ ਘਰ ਫ਼ਰਜ਼ੰਦ ਹੋਵੇ
ਸਾਰਾਲਿੱਖ ਅਹਿਵਾਲ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਅਗੋਜਿਸਤਰਾਂ ਨਾਲ ਸਰੰਦਹੋਵੇ

ਸਿੰਘਾ ਨੇ ਸਰੰਦ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਲੱਗਿਆਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ॥

ਦੀਨਾਨਾਥ ਕਰੀਂ ਦਯਾਮਿਹਰਸਾਥੇ ਉੱਤੇ ਪੰਥਦੇ ਨਿੱਤ ਦਯਾਲ ਰਹਿਨਾ
ਤੇਰੀ ਸ਼ਰਨਡਿੱਗੋਤੂੰਹੀਂ ਪਾਲਨਾਈਂ ਨਿੱਤਸੇਵਕਾਂ ਦਾ ਰੱਛਪਾਲ ਰਹਿਨਾ
ਤੇਰੇਬਾਝ ਨ ਆਸਰਾ ਕੋਈਸਾਡਾ ਸਾਡੀ ਪੁਸ਼ਤ ਪਨਾਹ ਗੋਪਾਲ ਰਹਿਨਾ
ਵਾਟ ਘਾਟ ਸਦਾ ਕਰੀਂ ਰੱਖਯਾ ਤੂੰ ਅੰਗ ਸੰਗ ਸਦਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿਨਾ
ਤੂੰਹੀਪਿਤਾਸਾਡਾ ਸਾਡਾਫਿਕਰਤੈਨੂੰ ਨਿਗ੍ਰਾਬਾਨਸਾਨੂੰ ਜਾਨਬਾਲ ਰਹਿਨਾ
ਦੇਖੀ ਦੁਸ਼ਮਨਾਂਦਾ ਮਾਰ ਨਾਸ ਕਰੀਂ ਹਰਵਕਤ ਸਾਡਾ ਰੱਖਵਾਲ ਰਹਿਨਾ
ਇਹੋ ਮੰਗਦਾ ਖਾਲਸਾ ਤੁਧ ਪਾਸੋਂ ਤੇਰਾ ਪੰਥ ਤੇ ਨਿੱਤ ਖਿਆਲ ਰਹਿਨਾ
ਲੱਗੇ ਚੋਟ ਨ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਨਾਂ ਦੀ ਸਾਡੇ ਸਿਰ ਉਤੇਹੋਕੇ ਢਾਲ ਰਹਿਨਾ
ਸਾਡੀ ਫ਼ਤ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਰ ਮੈਦਾਨਅੰਦ੍ਰ ਚਿੱਤੋਂ ਮੰਗਦੇ ਨਿੱਤ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਰਹਿਨਾ
ਦਿਨੋਂ ਦਿਨ ਵਧੇ ਪਰਤਾਪ ਸਾਡਾ ਹਾਲ ਜ਼ਾਲਮਾ ਨਿੱਤ ਜ਼ਵਾਲ ਰਹਿਨਾ
ਚੇਹਰੇਜ਼ਾਲਮਾਂਦੇਪੀਲੇ ਜ਼ਰਦਹੋਵਨ ਮੁੱਖਸਿੰਘਾਂਦਾ ਖੁਸ਼ੀਤੇ ਲਾਲ ਰਹਿਨਾ
ਝੰਡਾਧਰਮਵਾਲਾਝੁੱਲੇਦੇਸਅੰਦ੍ਰ ਚਾਹੀਏਜ਼ੁਲਮਦਾ ਬੁਰਜਪਾਮਾਲਰਹਿਨਾ
ਸੂਰਜਵਾਂਗਚਮਕਾਰਪਏਖਾਲਸੇਦਾ ਤੁਰਕਬੁੱਝਿਆਵਾਂਗਮਸਾਲਰਹਿਨਾ

ਵਿੱਚ ਜੰਗ ਦੇ ਪੰਥ ਦੀ ਜੈ ਹੋਵੇ ਸਿਰ ਵੈਰੀਆਂ ਗੱਜਿਆ ਕਾਲ ਰਹਿਨਾ
 ਤੇਰਾ ਪੰਥ ਤੂੰ ਬਿਰਦ ਦੀ ਲਾਜ ਰੱਖੀਂ ਰਾਖਾ ਪੰਥ ਦਾ ਨਿੱਤ ਅਕਾਲ ਰਹਿਨਾ
 ਨਿੱਤ ਧਰਮ ਦੀ ਜੈ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਦਾ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦਾ ਮੰਦਾ ਹਾਲ ਰਹਿਨਾ

ਤਬਾ ॥

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਆਸਰਾ ਨਹੀਂ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਿਰ ਤੇ ਹੱਥ ਭਗਵਾਨ ਰੱਖੀਂ
 ਪਿਤਾਵਾਂਗ ਕਰੀਂ ਸਾਡੀ ਪਾਲਨਾ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਜਾਨਕੇ ਬਾਲ ਅੰਦਾਨ ਰੱਖੀਂ
 ਤੇਰਾ ਆਸਰਾ ਇੱਕ ਜਹਾਨ ਅੰਦ੍ਰ ਜੈ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਹਰ ਮੈਦਾਨ ਰੱਖੀਂ
 ਰੱਖੀਂ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਉਤੇ ਪਿਆ ਦਾਬਾ ਝੰਡੇ ਝੁੱਲਦੇ ਲਾਲ ਨਸ਼ਾਨ ਰੱਖੀਂ
 ਬਾਗ ਪੰਥ ਦਾ ਰਹੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖਿੜਿਆ ਵਾੜੀ ਵੈਰੀਆਂ ਸਦਾ ਵੈਰਾਨ ਰੱਖੀਂ
 ਸੋਗ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦੇ ਘਰ ਪਿਆ ਰਹੇ ਝੁੱਗੇ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਅਵਾਦਾਨ ਰੱਖੀਂ
 ਦੇਗ ਤੇਗ ਰਹੇ ਹੱਥ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਜ਼ਾਲਮ ਜ਼ੋਰ ਸਦਾ ਪਸ਼ੋਮਾਨ ਰੱਖੀਂ
 ਰੰਗ ਰਾਗ ਬਖਸ਼ੀਂ ਸਦਾ ਧਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਸੁੱਨਸਾਨ ਰੱਖੀਂ
 ਕੌੜੀ ਵੇਲ ਵਾਂਗੂੰ ਵਧੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਦਾ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਬੇਨਸ਼ਾਨ ਰੱਖੀਂ
 ਹੋਵੇ ਧਰਮ ਦਾ ਫੇਰ ਜੈਕਾਰ ਸਾਰੇ ਨੌਬਤ ਵੱਜਦੀ ਵਿਚ ਜਹਾਨ ਰੱਖੀਂ
 ਜੋਧੇ ਬੀਰ ਬਲੀ ਰਹਿਨ ਪੰਥ ਅੰਦ੍ਰ ਸੂਰੇ ਗੱਜਦੇ ਸਦਾ ਜਵਾਨ ਰੱਖੀਂ
 ਕੋਈ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਹੋ ਨ ਦਮ ਮਾਰੇ ਧਾਂਗ ਵਿਚ ਪਈ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਰੱਖੀਂ
 ਰੱਖੀਂ ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਏਕਾ ਜਥਾਬੰਦੀ ਹਿਤ ਸੱਕਿਆਂ ਵੀਰਾਂ ਸਮਾਨ ਰੱਖੀਂ
 ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਵੇਖ ਜੀਵੇ ਉੱਤੇ ਆਜਜਾਂ ਦੇ ਦਯਾਵਾਨ ਰੱਖੀਂ
 ਸਿੱਖੀ ਸਿਦਕ ਨਿਬਾਹੀਏ ਨਾਲ ਸਾਸਾਂ ਹੁੰਦੇ ਧਰਮ ਤੇ ਨਿੱਤ ਕੁਰਬਾਨ ਰੱਖੀਂ
 ਮੂਜ਼ੀ ਗਿੱਦੜਾਂ ਵਾਂਗ ਨ ਦਿਲ ਦਈਂ ਵਿੱਚ ਬੀਰਤਾ ਸਦਾ ਮਸਤਾਨ ਰੱਖੀਂ
 ਪਿੱਠ ਦੇ ਨ ਨੱਠੀਏ ਜੰਗ ਵਿਚੋਂ ਮੱਥਾ ਸਾਮ੍ਹਣਾ ਹੇਠ ਕਿਰਪਾਨ ਰੱਖੀਂ
 ਸਿੰਘ ਧਰਮ ਤੇ ਸਦਾ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਵਨ ਸਾਡਾ ਫ਼ਖ਼ਰ ਇਹ ਬੜਾ ਗੁਮਾਨ ਰੱਖੀਂ
 ਤਖ਼ਤ ਤਾਜ ਬਖਸ਼ੀਂ ਸਿਰ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ ਉਤੇ ਹੁਕਮਰਾਨ ਰੱਖੀਂ
 ਕਿਲ੍ਹੇ ਕੋਟ ਸਾਰੇ ਸਾਡੀ ਤਾਬਿਆਕਰ ਆਕੀ ਕੋਈ ਨ ਮੁਗਲ ਪਠਾਨ ਰੱਖੀਂ
 ਆਪੋ ਵਿਚ ਪਿਆਰ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੀਏ ਇਕ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਦੇਂਦੇ ਜਾਨ ਰੱਖੀਂ

ਰਹੇ ਵਾਂਗ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿਤ ਸਾਡਾ ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਦੀ ਸਾਂਝ ਪਛਾਨ ਰੱਖੀਂ
 ਬੇ ਮੁੱਖ ਨ ਹੋਵੀਏ ਗੁਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਾਡੇ ਚਿੱਤ ਭਰੋਸੇ ਦਾ ਤਾਨ ਰੱਖੀਂ
 ਗੁਰਬਾਣੀਦੇ ਨਾਲ ਰਹੇਜੋੜ ਜੁੜਿਆ ਨਿੱਤਆਜਜ਼ਾਨੂੰ ਦੇਂਦੇ ਦਾਨ ਰੱਖੀਂ
 ਮਨਮੁੱਖ ਪ੍ਰਹਾਰ ਗੁਰਮੁੱਖ ਮੇਲੀਂ ਭਾਨਾ ਮੰਨਨੇ ਵਿਚ ਗ਼ਲਤਾਨ ਰੱਖੀਂ
 ਪਰਲੋਕਾਲਤੀਕਰ ਜੱਸਖਾਲਸੇਦਾ ਚੰਦਰਮਕਦਾ ਵਿਚਅਸਮਾਨ ਰੱਖੀਂ
 ਤੇਰੀ ਆਸ ਤੇ ਮਾਰ ਸਰੰਦ ਲੈਣੀ ਸਾਡੇ ਵੱਲਕਰਤਾਰ ਧਿਆਨਰੱਖੀਂ
 ਮਦਦ ਗੁਰਾਂਦੀ ਮੰਗ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਬੁੱਧਆਪਣੀ ਤੇ ਨ ਤੂੰ ਮਾਨਰੱਖੀਂ

ਖਾਲਸੇ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਅੱਗੇ ॥

ਹੱਥਜੋੜ ਸਿੰਘਾਂ ਅਰਦਾਸਕੀਤੀ ਕਲਗੀਵਾਲਿਆ ਪੰਥਦਾ ਅੰਗ ਰੱਖੀਂ
 ਤੇਰੇ ਆਸਰੇ ਤੇ ਅਸਾਂ ਲੱਕ ਬੱਧਾ ਸਾਡੀ ਰੱਖਯਾ ਵਿਚ ਤੂੰ ਜੰਗ ਰੱਖੀਂ
 ਤੇਰੇਬਾਝਨਹੀਓਂ ਕੁਝਕਰਨਜੋਗੇ ਸਾਡੇ ਸਿਰਤੇ ਸਾਇਆ ਨਿਸੰਗਰੱਖੀਂ
 ਹੋਵੇ ਪੰਥ ਦੀ ਜੈ ਮੈਦਾਨ ਅੰਦ੍ਰ ਬਲੀ ਗੱਜ ਦੇ ਸਿੰਘ ਨਿਹੰਗ ਰੱਖੀਂ
 ਤੂੰ ਪਿਤਾ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਬਾਲ ਬੱਚੇ ਸਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਂਗ ਉਛੰਗ ਰੱਖੀਂ
 ਤੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹਰ ਮੈਦਾਨ ਗੱਜੇ ਨਿੱਤ ਚੱਲਦੇ ਤੀਰ ਤੁਛੰਗ ਰੱਖੀਂ
 ਜਤੀ ਸਤੀ ਬਲੀ ਤੇਰਾ ਪੰਥ ਹੋਵੇ ਛਾਲਾਂ ਮਾਰਦੇ ਵਾਂਗ ਕੁਰੰਗ ਰੱਖੀਂ
 ਲਾ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਾਂਗ ਹਰਨਾਂ ਸਿੰਘ ਕੁੱਦਦੇ ਵਾਂਗ ਪਲੰਗ ਰੱਖੀਂ
 ਤੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਨਿੱਤ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਰਹੇ ਦਿਲ ਜ਼ਾਲਮਾਂਦੇ ਸਦਾ ਤੰਗਰੱਖੀਂ
 ਰਿੱਧਸਿੰਧ ਬਖਸ਼ੀਂ ਘਰ ਸੇਵਕਾਂ ਦੇ ਘਰ ਪਾਪੀਆਂ ਭੁੱਜਦੀ ਭੰਗ ਰੱਖੀਂ
 ਰਹੇ ਗੱਜਦਾ ਖਾਲਸਾ ਦੁਸ਼ਮਨਾਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹੀ ਵਿਚ ਅਕਾਸ਼ ਪਤੰਗ ਰੱਖੀਂ
 ਹਾਥੀਝੂਲਦੇ ਰਹਿਨ ਦਵਾਰਿਆਂਤੇ ਤਾਜ਼ੀਹਿਟਕਦੇ ਨਿੱਤ ਤੁਰੰਗ ਰੱਖੀਂ
 ਦੇਗ ਤੇਗ ਰਹੇ ਫਤ੍ਹੇ ਖਾਲਸੇਦੀ ਪਰਲੇ ਕਾਲ ਤੋੜੀ ਇਹੋ ਰੰਗ ਰੱਖੀਂ
 ਲੜਨ ਮਰਨਤੋਂ ਡਰੇ ਨ ਸਿੰਘ ਤੇਰਾ ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਸਦਾ ਮਲੰਗਰੱਖੀਂ
 ਬੀਰ ਰਸ ਬਖਸ਼ੀਂ ਪੰਥ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਚਿੱਤਜੰਗਦੀ ਨਿੱਤ ਉਮੰਗ ਰੱਖੀਂ
 ਚੇਹਰੇਸਿੰਘਾਂਦੇਚਮਕਦੇ ਲਾਲਦਿੱਸਨਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਨਾਂ ਤਾਪ ਤੇ ਖੰਘਰੱਖੀਂ
 ਅਸੀਂ ਧਰਮਦੇ ਜੰਗਤੇ ਚੜ੍ਹਨਲੱਗੇ ਸੱਚੇਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੂੰ ਸਾਡਾ ਸੰਗਰੱਖੀਂ

ਮਾਰੇ ਖਾਲਸਾ ਉਗੀਆਂ ਸ਼ੇਰਵਾਂਗੂੰ ਪਾਪੀ ਜ਼ਾਲਮਾਂਦੀ ਭੱਨੀ ਟੰਗ ਰੱਖੀਂ
 ਐਸਾ ਧਰਮ ਦਾ ਆਨਕੇ ਯੁੱਧ ਹੋਵੇ ਦੇਖ ਕੁੱਲ ਜਹਾਨ ਨੂੰ ਦੰਗ ਰੱਖੀਂ
 ਸਿੰਘਲੈਣ ਉਡਾਰੀਆਂ ਵਾਂਗਬਾਜਾਂ ਫੌਜ ਤੁਰਕਦੀ ਵਾਂਗ ਕੁਲੰਗ ਰੱਖੀਂ
 ਮੱਥਾਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਨਾਲ ਡਾਹੁਣਲੱਗੇ ਸੱਚੇਪਾਤਸ਼ਾਹ ਆਪਣਾਲੰਗਰੱਖੀਂ
 ਹੱਥਜੋੜਲੈਮੰਗ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਮੇਰੀਸ਼ਾਇਰੀ ਦਾ ਸੋਹਣਾ ਢੰਗ ਰੱਖੀਂ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਸਰੰਦ ਉਤੇ ॥

ਸਿੰਘਸੋਧ ਅਰਦਾਸ ਤਿਆਰਹੋਏ ਆਸ ਰੱਖ ਲਈ ਇਕਭਗਵਾਨ ਉੱਤੇ
 ਕਮਰਾਂਕੱਸੀਆਂਨਾਮ ਲੈ ਸਤਿਗੁਰਾਂਦਾ ਜ਼ੋਰਪਾਇਆ ਫੜ੍ਹਾ ਗਜਾਨ ਉੱਤੇ
 “ਹਮਰੇ ਦੁਸ਼ਟ ਸਭੀ ਤੁਮ ਘਾਵੋ” ਇਹ ਸੱਭਦੀ ਸ਼ਬਦ ਜ਼ਬਾਨ ਉੱਤੇ
 ਵੱਜੀ ਚੋਬ ਨਗਾਰੇ ਤੇ ਆਨ ਦੂਹਰੀ ਚੱਲੇ ਚੜ੍ਹਕੇ ਜੰਗ ਮੈਦਾਨ ਉੱਤੇ
 ਵੱਖੋ ਵੱਖ ਚੱਲੇ ਜੱਥੇ ਦੋ ਹੋਕੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਯੁੱਧ ਮਚਾਨ ਉੱਤੇ
 ਪਰ੍ਹਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਇਕ ਮਲਵਈਆਂਨੇ ਦੂਜੀ ਤਰਫ ਮਝੈਲ ਸੁਜਾਨ ਉੱਤੇ
 ਧਰਮਜੰਗਦਾ ਸਬਨੂੰ ਚਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਭਖਨ ਲਾਲੀਆਂ ਹਰ ਜਵਾਨ ਉੱਤੇ
 ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਮਾਰਦੇ ਸਿੰਘ ਛਾਲਾਂ ਚਲੇ ਚਿਤੇ ਜਿਵੇਂ ਮ੍ਰਿਗਾਨ ਉੱਤੇ
 ਸੋਹਣੇ ਸੂਰਮੇਂ ਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤ ਬਾਂਕੇ ਅੱਗੇ ਲੱਗਪਏ ਹੱਥ ਦਖਾਨ ਉੱਤੇ
 ਚੜ੍ਹੇ ਲਾਡਲੇ ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਇਕ ਧਰਮ ਦੀ ਜੈ ਬੁਲਾਨ ਉੱਤੇ
 ਚੋਰ ਧਾੜਵੀ ਦੇਸਦੇ ਆਨ ਰਲੇ ਲੁੱਟਾਂ ਲੁੱਟ ਕੇ ਘਰੇਂ ਲੈ ਜਾਨ ਉੱਤੇ
 ਰਿਹਾ ਫੌਜਦਾ ਅੰਤ ਸੁਮਾਰਨਾਹੀਂ ਧੂੜਾਂਚੱਲੀਆਂ ਉੱਡ ਅਸਮਾਨ ਉੱਤੇ
 ਬੰਦਾਚੱਲਿਆਜਿਉਂ ਰਾਮਚੰਦ ਚੜ੍ਹਿਆ ਲੰਕਾਵਾਂਗ ਸਰੰਦ ਲੁਟਾਨ ਉੱਤੇ
 ਕੈਰੋਂ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦਾ ਯੁੱਧਹੋਣ ਲੱਗਾ ਹੋਈ ਖਬਰ ਮਸ਼ਹੂਰ ਜਹਾਨ ਉੱਤੇ
 ਤੋਪਾਂ ਰਹਿਕਲੇ ਜੋੜ ਜੰਬੂਰਿਆਂ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਝੁੱਲਦੇ ਲਾਲ ਨਸ਼ਾਨ ਉੱਤੇ
 ਚੱਲੇ ਸਿੰਘ ਸਰੰਦ ਤੇ ਕਾਲਵਾਂਗੂੰ ਜਿਵੇਂ ਪਿਆ ਨਾਦਰਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਉੱਤੇ
 ਚੱਲੀ ਫੌਜ ਸਕੰਦੀ ਮਾਰ ਧੌਂਸਾ ਗੁੱਸਾ ਖਾ ਦਾਰਾ ਸੁਲਤਾਨ ਉੱਤੇ
 ਹੋਈਆਂ ਖਬਰਾਂ ਜਾ ਵਜ਼ੀਦਖਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਰ ਵਰਤਿਆ ਓਸਦੀ ਜਾਨ ਉੱਤੇ
 ਪਈ ਘਾਟਕਲੇਜੇਨੂੰ ਸੁਟਦਿਆਂਈਂ ਲਾਲੀ ਰਹੀ ਨਜ਼ਰਭੀਖਾਨ ਉੱਤੇ

ਉਹਨੂੰ ਸੁੱਝਗਈ ਹੁਣ ਛੱਡਦੇ ਨਹੀਂ ਸਿੰਘ ਚੜ੍ਹੇ ਨੇ ਮਰਨ ਮਰਾਨ ਉੱਤੇ
 ਏਹਨਾਂ ਭੱਜਿਆਂ ਭੀ ਨਹੀਂ ਜਾਨ ਦੇਣਾ ਸੁੱਕੇ ਹੋਠਤੇ ਫੇਰੇ ਜ਼ਬਾਨ ਉੱਤੇ
 ਭੱਜ ਜਾਨ ਨੂੰ ਰਾਹ ਨ ਕੋਈ ਲੱਭੇ ਨਾ ਦਿਲ ਪਏ ਤੇਗ ਉਠਾਨ ਉੱਤੇ
 ਕੋਈ ਨਾ ਹਮਾਇਤੀ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਰੁੱਝਾ ਦੱਖਨਾਨ ਉੱਤੇ
 ਕਦੇ ਆਖਦਾ ਭੱਜ ਜਾਂ ਜਾਨ ਲੈਕੇ ਕਦੇ ਸੱਟਦਾ ਹੱਥ ਮਯਾਨ ਉੱਤੇ
 ਕਦੇ ਸ਼ੇਰ ਬਣੇ ਕਦੇ ਬਣੇ ਗਿੱਦੜ ਕਦੇ ਕੁੱਦਦਾ ਜੰਗ ਮਚਾਨ ਉੱਤੇ
 ਕਦੇ ਆਖਦਾ ਸਿੱਖ ਇਹ ਚੀਜ਼ ਕੀਨੇ ਮਾਨ ਆਉਂਦਾ ਦੇਖ ਸਾਮਾਨ ਉੱਤੇ
 ਮੁਕਤਸਰ ਦੇ ਜੰਗ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਪੱਕਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਭੱਜ ਜਾਨ ਉੱਤੇ
 ਬਣੀ ਸੱਪ ਚਰੁੰਧ ਦੀ ਗੱਲ ਆਕੇ ਸੂਬਾ ਝੂਰਦਾ ਪਾਪ ਕਮਾਨ ਉੱਤੇ
 ਜਹੀਕਰੇਕੋਈ ਭਰੇਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਇਹ ਮਿਸਲ ਮਸ਼ਹੂਰ ਜਹਾਨ ਉੱਤੇ

ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਝੜਾਈ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣਕੇ ਘਬਰਾਨਾ ਸਰੰਦ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ॥

ਜਦੋਂ ਵਿਚ ਸਰੰਦ ਦੇ ਖਬਰ ਹੋਈ ਲੋਗ ਸੁਣਦਿਆਂ ਸਾਰ ਘਬਰਾਨ ਲੱਗੇ
 ਆਪੋਆਪਣਾ ਸੱਬਨੂੰ ਫਿਕਰ ਪਿਆ ਬਹਿਬਹਿ ਦਲੀਲ ਦੁੜਾਨ ਲੱਗੇ
 ਬੱਚੇ ਪਿੱਟਦੇ ਲੋਕ ਵਜ਼ੀਦ ਖਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਆਉਂਦੀ ਗਾਲ ਸੁਨਾਨ ਲੱਗੇ
 ਰੱਬਾਜੜ੍ਹਪੁੱਟੀਂ ਇਹਦੀ ਜੱਗ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਪਾਪ ਇਹਦੇ ਸਾਨੂੰ ਆਨਲੱਗੇ
 ਏਸ ਪਾਪਕੀਤਾ ਪਾਪੀ ਹੱਤਿਆਰੇ ਇਹਦੇ ਪਾਪ ਸਾਨੂੰ ਮਰਵਾਨ ਲੱਗੇ
 ਖਬਰੇ ਕੀ ਹੁਣ ਬਣੇਗੀ ਭਾ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਟੱਬਰਾਂ ਬਹਿ ਪਛੋਤਾਨ ਲੱਗੇ
 ਬੇੜਾਡੋਬ ਸਰੰਦ ਦਾ ਦੇਣਗੇਹੁਣ ਜਿਹੜੇ ਸਿੰਘਾਂਦੇ ਚੜ੍ਹਨ ਤੂਫਾਨ ਲੱਗੇ
 ਸੁਚਾਨੰਦ ਨੂੰ ਦੇਵੰਦੇ ਸਬ ਗਾਲੀਂ ਬੋਲਨ ਬੁਰੀਥੋਂ ਬੁਰੀ ਜ਼ਬਾਨ ਲੱਗੇ
 ਵੇਲੇ ਬੀਤ ਗਏ ਨੂੰ ਪਏ ਝੂਰਦੇਨੇ ਸੁੱਕੇ ਲਹੂ ਤੇ ਹੋਣ ਹੈਰਾਨ ਲੱਗੇ
 ਧਨ ਦੇ ਛੁਡਾਏ ਨ ਸਾਹਬਜ਼ਾਦੇ ਉਹੋ ਧਨ ਐਵੇਂ ਹੁਣ ਜਾਨ ਲੱਗੇ
 ਝੂਠੇਨੰਦ ਪਾਪੀ ਸਾਨੂੰ ਰੋਕਿਆਸੀ ਬੇਟੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਜਦੋਂ ਛੁਡਾਨ ਲੱਗੇ
 ਜੇਤਾਂ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਭਲਾ ਖੱਟਲੈਂਦੇ ਵੇਲਾ ਬੀਤਿਆਂ ਹੁਨ ਨ ਤਾਨ ਲੱਗੇ
 ਧਨ ਭਲੇ ਤੇ ਲਾ ਨ ਭਲਾ ਕੀਤਾ ਹੁਣ ਮੁਫਤ ਦੇ ਵਿਚ ਗਵਾਨ ਲੱਗੇ
 ਵਿਚੇ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਝੂਰਨ ਧਨਾ ਵਾਲੇ ਜਾਨ ਗੱਮ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਾਨ ਲੱਗੇ

ਸਾਹੂਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਗਸ਼ਤੇ ਗਸ਼ ਪੈਂਦੇ ਅੱਗੋਂ ਡਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦਸਤ ਆਨ ਲੱਗੇ
ਹੋਣ ਸ਼ੈਹਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੜਤਾਲ ਲੱਗੀ ਬੰਦ ਖੱਤੀ ਕਰਨ ਦੁਕਾਨ ਲੱਗੇ
ਜ਼ਰਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਫਿਕਰਜ਼ਰਾਂ ਦੇ ਪਏ ਜ਼ਰ ਜ਼ਿਮੀਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦਬਾਨ ਲੱਗੇ
ਗਹਿਣੇ ਕੱਪੜੇ ਕੀਮਤੀ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੱਢ ਕੱਢਕੇ ਲੋਕ ਛਪਾਨ ਲੱਗੇ
ਬੰਦ ਕਰ ਬੈਠੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸਾਰੇ ਭੱਜ ਜਾਨ ਦੇ ਕਰਨ ਸਾਮਾਨ ਲੱਗੇ
ਸਾਕਾਂ ਅੰਗਾਂ ਦੇ ਭਾਜੜਾਂ ਕਰ ਚੱਲੇ ਘਰਾਂ ਸੁੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜੰਦੇ ਲਾਨ ਲੱਗੇ
ਲੱਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਹ ਉਹ ਨੱਠ ਚੱਲੇ ਜਿਹੜੇ ਰਹੇ ਸੋ ਉਹ ਗੋਤੇ ਖਾਨ ਲੱਗੇ
ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਨ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸੱਕੇ ਹੀਲੇ ਬਚਨ ਦੇ ਉਹ ਬਨਾਨ ਲੱਗੇ
ਪਿਆਸੋਗ ਆ ਸੱਯਦਾਂ ਕਾਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਰੋਣ ਬਹਿਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਲੱਗੇ
ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਸੁੱਝਦਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਆਨ ਕੰਬਾਨ ਲੱਗੇ
ਰੰਨਾ ਵਿੱਚ ਗਲੀਆਂ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰਨ ਗੱਲਾਂ ਸਿਰ ਸੱਭ ਦੇ ਪੈਨ ਮਸਾਨ ਲੱਗੇ
ਥਾਂ ਥਾਂ ਝੇੜੇ ਇਹੋ ਵਿੱਚ ਮਰਦਾਂ ਨਾਲ ਕੱਠ ਦੇ ਕੱਠ ਲਗਾਨ ਲੱਗੇ
ਭਾਈ ਕੀ ਕਰੀਏ ਕਿੱਥੇ ਭੱਜ ਜਾਈਏ ਸਿੰਘ ਆਨ ਛੁੱਕੇ ਘੇਰਾ ਪਾਨ ਲੱਗੇ
ਚੜ੍ਹੇ ਹੜ ਦਰਯਾ ਦੇ ਵਾਂਗ ਆਉਂਦੇ ਢਾਹ ਲਾ ਸਰੰਦ ਰੁੜ੍ਹਾਨ ਲੱਗੇ
ਦੁੱਖ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਹੈ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦਾ ਏਸੇ ਦੁੱਖ ਥੋਂ ਜੰਗ ਮਚਾਨ ਲੱਗੇ
ਲੱਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਚਰੋਕਣੀ ਸੀ ਸਾਡੇ ਲਹੂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੁਝਾਨ ਲੱਗੇ
ਭੱਜ ਚੱਲੀਏ ਲੈ ਕੇ ਬਾਲ ਬੱਚੇ ਸੱਭੇ ਇਹ ਸਲਾਹ ਪਕਾਨ ਲੱਗੇ
ਨਾਲੇ ਰੋਣ ਵਜ਼ੀਦੇ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭੱਜ ਜਾਨ ਦੇ ਕਰਨ ਸਮਜਾਨ ਲੱਗੇ
ਏਧਰ ਪਿਆ ਸਰੰਦ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰੋਲਾ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਲੋਕ ਧਿਆਨ ਲੱਗੇ
ਓਧਰ ਸਿੰਘ ਵਡਾਲੀ ਦੇ ਨੇੜ ਛੁੱਕੇ ਝੰਡੇ ਆਨ ਕੇ ਵਿੱਚ ਮੈਦਾਨ ਲੱਗੇ
ਮਾਹ ਜੇਠ ਸਤਾਰਾਂ ਸੌ ਪੈਂਠ ਬਿਕ੍ਰਮ ਪਾ ਜਲ੍ਹੀਆਂ ਧੂੜ ਧੁਮਾਨ ਲੱਗੇ
ਕੀਤੇ ਮੌਰਚੇ ਕਾਇਮ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਤੋਪਾਂ ਬੀੜ ਸਰੰਦ ਨੂੰ ਢਾਹਨ ਲੱਗੇ

ਵਜ਼ੀਦ ਖਾਂ ਨੇ ਸਲਾਹ ਕਰਨੀ ਨਾਲ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਦੇ ॥

ਸੂਬੇ ਸੱਦ ਲਏ ਸਲ੍ਹਾਕਾਰ ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦਾ ਬੈਠਕੇ ਸੋਚ ਸਲਾਹ ਦੱਸੇ
ਸਿੰਘ ਆਉਂਦੇ ਹੈਨ ਵਹੀਰ ਘੱਤੀ ਹੁਣ ਕੀ ਕਰੀਏ ਹੋ ਦਨਾ ਦੱਸੇ

ਬੜੀ ਗੱਲ ਅੱਖੀ ਆਨ ਪਈ ਏਥੇ ਏਸ ਗੱਲ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਉਪਾ ਦੱਸੋ
 ਪੈਂਦਾ ਹੋਸਲਾ ਨਹੀਂ ਮੇਰਾ ਨਾਲ ਸਿੰਘਾਂ ਬੀੜਾ ਜੰਗਦਾ ਲੜਾਂ ਉਠਾ ਦੱਸੋ
 ਇਹ ਕੌਮਹੈ ਲੜਨ ਦੇ ਹੱਕ ਡਾਢੀ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਰਿਹਾ ਖੌਫ ਖਾ ਦੱਸੋ
 ਖਿਦਾ ਟੇਵਖਤ ਪਾਯਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਲੀਆਂ ਸੀ ਚੜ੍ਹ ਦਲ ਗਏ ਹੁਣ ਆ ਦੱਸੋ
 ਕੋਈ ਸੂਰਮਾ ਦਿੱਸਦਾ ਨਹੀਂ ਮੈਨੂੰ ਲੜੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਜਾ ਦੱਸੋ
 ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤੇ ਨਹੀਂ ਉਮੈਦ ਪੈਂਦੀ ਕੋਈ ਸੂਰਮਾਂ ਹੈ ਸੁਨਾ ਦੱਸੋ
 ਪਾਸਾ ਦਿੱਸਦਾ ਕੋਈ ਨ ਮੂਲ ਮੈਨੂੰ ਜਿੰਨੂੰ ਲਾਂ ਹਮਾਇਤ ਬੁਲਾ ਦੱਸੋ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਰੁੱਝਾ ਮਰਹੱਟਿਆਂ ਤੇ ਫੌਜਾਂ ਸਭ ਗਈਆਂ ਨਾਲ ਧਾ ਦੱਸੋ
 ਰੰਲਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਅੰਦ੍ਰ ਗਾਦ੍ਰ ਮੱਚਿਆ ਹੈ ਹਰ ਜਾ ਦੱਸੋ
 ਮੇਰਾ ਚਿੱਤ ਚਾਹੁੰਦਾ ਭੱਜ ਜਾਂ ਦਿੱਲੀ ਲਵਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਤੋਂ ਜਾਨ ਬਚਾ ਦੱਸੋ
 ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਦੇ ਆਏ ਨੇ ਇਹ ਮਾਰੂ ਕੌਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਪ੍ਰਤਾ ਦੱਸੋ
 ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੇ ਵੈਰ ਲਏ ਬਾਝੋਂ ਪਿਛਾਂ ਹਟਨ ਨ ਕਦੇ ਹਟਾ ਦੱਸੋ
 ਵੈਰ ਲੈਨ ਮੈਥੋਂ ਆਇਆ ਚੱਲ ਬੰਦਾ ਜਿੰਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਗੁਰੂ ਸਖਾ ਦੱਸੋ
 ਕਦੋਂ ਓਸਨੇ ਖੈਰ ਗੁਜ਼ਾਰਨੀਏਂ ਉਹ ਤਾਂ ਸੁਣੀਦਾ ਬੁਰੀ ਬਲਾ ਦੱਸੋ
 ਉਹਦੀ ਤਾਬਿਆ ਬੀਰ ਹਮੇਸ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਗਾ ਮੇਰੀ ਉਡਾ ਦੱਸੋ
 ਕਰਾਮਾਤ ਦੇ ਵਿਚ ਉਹ ਵਲੀ ਪੂਰਾ ਉਹਦੇ ਦੇਨਗੇ ਬੀਰ ਮੁਕਾ ਦੱਸੋ
 ਉਹਦੇ ਡਰ ਥੋਂ ਕੰਬਦੇ ਲੋਕ ਸਾਰੇ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਭੀ ਰਹੇ ਬੜਾ ਦੱਸੋ
 ਕੰਨੀਂ ਸੁਣਦਾ ਤੇ ਅੱਖੀਂ ਵੇਖਦਾ ਮੈਂ ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਪਈ ਕਹਾ ਦੱਸੋ
 ਪੀਲੇ ਸੱਬ ਦੇ ਰੰਗ ਹੋ ਗਏ ਅੱਗੋਂ ਸਾਰੀ ਫੌਜ ਰਹੀ ਗ਼ਮ ਖਾ ਦੱਸੋ
 ਕੌਣ ਲੜੇਗਾ ਵਿਚ ਮੈਦਾਨ ਜਾਕੇ ਏਸ ਗੱਲ ਉਤੇ ਤੁਸੀਂ ਰਾ ਦੱਸੋ
 ਮੇਰਾ ਚਿੱਤ ਅਗੇਤਰਾ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਕਰਾਂ ਕੀ ਮੈਂ ਹੁਣ ਭਰਾ ਦੱਸੋ
 ਏਸ ਹੱਲਿਓ ਬਚਾਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਲਾਹ ਬਨਾ ਦੱਸੋ

ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਨੇ ਵਜ਼ੀਦ ਖਾਂ ਨੂੰ ॥

ਸਲਾਕਾਰ ਸਾਰੇ ਓਸੇ ਵਕਤ ਬੋਲੇ ਸਾਡੀ ਸੁਣ ਤੂੰ ਇਹ ਸਲਾਹ ਸੂਬੇ
 ਵਿਚੋਂ ਜਾਨ ਭੀ ਕੰਬਦੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਉਤੋਂ ਆਖਦੇ ਗ਼ਮ ਨ ਖਾ ਸੂਬੇ

ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਇਹਸਿੰਘ ਨੇ ਗੱਲਕਿਹੜੀ ਤੂੰ ਐਵੇਂ ਨ ਪਿਆ ਘਬਰਾ ਸੂਬੇ
 ਤੇਰਾ ਕੀ ਬਿਗਾੜ ਇਹ ਸੱਕਦੇ ਨੇ ਹੋਇਆ ਕੀ ਜੇ ਗਏ ਨੇ ਆ ਸੂਬੇ
 ਅਸੀਂ ਲੜਾਂਗੇ ਜੰਗ ਮੈਦਾਨ ਅੰਦ੍ਰ ਹਾਂ ਆਖਦੇ ਕਸਮ ਉਠਾ ਸੂਬੇ
 ਸਿਖ ਵਾਂਗ ਚਿੜੀਆਂ ਹੋਏ ਆਣ ਕੱਠੇ ਝੱਟ ਦੇਵਾਂਗੇ ਮਾਰ ਉਡਾ ਸੂਬੇ
 ਅਸੀਂ ਸ਼ੇਰ ਉਹ ਜੱਟ ਗਵਾਰ ਗਿੱਦੜ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਕੀ ਰੋਲਾ ਪਾ ਸੂਬੇ
 ਹੱਲਾ ਇਕ ਭੀ ਨਹੀਂ ਉਹ ਜਰਨ ਜੋਗੇ ਸੱਚਆਖਦੇ ਅਸੀਂ ਸੁਨਾ ਸੂਬੇ
 ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਸਾਮਾਨ ਨੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਾਰੂ ਸਿੱਕਾ ਹੈ ਬੇ ਬਹਾ ਸੂਬੇ
 ਤੋਪਾਂਮਾਰ ਅਸੀਂ ਨਾਲ ਗੋਲਿਆਂ ਦੇ ਉਹ ਦੇਵਾਂਗੇ ਧਰਤ ਉਲਟਾ ਸੂਬੇ
 ਤੁਸਾ, ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਕਈ ਜੰਗ ਕੀਤੇ ਇਹ ਸਿੱਖ ਕੀ ਹੈਨ ਬਲਾ ਸੂਬੇ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਗਾਲ ਰੱਯਤ ਮੱਥਾ ਸੱਕਦੀ ਹੈ ਕੀ ਡਾਹ ਸੂਬੇ
 ਨਾਲ ਹਾਥੀਆਂ ਜੰਗ ਕੀ ਕੀੜੀਆਂਦਾ ਸ਼ੇਰਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਗਿੱਦੜਾਂ ਚਾ ਸੂਬੇ
 ਬਾਜਾਂ ਨਾਲ ਬਟੇਰਿਆਂ ਕੀ ਲੜਨਾ ਨੱਠ ਜਾਣਗੇ ਮਾਰ ਨੂੰ ਖਾ ਸੂਬੇ
 ਐਵੇਂ ਚਲਕੇ ਵਿਚ ਤੂੰ ਖੜਾ ਹੋ ਜਾ ਸਾਡੇ ਹੱਥ ਦੇਖੀਂ ਓਥੇ ਸ਼ਾਹ ਸੂਬੇ
 ਰਾਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਜਦਿਆਂ ਲੱਭਨਾ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਖਾ ਗੁੱਸਾ ਪਏ ਜਾ ਸੂਬੇ
 ਦੇਹ ਫੌਜ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇ ਐਵੇਂ ਦੀਨ ਨੂੰ ਲਾਜ ਨ ਲਾ ਸੂਬੇ
 ਦੁਾਵੇ ਝੂਠ ਨ ਬੰਨ੍ਹ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਹੋਣੀ ਸੋ ਜੋ ਕਰੇ ਖੁਦਾ ਸੂਬੇ

ਵਜ਼ੀਦ ਖਾਂ ਨੇ ਸਰੀਦ ਵਿਚੋਂ ਫੌਜ ਲੈਕੇ ਨਿਕਲਨਾ ॥

ਓਸੇਵਕਤਸੂਬਾ ਅਸਵਾਰ ਹੋਇਆ ਬੱਜੇਫੋਲਤੇ ਬਾਹਰ ਨਸ਼ਾਨ ਨਿਕਲੇ
 ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਫੌਜਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਸੱਜ ਧਜਦੇ ਨਾਲ ਪਠਾਨ ਨਿਕਲੇ
 ਜਿਰਾ ਪਹਿਨਕੇ ਪਾ ਹੱਥਯਾਰ ਸਾਰੇ ਨਾਲ ਆਕੜਾਂ ਬਾਹਰ ਜਵਾਨ ਨਿਕਲੇ
 ਦੁੰਬੇ ਖਾ ਕੇ ਹੋਏ ਜੋ ਖੂਬ ਮੋਟੇ ਤਾ ਮਛਾਂ ਨੂੰ ਦੇਂਵਵੇ ਖਾਨ ਨਿਕਲੇ
 ਦੀਨ ਮਜ਼੍ਹਬ ਦੇ ਜੰਗਦਾਰ ਚੜ੍ਹਿਆ ਐਲੀਰ ਕਹਿੰਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨਿਕਲੇ
 ਭਰੇ ਹੋਏ ਜੋ ਮਾਨ ਗਰੂਰ ਅੰਦ੍ਰ ਖੂਬ ਝੂਲਦੇ ਉਹ ਪਹਿਲਵਾਨ ਨਿਕਲੇ
 ਪਲੇ ਨਾਨ ਕਬਾਬ ਤੇ ਖਾ ਕੁਲਚੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਅਜਮਾਨ ਨਿਕਲੇ
 ਵਾਂਗ ਕੀ ਗੜਾਂ ਮੁੱਛਾਂ ਨੂੰ ਵੱਟਚਾੜ੍ਹੇ ਉਹ ਭੀ ਆਪਣਾ ਆਪ ਦਿਖਾਨ ਨਿਕਲੇ

ਤੇੜ ਪਾ ਤੰਬੇ ਸਿਰੀਂ ਪਹਿਨ ਕੁੱਲੇ ਚੜ੍ਹੀ ਜੰਵ ਜਿਵੇਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਨ ਨਿਕਲੇ
 ਸੱਯਦ ਮੁਗਲ ਪਠਾਨ ਤੇ ਨਾਲ ਕਾਜ਼ੀ ਮਸਲੇ ਜੰਗ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੁਨਾਨ ਨਿਕਲੇ
 ਇਕਧਰ ਹਾਥੀਆਂ ਦੇ ਪਰ੍ਹੇ ਬੱਝ ਗਏ ਝੱਟ ਪੱਟ ਲੈਕੇ ਫ਼ੀਲ ਬਾਨ ਨਿਕਲੇ
 ਦੂਜੀ ਤਰਫ਼ ਖੜੇ ਅੱਸਵਾਰ ਮੱਲੀ ਪੈਦਲ ਸਭ ਅੱਗੇ ਨਾਲ ਮਾਨ ਨਿਕਲੇ
 ਰਿਹਾ ਅੰਤ ਨ ਤੋਪ ਜੰਬੂਰਿਆਂ ਦਾ ਗੱਡੇ ਭਰੇ ਹੋਏ ਤੀਰ ਕਮਾਨ ਨਿਕਲੇ
 ਲਏ ਰਹਿਕਲੇ ਨਾਲ ਜੰਜੈਲਿਆਂ ਦੇ ਗੋਲੀ ਦਾਰੂ ਸਿੱਕਾ ਸਭ ਸਾਮਾਨ ਨਿਕਲੇ
 ਸਾਰੀ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਕੱਠੀ ਆਨ ਹੋਈ ਦੀਨ ਮਜ਼ਹਬੀ ਜੰਗ ਮਚਾਨ ਨਿਕਲੇ
 ਝੰਡੇ ਦੀਨ ਥੱਲੇ ਕੱਠਾ ਦੇਸ ਹੋਇਆ ਲੇਖਾ ਖਾਲਸੇ ਨਾਲ ਮੁਕਾਨ ਨਿਕਲੇ
 ਫੌਜ ਹੜ ਦਰਯਾ ਦੇ ਵਾਂਗ ਚੱਲੀ ਬੁੱਲੇ ਧੂੜ ਦੇ ਵੱਲ ਅਸਮਾਨ ਨਿਕਲੇ
 ਮਾਰੂ ਵੱਜਦਾ ਗੱਜਦਾ ਜਿਵੇਂ ਬੱਦਲ ਜੋਧੇ ਸੂਰਮੇ ਵੱਲ ਮੈਦਾਨ ਨਿਕਲੇ
 ਤਿੰਨ ਕੋਹ ਸਰੰਦ ਥੋਂ ਹੋ ਅੱਗੇ ਬੱਧੇ ਮੌਰਚੇ ਜੰਗ ਮਚਾਨ ਨਿਕਲੇ
 ਖਾ ਖਾਕੇ ਪਲੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਦੁੰਬੇ ਈਦ ਦੇ ਹੋਣ ਕੁਰਬਾਨ ਨਿਕਲੇ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਫੌਜ ਦੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ॥

ਡਟੇ ਤੁਰਕ ਜਾ ਜੰਗ ਮੈਦਾਨ ਅੰਦ੍ਰ ਲਹੂ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਭੀ ਜੋਸ਼ਮਾਰ ਆਯਾ
 ਏਧਰ ਖਾਲਸੇ ਨਾਲ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਦਾ ਦਲ ਰਲਕੇ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਆਯਾ
 ਵੱਖੇ ਵਖ ਲੈ ਆਪਣੇ ਜਥੇ ਤਾਈਂ ਉੱਤੇ ਮੌਰਚੇ ਝੱਟ ਸਰਦਾਰ ਆਯਾ
 ਫਤੂਹ ਸਿੰਘ ਰਲਕੇ ਬਾਜ ਸਿੰਘ ਆਏ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਲੈ ਹੱਥ ਤਲਵਾਰ ਆਯਾ
 ਕੀਤੇ ਮੌਰਚੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਝੱਟ ਕਾਇਮ ਸ਼ਾਮ ਸਿੰਘ ਹੋ ਬੜਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਆਯਾ
 ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਬਿਨੋਦ ਸਿੰਘ ਬੀਰਵੰਡਾ ਨਾਮ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿੱਤ ਚਤਾਰ ਆਯਾ
 ਆਲੀ, ਮਾਲੀ ਹਰੀ ਵੱਡੇ ਸੂਰਮੇ ਜੋ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾ ਸੀ ਬੜਾ ਬਲਕਾਰ ਆਯਾ
 ਰਾਮ ਸਿੰਘ, ਤਲੋਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਆਇਆ ਜਥਾ ਨਾਲ ਮਰੂਾੜੀਆਂ ਕਾਰ ਆਯਾ
 ਰੂਪਚੰਦ ਦੇ ਪੋਤੇ ਸਿਦਕ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਘਰ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾ ਇਤਬਾਰ ਆਯਾ
 ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਲੈ ਨਾਲ ਭਰਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਜਥਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੱਰਾਰ ਆਯਾ
 ਚੂੜ੍ਹ ਸਿੰਘ, ਨਗਾਹੀਆ ਬੀਰਬਾਂਕੇ ਖ਼ਾਲੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਦੇ ਨਾ ਵਾਰ ਆਯਾ
 ਧਾੜੀ ਵਾਲ ਤੇ ਸੇਮਿਆਂ, ਦੁੱਲਟਾਂ ਦਾ ਗੱਤ ਗਰੇਵਾਲਾਂ ਨਾਹੀਂ ਪਾਰ ਆਯਾ

ਪਰੁ ਬੰਨਬੈਰਾੜੀਏ ਆਨ ਖਲੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਥੋਂ ਇੱਕ ਲੱਲਕਾਰ ਆਯਾ
ਹੋਏ ਕਾਇਮ ਮਝੈਲੀਏ ਮੋਰਚੇ ਤੇ ਖਾ ਸ਼ੇਰ ਗੁੱਸਾ ਉੱਤੇ ਮਾਰ ਆਯਾ
ਪੁੱਠੋਹਾਰ, ਧੱਨੀਘੋਪ, ਦੜਪ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਸੀ ਹੋਨ ਨਸਾਰ ਆਯਾ
ਦੀਨਮਜ਼ੂਬਦਾ ਜੰਗ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਡੱਠਾਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨ ਗੁਬਾਰ ਆਯਾ

ਲੜਾਈ ਸੁਰੂ ॥

ਦੋਹਾਂ ਦਲਾਂ ਦੇ ਆਨ ਕੇ ਮੂੰਹ ਜੁੱਟੇ ਬੰਨੂ ਮੋਰਚੇ ਸੱਬ ਤੱਯਾਰ ਹੋਏ
ਮਾਰੂ ਵਜਿਆ ਜੰਗ ਦਾ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਝੱਟ ਵਾਰ ਹੋਏ
ਤੋਪ ਦਗਨ ਲੱਗੀ ਹੱਲੀ ਧਰਤ ਸਾਰੀ ਗੂੰਜਾਂ ਘੱਤੀਆਂ ਧੁੰਦ ਗੁਬਾਰ ਹੋਏ
ਗੜਾ ਗਾੜ ਗੜੱਮ ਗੜੱਮ ਹੋਈ ਰੌਲਾ ਮੱਚਿਆ ਤੇ ਧੁੰਦੁਕਾਰ ਹੋਏ
ਦੜਾ ਦਾੜ ਅਸਵਾਰ ਮੈਦਾਨ ਡਿੱਗੇ ਹੱਡ ਭੱਨ ਗੋਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਰ ਹੋਏ
ਗੋਲੇ ਜਾਨ ਮੈਦਾਨ ਸਫਾ ਕਰਦੇ ਭਾਵੇਂ ਕਹੀ ਪਕੀ ਅਗੇ ਆੜ ਹੋਏ
ਸਟੇ ਘੋੜਿਆਂ ਮਾਰ ਅਸਵਾਰ ਢਾਹੇ ਪੈਦਲ ਆਨਕੇ ਬੜੇ ਲਾਚਾਰ ਹੋਏ
ਤੋਪਾਂ ਚਲੀਆਂ ਵਾਂਗ ਹਨੇਰੀਆਂ ਦੇ ਅਗੇ ਕੇਲਿਆਂ ਵਾਂਗ ਸਥਾਰ ਹੋਏ
ਜਿਵੇਂ ਵਾ ਵਰੋਲਿਆਂ ਵਿਚ ਪਤੇ ਅਗੇ ਗੋਲਿਆਂ ਜਾਨ ਉਡਾਰ ਹੋਏ
ਵਿਚ ਭੁੱਟਅਕਾਸ਼ ਭੰਬੀਰੀਆਂ ਜਿਉਂ ਅੰਗ ਜੋਧਿਆਂ ਦੇ ਓਸੇ ਤਾਰ ਹੋਏ
ਤੋਪਾਂ ਮਾਰਕੇ ਤਬਕ ਉਡਾ ਦਿਤਾ ਘਤੀ ਬਦਲਾਂ ਜਿਵੇਂ ਘੁੰਮਘਾਰ ਹੋਏ
ਬੜੇ ਤੋਪਦੇ ਚੜ੍ਹ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਪਹਿਲੇ ਪੂਰ ਕਈ ਸੈਂਕੜੇ ਪਾਰ ਹੋਏ

ਤੁਰਕਾਂ ਨੇ ਤੋਪਾਂ ਮਾਰ ਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਮੋਰਚੇ ਤੋੜ ਦੇਨੇ ॥

ਝੱਲੀ ਤੋਪ ਦੀ ਝਾਲ ਨ ਮੂਲਜਾਂਦੀ ਦੁਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਕੰਬ ਦਲਗਏ
ਸਿੰਘਾਂਪਾਸਸੀ ਜਮ੍ਹਾ ਬਾਰੂਦਬੋੜ੍ਹਾ ਗੋਲੇਸਾਨਜਿਹੜੇ ਉਹਭੀ ਚੱਲ ਗਏ
ਉਹਨਾਂ ਸੈਂਕੜੇ ਬੀੜੀਆਂ ਆਨ ਤੋਪਾਂ ਲੱਗ ਗੋਲੇ ਬਾਰੂਦ ਦੇ ਤੱਲ ਗਏ
ਮੀਂਹ ਵਾਂਗ ਆਕੇ ਗੋਲਾ ਵਰੁਨ ਲੱਗਾ ਟੁੱਟ ਖ਼ਾਲਸੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੱਲ ਗਏ
ਜੇਹੜੀ ਮਾਂਗਵੀਂ ਧਾੜਸੀ ਹੋਈਕੱਠੀ ਸਾਰੇ ਜਾਨ ਬਚਾ ਅੱਗੋਂ ਟੱਲ ਗਏ
ਛਪੇ ਝਾੜੀਆਂਦੇ ਵਿਚ ਸਿਰਦੇਕੇ ਜਾਂਦੇ ਲੱਭੇ ਨ ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਵੱਲ ਗਏ
ਜੇਹੜੇ ਸਾਨ ਕੜਾਹਦੇ ਯਾਰਬਣੇ ਯਾਰੀ ਤੋੜ ਉਹ ਭੀ ਵਿਚ ਪੱਲ ਗਏ

ਜੇਹੜੇ ਫੋਕੀਆਂ ਜਲ੍ਹੀਆਂ ਪਾਂਵਦੇ ਸਨ ਆਪੋਆਪਣੇ ਰਾਹ ਉਹ ਮੱਲਗਏ
ਤੱਤ ਖਾਲਸਾ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖੜਾ ਰਿਹਾ ਬਾਕੀ ਭਾਂਜ ਖਾਕੇ ਖੱਟ ਭੱਲ ਗਏ
ਨੱਠੇ ਮੋਰਚੇ ਛੱਡ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਪੈਰ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਆਨਕੇ ਹੱਲ ਗਏ

ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੇ ਫੇਰ ਵੰਗਾਰਕੇ ਲਿਆਉਣਾ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ॥

ਡਿੱਠਾਇਹ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੇ ਹਾਲਜਦੋਂ ਅੱਗੋਂ ਵਲਣ ਸਿੰਘਾਂ ਤਾਈਂ ਝੱਟਗਏ
ਕਹਿੰਦੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕਾਹਨੂੰ ਹਰਨਹੋਏ ਮਰੋਸਾਮਣੇ ਕਿਉਂ ਪਿੱਛੇ ਹੱਟਗਏ
ਸ਼ੁਮਆਂ ਵਦੀਨਹੀਂ ਭੱਜੇ ਜਾਂਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪਿਛਲਿਆਂ ਦੀ ਲੀਹ ਪੱਟਗਏ
ਹੱਥ ਫੇਰਕੇ ਮੂੰਹਾਂ ਤੇ ਜ਼ਰਾ ਦੇਖੋ ਹੈਨ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਨੱਕ ਕੱਟ ਗਏ
ਬਣੋ ਮਰਦ ਤੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਮਰੋ ਮਾਰੋ ਰੰਨਾਂ ਵਾਂਗ ਕਾਹਨੂੰ ਦਿਲ ਘੱਟਗਏ
ਵਾਂਗ ਔਰਤਾਂ ਮੂੰਹ ਛੁਪਾ ਚੱਲੇ ਪੱਗ ਮਰਦਮੀ ਦੀ ਲਾਹਕੇ ਸੱਟ ਗਏ
ਲਾਓ ਨਾਮਨੂੰ ਲਾਜ ਨ ਮਰਦ ਹੋਕੇ ਹੋਕੇ ਸਿੰਘ ਕਿਉਂ ਗਿੱਦੜੇ ਲੱਟ ਗਏ
ਗਈਆਂ ਘੁਸੜ ਤੁਸਾਡੀਆਂ ਸ਼ੇਖੀਆਂ ਉਹ ਭੱਜ ਪਾਜ ਤੁਸਾਡੇ ਦੇ ਮੱਟਗਏ
ਬਦਲੇ ਲੈਣ ਦੀਆਂ ਰੀਝਾਂ ਉਡ ਗਈਆਂ ਵੱਡੇ ਹੋਪਾਜ਼ੀ ਦੜ ਵੱਟਗਏ
ਸੌਹਾਂ ਖਾਧੀਆਂ ਲੁੱਟ ਸਰੰਦ ਲੈਣੀ ਥੁੱਕ ਤਲੀ ਉੱਤੇ ਸੱਭੇ ਚੱਟ ਗਏ
ਗੱਲਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗੀਆਂ ਤੀਰ ਵਾਂਗੂੰ ਪੈ ਕਾਲਜੇ ਦੇ ਉੱਤੇ ਫੱਟ ਗਏ
ਗੁੱਸਾ ਖਾਕੇ ਮੁੜੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਫੇਰ ਆਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਡੱਟ ਗਏ

ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੇ ਤਾਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਲੁਟੇਰੀ ਧਾੜ ਨੂੰ ॥

ਤਾਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸਿੰਘਾਂ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲੜਕਾ ਸਾਨੂੰ ਇਤਬਾਰ ਕੀਸੀ
ਰੰਨਾ ਕਦੋਂ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਵਿਚਲੜੀਆਂ ਬਾਜਾਂ ਨਾਲ ਰਲਣੀ ਚਿੜੀਆਂ ਡਾਰ ਕੀਸੀ
ਕਦੋਂ ਪਾਜ਼ੀਆਂ ਰਣ ਤਲਵਾਰ ਮਾਰੀ ਬੰਬ ਪਾਵਨਾ ਵੱਜ ਘੁੰਮ ਘਾਰ ਕੀਸੀ
ਨਾਲ ਤਾਜ਼ੀਆਂ ਖੋਤਿਆਂ ਸੰਗ ਕਾਧਾ ਪਿੱਛੇ ਭੇਡ ਲੱਗ ਹੋਵਨਾ ਪਾਰ ਕੀਸੀ
ਸੋਨੇ ਵਿਚ ਤਾਂਬਾ ਏਵੇਂ ਆਨਰ ਲਿਆ ਪੈਣਾ ਓਸਦਾ ਕਦਰ ਬਾਜ਼ਾਰ ਕੀਸੀ
ਸ਼ੇਰਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਸੰਗ ਸੀ ਗਿੱਦੜਾਂ ਦਾ ਪਾਜ਼ੀ ਸੂਰਮੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਸੀ
ਤੁਸੀਂ ਸਾਓ ਕੜਾਹ ਦੇ ਯਾਰ ਬਣੇ ਰਣ ਚੱਕਣੀ ਤੁਸਾਂ ਤਲਵਾਰ ਕੀਸੀ
ਐਵੇਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਨਾਮਨੂੰ ਲਾਜ ਲਾਈ ਤੁਸਾਂ ਝੱਲਣਾ ਤੁਰਕਦਾ ਵਾਰ ਕੀਸੀ

ਤੁਸਾਂ ਆਖਿਆ ਲੁੱਟਾਂ ਸੁਖਾਲੀਆਂਨੇ ਏਸਮਾਰਦੀ ਤੁਸਾਂਨੂੰ ਸਾਰ ਕੀਸੀ
 ਪਿਛਾਂ ਨੱਠ ਮਰਾਸੀਆਂ ਵਾਂਗ ਚੱਲੇ ਭੈੜੇ ਕੱਮੀਆਂਦੇ ਤਾਈਂ ਖਾਰ ਕੀਸੀ
 ਸੱਚੇਸਿੰਘ ਹੁੰਦੇ ਟੋਟੇ ਹੋਮਰਦੇ ਤੁਸਾਂ ਨਕਲੀਆਂਦੇ ਤਾਈਂ ਆਰ ਕੀਸੀ
 ਜੱਟ ਰਾਠ ਹੋਕੇ ਜੰਗੋਂ ਭੱਜ ਚੱਲੇ ਆਈ ਮੂਰਖੋ ਚਿੱਤ ਵਿਚਾਰ ਕੀਸੀ
 ਰੰਨਾਂਬਣਦਿਓ ਪਾਕੇ ਬਾਹੀਂ ਚੁੜੇ ਐਵੇਂ ਪਹਿਨਣੇ ਅੰਗ ਹਥਯਾਰਕੀਸੀ
 ਘੁੰਡਕੱਢਕੇ ਬਹਿੰਦਿਓ ਡਾਹਪੀੜੇ ਫੇਰ ਬੰਨ੍ਹਣੀ ਸਿਰ ਦਸਤਾਰ ਕੀਸੀ
 ਮਾਵਾਂਰਹਿੰਦੀਆਂਬਾਂਝਨਜਮਦਿਓਓਏ ਉਨਾਂਚਕਣਾ ਗੁਭਦਾਭਾਰਕੀਸੀ
 ਬੋਲੀਕੱਟਗਈਜਿਗਰ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਕੱਸਮਾਰਨੀਕਿਸੇਕਟਾਰਕੀਸੀ

ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਹੱਲਾ ਕਰਕੇ ਪੈਣਾ ਤੇ ਕੰਥਾ ਦੇਣੀ ਫੌਜ ਤੁਰਕ ਦੀ ॥

ਗੁੱਸਾ ਖਾ ਕੇ ਪਰਤੀਆਂ ਫੇਰ ਫੌਜਾਂ ਆਨ ਸੂਰਮੇ ਜੰਗ ਮੈਦਾਨ ਲੱਥੇ
 ਭੁੱਖੇ ਬਾਜ ਹੁੰਦੇ ਜਿਵੇਂ ਮੁੱਦਤਾਂ ਦੇ ਇਕ ਵਾਰ ਸ਼ਕਾਰ ਤੇ ਆਨ ਲੱਥੇ
 ਤੁੰਡ ਹਾਥੀਆਂਦਾ ਪਿਆ ਨਜ਼ਰ ਸ਼ੇਰਾਂ ਡਾਢੈ ਗੱਜਕੇ ਮਾਰ ਮੁਕਾਨ ਲੱਥੇ
 ਪਏ ਚਿੱਤ੍ਰੇ ਆਣਕੇ ਮਾਰ ਉਤੇ ਭੁੱਖੇ ਲੱਭ ਸ਼ਕਾਰ ਨੂੰ ਖਾਨ ਲੱਥੇ
 ਭੜਥੂ ਪਾਕੇ ਜਲ੍ਹੀਆਂ ਪਾਨਲੱਗੇ ਜਿਵੇਂਛਿੰਜ ਉਤੇ ਪਹਿਲਵਾਨ ਲੱਥੇ
 ਤੀਰ ਮੀਂਹਦੇ ਵਾਂਗ ਵਰ੍ਹਾਉਣ ਲੱਗੇ ਨੀਵੇਂ ਬੱਦਲਾਂ ਵਾਂਗ ਜਵਾਨ ਲੱਥੇ
 ਬਾੜਾਂ ਝਾੜੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਮਾਰਿਓਨੇ ਵਿਚ ਜਾ ਕਲੇਜਿਆਂ ਬਾਨ ਲੱਥੇ
 ਮਾਰ ਮਾਰਕੇਛਾਨਣੀ ਕਰਦਿੱਤੇ ਉਲਟ ਘੋੜਿਆਂਥੋਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਲੱਥੇ
 ਫੜ ਸਿੰਘਾਂ ਤੁਰਕਾਂਤਾਈਂ ਹੁੰਣ ਦਿੱਤਾ ਤੂਤਾਂਪੱਕਿਆਂਵਾਂਗ ਜਵਾਨ ਲੱਥੇ
 ਖ਼ਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਖ਼ਾਲਸੇ ਨੇ ਹਾਥੀ ਛੱਡ ਹੇਠਾਂ ਕਈ ਖ਼ਾਨ ਲੱਥੇ
 ਮਾਰ ਫੌਜ ਦੇ ਪੈਰ ਹਲਾ ਦਿੱਤੇ ਦੇਖ ਤੁਰਕ ਦੇ ਦਿਲੋਂ ਰੁਮਾਨ ਲੱਥੇ
 ਚੜ੍ਹੀ ਲੋਥ ਤੇ ਲੋਥ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਵਿੱਚਘੜੀ ਦੇ ਆਣਕੇ ਘਾਨ ਲੱਥੇ

ਤੁਰਕਾਂ ਨੇ ਤੋਪਾਂ ਦੇ ਫੈਲ ਕਰਨੇ ਤੇ ਘਬਰਾ ਜਾਨਾ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ॥

ਤੋਪਾਂ ਰੱਖਕੇ ਮਾਰੀਆਂ ਫੇਰ ਤੁਰਕਾਂ ਗੋਲੇ ਭੰਨਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਹੱਡ ਗਏ
 ਸਟੇਘੋੜਿਆਂ ਪੈਦਲਾਂ ਹਾਥੀਆਂ ਦੇ ਅੱਸਵਾਰ ਕਿਧਰੇ ਉੱਡ ਅੱਡ ਗਏ
 ਉੱਡੇ ਜਾਣ ਹਨੇਰੀਦੇ ਵਾਂਗਕੱਖਾਂ ਅੰਗ ਸੈਇਆਂ ਦੇ ਹੋ ਅੱਡ ਅੱਡ ਗਏ

ਅੰਗੋਤੋਪਦੇ ਖਾਲਸਾ ਭਰਲ ਹੋਇਆ ਪਿਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਮੋਰਚੇ ਛੱਡ ਗਏ
 ਪਿੱਛੋਂ ਧਰ ਉਹਨਾਂ ਗੋਲੇ ਮਾਰ ਕੀਤੀ ਅੱਗੋਂ ਉੱਡ ਤਰੱਡਾਂ ਤਰੱਡ ਗਏ
 ਹਾਰੇ ਵਾਂਗ ਜੁਲਾਹਿਆਂਦੇ ਕੁੱਕੜਾਂਦੇ ਦਿਲ ਛੱਡਕੇ ਬੋਦੀਆਂ ਕੱਢ ਗਏ
 ਤੱਤਖਾਲਸਾ ਫੇਰ ਭੀ ਰਿਹਾ ਕਾਇਮ ਬੰਮ੍ਹਾਂ ਵਾਂਗ ਖੜੇ ਪੈਰ ਗੱਡ ਗਏ
 ਖੰਡੇਪਾਹੁਲਦੀਸ਼ਕਤ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਦਬੜੂਘੁਸੜੂਨਠੇ ਵਾਂਗ ਡੱਡ ਗਏ

ਤੁਰਕਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਦੇਖਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ॥

ਜ਼ੋਰਘੱਤਿਆ ਤੁਰਕਦੀ ਫੌਜਨੇ ਜਾਂ ਪੈਰ ਹੱਲਗਏਸਿੰਘਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆਂਦੇ
 ਵਾਂਗ ਬੱਦਲਾਂ ਤੋਪਾਂ ਨੇ ਗੂੰਜਪਾਈ ਦਿਲਕੰਬ ਉੱਠੇ ਦਿਲਾਂ ਹਾਰਿਆਂਦੇ
 ਬਾਜਸਿੰਘ, ਆਲੀਸਿੰਘ ਪਾਸਬੰਦੇ ਓਸੇਵਕੁ ਗਏ ਵਾਂਗ ਹੱਲਕਾਰਿਆਂਦੇ
 ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਬੇਨਤੀ ਆਖੀਓ ਨੇ ਦੱਸੇ ਜ਼ੋਰ ਸਾਰੇ ਹੱਤਿਆਰਿਆਂ ਦੇ
 ਚਲੋਜੰਗਮੈਦਾਨਦਾ ਹਾਲਦੇਖੋ ਲੱਥੇਘਾਨ ਪਏਸਾਡਿਆਂ ਪਿਆਰਿਆਂਦੇ
 ਉਹਨਾਂਮਾਰ ਤੋਪਾਂ ਸਾਡੇਗੁਮਰਤੋੜੇ ਜੁਆਨ ਟੁੱਟਦੇ ਵਾਂਗ ਮੁਨਾਰਿਆਂਦੇ
 ਦਿਲ ਛੱਡ ਬੈਠੇ ਸੱਭੇ ਲੜਨ ਵੱਲੋਂ ਖੱਟੇ ਦੰਦ ਹੋ ਗਏ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ
 ਗੁਰਾਂਭੇਜਿਆਂਤੁਸਾਂਨੂੰ ਨਾਲਸਾਡੇ ਸਿਰਫ ਵਾਸਤੇ ਏਹਨਾਂਹੀ ਕਾਰਿਆਂਦੇ
 ਉੱਠੋ ਸ਼ੇਰਹੋਵੋ ਮਾਲਾਪਾਓਖੀਸੇ ਇਹਵਕਤ ਨਹੀਂਜੇ ਜਪਾਂ ਭਾਰਿਆਂਦੇ
 ਚੱਲ ਵਿਚ ਮੈਦਾਨਦੇ ਖੜੇ ਹੋਵੋ ਫੇਰ ਰੰਗ ਦੇਖੋ ਘੱਲੂ ਘਾਰਿਆਂ ਦੇ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹਦੇਬਿਨਾਂਨ ਫੌਜਲੜਦੀ ਜੰਵਾਂਸੋਂਹਦੀਆਂਨਾ ਬਿਨਾਂਲਾੜਿਆਂਦੇ
 ਸੋਂਹਦੀਰਾਤ ਨ ਜਿਵੇਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਹੋਵੇਚੰਦ ਨ ਜੇ ਵਿਚ ਤਾਰਿਆਂ ਦੇ

ਜਵਾਬ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦਾ ਨਾਲ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ॥

ਬੰਦੇਆਖਿਆਦਿਲ ਕਿਉਂਛੱਡਿਆਜੇ ਬਣੋਸ਼ੇਰਕਿਉਂ ਬਣੇਹੋਕੈਰ ਸਿੰਘੋ
 ਗੁਰੂ ਆਪਣੇਦੀ ਤੁਸੀਂ ਲਾਜ ਰੱਖੋ ਲੜੋ ਅੱਗੇ ਹੋ ਹਟੋ ਨ ਪੈਰ ਸਿੰਘੋ
 ਤੁਹਾਡੀ ਪੁਸ਼ਤ ਪਨਾਹਹੈ ਪੀਰ ਪੀਰਾਂ ਮੰਗੋ ਓਸ ਪਾਸੋਂਨਿੱਤਖੈਰਸਿੰਘੋ
 ਮਾਰੋਮਰੋਸਫਾਗਾਲੋ ਤੁਰਕ ਵਾਲੀ ਸਾਹਬਜ਼ਾਦਿਆਂਦੇ ਲਵੋ ਵੈਰ ਸਿੰਘੋ
 ਅਰਜਨਭੀਮਵਾਂਗੂੰ ਕਰੋ ਯੁੱਧਜਾਕੇ ਅੱਜਖੂਨਦੀ ਵੱਗਜਾਏ ਨਹਿਰਸਿੰਘੋ
 ਜੜ੍ਹਾਂ ਪੁੱਟ ਵਜ਼ੀਦਖਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿਹੋ ਵਿਚ ਖਾਰੇ ਸਮੁੰਦ ਦੀ ਲਹਿਰ ਸਿੰਘੋ

ਗੰਗਾ ਵਾਂਗ ਤਲਵਾਰਦੀ ਨਦੀ ਨੂਕੇ ਜਾਓ ਏਸ ਸੰਸਾਰਨੂੰ ਤੈਰ ਸਿੰਘੋ
ਬੇੜਾ ਤੁਰਕਦਾ ਡੁੱਬਦਾ ਅੱਜ ਲੱਭੇ ਪਿਆ ਵਿਚ ਆਕਾਸ਼ਦੇ ਘੈਰ ਸਿੰਘੋ
ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਤੇ ਪਏ ਨੇਦਾਗ ਕਾਲੇ ਜੇੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਇਨਾਂ ਨੇ ਕਹਿਰ ਸਿੰਘੋ
ਲਹੂ ਇਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹਦਾ ਗਧੋਲੋਂ ਪਿਛੇ ਰਹੇ ਨ ਜ਼ਰਾ ਭੀ ਗਹਿਰ ਸਿੰਘੋ
ਗਾਨੇ ਬੰਨ੍ਹਕੇ ਲੜੇ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਦੇ ਕਰੋ ਜੰਗ ਮੈਦਾਨ ਦੀ ਸੈਰ ਸਿੰਘੋ
ਫੜ੍ਹਾ ਪਾਓਗੈ ਤੁਸੀਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕਰੋ ਜੰਗ ਜਾਕੇ ਇਕ ਪਹਿਰ ਸਿੰਘੋ

ਜਵਾਬ ਸਿੰਘਾਂ ॥

ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਆਖਿਆ ਫੇਰ ਸਿੰਘਾਂ ਉੱਠ ਕਾਸਨੂੰ ਬੱਧੀਆ ਅੜੀ ਬਾਬਾ
ਓਧਰ ਫੌਜਦੇ ਘਾਨਲਾਹ ਤੁਰਕ ਦਿੱਤੇ ਤੂੰ ਪਾ ਬੈਠੋਂ ਕੇਹੀ ਫੜ੍ਹੀ ਬਾਬਾ
ਤੋਪਾਂ ਮਾਰਕੇ ਸਿੰਘਾਂਨੂੰ ਭੁੱਨ ਦਿੱਤਾ ਉਹਨਾ ਕੀਤਾ ਮੈਦਾਨ ਹੈ ਰੜੀ ਬਾਬਾ
ਸਾਰੀ ਨੱਠ ਗਈ ਫੌਜ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਦੀ ਅੱਗੇ ਹੋਕੇ ਮੂਲ ਨ ਲੜੀ ਬਾਬਾ
ਨਵੇਂ ਸਿੰਘ ਤੇਰੇ ਸਾਰੇ ਹਰਨ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਲਾਈ ਤੋਪਾਂ ਧੜਾਧੜੀ ਬਾਬਾ
ਸਾਡੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਵਦੀ ਕੋਈ ਓਥੇ ਉਨਾਂ ਗੋਲਿਆਂ ਦੀ ਲਾਈ ਝੜੀ ਬਾਬਾ
ਕੋਈ ਸ਼ਕਤ ਦਖਾਲ ਕਰ ਬੰਦ ਤੋਪਾਂ ਸ਼ਰਨ ਖਾਲ ਸੇਨੇ ਤੇਰੀ ਫੜੀ ਬਾਬਾ
ਸਾਡੀ ਬਾਂਹ ਫੜਾਈ ਹੈ ਗੁਰੂ ਤੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਨਾ ਮਿਆ ਤੇ ਮੋਹਰ ਜੜੀ ਬਾਬਾ
ਕਰ ਰੱਖ ਜ ਚੱਲ ਮੈਦਾਨ ਅੰਦ੍ਰ ਅੱਖੀ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਬਣੀ ਹੈ ਬੜੀ ਬਾਬਾ
ਤੂੰ ਆਖਦਾ ਪਹਿਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਾਥੋਂ ਲੜੀ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁਣ ਘੜੀ ਬਾਬਾ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੂੰ ਪਛਾਨਕੇ ਤੁਰਕਾਂ ਤੋਪਾਂ ਮਾਰਨੀਆਂ ॥

ਉੱਚੇ ਥਾਂ ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕੱਠ ਤੁਰਕਾਂ ਝੱਟ ਓਧਰੇ ਸਿਸਤ ਲਗਾਨ ਲੱਗੇ
ਬੰਦਾ ਨਾਲ ਸਿੰਘਾਂ ਬੈਠਾ ਕਰੇ ਗੱਲਾਂ ਗੋਲੇ ਮੀਂਹ ਦੇ ਵਾਂਗ ਵਰ੍ਹਾਨ ਲੱਗੇ
ਤੋਪਾਂ ਚੱਲੀਆਂ ਕੰਬ ਅਸਮਾਨ ਗਿਆ ਮਾਰ ਜਿਮੀ ਦਾ ਤਬਕ ਉਡਾਨ ਲੱਗੇ
ਗੜਾ ਗਾੜ ਗੋਲੇ ਆਨ ਪੈਨ ਲੱਗੇ ਬੰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸਿੰਘ ਘਬਰਾਨ ਲੱਗੇ
ਕਰਾਮਾਤ ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਦਖਾਲੀ ਓਸੂ ਅੱਗੇ ਹੋਕੇ *ਬੀਰ ਬਚਾਨ ਲੱਗੇ
ਕਰੇ ਹੁਕਮ ਜਿੱਧਰ ਹੱਥ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਓਸੇ ਤਰਫ ਗੋਲੇ ਸੱਭੇ ਜਾਨ ਲੱਗੇ
ਗੋਲਾ ਇਕਠੀ ਫੇਰ ਨਾ ਅਗਾਂ ਆਇਆ ਬੀਰ ਫੜਕੇ ਪਿਛਾਂ ਵਗਾਨ ਲੱਗੇ

*ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਭਾਈ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਿਯਾਨੀ ॥

ਕਰਾਮਾਤ ਇਹ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਤੁਰਕਹੋਣ ਡਾਢੇ ਪਸ਼ੇਮਾਨ ਲੱਗੇ

ਵਜ਼ੀਦ ਖਾਂ ਦੇ ਛਲੀਏ ਨੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਲ ਛਲ ਕਰਨਾ ॥

ਬੰਦੇ ਜਦੋਂ ਸਫ਼ੋਰੇ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ ਦੁੱਖ ਖ਼ਾਨ ਵਜ਼ੀਦ ਸੀ ਪਾਨ ਲੱਗਾ
ਗਮ ਖਾਕੇ ਬੰਦੇ ਦੇ ਮਾਰਨੇ ਨੂੰ ਦਿਲ ਵਿਚ ਦਲੀਲ ਦੁੜਾਨ ਲੱਗਾ
ਛਲ ਨਾਲ ਬੰਦਾ ਜੇਹੜਾ ਮਾਰਆਵੇ ਮੈਂ ਦਿਆਂ ਜਾਗੀਰ ਸੁਨਾਨ ਲੱਗਾ
ਤਦੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ ਬੀੜਾ ਬੇਈਮਾਨ ਨੂੰ ਆਨ ਸ਼ੈਤਾਨ ਲੱਗਾ
ਨਾਲਆਪਣੇ ਸੌ ਅਸਵਾਰ ਲੈਕੇ ਬੰਦੇ ਪਾਸ ਆ ਮਕਰ ਜਗਾਨ ਲੱਗਾ
ਮੈਂ ਖ਼ਾਂ ਵਜ਼ੀਦ ਦਾ ਹਾਂ ਵੈਰੀ ਗੱਲਾਂ ਹੋਰ ਭੀ ਕਈ ਬਨਾਨ ਲੱਗਾ
ਮੈਂਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਜੇ ਰੱਖ ਲਵੋ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਪਾਨ ਲੱਗਾ
ਲਵਾਂ ਵੈਰ ਮੈਂ ਖ਼ਾਨ ਵਜ਼ੀਦ ਪਾਸੋਂ ਇਹ ਮੰਕਿਆਹੈ ਚੰਗਾ ਆਨ ਲੱਗਾ
ਬੰਦਾ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਸੱਭੇ ਭੇਦ ਹੋਸੀ ਪਰ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਮੱਤ ਸਖਾਨ ਲੱਗਾ
ਕਦੇ ਤੁਰਕਦਾ ਨਹੀਂ ਵਸਾਹ ਖਾਣਾ ਰਾਜਨੀਤ ਦਾ ਭੇਦ ਜਤਾਨ ਲੱਗਾ
ਵੇਲਾਤੱਕਦਾਸੀ ਸੱਟ ਕਰਨਦਾ ਉਹ ਵਿਚ ਜੰਗਦੇ ਚੋਟ ਚਲਾਨ ਲੱਗਾ
ਜਦੋਂ ਜ਼ੋਰਆਪਿਆ ਤੁਰਕਾਨੀਆਂਦਾ ਨਿਮਕਖਾਕੇ ਹੋਣਬਈਮਾਨ ਲੱਗਾ
ਵਿਚਸਿੰਘਾਂਦੇ ਆਪੇਹੀ ਭਾਂਜਪਾਕੇ ਪੈਰ ਆਪਣੇ ਪਿਛਾਂ ਖਸਕਾਨ ਲੱਗਾ
ਪਰ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਨ ਮੂਲ ਹਿੱਲੇ ਗੁਰੂ ਮਾਰਿਆ ਦੋਜ਼ਖੀਂ ਜਾਨ ਲੱਗਾ
ਡਿੱਗਾ ਭੱਜਦਾ ਘੋੜੇ ਬੋਂ ਪਿਆ ਥਲੇ ਫਲ ਬੀਜਿਆ ਆਪਨਾ ਖਾਨ ਲੱਗਾ
ਦਲ ਘੱਤਿਆ ਹੇਠ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕੁੱਸ ਕੁੱਸ ਕੇ ਜਾਨ ਗਵਾਨ ਲੱਗਾ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਦਲ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖਕੇ ਤੀਰ ਚਲਾਨੇ ।

ਬੰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਤੁਰਕਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਓਸੇ ਵਕਤ ਘੋੜੇ ਅਸਵਾਰ ਹੋਇਆ
ਜਾਕੇ ਸ਼ੇਰਦੇ ਵਾਂਗਲੱਲਕਾਰਪਿਆਸਿੰਘਾਂਭਜਦਿਆਂਦਾ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਯਾ
ਦੇਖ ਸਿੰਘਭੀ ਸਿੰਘਦੇ ਵਾਂਗ ਗੱਜੇ ਚਿੱਤ ਸੱਭਦਾ ਆਨ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋਇਆ
ਚੜ੍ਹ ਲਾਲੀਆ ਮੂੰਹਾਂਤੇ ਫੇਰ ਗਈਆਂ ਡਿੱਗਾਢੱਠਾਸੱਭੇ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਹੋਯਾ
ਸਿੰਘ ਵਧ ਕੇ ਹੱਥ ਦਖਾਨ ਲੱਗੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕਦੇ ਇੱਕ ਸਰਦਾਰ ਹੋਇਆ
ਤੀਰ ਗੋਲੀਆਂ ਮੀਂਹਦੇ ਵਾਂਗ ਵੱਸੇ ਲੱਥੇ ਘਾਨ ਤੇ ਸ਼ੇਰ ਕੱਕਾਰ ਹੋਇਆ

ਬੰਦਾ ਜਾ ਖੜਾ ਉੱਚੀ ਦੇਖ ਜਾਗਾ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਚਿਹਰਾ ਅੰਗਿਆਰ ਹੋਯਾ
ਤੱਕ ਤੱਕਕੇ ਤੀਰ ਚਲਾਨ ਲੱਗਾ ਜਿੰਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਵਿੱਨੁਕੇ ਪਾਰਹੋਇਆ
ਓਥੇ ਮਾਰਦਾ ਤੀਰ ਪਛਾਨ ਕਰਕੇ ਜਿੱਥੇ ਖਾਨ ਕੋਈ ਨਮੂਦਾਰ ਹੋਇਆ
ਚੁਣ ਚੁਣਕੇ ਮਾਰ ਸਰਦਾਰ ਦਿੱਤੇ ਖਾਲੀ ਗਿਆ ਨ ਜਿਸਤੇ ਵਾਰ ਹੋਯਾ
ਮਾਰ ਚੋਣਵੇਂ ਦੋ ਕੂ ਸੌ ਸੁੱਟੇ ਹਾਲ ਦੇਖ ਸੂਬਾ ਬੇ ਕਰਾਰ ਹੋਇਆ
ਸਿੰਘਇੱਕਥੋਂ ਫੁੱਲਕੇ ਚਾਰਹੋਏ ਫ਼ਤ੍ਹਾ ਪਾਉਨਦਾ ਕੁੱਝ ਇਤਬਾਰਹੋਇਆ
ਫ਼ਤ੍ਹਾ ਗੱਜਕੇ ਸਿੰਘ ਗਜਾਨਲੱਗੇ ਦਲਤੁਰਕਦਾ ਆਨ ਲਾਚਾਰ ਹੋਇਆ
ਸਿੰਘਾਂ ਘੱਤਿਆ ਜ਼ੋਰਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾਂ ਰੰਗ ਦੁਸ਼ਮਣਾ ਵਾਂਗ ਵਸਾਰਹੋਇਆ

ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਬਖ਼ਸ਼ਿਆ ਹੋਇਆ ਤੀਰ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਚਲਾਨਾ ॥

ਬਖ਼ਸ਼ੇਤੀ ਰਜੋਸਤ ਗੁਰਾਂ ਪੰਜਸੀਰੇ ਇੱਕ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖ ਚਲਾ ਦਿੱਤਾ
ਮਾਨੋ ਕਾਲ ਆਇਆ ਫੌਜ ਤੁਰਕਦੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਤੂਫ਼ਾਨ ਉਠਾ ਦਿੱਤਾ
ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਜਿਉਂ ਸਗਰਦੇ ਬੇਟਿਆਂ ਤੇ ਕਪਲਦੇਵ ਸਰਾਪ ਸੁਨਾ ਦਿੱਤਾ
ਹਨੂਮਾਨ ਨੇ ਲੰਕ ਦੇ ਫੁਕਣੇ ਨੂੰ ਰਾਮਰਾਮ ਕਹਿਕੇ ਲੰਬੂ ਲਾ ਦਿੱਤਾ
ਮੇਘਨਾਦ ਵਾਂਗੂੰ ਨਾਗ ਫਾਸ ਮਾਰੀ ਦਲ ਸੁੱਸਰੀ ਵਾਂਗ ਸੁਲਾ ਦਿੱਤਾ
ਬਰਛੀ ਰਾਵਨੇਜਿਵੇਂ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀ ਠਾਰਾਂ ਪਦਮਨੂੰ ਧਰਤ ਲਟਾ ਦਿੱਤਾ
ਉੱਡੀ ਧੂੜ ਪਿਆ ਧੁੰਦੂਕਾਰ ਭਾਰਾ ਆਂਧੀ ਚਲੀ ਹਨੇਰ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੱਤਾ
ਲੱਗਾ ਵਰੁਨ ਗੜਾ ਗੋਲਾ ਤੁਰਕਉੱਤੇ ਘੱਟਾ ਅੱਖੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਪਾ ਦਿੱਤਾ
ਇਕਦੂਜੇ ਦੀ ਰਹੀ ਪਛਾਨਕੋਈ ਨ ਭਾਣਾ ਆਨ ਕਰਤਾਰ ਵਰਤਾ ਦਿੱਤਾ
ਗਈ ਖਾਨਦੀ ਫੌਜ ਦੀ ਮੱਤ ਮਾਰੀ ਆਪੋ ਵਿਚ ਹੀ ਜੰਗ ਮਚਾ ਦਿੱਤਾ
ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਕੱਟ ਵੱਢ ਮੋਏ ਓਥੇ ਖੂਨ ਦਾ ਹੜ ਵਗਾ ਦਿੱਤਾ
ਪਿਓ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਤੇ ਭਾਈ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਿੰਘ ਸਮਝਕੇ ਮਾਰ ਮੁਕਾ ਦਿੱਤਾ
ਹਿੱਲਜੁਲ ਪੈਗਈ ਸਾਰੀ ਫੌਜ ਅੰਦ੍ਰ ਤੁਰਕਾਂ ਆਪਣਾ ਆਪ ਖਪਾ ਦਿੱਤਾ
ਬੰਦੇ ਮੌਕਿਆ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਇਕੋ ਵਾਰ ਹੱਲਾ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ

ਹੱਲਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਫੌਜ ਨੇ ॥

ਕੁੱਝ ਲੜਮੋਏ ਆਪੋ ਵਿਚ ਪਾਜੀ ਬਾਕੀ ਅੱਧ ਪਚੱਧ ਜੋ ਰਹਿ ਗਏ

ਸਿੰਘਾਂ ਵਾਢ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਸ਼ੇਰਾਂਵਾਂਗ ਸ਼ਕਾਰ ਤੇ ਪੈਇ ਗਏ
 ਦੁਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਏਹੀ ਮਾਰਮੱਚੀ ਵਹਿਣ ਖੂਨ ਦੇ ਆਣਕੇ ਵਹਿ ਗਏ
 ਘੋੜੇ ਵਿਚ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਫਿਰਨ ਖਾਲੀ ਬਾਂਕੇ ਸੂਰਮੇ ਉਪਰੋਂ ਲਹਿ ਗਏ
 ਸਿੰਘਾਂ ਮਾਰਕੇ ਘੱਤ ਹਨੇਰਦਿੱਤਾ ਪਲ ਵਿਚ ਕਰ ਤੁਰਕਦੀ ਖੈਹਿਗਏ
 ਪੈਨਤੀਰ ਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਮੀਂਹ ਵਾਂਗੂੰ ਬੁਰਜਾਂਵਾਂਗ ਜਵਾਨ ਕਈਫੈਹਿਗਏ
 ਮਾਰ ਬਰਛੀਆਂ ਨੇ ਅੰਗ ਭੰਗ ਕੀਤੇ ਨੇਜੇ ਕਾਲਜੇ ਕੱਢਕੇ ਲੈਹਿਗਏ
 ਕਈ ਮਾਰਦੇ ਮਾਰਦੇ ਹਾਰ ਹੋਗਏ ਕਈ ਸੱਟ ਹੱਥਜਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਹਿ ਗਏ
 ਕਈ ਤੜਫਦੇ ਨੇ ਵਾਂਗ ਮੱਛੀਆਂ ਦੇ ਕਈ ਵੱਟ ਚੀਸਾਂ ਦੁੱਖ ਸਹਿ ਗਏ
 ਕਈ ਲੇਟਦੇ ਘਾਇਲ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਕਈ ਮੌਤ ਦੀ ਪੀ ਕੇ ਮੈ ਗਏ
 ਰੀੜਾਂ ਨਾਲ ਵੰਗਾਰਕੇ ਲੜੇ ਕਈ ਆਪੇ ਵਿਚ ਮੱਲਾਂ ਵਾਂਗੂੰ ਖਹਿ ਗਏ
 ਮੌਏ ਹੋ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਰਾਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਕਰ ਤੈਹ ਗਏ

ਵਜ਼ੀਦ ਖਾਂ ਨੇ ਫੌਜ ਨੂੰ ਵੰਗਾਰਕੇ ਹੱਲਾ ਕਰਾਨਾ ॥

ਸੂਬਾ ਨਾਲ ਲੈ ਚੋਟਵੀਂ ਫੌਜ ਜੰਗੀ ਪਿੱਛੇ ਦੇਖਦਾ ਸੀ ਖੜਾ ਹਾਲ ਯਾਰੋ
 ਇਕ ਪਾਸਿਓਂ ਹੋਕੇ ਆਣ ਪਿਆ ਤੋਪਾਂ ਲੈਕੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਯਾਰੋ
 ਫੂਕ ਸੁੱਟਿਆ ਸਿੰਘਾਂਦੀ ਫੌਜ ਤਾਈਂ ਮਾਰ ਮਾਰ ਗੋਲੇ ਦਿੱਤੀ ਗਾਲ ਯਾਰੋ
 ਘੇਰਾ ਘੱਤ ਚੁਛੇਰਿਓਂ ਤੁਰਕ ਪੈਗਏ ਆਯਾ ਸਿੰਘਾਂਦੇਭਾਦਾ ਕਾਲ ਯਾਰੋ
 ਹੱਥ ਪੈਰ ਪੈਗਏ ਆਨ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੁੱਝਦੀ ਮੂਲ ਨ ਚਾਲ ਯਾਰੋ
 ਪਿਛਾਂਹਟਣਨੂੰਰਾਹ ਨ ਕੋਈਲੱਭੇ ਗ੍ਰਿਦਾਗਿਰਦਬੱਧੀ ਤੁਰਕਪਾਲਯਾਰੋ
 ਪੁੱਤ ਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸੈ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਗਏ ਧਰਮ ਤੇ ਘਾਲਨਾ ਘਾਲ ਯਾਰੋ
 ਕਈਆਂਸੋਹਣਿਆਂਸੂਰਿਆਂਬਾਂਕਿਆਂਦੇ ਵਿਚਘੱਟਿਆਂਦੇਰੁਲੇਵਾਲਯਾਰੋ
 ਟੋਟੇ ਹੋਕੇ ਕਈਆਂ ਨੇ ਜਾਨ ਦਿੱਤੀ ਹਟੇ ਪੈਰ ਨ ਪਿਛਾਂ ਰਵਾਲ ਯਾਰੋ
 ਇਕਇਕ ਕਈਆਂਤਾਈਂਮਾਰਮੌਏ ਸਿੰਘਨਾਮਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਪਾਲ ਯਾਰੋ
 ਲੱਗੇ ਫੱਟ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗ ਵੱਢੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਹੋਏ ਲਾਲੋ ਲਾਲ ਯਾਰੋ
 ਮੱਥੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਮਰਨ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਜਿਹੜੀਖਾਲਸੇਦੀ ਮੁਢੋਂਚਾਲਯਾਰੋ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਹੱਲਾ ਕਰਕੇ ਪੈਣਾ ਤੁਰਕਾਂ ਉੱਤੇ ॥

ਏਧਰ ਦੇਖਿਆ ਬੰਦੇ ਨੇ ਸਿੰਘ ਰੁਕੇ ਲਈਯੂਹ ਤਲਵਾਰ ਮਿਆਨ ਵਿਚੋਂ
 ਝੱਟਮਾਰਦਾਗਿਆਲੱਲਕਾਰਿਆਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਬਾਜਆਪਿਆਅਸਮਾਨਵਿਚੋਂ
 ਸਿਰ ਕੱਦੂਆਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਲਾਹ ਸੁੱਟੇ ਚੁਣ ਚੁਣ ਮਾਰੇ ਵੱਡੇ ਖਾਨ ਵਿਚੋਂ
 ਭੇਡਾਂ ਵਾਂਗ ਬੰਦੇ ਅੱਗੇ ਤੁਰਕ ਲਾਏ ਚਲੇ ਖੌਫ ਖਾ ਭੱਜ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚੋਂ
 ਜਿੱਧਰ ਜਾਂਵਦਾ ਪੈ ਕਹਾ ਜਾਂਦੀ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ੇਰ ਪੈਂਦਾ ਬੀਆਬਾਨ ਵਿਚੋਂ
 ਅਹੀ ਬਿੱਜਲੀ ਦੇ ਵਾਂਗ ਤੇਗ ਮਾਰੇ ਸੁੱਕੀ ਕੱਢਦਾ ਪਾਰ ਜਵਾਨ ਵਿਚੋਂ
 ਲਾਹ ਘੜੀ ਦੇ ਵਿਚ ਸੱਥਾਰ ਦਿਤੇ ਦੇਖ ਕੰਬ ਗਏ ਮੁਸਲਮਾਨ ਵਿਚੋਂ
 ਜਿਹੜਾਸਾਮੁਟੇਆਇਆਸੋਪਾਰਹੋਯਾ ਗਿਆਸਦਾਦੇਲਈ ਜਹਾਨ ਵਿਚੋਂ
 ਜਿਨੂੰ ਇਕ ਤਲਵਾਰਦਾ ਵਾਰਕੀਤਾ ਪਾਣੀਮੰਗਿਆਨਹੀਂ ਜ਼ਬਾਨ ਵਿਚੋਂ
 ਉੱਤੇ ਜਿੱਸਦੇ ਹੱਥ ਉਲਾਰਿਆਸੂ ਹੋਈ ਪਾਰ ਅਸਵਾਰ ਕਕਾਨ ਵਿਚੋਂ
 ਲਹੂਮਿਝਦਾਆਟਕੇ ਹੋਇਆ ਚਿੱਕੜ ਪੈਰਨਿਕਲੇ ਨ ਖੁੱਭਾਘਾਨ ਵਿਚੋਂ
 ਚੜ੍ਹ ਮੁਰਦਿਆਂਦੇ ਉੱਤੇਗਏ ਮੁਰਦੇ ਲਹੂ ਚਲਿਆ ਵਗ ਉਚਾਨ ਵਿਚੋਂ
 ਕਈ ਹੋਏ ਟੋਟੇ ਪਏ ਵਿਚ ਪੈਰਾਂ ਕਈ ਤੜਫਦੇ ਜਾਨ ਗਵਾਨ ਵਿਚੋਂ
 ਕਈ ਘੋੜਿਆਂਦੇ ਹੇਠ ਦਲ ਘੱਤੇ ਪਏ ਸਹਿਕਦੇ ਦੁਖੀ ਪਛਤਾਨ ਵਿਚੋਂ
 ਕਈਆਂਨਾਰੀਆਂਦੇ ਲਾੜੇਗਏ ਮਾਰੇ ਰਿਹਾ ਘਰਦੇ ਵਲ ਧਿਆਨ ਵਿਚੋਂ
 ਕਈ ਲੋਟਦੇ ਵਾਂਗ ਕਬੂਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਭੈੜੀ ਨਿਕਲੇ ਨ ਤੱਤੀ ਜਾਨ ਵਿਚੋਂ
 ਲੁੱਟਾਂਲੈਣਆਏ ਕਈਗਏ ਲੁਟੇ ਪਈਆਂ ਅਖੀਆਂ ਨੀਰ ਵਹਾਨ ਵਿਚੋਂ
 ਬੰਦੇ ਵਾਢ ਬੇਦਰਦ ਹੋ ਅਹੀ ਘੱਤੀ ਲਗਾ ਤੁਰਕਦੀ ਜੜ੍ਹ ਮੁਕਾਨ ਵਿਚੋਂ
 ਜਾਨਾਂਤੋੜਕੇਸਿੰਘ ਭੀ ਲੜੇ ਯਾਰੋ ਸਾਰਾਜ਼ੋਰ ਹੁਆਂ ਤਾਈਂ ਲਾਨ ਵਿਚੋਂ
 ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂਦਾਹਾਲਯਾਦਕਰਕੇ ਪਿਆਮਾਰਦਾ ਜੋਸ਼ ਤੂਫਾਨ ਵਿਚੋਂ
 ਆ ਜਾਏ ਵਜ਼ੀਦ ਖਾਂ ਹੱਥ ਕਿਵੇਂ ਪਏ ਸਿੰਘ ਕਚੀਚੀਆਂ ਖਾਨ ਵਿਚੋਂ
 ਆਟਖਾਲਸੇਦਾ ਪੈਰਵਧਨ ਲੱਗਾ ਤੁਰਕਲਗ ਪਏ ਪੈਰ ਹਟਾਨ ਵਿਚੋਂ
 ਹੱਲੇ ਹੱਲੇ ਉੱਤੇ ਹੱਲਾ ਹੋਣਲਗਾ ਮਾਰੇ ਚੁਟਕੇ ਮੁਗਲ ਪਠਾਨ ਵਿਚੋਂ
 ਕੋਟਚਾਹੁੰਦਾਹਾਰ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਉਹਭੀ ਲੜਨਵਡਾ ਲਾਕੇਤਾਨ ਵਿਚੋਂ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਂ ਨੂੰ ਵੰਗਾਰਕੇ ਆਖਣਾ ॥

ਬੰਦੇ ਵਿਚ ਮੈਦਾਨਦੇ ਗਜ ਉੱਚੀ ਕਹਿਆ ਖੜਾ ਕਿਉਂ ਮੂੰਹ ਛਪਾ ਪਾਜੀ
 ਰੱਨਾਂਵਾਂਗਕਾਨੂੰਨੀਵੀਂ ਘੱਤੀਆਈ ਪਿੱਛੇ ਛਪਿਆਕਿਉਂ ਅੱਗੇਆ ਪਾਜੀ
 ਪਿੱਛੇ ਹੱਟਣਾ ਮਰਦ ਦਾ ਕੰਮ ਨਾਹੀਂ ਅੱਗੇ ਆਕੇ ਮੂੰਹ ਦਖਾ ਪਾਜੀ
 ਮੋਟੀ ਧੌਣ ਹੋਈ ਤੇਰੀ ਖਾ ਦੁੰਬੇ ਤੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨ ਰਿਹਾ ਖੁਦਾ ਪਾਜੀ
 ਜ਼ਰਾ ਆਇਕੇ ਜੰਗ ਮੈਦਾਨ ਅੰਦਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜ਼ੋਰ ਵਖਾ ਪਾਜੀ
 ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਹੋ ਜਾਣ ਦੋ ਹੱਥ ਏਥੇ ਕਾਨੂੰ ਫੌਜ ਨੂੰ ਰਿਹੋਂ ਮਰਵਾ ਪਾਜੀ
 ਐਵੇਂ ਖਲਕ ਖੁਦਾ ਮਰਵਾ ਨਾਹੀਂ ਆ ਸਾਮੁਣੇ ਤੇਗ ਉਠਾ ਪਾਜੀ
 ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਕੱਟਕੇ ਮਨਜ਼ਲਾਂ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਨਦੇੜ ਥੋਂ ਧਾ ਪਾਜੀ
 ਰਹੂ ਮਨਦੇ ਵਿਚ ਨ ਗੁਮਰ ਕੋਈ ਜਿੱਨਾ ਟਿਲ ਹਈ ਅੱਜ ਲਾ ਪਾਜੀ
 ਜਿਨੂੰ ਸੱਦਨਾਈਂ ਹੁਣ ਸੱਦਲੈ ਤੂੰ ਜਿਹੜੀ ਹਈ ਮਦਦ ਮੰਗਵਾ ਪਾਜੀ
 ਤੈਨੂੰ ਸਟੇ ਹਮੈਤੀਆਂ ਮਾਰਕੇ ਓਏ ਜੜ੍ਹਾਂ ਤੇਰੀਆਂ ਦਿਆਂ ਪੁਟਾ ਪਾਜੀ
 ਤੇਰੇ ਮਾਰਕੇ ਖ਼ਾਨ ਵਜ਼ੀਰ ਸਾਰੇ ਅੱਜ ਦਿਆਂਗਾ ਖ਼ਾਕ ਰੁਲਾ ਪਾਜੀ
 ਰਹਿਣ ਦਿਆਂ ਨ ਜੱਗ ਤੇ ਨਾਮ ਤੇਰਾ ਬੇੜਾ ਦਿਆਂ ਸਮੁੰਦ ਰੁੜ੍ਹਾ ਪਾਜੀ
 ਤੇਰਾ ਬਾਲ ਬੱਚਾ ਵਿਚ ਪੀੜ ਕੋਲੂ ਤੇਰੀ ਜੱਦ ਨੂੰ ਦਿਆਂ ਖਪਾ ਪਾਜੀ
 ਹੱਥੀਆਪਣੀ ਲਾਹਵਾਂਗਾ ਖਲ ਤੇਰੀ ਮਾਸ ਕੁਤਿਆਂਨੂੰ ਦਿਆਂ ਪਾਪਾਜੀ
 ਚੜਵੇ ਲਾਹ ਤੇਰੇ ਦਰੀਂ ਟੰਗਣੇ ਮੈਂ ਭੋ ਖੱਲਦੇ ਵਿਚ ਭਰਵਾ ਪਾਜੀ
 ਸਾਹਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦਾ ਲਵਾਂ ਵੈਰ ਤੈਥੋਂ ਤੇਰੀ ਸਾਮੁਣੇ ਜੱਦ ਕੁਹਾ ਪਾਜੀ
 ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਿਦੋਸਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਓਈ ਤਿਵੇਂ ਪਾ ਖਾਂ ਹੁਣ ਸਜਾ ਪਾਜੀ
 ਮੇਰਾ ਜੀ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਲਹੂ ਪੀਕੇ ਲਾਂ ਦਿਲ ਦੀ ਅੱਗ ਬੁਝਾ ਪਾਜੀ
 ਤੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੇਖ ਸਰੰਦ ਤੇਰੀ ਦਿਆਂ ਇਟ ਤੇ ਇਟ ਖੜਕਾ ਪਾਜੀ
 ।ਬਰਦਾਰ ਹੋ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਮੇਰੇ ਇਕ ਵਾਰ ਤਲਵਾਰਦਾ ਖਾਹ ਪਾਜੀ
 ।ਜਾ ਜਾਣ ਨ ਦਿਆਂ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਮਰਦ ਬਣਕੇ ਜੰਗ ਮਚਾ ਪਾਜੀ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਦੁਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਥੋਂ ਹੱਲਾ ਫੇਰ ਹੋਇਆ ਸੂਬਾ ਘੇਰਕੇ ਫੌਜਨੂੰ ਡਾਹੁੰਦਾਏ

ਏਧਰਸਿੰਘਾਂਦੇ ਸਿਰ ਸਰਦਾਰ ਬੰਦਾ ਉੱਤੇ ਹੱਲੇਦੇ ਹੱਲਾ ਕਰਾਂਵਦਾਏ
 ਸਿੰਘਆਖਦੇ ਅਸਾਂਦੀ ਫੁੱਤੇ ਹੋਵੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦਾ ਦੁੱਖ ਖਾਂਵਦਾਏ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਾਡੀ ਜਿਤ ਹੋਵੇ ਘਟਜ਼ੋਰ ਨ ਕੋਈ ਭੀ ਲਾਂਵਦਾਏ
 ਪਿਆਰਾ ਸਭਨੂੰ ਆਪਣਾ ਧੜਾ ਹੁੰਦਾ ਕੋਈ ਪੈਰ ਨ ਪਿਛਾਂ ਹਟਾਂਵਦਾਏ
 ਪਾਜ਼ੀ ਛਪਕੇ ਜਾਨ ਬਚਾ ਜਾਂਦੇ ਮਰਦ ਸਾਮੁਣੇ ਪੈਰ ਵਧਾਂਵਦਾਏ
 ਭੈੜੇ ਕੀ ਨਾਮਰਦ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਣਾ ਜਿਹੜਾ ਭੱਜਦਾ ਪਿੱਠ ਵਫਾਂਵਦਾਏ
 ਮਰਦ ਗਾਵੀਏਂ ਵਿਚ ਅਖਾੜਿਆਂ ਦੇ ਹੋਕੇ ਸਾਮੁਣੇ ਜੋ ਸੱਟਾਂ ਖਾਂਵਦਾਏ
 ਅਰਜਨਭੀਮ ਤੇ ਕੂਨਦਾ ਨਾਮ ਰੋਸ਼ਨ ਬਿੱਕ੍ਰਮਜੀਤ ਨੂੰ ਕੌਨ ਭੁਲਾਂਵਦਾਏ
 ਰਾਜਪੂਤ ਹੋਏ ਫੁੱਤੇ ਚੰਦ ਜੈਮਲ ਵਾਰਾਂ ਅੱਜ ਤੋੜੀ ਜਗ ਗਾਂਵਦਾਏ
 ਦੁੱਲਾਭੱਟੀਮਸ਼ਹੂਰ ਜਹਾਨ ਉੱਤੇ ਅਕਬਰ ਨਾਲ ਜੋ ਜੰਗ ਮਚਾਂਵਦਾਏ
 ਮੀਰਦਾਦ ਚੁਹਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਯਾਰੋ ਅੱਜ ਤਕ ਪਿਆ ਚਲਾ ਆਂਵਦਾਏ
 ਏਧਰ ਵਾਂਗ ਸ਼ੇਰਾਂ ਸਿੰਘ ਗੱਜਦੇ ਨੇ ਬੰਦਾ ਵਧਕੇ ਹੱਥ ਦਖਾਂਵਦਾਏ
 ਓਧਰ ਚੜ੍ਹਹਾਥੀ ਉੱਤੇ ਆਪ ਸੂਬਾ ਦੀਨ ਮਜ਼ਬੂਬਦਾ ਜੰਗ ਕਰਾਂਵਦਾਏ
 ਦੁਹਾਂਦਲਾਦੀਸਾਰ ਤੇ ਸਾਰਖੜਕੀ ਭਾਂਡੇ ਜਿਵੇਂ ਠਠਿਆਰ ਬਨਾਂਵਦਾਏ
 ਰੌਲਾ ਮਚਿਆ ਤੇ ਮਾਰੋ ਮਾਰ ਹੁੰਦੀ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਤੇ ਪਿਆ ਧਾਂਵਦਾਏ
 ਕੋਈਵਾਰਤਲਵਾਰਦਾ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਕੋਈਫਾਲਪਿਆ ਅੱਗੋਡਾਂਹਵਦਾਏ
 ਕੋਈ ਮਾਰਦਾ ਬਾਂਹ ਉਲਾਰ ਨੇਜ਼ਾ ਸੁੱਕਾ ਛਾਤੀਓਂ ਪਾਰ ਲੰਘਾਂਵਦਾਏ
 ਕੋਈ ਮਾਰ ਕਟਾਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦਾ ਘੋੜੇ ਸਣੇ ਅਸਵਾਰ ਨੂੰ ਫਾਂਹਵਦਾਏ
 ਜਿਵੇਂ ਲਗਦੇ ਜ਼ਖਮ ਬਹਾਦਰਾਂ ਨੂੰ ਬੀਰ ਰਸ ਵਧਦਾ ਤਿਵੇਂ ਜਾਂਵਦਾਏ
 ਕਈ ਹੋ ਟੋਟੇ ਡਿੱਗੇ ਵਿਚ ਪੈਰਾਂ ਕੋਈ ਹੋ ਜ਼ਖਮੀ ਪਛੋਤਾਂਵਦਾਏ
 ਪਾਣੀਬਾਝ ਕਈਆਂ ਤੜਫਜਾਨ ਦਿੱਤੀ ਕਰਦ ਰਦ ਨ ਕੋਈ ਪਲਾਂਵਦਾਏ
 ਕਿਥੋਂਤਕਲਿਖਾਂਏਡਾ ਜੰਗਹੋਇਆ ਮੈਨੂੰਲਿਖਦਿਆਂਅੰਤ ਨ ਆਂਵਦਾਏ
 ਬੰਦਾ ਖਾ ਕਰੋਧ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਹੱਲਾ ਇਹ ਅਖੀਰ ਕਰਾਂਵਦਾਏ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦਾ ਅਖੀਰੀ ਹੱਲਾ ॥

ਬੰਦੇ ਬੋਲ ਹਲਾ ਇਕੋਵਾਰ ਦਿਤਾ ਵਾਂਗ ਸ਼ੇਰਾਂਦੇ ਕੁਦ ਜਵਾਨ ਪੈ ਗਏ

ਧਰੀਵਾਢ ਤਲਵਾਰਦੀਇਕਵੱਲੋਂ ਅੱਗੋਂ ਬੋਲਐਲੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਪੈਗਏ
 ਆਨ ਉੱਤਰੇ ਤੇਗਦੀ ਮਾਰ ਉੱਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਮੁਕਾਨ ਪੈਗਏ
 ਸ਼ੇਰਾਂ ਭੁੱਖਿਆਂਦੇ ਵਾਂਗ ਮੂੰਹ ਅੱਡੀ ਬੰਦੇਬੰਦਿਆਂਦੇ ਤਾਈਂ ਖਾਨ ਪੈਗਏ
 ਮਾਰਮਾਰਕੇ ਲਾਹਸਥਾਰਦਿੱਤੇ ਵਾਢੀ ਖੇਤਦੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿਰਸਾਨ ਪੈਗਏ
 ਛਾਂਗ ਸੁੱਟਿਆ ਫੌਜਨੂੰ ਵਾਂਗ ਰੁੱਖਾਂ ਆਰੀ ਫੜਕੇ ਜਿਵੇਂ ਤਰਖਾਨ ਪੈਗਏ
 ਸਿੰਘਾਂਮਾਰਕੇਤੁਰਕਦੇਆਹੁਲਾਹੇ ਤਿਲੀਅਰਮੱਕੜੀਤੇਜਿਵੇਂਆਨਪੈਗਏ
 ਮੁਰਦੇ ਸੈਂਕੜੇ ਰੁਲੇ ਸੈਦਾਨ ਅੰਦਰ ਨਸ਼ੇ ਪੀਕੇਜਿਵੇਂ ਮਸਤਾਨ ਪੈਗਏ
 ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਆਣਕੇ ਪੈਰ ਹੱਲੇ ਸਿੰਘ ਗੱਜਕੇ ਵਾਂਗ ਤੂਫਾਨ ਪੈਗਏ
 ਅੱਗੇ ਧਰਲਿਆ ਸਾਰੀ ਫੌਜਤਾਈਂ ਤੁਰਕ ਭੱਜਕੇ ਜਾਨਬਚਾਨ ਪੈਗਏ
 ਭੱਜੇ ਲੱਗਸਾਰੇ ਅੱਗੇਵਾਂਗਭੇਡਾਂ ਤੁਰਕ ਜੀਉਂਦੇਹੀ ਕਬੂਸਤਾਨ ਪੈਗਏ
 ਰਿਹਾ ਕੋਈ ਨ ਹੱਥ ਉਠਾਨਜੋਗਾ ਜਿਵੇਂ ਸਿਰਾਂ ਤੇ ਆਣ ਮਸਾਨਪੈਗਏ
 ਰੰਨਾਂਵਾਂਗ ਨੱਠੇ ਚੁੱਕਤੰਬਿਆਂ ਨੂੰ ਭੱਜੇ ਜਾਨ ਨ ਕੁੱਝ ਗੁਮਾਨ ਰਹਿ ਗਏ
 ਜਿਹੜੇਮੁੱਛਾਂਨੂੰਦੇਵਦੇਤਾਸੀਗੇ ਕਰਨੋ ਸਾਮੁਣਾ ਮੁਗਲਪਠਾਨ ਰਹਿਗਏ
 ਗੱਯਾਂਸ਼ੇਖੀਆਂਸ਼ਾਖੀਆਂ ਘੁਸੜਸੱਭੇ ਹੂਚਸਿੰਘਾਂਅੱਗੇਸਾਰੇ ਖਾਨਰਹਿਗਏ
 ਸੌਵਿਚੋਂਮਸਾਂਵੀਹ ਭੱਜਗਏ ਅੱਸੀ ਫੀ ਸਦੀ ਵਿਚ ਮੈਦਾਨ ਰਹਿ ਗਏ
 ਤੋਪਾਂ ਸਣੇ ਜੰਬੂਰਿਆਂ ਛੱਡਗਏ ਪਏ ਕੁੱਲ ਹੱਥਯਾਰਸਾਮਾਨ ਰਹਿਗਏ
 ਸਿੰਘਾਂਸਾਂਭਲਈਆਂਸੱਭੇਮੇਗਜ਼ੀਨਾਂ ਲੱਗੇਕਈਤੰਬੂਸਾਇਬਾਨ ਰਹਿਗਏ
 ਕਈਸੈਂਕੜੇ ਮਾਵਾਂਦੇ ਪੁੱਤਮੋਏ ਘਰੀਂਜਿਨਾਂਦੀਬਾਲ ਨਿਦਾਨ ਰਹਿਗਏ
 ਕਈਛੱਡਗਏ ਨਵੇਂ ਡੋਲਿਆਂਨੂੰ ਵਿਚੋਂ ਔਰਤਾਂ ਵਲ ਧਿਆਨ ਰਹਿਗਏ
 ਕਈ ਨੱਠਦੇ ਜਿੰਦ ਗਵਾ ਬੈਠੇ ਖੰਡੇ ਪਏ ਹੀ ਵਿਚ ਮਿਆਨ ਰਹਿ ਗਏ
 ਕਈਪਾਰਬੋਲੇਪਹਿਲੇ ਹੱਥਯਾਰੋ ਹੱਥਾਂਵਿਚਹੀ ਤੀਰ ਕਮਾਨ ਰਹਿਗਏ
 ਜਾਨਕਈਆਂਦੀਗਮਦੇਨਾਲਗਈ ਕਈਵੇਖਦੇਵੱਲ ਅਸਮਾਨਰਹਿਗਏ
 ਘੋੜੇਫਿਰਨਖਾਲੀਬਿਨਾਂ ਜੋਧਿਆਂਦੇ ਹਾਥੀਬਾਝਮਹਾਵਤਾਂਜਾਨ ਰਹਿਗਏ
 ਕਈਹਾਏਪਾਣੀਕਹਿੰਦੇ ਮਰਗਏ ਕਈਦਲੀਦੇਬਿਨਾਂ ਪਰਾਨਰਹਿਗਏ
 ਕਿਤੇਸਿਰਲੱਥੇ ਕਿਤੇ ਧੜ ਵੱਢੇ ਬਾਹਵਾਂ ਬਿਨਾਂਕਈ ਬੇਤਰਾਨ ਰਹਿਗਏ

ਕਈ ਬਣਗੀਦੀ ਮੂੰਹ ਮੋੜਗਏ ਕਈ ਹਠ ਤੇ ਹੋ ਕੁਰਬਾਨ ਰਹਿ ਗਏ
 ਕਈ ਛੱਡਚੱਲੇ ਦਿਹਾਂਰੁਲਦੀਆਂਨੂੰ ਕਈਤੜਫ਼ਦੇਹੀਨੀਮਜਾਨਰਹਿਗਏ
 ਕਈਬਿਨਾਂਅੰਗਾਂ ਕਈਬਿਨਾਂ ਜੰਘਾਂ ਪਏਸੂਰਮੇ ਵਿਚ ਮੈਦਾਨ ਰਹਿ ਗਏ
 ਫ਼ਤੇਸਿੰਘਾਂਦੀਹੋਈ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਗੱਡੇਤੁਰਕਦੇ ਨਿਰੇਨਸ਼ਾਨ ਰਹਿਗਏ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਫ਼ਤੇ ਹੋਣੀ ਤੇ ਫੜਿਆਂ ਜਾਣਾਂ ਸੂਬੇ ਨੇ ॥

ਸਦਾ ਰਿਹਾ ਨ ਕਿਸੇਦਾ ਸ਼ਾਨਬਣਿਆਂ ਗਏ ਕਈ ਦਾਨਾ ਨੇ ਦੱਸ ਯਾਰੋ
 ਰਾਉਨਜਿਹਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਨ ਖੋਜਖੁਰਾ ਜਿਨਾਂ ਕਾਲਕੀਤਾ ਹੈਸੀ ਵੱਸ ਯਾਰੋ
 ਕੈਰੋਂ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦਾ ਕਿਤੇ ਪਤਾ ਦੱਸੋ ਜਿਨਾਂ ਘੱਤੀ ਸੀ ਬੜੀ ਖੜਖੱਸ ਯਾਰੋ
 ਸਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਘਰ ਰੱਬ ਦੇ ਹੈ ਬੰਦਾ ਕਰੇ ਝੂਠੀ ਖੜਖੱਸ ਯਾਰੋ
 ਏਸ ਕਾਲਨੇ ਜੱਗ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਕੀਤਾ ਰਿਹਾ ਸਬ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਹੱਸ ਯਾਰੋ
 ਪੀਕੇਲਹੂ ਨ ਰੱਜਿਆ ਜੱਗਦਾਇਹ ਇਹਨੂੰਰਹੀਲੱਗੀ ਸਦਾ ਤੱਸ ਯਾਰੋ
 ਜਦੋਂ ਭਾਂਜਖਾਕੇ ਨੱਠੀ ਫੌਜ ਸਾਰੀ ਸੂਬਾ ਚੱਲਿਆ ਕਿਲੇ ਨੂੰ ਨੱਸ ਯਾਰੋ
 ਹਾਥੀ ਸੁੰਡ ਚੁੱਕੀ ਨੱਠਾ ਜਾਂਵਦਾਸੀ ਪੈਰਵਿਚ ਕਬਰ ਗਿਆ ਧੱਸ ਯਾਰੋ
 ਪੁੱਠਾ ਹੋ ਅਮਾਰੀਓਂ ਬਾਹਰਡਿੱਗਾ ਸਾਰਾਗਿਆ ਗੁਮਾਨ ਹੋ ਬੱਸ ਯਾਰੋ
 ਲਿਆਸਿੰਘਾਂਨੇਫੜ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਮੁਸ਼ਕਾਂਬੰਨ੍ਹਲਈਆਂ ਖੂਬਕੱਸ ਯਾਰੋ

ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਫੜ ਲਿਆਵਨਾ ਵਜ਼ੀਦੇ ਨੂੰ ਤੇ ਲੁੱਟਣਾ ਸਰੰਦ ਨੂੰ ॥

ਮੁਸ਼ਕਾਂ ਬੰਨ੍ਹ ਵਜ਼ੀਦੇ ਨੂੰ ਕਰ ਕਾਬੂ ਅੱਗੇ ਬੰਦੇ ਦੇ ਆਣ ਬਠਾਇਓਂ ਨੇ
 ਖੁਸ਼ੀ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਹੋਈ ਮਾਰੂ ਫ਼ਤੇ ਦਾ ਖੂਬ ਵਜਾਇਓਂ ਨੇ
 ਲੈਕੇ ਬੰਦੇ ਤੋਂ ਆਗਿਆ ਘਾਹ ਤੱਤੇ ਕਦਮ ਵੱਲ ਸਰੰਦ ਉਠਾਇਓਂ ਨੇ
 ਸ਼ੇਰਾਂਵਾਂਗਗਏਚੁੰਗੀਆਂ ਮਾਰ ਸੱਭੇ ਅੱਗੇਨਿਗਾਹ ਸ਼ਕਾਰ ਜਾਂ ਆਇਓਂ ਨੇ
 ਸੱਤਿਸੀ ਅਕਾਲ ਅਕਾਲਕਹਿੰਦੇ ਘੇਰਾ ਚਹੁੰ ਵਲੀਂ ਜਾਕੇ ਪਾਇਓਂ ਨੇ
 ਘੇਰਲਿਆਬਾਜ਼ਾਰ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂਨੂੰ ਕਤਲਆਮ ਤੇ ਹੱਥਰਖਾਇਓਂ ਨੇ
 ਜ਼ਾਲਮ ਸਟੇਹਬਯਾਰ ਜੋ ਨਜ਼ਰਆਯਾ ਫੜਬੱਕਰੇਵਾਂਗਕਤਲਾਇਓਂ ਨੇ
 ਵੱਡੇ ਖਾਨ ਸਟੇ ਫੜ ਟੱਬਰਾਂ ਦੇ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰ ਲੰਘਾਇਓਂ ਨੇ
 ਘਰਾਂ ਗਲੀ ਮਹੱਲਿਆਂ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਯਾਰੋ ਖੂਨ ਦਾ ਮੀਂਹ ਵਰ੍ਹਾਇਓਂ ਨੇ

ਥਾਂਥਾਂਉਂ ਤੇ ਮੁਰਦੇ ਰੁਲਨ ਲੱਗੇ ਖੰਡਾ ਗਜ਼ਬ ਦਾ ਇਹਾ ਚਲਾਇਓ ਨੇ
 ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਘੱਤ ਤੁੱਬਲ ਵੱਡਾ ਵੱਡਾ ਹੋ ਭੂਏ ਭੜਥੂ ਪਾਇਓ ਨੇ
 ਅੱਠਪਹਿਰਪੂਰੇ ਤਲਵਾਰ ਖੜਕੀ ਡਾਫਾ ਗਜ਼ਬ ਤੂਫਾਨ ਮਚਾਇਓ ਨੇ
 ਮਾਰ ਘਰਾਂਦੇ ਘਰ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤੇ ਬੇੜਾ ਪਾਪੀਆਂ ਸ਼ਹੁ ਰੁੜਾਇਓ ਨੇ
 ਜੇਹੜੀ ਗਲੀ ਕੋਈ ਗੁਰੂਦਾ ਸਿੱਖਹੈਸੀ ਓਸ ਗਲੀਨੂੰ ਹੱਥਨਲਾਇਓ ਨੇ
 ਮਾਰਲੁਟਥੋਂ ਬਚ ਉਹਰਿਹਾ ਪਾਸਾ ਬਾਕੀਸ਼ਹਰਨੂੰ ਝੂਟ ਹਲਾਇਓਨੇ
 ਬੋਦੀ ਜੰਦੂ ਵਾਲਾ ਦੇਖ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਫੜ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਤੁਖਮ ਉਡਾਇਓ ਨੇ
 ਧਨ ਲੁੱਟਿਆ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਸਿੰਘਾਂ ਓਨਾ ਚੁਕ ਲਿਆ ਜਿੰਨਾ ਭਾਇਓ ਨੇ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਘਰਾਂ ਤਾਈਂ ਮਾਰ ਜੰਦੇ ਪਹਿਰਾ ਚਾਰਚੁਫੇਰ ਬਠਾਇਓ ਨੇ
 ਬਲਦੀਦੁੱਖਦੀ ਚਿਖਾਨੂੰ ਦਿਲਵਿਰੋਂ ਲਹੂਤੁਰਕਦੇ ਨਾਲ ਬੁਝਾਇਓ ਨੇ
 ਨਾਵੇਂ ਪਹਿਰ ਬੰਦੇ ਸਰਦਾਰ ਘੱਲੇ ਲੁੱਟ ਮਾਰਥੀਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਾਇਓ ਨੇ
 ਪਿਆ ਮੰਨਨਾ ਹੁਕਮ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਪਿੱਛੇਹਟੇ ਨ ਮੂਲ ਪ੍ਰਤਾਇਓ ਨੇ

ਸਿੰਘਾਂ ਅੱਛੀ ਤਰਾਂ ਸਰੰਦ ਕਿਉਂ ਨ ਗਰਕ ਕੀਤੀ ॥

ਬੰਦੇ ਗਰਕ ਸਰੰਦ ਨ ਕਰਨਦਿੱਤੀ ਝੱਟ ਸਿੰਘਾਂਨੂੰ ਓਸਹਟਾ ਲਿਆ ਸੀ
 ਸੋਹਣਾਦੇਖਕੇਸ਼ਹਰਓਹਰਾਜਧਾਨੀ ਦਿਲਆਪਨਾ ਓਸਭੁਲਾਲਿਆ ਸੀ
 ਏਥੇਬੈਠਕੇ ਕਰਾਂਗਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਚਿਤ ਭਰਮਾ ਲਿਆ ਸੀ
 ਸਾਧਦੇਖਕੇਦਿਲੋਂਨ ਰਿਹਾਕਾਇਮ ਸਤਿਗੁਰਾਂਦਾ ਬਚਨਭੁਲਾਇਆ ਸੀ
 ਹਾਕਮ ਬਣੀਂ ਨ ਜਾ ਪੰਜਾਬਅੰਦਰ ਪਹਿਲੇਗੁਰੂਜੀਏਹਸੁਨਾਲਿਆ ਸੀ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਨੂੰਦੇਖਕੇਭੁੱਲਗਿਆ ਮਾਇਆ ਡੈਨ ਨੇ ਫੰਧ ਫਸਾਲਿਆ ਸੀ
 ਗੁਮਰਸਿੰਘਾਂਦੇ ਮਨਦੇ ਵਿਚਰਿਹਾ ਗੁਰੂਮਾਰੀ ਨੂੰ ਬੰਦੇ ਬਚਾ ਲਿਆ ਸੀ
 ਪਿੱਛੋਂਫੇਰਜਦਸਿੰਘਾਂਦਾ ਜ਼ੋਰਪਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂਆਪਣਾਪੁਨ ਨਿਭਾਲਿਆ ਸੀ
 ਇੱਟਨਾਲਨਾਸੀਇੱਟਰਹਿਟਦਿੱਤੀ ਸਾਰਾਦਿਲਦਾਦੁੱਖ ਮਿਟਾਲਿਆਸੀ
 ਅੱਗੋਚੱਲਕੇਲਿਖਾਂਗਾਹਾਲਸਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਸਰੰਦ ਨੇ ਪਾਲਿਆ ਸੀ
 ਸਿੰਘਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲਨਮਿਉਨਜਾਮੇਂ ਝੰਡਾਫੜੇਦਾ ਸੀਸ ਝੁਲਾਲਿਆ ਸੀ
 ਫੜੇ ਕਰ ਸਰੰਦ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਕਿਲੇ ਵਿਚਬੰਦੇਡੇਰਾ ਲਾ ਲਿਆ ਸੀ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਵਜ਼ੀਦੇ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਦਾ ਫਲ ਦੇਣਾ ॥

ਬੰਦੇ ਜਦੋਂ ਸਰੰਦ ਨੂੰ ਫੜੇ ਕੀਤਾ ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਸੁਕਰ ਮਨਾਇਆ ਜੇ
ਲੁੱਟ ਮਾਰਥੋਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦਕੀਤਾਡੇਰਾ ਵਿਚ ਕਿਲੇਜਾਕੇ ਲਾਇਆ ਜੇ
ਓਸੇ ਵਕਤ ਵਜ਼ੀਦੇ ਨੂੰ ਸੱਦ ਲਿਆ ਵਿਚ ਜੁੱਤੀਆਂ ਚਾ ਬਠਾਇਆ ਜੇ
ਝੱਟ ਭੇਜਕੇ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਦਾ ਬਾਲ ਬੱਚਾ ਮੰਗਵਾਇਆ ਜੇ
ਮੁਸ਼ਕਾਂ ਬੰਨ੍ਹਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਫੇਰ ਸੂਬੇ ਨੂੰ ਆਖ ਸੁਨਾਇਆ ਜੇ
ਅੱਖਾਂ ਪੁੱਟ ਉਤਾਂ ਵੇਖ ਪਾਪੀਆ ਓਏ ਬੰਦਾ ਵਿਚ ਗੁੱਸੇ ਡਾਢਾ ਆਇਆ ਜੇ
ਮਾਰੇ ਕਿਸਤਰਾਂ ਸਾਨੀ ਓਏ ਸਾਹਿਬ ਜ਼ਾਦੇ ਦੱਸਹਿ ਠਾਂ ਕਿ ਉਂ ਸਿਰ ਝੁਕਾਯਾ ਜੇ
ਓਹ ਪਕੜ ਬਿਦੋਸ ਮਰਵਾਇ ਓਨੀ ਦਿਲੋਂ ਰੱਬ ਦਾ ਖੌਫ ਭੁਲਾਇਆ ਜੇ
ਕਿੱਥੇ ਮਾਰਨੇ ਬਾਲ ਮਾਸੂਮ ਲਿੱਖੇ ਕਿੱਥੇ ਵਿਚ ਕੁਰਾਨ ਫੁਰਮਾਇਆ ਜੇ
ਜੇਹੜਾ ਬੀਜਿਆ ਬੀਜ ਤੂੰ ਪਾਪ ਦਾ ਸੀ ਸਣੇ ਬਾਲ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਖਾਇਆ ਜੇ
ਫਲ ਖਾ ਵਨਾ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆ ਓਹਦਾ ਜੇਹੜਾ ਜ਼ਹਿਰ ਵਾਲਾ ਬੂਟਾ ਲਾਯਾ ਜੇ
ਤੈਨੂੰ ਸਿਰ ਤੇ ਰੱਬ ਨ ਯਾਦ ਰਿਹਾ ਬਾਹਰ ਹੱਦ ਬੀਂ ਜ਼ੁਲਮ ਕਮਾਇਆ ਜੇ
ਤੇਰੇ ਜ਼ੁਲਮ ਦੀ ਪਈ ਕਹਾ ਸਾਰ ਝੰਡਾ ਪਾਪ ਦਾ ਖੂਬ ਝੁਲਾਇਆ ਜੇ
ਪੱਖ ਕਰਕੇ ਦੀਨ ਇਸਲਾਮ ਵਾਲਾ ਭਾਰਾ ਹਿੰਦੂਆਂ ਤਾਈਂ ਸਤਾਇਆ ਜੇ
ਕੀਤੀ ਖਲਕ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਤੰਗ ਡਾਢੀ ਦੇ ਸਜ਼ੁਲਮ ਦੇ ਨਾਲ ਰੁਆਇਆ ਜੇ
ਹੱਥੋਂ ਹੱਥ ਪਾਓ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖਕੇ ਹੁਕਮ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਜੇ
ਇਕ ਇਕ ਲਿਆਕੇ ਜੀ ਓਹਦਾ ਵਾਂਗ ਬੱਕਰੇ ਦੇ ਝਟਕਾਇਆ ਜੇ
ਬਾਲ ਬੱਚਾ ਵਜ਼ੀਦੇ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਹੀ ਅੱਖੀਂ ਵੇਂ ਹਦਿਆਂ ਕਤਲ ਕਰਾਇਆ ਜੇ
ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਰਕੇ ਚੰਮ ਉਧੋੜ ਦਿੱਤਾ ਕਿੱਲਾ ਗੁਦਾ ਦੇ ਵਿਚ ਠੁਕਾਇਆ ਜੇ
ਫੇਰ ਵਾਂਗ ਕੁੱਤੇ ਲੱਤੀਂ ਪਾ ਰੱਸਾ ਸ਼ੈਹਰ ਚਾਰ ਚੁਫੇਰ ਫਿਰਾਇਆ ਜੇ
ਉਹਦੇ ਹੱਡ ਧਰੁੰਦਿਆਂ ਭੱਜ ਗਏ ਪਿੱਛੇ ਵਹਿੜਕੇ ਜਕੜ ਬਨ੍ਹਾਇਆ ਜੇ
ਹੱਥੀ ਫੜ ਬੰਦੇ ਫੇਰ ਜੀ ਉਂਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗ ਬਾਲਕੇ ਵਿਚ ਸੁਟਾਇਆ ਜੇ
ਪਾਜੀ ਸੜਕੇ ਜਦੋਂ ਸੁਵਾਹ ਹੋਇਆ ਸਿੰਘਾਂ ਗੱਜ ਜੈਕਾਰ ਬੁਲਾਇਆ ਜੇ
ਸਿੰਘ ਆਖਦੇ ਅੱਜ ਹੋਇ ਸੁਰਖ ਰੂਹਾਂ ਕਰ ਜਗੁਰਾਂ ਦਾ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਲਾਹਿਆ ਜੇ

ਹੋਰ ਸ਼ੈਹਰਦੇ ਫੜ ਰਈਸ ਵੱਡੇ ਬੰਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਕਤਲ ਮਚਾਇਆ ਜੇ
 ਭਾਈਬੰਦਾਂ ਸਣੇ ਫੜ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਬੀਜ ਜੁਲਮਦਾ ਪਕੜ ਖਪਾਇਆ ਜੇ
 ਝੰਡਾਪਾਪਵਾਲਾਡਿੱਗਾ ਜਿਮੀਂਉਂਤੇ ਧਰਮਵਿਚ ਆਕਾਸ਼ ਫਹਿਰਾਯਾ ਜੇ
 ਜਹੀ ਕਰੇ ਕੋਈ ਭਰੇ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਕਲਜੁਗਦੇਵਿਚ ਅਜਮਾਇਆ ਜੇ

ਸੁੱਚਾਨੰਦ ਦੀਵਾਨ ਨੂੰ ਲਾਨੂਤਾਂ ਦੇਣੀਆਂ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ॥

ਸਿੰਘਾਂਸੁਟਕੇ ਬੰਦੇ ਦੇ ਹੁਕਮਤਾਈਂ ਝੁਠੇਨੰਦਨੂੰ ਲਿਆ ਖਲ੍ਹਾਰਿਆ ਓਏ
 ਸਨਟੱਬਰਾ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਵਲ ਆਂਦਾ ਦਿਲਵਿਚ ਬੜਾ ਗੁੱਸਾ ਧਾਰਿਆ ਓਏ
 ਬਾਬਾਦੇਖਕੇਨੰਦਨੂੰ ਲਾਲ ਹੋਇਆ ਵਿਚ ਰੋਹਦੇ ਸੁਖਨਉਚਾਰਿਆ ਓਏ
 ਜ਼ਰਾਦੱਸੋਖਾਂਨੰਦਜੀ ਹਾਲ ਸਾਰਾ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮਾਰਿਆ ਓਏ
 ਓਏ ਪਾਪੀਆ ਹਿੰਦੂਦਾ ਤੁਖਮਹੋਕੇ ਏਡਾ ਬੜਾ ਤੁੰਕਹਿਰ ਗੁਜ਼ਾਰਿਆ ਓਏ
 ਬਾਲਾਂ ਨਾਲ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਵੈਰ ਕੀਸੀ ਖੰਡਾ ਗਜ਼ਬਦਾ ਤੂੰ ਉਲਾਰਿਆ ਓਏ
 ਛੱਡਦੇ ਟਲੱਗਾ ਸੂਬਾ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਕੋਲੋਂ ਓਸਨੂੰ ਤੂੰ ਹਟਕਾਰਿਆ ਓਏ
 ਕਦੇ ਸੱਪਾਂਦੇ ਪੁੱਤ ਨ ਮਿੱਤ ਹੋਵੇ ਤੂੰ ਆਖਿਆ ਸੀ ਹਤਿਆਰਿਆ ਓਏ
 ਹਿੰਦਥਰਮਦੀ ਰਖਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂਕੀਤੀ ਉਹਦੇਕਾਲਜੇਨੂੰ ਹੱਥ ਡਾਰਿਆ ਓਏ
 ਧਰਮਛੱਡਿਆ ਵਾਸਤੇ ਰਿਜ਼ਕ ਦੇਤੂੰ ਹੈਂ ਸਿਆਰਿ ਨਲੱਜਿਆ ਭਾਰਿਆ ਓਏ
 ਉਹਨੇਜੀਉਂਦੇ ਸਦਾ ਜਹਾਨਉਂਤੇ ਜਿਨਾਂ ਧਰਮਉਂਤੇ ਸਿਰ ਵਾਰਿਆ ਓਏ
 ਤੇਰੇ ਹੱਥਕੀ ਆਇਆ ਦੱਸਮੈਨੂੰ ਗਿਓਂ ਧੁਰਦਰਗਾਹੋਂ ਫਿਟਕਾਰਿਆ ਓਏ
 ਜਿਦਾ ਬਣਖੁਸ਼ਾਮਦੀ ਪਾਪਕੀਤਾ ਸੂਬਾ ਕਿੱਥੇਈ ਉਹ ਨਕਾਰਿਆ ਓਏ
 ਉਹ ਕਿੱਥੇਈ ਦੱਸ ਦੀਵਾਨਪੁਣਾਂ ਜੀ ਦੇ ਮਾਨ ਤੇ ਰੱਬ ਵਸਾਰਿਆ ਓਏ
 ਤੂੰ ਭੀ ਚੱਲ ਸਨਟੱਬਰਾ ਪਾਸ ਸੂਬੇ ਦੁੱਖ ਸਹੇ ਜੋ ਉਸ ਸਹਾਰਿਆ ਓਏ
 ਹੁਣ ਬਣੇਂ ਕੀ ਦੱਸ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਸਾਰਾ ਜਨਮ ਜੂਏ ਵਿਚ ਹਾਰਿਆ ਓਏ

ਝੁਠੇਨੰਦ ਨੂੰ ਬੁਰੇ ਹਾਲ ਨਾਲ ਮਾਰਨਾ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ॥

ਮਾਰੋ ਬੰਦੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਵਿਚ ਹੀਸੀ ਲਿਆ ਫੜ ਨ ਲਾਈ ਏ ਦੇਰ ਸਿੰਘਾਂ
 ਮਾਰ ਮਾਰ ਕੇ ਕੋਟੜੇ ਨਾਲ ਗੁੱਸੇ ਦਿੱਤਾ ਨੰਦ ਦਾ ਚੱਮ ਉਧੇੜ ਸਿੰਘਾਂ

ਨੋਟ—ਤਵਾਰੀਖ ਮੁਹੰਮਦਸ਼ਾਹੀ ਵਿਚ ਮੁਹੰਮਦ ਕਾਸਮ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਸੁੱਚਾਨੰਦੇ ਬੁਹਮਨ ਸੀ ॥

ਵਿਚ ਨਕ ਦੇ ਘੱਤ ਨਕੇਲ ਦਿੱਤੀ ਵਾਂਗ ਉਠ ਦੇ ਝੱਟ ਦਲੇਰ ਸਿੰਘਾਂ
ਕੰਡੀਹੱਟ ਮੰਗਾਇਆ ਨੰਦਤਾਈਂ ਉਹਨੂੰ ਸ਼ੈਹਰਸਾਰੇ ਵਿਚ ਫੇਰ ਸਿੰਘਾਂ
ਜੇਹੜੇ ਰਾਹ ਲੰਘੇ ਪੈ ਜਾਏ ਰੋਲਾ ਪਿੱਛੇ ਲਾ ਦਿਤੇ ਮੁੰਡੇ ਛੇੜ ਸਿੰਘਾਂ
ਘਰਘਰ ਗਲੀ ਗਲੀ ਹਰਕੂਚੇ ਧੂਹਿਆ ਸ਼ੈਹਰਦੇ ਚਾਰ ਚੁਫੇਰ ਸਿੰਘਾਂ
ਘਰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਮਾਰ ਬਾਲ ਬੱਚਾ ਦਿੱਤਾ ਪਲਕਦੇ ਵਿਚ ਨਬੇੜ ਸਿੰਘਾਂ
ਖਾਣਾਂ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨਾਲ ਖਵਾਨ ਲੱਗੇ ਰੋਜ਼ੀ ਲਾਈ ਸੱਤੂ ਅੱਧਸੇਰ ਸਿੰਘਾਂ
ਏਸੇਤਰਾਂ ਹੀ ਮਾਰੀਦਾ ਮਰ ਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਖੱਲਸੀ ਮਾਰ ਉਚੇੜ ਸਿੰਘਾਂ
ਹੋਇਆਧਰਮਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਕੀਤਾਪਾਪਦਾ ਦੂਰਅੰਧੇਰ ਸਿੰਘਾਂ

ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ॥

ਸਿੰਘ ਫੜੇ ਕਰ ਜੰਗ ਮੈਦਾਨ ਤਾਈਂ ਰੁੱਝ ਗਏ ਸੀ ਲੁੱਟ ਮਚਾਨ ਅੰਦਰ
ਗੁਰਮੁਖਸਿੰਘਕੁਝਗੁਰੂਦੇ ਲਾਲਪਜਾਰੇ ਪਿੱਛੇਰਹੇਸਨ ਓਸਮੈਦਾਨ ਅੰਦਰ
ਉਹਨਾਂਜ਼ਰਾ ਨ ਧਨਦਾ ਲੋਭ ਕੀਤਾ ਲੱਗ ਪਏ ਸਨ ਏਸ ਧਿਆਨ ਅੰਦਰ
ਫੱਟੇ ਹੋਏ ਕੁਝ ਜੀਉਂਦੇ ਸਾਨ ਜੇਹੜੇ ਰਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਭ ਉਠਾਨ ਅੰਦਰ
ਟੋਹ ਟੋਹਕੇ ਦੇਖਿਆ ਸਭ ਤਾਈਂ ਚੁੱਕ ਲਏ ਸੀ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਜਾਨ ਅੰਦਰ
ਜਿਵੇਂਸਾਂਭਿਆਸੀ ਸਿੰਘਾਂ ਜ਼ਖਮੀਆਂਨੂੰ ਭੇਤਰੱਖਿਆ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਅੰਦਰ
ਦੂਈ ਉਨ੍ਹਾਂਸੀ ਮਾਰਕੇ ਦੂਰਕੀਤੀ ਪੂਰਾ ਬਖਸ਼ਿਆ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨਅੰਦਰ
ਘੱਟਾਪੁੰਝਕੇ ਸਭਨੂੰ ਚੁੱਕਲਿਆ ਦਯਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਈ ਭਗਵਾਨ ਅੰਦਰ
ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਧਰਮ ਦਾ ਹੈ ਪੂਰਾ ਦੇਖ ਦੁੱਖੀਆਂ ਦੁੱਖ ਮਟਾਨ ਅੰਦਰ
ਵੰਡ ਖਾਵਨਾ ਜੰਗ ਮਚਾਵਨਾ ਹੈ ਜਤੀ ਸਤੀ ਰਹਿਨਾ ਨਾਮਦਾਨ ਅੰਦਰ
ਇਕ ਇਕ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਲੈ ਆਏ ਫੱਟ ਧੋਇਕੇ ਪਾਏ ਮਕਾਨ ਅੰਦਰ
ਲੈਂਦੇਸਭਦੀਸਾਰਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਰਿਹਾਫਰਕ ਨ ਟਹਿਲਕਮਾਂਨਅੰਦਰ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਇਨਤਜ਼ਾਮ ਕਰਨਾ ਰਿਆਸਤ ਸਰੰਦ ਦਾ ॥

ਜੇਠ ਚੌਦਸ ਸਤਾਰਾਂ ਸੌ ਪੈਂਠ ਆਹਾ ਕਰ ਫੜੇ ਸਰੰਦ ਜੈਕਾਰ ਕੀਤੇ
ਵਿਚ ਕਿਲੇ ਦੇ ਲਾ ਦੀਵਾਨ ਬੈਠਾ ਕੱਠੇ ਆਪਣੇ ਸੱਭ ਸਰਦਾਰ ਕੀਤੇ
ਕਿਲੇਕੋਟ ਖਜ਼ਾਨਿਆ ਤੋਸ਼ੇਖਾਨੇ ਸਬ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਅਖਤਿਆਰ ਕੀਤੇ

ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਸਭ ਸਾਮਾਨ ਸਾਂਭੇ ਵੱਸ ਤੋਪ ਜੰਬੂਰ ਹਥਯਾਰ ਕੀਤੇ
 ਬਾਜਸਿੰਘ ਸਰੰਦ ਦਾ ਕਰ ਨਾਜ਼ਮ ਜੁੰਮੇ ਸੱਭ ਉਹਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕੀਤੇ
 ਆਲੀਸਿੰਘਮਾਲੀ ਸਿੰਘ ਰਾਠਦੇਵੇਂ ਬਾਜਸਿੰਘਦੇ ਨਾਇਬਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ
 ਸਫ਼ਾਪਾਪੀਆਂਦੀ ਉੱਕੀ ਦੂਰ ਕੀਤੀ ਹਿੰਦੂ ਸਭ ਥਾਈਂ ਕਾਰਦਾਰ ਕੀਤੇ
 ਕੁੱਲਮਾਫੀਆਂ ਖੁੱਥੀਆਂ ਮੋਮਨਾਂਥੀਂ ਜ਼ਾਲਮਫੜ ਸਾਰੇ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਕੀਤੇ
 ਹਾਕਮਕਿਤੇਭੀਤੁਰਕਨਰਹਿਨਦਿੱਤਾਸਿੰਘਥਾਉਂਥਾਈਂਅਹਿਲਕਾਰਕੀਤੇ
 ਫਿਰੀ ਦੇਸ ਅੰਦਰ ਦੋਹੀ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਰੰਗ ਹੋਰਥੀਂ ਹੋਰ ਕਰਤਾਰ ਕੀਤੇ
 ਦਿਨ ਦੁਖਾਂਦੇ ਸਿਰਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਏ ਮਿਲ ਹਿੰਦੂਆਂ ਸ਼ੁਕਰ ਹਜ਼ਾਰ ਕੀਤੇ
 ਲੈ ਆਇਆ *ਸੁਲੱਖਣਾ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਬੰਦੇ ਪਾਸ ਖੜੇ ਸੇਵਾਦਾਰ ਕੀਤੇ
 ਪੈਰੀਂਆਣਲੱਗੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੈਹਰਵਾਸੀ ਬੰਦੇ ਸੱਭਦੇਮਾਨ ਸਿਤਕਾਰ ਕੀਤੇ
 ਕਹਿਆ ਸ਼ੁਕਰਕਰੋ ਗੁਰੂ ਦੱਸਵੇਂਦਾ ਜਿਸ ਤੁਸਾਂਤੇ ਏਡ ਉਪਕਾਰ ਕੀਤੇ
 ਪੱਟੀ ਜੁਲਮਦੀ ਜੜ੍ਹ ਜਿਨ ਦੁੱਖਸੈਹਕੇ ਪੁਤਵਾਰਨੇ ਤੁਸਾਂਤੋਂ ਚਾਰ ਕੀਤੇ
 ਹਿੰਦੂ ਧਰਮਦੇ ਵਾਸਤੇ ਜੰਗਕਈ ਨਾਲ ਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਫੜ ਤਲਵਾਰ ਕੀਤੇ
 ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਧਰਮਦੀ ਰੱਖਯਾ ਲਈ ਜੰਗ ਸਿਰ ਤੇ ਦੁੱਖ ਸਹਾਰ ਕੀਤੇ
 ਜਾਓ ਕਰੋਮੌਜਾਂ ਵੱਸੋ ਸੁਖਾਂ ਅੰਦਰ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ੇਰਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਛੁਟਕਾਰ ਕੀਤੇ
 ਫੇਰ ਕੱਢਕੇ ਦੇਹ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂਦੀ ਹੱਥੀਂ ਚਿਖਾ ਬਨਾ ਸੱਸਕਾਰ ਕੀਤੇ
 ਬਹੁਤਾ ਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤਾਇਓਨੇ ਦਾਨ ਪੁੰਨਭੀ ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ ਕੀਤੇ
 ਧਰਮਸਾਲ ਸੋਹਣੀ ਬਨਵਾ ਓਥੇ ਸ਼ੁਕਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਬਾਰਬਾਰ ਕੀਤੇ
 ਦਿੱਤਾ ਹੁਕਮਸਿੰਘਾਂ ਤਾਈਂ ਖੁਸ਼ੀਕਰੋ ਕੰਮਤੁਸਾਂਦੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂਸਾਰ ਕੀਤੇ
 ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਬੰਦੋਬਸਤ ਬੰਦੇ ਝੱਟ ਪੱਟ ਹੀ ਹੋ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਕੀਤੇ
 ਬੈਠਾ ਬਾਵਨੀ ਮੱਲ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਜ਼ਾਲਮ ਦੇਸਦੇ ਮਾਰ ਖਵਾਰ ਕੀਤੇ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਵਾਹ ਵਾਹ ਇਹ ਰੰਗਤਾਂ ਰੱਬ ਦੀਆਂ ਕੌਣ ਅੰਤ ਹਸਾਬ ਗਣਾਂਵਦਾਏ
 ਪਲ ਵਿਚ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਹ ਕਰਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਖਾਕ ਰੁਲਾਂਵਦਾਏ

*ਸੁਲੱਖਣਾ ਮਸੰਦ ਸੀ ॥

ਹੈ ਮਿਸਲ ਮਸ਼ਹੂਰ ਜਹਾਨ ਉੱਤੇ ਹਰ ਇਕ ਦਾਨਾ ਸੁਨਾਂਵਦਾਏ
ਕਾਠੀ ਹੋਂਵਦੀ ਕਦੇ ਖੁਰਗੀਨ ਉੱਤੇ ਕਦੇ ਉਹ ਕਾਠੀ ਉੱਤੇ ਆਂਵਦਾਏ
ਘਾਹ ਖਾਂਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਮਾਸ ਦੇਵੇ ਮਾਸ ਖਾਂਦਿਆਂ ਘਾਹ ਖਵਾਂਵਦਾਏ
ਮਾਨ ਕਿਸੇਦਾ ਸਦਾ ਨ ਰਹਿਨ ਦੇਂਦਾ ਹਾਥੀ ਕੀੜੀਓਂ ਫੜ ਤੁੜਾਂਵਦਾਏ
ਜੇਹੜਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹਸੀ ਉਹਨੂੰ ਗਰਕ ਕੀਤਾ ਵੇਖੋਸਾਧਨੂੰ ਤਖ਼ਤ ਦਵਾਂਵਦਾਏ
ਅੱਧਾ ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਤਖ਼ਤ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਇਕ ਹੱਥ ਫਕੀਰਦੇ ਆਂਵਦਾਏ

ਸਰੰਦ ਨੂੰ ਛੁੱਤੇ ਕਰਕੇ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਲਿਖਨੀ ।

ਵੇਲ੍ਹਾ ਹੋ ਬੈਠਾ ਕੰਮਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਥੋਂ ਇਕ ਦਿਨ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਂਵਦਾਏ
ਬੰਦਾ ਆਪ ਬੈਠਾ ਨਾਲ ਸ਼ਾਨ ਵੱਡੇ ਹੋਰ ਕੁਲ ਸਰਦਾਰ ਸਦਾਂਵਦਾਏ
ਕਹਿੰਦਾ ਖ਼ਾਲਸਾ ਜੀ ਸੱਭੇ ਕੰਮਹੋਏ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਆਖ ਸੁਨਾਂਵਦਾਏ
ਪਤਾ ਭੇਜੀਏ ਲਿਖਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੇ ਵਿਚ ਇਹ ਆਂਵਦਾਏ
ਸਿੰਘਾਂ ਆਖਿਆ ਗੱਲਹੈ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਕਰੋ ਬਾਬਾਜੋ ਤੁਸਾਂਨੂੰ ਭਾਂਵਦਾਏ
ਓਸੇਵਕਤਹੀਇਹ ਅਰਦਾਸ ਲਿੱਖੀ ਜੋ ਬੀਤਿਆ ਹਾਲ ਲਖਾਂਵਦਾਏ
ਪਹਿਲਾਂਲਿਖਜਾਇਹਸੱਚੇਪਾਤਸ਼ਾਹਜੀ ਸਾਰਾਖ਼ਾਲਸਾ ਸੀਸਨਵਾਂਵਦਾਏ
ਬੰਦਾ ਜਾਨਕੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ਮਿਹਰ ਕਰਨੀ ਬੰਦਾ ਆਪਦਾ ਬੰਦਾ ਸਦਾਂਵਦਾਏ
ਫੇਰਜਿਵੇਂ ਸਮਾਣੇਦੇ ਨਾਲਕੀਤੀ ਕੁੰਜਪੁਰਾ ਟੁਹਾਣਾ ਜਿਉਂ ਛਾਂਹਵਦਾਏ
ਮਾਰ ਮਾਰ ਸਫ਼ੈਰੇ ਦਾ ਨਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਪੀਰ ਦੀ ਪੀਰੀ ਉਡਾਂਵਦਾਏ
ਅੱਗੇ ਜਿਵੇਂ ਵਜ਼ੀਦੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਸੁੱਚਾਨੰਦ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕੁਹਾਂਵਦਾਏ
ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂਦਾ ਜਿਵੇਂ ਵੈਰਲਿਆ ਜੜ ਪਾਪਦੀ ਪੁੱਟ ਗਵਾਂਵਦਾਏ
ਵੱਖੋ ਵੱਖਰਾ ਲਿਖਜਾ ਹਾਲ ਸਾਰਾ ਮੁਹਰ ਲਾਇਕੇ ਬੰਦ ਕਰਾਂਵਦਾਏ
ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਦਲੇਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਖ਼ਤ ਓਸ ਦੇ ਹੱਥ ਫੜਾਂਵਦਾਏ
ਸਾਰਾ ਖ਼ਾਲਸਾ ਦੇਣ ਸਨਿਹੇਂ ਲੱਗਾ ਨੀਰ ਅੱਖੀਆਂ ਤੋਂ ਚਲਾ ਜਾਂਵਦਾਏ
ਦਈ ਜਾ ਸਨੇਹੁੜੇ ਮਿੱਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚ ਵੈਰਾਗ ਦੇ ਆਂਵਦਾਏ
ਬਾਜਾਂਵਾਲੇ ਅੱਗੇਸਾਡੇ ਹੱਥ ਜੋੜੀਂ ਆਖੀਂ ਦਰਸਤਾਈਂ ਚਿੱਤ ਚਾਹੁੰਦਾਏ
ਕਦੇ ਫੇਰ ਦੀਦਾਰ ਭੀ ਹੋਣਗੇ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਨਾਗ ਵਿਛੋੜੇ ਦਾ ਖਾਂਵਦਾਏ

ਉਹ ਧਰਤ ਹੈ ਬੜੇ ਨਸੀਬ ਵਾਲੀ ਅੱਜ ਦੇਸ ਭੀ ਉਹੋ ਸੁਹਾਂਵਦਾਏ
 ਰਹਿੰਦੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਥਾਂ ਵਡਿਆਈਆਂ ਪਾਂਵਦਾਏ
 ਅਸੀਂ ਰਹੇ ਨਸੀਬਦੀ ਹਾਰਵਾਲੇ ਬਾਜਾਂਵਾਲਾ ਨ ਦਰਸ ਦਿਖਾਂਵਦਾਏ
 ਮਿਹਰਕਰੀਂ ਸਾਡੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਰਹੀਂ ਆਖ ਖਾਲਸਾ ਸੀਸ ਝੁਕਾਂਵਦਾਏ
 ਫੁਤੇ ਬੋਲਕੇ ਪੰਥਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂਜੀਦੇ ਵੱਲ ਧਾਂਵਦਾਏ
 ਲੱਗੀ ਦਰਸਦੀ ਮਨਪਿਆਸ ਡਾਢੀ ਵਾਂਗ ਮਿ੍ਗਦੇ ਕਦਮ ਉਠਾਂਵਦਾਏ
 ਜਿਵੇਂ ਚੰਦ ਦੇ ਵੱਲ ਚਕੋਰ ਉੱਡੇ ਤਿਵੇਂ ਸਿੰਘ ਦਾ ਮਨ ਹੁਲਸਾਂਵਦਾਏ
 ਆਖੇ ਕਿਹੜਾ ਵੇਲਾ ਹੋਏ ਜਾ ਵੇਖਾਂ ਦਿਲ ਦਰਸ ਉੱਤੇ ਲਲਚਾਂਵਦਾਏ
 ਰਾਤ ਦਿਨੇ ਜਾਂਦਾ ਮਾਰੋ ਮਾਰ ਕਰਦਾ ਖਾਣ ਪੀਣਦੀ ਸੁੱਧ ਭੁਲਾਂਵਦਾਏ
 ਕੱਟ ਮਨਜ਼ਲਾਂ ਅਬਚਲਾ ਨਗਰ ਪੁੱਜਾ ਡੇਰਾ ਕਿਸੇਥੋਂ ਪੁੱਛ ਪੁਛਾਂਵਦਾਏ
 ਜਾਕੇ ਦਰਸਕੀਤਾ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹਦਾ ਹੱਥ ਚਰਨਕਵਲਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਂਵਦਾਏ
 ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਸਿੰਘਾ ਨਿਹਾਲ ਹੋਯੋਂ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੇ ਫੰਦ ਕਟਾਂਵਦਾਏ
 ਫੇਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਜੀ ਪਾਤੀ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਫੜਾਂਵਦਾਏ
 ਸੰਮਤ ਪੈਂਹਠ ਨੁਰਾਤਾ ਤੀਸਰਾ ਸੀ ਕਵੀ ਆਖਕੇ ਇਹ ਬਤਾਂਵਦਾਏ
 ਪੜ੍ਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪਾਤੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਏ ਚਿਹਰਾ ਚੰਦ ਜਿਵੇਂ ਦਮਕਾਂਵਦਾਏ
 ਹੋਏ ਸਿੰਘ ਤੇ ਦਿਆਲ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਰਿੱਧ ਸਿੱਧ ਪਾ ਦੁੱਖ ਗਵਾਂਵਦਾਏ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਖਤ ਪੜ੍ਹਕੇ ਸੁਨਾਨਾ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਉਣੀ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਵਿਚ ਦੀਵਾਨ ਬੈਠੇ ਅੱਗੇ ਸੰਗਤਾਂ ਸਭ ਬਠਾਲੀਆਂ ਨੇ
 ਉੱਚੀ ਪੜ੍ਹਕੇ ਖਤ ਸੁਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਬੰਦੇ ਨੇ ਘਾਲਣਾਂ ਘਾਲੀਆਂ ਨੇ
 ਦੱਸੀ ਜਿਵੇਂ ਵਜ਼ੀਦਖਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ ਜੜ੍ਹਾਂਤੁਰਕਦੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਗਾਲੀਆਂ ਨੇ
 ਸੁਣ ਸਿੰਘਾਂ ਤੋਂ ਗਈ ਨ ਖੁਸ਼ੀ ਝੱਲੀ ਚੜ੍ਹ ਚਿਹਰਿਆਂ ਤੇ ਗਈਆਂ ਲਾਲੀਆਂ ਨੇ
 ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਦੀ ਗੂੰਜ ਪਾਈ ਉੱਚੀ ਗੱਜਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਅਕਾਲੀਆਂ ਨੇ
 ਕੀਤੀ ਸਲਕ ਮਨਾਇ ਅਕਾਲ ਤਾਈਂ ਗੜਗੱਜ ਪਾਈ ਤੋਪਾਂਕਾਲੀਆਂ ਨੇ
 ਲਾਇਆ ਇਕਹਜ਼ਾਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਉੱਤੇ ਰਾਤੀਂ ਦੀ ਪਮਾਲਾ ਖੂਬ ਬਾਲੀਆਂ ਨੇ
 ਅੱਸਕੇਤਦਾ ਖ਼ਾਲਸੇ ਸ਼ੁਕਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦਿੱਤੀਆਂ ਫੇਰ ਖੁਸ਼ਾਲੀਆਂ ਨੇ

ਖੁਸ਼ੀ ਗੁਰੂਜੀ ਹੋਏ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਮੰਗੇ ਵਰ ਪਾ ਲਏ ਸਵਾਲੀਆਂ ਨੇ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਦੇਖਕੇ ਅਰਜ਼ੀ ਲਿਖਣੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵੱਲ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ॥

ਦਿਨੋਂ ਦਿਨੀਂ ਚੜ੍ਹੀ ਕਲਾ ਖ਼ਾਲਸੇਦੀ ਪੰਥ ਵਧਨ ਲੱਗਾ ਮੁੜ ਆਕੇ ਜੀ
 ਰੋਜ਼ ਆਟਕੇ ਸੈਂਕੜੇ ਸਿੰਘ ਸਜਦੇ ਜ਼ਾਤ ਪਾਤ ਦਾ ਭਰਮ ਭੁਲਾਕੇ ਜੀ
 ਬੰਦਾ ਵਿਚ ਸਰੰਦ ਦੇ ਲਾ ਡੇਰੇ ਬੈਠਾ ਲਾਂਭ ਦਾ ਮੁਲਕ ਦਬਾਕੇ ਜੀ
 ਤੁਰਕ ਜ਼ਰਾ ਭੀ ਚੁੱਕਦੇ ਧੌਣ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗ ਪੈਂਦਾ ਓਥੇ ਜਾਕੇ ਜੀ
 ਵਿਚ ਦੇਸ ਦੇ ਗਦਰ ਮਚਾ ਦਿੱਤਾ ਸੌਂਦੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਅੱਖ ਨ ਲਾਕੇ ਜੀ
 ਘਰੀਂ ਜ਼ਾਲਮਾਂਦੀ ਪਿਆ ਪਿੱਟਣਾ ਆ ਛੱਡੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਤੁਰਕ ਰੁਵਾਕੇ ਜੀ
 ਪੇਸ਼ ਜਾਂਵਦੀ ਨ ਦੰਦ ਪੀਟੁ ਬੈਠੇ ਵਿਚੇ ਵਿਚ ਕਚੀਚੀਆਂ ਖਾਕੇ ਜੀ
 ਦਿਲਲੜਨ ਜੋਗਾ ਰਿਹਾ ਕਿਸੇਦਾ ਨ ਬੰਦੇ ਛੱਡੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਹਲਾਕੇ ਜੀ
 ਆਖਰ ਹੋਕੇ ਦੇਸ ਦੇ ਤੁਰਕ ਕੱਠੇ ਆਪੋ ਵਿਚ ਹੀ ਮਤਾ ਮਤਾਕੇ ਜੀ
 ਆਏ ਵਿਚ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਚੱਲ ਸਾਰੇ ਹਾਲ ਸੂਬੇ ਨੂੰ ਕਹਿਨ ਸੁਨਾਕੇ ਜੀ
 ਇਕ ਲਿਖੀ ਅਰਜ਼ੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵੱਲੋਂ ਵੱਡਾ ਝੂਠ ਤੇ ਸੱਚ ਰਲਾਕੇ ਜੀ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਲਾਹੌਰਦੇ ਤਖਤ ਤੇ ਸੀ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਪਕਾਕੇ ਜੀ
 ਪਿੱਛੇ ਲਿਖੜਾ ਜੋ ਉਹਤੋਂ ਦਸ ਹਿੱਸੇ ਕੋਲੋਂ ਲਿਖੜਾ ਝੂਠ ਬਨਾਕੇ ਜੀ
 ਜਿਵੇਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹਦੇ ਤਾਈਂ ਚੜ੍ਹੇ ਗੁੱਸਾ ਝੂਠ ਥੱਪਿਆ ਲਿੱਖ ਲਖਾਕੇ ਜੀ
 ਹੋਰ ਸਿੰਘਾਂ ਤੇ ਲੱਖ ਸ਼ਕੈਤਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਿਖੀ ਵੱਡਾ ਜ਼ੋਰ ਲਾਕੇ ਜੀ
 ਵਿਚਲਿਖੜਾ ਸਿੰਘ ਹੋਗਏ ਆਕੀ ਇਹਨਾਂ ਰਖਿਆ ਗਦਰ ਮਚਾਕੇ ਜੀ
 ਕਾਸਦ ਚੱਲਿਆ ਲੈ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚੋਂ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਕਦਮ ਉਠਾਕੇ ਜੀ
 ਦੱਖਨ ਵਿਚ ਜਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਪਾਸ ਪੁੱਜਾ ਅਰਜ਼ੀ ਅਰਜ਼ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਕੇ ਜੀ
 ਹੋਰ ਹਾਲ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਆਪ ਮੂੰਹੋਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਦੇ ਸੁਨਾਕੇ ਜੀ
 ਸ਼ਾਹ ਸੁਣਦਿਆਂ ਸਾਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਿਆ ਸਿਰ ਝੁਕਾਕੇ ਜੀ
 ਖਤ ਪੜ੍ਹਕੇ ਹਾਲ ਸੁਨਾ ਦਿੱਤਾ ਪਾਸ ਕੁੱਲ ਅਮੀਰ ਬੁਲਾਕੇ ਜੀ
 ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਜਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਹਾਲ ਦੱਸਿਆ ਖੋਲ੍ਹ ਖੁਲ੍ਹਾਕੇ ਜੀ
 ਗਦ੍ ਮਿਟੇ ਜਿਉਂ ਕਰੇ ਇਲਾਜ ਕੋਈ ਦੱਸੋ ਸੋਚ ਕਿਆਸ ਦੁੜਾਕੇ ਜੀ

ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਦਾਨਾ ਵਜ਼ੀਰ ਸੱਭੇ ਦੱਸੋ ਇਕ ਸਲਾਹ ਰਲਾਕੇ ਜੀ
 ਨਾਮ ਬੰਦੇਦਾ ਸੁਣਦਿਆਂ ਪਿਆ ਗੋਲਾ ਵਿਚੇ ਵਿਚ ਰਹੇ ਪਛਤਾਕੇ ਜੀ
 ਡਰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦਾ ਸਭ ਨੂੰ ਸੀ ਚਿਹਰੇ ਝੱਟ ਗਏ ਕੁਮਲਾਕੇ ਜੀ
 ਮਤਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਾਨੂੰ ਨ ਘੱਲ ਦੇਵੇ ਬੰਦੇ ਸਾਮੁਣੇ ਫੌਜ ਚੜ੍ਹਾਕੇ ਜੀ
 ਆਪੋਆਪਣੀ ਥਾਈਂ ਅਮੀਰ ਵੱਡੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਕੰਨ ਲਾਕੇ ਜੀ
 ਜਿਸ ਮਾਰ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਂ ਨਸ਼ਟਕੀਤਾ ਕੌਣ ਲੜੇ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਜਾਕੇ ਜੀ
 ਓਹਦੀ ਤਾਬਿਆ ਬੀਰ ਹਮੇਸ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਉਹ ਛੱਡਦੇ ਤੁਖਮ ਉਡਾਕੇ ਜੀ
 ਓਹ ਚਾਹੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਰਤ ਸਾਰੀ ਵਿਚ ਪਲ ਦੇ ਦੇ ਉਲਟਾ ਕੇ ਜੀ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਪਾਸ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਅਰਜ਼ਕਰਨ ਆਦਾਬ ਬਜਾਕੇ ਜੀ

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅੱਗੇ ਅਰਜ਼ ਕਰਨੀ ਅਮੀਰਾਂ ਨੇ ॥

ਹੱਥ ਜੋੜ ਵਜ਼ੀਰ ਅਮੀਰ ਕਹਿੰਦੇ ਸਾਡੀ ਸੁਣ ਸੱਚੀ ਇਕ ਬਾਦ ਸ਼ਾਹ
 ਜੋ ਲਿਖੜਾ ਆਇਆ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚੋਂ ਹੈ ਠੀਕ ਇਹੋ ਗੱਲ ਪਾਤ ਸ਼ਾਹ
 ਪਰ ਪੇਸ਼ ਨ ਜਾਂਵਦੀ ਹੁਣ ਕੋਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਹੋਈ ਜਮਾਤ ਸ਼ਾਹ
 ਜੰਗਕੀਤਿਆਂ ਬੜਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇ ਬੰਦਾ ਹੈਇਕ ਬੜੀ ਅਫ਼ਾਤ ਸ਼ਾਹ
 ਗੁਰੂ ਵਰ ਦੇਕੇ ਉਹਨੂੰ ਭੇਜਿਆਏ ਬੜੀ ਵਿਚ ਓਹਦੇ ਕਰਾਮਾਤ ਸ਼ਾਹ
 ਉਹਦੀ ਤਾਬਿਆ ਬੀਰ ਹਮੇਸ਼ਰਹਿੰਦੇ ਚਾਹੇਦਿਨਬੋਂ ਕਰਦੇ ਰਾਤ ਸ਼ਾਹ
 ਉਹਦੇ ਵੈਰਦੇ ਵਿਚ ਨ ਨਫ਼ਾ ਕੋਈ ਮਤਾਂ ਕਰ ਦੇਵੇ ਬਾਜ਼ੀ ਮਾਤ ਸ਼ਾਹ
 ਸਾਡੀ ਰਾਏਇਹੋ ਓਹਦੇ ਨਾਲ ਰੱਖੋ ਜਿੱਥੋਂ ਤੀਕ ਹੋਵੇ ਮੁਲਾਕਾਤ ਸ਼ਾਹ
 ਅਰਜ਼ਕਰੋਜਾਕੇ ਪਾਸਗੁਰੂਜੀਦੇ ਕਿਉਂ ਦਿਲਦੇ ਵਿਚ ਘਬਰਾਤ ਸ਼ਾਹ
 ਬੰਦਕਰਨਗੇ ਓਸਨੂੰ ਮਿਹਰ ਕਰਕੇ ਤੇਰੀ ਭਰਨ ਜ਼ਰੂਰ ਸਫ਼ਾਤ ਸ਼ਾਹ
 ਬਿਨਾਂਗੁਰਾਂਦੇ ਟਾਲਿਆਂ ਟਲੇਨਾਹੀਂ ਹੈ ਸੱਪਕਾਲਾ ਜ਼ੈਹਰੀ ਜ਼ਾਤ ਸ਼ਾਹ
 ਬੰਦਾਬਲੀਹੈ ਬੜਾ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਬਖਸ਼ੀ ਗੁਰਾਂਦੀ ਓਸਨੂੰਦਾਤ ਸ਼ਾਹ

ਜਵਾਬ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ॥

ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਕੇ ਬੜਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਭਰਿਆ ਅੱਖੀਂ ਨੀਰ ਦੱਸੋ
 ਜਵੇਂ ਗ਼ਦਰ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਝੱਬ ਸੋਚ ਕੋਈ ਤਦਬੀਰ ਦੱਸੋ

ਏਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕਰਾਂ ਇਲਾਜ ਕਿਹੜਾ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਦਾਨਾ ਵਜ਼ੀਰ ਦੱਸੋ
 ਵਿਚ ਦੇਸ ਮੇਰੇ ਜਿਵੇਂ ਚੈਨ ਰਹੇ ਵੱਲਾ ਪਏ ਨ ਸਭ ਅਮੀਰ ਦੱਸੋ
 ਜਿਵੇਂ ਸਿੰਘਲੜਾਈ ਓਂ ਬਾਜ਼ ਆਵਨ ਕਰਨ ਖਲਕਨ ਜਿਵੇਂ ਜ਼ਹੀਰ ਦੱਸੋ
 ਯਾਂਤੇ ਰਹੇ ਸੁਲੂ ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਯਾਂਤੇ ਖਿੱਚਕੇ ਲੜਾਂ ਸ਼ਮਸੀਰ ਦੱਸੋ
 ਗੁਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਭੀ ਹੋਵਾਂ ਨ ਜਿਵੇਂ ਝੂਠਾ ਅਹੀ ਸੋਚਕੇ ਪਾਕ ਜ਼ਮੀਰ ਦੱਸੋ
 ਹੋਈ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਬੱਸ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸੱਚੀ ਗੱਲ ਇਹ ਸੋਚ ਅਖੀਰ ਦੱਸੋ

ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਨੇ ਸਲਾਹ ਦੇਕੇ ਨੰਦ ਲਾਲ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ॥

ਬਿਨਾਂ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਮੋੜਿਆਂ ਮੁੜੇ ਨਾਹੀਂ ਬੰਦਾ ਹੈ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਕਾਲ ਆਇਆ
 ਵੈਰ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਲਏਗਾ ਵੈਰੀਆਂ ਥੋਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਹੈ ਭੁਚਾਲ ਆਇਆ
 ਪਾਸ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਚੱਲਕੇ ਹੱਥ ਜੋੜੇ ਗੁਰੂ ਬਖਸ਼ਦਾ ਸਦਾ ਦਿਆਲ ਆਇਆ
 ਚੜ੍ਹਾ ਅਹਿਮ ਦਾ ਨਗੂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਹ ਟੁਰਿਆ ਚੰਗਾ ਦਿਲ ਦੇ ਵਿਚ ਖਿਆਲ ਆਇਆ
 ਅੱਗੋਂ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਖਬਰ ਦੇਵਨੇ ਨੂੰ ਨੰਦ ਲਾਲ ਆਇਆ
 ਕੀਤੀ ਬੇਨਤੀ ਨੰਦ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸ਼ਾਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਨ ਜਮਾਲ ਆਇਆ

ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਦਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਨਾ ॥

ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਪਿਛੋਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਆਯਾ ਕਰ ਦਰਸ ਹੋਇਆ ਬਲਿਹਾਰਿਆਏ
 ਹੀਰਾ ਪਾਸ ਉਹਦੇ ਵਡੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਸੀ ਸੱਤਿ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਗੁਜ਼ਾਰਿਆਏ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਮਾਨ ਗਵਾਨ ਕਾਰਨ ਵਿਚ ਦਿਲ ਦੇ ਗੁਰਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆਏ
 ਓਸੇ ਵਕਤ ਹੀ ਬੇਦਰੇਗ ਹੋਕੇ ਹੀਰਾ ਵਿਚ ਦਰਯਾ ਦੇ ਮਾਰਿਆਏ
 ਡਾਢਾ ਦੇਖਕੇ ਸ਼ਾਹ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਇਕ ਮੁਖਥੀਂ ਸੁਖਨ ਉਚਾਰਿਆਏ
 ਇਹ ਤਾਂ ਹੀਰਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵੱਡੇ ਮੁੱਲਾ ਤੁਸਾਂ ਵਿਚ ਗੰਗਾ ਕਾਹ ਨੂੰ ਡਾਰਿਆਏ
 ਸਤਿ ਗੁਰਾਂ ਕਹਿਆ ਸਾਡਾ ਤੋਸ਼ੇ ਖਾਨਾ ਤੂੰ ਕਾਸ ਨੂੰ ਗਿਲਾ ਗੁਜ਼ਾਰਿਆਏ
 ਅਸਾਂ ਹੈ ਦਰਯਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਓਸ ਡਿੱਗਦਾ ਪਕੜ ਸੰਭਾਰਿਆਏ
 ਜੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਯਕੀਨ ਤੇ ਦੇਖ ਲੈ ਤੂੰ ਵਿਚ ਚਿੱਤ ਦੇ ਭਰਮ ਜੇਧਾਰਿਆਏ
 ਸ਼ਾਹ ਵਿਚ ਦਰਯਾ ਜਾਂ ਪੈਰ ਧਰਿਆ ਮਾਨ ਵੇਂ ਹਦਿਆਂ ਸਾਰ ਵਿਸਾਰਿਆਏ
 ਹੀਰੇ ਮੋਤੀਆਂ ਲਾਲ ਜਵਾਹਰ ਦਿੱਸੇ ਲੱਗੇ ਢੇਰ ਤੇ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਿਆਏ

ਰੰਗਾਭਰੀ ਵੱਗੇ ਤਿੱਠੀ ਹੰ ਰਿਆਂਦੀ ਸ਼ਾਹ ਮਨ ਦਾ ਮਾਨ ਉਤਾਰਿਆਏ
ਬਾਹਰਆਨ ਤਿੱਗਾ ਪੈਰੀਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂਦੀ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ਼ਨਾ ਬਖਸ਼ਨੇ ਹਾਰਿਆਏ
ਗੁਰੂ ਰੱਬਦਾ ਰੂਪ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜਾਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਭਰਮਨੂੰ ਟਾਰਿਆਏ

ਅਰਜ ਕਰਨੀ ਬਹਾਦਰਸ਼ਾਹ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਅੱਗੇ ॥

ਹੱਥ ਨੋੜਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾਂ ਇਕ ਸਵਾਲ ਗੁਰਜੀ
ਮੈਂ ਮੁੱਢ ਥੋਂ ਦਾਸ ਤੁਸਾਡੜਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਮਾਪੇ ਮੈਂ ਹਾਂ ਬਾਲ ਗੁਰ ਜੀ
ਬੰਦਾ ਘੱਲਿਆ ਤੁਸਾਂ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਸਿੱਖ ਦੇਕੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗੁਰ ਜੀ
ਜਿਹੜਾ ਕੰਮ ਸੀ ਓਸਨੇ ਕਰ ਲਿਆ ਜੜ੍ਹ ਵੈਰੀਆਂਦੀ ਛੱਡੀ ਗਾਲ ਗੁਰ ਜੀ
ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂਦੇ ਵੈਰ ਓਸਲਏ ਆਪਸੁਟ ਚੁੱਕੇ ਸਾਰਾ ਹਾਲ ਗੁਰ ਜੀ
ਮਾਰ ਜ਼ਾਲਮਾਂਦੇ ਓਸ ਪੁੱਟ ਬੂਟੇ ਦਿੱਤੇ ਵਿਚ ਸਮੁੰਦ ਦੇ ਡਾਲ ਗੁਰ ਜੀ
ਹੁਣ ਮਿਹਰਕਰੋ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਦਿਹੋ ਰਹਿਮ ਦਾਸ ਤੇ ਕਰੋ ਦਿਆਲ ਗੁਰ ਜੀ
ਚਿੱਠੀ ਝੱਟ ਲਿਖੋ ਆਪ ਵੱਲ ਬੰਦੇ ਬਿਰਦ ਆਪਣਾ ਲੋ ਸੰਭਾਲ ਗੁਰ ਜੀ
ਕਰੇ ਜ਼ੁਲਮ ਨਾਹੀਂ ਹੁਣ ਦੇਸ ਉੱਤੇ ਲੁੱਟ ਮਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿਹੋ ਟਾਲ ਗੁਰ ਜੀ
ਓਸ ਬੁਰੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਰੋਜ਼ ਸੁਨੀਂਦੀ ਹੈ ਹਾਲ ਹਾਲ ਗੁਰ ਜੀ
ਦੁਖੀ ਕਰੇ ਨ ਖਲਕ ਖੁਦਾ ਦੀ ਨੂੰ ਛੱਡੇ ਵੈਰਦਾ ਦਿਲੋਂ ਖਿਆਲ ਗੁਰ ਜੀ
ਹੁਣ ਮੁਲਕ ਦੇ ਵਿਚ ਨ ਗਦਰ ਪਾਵੇ ਲੋਕ ਲੁਟੀਦੇ ਹੋਏ ਕੰਗਾਲ ਗੁਰ ਜੀ
ਜਿੰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਲਏ ਜਾਗੀਰ ਮੈਥੋਂ ਹੋਰ ਨ ਕਦੇ ਵਾਂ ਹਰਸਾਲ ਗੁਰ ਜੀ
ਮੈਂ ਤਾਂ ਹਾਂ ਗੁਲਾਮ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸੱਭੋ ਆਪਦਾ ਹੈ ਧਨਮਾਲ ਗੁਰ ਜੀ

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਤਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ॥

ਹੁਣ ਕਾਸਨੂੰ ਚੀਕਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੂੰ ਓਹ ਰੋਕਿਆ ਰੁਕੇ ਬਲਵਾਨ ਨਾਹੀਂ
ਤੇਰਾ ਫੇੜਿਆ ਤੇਰੇ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਆਯਾ ਤੈਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਗੱਲਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾਹੀਂ
ਫਿਰ ਗਿਆ ਸੈਂ ਮੂੰਹੋਂ ਇਕਰਾਰ ਕਰਕੇ ਤੇਰੀ ਮਰਦ ਹੋਠੀਕ ਜ਼ਬਾਨ ਨਾਹੀਂ
ਛੱਕਾਂਦੇ ਟੀਆਂ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਨ ਝੂਠਾ ਕੋਲਦਾ ਤੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨਾਹੀਂ
ਪੂਰਾ ਮਰਦ ਜ਼ਬਾਨ ਦਾ ਨ ਹੋਵੇ ਪਸੂ ਜਾਨੀਏਂ ਓਹ ਇਨਸਾਨ ਨਾਹੀਂ
ਫਿਰ ਜਾਏ ਜੋ ਕੋਲ ਇਕਰਾਰ ਦੇਕੇ ਓਹ ਰੰਨ ਹੈ ਮਰਦ ਜਵਾਨ ਨਾਹੀਂ

ਫੱਕਾਂਗਦ੍ਰੋਂਡਰਦਿਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਨ ਵਿਗੜਜਾਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖਾਨ ਨਾਹੀਂ
 ਓਦੂੰ ਵੱਧਪਿਆ ਹੁਣ ਗ਼ਦਰ ਸ਼ਾਹ ਜਿੰਨੂੰ ਸੱਕਦਾਂ ਕੋਈ ਮਟਾਨ ਨਾਹੀਂ
 ਸਾਡੇ ਰੋਕਿਆਂ ਭੀ ਸਿੰਘ ਰੁਕਦੇ ਨ ਸਿੰਘ ਪਿਛਾਂ ਨੂੰ ਵਾਗ ਭਵਾਨ ਨਾਹੀਂ
 ਵੈਰਲੈਕੇ ਕਰਨਗੇ ਦਿਲ ਠੰਢੇ ਐਵੇਂ ਕਰਨ ਤਲਵਾਰ ਮਿਆਨ ਨਾਹੀਂ
 ਇਹਸੁਣਕੇਬਾਦਸ਼ਾਹ ਚੁੱਪਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਵਿਚਜੁੱਸੇ ਰਹੀ ਜਾਨ ਨਾਹੀਂ
 ਫੇਰਰੋਕੇ ਆਖਦਾ ਬਖਸ਼ ਲੈ ਜੀ ਮੇਰਾ ਬਾਝ ਤੁਸਾਂ ਕੋਈ ਥਾਨ ਨਾਹੀਂ
 ਜੇ ਝੱਬ ਨ ਰੋਕਿਆ ਤੁਸਾਂ ਬੰਦਾ ਫੇਰ ਵੱਸਦਾ ਇਹ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਨਾਹੀਂ
 ਓਸਮਾਰਕੇ ਦੇਸ ਵੈਰਾਨ ਕਰਨਾ ਉਹਨੂੰ ਜਿੱਤਨਾ ਕਿਸੇ ਮੈਦਾਨ ਨਾਹੀਂ
 ਮੈਂ ਕਸਮ ਕੀਤੀ ਕਦੇ ਕਰਾਂਗਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਘਰ ਤੇ ਛੇੜ ਛੜਾਨ ਨਾਹੀਂ
 ਬਾਬੇਕਿਆਂਦੀ ਕਰਾਂਬਰਾਬਰੀਜੇ ਬਾਬਰਕਿਆਂਦਾਫਿਰ ਖਾਨਦਾਨ ਨਾਹੀਂ
 ਜੇ ਹੋਵੇ ਨੁਕਸਾਨ ਸੌ ਆਪਦਾ ਹੈ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕੁੱਝ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾਹੀਂ
 ਦੇਸ ਮੁਲਕ ਵਲੈਤ ਤੁਸਾਡੜੀਏ ਮੇਰਾ ਵਿਚ ਇਹਦੇ ਕੁਝ ਮਾਨ ਨਾਹੀਂ
 ਫੇਰ ਹੱਸਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਨ ਲੱਗੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੂੰ ਹੋ ਹੈਰਾਨ ਨਾਹੀਂ
 ਦੜ ਵੱਟਕੇ ਕੱਟ ਲੈ ਦਿਨ ਕੋਈ ਅੰਤ ਕਿਸੇ ਦਾ ਰਹੇਗਾ ਸ਼ਾਨ ਨਾਹੀਂ
 ਕੁਝਦਿਨਸਹਿਲੈ ਓਹਦੀਸਖਤੀਆਂਨੂੰ ਸਾਬਤਓਸਰਹਨਾਸੱਚਜਾਨ ਨਾਹੀਂ
 ਜਦੋਂ ਮੇਟ ਦੇਗਾ ਸਾਡੀ ਆਗਿਆਨੂੰ ਰਹੇ ਓਸਦੀ ਸ਼ਕਤ ਪਛਾਨ ਨਾਹੀਂ
 ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ ਸਿੰਘ ਭੀ ਤੁਰਤ ਪਿੱਛਾ ਸੰਗ ਓਸਦਾ ਮੂਲ ਨਭਾਨ ਨਾਹੀਂ
 ਕਰਾਮਾਤਓਹ ਆਪ ਗਵਾ ਲੈਗਾ ਫੇਰਬੀਰ ਭੀ ਕਹਿਆ ਕਮਾਨ ਨਾਹੀਂ
 ਤਦੋਂ ਫੜਕੇ ਓਸਨੂੰ ਮਾਰ ਲੈਣਾ ਸਿੰਘਾਂ ਆਵਨਾ ਮੂਲ ਛੁਡਾਨ ਨਾਹੀਂ
 ਨੀਵਾਂਗੁਰਾਂਦਾਘਰ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਏਥੇ ਕਿਸੇਦਾ ਰਿਹਾ ਗੁਮਾਨ ਨਾਹੀਂ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਚਲਾਗਿਆ ਵੱਲ ਦਿੱਲੀ ਦਿਲੋਂ ਹੋਕੇ ਬੜਾ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਬੇਲੀ
 ਫੇਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸੁਣੇ ਫਰਯਾਦ ਨਾਹੀਂ ਖਾਵੇਬੰਦੇਬੋਂ ਖੰਫ ਕਮਾਲ ਬੇਲੀ
 ਓਧਰ ਪੈਂਠਵੇਂਦੀ ਕੱਤੇ ਪੰਜਵੀਂ ਨੂੰ ਗਏ ਗੁਰੂਜੀ ਛੱਡ ਧੰਦਾਲ ਬੇਲੀ
 ਭਾਰਤਵਰਸ਼ ਤੋਂ ਵਾਰ ਕੂਟੰਬ ਸਾਰਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਏ ਅਕਾਲ ਬੇਲੀ

ਕਰ ਬੰਦਨਾ ਗੁਰੂ ਦਸਮੇਸ ਤਾਈਂ ਅੱਗੇ ਬੰਦੇਵਾਲਾ ਸੁਨੋਂ ਹਾਲ ਬੇਲੀ
 ਦਿਨੋਦਿਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਆ ਵਧਨ ਲੱਗਾ ਰਲੇਸੈਂਕੜੇਸਿੰਘ ਆ ਨਾਲ ਬੇਲੀ
 ਬੰਦਾ ਪੀਰਵੱਡਾ ਹੋਇਆ ਜ਼ਾਹਰਸਾਰੇ ਲਿਆਦੇਸਨੂੰ ਓਸਨੇ ਢਾਲ ਬੇਲੀ
 ਨਵੇਂ ਸੈਂਕੜੇ ਓਸ ਮੁਰੀਦ ਕੀਤੇ ਕਰਾਮਾਤ ਕਈ ਵਾਰ ਦਖਾਲ ਬੇਲੀ
 ਛੇ ਮਾਹ ਬੀਤੇ ਏਸੇ ਹਾਲ ਅੰਦਰ ਮਾਰੇ ਦੇਸਦੇ ਚੁਣ ਚੰਡਾਲ ਬੇਲੀ
 ਸੱਭੇ ਜੰਗਦੇ ਸਾਜਸਾਮਾਨ ਮਿਲ ਗਏ ਲਏ ਬੰਦੇਨੇ ਪੈਰ ਸੰਭਾਲ ਬੇਲੀ
 ਤੋਪਾਂਰਹਿਕਲੇ ਸਟੇ ਜੰਬੂਰਿਆਂਦੇ ਸਿੱਕਾ ਗੋਲੀ ਬੰਦੂਕਬਿਸਾਲ ਬੇਲੀ
 ਕਿਸੇ ਗੱਲਦੀ ਰਹੀ ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀਂ ਜਮਾਂ ਦਲਹੋਏ ਚਾਲਚਾਲ ਬੇਲੀ
 ਧੌਂਸਾਨਿੱਤ ਸਰੰਦਦੇ ਵਿਚਵੱਜੇ ਛਾਤੀ ਦੁਸ਼ਮਨਾਂ ਦੀ ਲੱਤ ਡਾਲ ਬੇਲੀ
 ਰਲ ਖ਼ਾਲਸਾ ਨਿੱਤ ਦੀਵਾਨ ਲਾਵੇ ਬੰਦਾ ਦੇਵਦਾ ਵਿਚ ਜਮਾਲ ਬੇਲੀ
 ਨਿੱਤ ਹੋਣ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤੇ ਭੋਗ ਪੈਂਦੇ ਸਾਰੇ ਸਿੰਘ ਹੋਏ ਮਾਲਾਮਾਲ ਬੇਲੀ
 ਗੱਜੇ ਖ਼ਾਲਸਾ ਸ਼ੇਰ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਸਿਰੋਂ ਸਭ ਮੁਸੀਬਤਾ ਟਾਲ ਬੇਲੀ

ਬੁਲਾਕੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਫ਼ਰਜ਼ਾਦ ਕਰਨੀ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਅੱਗੇ ॥

ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਦੀਵਾਨ ਦੇ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਯੱਸ ਗਾਂਵਦਾ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਯਾਰੋ
 ਨਿੱਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮਦੇ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸੋਹਣੀ ਸੁਰ ਚੰਗੀ ਦੇਵੇ ਤਾਲ ਯਾਰੋ
 ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਓਸਨੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਮੇਰਾ ਇਕ ਹੈ ਸੁਣੋ ਸਵਾਲ ਯਾਰੋ
 ਕਰੋ ਗੁਰੂ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਓਹ ਪੂਰਾ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਤਾਈਂ ਦਿਹੋ ਟਾਲ ਯਾਰੋ
 ਇੱਕ ਦਿਲ ਘੁੜਾਨੀ ਮੈਂ ਗਿਆ ਹੈਸਾਂ ਓਥੇ ਹੋਈ ਬੁਰੀ ਮੇਰੇਨਾਲ ਯਾਰੋ
 ਸੰਝਸਮੇ ਰਹਿਰਾਸ ਦਾ ਪਾਠਕੀਤਾ ਇੱਕ ਦੇਖ ਚੰਗੀ ਧਰਮਸਾਲ ਯਾਰੋ
 ਦਸਾਂ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਮੈਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਖ਼ਾਲਸੇਦੀ ਮੁੱਢੇਂ ਚਾਲ ਯਾਰੋ
 ਰਾਮਰਾਈਏਮਸੰਦਾਂ ਨੇ ਸੁਣੀ ਜਦੋਂ ਲੱਗੀਅੱਗ ਓਹਨਾਂਵਾਲਵਾਲ ਯਾਰੋ
 ਮੇਰਾ ਭੱਨ ਦੁਤਾਰੜਾ ਮਾਰਿਓਨੇ ਪਾਪੀ ਟਲੇ ਨ ਮੂਲ ਚੰਡਾਲ ਯਾਰੋ
 ਨਾਲੇ ਦਸਮੇਂ ਗੁਰੂਦਾ ਨਾਮ ਲੈ ਲੈ ਸੌ ਸੌ ਕਢੀਏ ਓਹਨਾਂ ਗਾਲ ਯਾਰੋ
 ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਰ ਦਾ ਦੁਖ ਨਾਹੀਂ ਸੱਚਜਾਣਿਓਂ ਕਰ ਖਿਆਲ ਯਾਰੋ
 ਪਰ ਗੁਰਾ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆਂ ਕਰੀ ਓਹਨਾਂ ਤਨਮਨਗਈ ਮੇਰਾ ਜਾਲ ਯਾਰੋ

ਏਨੇ ਚਿਰਨੂੰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੇ ਓਥੇ ਆਨਕੀਤੀ ਹਾਲ ਹਾਲ ਯਾਰੋ
 ਸਾਨੂੰ ਰਾਹੋਂ ਦੇ ਰੰਘੜਾਂ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ ਸਾਡਾ ਕੰਨ ਦੇਕੇ ਸੁਣੋਂ ਹਾਲ ਯਾਰੋ
 ਬਹੁ ਬੇਟੀਆਂ ਸਾਡੀਆਂ ਛੱਡ ਦੇ ਨਹੀਂ ਚੌਂਕਵਿੱਚ ਕੋਂ ਹਦੇ ਗੋਕੇ ਮਾਲ ਯਾਰੋ
 ਸਾਨੂੰ ਵਾਸਤੇ ਰੱਬ ਦੇ ਰੱਖਲੋਂ ਜੀ ਸਾਡਾ ਧਰਮ ਦਿੱਤਾ ਓਹਨਾ ਗਾਲ ਯਾਰੋ
 ਅਸੀਂ ਗਊਆਂ ਹਾਂ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਆਏ ਸਾਡੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋਵੋ ਰੱਛਪਾਲ ਯਾਰੋ
 ਇੱਕ ਤੁਸਾਂ ਬਾਝੇਂ ਹੁਣ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਥਾਂ ਕੋਈ ਨਾਹੀਂ ਆਏ ਭਾਲ ਯਾਰੋ
 ਬੰਦਾ ਸੁਣਕੇ ਸਹਿ ਨਾ ਸੱਕਿਆ ਜੇ ਕੀਤਾ ਕਮਰਕੱਸਾ ਤੱਤਕਾਲ ਯਾਰੋ
 ਹੋਇਆ ਫੌਜ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾਂ ਗੱਜੇ ਸੂਰਮੇ ਸਿੰਘ ਮਸਾਲ ਯਾਰੋ

ਸਰੰਦ ਥੋਂ ਚੜ੍ਹਕੇ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਪਾਇਲ ਤੇ ਰਾਹੋਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕਰਨਾ ॥

ਜਿਸ ਵਕਤ ਫੌਜ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਯਾ ਸਿੰਘਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਝੱਟ ਤਿਆਰੀਆਂ ਨੇ
 ਝੰਡੇ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਝੁੱਲ ਪਏ ਚੋਬਾਂ ਦੂਹਰੀਆਂ ਰੱਖਕੇ ਮਾਰੀਆਂ ਨੇ
 ਪਰੇ ਪੈਦਲਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਲੱਗ ਟੁਰੇ ਪਿੱਛੇ ਤਾਜ਼ੀਆਂ ਤੇ ਅਸਵਾਰੀਆਂ ਨੇ
 ਉੱਤੇ ਹਾਥੀਆਂ ਚੜ੍ਹੇ ਸਰਦਾਰ ਬਾਕੇ ਹੋਂਦੇ ਘੱਤ ਸਵਰਨ ਅਮਾਰੀਆਂ ਨੇ
 ਫੇਰ ਦੇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆ ਧਾਂਗ ਪੈਗਈ ਕੰਬਉਠੀਆਂ ਰੱਯਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨੇ
 ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਹੋਂ ਦੇ ਵੱਲ ਤਜਾਰ ਹੋਈਆਂ ਚੜ੍ਹ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਭਾਰੀਆਂ ਨੇ
 ਏਕ ਝੱਟ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਜਾੜ ਕੀਤਾ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਨਰ ਨਾਰੀਆਂ ਨੇ
 ਸਿੰਘਾਂ ਸੁੱਧ ਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦਿੱਤੀ ਲੁੱਟਾਂ ਲੁੱਟੀਆਂ ਘੱਤ ਖੁਵਾਰੀਆਂ ਨੇ
 ਬਹੁਤੇ ਰੰਘੜਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਮਾਰ ਕੁੱਟ ਮੁਸ਼ਕਾਂ ਖੂਬ ਤਾੜੀਆਂ ਨੇ
 ਅੱਛੀ ਖੂਬ ਦਿੱਤੀ ਸਜ਼ਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖੱਲਾਂ ਕੋਟੜੇ ਮਾਰ ਉਤਾਰੀਆਂ ਨੇ
 ਅੱਗੋਂ ਵਾਸਤੇ ਹੱਥ ਲਵਾਏ ਕੱਨੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰਾਂਗੇ ਨ ਅਸੀਂ ਮਾੜੀਆਂ ਨੇ
 ਨੱਕਾਂ ਨਾਲ ਲੀਕਾਂ ਕੱਢਵਾ ਲਈਆਂ ਹਿੰਦੂ ਕਰਾਂਗੇ ਨਹੀਂ ਲਚਾਰੀਆਂ ਨੇ
 ਜ਼ੋਰ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਦੇਖਕੇ ਹਾਕਮਾਂ ਨੇ ਨਜ਼ਰਾਂ ਅੱਗੋਂ ਵਾਲੀ ਆ ਗੁਜ਼ਾਰੀਆਂ ਨੇ
 ਬੰਦਾ ਖ਼ਬ ਲੈਂਦਾ ਖੂਬ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦੀ ਅਤੇ ਚੰਗਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਲਦਾਰੀਆਂ ਨੇ
 ਕੱਠੇ ਹੋਇਕੇ ਪਾਇਲ ਦੇ ਖੱਤਰੇ ਟੇ ਅੱਗੋਂ ਆਨ ਮਿਲੇ ਕਰ ਜ਼ਾਰੀਆਂ ਨੇ
 ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਹਾਕਮ ਹੈ ਬੜਾ ਪਾਪੀ ਉਹ ਤੋਂ ਕਰ ਜਾਓ ਛੁਟਕਾਰੀਆਂ ਨੇ

ਬੰਦੇ ਬੋਲ ਦਿੱਤਾ ਹੱਲਾ ਓਧਰੇ ਹੀ ਝੁਕੇ ਦੇਕੇ ਸਿੰਘ ਕਿਲਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਅੱਗੋਂ ਖਾਨਮੁਹੰਮਦ ਫੌਜਲੈਕੇ ਸ਼ਹਿਰੋਂ ਬਾਹਰ ਆਕੇ ਬਾੜਾਂ ਝਾੜੀਆਂ ਨੇ ਦੇਖ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਸਿੰਘ ਸ਼ੇਰ ਗੱਜੇ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਫੌਜਾਂ ਲੱਲਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਲੱਈਆਂ ਧੂਹਭਗੋਤੀਆਂ ਖ਼ਾਲਸੇ ਨੇ ਵਾਂਗ ਬਿੱਜਲੀ ਦੇ ਚੱਮਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਦੂਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਥੀਂ ਖ਼ੂਬ ਜੰਗ ਹੋਇਆ ਉੱਤੇ ਸਾਂਗਦੇ ਸਾਂਗ ਉਲਾਰੀਆਂ ਨੇ ਬੜਾ ਖ਼ਾਲਸੇ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਘੱਤ ਦਿੱਤਾ ਫੜ ਲੋਥ ਉੱਤੇ ਲੋਥਾਂ ਚਾੜ੍ਹੀਆਂ ਨੇ ਬੋੜ੍ਹੇ ਸਾਨ ਨ ਸਾਮੁਨਾ ਕਰ ਸੱਕੇ ਉੱਡ ਗਏ ਉਹ ਮਾਰ ਉਡਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕੁੱਝ ਮਾਰ ਲਏ ਸਿੰਘਾਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਨੱਠੇ ਕੁੱਝ ਕਰ ਜਿੰਦਾਂ ਪਿਆਰੀਆਂ ਨੇ ਨਾਲਤੀਰ ਦੇ ਖ਼ਾਨ ਦੀ ਜਿੰਦਗਈ ਜਾਨਾਂ ਸੈਂਕੜੇ ਮਾਰ ਨਘਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸਿੰਘਾਂ ਲੁੱਟਲਿਆ ਜਾਕੇ ਸ਼ਹਿਰ ਸਾਰਾ ਚੀਜ਼ਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਸਭ ਸੰਭਾਰੀਆਂ ਨੇ ਜਿਹੜੇ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ ਓਥੇ ਜਿੰਦਾਂ ਧਰਮ ਉੱਤੇ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਾਰੀਆਂ ਨੇ ਜੱਲ੍ਹੇ ਗਾਮਦੇ ਪਾਸ ਉਹ ਸਾੜ ਦਿੱਤੇ ਰੱਹੀਆਂ ਜੱਗ ਉੱਤੇ ਯਾਦਗਾਰੀਆਂ ਨੇ ਤਿੰਨ ਦਿਣ ਬੰਦੇ ਡੇਰਾ ਰੱਖੜਾ ਸੀ ਗੱਲਾਂ ਖ਼ਾਲਸੇ ਸਭ ਸਵਾਰੀਆਂ ਨੇ ਹੋਯਾ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੂਤਾਰ ਸਿੰਘਾਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦੀਆਂ ਉਖਾੜੀਆਂ ਨੇ

ਘੁੜਾਂ ਨੀ ਨੂੰ ਮਾਰਕੇ ਬੁਲਾਕਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਠਾਣੇਦਾਰ ਬਨਾਨਾ ॥

ਫੌਜਾਂ ਚੜ੍ਹਕੇ ਪਾਇਲੋਂ ਚੱਲੀਆਂ ਨੇ ਝੱਟ ਵੱਲ ਘੁੜਾਨੀ ਮੁਹਾਰ ਕੀਤਾ ਅੱਗੋਂ ਚੁੱਕਿਆ ਕਿਸੇ ਨੇ ਹੱਥ ਨਾਹੀਂ ਲੋਕਾਂ ਡਰਕੇ ਹਾਲ ਪੁਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕੋਠੇ ਚੜ੍ਹ ਪੱਲੇ ਫੇਰੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਉੱਚੀ ਬੁੱਬੂ ਰੋਲਾ ਨਰ ਨਾਰ ਕੀਤਾ ਬੰਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਨ ਆਖਿਆਈ ਲੋਕਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਛੁੱਟਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅੱਗੋਂ ਮਿਲੇ ਨ ਆਨ ਮਸੰਦ ਪਾਪੀ ਓਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਹੰਕਾਰ ਕੀਤਾ ਬੰਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਲੁੱਟਲੇ ਸਾਰੇ ਮੂੰਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਕੀਤਾ ਰਾਮਰਾਈਆਂ ਮਸੰਦਾਂ ਦੇ ਘਰ ਲੁੱਟੇ ਸਿੰਘਾਂ ਪਲਦੇ ਵਿੱਚ ਉਜਾੜ ਕੀਤਾ ਫਲ ਪਾਲਿਆ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਦਾ ਬੁਰਾ ਖ਼ਾਲਸੇ ਨੇ ਹਾਲ ਮਾਰ ਕੀਤਾ ਇੱਕ ਹੱਥ ਕਰੇ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਭਰੇ ਕਲ ਜੁੱਗ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਚਾਰ ਕੀਤਾ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਤਾਈਂ ਕੂਤਾਰ ਸਿੰਘਾਂ ਚਾਘੁੜਾਣੀ ਦਾਈ ਠਾਣੇਦਾਰ ਕੀਤਾ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਮਾਲੇਰ ਕੋਟਲੇ ਤੇ ॥

ਲੈਣਾ ਲੁੱਟ ਮਾਲੇਰ ਤੇ ਕੋਟਲੇ ਨੂੰ ਬੰਦੇ ਗੱਜਕੇ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਇਆ ਏ
 ਓਸੇ ਵਕਤ ਹੀ ਕੂਚ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਕੇ ਦਲ ਓਧਰੇ ਸਭ ਝੁਕਾਇਆਏ
 ਅੱਗੋਂ ਸੁਣ ਪਠਾਣਾਦੀ ਜਿੰਦਗਈ ਭਈਸਟੇਲਸ਼ਕਰ ਬੰਦਾ ਆਯਾ ਏ
 ਨੱਠਗਏ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਛੱਡ ਖਾਲੀ ਮੂਰੇ ਕਿਸੇ ਨ ਹੱਥ ਉਠਾਇਆ ਏ
 ਨਾਮ ਸੁਣਦਿਆਂ ਬੰਦੇ ਦਾ ਹੋਸ਼ਜਾਂਦੀ ਇਹਾ ਪਿਆ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਸਾਯਾ ਏ
 ਕਿਸ਼ਨਦਾਸ ਇੱਕ ਬਾਣੀਆਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬੰਦੇਪਾਸਆਸੀਸਨਵਾਯਾਏ
 ਜਾਣੂੰ ਚਿਰਾਂਬੋਂ ਬੰਦੇਦਾ ਬਾਣੀਆਂ ਸੀ ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਛਾਤੀ ਫੜਲਾਯਾ ਏ
 ਉਹਦੇ ਘਰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਰਹਿਗਿਆਸੀ ਫਲ ਸੇਵਾਦਾਓਸਨੇਪਾਯਾਏ
 ਬੰਦੇ ਆਖਿਆ ਮੰਗਲੈ ਕਿਸ਼ਨਦਾਸਾ ਸੱਚੇ ਦਿਲਥੀਂ ਆਖ ਸੁਨਾਯਾ ਏ
 ਖਾਲੀ ਸੇਵਾ ਫਕੀਰ ਦੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਇਹ ਦਾਨਿਆਂ ਨੇ ਫਰਮਾਯਾ ਏ
 ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਬਾਣੀਏਂ ਅਰਜ਼ਕੀਤੀ ਜੇਤਾਂਆਪਕਰਦੇ ਏਡ ਦਾਇਆ ਏ
 ਲੁੱਟ ਮਾਰ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ ਹੋਇ ਸ਼ਹਿਰਸਾਰਾ ਮੈਂ ਦਾਸ ਹੋਕੇ ਬਖਸ਼ਾਇਆ ਏ
 ਬੰਦੇ ਸੁਣਦਿਆਂਸਾਰਮਨਜ਼ੂਰਕੀਤਾ ਪਾਸ ਬਾਣੀਏ ਤਾਈਂ ਬਠਾਇਆ ਏ
 ਦੇਖੋ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਹੋਏ ਵਾਕ ਪੂਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਬਾਣੀਏਂ ਝੱਟ ਬਚਾਇਆ ਏ
 ਮਾਲ ਜਿੰਨਾਂ ਪਠਾਣਾਂਦੇ ਘਰਾਂਦਾ ਸੀ ਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਾਇਆਏ
 ਉੱਤੇਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਕਰਲਾਕੇ ਟਕਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਉਗਰਾਹਿਆ ਏ
 ਦੋ ਲੱਖ ਹੋਇਆ ਜਮਾ ਨਕਦ ਸਾਰਾ ਬੰਦੇ ਫੌਜਨੂੰ ਤੁਰਤ ਦਵਾਇਆ ਏ
 ਰਾਜੀਹੋਏਛਿਮਾਹੀਂਦੀ ਤਲਬ ਲੈਕੇ ਬੈਠ ਖਾਲਸੇ ਸ਼ੁਕਰ ਮਨਾਇਆ ਏ
 ਨਬੀਖਾਨਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਨ ਮਿਲੇ ਹਾਲ ਆਪਣਾ ਸਭ ਜਤਾਇਆ ਏ
 ਲੈਕੇ ਗੁਰੂਜੀਦਾ ਹੱਥ ਹੁਕਮ ਨਾਮਾਂ ਤੇਗਾਸਤਗੁਰੀਆਨ ਦਿਖਾਇਆ ਏ
 ਦਯਾ ਗੁਰੂਜੀ ਦੀ ਵੱਡੀ ਇੰਨ੍ਹਾਂਉੱਤੇ ਪਾਸੋਂ ਸਿੰਘਾਂਭੀ ਆਖਸੁਨਾਇਆ ਏ
 ਭੇਟਾ ਦੇਕੇ ਕੁਝ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਬੰਦੇ ਤੁਰਤ ਡੇਰਾ ਉਠਵਾਇਆ ਏ

ਪੁਵਾਧ ਦੇਸ ਨੂੰ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਸ ਕਰਕੇ ਤਸੱਲਤ ਬਠਾਣਾ ॥

ਕੂਚਕਰ ਮਾਲੇਰ ਤੋਂ ਬਲੀਬੰਦਾ ਰਾਏਕੋਟ ਜਗਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਂਵਦਾ ਏ

ਗਰੇਵਾਲ, ਫਲੇਵਾਲ, ਰਾਏਪੁਰੀਏ ਬੰਦਾ ਸਭ ਨੂੰ ਮਾਰ ਭਜਾਂਵਦਾ ਏ
ਫੜ ਚਹੁਦਰੀ ਨਜ਼ਰ ਨਿਆਜ਼ ਲੈਂਦਾ ਦਾਬੇ ਨਾਲ ਜ਼ਾਲਮ ਦਬਕਾਂਵਦਾਏ
ਕਾਲਾਰਾਏ ਡਰਦਾ ਅੱਗੋਂ ਆਣਮਿਲਿਆ ਘੋੜੇ ਪੰਜਤੇਜ਼ਰਲਿਆਂਵਦਾ ਏ
ਦਸਮਗੁਰੂ ਦੀਫਾਲਤਲਵਾਰ ਬਖਸ਼ੀਅੱਗੇਸਿੰਘਾਂਦੇ ਆਣ ਟਕਾਂਵਦਾਏ
ਜਿਵੇਂਰਾਏਨੂੰ ਗੁਰੂਜੀ ਬਖਸ਼ ਗਏ ਸਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਹਾਲ ਸੁਨਾਂਵਦਾ ਏ
ਬੰਦੇ ਪੁੱਛਿਆ ਖ਼ਾਲਸੇ ਠੀਕਕਹਿਆ ਕਾਲੇ ਰਾਏ ਤਾਈਂ ਛੱਡਜਾਂਵਦਾ ਏ
ਹੋਰ ਲੁੱਟ ਲਿਆ ਸਾਰੇ ਤੱਲਕੇ ਨੂੰ ਗੱਫੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਖ਼ੂਬ ਛਕਾਂਵਦਾ ਏ
ਸਰ ਕਰ ਮੁਰੰਡੇ ਤੋਂ ਨਜ਼ਰ ਲੈਕੇ ਜਲਵਾਰੇ, ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਧਾਂਵਦਾ ਏ
ਰਾਜਪੂਤ ਰਈਸਾਂ ਦੀ ਖ਼ਬ ਲੈਕੇ ਡੇਰੇ ਲੁੱਦਿਹਾਣੇ ਜਾਕੇ ਲਾਂਵਦਾ ਏ
ਸਾਰਾ ਦੇਸ ਬੰਦੇ ਪਾਸੋ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਜੀਵ ਜੰਤ ਪਿਆ ਗਮ ਖਾਂਵਦਾ ਏ
ਮਾਝੇ ਮਾਲਵੇਦੇ ਸੋਹਣੇ ਚੁਣ ਬਾਂਕੇ ਫੌਜਾਂ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖਾਂਵਦਾ ਏ
ਫੜੇਸਿੰਘ ਸਰਦਾਰ ਨਵਾਬ ਕੀਤਾ ਉਹਨੂੰ ਆਪ ਖਤਾਬ ਦਵਾਂਵਦਾ ਏ
ਓਹਦੀ ਤਾਬਿਆਕਰ ਮੱਲਵਈ ਦਿੱਤੇ ਜਥੇਦਾਰ ਵੱਡਾ ਚਾ ਬਨਾਂਵਦਾ ਏ
ਧਰਮ, ਪਰਮਹਰੀ ਭਾਈ ਰੂਪੇਕੇ ਜੋ ਹੋਰ ਫੂਲਕੇ ਨਾਲ ਰਲਾਂਵਦਾ ਏ
ਕਾਲੇਕੇ ਦੁੱਲਟ ਗਰੇਵਾਲ ਸੇਮੇ ਡਾਕੂ ਸਿੰਘ ਨਗਾਹਿਆ ਸਦਾਂਵਦਾ ਏ
ਜੀਉਨਸਿੰਘਰੰਧਾਵਾ ਤੇ ਮਾਨ ਸ਼ਾਹੀਏ ਮਾਨ ਸਭਦਾ ਬੜਾ ਵਧਾਂਵਦਾ ਏ
ਕਈ ਮਾਝੇਦੇ ਹੋਰ ਸਰਦਾਰ ਵੱਡੇ ਜਥਾ ਜੋਗ ਬੰਦਾ ਵਡਿਆਂਵਦਾ ਏ
ਰਾਮਸਿੰਘ ਤੇ ਸਿੰਘਬਿਨੋਦਬਾਵਾ ਪਾਣੀ ਪਤ ਕਰਨਾਲ ਟਕਾਂਵਦਾ ਏ
ਜੰਗੀ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਸਿਪਾਹੀਦੇਕੇ ਕਰੋ ਮੁਲਕਦਾ ਰਾਜ ਸਖਾਂਵਦਾ ਏ
ਸਾਨੂੰ ਵਾਲ ਬੈਠੇ ਮੁੜ ਲਾ ਡੇਰਾ ਬੰਦਾ ਦੇਸਦਾ ਟਕਾ ਉਗਰਾਂਹੁੰਦਾ ਏ
ਮਾਛੀਵਾੜਾ ਰੋਪੜ ਤੇ ਭਲੋਲਪੁਰਾ ਸਿੱਕਾ ਸਭ ਉੱਤੇ ਬਠਲਾਂਵਦਾ ਏ
ਬਸੀ ਕਿੜੀ ਸੰਘੋਲ ਥੀਂ ਆਦਲੈਕੇ ਸਭੇ ਫੜ ਰਈਸ ਮੰਗਾਂਵਦਾ ਏ
ਲੈਕੇ ਨੱਜਰਾਨੇ ਦਿੱਤੇ ਛੱਡ ਸਾਰੇ ਉੱਤੇ ਸਭ ਦੇ ਈਨ ਮਨਾਂਵਦਾ ਏ
ਕੰਢੇਜੱਮਨਾ ਦੇ ਤੀਕ ਮੁਲਕ ਸਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਿਣਾਂਦੇ ਫੜ ਨਿਵਾਂਵਦਾ ਏ
ਬਾਵਨਲੱਖਦਾ ਦੇਸ ਦਬਾ ਬੈਠਾ ਸਾਰੇ ਆਪਣਾ ਤਹਤ ਬਠਾਂਵਦਾ ਏ

ਧੌਣਾ ਭੱਨਕੇ ਤੁਰਕ ਨਵਾ ਲਏ ਸਿਰ ਕੋਈ ਨ ਮੂਲ ਉਠਾਂਵਦਾ ਏ
ਮਾਰੇ ਚੁਣਕੇ ਦੁਸ਼ਟ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਬੰਦਾ ਜ਼ੁਲਮ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਪੁਟਾਂਵਦਾ ਏ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਲੈਕੇ ਜਮਨਾ ਥੀਂ ਸੱਤਲੁੱਜ ਤੋੜੀ ਦੇਸ ਦੁਹਾਂਦੇ ਜੋ ਵਿੱਚਘਾਰ ਭਾਈ
ਬੰਦੇਜਿੱਤਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜ਼ਾਲਮ ਮਾਰਕੇ ਨਾਲ ਤਲਵਾਰ ਭਾਈ
ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜਿਉਂ ਰੱਖ ਲਿਆ ਝੱਟ ਦੁਸ਼ਟ ਸ੍ਰੀ ਸਿੰਘ ਜਿਉਂ ਮਾਰ ਭਾਈ
ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਿਵੇਂ ਧਰਮ ਰਖ ਜਾ ਸੀ ਖੌਫ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦਾ ਸਿਰੋਂ ਟਾਰ ਭਾਈ
ਮਾਰੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਪੀ ਚੁਣ ਸਾਰੇ ਦਿੱਤਾ ਪਾਣੀਓਂ ਦੁੱਧ ਨਤਾਰ ਭਾਈ
ਵਿੱਚ ਦੇਸ ਸਾਰੇ ਬੰਦੇ ਧਾਂਗ ਪਾਈ ਪਾਪੀ ਤੁਰਕ ਹੋ ਗਏ ਲਾਚਾਰ ਭਾਈ
“ਮੁਹੀਤ ਆਜ਼ਮ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਜਾ ਮੁਸਮਾਨ ਨੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਭਾਈ
ਯਾਂਤੇ ਹੈ ਇਹ ਬੰਦਾ ਅਮਾਮ ਮਹਿਦੀ ਯਾਂਤੇ ਹੈ ਕਲਗੀ ਅਵਤਾਰ ਭਾਈ
ਬੁਰੇ ਹਾਲ ਕੀਤੇ ਬੰਦੇ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦੇ ਮਾਰੇ ਤੁਰਕ ਨੇ ਕਰ ਖਵਾਰ ਭਾਈ
ਛੱਡੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨ ਮੂਲ ਆਕੜ ਧੌਣਾ ਭੱਨੀਆਂ ਨਾਲ ਬਲਕਾਰ ਭਾਈ
ਜ਼ਾਲਮ ਬੀਰ ਬਹਾਦਰ ਸੂਰਮਾ ਭੀ ਬੰਦੇ ਜਿਹਾਨਾ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰ ਭਾਈ
ਪੀਰ ਪੀਰਾਂ ਹੋ ਸੀ ਕਰਾਮਾਤ ਵਾਲਾ ਨਾਲੇ ਬਾਂਕਿਆਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਭਾਈ
ਚਾਹੁੰਦਾ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦਾ ਉਹ ਸੀ ਨਾ ਸਕੂਨਾ ਡਾਢੀ ਓਸ ਦੇ ਦਿਲ ਸੀ ਖਾਰ ਭਾਈ
ਤੁਰਕ ਮਾਰ ਛਾਤੀ ਉੱਤੇ ਪੈਰ ਦੇ ਕੇ ਘੋੜੇ ਹੋਵੰਦਾ ਸੀ ਅੱਸਵਾਰ ਭਾਈ
ਜ਼ਾਲਮ ਤੁਰਕ ਜੋ ਓਸ ਦੇ ਹੱਥ ਆਯਾ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜੀਉਂਦਾ ਡਾਰ ਭਾਈ
ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਾਲ ਤਾਰੀਖ ਅੰਦ੍ਰ ਹੈ ਲਿਖਿਆ ਖੂਬ ਸਵਾਰ ਭਾਈ”
ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਤੁਰਕ ਸੀ ਖੌਫ ਖਾਂਦੇ ਆਪੇ ਆਣ ਮਿਲਦੇ ਮਨ ਹਾਰ ਭਾਈ
ਬੰਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਕੋਈ ਨ ਅੜ ਸੱਕੇ ਕਰੇ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਵਾਂਗ ਸ਼ਕਾਰ ਭਾਈ
ਦੇਸ ਮਾਲਵਾ ਕਰਕੇ ਫਤੂ ਸਾਰਾ ਕੀਤਾ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਅਖਤਿਆਰ ਭਾਈ
ਪਾਣੀ ਪੱਤ ਕਰ ਨਾਲ ਥਾਨੇ ਸਰੋਂ ਲੈ ਵਿੱਚ ਦੇਸ ਪਾਈ ਲੁੱਟ ਮਾਰ ਭਾਈ
ਰਾਹ ਦਿੱਲੀ ਲਾਹੌਰ ਦਾ ਬੰਦ ਹੋਇਆ ਲੱਗੀ ਨਿੱਤ ਇਹ ਹੋਣ ਪੁਕਾਰ ਭਾਈ
ਚੜ੍ਹ ਦਿਲੀਓਂ ਤੁਰਕ ਜੋ ਆਵੰਦੇ ਸਨ ਬੰਦਾ ਲੁੱਟ ਦਾ ਸੀ ਬਲਧਾਰ ਭਾਈ

ਫੇਰਖਾਲਸੇਨਾਲ ਸਲਾਹਕਰਕੇ ਆਇਆਲੰਘ ਸਤਲੁੱਜਤੋਂ ਪਾਰ ਭਾਈ
ਦੁਆਬੇਦੇਸਦਾ ਹਾਲ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਹੁਣਦੇਸਤਾਂ ਨਜ਼ਰ ਗੁਜ਼ਾਰ ਭਾਈ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਦੁਆਬੇ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਤੇ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਵਖਾਲਣੀਆਂ ॥

ਬੰਦਾਪਾਰ ਸਤਲੁੱਜਥੀਂ ਲੰਘਆਇਆ ਪੈਰਵਿਚ ਦੁਆਬੇਦੇ ਪਾਨ ਲੱਗਾ
ਕੰਬ ਉੱਠਿਆ ਸੁਟਕੇ ਦੇਸ ਸਾਰਾ ਗ਼ਮ ਸਭ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਨ ਲੱਗਾ
ਛੱਡ ਗਏ ਅਗੇਤੋਂ ਨੱਠ ਹਾਕਮ ਪੈਰੀਂ ਦੇਸ ਸਾਰਾ ਝੱਟ ਆਨ ਲੱਗਾ
ਲੈਕੇ ਨੱਜ਼ਰਾਨੇ ਅੱਗੋਂ ਆਨ ਮਿਲੇ ਬੰਦਾ ਸਭ ਤੇ ਈਨ ਮਨਾਨ ਲੱਗਾ
ਵੱਡੇ ਚੌਧਰੀ ਜੋ ਫੱਗਵਾੜੀਏ ਸਨ ਚੂੜ੍ਹ ਮੱਲ ਆਕੇ ਬਖਸ਼ਾਨ ਲੱਗਾ
ਘੋੜੇ ਜ਼ਰਲੈਕੇ ਅੱਗੋਂ ਆਣਮਿਲੇ ਬੰਦਾ ਮੁਲਕ ਤੇ ਤਹਤਬਠਾਨ ਲੱਗਾ
ਮਾਰੇ ਡਰ ਦੇ ਹੱਥ ਨ ਚੁੱਕ ਸੱਕੇ ਦੇਸ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਦਬਾਨ ਲੱਗਾ
ਆਨ ਮਿਲੇ ਨਵਾਬ ਜਾਲੰਧਰੀ ਭੀ ਟਕੇ ਸਭ ਪਾਸੋਂ ਉਗਰਾਨ ਲੱਗਾ
ਡਰੂ ਦੇਸ ਦੁਆਬੇ ਦਾ ਰਿਹਾ ਮੁੱਢੋਂ ਰਯਤ ਹੋਕੇ ਝੱਟ ਲੰਘਾਨ ਲੱਗਾ
ਬੜਾ ਬੰਦੇ ਦਾ ਆਣ ਪ੍ਰਤਾਪ ਵਧਿਆ ਨਵੇਂ ਸੈਂਕੜੇ ਸਿੰਘ ਸਜਾਨਲੱਗਾ
ਚਰਨ ਪਹੁਲ ਛਕਾ ਕੇ ਸਿਖ ਕਰੇ ਨਵਾਂ ਆਪਣਾ ਪੰਥ ਰਚਾਨ ਲੱਗਾ
ਦਿਨੋਦਿਨਬੰਦਾ ਵਿਚ ਜ਼ੋਰਆਇਆ ਕਈ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਦਿਖਲਾਨ ਲੱਗਾ
ਸਿੱਖੀ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂਹੀ ਤੋਰ ਦਿੱਤੀ ਬਚਨ ਗੁਰਾਂਦੇ ਸਭ ਭੁਲਾਨ ਲੱਗਾ
ਵਿਚ ਦੇਸਦੇ ਜ਼ਾਹਿਰਾ ਪੀਰ ਹੋਇਆ ਕਰ ਅਜ਼ਮਤਾਂ ਕਈ ਦਖਾਨ ਲੱਗਾ
ਕਰੇ ਗੱਲ ਜੇਹੜੀ ਸੱਚੀ ਝੱਟ ਹੋਵੇ ਮੂੰਹੋਂ ਵਰ ਸਰਾਪ ਸੁਨਾਨ ਲੱਗਾ
ਹੋਰਮੁਹਜਜੇ ਕਈ ਵਖਾਲਕੇਜੀ ਆਨਦੇਸ ਉਤੇ ਸਾਇਆ ਪਾਨ ਲੱਗਾ
ਦੇਖ ਸਿੱਧੀਆਂ ਓਹਦੀਆਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਹਰ ਇਕ ਆ ਹੋਣ ਹੈਰਾਨ ਲੱਗਾ
ਪੀਰ ਵਲੀ ਕੋਈ ਸਿੱਧ ਜਤੀ ਤਪੀ ਜੱਗ ਮੰਨਤਾਂ ਜਾਨ ਮਨਾਨ ਲੱਗਾ
ਕਿਤੇ ਖੂਹ ਗੋੜੇ ਬਿਨਾਂ ਢੱਗਿਆ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਬੱਦਲੋਂ ਮੀਂਹ ਵਰਾਨ ਲੱਗਾ
ਕਿਤੇ ਚਾੜ੍ਹ ਹਨੇਰੀਆਂ ਝੱਟ ਦੇਵੇ ਕਿਤੇ ਗੜਾ ਗੋਲਾ ਵਰਸਾਨ ਲੱਗਾ
ਕਿਤੇ ਵੇਂਹਦਿਆਂ ਵੇਂਹਦਿਆਂ ਛਪਜਾਵੇ ਕਈਤਰਾਂਦੇ ਰੂਪ ਵਟਾਨ ਲੱਗਾ
ਜਿੰਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੋਵੇ ਡਾਢਾ ਰੋਗ ਕੋਈ ਐਵੇਂ ਨਾਲ ਜ਼ਬਾਨ ਮਿਟਾਨ ਲੱਗਾ

ਦੁੱਧ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਦੇਣ ਲੱਗਾ ਪੁੱਤ ਔਤਿਆਂ ਦੇ ਵਸਾਨ ਲੱਗਾ
 ਜੇਹੜਾ ਸ਼ਰਨ ਆਵੇ ਸੋ ਮੁਰਾਦ ਪਾਵੇ ਬੰਦਾ ਜ਼ਾਹਿਰਾ ਪੀਰ ਸਦਾਨ ਲੱਗਾ
 ਲੋਕਵਲੀ ਭਾਰਾ ਜਾਨ ਡਰਨ ਲੱਗੇ ਦੇਸ ਆਨਕੇ ਸੀਸ ਨਵਾਨ ਲੱਗਾ
 ਲੈ ਬਿਆਸਾ ਤੋਂ ਜਮਨਾ ਪਾਰਤੋੜੀ ਬੰਦਾ ਦੇਸਤੇ ਹੁਕਮ ਚਲਾਨ ਲੱਗਾ
 ਹਾਕਮ ਕਿਤੇ ਭੀ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਰਹੇ ਸਾਰੇ ਖ਼ਾਲਸਾ ਰਾਜ ਕਮਾਨ ਲੱਗਾ
 ਠਾਣੇਦਾਰ ਤਾਸੀਲਾਂ ਤੇ ਸਿੰਘ ਕੀਤੇ ਜੜ੍ਹ ਪਾਪੀਆਂ ਫੜ ਪੁਟਾਨ ਲੱਗਾ
 ਬੰਦੋਬਸਤ ਦਿੱਤਾ ਹੱਥ ਖ਼ਾਲਸੇ ਦੇ ਝੰਡਾ ਧਰਮ ਦਾ ਫੇਰ ਝੁਲਾਨ ਲੱਗਾ
 ਹਿੰਦੂਕਰਨ ਮੌਜਾਂ ਵਿਚ ਘਰਾਂ ਲੱਗੇ ਸੋਗ ਆਨ ਤੁਰਕਾਂ ਉੱਤੇ ਛਾਨ ਲੱਗਾ
 ਜ਼ਾਲਮ ਉੱਡਗਏ ਪੂੜਦੇ ਬੰਦਲਾਂ ਜਿਉਂ ਧਰਮ ਹੋਣ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜਹਾਨ ਲੱਗਾ
 ਬੇੜਾ ਧਰਮ ਦਾ ਆਨ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਬੰਦਾ ਫੇਰ ਰੁੜ੍ਹਦਾ ਬੰਨੇ ਲਾਨ ਲੱਗਾ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਮਾਝੇ ਦੇਸ ਤੇ ਰਾਵੀਓਂ ਪਾਰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ॥

ਬੰਦਾ ਲੰਘ ਬਿਆਸਾ ਤੋਂ ਪਾਰ ਆਇਆ ਕਰ ਮਾਝੇ ਦੇ ਵੱਲ ਚੜ੍ਹਾਈਆਂ ਨੇ
 ਸਾਲ ਪੈਂਹ ਠਵਾਂ ਗਿਆਸੀ ਬੀਤ ਸਾਰਾ ਵਾਗਾਂ ਖ਼ਾਲਸੇ ਨੇ ਜਦੋਂ ਚਾਈਆਂ ਨੇ
 ਅੱਗੋਂ ਲੈ ਨਜ਼ਰਾਂ ਮਿਲੇ ਲੋਕ ਸਾਰੇ ਅੱਖਾਂ ਕਿਸੇ ਨ ਉਤ੍ਰਾਂ ਉਠਾਈਆਂ ਨੇ
 ਸੁਰਸਿੰਘ ਪੱਟੀ ਤੇ ਝਪਾਲ ਅਲਗੋਂ ਈਨਾ ਸਿੰਘ ਪੁਰੇ ਤੇ ਮਨਾਈਆਂ ਨੇ
 ਖੇਮਕਰਨ ਤੇ ਚੂਟੀਆਂ ਸਭ ਤਲਕਾ ਗੜ੍ਹੀਆਂ ਜਾ ਕਸੂਰ ਛਡਵਾਈਆਂ ਨੇ
 ਹੱਥ ਚੁੱਕਿਆ ਕਿਸੇ ਨ ਮੂਲ ਅੱਗੋਂ ਰਾਵੀ ਤੀਕ ਹੋਗਈਆਂ ਸਫਾਈਆਂ ਨੇ
 ਲਿਆਖੋਹ ਬੁਤਾਲਾ ਤੇ ਸੱਠਿਆਲਾ ਨੱਠੇ ਦੇਕੇ ਤੁਰਕ ਦੁਹਾਈਆਂ ਨੇ
 ਫੇਰ ਜਾ ਪਠਾਨ ਦੇ ਕੋਟ ਪਿਆ ਕੀਤੀ ਕਿਸੇ ਨ ਚੁੰ ਚੁਰਾਈਆਂ ਨੇ
 ਲਈ ਦੂਣ ਦਬਾ ਜੱਸਵਾਲੀਏ ਦੀ ਕਰ ਲਏ ਟਕੇ ਉਗਰਾਹੀਆਂ ਨੇ
 ਨੱਗਰ ਆਦ ਬਸੋਲੀ ਪੜੋਲ ਤੀਕਰ ਬੰਦੇ ਰੱਯਤਾਂ ਸਭ ਝੁਕਾਈਆਂ ਨੇ
 ਆਪੇ ਆਟਰਾ ਜੇ ਅੱਗੋਂ ਮਿਲਣ ਲੱਗੇ ਮਾਰੇ ਖੌਫ਼ ਜੈਦਿਆਂ ਬੁਲਾਈਆਂ ਨੇ
 ਜਾਂਦਾ ਈਨ ਮਨਾਉਂਦਾ ਰਾਜਿਆਂ ਤੇ ਨਵੇਂ ਠਾਣੇ ਤਾਸੀਲਾਂ ਬਨਾਈਆਂ ਨੇ
 ਟਕਾ ਦੇ ਵਨਾ ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਈਨਾ ਚਾ ਹਟਾਈਆਂ ਨੇ
 ਦਿਹੋ ਮਾਮਲਾ ਦੇਸਦਾ ਖ਼ਾਲਸੇ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਡੋਂਡੀਆਂ ਏਹ ਪਟਵਾਈਆਂ ਨੇ

ਘੋੜਾ ਫੇਰਕੇ ਦੇਸਦੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਕੀਤਾ ਸਰ ਵੱਟਾਂ ਸੱਭੇ ਢਾਹੀਆਂ ਨੇ
ਡੇਰੇ ਲਾਕੇ ਸ਼ਹਿਰ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੇ ਡੇਰਾਂ ਹੱਥ ਕਰਤਾਰ ਫੜਾਈਆਂ ਨੇ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਪਾਣੀਪੱਤ ਕਰਨਾਲ ਤੇ ਝੱਲ ਝੰਡੂ ਲੈਕੇ ਤੱਲਵੰਡੀ ਤੱਕ ਜਾਨ ਬੇਲੀ
ਬੋਹੜਾਔਰਬੁਲਾਡਾ ਤੇ ਰਾਣੀਆਂ ਜੋ ਬੀਘੜਕਾਕੜੇਵਾਰ ਪਛਾਨ ਬੇਲੀ
ਹਾਂਸੀਸਟੇਹਸਾਰਦੇਸਾਮਲੀਭੀ ਕੈਂਥਲ, ਜੀਂਦ ਤਰਾਵੜੀ ਮਾਨ ਬੇਲੀ
ਨਜ਼ੀਮਾਂਬਾਦਸਰਸਾ ਲੈ ਫੀਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਜਾਨ ਕਸੂਰਪਠਾਨ ਬੇਲੀ
ਸ਼ੈਹਰਕੋਟਪਠਾਨ ਲਾਹੌਰ ਚੂਹਣੀ ਲਖਦੂਣਜਸਵਾਲ ਸੁਜਾਨ ਬੇਲੀ
ਰੋਪੜ ਸਟੇ ਜਲੰਧਰ ਕਾਂਗੜੇ ਦੇ ਨਾਹਨੇਸ ਦਾ ਦੇਸ ਸੋਹਾਨ ਬੇਲੀ
ਕੰਢੀਦੜਪਦੁਆਬਾਤੇਦੇਸਮਾਝਾ ਬਾਂਗਰ ਮਾਲਵਾ ਕਰੀਂ ਬਿਆਨ ਬੇਲੀ
ਲੰਮੇ ਦੇਸ ਪੁਵਾਧਦੇ ਵਿੱਚਸਾਰੇ ਘੋੜਾ ਫੇਰਲਿਆ ਬੰਦੇ ਆਨ ਬੇਲੀ
ਏਨਾਮੁਲਕਦਿਨਾਵਿੱਚਵੱਸਕੀਤਾ ਆਕੀ ਛੱਡਿਆ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬੇਲੀ
ਦੋਹੀਫਿਰੀਆਕੇਮੁੜ ਖਾਲਸੇਦੀ ਕੀਤੇ ਜ਼ੋਰ ਸਭ ਮੁਗਲ ਪਠਾਨ ਬੇਲੀ
ਥਾਂ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਸਿੰਘਾਂ ਤਾਈਂ ਬੰਦੇ ਝੱਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੁਕਮਰਾਨ ਬੇਲੀ
ਦਿੱਤਾਵੰਡਸਰਦਾਰਾਂਨੂੰਮੁਲਕਸਾਰਾ ਲੱਗਾ ਖਾਲਸਾ ਹੁਕਮ ਕਮਾਨ ਬੇਲੀ
ਜ਼ਾਲਮਦੇਸਦੇਮਾਰਕੇ ਚੂਰਕੀਤੇ ਹੋਇਆ ਚੈਨ ਤੇ ਅਮਨ ਅਮਾਨ ਬੇਲੀ
ਆਪ ਰਿਹਾ ਫਕੀਰ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਸਿੰਘਰਾਜਦਾ ਕੱਮ ਚਲਾਨ ਬੇਲੀ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨੀ ਬਜਵਾੜੇ ਤੇ ਤੇ ਕੱਠ ਕਰਨਾ ਤੁਰਕਾਂ ਨੇ ॥

ਬੰਦਾ ਚੜ੍ਹਕੇਸ਼ਹਿਰਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰਿਓਂ ਗਿਆ ਵੱਲਕੀਰਤਪੁਰੇ ਆ ਜਾਣੋਂ
ਓਥੋਂ ਚੱਲ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਲਾ ਡੇਰੇ ਗੁਰੂ ਥਾਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਾ ਜਾਣੋਂ
ਪੂਜਾ ਜਾ ਕੀਤੀ ਗੁਰਦੁਵਾਰਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਰ ਨਕਦੀ ਭੇਟ ਝੜਾ ਜਾਣੋਂ
ਕੁਝ ਦਿਣ ਰਿਹਾ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਬੰਦਾ ਫੇਰ ਚਲਿਆ ਕੂਚ ਸੁਨਾ ਜਾਣੋਂ
ਸ਼ੱਮਸ ਖਾਂ ਬਜਵਾੜੀਆ ਖਾਨ ਵੱਡਾ ਓਸ ਮੰਨਿਆ ਡਰ ਨ ਕਾ ਜਾਣੋਂ
5 ਤਾਂ ਮਿਲਣਆਇਆਕੁੱਝਨਜ਼ਰਲੈਕੇਨਾਤੇਨੱਠਗਿਆ ਖੌਫ ਖਾ ਜਾਣੋਂ
ਬੰਦਾ ਸੁਟਕੇ ਗ਼ਜ਼ਬਦੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਲੈਕੇ ਚੱਲਿਆਫੌਜਨੂੰਧਾ ਜਾਣੋਂ

ਅੱਗੋਂ ਓਸ ਭੀ ਫਿੱਲ ਨ ਮੂਲਕੀਤੀ ਹੋਇਆ ਸਾਮੁਣੇ ਵੱਜ ਵਜਾ ਜਾਣੇ
 ਵਿੱਚ ਦੇਸ ਦੇ ਭੇਜ ਜਾਸੂਸ ਸਾਰੇ ਦਿੱਤੀ ਓਸਨੇ ਖਬਰ ਪੁਚਾ ਜਾਣੇ
 ਆਸ ਪਾਸ ਦੇ ਸਾਨ ਰਈਸ ਜਿਹੜੇ ਲਏ ਖਾਨ ਨੇ ਕੁੱਲ ਬੁਲਾ ਜਾਣੇ
 ਅੱਗੀਆਪੁਰਦਾਖਾਨ ਦਲੌਰ ਆਇਆ ਨਾਲਟਾਂਡੀਏ ਕੁੱਝ ਰਲਾ ਜਾਣੇ
 ਆਏ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਖਾਨ ਦਸੂਹੇ ਵਾਲੇ ਚੱਲੇ ਨਾਲ ਮੁਕੇਰੀਏ ਚਾ ਜਾਣੇ
 ਚੜ੍ਹੇ ਖਾਨ ਬਹਾਦ੍ ਪੁਰੇਂ ਵੱਡੇ ਵੱਡੀ ਬਸੀ ਥੋਂ ਕਦਮ ਉਠਾ ਜਾਣੇ
 ਕੱਠੇ ਆਨ ਕੇ ਪੀਰ ਫਕੀਰ ਹੋਏ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਖੁਦਾ ਜਾਣੇ
 ਵੱਡਾ ਸੱਯਦ ਪੀਰ ਮੁਕੇਰੀਆਂ ਦਾ ਜਿਦੇ ਵਿੱਚ ਹੰਕਾਰ ਬਲਾ ਜਾਣੇ
 ਆਖੇ ਕੀ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਚੀਜ਼ ਬੰਦਾ ਐਵੇਂ ਦਿਆਂਗਾ ਮਾਰ ਮੁਕਾ ਜਾਣੇ
 ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਦੇ ਵਿੱਚਨੇ ਬੀਰਓਹਦੇ ਫੂਕਦਿਆਂਗਾ ਝੱਟਜਲਾ ਜਾਣੇ
 ਮੇਰੀ ਤਾਬਿਆ ਜਿੱਬਰਾਈਲ ਹੋਰੀ ਜੋ ਮਵੱਕਲਾਂ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਾਣੇ
 ਵਿੱਤੋਂ ਵਧਕੇ ਮਾਰਦਾ ਪਿਆ ਖੱਪਾਂ ਆਸਾ ਹੱਥ ਤਸਬੀ ਗਲ ਪਾ ਜਾਣੇ
 ਦੀਨ ਮਜ਼੍ਹਬੀ ਹੋਰ ਸੁਨਾ ਗੱਲਾਂ ਰਿਹਾ ਮੋਮਨਾ ਜੋਸ਼ ਚੜ੍ਹਾ ਜਾਣੇ
 ਓਸ ਸੈਂਕੜੇ ਲੜਨ ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਦੀਨ ਮਜ਼੍ਹਬੀ ਜੋਸ਼ ਵਧਾ ਜਾਣੇ
 ਹੋਰ ਮੱਲਵੀ ਪੀਰ ਫਕੀਰ ਸਾਰੇ ਕੱਠੇ ਬੱਜਵਾੜੇ ਹੋਏ ਆ ਜਾਣੇ
 ਮੀਰਾਂ ਸੈਦ ਵੱਡੀ ਕਰਾਮਾਤਵਾਲਾ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬਭੀ ਸਜ ਸਜਾ ਜਾਣੇ
 ਸੈਦ ਅਲੀ ਸ਼ਾਹ ਚਿੱਸ਼ਤੀ ਆ ਗਿਆ ਕੱਛ ਵਿੱਚ ਕੁਰਾਨ ਦਬਾ ਜਾਣੇ
 ਝੱਟ ਪੀਰ ਜਾਲੰਧਰੀ ਚੜ੍ਹ ਆਏ ਅਗੇ ਕਈ ਮੁਰੀਦਾਂ ਨੂੰ ਲਾ ਜਾਣੇ
 ਕੱਠੇ ਹੋਕੇ ਦੀਨ ਦੀ ਮਦਦ ਆਏ ਦਿੱਤਾ ਝੱਟ ਮਾਰੂ ਖੜਕਾ ਜਾਣੇ
 ਕੱਠੀ ਫੌਜ ਬਜਵਾੜੇ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਈ ਝੰਡੇ ਵਿੱਚ ਮੈਦਾਨ ਝੁਲਾ ਜਾਣੇ
 ਹੋਇਆ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਆ ਤੁਰਕ ਕੱਠਾ ਨਾਰੂ ਮਾਰਦੇ ਧੂੜ ਧੁਮਾ ਜਾਣੇ
 ਸਿੰਘ ਚੋਟਵੇਂ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਲੈ ਕੇ ਬੰਦਾ ਓਧਰੋਂ ਆਇਆ ਧਾ ਜਾਣੇ
 ਪਿਆ ਸ਼ੇਰਦੇਵਾਂਗਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਜਿਵੇਂ ਆਇਆ ਹੜ ਦਰਯਾ ਜਾਣੇ

ਬੱਜਵਾੜੇ ਦੀ ਲੜਾਈ ॥

ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਫੌਜਾਂ ਫੁੱਕਪਈਆਂ ਗੱਜੇ ਸੂਰਮੇ ਵਿੱਚ ਮੈਦਾਨ ਯਾਰੋ

ਮਾਰੂ ਵੱਜਿਆ ਜੰਗ ਸੈਦਾਨ ਅੰਦ੍ਰ ਲੱਥੇ ਸੈਂਕੜੇ ਆਨ ਜਵਾਨ ਯਾਰੋ
 ਏਧ੍ਰਸਿੰਘ ਅਕਾਲ ਅਕਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਐਲੀ ਐਲੀ ਕਹਿੰਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਯਾਰੋ
 ਲੱਗੀ ਗੋਲੀ ਬੰਦੂਕ ਤਲਵਾਰ ਚੱਲਣ ਨੇਜਾ ਬਰਛੀਆਂ ਤੀਰ ਕਮਾਨ ਯਾਰੋ
 ਕਟਾਵੱਢ ਹੋਈ ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਥੀਂ ਹੋਏ ਸੂਰਮੇ ਲਹੂ ਲੁਹਾਨ ਯਾਰੋ
 ਕਈ ਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਲਹੂ ਮਿੱਝ ਦੇ ਮੱਚ ਗਏ ਘਾਨ ਯਾਰੋ
 ਫੌਜ ਖ਼ਾਲਸੇ ਵਿੱਚ ਜਰਨੈਲ ਬੰਦਾ ਦੂਜੀ ਵੱਲ ਸੀਗਾ ਸਮਸ ਖ਼ਾਨ ਯਾਰੋ
 ਦੇਂਦੇ ਫਿਰਨ ਦਲੇਰੀਆਂ ਲੜਦਿਆਂ ਨੂੰ ਹਲਾ ਸ਼ੇਰੀ ਦੇ ਦਿਲ ਵਧਾਨ ਯਾਰੋ
 ਘੋੜੇ ਚੜ੍ਹ ਦਲੌਰ ਖ਼ਾਂ ਫਿਰੇ ਭੱਜਾ ਨੇਜਾ ਹੱਥ ਤਲਵਾਰ ਮਿਆਨ ਯਾਰੋ
 ਸਿਰੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੋੜੀ ਲੋਹੇ ਨਾਲ ਮੜ੍ਹੇ ਵੱਡੇ ਸੂਰਮੇ ਮੁਗਲ ਪਠਾਨ ਯਾਰੋ
 ਫੁੱਤੇ ਸਿੰਘ ਹੱਲੇ ਉੱਤੇ ਕਰੇ ਹਲਾ ਹੱਥ ਦੇਖ ਕੇ ਤੁਰਕ ਘਬਰਾਨ ਯਾਰੋ
 ਬਾਜ ਸਿੰਘ ਮਾਰੇ ਝੱਟ ਬਾਜ ਵਾਲੇ ਵਧ ਵਧ ਕੇ ਹੱਥ ਦਖਾਨ ਯਾਰੋ
 ਉਹ ਲੜਨ ਬੱਧੇ ਰੁੱਧੇ ਹਾਕਮਾਂ ਦੇ ਲੜੇ ਖ਼ਲਸਾ ਤੋੜ ਕੇ ਜਾਨ ਯਾਰੋ
 ਸਿੰਘ ਪੈਨ ਜਿਹੜੇ ਪਾਸੇ ਕਰ ਹੱਲਾ ਪੈਰ ਫੌਜ ਦੇ ਝੱਟ ਹਲਾਨ ਯਾਰੋ
 ਜਿੱਥੇ ਜ਼ੋਰ ਪੈ ਜਾਏ ਆ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦਾ ਬੰਦਾ ਪਹੁੰਚਦਾ ਲੈ ਕਮਾਨ ਯਾਰੋ
 ਮੀਂਹ ਵਾਂਗ ਛੱਡੇ ਓਥੇ ਤੀਰ ਤਿੱਖੇ ਜਿਹੜੇ ਕੱਢ ਲੈ ਜਾਨ ਪਰਾਨ ਯਾਰੋ
 ਉੱਤੇ ਘੋੜਿਆਂ ਚੜ੍ਹੇ ਸਰਦਾਰ ਬਾਂਕੇ ਅੱਗੇ ਹੋਕੇ ਫੌਜ ਲੜਾਨ ਯਾਰੋ
 ਲੜੇ ਮਰੇ ਮਾਰੇ ਅਜ ਖ਼ਾਲਸਾ ਜੀ ਵੇਲਾ ਨਹੀਂ ਜੇ ਪੈਰ ਹਟਾਨ ਯਾਰੋ
 ਜੇ ਜਿੱਤੋ ਗੇ ਪਾਓਗੇ ਰਾਜ ਤੁਸੀਂ ਲੜ ਮਰੋ ਤੇ ਜੱਸ ਜਹਾਨ ਯਾਰੋ
 ਹੋਰ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਵਾਕ ਸੁਨਾ ਕੇ ਤੇ ਉੱਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਫੌਜ ਝੁਕਾਨ ਯਾਰੋ
 ਅੱਗੇ ਸਿੰਘ ਕਦੋਂ ਪਿਛਾਂ ਹਟਨ ਜੋਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤਲੀ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਜਾਨ ਯਾਰੋ
 ਮਾਰ ਮਾਰ ਕੇ ਲਾਹ ਸਥਾਰ ਸੁੱਟੇ ਉੱਤੇ ਲੋਥ ਦੇ ਲੋਥ ਚੜ੍ਹਾਨ ਯਾਰੋ
 ਕੱਲੇ ਕੱਲੇ ਜਿੱਥੇ ਸਿੰਘ ਜਾ ਅੜਦੇ ਦਸਾਂ ਦਸਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਮੁਕਾਨ ਯਾਰੋ
 ਜੀਦਾ ਜ਼ੋਰ ਪੈਂਦਾ ਓਹੋ ਦੱਬ ਲੈਂਦਾ ਉੱਤੇ ਸਾਰ ਦੇ ਸਾਰ ਖੜਕਾਨ ਯਾਰੋ
 ਦੋਹਾਂ ਦਲਾਂ ਨੂੰ ਫੁੱਤੇ ਦਾ ਚਾ ਹੈ ਸੀ ਜਿੰਨਾਂ ਜ਼ੋਰ ਸੀ ਆਪਣਾ ਲਾਨ ਯਾਰੋ
 ਮੋਏ ਸੂਰਮੇ ਕਈ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾਇਹਾ ਮਚਿਆ ਆਨ ਘਮਸਾਨ ਯਾਰੋ

ਮੌਲਵੀਆਂ ਤੇ ਪੀਰਾਂ ਨੇ ਜਾਦੂ ਟੂਟੇ, ਨਕਸ਼ ਲਿਖ ਲਿਖ ਫੂਕਣੇ ॥(ਮੁੜ)

ਜਦੋਂ ਆਣਕੇ ਸਿੰਘਾਂਦਾ ਜ਼ੋਰ ਪਿਆ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਾਰੇਘਬਰਾਨ ਲੱਗੇ
 ਅੱਗੇ ਹੋ ਕੇ ਲੜੇ ਨ ਖਾਨ ਕੋਈ ਪੈਰ ਹੱਟ ਪਿਛਾਂ ਖਸਕਾਨ ਲੱਗੇ
 ਗਈ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਤਲਵਾਰ ਝੱਲੀ ਹੱਟ ਹੱਟ ਕੇ ਜਾਨਬਚਾਨਲਗੇ
 ਕੱਠੇ ਹੋਕੇ ਸ਼ਮਸ ਖਾਨ ਹੋਰੀ ਅੱਗੇ ਪੀਰਾਂ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਪਾਨ ਲੱਗੇ
 ਕੋਈ ਕਰੋ ਮਦਦ ਸਾਡੀ ਏਸ ਵੇਲੇ ਸਿੰਘ ਫੌਜ ਨੂੰ ਮਾਰ ਮੁਕਾਨ ਲੱਗੇ
 ਪੀਰਾਂ ਆਖਿਆ ਲੜੇ ਦਲੇਰ ਹੋ ਕੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਐਵੇਂ ਪਰਚਾਨ ਲੱਗੇ
 ਲਿਖ ਲਿਖ ਜਾਦੂ ਟੂਟੇ ਨਕਸ਼ ਕਈ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਦੇ ਪਾ ਧੁਖਾਨ ਲੱਗੇ
 ਲੈ ਤਸਬੀਆਂ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਪੜ੍ਹ ਸੈਫੀਆਂ ਫੂਕ ਚਲਾਨ ਲੱਗੇ
 ਕਈ ਫੋਲ ਕਤਾਬ ਤੇ ਵਰਕ ਵੇਖਨ ਕਈ ਬੈਠ ਕੇ ਪੜ੍ਹਨ ਕੁਰਾਨ ਲੱਗੇ
 ਕਈ ਇਸਮਆਜ਼ੁਮ ਪੜ੍ਹਫੂਕਰਹੇਯਾਦ ਕਰਨ ਹਜ਼ਰਤਸੁਲੇਮਾਨ ਲੱਗੇ
 ਬੰਦੇ ਉੱਤੇ ਨ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ ਗਈ ਐਵੇਂ ਮੁਫਤ ਦੇ ਸਿਰ ਖਪਾਨ ਲੱਗੇ
 ਕਹਿੰਦੇ ਯਾ ਅੱਲਾ ਬੰਦਾ ਸੈ ਕੀ ਏ ਵਿੱਚ ਦਿਲਾਂਦੇ ਪੀਰ ਸ਼ਰਮਾਨ ਲੱਗੇ
 ਬੰਦੇ ਛੱਡਿਆ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਤੀਰ ਲੈਕੇ ਉੱਡੀ ਧੂੜ ਭੱਜਣ ਤੁਰਕਾਨ ਲੱਗੇ
 ਪੁੰਦੂਕਾਰਪੈਗਿਆ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਬੱਹਿਓਂ ਤੁਰਕਸਾਰੇ ਗਮਖਾਨ ਲੱਗੇ

ਸ਼ਮਸ ਖਾਨ ਨੇ ਨਠ ਜਾਣਾ ਤੇ ਫੜ੍ਹੇ ਪਾਲੀ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ॥

ਸਤਿ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਛੱਡਿਆ ਤੀਰ ਬੰਦੇ ਆਂਧੀ ਜ਼ੋਰ ਦੀ ਘੱਤ ਗੁਬਾਰ ਚੱਲੀ
 ਸਿੰਘਾਂਬੋਲਹੱਲਾਇਕੋਵਾਰਦਿੱਤਾਡਾਫੀ ਗਜ਼ਬਦੀ ਆਨ ਤਲਵਾਰ ਚੱਲੀ
 ਦਲਾਉਰਖਾਂਮੋਇਆਸ਼ਮਸਖਾਨ ਭੱਜਾ ਬੁਰੀ ਗੋਲੀ ਬੰਦੂਕਕਟਾਰ ਚੱਲੀ
 ਭੱਜੇ ਜਾਂਦਿਆਂ ਤੇ ਸਿੰਘਾਂ ਵਾਫ਼ ਘੱਤੀ ਵਿੱਚ ਜੰਗਦੇਲਹੂਦੀ ਧਾਰ ਚੱਲੀ
 ਜੀਦੇ ਸਿਰ ਪੈਂਦੀ ਤੇਗ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਸੁੱਕੀ ਮਾਰ ਜਵਾਨ ਨੂੰ ਪਾਰ ਚੱਲੀ
 ਸਿੰਘਾਂ ਵਾਂਗ ਬਾਜਾਂ ਆਹੂਲਾਹਸੁੱਟੇ ਤੁਰਕ ਉੱਡਅੱਗੇ ਕੂੰਜਾਂ ਡਾਰਚੱਲੀ
 ਪਿਛਾਂ ਮੁੜ ਕੇ ਕਿਸੇ ਨ ਫੇਰ ਡਿੱਠਾ ਭੱਜ ਫੌਜ ਸਾਰੀ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਚੱਲੀ
 ਹੋਈ ਬੰਦੇ ਦੀ ਫੜ੍ਹੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਫੌਜ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਸਾਰੀਹਾਰਚੱਲੀ

ਰਾਹੋਂ ਥੋਂ ਹੋਕੇ ਕੀਰਤ ਪੁਰੇ ਆਉਨਾ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਤੇ ਮਿਲਨਾ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਾਧ ਨੇ ॥

ਸਤਾਰਾਂ ਸੌਦਾਛਿਆਠਵਾਂ ਸਾਲ ਹੈਸੀ ਬੰਦਾ ਫਤ੍ਹੂ ਬਜਵਾੜੇ ਤੇਪਾਵੰਦਾ ਏ
ਸਿੰਘ ਹੋਏ ਸ਼ਹੀਦ ਸੌ ਫੂਕ ਦਿੱਤੇ ਫੱਟੇ ਰਹੇ ਸੌ ਨਾਲ ਉਠਾਵੰਦਾ ਏ
ਫੇਰ ਕਰਕੇ ਕੂਚ ਸਤਾਬ ਓਥੋਂ ਡੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਾਹੋਂ ਜਾਕੇ ਲਾਵੰਦਾ ਏ
ਕੁੱਝ ਦਿਣ ਥਕੇਵੇਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਕੇ ਜੀ ਅੰਗੇ ਵੱਲ ਕੀਰਤਪੁਰੇ ਆਵੰਦਾ ਏ
ਕੀਤੀ ਮੰਨਤਾ ਗੁਰੂ ਦਵਾਰਿਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤਾ ਕਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਝੜ੍ਹਾਵੰਦਾ ਏ
ਨਿੱਤ ਲਾਉਂਦਾ ਬੈਠ ਦੀਵਾਨ ਵੱਡੇ ਸਾਰਾਦੇਸ ਆ ਸੀਸ ਨਵਾਵੰਦਾ ਏ
ਇਰਦ ਗਿਰਦ ਦੇ ਚਹੁਦਰੀ ਆਨਮਿਲੇ ਸਿਰੋਪਾਸਭਤਾਈਂ ਦਵਾਵੰਦਾ ਏ
ਰਾਜਾਨਾਲਾਗੜ੍ਹੀਆ ਆਇਆ ਚੱਲਕੇਜੀ ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਭੇਟ ਝੜ੍ਹਾਵੰਦਾ ਏ
ਰੋਜ਼ ਬੈਠਕੇ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਨ ਬੰਦਾ ਵਾਰਾਂ ਛਾਡੀਆਂ ਕੋਲੋਂ ਲਵਾਵੰਦਾ ਏ
ਕਈ ਦੇ ਦਲੇਰੀਆਂ ਖ਼ਾਲਸੇ ਨੂੰ ਵਾਂਗ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਦਿਲ ਵਧਾਵੰਦਾ ਏ
ਇੱਕਦਿਣਗੁਰਬਖਸ਼ਭੀ ਆ ਗਿਆ ਅੱਗੋਂ ਖ਼ਾਲਸਾ ਫਤ੍ਹੇਗਜਾਵੰਦਾ ਏ
ਸਾਧ ਜਾਕੇ ਬੰਦੇ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠਾ ਸਾਰਾ ਆਪਣਾ ਹਾਲ ਸੁਨਾਵੰਦਾ ਏ
ਸੇਵਾਗੁਰੂਜੀਜਿਸਤਰਾਂਬਖਸ਼ਗਏ ਸਾਰਾ ਪਿਛਲਾਹਾਲ ਜਤਾਵੰਦਾ ਏ
ਮੈਨੂੰ ਰਾਏਗੁਲਾਬ ਨੇ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਮੇਰਾ ਦੁੱਖ ਕਲੇਜੜਾ ਖਾਵੰਦਾ ਏ
ਮੈਨੂੰ ਕੱਢਿਆ ਮਾਰ ਆਨੰਦਪੁਰੋਗਾਂਦੀ ਮੱਲ ਬੈਠਾ ਵਰਸਾਵੰਦਾ ਏ
ਪੂਜਾ ਸੰਗਤਾਂਥੋਂ ਲੈਣ ਲੱਗਪਿਆ ਗੁਰੂ ਆਪਣੇਤਾਈਂ ਸਦਾਵੰਦਾ ਏ
ਗਾਂਦੀਖ਼ਾਲਸਾਜੀਉਹਤਾਂ ਪੰਥਦੀਏ ਸੌਫੀ ਸਿਰ ਕਿਉਂਛਤ੍ਰੁਲਾਵੰਦਾ ਏ
ਝੂਠਾਕਰੇਬਰਾਬਰੀ ਗੁਰਾਂਦੀਉਹ ਉਹ ਦਾ ਹੱਕ ਨਾਹੀਂ ਬੱਤਲਾਵੰਦਾ ਏ
ਬੰਦੇ ਪੁੱਛਿਆ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਦੱਸਦਿੱਤਾ ਹੈ ਸੱਚ ਜੋ ਸਾਧ ਅਲਾਵੰਦਾ ਏ
ਬੰਦਾ ਆਖਦਾ ਸੰਤਜੀ ਰੰਗ ਦੇਖੋ ਕੀ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦਖਾਵੰਦਾ ਏ
ਤਾਰਸਾਲਰਹੀ ਬਾਕੀ ਉਮਰ ਓਹਦੀ ਜੱਦ ਓਸਦੀ ਗੁਰੂਗਵਾਵੰਦਾ ਏ
ਤੋਹਦੀਮਰੇ ਉਲਾਦ ਨ ਰਹੇ ਪਿੱਛੇ ਇਹੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਮਨ ਭਾਵੰਦਾ ਏ
ਗਾਂਦੀ ਪੰਥਦੀ ਪੰਥਦੇ ਪਾਸ ਰਹਿਸੀ ਬੰਸ ਜੜ੍ਹਾਂਥੋਂ ਓਸਦਾ ਜਾਵੰਦਾ ਏ
ਠੀਕਸੱਚਹੋਈਜਿਹੜੀਕਹੀਬੰਦੇ ਕਹਿਆਸਾਧਦਾਕੰਣ ਉਲਟਾਵੰਦਾ ਏ

ਚਾਰੇ ਪੁੱਤ ਉਹਦੇ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ਮੋਏ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਨ ਜੀ ਰਹਾਵੰਦਾ ਏ
ਗੱਦੀਖਾਲਸੇ ਲਈ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਸੇਵਾ ਗੁਰੂ ਦੀ ਪੰਥਕਮਾਵੰਦਾ ਏ

ਆਲੀਸਿੰਘਨੇ ਮਿਲਨਆਉਨਾ ਬੰਦੇਬਹਾਦਰਨੂੰ ਕੀਰਤਪੁਰ ਤੇ ਬੰਦੇ ਦਸਣੀਮੌਤ ਉਹਦੇ ਪੁਤ੍ਰਾਂਦੀ
ਆਲੀਸਿੰਘ ਸਰੰਦਬੋਂ ਚਲ ਆਯਾ ਕਾਰਨਦੂਸਦੀਦਾਰਕਰਧਾਈਆਂ ਨੂੰ
ਬੈਠਾਫੜੇ ਗਜਾਕੇ ਖਾਲਸੇਤਈਂ ਮਿਲੇ ਸਿੰਘ ਜਿਵੇਂ ਭਾਈ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ
ਸੁਖਸਾਂਦ ਪੁੱਛੀ ਬੰਦੇ ਕਰਆਦਰ ਕੀਤਾ ਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਵੱਡਿਆਈਆਂ ਨੂੰ
ਕਰ ਜਲ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੀ ਦੇਗ ਲਿਆਏ ਸਿੰਘ ਪਾਕੇ ਦੁੱਧ ਮਲਾਈਆਂ ਨੂੰ
ਕਹਿਆਫੇਰ ਬੰਦੇ ਸੁਣੇ ਸਿੰਘਆਲੀ ਮੋੜੇ ਕੌਣ ਧੁਰੋਂ ਲਿਖਵਾਈਆਂ ਨੂੰ
ਭਾਣਾਂ ਤੁਸਾਂਤੇ ਵਰਤਨਾ ਗੁਰੂ ਏ ਪਰਤੇ ਕੌਣ ਮੌਤਾਂ ਸਿਰਆਈਆਂ ਨੂੰ
ਬਾਜਪੈਕੇ ਕਾਲਦਾ ਮਾਰਲਏਗਾ ਫੜਤਰਦੀਆਂ ਦੁਹਾਂ ਮੁਰਗਾਈਆਂ ਨੂੰ
ਮਰਜਾਣਗੇ ਲਾਡਲੇ ਪੁਤ ਤੇਰੇ ਦੋਵੇਂ ਅੱਜ ਥੋਂ ਲੈ ਦਿਣਾ ਬਾਹੀਆਂ ਨੂੰ
ਖਾਨੂਸਿੰਘ ਮਰੇ ਗੋਲੀ ਵੱਜ ਮੱਥੇ ਦਾਹ ਲਾਕੇ ਚਾਰੀਆਂ ਤਾਈਆਂ ਨੂੰ
ਨਾਨੂਸਿੰਘ ਫੈਹ ਕੋਠਿਓਂ ਮਰੇਗਾਜੀ ਪਾ ਜਾਏਗਾ ਸਦਾ ਜੁਦਾਈਆਂ ਨੂੰ
ਸਾਰਾਸੁਣ ਦੀਵਾਨ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਸੱਚੇਰਬਦੀਆਂ ਬੇਪਰਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ
ਆਲੀਸਿੰਘਨਸ਼ੋਕਤੇਹਰਖਕੀਤਾਦਿਲੋਂਤੋੜ ਬੈਠਾ ਮਾਇਆ ਫਾਹੀਆਂ ਨੂੰ
ਮੂੰਹੋਂਆਖਦਾਭਾਵੇ ਜੋ ਗੁਰੂਤਾਈਂ ਮੇਹਰ ਕਰੇ ਦੇ ਬਖਸ਼ ਗੁਨਾਹੀਆਂ ਨੂੰ
ਵਿੱਚਹੁਕਮਦੇ ਜਨਮਤੇ ਮਰਨ ਹੈ ਜੀ ਗੁਰੂਵਾਕ ਦੇਂਦੇਨੇ ਉਗਾਹੀਆਂ ਨੂੰ
ਜੀਦੀਵਸਤਉਹਆਪਸੰਭਾਲਲਏ ਕੌਣ ਡੱਕਦਾ ਜਾਂਦਿਆਂ ਰਾਹੀਆਂ ਨੂੰ
ਅਸਾਂ ਖੱਟਨਾਕੀ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਅਮਾਨਤਾਂ ਰੱਖ ਪਰਾਈਆਂ ਨੂੰ
ਬੰਦਾ ਦੇਖਕੇ ਸਿੰਘਦੇ ਸਿਦਕਤਾਏ ਮੂੰਹੋਂ ਆਖਦਾ ਧੰਨਕਮਾਈਆਂ ਨੂੰ
ਗੁਰੂ ਦੇਗਾ ਹੋਰ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਦੋ ਜੀਉਣ ਜੋਗੇ ਪੁਤ ਮਾਈਆਂ ਨੂੰ

ਆਲੀਸਿੰਘਨੇ ਪਰਤਕੇ ਸਰੰਦਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਤੇ ਮਰਜਾਣੇ ਉਹਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪੁਤ੍ਰ ॥

ਜਿਹੜੀ ਧੁਰਦਰਗਾਹਤੋਂ ਕਲਮ ਵੱਗੀਕਦੇਲਿਖੀਤਕਦੀਰਨਟੱਲਗਈ
ਇੱਕਦਿਣਹੁੰਦੀਸੀਗੀ ਚਾਂਦਮਾਰੀ ਖਲਕਦੇਖਣੇ ਨੂੰ ਪਿੜ ਮੱਲ ਗਈ
ਇੱਕਸਿੰਘਬੱਧੀ ਸ਼ਿਸਤ ਵੱਲ ਤੋਦੇ ਭੂਏ ਹੋ ਘੋੜੀ ਥਾਓਂ ਹੱਲ ਗਈ

ਓਹਦੇ ਵੱਸਥੋਂ ਗੱਲ ਬੇਵੱਸ ਹੋਈ ਘੋੜਾ ਵਰ੍ਹ ਗਿਆ ਗੋਲੀ ਚੱਲ ਗਈ
 ਖਾਨੂਸਿੰਘਜਿੱਥੇ ਖੜਾ ਦੇਖਦਾਸੀ ਗੋਲੀਝੱਟ ਨਿਕੱਲ ਓਹਦੇਵੱਲ ਗਈ
 ਵੱਜੀਵਿਚ ਮੱਥੇ ਕਾਲੇ ਨਾਗਵਾਂਗੂੰ ਗੁਰਪੁਰੀ ਨੂੰ ਵਜਦਿਆਂ ਘੱਲ ਗਈ
 ਨਾਨੂਸਿੰਘਕੋਠੇ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ ਮੋਇਆ ਧਰਤਨਾਲ ਭੁਚਾਲਦੇ ਹੱਲ ਗਈ
 ਬਾਈਂਦਿਨੀਂ ਪੂਰੀਂ ਦੋਵੇਂ ਮਰਗਏ ਖਾਲੀਸਾਧਦੀ ਮੂਲ ਨ ਗੱਲ ਗਈ
 ਵਰ ਬੰਦੇ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋ ਪੁੱਤਹੋਏ ਪਿੱਛੋਂ ਰਹਿ ਦੁਨੀਆਂ ਉੱਤੇ ਵੱਲ ਗਈ
 ਮਾਹੀ ਸਿੰਘ ਬਲੋਸਿੰਘ ਸੂਰਮੇ ਦੋ ਜੱਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੀ ਬੱਝ ਢੱਲ ਗਈ
 ਵਿਚ ਨਗਰ ਸਲੌਦੀ ਉਲਾਦ ਓਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਹੋਈ ਮੱਲਾਂ ਮੱਲ ਗਈ
 ਕਰ ਮਾਨ ਨ ਕੁਝ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਜਿੰਦ ਅੱਜ ਗਈ ਯਾਂਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਗਈ

ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦੰਦ ਉੱਗਣ ਦਾ ਹਾਲ ॥

ਕੀਰਤਪੁਰਦੇ ਵਿਚ ਦੀਵਾਨ ਲਾਕੇ ਸਿੰਘ ਬੈਠੇਸੀ ਨਾਲ ਆਨੰਦ ਭਾਈ
 ਸਿੰਘਾਂਵਿਚਬੈਠਾ ਬੰਦਾ ਇਓਂ ਸੋਹੇ ਜਿਵੇਂ ਤਾਰਿਆਂਦੇ ਵਿਚ ਚੰਦ ਭਾਈ
 ਹਾਸਾ ਠੱਠਾ ਮਖੌਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈਸੀ ਜਿਵੇਂ ਖੇਲ ਕਰੇ ਪੁਤ ਨੰਦ ਭਾਈ
 ਨਾਲੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਾਲ ਸ਼ੌਕ ਪੜ੍ਹਦੇ ਦੱਸਮੇਸ ਜੀਦੇ ਸੋਹਣੇ ਛੰਦ ਭਾਈ
 ਦੀਪਸਿੰਘ ਨਾਮੀ ਇਕ ਸਿੰਘ ਸੀਗਾ ਮੂੰਹਬੈਠ ਰਿਹਾ ਕਰ ਬੰਦ ਭਾਈ
 ਕਿਸੇਰੋਗ ਕਾਰਨ ਓਹਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚੋਂ ਝੜਗਏ ਸਾਰੇ ਸੀਗੇ ਦੰਦ ਭਾਈ
 ਇਕ ਸਿੰਘ ਭੁਨਾ ਲੈ ਚਨੇ ਆਇਆ ਵੰਡੇ ਸਭ ਤਾਈਂ ਹੋਸ਼ਵੰਦ ਭਾਈ
 ਨਾਲੇ ਕਹੇ ਜੋ ਚੱਬੇ ਨ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਉਹਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦੀ ਹੈ ਸੰਗੀਧ ਭਾਈ
 ਸਿੰਘ ਮਾਰ ਫੱਕੇ ਕੁੜਕਾਨ ਲੱਗੇ ਆਈ ਸੱਭ ਨੂੰ ਗੱਲ ਪਸੰਦ ਭਾਈ
 ਦੀਪਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਖਦੇ ਚੱਬ ਤੂੰ ਭੀ ਠੱਠਾ ਮਾਰ ਲੱਗੇ ਪਾਣ ਛੰਦ ਭਾਈ
 ਓਸ ਆਖਿਆ ਚੱਬੀਦੇ ਨਹੀਂ ਮੈਥੋਂ ਮੇਰੇ ਖਾਣ ਦੇ ਰਹੇ ਨ ਸੰਦ ਭਾਈ
 ਬੰਦੇਆਖਿਆ ਛੋਲੇ ਨ ਚੱਬਿਓਨੀਂ ਤਾਂਤੇ ਚਾੜ੍ਹਿਓਈ ਆਨ ਚੰਦ ਭਾਈ
 ਤੁਸਾਂ ਖਾਲਸਾ ਚੱਬਣੇ ਰੋੜਕੰਕਰ ਇਹਤਾਂ ਹੈ ਕੂਲੀ ਗੁੱਲਕੰਦ ਭਾਈ
 ਛੱਕਾਮਾਰਿਆ ਸਿਖ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਨਵੇਂ ਉੱਗ ਪਏ ਸੁਣੇ ਦੰਦ ਭਾਈ

ਮਿਲਣ ਆਉਣਾ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੂੰ ਰਾਜੇ ਨਾਲਾ ਗੜ੍ਹੀਏ ਨੇ ॥

ਬੰਦੇਪਾਸ ਜਾਸੂਸ ਸਨ ਰਾਜਿਆਂਦੇ ਚੋਰੀ ਲਿੱਖਦੇ ਜੋ ਪਿਛਾਂ ਹਾਲ ਸਾਰਾ
ਜੋਜੋ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਬੰਦਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਦਾ ਲਿੱਖਭੇਜਦੇ ਓਹ ਹਵਾਲ ਸਾਰਾ
ਰਾਜਾਨਾਲਾਗੜ੍ਹੀਆਸੁਣਆਟਮਿਲਜਾ ਲੈਕੇਅੱਮਲਾਆਪਣੇਨਾਲਸਾਰਾ
ਸੁਣਕਰਾਮਾਤਾਂ ਡਰਗਿਆਸੀਓਹ ਪੈਰੀਂ ਆਨਲੱਗਾ ਮਾਨ ਟਾਲ ਸਾਰਾ
ਘੋੜਾ ਵੱਡਮੁੱਲਾ ਹੋਰ ਜ਼ਰੀ ਜੇਵਰ ਭੇਟ ਰੱਖਿਆ ਆਨ ਸੰਭਾਲ ਸਾਰਾ
ਬੰਦਾਖੁਸ਼ੀਹੋਇਆ ਬੜਾ ਰਾਉਉੱਤੇ ਹਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਪਾਸਬਠਾਲ ਸਾਰਾ
ਰਾਜਾਆਖਦਾਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਟਹਿਲਦੱਸੋ ਦੱਸੋ ਕੰਮ ਸੋ ਕਰਾਂ ਉਤਾਲ ਸਾਰਾ
ਬੰਦਾ ਆਖਦਾ ਨਾਲ ਲੈ ਚੱਲ ਮੈਨੂੰ ਰਾਜ ਆਪਣਾ ਦੇਹ ਦਖਾਲ ਸਾਰਾ
ਗੱਲ ਸੁਣਕੇ ਦਿਲਥੋਂ ਕੰਬ ਗਿਆ ਭੁੱਲ ਗਿਓਸੂ ਫੇਰ ਖਿਆਲ ਸਾਰਾ
ਪਈਆਂਆਨਸੋਚਾਂਜੇਮੈਂ ਨਾਲ ਲੈਜਾਂ ਮਤਾਂ ਰਾਜ ਮੇਰਾ ਦੇਵੇ ਗਾਲ ਸਾਰਾ
ਇਹਦਾ ਪੈਰ ਪਿਆ ਬਣੇ ਫੇਰ ਔਖੀ ਮਤਾਂ ਸਾਂਭ ਬੈਠੇ ਧਨਮਾਲ ਸਾਰਾ
ਚੁੱਪਕਰ ਟੁਰਗਿਆ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਭੁੱਲਗਿਆ ਜਵਾਬ ਸਵਾਲ ਸਾਰਾ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਰਾਮਾਤ ਦਿਖਲਾਈ ॥

ਜਦੋਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਰੰਗ ਮਹੱਲ ਰਾਜਾ ਡਿੱਠਾ ਜਾਕੇ ਨਾਲ ਕਿਆਸ ਭਾਈ
ਚੰਦ੍ਰਮੁਖੀਸੀਰਾਜੇਦੀ ਪੱਟਰਾਣੀ * ਬੈਠਾਹੋਇਆਬੰਦਾ ਓਹਦੇਪਾਸ ਭਾਈ
ਓਥੋਂ ਡਰਕੇ ਪਿਛਾਂਨੂੰ ਹੱਟ ਗਿਆ ਪਿਆ ਦਿੱਲਦੇ ਵਿਚ ਤਰਾਸ ਭਾਈ
ਗਿਆ ਪਾਸ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਦੂਸਰੀਦੇ ਬੰਦਾ ਓਥੇਭੀ ਕਰੇ ਬਲਾਸ ਭਾਈ
ਜਿੱਥੇ ਜਾਏ ਬੰਦਾ ਓਥੇ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇ ਭੁੱਲੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਹੋਸ਼ ਹਵਾਸ ਭਾਈ
ਡਾਢਾਆਟਹੈਰਾਨ ਲਾਚਾਰਹੋਇਆ ਵਿਚੋਂ ਦਿਲ ਹੋਗਿਆ ਉਦਾਸ ਭਾਈ
ਕੰਬੀ ਜਾਨ ਪੈਰੀਂ ਡਿੱਗਾ ਆਣ ਰਾਜਾ ਬੰਦੇ ਹੱਸ ਦਿੱਤਾ ਧਰਵਾਸ ਭਾਈ
ਓਹਦੇਵੇਖਦਿਆਂ ਓਥੋਂ ਗੁੱਮਹੋਇਆ ਗਿਆ ਉੱਡਕੇ ਵੱਲ ਆਕਾਸ ਭਾਈ
ਕਰਾਮਾਤਇਹਦੇਖਕੇ ਜ਼ਾਹਰਰਾਜੇ ਲਿਖੀਰਾਜਿਆਂ ਵੱਲ ਅਰਦਾਸ ਭਾਈ
ਬੰਦਾ ਸਿੱਧ ਵਲੀ ਅਵਤਾਰਹੈ ਜੇ ਮੈਂ ਤਾਂ ਦੇਖ ਲਿਆ ਅੱਖੀਂ ਖਾਸ ਭਾਈ
ਓਹਦੇਸਾਮੁਟੇਲੜੇ ਤੌਫੀਕ ਕੀਦੀ ਸੱਚ ਜਾਣਿਓਂ ਨਹੀਂ ਵਿਸਵਾਸ ਭਾਈ

*ਯੋਗਾ ਲੋਕ ਕਾਇ ਬਖੂਹ ਰਚਨਾ (ਸਰੀਰ ਵਧਾ ਲੈਣ) ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ॥

ਜੇਉਹਚਾਹੇਤੇਇਕ ਪਲਕਾਰਅੰਦਰ ਬਾਈਆਂਧਾਰਾਂਦਾ ਕਰਦੇਨਾਸਭਾਈ
ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਸੱਭੇ ਹੀ ਡਰ ਗਏ ਗਏ ਸਭ ਦੇ ਉੱਡ ਹਰਾਸ ਭਾਈ
ਪਿਆਬੰਦੇਦਾਧਮਾਂ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਉੱਚੀਲੈਣਡਰਦੇ ਨਾਹੀਂ ਸਾਸ ਭਾਈ

ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਲੈਣ ਦਾ ਮਤਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ॥

ਬੰਦੇ ਵਿਚ ਦੀਵਾਨ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਸੈਲ ਖ਼ਾਲਸਾ ਕਰੋ ਫੱਲਵਾੜੀਆਂ ਦੇ
ਏਸ ਪਾਸਿਓਂ ਕੰਮ ਮੁਕਾ ਬੈਠੇ ਹੁਣ ਚੱਲੋ ਏ ਵੱਲ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੇ
ਜਿੰਨ੍ਹਾਂਨਾਲ ਗੁਰਾਂ ਕੀਤੇ ਵੈਰ ਵੱਡੇ ਬੂਟੇ ਪੱਟੀਏ ਉਨ੍ਹਾਂਦੀਆਂ ਵਾੜੀਆਂ ਦੇ
ਗਿਣਗਿਣਲਈਏਲੇਖੇ ਰਾਜਿਆਂਥੋਂ ਖ਼ੂਬਦੰਡਦਈਏ ਗੱਲਾਂ ਮਾੜੀਆਂ ਦੇ
ਅਹੀਮਾਰਕਰੀਏਬੁੱਝੂ ਮਾਹਣੂਆਂਨੂੰ ਸਿਰ ਫਿਰਨ ਦੇਂਦੇ ਵਿਚੜਾੜੀਆਂ ਦੇ
ਚੱਲ ਰੰਡੀਆਂ ਕਰੋ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਮਿਠੇ ਵੈਣ ਸੁਣੋ ਜ਼ਰਾ ਲਾੜੀਆਂ ਦੇ

ਜੇਜੂ ਨਾਮ ਨੱਗਰ ਥੀਂ ਖਤ ਲਿਖਨਾ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਵੱਲ ਅਜਮੇਰ ਚੰਦ ਰਾਜੇ ਦੇ ॥

ਬੰਦੇ ਬੈਠਕੇ ਖੱਤ ਲਖਵਾਇਆ ਇਹ ਖ਼ਬਦਾਰ ਹੋ ਜਾ ਅਜਮੇਰ ਚੰਦਾ
ਗੁਰਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਵੈਰ ਪੁੱਜਕੇ ਤੂੰ ਸੋਹਾਂ ਖਾਇਕੇ ਹੋ ਗਿਓਂ ਫੇਰ ਗੰਦਾ
ਤੈਥੋਂ ਲਵਾਂਗਾ ਬਦਲੇ ਗਿਣ ਸਾਰੇ ਤੇਰਾ ਤੁਖ਼ਮ ਮਾਰਾਂ ਗਲ ਪਾ ਫੰਦਾ
ਮੇਰੇ ਅੱਗੇਤੂੰ ਕਿਸਤਰਾਂ ਠਹਿਰ ਸੱਕੇਂ ਨੱਸਜਾਏਂਗਾ ਸ਼ੇਰਤੋਂ ਜਿਵੇਂ ਖੰਦਾ
ਸਤਿਗੁਰਾਂਦੇ ਨਾਲ ਤੂੰ ਦਗੇ ਕੀਤੇ ਬੀ ਰਹਿਣ ਨ ਦਿਆਂਗਾ ਤੁੱਧ ਸੰਦਾ
ਜਹੀਕੀਤੀਓਈ ਤੇਹੀਭਰੇਂਗਾ ਓਏ ਤੈਨੂੰ ਮਾਰਾਂਗਾ ਕਰਕੇ ਹਾਲ ਮੰਦਾ
ਤੇਰੀ ਕਰਾਂਗਾ ਜੜ੍ਹ ਸਫਾ ਹੱਥੀਂ ਉੱਤੇ ਫੇਰ ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਖ਼ੂਬ ਰੰਦਾ
ਨੱਸ ਭੱਜਲੈਹੁਣ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਚੜ੍ਹ ਤੇਰੇ ਤੇ ਆਇਆਈ ਗੁਰੂ ਬੰਦਾ

ਤਬਾ ॥

ਸਿੰਘ ਪਏ ਕਚੀਚੀਆਂ ਖਾਂਵਦੇ ਨੇ ਜਿਨਾਂ ਲੁੱਟਨਾ ਹੈ ਕਹਿਲੂਰ ਤੇਰਾ
ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੇ ਵਿਚ ਹੈ ਸ਼ੌਕ ਨਾਲੇ ਜ਼ੋਰ ਵੇਖਨਾ ਅਹੇ ਜ਼ਰੂਰ ਤੇਰਾ
ਜੇਤਾਂ ਭੱਜ ਨ ਗਿਓਂ ਗੁਮਾਨ ਸਾਰਾ ਵਿਚ ਪੱਲ ਦੇ ਕਰਾਂਗਾ ਦੂਰ ਤੇਰਾ
ਰੱਖ ਯਾਦ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰਅੰਦ੍ਰ ਬੇੜਾ ਰੋੜ੍ਹ ਦੇਸਾਂ ਪਹਿਲੇ ਪੂਰ ਤੇਰਾ
ਬਾਈ ਧਾਰਾਂਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਸਣੇ ਫੜਕੇ ਹੱਡ ਹੱਡ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾਚੂਰ ਤੇਰਾ
ਆਇਆਚੱਲ ਹਾਂ ਸੈਂਕੜੇ ਕੁਹਾਂਉਤੋਂ ਬੀ ਨਾਸ ਫੜ ਕਰਾਂਗਾ ਕੂਰ ਤੇਰਾ

ਜੇ ਤਾਂ ਰਿਹੋਂ ਆਕੀ ਸਾਰਾ ਬਾਲਬੱਚਾ ਮਾਰਾਂ ਘੱਤਕੇ ਵਿਚ ਤੰਦੂਰ ਤੇਰਾ
ਸਿਖੀਕਰੇਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਬਖਸ਼ਦਿਆਂਗਾ ਸਭ ਕਸੂਰਤੇਰਾ

ਤਥਾ ॥

ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗੁਰਾਂਨੇ ਤੁਸਾਂ ਵਲੇ ਹੁਣਪਾਂਵਾਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਵੰਡੀਆਂ ਓਏ
ਲਾਂ ਬਦਲੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਤੁਸਾਂ ਥੋਂ ਮੈਂ ਚੁਣ ਮਾਂਰਾਂਗਾ ਪਾਕੇ ਭੰਡੀਆਂ ਓਏ
ਰੇਲਾਂ ਵਿਚ ਮੈਦਾਨਦੇ ਮੁਰਦਿਆਂਨੂੰ ਕਰਾਂ ਸਭ ਪਹਾੜਨਾ ਰੰਡੀਆਂ ਓਏ
ਵਿਚ ਪੈਣ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਵੈਣ ਡੂੰਘੇ ਹੋਣ ਵੇਖ ਤਦੋਂ ਅੱਖਾਂ ਠੰਢੀਆਂ ਓਏ
ਜਦੋਂ ਗੱਜਿਆ ਖਾਲਸਾ ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗੂੰ ਤੁਸਾਂ ਨੱਸਨਾ ਬੰਨ੍ਹ ਤੁੰਡੀਆਂ ਓਏ
ਰਾਹਲੱਭਣਾ ਤੁਸਾਂਨੂੰ ਭਜਦਜਾਂਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਸਿੰਘਾਂਭਗੋਤੀਆਂ ਛੰਡੀਆਂ ਓਏ
ਸਤਿਗੁਰਾਂਦੇ ਬਦਲੇਲੈਨਆਇਆ ਹੁਣ ਕਟਾਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂਜੰਡੀਆਂ ਓਏ
ਜਹੀਆਂਕੀਤੀਆਂ ਦੇਵਾਂਗਾ ਫਲਤੇਹੇ ਫੜਭੰਨਤੁਸਾਡੀਆਂ ਘੰਡੀਆਂ ਓਏ
ਰਾਜਪੂਤਨਾ ਰੰਡ ਬਠਾਲ ਦੇਵਾਂ ਲਾਹ ਬਿੰਦਲੂ ਬੇਸਰਾਂ ਡੰਡੀਆਂ ਓਏ
ਤੁਹਾਡੇਨੱਕਕਰਤਾਰਸਿੰਘ ਵੱਢਦੇਣੇ ਗੁੱਤੋਂਮੁੱਨ ਰੰਨਾਂਕਰਾਂ ਲੰਡੀਆਂ ਓਏ

ਖ਼ਤ ਦੇਕੇ ਇਕ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਹਿਲੂਰ ਵੱਲ ਭੇਜਨਾ ॥

ਇਕ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਟੋਰਿਆ ਖ਼ਤ ਦੇਕੇ ਜਾਹ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਤੂੰ ਸਮਝਾ ਆਖੀਂ
ਤੇਰੇ ਵੱਲ ਆਇਆ ਚੜ੍ਹ ਗੁਰੂ ਬੰਦਾ ਦਿਲ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਜੋ ਸ਼ਖਾ ਆਖੀਂ
ਤੈਥੋਂ ਲਏਗਾ ਵੈਰ ਓਹ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਤੈਨੂੰ ਪਾਪੀਆ ਦੇ ਸਜਾ ਆਖੀਂ
ਕਟਕਖਾਲਸੇਦਾਹੈ ਤਯਾਰਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂਸਾਉਣਦਾ ਹੜਦਰਯਾ ਆਖੀਂ
ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਹੋ ਰਹੁ ਜੰਗ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਮੱਦਦਾਂ ਲੈ ਮੰਗਾ ਆਖੀਂ
ਵਿਚ ਰਣਦੇ ਮਾਰਾਂਗਾ ਪਾਜ਼ੀਆ ਓਏ ਵਾਂਗ ਬਾਂਦਰਾਂ ਫੜ ਨਰਾ ਆਖੀਂ
ਜੇ ਤਾਂ ਭਲਾ ਚਾਹੇਂ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਹੋਜਾ ਪਹੁਲ ਛਕ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਆ ਆਖੀਂ
ਸ਼ਰਨ ਲੱਗਕੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਸੱਚਿਆਂ ਦੀ ਲੈ ਆਪਣੀ ਜਿੰਦ ਬਚਾ ਆਖੀਂ
ਯਾਂਤੇ ਸਿੱਖ ਹੋ ਜਾ ਭਲਾ ਲੋੜਦਾਜੇ ਨਹੀਂ ਤੇ ਦਿਆਂਗਾ ਜੜ੍ਹਾਂ ਪੁਟਾ ਆਖੀਂ
ਕੱਚੇ ਡੋਗਰੇ ਭਲਾ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਕਦੋਂ ਮੰਨਦੇ ਭਲਾ ਸਲਾਹ ਆਖੀਂ

ਅਜਮੇਰ ਚੰਦ ਨੇ ਖ਼ਤ ਪੜ੍ਹਕੇ ਜਵਾਬ ਭੇਜਨਾ ॥

ਖ਼ਤ ਲੈਕੇ ਸਿੰਘ ਕਹਿਲੂਰ ਪਹੁੰਚਾ ਅੱਗੇ ਰਖਯਾ ਰਾਜੇ ਦੇ ਜਾਕੇ ਓਏ

ਗੱਲਾਂ ਹੋਰ ਜੋ ਆਖੀਆਂਸਾਨ ਬੰਦੇ ਸਿੰਘ ਆਖੀਆਂ ਸਭ ਸੁਨਾਕੇ ਓਏ
 ਲੱਗੀ ਅੱਗ ਜੁੱਸੇ ਅਜਮੇਰ ਤਾਈਂ ਅੱਗੋਂ ਬੋਲਿਆ ਰੋਹ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਓਏ
 ਕਹਿੰਦਾ ਸੁਣਖਾਂ ਓਏ ਸਿੰਘਾ ਗੁਰੂਦਿਆ ਕਹੀਂ ਬੰਦੇ ਕਣੇ ਸਮਝਾਕੇ ਓਏ
 ਮਿਰੀ ਨਾਲ ਆ ਤੋਲੀਏ ਜੰਗਕਰੇ ਮਾਹਣੂੰ ਬਣਕੇ ਤੇਗ ਉਠਾਕੇ ਓਏ
 ਹੋਂ ਸਿੱਖ ਕਦੰਤ ਨ ਬਣਾਂਗੇ ਜੀ ਤੁਰੀ ਦੇਖ ਲੈਣਾ ਬਲ ਲਾਕੇ ਓਏ
 ਜਿਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਦੇਸੋਂ ਛੱਡਿਆ ਹੈ ਧਕਾਕੇ ਓਏ
 ਕਿਤੇ ਜਾਂਦੇਦਾ ਪਤਾ ਨ ਮੂਲ ਲੱਗਾ ਗਿਆ ਪੁੱਤ ਚਾਰੇ ਮਰਵਾਕੇ ਓਏ
 ਇਹਭੀਸਾਧਆਯਾ ਓਧਾਭੂਏਕੀਤਾ ਕਿਤੋਂ ਘੱਲਿਆ ਸੁ ਸਿਖਲਾਕੇ ਓਏ
 ਅਸੀਂ ਮਾਰਾਂਗੇ ਫੜ ਖਵਾਰ ਕਰਕੇ ਜ਼ਰਾ ਦੇਖ ਲਵੇ ਮੱਥਾ ਡਾਹਕੇ ਓਏ
 ਕੀ ਹੋਇਆ ਜੇ ਬੀਰ ਨੇ ਓਸ ਕਣੇ ਜ਼ੋਰ ਚੱਲੇਗਾ ਨ ਏਥੇ ਆਕੇ ਓਏ
 ਨਿੱਤ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਅਸਾਂ ਦੇ ਹੈਣ ਰਾਖੇ ਓਹ ਦੇਣਗੇ ਮੂੰਹ ਭਵਾਕੇ ਓਏ
 ਓਹਨੂੰ ਜਾ ਆਖੀਂ ਸਿੱਖਾ ਸਹੁੰ ਦੇਕੇ ਆਵੇ ਝੱਬਦੇ ਬੰਬ ਵਜਾ ਕੇ ਓਏ
 ਅਸੀਂ ਛੱਤ੍ਰੀ ਹਾਂ ਰਾਜਪੂਤ ਚੰਗੇ ਸਵੇਂ ਲੜਾਂ ਗੇ ਜੰਗ ਮਚਾ ਕੇ ਓਏ
 ਜੱਟ ਬੂਟ ਕੱਠੇ ਓਸ ਹੈਨ ਕੀਤੇ ਭੱਜ ਜਾਣ ਸਾਥੋਂ ਮਾਰ ਖਾ ਕੇ ਓਏ
 ਦੱਸੀ ਸਿੰਘਨੇ ਆਨਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਅੱਗੇ ਬੰਦੇ ਦੇ ਸੀਸ ਨਵਾਕੇ ਓਏ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਲੁੱਟ ਮਚਾਲੀ ਅਜਮੇਰ ਚੰਦ ਦੇ ਮੁਲਕ ਵਿੱਚ ॥

ਜਦੋਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸੁਣੇ ਜਵਾਬ ਬੰਦੇ ਓਸੇ ਵਕਤ ਰਣਜੀਤ ਵਜਾ ਦਿੱਤਾ
 ਹੁਣ ਖ਼ਾਲਸਾ ਚੜ੍ਹੇ ਪਹਾੜ ਵੱਲੇ ਵਿੱਚ ਫੌਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾ ਦਿੱਤਾ
 ਸਿੰਘਾਂ ਸੋਧ ਅਰਦਾਸ ਕਰ ਕਮਕੱਸੇ ਸੀਸ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਤਾਈਂ ਨਵਾ ਦਿੱਤਾ
 ਚੜ੍ਹੇ ਪੈਦਲਾਂ ਸਣੇ ਅੱਸਵਾਰ ਬਾਂਕੇ ਅੱਗੇ ਛੇੜ ਘੋੜਾ ਬੰਦੇ ਲਾ ਦਿੱਤਾ
 ਲੁੱਟ ਮਾਰ ਸਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਸ ਘੱਤੀ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਲਾ ਸਾਰੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ
 ਜਿੱਸ ਚੁਕਿਆ ਹੱਥ ਓਹ ਖ਼ਾਲਸੇ ਨੇ ਵਿੱਚ ਪੱਲ ਦੇ ਮਾਰ ਮੁਕਾ ਦਿੱਤਾ
 ਲੋਕ ਛੱਡ ਪਿੰਡਾਂ ਤਾਈਂ ਨੱਠ ਗਏ ਬੰਦੇ ਚੜ੍ਹੇ ਅੱਧਮੂਲ ਮਚਾ ਦਿੱਤਾ
 ਚੜ੍ਹੇ ਜਾ ਕਹਿਲੂਰ ਦੀ ਧਾਰ ਉੱਤੇ ਬੰਦੇ ਕੁੱਲ ਪਹਾੜ ਕੰਬਾ ਦਿੱਤਾ
 ਬੰਦਾਆ ਗਿਆ ਆ ਗਿਆ ਪਈ ਹੋਵੇ ਦੇਸ ਵਾਂਗ ਭੁੰਚਾਲ ਹਲਾ ਦਿੱਤਾ

ਜਿਹੜੇ ਰਾਹਲੀ ਘਗਿਅਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਬੰਦੇ ਰਾਹ ਉਹ ਕਰ ਸਫਾ ਦਿੱਤਾ

ਅਜਮੇਰ ਚੰਦ ਨੇ ਰਾਜੇ ਕੱਠੇ ਕਰਕੇ ਜੰਗ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨੀ ॥

ਬਾਹੀਆਂ ਧਾਰਾਂ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਵੱਲ ਬਹਿਕੇ ਅਜਮੇਰ ਲਿੱਖੇ ਸਾਰਾ ਹਾਲ ਭਾਈ
ਇੱਕ ਗੁਰੂ ਬੰਦਾ ਚੜ੍ਹ ਆਇਆ ਜੇ ਵਿੱਚ ਘੱਤਿਆ ਦੇਸ ਭੁੰਚਾਲ ਭਾਈ
ਓਸੇ ਗੁਰੂ ਦਾ ਏਹ ਭੀ ਹੈ ਚੇਲਾ ਅਸਾਂ ਬੁਰੀ ਕੀਤੀ ਜੀਧੇ ਨਾਲ ਭਾਈ
ਯਾਂ ਤੇ ਫੜ ਇਹਨੂੰ ਕਰ ਕੈਦ ਲੱਈਏ ਦੱਈਏ ਪ੍ਰਬਤੋਂ ਦੂਰ ਨਕਾਲ ਭਾਈ
ਖਤ ਦੇਖਦੇ ਸਾਰ ਤਯਾਰ ਹੋ ਕੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਆਜਾਓ ਉਤਾਲ ਭਾਈ
ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਿਖ ਇਹ ਬੁਰੀ ਬਲਾ ਹੈ ਜੇ ਬਾਹੀਆਂ ਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਨਗੇ ਗਾਲ ਭਾਈ
ਇਹ ਸੁਣ ਡਰੈਲ, ਮਝੇਰੂ ਚੜ੍ਹੇ ਹੋਰ ਨਾਗਰਾਂ ਨਾਲ ਸੁਹਾਲ ਭਾਈ
ਪੰਮੇ, ਬੱਲੜੂ ਚਲਾਹਲ ਨਾਲ ਜਾਨੋਂ ਨੱਡਾਂ ਨਾਲ ਰਾਜੇ ਢੰਡ ਵਾਲ ਭਾਈ
ਛੱਨ ਕਨੇਤ ਤੇ ਹੋਰ ਜਾਤਾਂ ਕੱਠੇ ਆਣ ਹੋਏ ਝੰਡ ਵਾਲ ਭਾਈ
ਇੱਕ ਕਿਲਾ ਆਕੀ ਕਰ ਬੈਠ ਗਏ ਪੱਕੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਸੰਭਾਲ ਭਾਈ
ਗੋਲੀ ਸਿੱਕਾ ਬਰੂਦ ਤਿਯਾਰ ਕਰਕੇ ਨੇਜ਼ਾ ਤੀਰਕਮਾਨ ਲੈ ਢਾਲ ਭਾਈ
ਬੰਨ੍ਹੇ ਲੜਨ ਤੇ ਲੱਕ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਝੰਡਾ ਗੱਡ ਦਿੱਤਾ ਵਿੱਚਲਾਲ ਭਾਈ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਅਜਮੇਰ ਚੰਦ ਦਾ ਕਿਲਾ ਫੜ੍ਹੇ ਕਰਨਾ ॥

ਬੰਦਾ ਏਧਰੋਂ ਫੌਜ ਲੈ ਜਾ ਢੁੱਕਾ ਸਿੰਘ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜਾ ਕੇ ਨੇੜ ਗੱਜੇ
ਬਾਘ ਸਿੰਘ, ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਕਿਹਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਚੌਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਥੋਂ ਕਿਲਾ ਘੇਰ ਗੱਜੇ
ਬੱਜਰ ਸਿੰਘ ਰਣਜੋਰ ਸਿੰਘ ਹੋਰ ਜੋਧੇ ਮਸਤ ਹੋ ਕੇ ਵਾਂਗਰਾਂ ਸ਼ੇਰ ਗੱਜੇ
ਬਾੜਾਂ ਝਾੜੀਆਂ ਨੇ ਬਾਹਰੋਂ ਮੀਂਹ ਵਾਂਗੂੰ ਸਿੰਘ ਸੂਰਮੇ ਹੋ ਦਲੇਰ ਗੱਜੇ
ਨੇਜ਼ੇ ਬਰਛੀਆਂ ਤੀਰ ਕਮਾਨ ਲੈਕੇ ਕੱਢ ਬਿਜਲੀ ਵਾਂਗ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਗੱਜੇ
ਬੇੜੀ ਵਾਂਗ ਕਿਲ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਘੇਰ ਬੈਠੇ ਬਲੀ ਵਾਂਗ ਤੂਫਾਨ ਚੌਫੇਰ ਗੱਜੇ
ਸੁੱਧ ਲੈਨ ਨ ਦੇਨ ਪਹਾੜੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਘੱਤ ਕੇ ਸਿੰਘ ਅੰਧੇਰ ਗੱਜੇ
ਦਿੱਤਾ ਬੀਰਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਵਾਂਗ ਬੱਦਲਾਂ ਦੇ ਇੱਕੋ ਵੇਰ ਗੱਜੇ

ਤਥਾ ॥

ਬੰਦੇ ਬੀਰ ਛੱਡੇ ਦੇ ਖਾ ਗੁੱਸਾ ਧਰਤ ਹੋਇ ਗਈ ਰੰਗ ਲਾਲ ਸਾਰੀ
ਓਸੇ ਵਕਤ ਅੰਧੇਰ ਚੌਫੇਰ ਪਿਆ ਪਈ ਦੇਸ ਅੰਦ੍ਰ ਹਾਲ ਚਾਲ ਸਾਰੀ

ਸਾਰੇਡੋਗਰੇ ਆਨ ਬਾਂ ਮਾਰਘੱਤੇ ਧਰਤ ਹੱਲ ਗੱਈ ਨਾਲ ਭੁਚਾਲ ਸਾਰੀ
ਵੱਡਾਸ਼ਬਦਹੋਇਆਗਿੜਗਿੜਾਡਿੱਗੀਇੱਕੋਵਾਰਕਿਲੇਦੀਦੀਵਾਲ ਸਾਰੀ
ਭਾਂਜ ਖਾ ਕੇ ਕਿਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਨੱਠੇ ਭੁੱਲ ਗਈ ਓ ਨੇ ਸੁੱਧ ਸੰਭਾਲ ਸਾਰੀ
ਸਿੰਘ ਗੱਜ ਕੇ ਪੈ ਚੁਫੇਰਿਓਂ ਗਏ ਮਾਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਫੌਜ ਗਾਲ ਸਾਰੀ
ਕਤਲਡੇਫਹਜ਼ਾਰਕਰਲਿਆਸਿੰਘਾਂ ਬਾਕੀ ਛੱਡਗਏਦੰਗ ਦਵਾਲ ਸਾਰੀ
ਟੁੱਟ ਗਏ ਨੇ ਗੁਮ੍ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੇ ਕਰੇ ਧਾਰ ਪਈ ਹਾਲੋ ਹਾਲ ਸਾਰੀ
ਵਿੱਚ ਮੂੰਹਾਂ ਦੇ ਉਂਗਲਾਂ ਘੱਤ ਦੇ ਨੇ ਦੇਖ ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਅੱਕਬਾਲ ਭਾਰੀ
ਸਿੰਘਾਂ ਲੁੱਟਿਆ ਦੇਸ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਫੌਜ ਹੋ ਗਈ ਮਾਲਾਮਾਲ ਸਾਰੀ

ਪਹਾੜੀ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਨਜ਼ਰਾਂ ਲੈ ਕੇ ਏਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੂੰ ਆਨ ਮਿਲਨਾ ॥

ਰਾਜੇ ਆਨ ਡਿੱਗੇ ਪੈਰੀਂ ਹੋ ਕੱਠੇ ਕਹਿੰਦੇ ਬਖਸ਼ ਪੈਰੀਂ ਸਿਰਧਰਾਂਗੋਜੀ
ਰੱਯਤ ਹੋਕੇ ਰਹਾਂਗੇ ਨਿੱਤ ਤੇਰੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਨ ਕਦੇ ਭੀ ਲੜਾਂਗੇ ਜੀ
ਨਾਲੇ ਸਿਰ ਤੇ ਮੰਨਾਂਗੇ ਈਨ ਤੇਰੀ ਜੋ ਕਹੇਂਗਾ ਸੋ ਅਸੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਜੀ
ਜਿਵੇਂ ਸ਼ੇਰ ਕੋਲੋਂ ਗਊ ਡਰ ਖਾਂਦੀ ਅਸੀਂ ਨਿੱਤ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਡਰਾਂਗੇ ਜੀ
ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਘੱਲਾਂਗੇ ਟਕਾ ਭੀ ਨ ਹਾਲਾਨਿੱਤ ਤੇਰਾ ਅਸੀਂ ਭਰਾਂਗੇ ਜੀ
ਬਾਈਆਂਧਾਰਾਂਦਾਅੱਜਥੋਂ ਪੀਰਹੋਇਓਂ ਤੇਰੇਤਾਰਿਆਂ ਭੂਜਲੋਂ ਤਰਾਂਗੇ ਜੀ
ਮੂੰਹੋਂ ਹੂੰ ਦੀ ਹਾਂ ਭੀ ਕਰਾਂ ਗੇ ਨ ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਜੋ ਦੇਂਗਾ ਜਰਾਂ ਗੇ ਜੀ
ਖਾਤੇਖੂਹਸੁੱਟਦਈਂ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਅਸੀਂ ਸਿਦਕਤੋਂ ਕਦੇ ਨਟਰਾਂਗੇ ਜੀ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੂੰ ਪਹਾੜੀਏ ਜਿੱਤ ਕੇ ਹੰਕਾਰ ਹੋ ਜਾਣਾ ॥

ਸਤਾਰਾਂਸੌ ਸਤਾਹਠਦੇਵਿੱਚਜਿੱਤੇ ਉੱਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਈਨ ਮਨਾਉਨਲੱਗਾ
ਟਕਾਬਾਦਸ਼ਾਹਨੂੰਦੇਣਾਬੰਦਕੀਤਾ ਕਰ ਆਪਣਾਆਪਉਗਰਾਹਨ ਲੱਗਾ
ਮਾਰ ਕੁੱਟ ਬਲਾਸਪੁਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਦਾਬਾ ਰਾਜਿਆਂਦੇ ਉੱਤੇ ਪਾਨਲੱਗਾ
ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਪਹਾੜੀਆਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਬੰਦਾ ਵਿੱਚ ਪਹਾੜ ਸਦਾਉਨ ਲੱਗਾ
ਜੱਰਸੱਕਿਆ ਰੱਬ ਦੀ ਦਾਤ ਨਾਹੀਂ ਸਾਧ ਵਿੱਚ ਹੰਕਾਰ ਦੇ ਆਉਨ ਲੱਗਾ
ਅੱਖਾਂਪਾਟਗਈਆਂਦੇਖਹੁਕਮਹਾਸਲਗੁਰਅੱਗਿਆਤਾਈਂ ਮੁੰਹਉਨ ਲੱਗਾ
ਰੋਜ਼ ਲਾਕੇ ਖੂਬ ਦੀਵਾਨ ਵੱਡੇ ਬੈਠ ਗੱਦੀ ਤੇ ਹੁਕਮ ਚਲਾਉਨ ਲੱਗਾ

ਵਾਂਗ ਰਾਜਿਆਂ ਬੈਠਕੇ ਤਖ਼ਤ ਉੱਤੇ ਉੱਤੇ ਸਿਰ ਦੇ ਛਤ੍ਰ ਝੁਲਾਉਨ ਲੱਗਾ
 ਮਾਇਆ ਦੇਖਕੇ ਬੰਦੇਦੀ ਮੱਤ ਗਈ ਗੁਰੂ ਯਾਰੂਵਾਂ ਆਪ ਕਹਾਉਨ ਲੱਗਾ
 ਗੁਰੂ ਦਸਮੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਵਾਂਗ ਸਿਰਤੇ ਜਿਗਾ ਕਲਗੀ ਖੂਬਸਜਾਉਨ ਲੱਗਾ
 ਕਦੇ ਆਖਦਾ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਪੁੱਤ ਹਾਂ ਮੈਂ ਝੂਠ ਬੋਲਾਏ ਫੰਦੇ ਪਾਉਨ ਲੱਗਾ
 ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜ਼ਾਦਾ ਆਨ ਸਿੰਘਾਂ ਤੋਂ ਪੈਰ ਪੁਜਾਉਨ ਲੱਗਾ
 ਮੈਂ ਜੰਗ ਚਮਕੌਰ ਥੀਂ ਲੋਪ ਹੋਕੇ ਜਾ ਗੋਦਾ ਵਰੀ ਨਾਮ ਧਿਆਉਨ ਲੱਗਾ
 ਓਥੇ ਭੇਦ ਨ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਕਿਸੇ ਅੰਗੇ ਮਾਧੋਦਾਸ ਹੋ ਝੱਟ ਲੰਘਾਉਨ ਲੱਗਾ
 ਮਿਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਸ ਥਾਂ ਜਾ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖੋ ਦਿਲੋਂ ਹੀ ਬਨਤ ਬਨਾਉਨ ਲੱਗਾ
 ਓਹ ਨਾ ਭੇਜਿਆ ਆਪਣੇ ਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤੀ ਗੁਰਗੱਦੀ ਜਦੋਂ ਆਉਨ ਲੱਗਾ
 ਹੁਣ ਮੈਂ ਹੀ ਗੁਰੂ ਹਾਂ ਖ਼ਾਲਸੇ ਦਾ ਬੇੜਾ ਵਿਚ ਹੰਕਾਰ ਡੁਬਾਉਨ ਲੱਗਾ
 ਮੇਰੀ ਸ਼ਰਨ ਆਵੇ ਸੋ ਮੁਰਾਦ ਪਾਵੇ ਜ਼ਾਹਰਾ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਦਿਖਲਾਉਨ ਲੱਗਾ
 ਪਹੁਲ ਖੰਡੇ ਦੀ ਦੇਵਨੀ ਬੰਦ ਕੀਤੀ ਚਰਨ ਧੋਕੇ ਫੇਰ ਪਿਲਾਉਨ ਲੱਗਾ
 ਤੋੜਤਾੜ ਦਿੱਤੇ ਇਕਰਾਰ ਗੁਰਦੇ ਪੰਥ ਆਪਣਾ ਨਵਾਂ ਰਚਾਉਨ ਲੱਗਾ
 ਨਵੇਂ ਸੈਂਕੜੇ ਸਿੰਘ ਬੰਦਈ ਕੀਤੇ ਫ਼ਤਾਦਰਸ਼ਨੀ ਮੂੰਹੋਂ ਬੁਲਾਉਨ ਲੱਗਾ
 ਲੋਭ ਦੇਕੇ ਮੂਰਖਾਂ ਭੁੱਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੰਥ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਲਿਆਉਨ ਲੱਗਾ
 ਜੰਝੂ ਤਿਲਕ ਬੋਦੀ ਦਾ ਬੀ ਦਾ ਰੱਖੇ ਬਿਖ ਮਾਸ ਸ਼ਰਾਬ ਹਟਾਉਨ ਲੱਗਾ
 ਪੱਖ ਕਰੇ ਨਿੱਤ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਤ ਖ਼ਾਲਸੇ ਤਾਈਂ ਦਬਾਉਨ ਲੱਗਾ
 ਮੇਰਾ ਕਰੇ ਗਾਹੁਕਮ ਅਦੂਲ ਜਿਹੜਾ ਪਾਵੇ ਸਜਾਇਹ ਆਖ ਡਰਾਉਨ ਲੱਗਾ
 ਕਦੇ ਪੀਰ ਵਲੀ ਕਦੇ ਸਿਧ ਬਣੇ ਕਦੇ ਰਾਮ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਖਵਾਉਨ ਲੱਗਾ
 ਕਦੇ ਲੋਣੀਆਂ ਤੇ ਕਦੇ ਬਣੇ ਗੋਰਖ ਕਦੇ ਈਸਾ ਮਸੀਹ ਸੁਨਾਉਨ ਲੱਗਾ
 ਵੱਗੀਰ ਬਦੀ ਮਾਰ ਆਸਾਧ ਤਾਈਂ ਆਣ ਆਪਣਾ ਆਪਗਵਾਉਣ ਲੱਗਾ
 ਪੰਥ ਖ਼ਾਲਸਾ ਦੇਖਕੇ ਚੁੱਪ ਰਹੇ ਪੂਜਾ ਆਪਣੀ ਆਪ ਕਰਾਉਨ ਲੱਗਾ
 ਸਿੰਘ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੇ ਰਹੇ ਕਾਇਮ ਬੰਦਾ ਭੁੱਲਕੇ ਜੜ੍ਹਾਂ ਪੁਟਾਉਨ ਲੱਗਾ
 ਕੱਮ ਸੌਰਦਾ ਆਪਣਾ ਦੇਖਕੇ ਜੀ ਤੱਤ ਖ਼ਾਲਸਾ ਵਕਤ ਟਪਾਉਨ ਲੱਗਾ
 ਵੈਰ ਵੈਰੀਆਂ ਕੋਲੋਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਲੈਨ ਵਾਸਤੇ ਸੇਵ ਕਮਾਉਨ ਲੱਗਾ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਨ ਨੂੰ ਦੱਸਨਾ ਕਿ ਤੇਰੀ ਮੰਡੀ ਸੜ ਜਾਏਗੀ ॥

ਇਕ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਭੇਜਦਾ ਵਿਚ ਮੰਡੀ ਕਹਿੰਦਾ ਏਸੇਵੇਲੇ ਉੱਠ ਵੱਗ ਭਾਈ
 ਸੁਧਰ ਸੈਨ ਨੂੰ ਜਾ ਇਹ ਗੱਲ ਆਖੀਂ ਵਿਚ ਕੰਨਦੇ ਕਰ ਅਲੱਗ ਭਾਈ
 ਤੇਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਿਨ ਤੀਸਰੇ ਨੂੰ ਸੜ ਜਾਇਗੀ ਲੱਗਕੇ ਅੱਗ ਭਾਈ
 ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਰਲੈ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿਤਾ ਜਾਣੀ ਅੱਗ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਲੱਗ ਭਾਈ
 ਰਾਜੇ ਕੁੱਝ ਖਿਆਲ ਨ ਮੂਲਕੀਤਾ ਸਾਧ ਜਾਣਿਆ ਚੇਟਕੀ ਠੱਗ ਭਾਈ
 ਠੀਕ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਆ ਅੱਗ ਲੱਗੀ ਗਈ ਧੁਰ ਦਰਗਾਹਦੀ ਵੱਗ ਭਾਈ
 ਮਨ ਰਾਜੇ ਦੇ ਫੇਰ ਯਕੀਨ ਆਇਆ ਠੰਢਾ ਹੋ ਬੈਠਾ ਵਾਂਗ ਝੱਗ ਭਾਈ
 ਮਲਾਗਲਪਾਈ ਆਇਆ ਭੇਡਲੈਕੇ ਰੱਖੀ ਆਨ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਪੱਗ ਭਾਈ
 ਮਲੇਆਖਦਾ ਹੋਇਆ ਮੁਰੀਦਤੇਰਾ ਜਿਨਾਂਚਿਰਜੀਵਾਂ ਵਿਚਜੱਗ ਭਾਈ
 ਰਾਜਾ ਲੈ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਿੱਖ ਹੋ ਪਿਆ ਭਲੇ ਮੱਗ ਭਾਈ

ਰਾਜੇ ਨੇ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੂੰ ਮੰਡੀ ਵਿਚ ਲੈ ਜਾਣਾ ਵਾਸਤੇ ਸੈਰ ਦੇ ॥

ਸੁਧਰਸੈਨ ਹੋ ਬੰਦੇਦਾ ਸਿੱਖ ਗਿਆ ਵਾਂਗ ਸੇਵਕਾਂ ਟਹਿਲ ਕਮਾਂਵਦਾਏ
 ਫੇਰਨਾਲ ਲੈਕੇ ਰਾਜਾ ਗਿਆ ਮੰਡੀ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਥੋਂ ਭੇਟ ਦਵਾਂਵਦਾਏ
 ਮਹਿਲਾਂ ਵਿਚ ਬਠਾਕੇ ਪਲੰਘ ਉੱਤੇ ਮੱਥੇ ਰਾਣੀਆਂ ਸੱਦ ਟਕਾਂਵਦਾਏ
 ਬੜੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਭੋਜਨ ਨਿੱਤ ਨਵੇਂ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਛਕਾਂਵਦਾਏ
 ਰਾਜੇ ਜ਼ਰਾ ਭੀ ਰੱਖੜਾ ਭੇਦ ਨਾਹੀਂ ਸਾਰੇ ਰੰਗ ਮਹੱਲ ਦਖਾਂਵਦਾਏ
 ਰੋਜ਼ ਵਿਚ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਕੇ ਰਾਜਾ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਸੈਲ ਕਰਾਂਵਦਾਏ
 ਬੰਦਾਵਿਚਸੁਖਾਂਆਕੇ ਮਸਤਹੋਇਆ ਰਾਤਦਿਨ ਕਰ ਐਸ਼ ਲੰਘਾਂਵਦਾਏ
 ਵਾਂਗ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਟੀਪ ਟਾਪ ਰੱਖੇ ਨਿੱਤ ਅਤ੍ਰ ਫੁਲੇਲ ਲਗਾਂਵਦਾਏ
 ਵਿਚ ਭੋਗ ਪਦਾਰਥਾਂ ਪਿਆ ਜਿਹੜਾ ਕਾਮ ਕਿੱਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਤਾਂਵਦਾਏ
 ਖੱਟੀ ਉਮ੍ਰਦੀ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਬੰਦਾ ਪੱਲ ਦੇ ਵਿਚ ਰੁੜ੍ਹਾਂਵਦਾਏ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਮੰਡੀ ਵਿਚ ਇਕ ਨਾਰ ਉੱਤੇ ਮੋਹਤ ਹੋ ਜਾਣਾ ॥

ਬੰਦੇਵਿਚਮੰਡੀਡਿੱਠੀ ਇਕਰੰਡੀ ਸੋਹਣੀ ਸ਼ਕਲਸੀਬਦੇ ਮੁਨੀਰ ਵਰਗੀ
 ਗੋਰਾਮੁੱਖ ਓਹਦਾ ਚੰਦ ਚੌਧਵੀਂਦਾ ਵਿਚ ਹੁਸਨ ਦੇਸੀਸੋਹਣੀ ਹੀਰਵਰਗੀ
 ਕਾਮਦੇਵ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਰੂਪ ਧਰਿਆ ਛੱਬ ਮੁੱਖ ਦੀ ਮਾਹੇ ਮੁਨੀਰ ਵਰਗੀ

ਗਜਗਾਮਣੀਹੰਸਨੀਪਦਮਨੀਸੀਹੈਸੀਪਰੀਦੀ ਅਸਲ ਤਸਵੀਰ ਵਰਗੀ
 ਜੁਲਫ਼ਾਨਾਗਕਾਲੇਰਹੇਮਾਰਕੁੰਡਲ ਤਿੱਖੀਪਲਕਸੀਤੀਰਤਕਦੀਰ ਵਰਗੀ
 ਭਵਾਂਕਾਲੀਆਂਵਾਲੀਆਂ ਵਿਚ ਕੰਨਾਂ ਢਾਲ ਨੱਕਦੀ ਨੱਕ ਸ਼ਮਸ਼ੀਰ ਵਰਗੀ
 ਬੈਠੀਕਾਮੀਆਂਦੇਤਾਈਂ ਫੰਧਨੇਨੂੰ ਕੁੰਡੀਹੁਸਨਦੀ ਲਾ ਮਾਹੀਗੀਰ ਵਰਗੀ
 ਕੈਦਕਰਨਦੇਵਾਸਤੇ ਸੋਹਣਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਛੇਲਟਕਦੀ ਗੁੱਤ ਜ਼ਜੀਰ ਵਰਗੀ
 ਕਾਲੇਨੈਮਿਠੇਬੈਨ ਕੋਇਲਵਾਂਗੂੰ ਛਾਤੀਉੱਭਰੀ ਸੇਵ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਰਗੀ
 ਗੋਰਾਰੰਗਜਿਉਂ ਸਾਫ਼ਸਫੈਦਮਰਮਰ ਤਿੱਖੀਤੇਜ ਨਿਗਾਹਸੀਤੀਰ ਵਰਗੀ
 ਬੰਦਾ ਵੇਖਦੇ ਸਾਰ ਹੋ ਮੁਹਤ ਗਿਆ ਬੇਨਜ਼ੀਰ ਓਹ ਬੇ ਨਜ਼ੀਰ ਵਰਗੀ
 ਸੱਜਧਜਦੇ ਵਿਚ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਹੈਸੀ ਰੰਡੀ ਓਹ ਬੜੇ ਅਮੀਰ ਵਰਗੀ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਵਿਵਾਹ ਕਰ ਲੈਣਾ ਉਸ ਰੰਡੀ ਨਾਲ ॥

ਬੰਦਾਵੇਖਦੇਸਾਰ ਹੋਗਿਆ ਆਸ਼ਕ ਤੀਰ ਹੁਸਨਦਾ ਕਾਲਜੇ ਵੱਜ ਗਿਆ
 ਪੰਛੀ ਵਾਂਗ ਗਿਆ ਫਸ ਵਿਚ ਫਾਹੀ ਜਤਸਤ ਸਾਰਾ ਝੱਟ ਭੱਜ ਗਿਆ
 ਓਹਦੇ ਜੁਲਫ਼ ਜ਼ਜੀਰ ਦੇ ਵਿਚ ਬੰਦਾ ਵੱਸ ਕਾਮ ਦੇ ਹੋਕੇ ਬੱਝ ਗਿਆ
 ਲੂੰ ਲੂੰ ਦੇ ਵਿਚ ਆ ਇਸ਼ਕਧਾਇਆ ਲੱਜਲੋਕ ਪਰਲੋਕਦੀ ਤੱਜ ਗਿਆ
 ਜਤਸਤਦਾ ਰੱਖਿਆ ਘੜਾ ਭਰਕੇ ਠੇਡਾ ਵਜਦਿਆਂਸਾਰਹੀ ਭੱਜ ਗਿਆ
 ਕਾਮਦੇਵ ਕੀਤਾ ਫੜ ਮਸਤ ਬੌਰਾ ਤੋੜ ਭੇਖ ਵੈਰਾਗ ਦੀ ਲੱਜ ਗਿਆ
 ਵਿਸ਼ਾ ਨਸ਼ਰਹੋਕੇ ਵੇਖੋ ਨੱਚ ਖਲਾ ਜਤ ਸ਼ਰਮ ਖਾਕੇ ਮੂੰਹ ਕੱਜ ਗਿਆ
 ਫਸਲਧਰਮਰੂਪੀਹੋਇਆਚੌੜਸਾਰਾ ਮੇਘਆਨ ਵਕਾਰਦਾ ਗੱਜ ਗਿਆ
 ਕਾਮੀ ਪੁਰਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਮਦੀ ਭੁੱਖ ਲਗੀ ਰੂਪ ਰੰਡੀ ਦਾ ਵੇਖਕੇ ਰੱਜ ਗਿਆ
 ਖੀਰ ਰਿੰਨੂਕੇ ਜੋਹਦ ਮੁਸੱਕਤਾਂ ਦੀ ਪਿਛੋਂ ਘਤ ਸਵਾਹਦਾ ਛੱਜ ਗਿਆ
 ਰਾਹਵਿਚਸੈਤਾਨਨੇ ਵਰਗਲਾਇਆ ਖਾਲੀਐਵੇਂਹੀ ਹਾਜੀਦਾਹੱਜ ਗਿਆ
 ਘੱਟਾ ਪਾ ਬੈਠਾ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਅੰਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋੜੀ ਡਾਢਾ ਸੱਜ ਗਿਆ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਕੈਦ ਹੋਣਾ ਵਿਚ ਕੁੱਲੂ ਦੇ ॥

ਮੰਡੀ ਵਿਚ ਰੰਡੀ ਬੰਦਾ ਕਰ ਬੈਠਾ ਸਾਰਾ ਰੋੜ੍ਹ ਬੈਠਾ ਜਤ ਸੱਤ ਭਾਈ
 ਭੰਡੀਮੁਫ਼ਤ ਦੀ ਮਗਰ ਲਵਾ ਲਈ ਮਾਰੀ ਸਾਧ ਦੀ ਕਾਮਨੇ ਮੱਤ ਭਾਈ

ਵਿਚ ਭੋਗ ਬਲਾਸ ਦੇ ਰੁੱਝ ਗਿਆ ਫਸੀ ਵਿਚ ਵਕਾਰ ਦੇ ਲੱਤ ਭਾਈ
ਜੋਕਵਾਂਗ ਲੱਗੀਪਿਆਰੀ ਹੋ ਨਾਰੀ ਸਾਰੀਜੁੱਸਿਓਂ ਚੂਸਲਈ ਰੱਤਭਾਈ
ਵਿਚ ਭੋਗ ਦੇ ਕੰਮ ਭੁਲਾ ਬੈਠਾ ਲਈ ਪੰਥ ਦੀ ਸਾਰ ਨ ਵੱਤ ਭਾਈ
ਕਾਮੀਮਸਤਹੋਇਆ ਵਿਚ ਕਾਮਕਲਾ ਮਾਹਗੁਜ਼ਰਗਏ ਛੀ ਸੱਤ ਭਾਈ
ਫੇਰਸੰਪ ਪੋਥੀ ਸੁਧਰਸੈਨ ਤਾਈਂ ਜੀਦੇ ਜੋਰ ਕਰਦਾ ਹੈਸੀ ਅੱਤ ਭਾਈ
ਗਿਅ ਨਿਕਲ ਪਹਾੜਾਂਦੀ ਸੈਲਕਰਨੇ ਫਿਰੇਮਸਤਜਿਵੇਂ ਦੇਵਦੱਤ ਭਾਈ
ਫਿਰੇਜਾੜਪਹਾੜਾਂਦੇ ਸੈਲ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ਕੁੱਲੂਦੀ ਵਲਪਰੱਤ ਭਾਈ
ਲਿਆਰਾਜੇਨੇ ਫੜ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਵਿਚ ਪਿੰਜਰੇ ਦੇ ਦਿਤਾ ਘੱਤ ਭਾਈ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦਾ ਕੁੱਲੂ ਵਿਚ ਕੈਦ ਹੋਣਾ ਸੁਣਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਤੁਰਕਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਸੋਗ ਪੈਣਾ ਖ਼ਾਲਸੇ ਨੂੰ ॥
ਬੰਦਾ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਰਾਜੇ ਵਿਚ ਕੁੱਲੂ ਪੈਰੀਂ ਬੇੜੀਆਂ ਲੋਹੇ ਪਵਾਈਆਂ ਨੇ
ਖ਼ਤਖ਼ੁਸ਼ੀਦਾ ਲਿਖਿਆ ਵੱਲਦਿੱਲੀ ਸੁਣ ਸ਼ਾਦੀਆਂਸ਼ਾਹ ਮਨਾਈਆਂ ਨੇ
ਹੋਈਦੇਸਦੇ ਵਿਚ ਆ ਖ਼ਬਰਸਾਰੇ ਘਰੀਂਮੋਮਨਾ ਮਿਲਨ ਵਧਾਈਆਂ ਨੇ
ਦੀਵੇ ਘਿਓਦੇ ਭਰ ਚਰਾਗ ਬਾਲੇ ਦੇਗਾਂ ਸੁੱਖਨਾਂ ਸੁੱਖ ਪਕਾਈਆਂ ਨੇ
ਪਿਆਹਿੰਦੂਆਂਦੀਘਰੀਂ ਸੋਗਮੁੜਕੇ ਖ਼ਸ਼ੀਗਈਹੈਰਾਨੀਆਂ ਛਾਈਆਂ ਨੇ
ਉੱਤੇਖ਼ਾਲਸੇਦੇਕਹਿਰਵਰਤਗਿਆ ਗਈਆਂਮੂੰਹਾਂਤੋਂ ਉੱਡਹਵਾਈਆਂ ਨੇ
ਬੰਦੇਬਾਝਹੋਇਆਪੰਥ ਫੇਰਰੰਡਾ ਦੁੱਖਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਇਤਾਂ ਆਈਆਂ ਨੇ
ਨਾਲਗਮਾਂਦੇ ਆਨਕੇ ਲਹੂ ਸੁੱਕੇ ਚਿੰਤਾ ਪੈਗਈਆਂ ਦੂਣ ਸਵਾਈਆਂ ਨੇ
ਗਈ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਤੇ ਗਮੀ ਦੇ ਦਿਨਆਏ ਰੱਬਾ ਤੇਰੀਆਂ ਬੇ ਪਰਵਾਹੀਆਂ ਨੇ
ਬੰਦੇਬਾਝ ਅਸੀਂ ਜੰਢ ਬਿਨਾਂ ਲਾੜੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਿਨਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ ਨੇ
ਸਿੰਘ ਆਖਦੇ ਗੁਰੂਜੀ ਬਾਝ ਬੰਦੇ ਕੌਣ ਕਰੇਗਾ ਹੁਣ ਹਮਰਾਈਆਂ ਨੇ
ਕਲਗੀਵਾਲਿਆ ਕੱਢ ਲਿਆਬੰਦਾ ਲੱਜਾਂਸਾਡੀਆਂ ਤੁੱਧਨੂੰ ਭਾਈਆਂ ਨੇ
ਬੰਦਾਕੈਦਹੋਇਆ ਸੁਣਲਿਆਤੁਰਕਾਂ ਧੌਣਾਂਆਲਚੌਫੇਰ ਉਠਾਈਆਂ ਨੇ
ਦਿੱਲੀਵਿਚੋਂ ਵਜ਼ੀਰ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਫੌਜਾਂਖ਼ਾਲਸੇ ਵੱਲ ਚੜ੍ਹਾਈਆਂ ਨੇ

ਤੁਰਕਾਂ ਨੇ ਸਿੰਘਾਂ ਪਾਸੋਂ ਮੁਲਕ ਖੋਹ ਲੈਣਾ ॥

ਪੰਜੇ ਮਾਰਕੇ ਦਿੱਲੀਓਂ ਫੌਜਚੜ੍ਹੀ ਮੁਸਲਿਮ ਖਾਂ ਹੋਯਾ ਸੂਬੇਦਾਰ ਯਾਰੋ

ਸ਼ਾਹਅਨਾਇਤੁੱਲਾਯਾਰ ਬੇਗਮੁਹੰਮਦ ਤੇਮੁਨੀਰਮੁਹੰਮਦਕਾਰਦਾਰ ਯਾਰੋ
 ਚੜ੍ਹੇ ਸਿੰਘਾਂ ਥੋਂ ਮੁਲਕ ਛੁਡਾਵਨੇ ਨੂੰ ਫੌਜ ਲੈਕੇ ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ ਯਾਰੋ
 ਅੱਗੇ ਹੋ ਬਿਨੋਦ ਸਿੰਘ ਜਾ ਲੜਿਆ ਪਰ ਸਾਫ਼ਖਾਧੀ ਓਥੋਂ ਹਾਰ ਯਾਰੋ
 ਪਾਣੀਪੱਤ ਕਰਨਾਲ ਲੈ ਹੱਥਪਹਿਲੇ ਬਾਹਰਕੱਢਿਆਸਿੰਘਾਂਨੂੰ ਮਾਰਯਾਰੋ
 ਆਪੇ ਛੱਡ ਤ੍ਰਾਵੜੀ ਸਿੰਘ ਨੱਠੇ ਅੱਗੋਂ ਚੁੱਕੀ ਨ ਕਿਸੇ ਤਲਵਾਰ ਯਾਰੋ
 ਬੰਦੇ ਬਾਝ ਸਾਰੇ ਸਿੰਘ ਹੋਏ ਏਵੇਂ ਜੰਵਾਂ ਲਾੜਿਆਂ ਬਾਝ ਖਵਾਰ ਯਾਰੋ
 ਮੁਨੀਯਮਖਾਂ ਲੈ ਤੀਸਹਜ਼ਾਰ ਸੈਨਾ ਹੋਇਆ ਵੱਲਸਰੰਦ ਅਸਵਾਰ ਯਾਰੋ
 ਸਿੰਘ ਧੱਕਕੱਢੇ ਬਾਹਰ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚੋਂ ਦਿਤੀ ਆਪਣੀ ਫੌਜ ਉਤਾਰ ਯਾਰੋ
 ਹਾਜੀ ਇਸਮਾਈਲ ਖਾਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗ ਪਿਆ ਖੂਨਖਾਰ ਯਾਰੋ
 ਅਸਲਮ ਖਾਂ ਲਾਹੌਰੀਆ ਚੜ੍ਹ ਆਇਆ ਦਲ ਲੈਕੇ ਬੇਸੁਮਾਰ ਯਾਰੋ
 ਕੱਠੇਹੋਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਮਗਰ ਪੈਗਏ ਹੋਇਆਖ਼ਾਲਸਾ ਆਨਲਾਚਾਰਯਾਰੋ
 ਛੱਡ ਛੱਡ ਨੱਠੇ ਸਿੰਘ ਦੇਸ ਆਪੇ ਡਾਢਾ ਵਰਤਿਆ ਕਹਿਰਕਹਾਰ ਯਾਰੋ
 ਡਾਢੀ ਭੀੜਬਣੀ ਆਨ ਪੰਥ ਤਾਈਂ ਘੇਰ ਲਏ ਤੁਰਕਾਂ ਪਾਸੇ ਚਾਰ ਯਾਰੋ
 ਕੱਠੇ ਦੇਸ ਦੁਵਾਬੇ ਦੇ ਵਿਚ ਹੋਏ ਲੈਨ ਦੇਨ ਨ ਤੁਰਕ ਸੰਭਾਰ ਯਾਰੋ
 ਬੰਦਾਯਾਦਕਰ ਰੋਣ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾਂ ਅੱਗੇ ਗੁਰਾਂਦੇ ਕਰਨ ਪੁਕਾਰ ਯਾਰੋ

ਤਬਾ ॥

ਅੱਗੇਖ਼ਾਲਸਾ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਪਿੱਛੇ ਭਾਸਿੰਘਾਂਦੇਪਈਆਂ ਖਵਾਰੀਆਂ ਜੰ
 ਘੜੀਸੁਖਦੀਲੈਨ ਨ ਤੁਰਕਦੇਂਦੇਦੱਬੀਫਿਰਨ ਕਰਦੇ ਸਿੰਘ ਜ਼ਾਰੀਆਂ ਜੰ
 ਮਗਰਪਈਉੱਠਦੇਸਦੀਮੁਸਲਮਾਨੀ ਜਮਾਂਹੋਗਈਆਂਫੌਜਾਂਭਾਰੀਆਂ ਜੰ
 ਵੈਰੀ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਏ ਫੇਰ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਓਹੋਕਾਰੀਆਂ ਜੰ
 ਟਲਨਸਿੰਘ ਭੀ ਆਪਣੀ ਕਾਰਤੋਂ ਨ ਲੱਗੇਦਾਨ ਕਰਨ ਹੁਦਾਰੀਆਂ ਜੰ
 ਰਾਤਦਿਨੇਵਿਚਦੇਸ ਤਲਵਾਰਖੜਕੇ ਜਾਨਾਂਸੈਂਕੜੇ ਸੂਰਿਆਂਵਾਰੀਆਂ ਜੰ
 ਕਦੇ ਸਿੰਘ ਪੈ ਕੇ ਮਾਰ ਜਾਨ ਛਾਪੇ ਕਦੇ ਨੱਸਦੇ ਮਾਰ ਉਡਾਰੀਆਂ ਜੰ
 ਕਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਦੇਵੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਕਰਾਰੀਆਂ ਜੰ
 ਸਿੰਘ ਲੜਕੇ ਭਿੜਕੇ ਨੱਸਕੇ ਜੀ ਪਏ ਕਰਦੇ ਦਮ ਗੁਜ਼ਾਰੀਆਂ ਜੰ

ਪਿੱਛਾਛੱਡਦੀ ਨ ਫੌਜਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਭਾ ਸਿੰਘਾਂਦੇ ਪਈਆਂ ਲਾਚਾਰੀਆਂ ਜੀ
ਅਸੂਸਨਸਤਾਹਠ ਭਗਵੰਤ ਰਾ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਪਾਸਕਰਸਿੰਘਤਿਆਰੀਆਂਜੀ
ਲੜੇਤੋੜ ਜਾਨਾ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਤੇਗਾਂ ਵਿਚ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਮਾਰੀਆਂ ਜੀ
ਹੋਏ ਸੈਂਕੜੇ ਘੋਲ ਮੈਦਾਨਅੰਦਰ ਜਿੰਦਾਂਕੀਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਪਿਆਰੀਆਂ ਜੀ
ਐਪਰ ਗਈ ਨ ਪੇਸ਼ਕੁੰਝ ਖ਼ਾਲਸੇਦੀ ਫੌਜਾਂ ਢੁੱਕੀਆਂ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰੀਆਂ ਜੀ
ਨੱਠੇਭਾਂਜਖਾਕੇਕਿਲ੍ਹੇ ਲੋਹਗੜ੍ਹੀਨੂੰ ਵਾਗਾਂਜ਼ਾਲਮਾਮਗਰ ਉਲਾਰੀਆਂ ਜੀ
ਪਿਆਜਾਮੁਕਾਬਲਾ ਫੇਰ ਖਰੜੀਂ ਚੱਲੀਤੇਗ ਨ ਰਹੀਆਂ ਸੰਭਾਰੀਆਂ ਜੀ
ਏਥੇਜੋਰਲਾਇਆ ਪੱਬਾਂਤੀਕ ਸਿੰਘਾਂ ਫੌਜਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਸੱਭੇਹਾਰੀਆਂ ਜੀ
ਸਾਰਾਂਖ਼ਾਲਸੇਦੀਆਂ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਹੋਈਆਂਜਾ ਬੰਦੇ ਤਾਈਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜੀ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਵਾਸਤੇ ਕੁੱਲ੍ਹਓਂ ਆਉਣਾ ॥

ਕੁੱਲ੍ਹ ਵਿਚ ਬੰਦੇ ਸਾਰੀ ਸਾਰ ਪਾਈ ਡਾਢਾ ਖ਼ਾਲਸੇ ਨੇ ਦੁੱਖ ਪਾਇਆਏ
ਖੋਹਲਿਆ ਸਾਰਾ ਦੇਸਫੇਰ ਤੁਰਕਾਂ ਮਾਰਸਿੰਘਾਂਨੂੰ ਬਾਹਰ ਧਕਾਇਆਏ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਏ ਫੇਰ ਆਨ ਭੂਏ ਹੋ ਨਿਡਰ ਚਾ ਸ਼ੋਰ ਮਚਾਇਆਏ
ਬਣੀ ਆਣ ਤੰਗੀ ਫੇਰ ਪੰਥ ਤਾਈਂ ਜ਼ੁਲਮਜ਼ਾਲਮਾਂ ਕਰ ਸਤਾਇਆਏ
ਗੁੱਸਾਖਾਕੇ ਚਿੱਤ ਦੇ ਵਿਚ ਬੰਦੇ ਬਲੀ ਬੀਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਬੁਲਾਇਆਏ
ਚੁੱਕ *ਪਿੰਜਰੇ ਨੂੰ ਮੰਡੀ ਲੈ ਚੱਲੋਂ ਏਸੇ ਵਕਤਹੀ ਹੁਕਮ ਝੜਾਇਆਏ
ਫੇਰ ਸਬਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਨਾਲ ਰੋਹਦੇ ਬੰਦੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਮੂੰਹੋਂ ਅਲਾਇਆਏ
ਤੇਰੇ ਕੁੱਲ੍ਹ ਦੇ ਕਰਨਗੇ ਸਿੰਘ ਕੋਲੇ ਉੱਤੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਆਖ ਸੁਨਾਇਆਏ
ਉੱਡਪਿੰਜਰਾਗਿਆ ਅਕਾਸ਼ਵੱਲੇ ਬੀਰਾਂਵੇਂਹਦਿਆਂ ਪਕੜ ਉਠਾਇਆਏ
ਰਾਜਾਵੇਖਕੇ ਬੜਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਬੰਦੇ ਕਰ ਅਚਰਜ ਦਿਖਾਇਆਏ
ਵਿਚ ਪਲ ਦੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾ ਮੰਡੀ ਰਾਜੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਜਾ ਰਖਾਇਆਏ
ਲੋਕ ਵੇਖਕੇ ਬੜੇ ਅਚਰਜ ਹੋਏ ਰਾਜੇ ਜੰਦ੍ਰਾ ਝੱਟ ਤੁੜਾਇਆਏ
ਬੰਦਾ ਜਾਣਿਆ ਵਲੀ ਔਤਾਰਕੋਈ ਸੁਧਰਸੈਨ ਆ ਸੀਸਝੁਕਾਇਆਏ
ਮਨੋਤਨੋਂ ਹੋ ਗਿਆ ਮੁਰੀਦ ਰਾਜਾ ਰੂਪ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਦਿਲੋਂ ਲਖਾਇਆਏ

*ਇਹੋ ਜਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਹੁਤ ਜਗਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਵੇਖਕੇ ਤੇ ਵੇਸ ਵਿਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ
ਕੱਢੀਆਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ॥

ਬੰਦੇਖਬਰ ਸਾਰੇ ਵਿਚ ਦੇਸ ਘੱਲੀ ਫੇਰ ਪੰਥ ਦਾ ਕੱਠ ਕਰਾਇਆਏ
 ਬੰਦਾਸਿੰਘਾਂਨੂੰ ਈਦਦਾ ਚੰਦਹੋਇਆ ਸਾਰਾਪਿੱਛਲਾ ਗਮ ਭੁਲਾਇਆਏ
 ਪਿਆ ਬਿੱਜਲੀ ਦੇ ਵਾਂਗ ਫੌਜ ਲੈਕੇ ਭੁੱਖੇ ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗੂੰ ਗੱਜ ਧਾਇਆਏ
 ਪਹਿਲੇਹੱਥਲਈਆਉਂਦੇਮਾਰਨੀਹਲਖੰਡਾਕਾਲਦਾ ਆਨਚਲਾਇਆਏ
 ਲੱਥੀ ਫੌਜ ਸ਼ਾਹੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਪੁਰੇ ਬੇਖਬਰ ਹੀ ਜਾਇ ਦਬਾਇਆਏ
 ਦਿੱਤੀਸਾਰ ਨ ਲੈਨ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਮਾਰ ਮਾਰਕੇ ਤੁਖਮ ਉਡਾਇਆਏ

ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਪੁਰ ਦੀ ਲੜਾਈ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜ ਨਾਲ ॥

ਵਾਂਗਬਿੱਜਲੀ ਫੌਜ ਲੈ ਖਾਲਸੇਦੀ ਬੰਦੇਆਹੂ ਤੁਰਕਾਂਵਾਲੇ ਆਨ ਲਾਹੇ
 ਚੱਲੀ ਗੋਲੀ ਬੰਦੂਕ ਤੇ ਤੀਰ ਬਰਛੀ ਮਾਰ ਘੋੜਿਆਂ ਉੱਤੇਜਵਾਨ ਲਾਹੇ
 ਉੱਤੇ ਲੋਥ ਦੇ ਲੋਥ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੱਤੀ ਤੂੰਬੇ ਫੜਕੇ ਹੱਥ ਕਮਾਨ ਲਾਹੇ
 ਤਛਾ ਮੁੱਛ ਹੋਈ ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਥੀਂ ਮਾਰ ਮਾਰ ਜਵਾਨ ਮੈਦਾਨ ਲਾਹੇ
 ਜੇਹੜੇਹਾਥੀਆਂਦੇ ਉੱਤੇ ਝੂਲਦੇਸਨ ਨਾਲ ਨੇਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਟੰਗਖਾਨ ਲਾਹੇ
 ਡਾਢੀਵਾਫ਼ ਤਲਵਾਰਦੀ ਆਨਘੱਤੀ ਸਿੰਘਾਂ ਵਿਚ ਮੈਦਾਨਦੇ ਘਾਨ ਲਾਹੇ
 ਕਟਾਵੱਢਹੋਈ ਵਿਚ ਦਲਾਂ ਦੋਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਰੁੱਖ ਦੇ ਟਾਣੂ ਤਖਾਨ ਲਾਹੇ
 ਸਿਰਕੱਦੂਆਂਦੇਵਾਂਗ ਫਿਰਨ ਰੁਲਦੇ ਟੋਟੇਕਰ ਸਿੰਘਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਲਾਹੇ
 ਪਈਆਂਮੁੰਡੀਆਂਰੁਲਦੀਆਂ ਖ਼ਾਕਅੰਦਰ ਸ਼ਾਹੀਫੌਜਦੇ ਸਭਗੁਮਾਨ ਲਾਹੇ
 ਪਾਜ਼ੀ ਚੁਣਕੇ ਮਾਰੇ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਟੁੰਬਹੋਇਆਂਦੇ ਉੱਤੇ ਖ਼ਾਨ ਲਾਹੇ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਸਰਫ਼ਾਮੌਤਦਾ ਰਿਹਾ ਨ ਦੂਹੀਂ ਵੱਲੀਂ ਦਿਹਾਂਵਿਚ ਮੈਦਾਨਦੇ ਰੋਲੀਆਂ ਨੇ
 ਉੱਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂਦੇ ਚੜ੍ਹਗਏ ਮੁਰਦੇਲੜਨ ਸੂਰਮੇ ਬੰਨ੍ਹਕੇ ਟੋਲੀਆਂ ਨੇ
 ਸਿੰਘਾਂਤੁਰਕ ਮਾਰੇ ਤੁਰਕਾਂਸਿੰਘ ਮਾਰੇ ਮੌਤਾਂਦੁਹਾਂਦੇ ਸਿਰਾਂਤੇ ਬੋਲੀਆਂ ਨੇ
 ਸਿਰੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੋੜੀ ਲਹੂ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਜਿਵੇਂ ਖੇਡਦੇ ਖੱਤੀ ਹੋਲੀਆਂ ਨੇ
 ਦੀਨ ਮਜ਼੍ਹਬੀ ਜੰਗਤੇ ਜੋਧਿਆਂ ਨੇ ਜਿੰਦਾਂ ਸੈਂਕੜੇ ਵਾਰਨੇ ਘੋਲੀਆਂ ਨੇ
 ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਪੱਖ ਤੇ ਲੜ ਮੋਏ ਦੁਹਾਂ ਪਾਣੀ ਦੇ ਥਾਂ ਰੱਤਾਂ ਡੋਲੀਆਂ ਨੇ
 ਬੰਦਾਵਿਚਮੈਦਾਨਦੇ ਗੱਜਿਆ ਜਾਂ ਭੁੱਜੇ ਤੁਰਕ ਸ਼ੇਰੋਂ ਜਿਵੇਂ ਖੋਲੀਆਂ ਨੇ

ਕੰਬੀ ਸਭਦੀ ਜਾਨ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਫੌਜਾਂ ਨਾਂ ਸੁਟਕੇ ਦਿਲੋਂ ਡੋਲੀਆਂ ਨੇ

ਭਾਂਜ ਖਾਕੇ ਨੱਠਣਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜ ਨੇ ॥

ਬੰਦਾ ਆਗਿਆ ਸੁਟਲਿਆ ਤੁਰਕਨੇ ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਸੂਰਮੇ ਛੱਡ ਮੈਦਾਨ ਨੱਠੇ
ਜਿਵੇਂ ਸ਼ੇਰਦੀ ਵਾਜਤੋਂ ਹਰਨ ਜਾਂਦੇ ਤਿਵੇਂ ਬੰਦੇ ਪਾਸੋਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨੱਠੇ
ਲਹੂ ਖੁਸ਼ਕ ਹੋਏ ਵਿਠੋਂ ਜੁੱਸਿਆਂ ਦੇ ਭਾਂਜ ਖਾ ਸਾਰੇ ਪਿਛਾਂ ਖਾਨ ਨੱਠੇ
ਮੁੜ ਮੋੜਕੇ ਮੂੰਹ ਨ ਵੇਖਦੇ ਨੇ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਨ ਨੱਠੇ
ਜ਼ੋਰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਫੇਰ ਘੁਸੜ ਗਏ ਗੀਦੀ ਹੋਕੇ ਲੈ ਪਰਾਨ ਨੱਠੇ
ਦੇ ਸਾਮੁਣੇ ਕੋਈ ਨ ਠਹਿਰਿਆਏ ਅੱਗੋਂ ਡਰਕੇ ਸਭ ਜਵਾਨ ਨੱਠੇ
ਕ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪੁੱਛਿਆ ਨ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਲੈਕੇ ਜਾਨ ਨੱਠੇ
ਸੰਘਾਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਪਿੱਛੋਂ ਵਾਢ ਘੱਤੀ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ੇਰ ਸ਼ਕਾਰ ਨੂੰ ਖਾਨ ਨੱਠੇ
ਭੇ ਦੀਨ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਫੁਤੇ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਾਕੀ ਭੱਜਕੇ ਜਾਨਛਪਾਨ ਨੱਠੇ
ਜਾਰ ਬੇਗ ਖਾਂ ਵਿਚ ਮੈਦਾਨ ਰਿਹਾ ਲੋਥਾਂ ਖਾਨ ਨੂੰ ਕਈ ਸਵਾਨ ਨੱਠੇ
ਇਸਮਾਈਲ ਖਾਂ ਦੀ ਲੋਥ ਪਈ ਰੁਲਦੀ ਜਮਰਾਜਦੇਦੂਤ ਉਠਾਨ ਨੱਠੇ
ਮਨਯਮ ਖਾਂ ਮੁਨੀਰ ਗਏ ਭੱਜ ਦਿੱਲੀ ਛੱਡ ਜੰਗਦੇ ਸਾਜ਼ ਸਾਮਾਨ ਨੱਠੇ
ਬੰਦੇ ਵਿਚ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਫੁਤਾ ਪਾਈ ਤੁਰਕ ਹੋਕੇ ਸਭ ਹੈਰਾਨ ਨੱਠੇ
ਦੇਸਛੱਡਗਏ ਫੇਰ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਦਿੱਲੀ ਵੱਲਸਾਰੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨੱਠੇ

ਕਸੂਰ ਦਿਆਂ ਖਾਨਾਂ ਨੇ ਮੌਜ਼ਿਆ ਬੜਾਲੂ ਦੇ ਪਾਸ ਜੰਗ ਕਰਕੇ ਸ਼ਕਸਤ ਖਾਨੀ ॥

ਬੰਦੇ ਫੇਰਕੀਤਾ ਸਰ ਦੇਸ ਸਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦਾ ਮਾਰ ਨਾਸ ਭਾਈ
ਰੁਣ ਚੁਟਕੇ ਮਾਰਦਾ ਆਕੀਆਂ ਨੂੰ ਕਰੇ ਧਰਮ ਦਾ ਫੇਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਭਾਈ
ਪਏ ਖਾਨ ਕਸੂਰੀਏ ਹੋ ਕੱਠੇ ਕੁਝ ਫੌਜ ਲੈ ਨਾਲ ਹੁਲਾਸ ਭਾਈ
ਸੰਘਾਂ ਨਾਲ ਮੱਥਾ ਆਣ ਜੋੜਿਓਨੇ ਪਿਆ ਜੰਗ ਬੜਾਲੂ ਦੇ ਪਾਸ ਭਾਈ
ਈ ਪੇਸ਼ ਨ ਖਾਨ ਲਾ ਜ਼ੋਰ ਥੱਕੇ ਬਣੀ ਜਿੰਦ ਨੂੰ ਗਏ ਹਵਾਸ ਭਾਈ
ਬਾ ਡਾਹਕੇ ਕੋਈ ਨਾ ਸਵੇਂ ਲੜਦਾ ਸੱਭੇ ਬੰਦੇ ਥੋਂ ਖਾਨ ਤ੍ਰਾਸ ਭਾਈ
ਜ਼ਾ ਚਿਰ ਐਵੇਂ ਮੁੱਠ ਭੇੜ ਹੋਈ ਖਾ ਸ਼ਕਸਤ ਪਿਛਾਂ ਨੱਠੇ ਖਾਸ ਭਾਈ
ਗਏ ਅਸਬਾਬ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਭੱਜ ਗਏ ਖਾਲੀ ਲੈਕੇ ਸਾਸ ਭਾਈ

ਬੰਦੇ ਬੰਗਦਰ ਨੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰੀ ਦੇਸ ਜਿਤਕੇ ਦੇਣਾ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ॥

ਬੰਦੇ ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਮੁੜ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਜ਼ਾਲਮ ਦੇਸ ਤੋਂ ਮਾਰ ਨਸਾਉਂਦਾਏ
 ਪਿੰਡ ਛੱਡ ਨੱਠੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਡਰਦੇ ਖੌਫ਼ ਸਭ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਆਉਂਦਾਏ
 ਖਾਨ ਭੱਜਗਏ ਦਿੱਲੀ ਵਲ ਸਾਰੇ ਕਈ ਫੜਕੇ ਕਤਲ ਕਰਾਉਂਦਾਏ
 ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਮੁੜਫੇਰ ਪੰਜਾਬ ਅੰਦਰ ਬੰਦਾ ਲੁੱਟ ਤੇ ਮਾਰ ਮਚਾਉਂਦਾਏ
 ਪਈਆਂ ਭਾਜੜਾਂ ਬੇਅਰਾਮ ਹੋਏ ਫਲ ਕੀਤੀਆਂ ਦੇ ਭੁੱਗਤਾਉਂਦਾਏ
 ਘਰੀਂਹਿੰਦੂਆਂਦੀਫੇਰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਹਿਰਮੁਸਲਮਾਨਾ ਉੱਤੇ ਛਾਉਂਦਾਏ
 ਸ਼ੇਰੇਂ ਹਰਨ ਜਿਵੇਂ ਕੂੰਜਾਂ ਬਾਜ ਕੋਲੋਂ ਦੇਸਬੰਦੇ ਪਾਸੋਂ ਗਮ ਖਾਉਂਦਾਏ
 ਲੈਕੇ ਧਰਮਦੀ ਹੱਥ ਤਲਵਾਰ ਨੰਗੀ ਮਾਰ ਪਾਪੀਆਂਤਾਈਂ ਮੁਕਾਉਂਦਾਏ
 ਪੈਣ ਭਾਜੜਾਂ ਅੱਗੋਂ ਹੀ ਦੇਸ ਅੰਦਰ ਜਿਸ ਤਰਫ਼ ਨੂੰ ਵਾਗ ਭਵਾਉਂਦਾਏ
 ਉੱਚੀ ਡਰਦੇ ਤੁਰਕ ਨ ਸਾਹ ਲੈਂਦੇ ਦਾਬਾ ਦੇਸਤੇ ਬਲੀ ਦਾ ਛਾਉਂਦਾਏ
 ਵੈਨਪਾਉਂਦੀਆਂਮੁਗਲ ਪਠਾਣੀਆਂ ਨੇ ਹਿੰਦਵਾਣੀਆਗੀਤ ਸੁਹਾਉਂਦਾਏ
 ਹਿੰਦੂਬੰਦੇ ਦੇ ਸਿਰਨੂੰ ਦੇਣ ਸੀਸਾਂ ਜੇਹੜਾ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਛੁਡਾਉਂਦਾਏ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੱਢੇ ਬੰਦੇ ਮਾਰ ਦੇਸੋਂ ਬੁਰੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਉਡਾਉਂਦਾਏ
 ਥਾਂ ਥਾਂ ਉਤਾਰੀਆਂ ਫੇਰ ਫੌਜਾਂ ਰਾਜ ਖਾਲਸਾ ਮੁੜ ਕਮਾਉਂਦਾਏ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਈਨ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਸਿੱਕਾ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਬਠਾਉਂਦਾਏ
 ਪਾਨੀ ਪੱਤ ਕਰਨਾਲ ਤਰਾਵੜੀ ਤੇ ਝੰਡੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਮੁੜ ਝੁਲਾਉਂਦਾਏ
 ਹਰਦਵਾਰ ਤੋੜੀ ਮੱਲ ਦੇਸ ਲਿਆ ਘੋੜਾ ਕੁਰੂਖੇਤ੍ਰ ਲੈ ਫਰਾਉਂਦਾਏ
 ਏਸ ਪਾਸਦੇ ਦੇਸਤੇ ਹੁਕਮ ਹਾਸਲ ਫੜੇ ਸਿੰਘ ਸਰਦਾਰ ਚਲਾਉਂਦਾਏ
 ਦਿੱਤਾ ਸੈਂਪ ਅੰਬਾਲੇਦਾ ਗਿਰਦ ਸਾਰਾ ਬਾਜਸਿੰਘ ਟਕਾ ਉਗਰਾਉਂਦਾਏ
 ਮੰਨਕਹਾਸੀਹਸਾਰ ਭੱਟਨੇਰ ਸਰਸਾ ਸਾਬੋਕਿਆਂ ਦੇ ਤਾਈਂ ਦੁਵਾਉਂਦਾਏ
 ਫੂਲਕਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਲਵਾ ਦੇਸ ਦਿੱਤਾ ਠਾਣੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਕਈ ਪਵਾਉਂਦਾਏ
 ਲੁੱਧਿਹਾਣੇ ਦੇ ਗਿਰਦਦਾ ਦੇਸ ਸਾਰਾ ਰਾਮਸਿੰਘ ਸਰਦਾਰ ਦਬਾਉਂਦਾਏ
 ਦਿੱਤੀ ਫੇਰ ਸਰੰਦ ਬਿਨੋਦ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦਿਨ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਲੰਘਾਉਂਦਾਏ
 ਸਾਰਾਮੁਲਕ ਪੁਵਾਧਦਾਸਟੇਬਾਂਗਰ ਰੂਪਚੰਦਕਿਆਂਤਈਂ ਸੈਂਪਾਉਂਦਾਏ

ਦਿੱਤਾ ਮਾਝਾ ਦੁਵਾਬਾ ਮਝੈਲੀਆਂ ਨੂੰ ਬੰਦਾ ਰੇੜਕਾ ਕੁੱਲ ਮੁਕਾਉਂਦਾਏ
 ਸਾਰਾ ਦੇਸ ਸਰਦਾਰਾਂਨੂੰ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ ਸਫ਼ਾ ਤੁਰਕ ਦੀ ਪਕੜ ਉਠਾਉਂਦਾਏ
 ਹਿੱਸੇ ਚਾਰ ਕੀਤੇ ਫ਼ੌਜ ਆਪਣੀ ਦੇ ਹਿੱਸਾ ਇਕ ਤਰਾਵੜੀ ਲਾਉਂਦਾਏ
 ਦੂਜਾਖ਼ਾਸ ਸਰੰਦਦੇ ਵਿਚ ਰਿਹਾ ਤੀਜਾ ਲੋਹਗੜ੍ਹੀ ਤੇ ਛਉਣੀ ਪਾਉਂਦਾਏ
 ਚੌਥਾ ਰੱਖੜਾ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਬੰਦੇ ਦੌਰਾ ਦੇਸ ਦੇ ਵਿਚ ਕਰਾਉਂਦਾਏ
 ਗਿਣਗਿਣਲੈਂਦਾ ਵੈਰਵੈਰੀਆਂਥੀਂ ਪਿੱਛੇ ਕਸਰਨ ਮੂਲ ਰਖਾਉਂਦਾਏ
 ਫੇਰ ਮੁੜਕੇ ਧਰਮਦਾ ਰਾਜ ਹੋਇਆ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਤਾਉਂਦਾਏ
 ਸੀਂਹ ਬੱਕਰੀ ਇੱਕੋਹੀ ਕਰਦਿੱਤਾ ਪਾਣੀ ਕੱਠਿਆਂ ਦੁਹਾਂ ਪਲਾਉਂਦਾਏ
 ਪਾਪ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਸਣੇ ਨਾਸ ਕਰਦਾ ਅੱਗੇ ਵੱਲ ਮੁਰੰਡੇਦੇ ਧਾਉਂਦਾਏ
 ਤੜ ਰੰਘੜਾਂ ਤਈਂ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਵੇਖੋ ਕਿਸਤਰਾਂ ਮਾਰ ਮੁਕਾਉਂਦਾਏ

ਗੰਗਾਰਾਮ ਦੁਸ਼ਟ ਤੇ ਮੁਰੰਡੇ ਵਾਲੇ ਰੰਘੜਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰਨਾ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ॥

ਗੁੱਸਾ ਖਾਕੇ ਪਿਆ ਮੁਰੰਡੀਆਂ ਤੇ ਆਇਆ ਰੰਘੜਾਂ ਦੇ ਭਾਦਾ ਕਾਲ ਯਾਰੋ
 ਏਸੇਥਾਂਦਿਆਂ ਪਾਪੀਆਂ ਜ਼ਾਲਮਾਂਨੇ ਕੀਤੇ ਕੈਦ ਸਨ ਗੁਰਾਂਦੇ ਬਾਲ ਯਾਰੋ
 ਛੋਟੇਬਾਲ ਮਾਸੂਮ ਫੜ ਬਿਨਾਂ ਦੋਸੋਂ ਲੈ ਗਏ ਸਰੰਦ ਚੰਡਾਲ ਯਾਰੋ
 ਮਾਤਾਆਖਰਹੀ ਮੰਨੇਮੂਲਨਹੀਂ ਸਨ ਬੜੇਨੀਚ ਓਹਬੋਮ ਮਸਾਲ ਯਾਰੋ
 ਬੰਦੇਪਕੜਲਿਆਓਹਨਾਂਰੰਘੜਾਂਨੂੰ ਕੀਤਾਕਤਲਤਲਵਾਰਦੇ ਨਾਲ ਯਾਰੋ
 ਬਾਗਾਂਵਾਲਾ ਉਜਾੜ ਉਜਾੜ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਜ਼ਾਲਮਾਂਦਾ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਯਾਰੋ
 ਓਥੋਂ ਚੜ੍ਹ ਅੱਗੇ ਖੇੜੀ ਜਾ ਘੇਰੀ ਗੰਗੂ ਫੜ ਲਿਆ ਬਦ ਚਾਲ ਯਾਰੋ
 ਇਹ ਓਹ ਗੰਗੂ ਜਿਸ ਘਰ ਲੈ ਜਾ ਫੜਵਾਏ ਸੀਗੇ ਗੁਰ ਲਾਲ ਯਾਰੋ
 ਬਾਈਬਰਸਖਾਨਿਮਕਹਰਾਮਕੀਤਾ ਭੈੜੇਓਸਬਾਹਮਣ ਬਦਘਾਲ ਯਾਰੋ
 ਕੱਢੀ ਕਸਰ ਬੰਦੇ ਫੜ ਮਿਸ਼ਰਜੀਨੂੰ ਜੀਆਜੀਤਸਣੇ ਦਿੱਤਾਗਾਲਯਾਰੋ
 ਮੋਇਆਬੁਰੀ ਮੌਤੇਪਿਆਂਵਿਚਨਰਕਾਂ ਵੱਗੀਲੂਣਦੀ ਮਾਰ ਬਸਾਲ ਯਾਰੋ
 ਸੱਦਰਹੀਨ ਅੱਗਿਓਂ ਰੱਦਹੋਇਆ ਕਰ ਜ਼ਬਤਲਿਆ ਧਨਮਾਲ ਯਾਰੋ
 ਧਰੀ ਕਰੇ ਕੋਈ ਤਹੀ ਭਰ ਲਵੇ ਹੱਥੋ ਹੱਥ ਸਮਾਂ ਕਲੂ ਕਾਲ ਯਾਰੋ
 ਨੇਮਕ ਖਾਕੇ ਅੰਤ ਜੋ ਬੁਰਾ ਤੱਕਨ ਹੋਵੇ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੁਰਾ ਹਵਾਲ ਯਾਰੋ

ਬੰਦਾ ਮਾਰਦਾ ਕੁੱਟਦਾ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਗਿਆ ਪਹਾੜ ਦੀ ਢਾਲ ਯਾਰੋ
ਮੰਡੀ ਜਾ ਵੜਿਆ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਲਿਆ ਖਾਲਸੇ ਰਾਜ ਸੰਭਾਲ ਯਾਰੋ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਸਹਾਰਨ ਪੁਰ ਤੇ ਝੜਾਈ ॥

ਖਾਫੀ ਖਾਂ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਵਿਚ ਲਿਖਦਾ ਕੁਝ ਬੰਦੇ ਦਾ ਹਾਲ ਸੁਨਾ ਬੇਲੀ
ਇਕਸੌ ਨੌ ਸਫਾਜਿਲਦਦੁਸਰੀਹੈ ਲਿਖਿਆਹਾਲਉਸਬਹੁਤ ਵਧਾਬੇਲੀ
ਬੰਦਾ ਮਾਰਦਾ ਕੁੱਟਦਾ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆ ਪੁਰ ਸਹਾਰਨ ਦਾ ਬੇਲੀ
ਓਹ ਸਾਲ ਸਤਾਰਾਂ ਸੈ ਠਾਠਵਾਂ ਸੀ ਬੰਦਾ ਚੱਲਿਆ ਵਾਗ ਉਠਾ ਬੇਲੀ
ਅੱਗੋਂ ਖਬਰਹੋਈ ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ ਖ਼ਾਨੂੰ ਬੰਦਾ ਗਿਆਮੇਰੇਵੱਲਆ ਬੇਲੀ
ਨਾਲਲਈ ਅਉਂਦਾ ਫੌਜ ਖਾਲਸੇਦੀ ਜਿਵੇਂਸਾਉਨਦੇ ਹੜ ਦਰਯਾ ਬੇਲੀ
ਸੂਬੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕੁੱਲ ਰਈਸ ਜਿਹੜੇ ਲਏ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਬੁਲਾ ਬੇਲੀ
ਬੰਦਾ ਆਇਆ ਚੜ੍ਹਕੇ ਵੱਲ ਸਾਡੇ ਸੂਬੇ ਦੱਸਿਆ ਹਾਲ ਸੁਨਾ ਬੇਲੀ
ਨਾਲੇ ਦੱਸਦਾ ਹਾਲ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਗੁਰ ਬੰਦਾ ਹੈ ਬੁਰੀ ਬਲਾ ਬੇਲੀ
ਉਹ ਤੇ ਆਣ ਢੁੱਕਾ ਨੇੜੇ ਫੌਜ ਲੈਕੇ ਕੁੱਝ ਓਸਦਾ ਕਰੋ ਉਪਾ ਬੇਲੀ
ਇਹਸੁਣਦਿਆਂਸਾਰ ਪੈਗਿਆ ਰੋਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੰਗ ਦਾ ਫੋਲ ਵਜਾ ਬੇਲੀ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਚੌਫੇਰਿਓ ਹੋਏ ਕੱਠੇ ਦੀਨ ਮਜ਼ਬ ਦੇ ਜੰਗ ਦਾ ਚਾ ਬੇਲੀ
ਗਾਨੇਬੰਨੂਲਏਹੱਥ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂਦੇ ਮਹਿਦੀ ਰਾਂਗਲੀਦਸਤ ਲਗਾ ਬੇਲੀ
ਕੱਠੇ ਗਿੰਦੜਾਂ ਦੀ ਚਾਂਗ ਵਾਂਗ ਹੋਏ ਰਿਹਾ ਅੰਤ ਸੁਮਾਰ ਨ ਕਾ ਬੇਲੀ
ਲੜਨ ਮਰਨਤੇ ਤੁਰਕ ਤਯਾਰ ਹੋਏ ਚਿਹਰੇ ਚੂਨੀਆਂ ਵਾਂਗ ਭਖਾ ਬੇਲੀ
ਕਹਿੰਦੇ ਸੂਬਿਆ ਲੜਾਂਗੇ ਮਗਰ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਜੰਗ ਅੱਗੇ ਤੈਨੂੰ ਲਾ ਬੇਲੀ
ਹੱਥ ਬੰਦੇ ਦੇ ਓਸਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈਸਨ ਕੰਬੀ ਜਾਨ ਗਿਆ ਖੌਫ ਖਾ ਬੇਲੀ
ਓਹ ਬੋੜੁ ਦਿਲਾ ਲੈਕੇ ਬਾਲ ਬੱਚਾ ਜਿਆ ਵੱਲ ਦਿੱਲੀ ਚੋਰੀ ਯਾ ਬੇਲੀ
ਬੰਦਾ ਏਧਰੋਂ ਹੋਂਵਦਾ ਬੁੜੀਏ ਥੀਂ ਜਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਵੱਜ ਵਜਾ ਬੇਲੀ
ਹਸਮਤ ਖਾਂ ਨਵਾਬ ਰਹਿਗਿਆ ਪਿੱਛੇ ਜ਼ਾਲਮਖਾਂ ਜਮਾਲ ਖਾਂ ਆ ਬੇਲੀ
ਕਮਾਲਦੀਨ ਜਹੇ ਰਲ ਸਲਾਹ ਕਰਕੇ ਬੈਠੇ ਮੌਰਚੇ ਖੂਬ ਜਮਾ ਬੇਲੀ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਭੀ ਲੱਖਕੂ ਹੋਏ ਕੱਠੇ ਕੌਮੀ ਜੰਗ ਤੇ ਹੋਣ ਫਿਦਾ ਬੇਲੀ

ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਜੰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਦਿੱਤਾ ਖੂਨ ਦਾ ਵਹਿਣ ਵਗਾ ਬੇਲੀ
 ਲੱਗੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਢੇਰ ਸ਼ਹਿਰ ਗਿਰਦੇ ਤੋ ਪਾਂਗ ਜੀਆਂ ਧਰਤ ਹਲਾ ਬੇਲੀ
 ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਡਾਢੀ ਤਲਵਾਰ ਚੱਲੀ ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਥੀਂ ਜ਼ੋਰ ਲਾ ਬੇਲੀ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਪੁਕਾਰਦੇ ਐਲੀ ਐਲੀ ਸਿੰਘ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਫੁਤੇ ਗਜਾ ਬੇਲੀ
 ਅੰਤ ਭਾਂਜ ਖਾਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨੱਠੇ ਲਈ ਖਾਲਸੇ ਨੇ ਫੁੜਾ ਪਾ ਬੇਲੀ
 ਭੇਡਾਂ ਵਾਂਗ ਬੰਦੇ ਫੜ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਕਾਲ ਦੀ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾ ਬੇਲੀ
 ਜਿਸਤਰਾਂ ਉਹ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹੁਣ ਭੀਕ ਸੀ ਰਹੇ ਦੁਖਾ ਬੇਲੀ
 ਓਸੇਤਰਾਂ ਕੀਤਾ ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਓਹਨਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜੁਲਮ ਦਾ ਮਜ਼ਾ ਚਖਾ ਬੇਲੀ
 ਰੰਗੀ ਤਰਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਮੁੜ ਖਾਲਸੇ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਲੁੱਟਿਆ ਲੁੱਟ ਮਚਾ ਬੇਲੀ
 ਜੈ ਧਰਮ ਦੀ ਨਿੱਤ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਦਾ ਜੁਲਮ ਦੀ ਖੈ ਸੁਨਾ ਬੇਲੀ
 ਸਹਾਰਨ ਪੁਰ ਫੁੜਾ ਕਰਕੇ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਨਜੀਬਾਬਾਦ ਅਤੇ ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਦੇ ਹਾਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਾ ॥
 ਬੰਦੇ ਲਿੱਖਿਆ ਖਤ ਜਲਾਲ ਖਾਂ ਨੂੰ ਤੂੰ ਭੀ ਹੋ ਰਹੇ ਹੁਣ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਮੀਆਂ
 ਲੈਣਾ ਲੁੱਟ ਜਲਾਲਾਂ ਬਾਦ ਤੇਰਾ ਏਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨ ਵਿਸਾਰ ਮੀਆਂ
 ਜਹੀ ਕੀਤੀ ਏ ਨਾਲ ਸਹਾਰਨ ਪੁਰ ਦੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਓਦੂੰ ਹਿੱਸੇ ਚਾਰ ਮੀਆਂ
 ਤੁਸਾਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਜਿਹਾ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਤਿਹਾ ਤੁਧਾਂ ਨੂੰ ਕਰਾਂ ਖਵਾਰ ਮੀਆਂ
 ਏਹੋ ਲਿਖ ਜਾ ਸ਼ਾਹ ਨਵਾਜ਼ ਖਾਂ ਨੂੰ ਹੋ ਰਹੇ ਤੂੰ ਭੀ ਖਬਰਦਾਰ ਮੀਆਂ
 ਆਇਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਖਾਲਸਾ ਦੇਖਨੇ ਨੂੰ ਰੱਖ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਤਾਈਂ ਸਵਾਰ ਮੀਆਂ
 ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਭੀ ਜੁਲਮ ਤੇ ਲੱਕ ਬੱਧਾ ਪਈ ਦੇਸ ਦੇ ਵਿਚ ਪੁਕਾਰ ਮੀਆਂ
 ਬੰਦਾ ਸਿੱਧਿਆਂ ਕਰਨ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਆਯਾ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਹੈ ਧੌਂਸਾ ਮਾਰ ਮੀਆਂ
 ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਨਜੀਬਾ ਬਾਦ ਨੂੰ ਫੁੜੇ ਕਰਨਾ ॥

ਬੰਦਾ ਚੱਲਿਆ ਪੁਰ ਸਹਾਰਨੇ ਥੀਂ ਦੂਹਰੀ ਚੌਬ ਰਣਜੀਤ ਤੇ ਲਾਇਕੇ ਜੀ
 ਲਿਆ ਘੇਰ ਨਜੀਬਾਬਾਦ ਤਾਈਂ ਸ਼ੇਰ ਚਹੁ ਵੱਲੀਂ ਘੇਰਾ ਪਾਇਕੇ ਜੀ
 ਅੱਗੋਂ ਸ਼ਾਹ * ਨਵਾਜ਼ ਖਾਂ ਫੌਜ ਲੈਕੇ ਕੀਤਾ ਸਾਮੁਨਾ ਫੋਲ ਵਜਾਇਕੇ ਜੀ
 ਚੰਗੀ ਤੇਗ ਚੱਲੀ ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਥੀਂ ਲੜੇ ਸੂਰਮੇ ਪੈਰ ਵਧਾਇਕੇ ਜੀ

* ਖ਼ਾਫ਼ੀ ਖ਼ਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਹ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਤੇ ਬਦਰਦੀਨ ਕੁਤਵਾਲ ਮਹਿਤਾਬ ਬੇਗਮ (ਸੂਰਤ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਵੇਗਮ) ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੋਯਾ ਨਜੀਬਾਬਾਦ ਦੇ ਹਾਕਮ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਾਹ ਨਵਾਜ਼ ਖ਼ਾਂ ਲਖਾਂਦਾ ਹੈ ॥

ਬੋੜੇ ਚਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਭਾਂਜ ਖਾ ਨੱਠੇ ਗਏ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਇਕੇ ਜੀ
 ਵੰਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੰਗ ਹੈ ਸੀ ਦਿੱਤੇ ਪਲਦੇ ਵਿਚ ਉਡਾਇਕੇ ਜੀ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹਨੂੰ ਜਿਸਨੇ ਵਖਤਪਾਇਆ ਛੱਡੀ ਸ਼ੇਰਨੇ ਸ਼ਾਹੀ ਮੁਕਾਇਕੇ ਜੀ
 ਸੂਬੇ ਰੋਲਮਾਰੇ ਕਈ ਵਿਚ ਜੰਗਾਂ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ਗਏ ਖੁੰਬ ਠਪਾਇਕੇ ਜੀ
 ਓਹਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾਕੀ ਕਰਨਾ ਇਕ ਪਿੰਡਵਿਚਾਰੇ ਨੇ ਆਇਕੇ ਜੀ
 ਕੰਬੇ ਜਿਦੇ ਪਾਸੋਂ ਪਿਆ ਦੇਸ ਸਾਰਾ ਸਵੇਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨ ਅੱਖ ਲਾਇਕੇ ਜੀ
 ਸ਼ਹਿਰ ਲੁੱਟ ਲਿਆ ਸ਼ਾਹਦੁੰਦੇ ਖਾਂਦਾ ਸਿੰਘਾਂ ਫਤੇਪਾ ਫਤੇਗਜਾਇਕੇ ਜੀ
 ਓਥੋਂ ਕਰਕੇ ਕੂਚ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਚੱਲੇ ਵੱਲ ਜਲਾਲਖਾਂ ਧਾਇਕੇ ਜੀ

ਅੰਬੋਟੇ ਤੇ ਨਨੌਤੇ ਦਾ ਜੰਗ ਤੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਝੜਾਈ ॥

ਸਿੰਘਾਂ ਜਾ ਅੰਬੋਟੇ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਮਾਰ ਕੁੱਟ ਕਰ ਖੂਬ ਉਜਾੜਿਆਂ
 ਸ਼ੇਖ ਅਬੁੱਲਮੁਆਲੀ ਕੁਝਰੋਕਕੀਤੀ ਬੋੜਾ ਜੰਗਕਰਕੇ ਅੰਤਹਾਰਿਆਂ
 ਓਥੋਂ ਚੜ੍ਹ ਨਨੌਤੇ ਤੇ ਫਤੂਾ ਬੋਲੀ ਸਿੰਘਾਂ ਤੇਗ ਦਾ ਹੱਥ ਉਲਾਰਿਆਂ
 ਚੰਗਾ ਸ਼ੇਖਾਂਨੇ ਰਲਕੇਜੰਗਕੀਤਾ ਜ਼ੋਰ ਲਾਉਨ ਵਿਚਫਰਕਨਧਾਰਿਆਂ
 ਮੁਹੰਮਦਜ਼ਫਰਨੇਆਪਣੀਕਲਮਥਾਣੀਂ ਇਹਬੋੜਾਹੀਹਾਲ ਉਚਾਰਿਆਂ
 ਸਿੰਘਦੇਹੱਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਵੜਗਏ ਸਾਰੇ ਮੱਚਗਈ ਹਾਲ ਪਾਹਰਿਆਂ
 ਸ਼ੇਖਮੁਹੰਮਦਅਫਜ਼ਲਦੀਹਵੇਲੀਅੰਦਰ ਸ਼ੇਖਤਿੱਨਸੰਮਾਰ ਨਘਾਰਿਆਂ
 ਜਲਾਲਾਂਬਾਦ ਤੋਂਸ਼ੇਖ ਜਲਾਲਦੀਂ ਨੇ ਸੁਟ ਫੌਜਦਾ ਜੱਥਾ ਉਲਾਰਿਆਂ
 ਪੀਰ ਖਾਂ ਜਮਾਲ ਖਾਂ ਭਾਈ ਜ਼ਾਦੇ ਮਦਦ ਵਾਸਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾੜ੍ਹਿਆਂ
 ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਨ ਓਹ ਦੋਵੇਂ ਪਹੁੰਚ ਸੱਕੇ ਸਿੰਘਾਂਮਾਰ ਨਨੌਤਾ ਨਘਾਰਿਆਂ
 ਲੁੱਟਪੁੱਟਕੇ ਤੇ ਸਿੰਘ ਕੂਚ ਕਰਗਏ ਮਦਦਗਾਰਾਂ ਨ ਕੁਝ ਸਵਾਰਿਆਂ
 ਓਥੋਂ ਚੜ੍ਹ ਅੱਗੇ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਜਲਾਲਾਂਬਾਦ ਨੂੰ ਜੱਥਾ ਪਧਾਰਿਆਂ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਗੰਗਾ ਦੇ ਇਰਦੇ ਗਿਰਦੇ ਕਈ ਸ਼ਹਿਰ ਛੱਡੇ ਕਰਨੇ ॥

ਬੰਦੇ ਫਿਰਕੇ ਲੁੱਟਿਆ ਦੇਸ ਸਾਰਾ ਨਾਲ ਤੇਗ ਦੇ ਪਕੜ ਦਬਾਲਿਆ
 ਭਾਗਮਲ ਰਾਜਾਸੀ ਲੰਢੇਰੇ ਵਾਲਾ ਨਜ਼ਰ ਦੇ ਉਸ ਰਾਜ ਬਚਾਲਿਆ
 ਜ਼ਾਲਾਪੁਰ ਅੰਦਰ ਅਹਿਮਦ ਰਾਰਾਜਾ ਧਨ ਓਹਦੇਪਾਸੋਂ ਬੇ ਬਹਾਲਿਆ
 ਅਬਦੁਲਖਾਂ ਆਹਾਭਗਵਾਨਪੁਰੀਆ ਬਹੁਤਾ ਧਨਓਹਦੇਪਾਸੋਂਆਲਿਆ

ਪਾਕੇ ਲੁੱਟ ਮੁਰਾਦਾਬਾਦ ਗਿਰਦੇ ਦੇਸ ਕਦਮਾ ਉੱਤੇ ਨਵਾ ਲਿਆ
ਲੁੱਟ ਪੁੱਟ ਰਈਸ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਮੁੜ ਪਿਛਾਂ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਭਵਾ ਲਿਆ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਜਲਾਲਾ ਬਾਦ ਨੂੰ ਫੜੇ ਕਰਨਾ ॥

ਫੌਜ ਏਧਰੋਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਕੂਚ ਕੀਤਾ ਝੰਡੇ ਝੁੱਲਦੇ ਲਾਲ ਨਸ਼ਾਨ ਆਹੇ
ਮਾਰੋਮਾਰ ਕਰਦੇ ਰਾਹੀਂ ਘੱਤ ਰੌਲਾ ਲੁੱਟ ਮਾਰ ਕਰਦੇ ਚਲੇ ਜਾਨ ਆਹੇ
ਅੱਗੋਂ ਖ਼ਬਰ ਹੋਗਈ ਜਲਾਲ ਖਾਂ ਨੂੰ ਕੱਠੇ ਹੋ ਬੈਠੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਹੇ
ਕਿਲਾਕਾਇਮਕੀਤਾ ਜੰਗ ਵਾਸਤੇਜੀ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਲਏ ਸਭਸਾਮਾਨ ਆਹੇ
ਬੰਦਾ ਏਧਰੋਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਜਾ ਢੁੱਕਾ ਧੂੜਾਂ ਉੱਡੀਆਂ ਵੱਲ ਅਸਮਾਨ ਆਹੇ
ਲਗੀ ਹੋਣ ਗੋਲਾਬਾਰੀ ਦੂਹੀਂ ਵੱਲੀਂ ਮੱਚੇ ਆਟਕੇ ਬੜੇ ਘਮਸਾਨ ਆਹੇ
ਬਾਹਰੋਂ ਸਿੰਘ ਭੀ ਜ਼ੋਰ ਨ ਘੱਟ ਲਾਂਦੇ ਘੱਟ ਅੰਦ੍ਰੋਂ ਨਹੀਂ ਪਠਾਨ ਆਹੇ
ਓਥੇ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਆਣਜੰਗਹੋਇਆ ਹੋਏ ਦੋਹਾਂਦੇ ਬੜੇ ਨੁਕਸਾਨ ਆਹੇ
ਕਿਲਾ ਟੁੱਟਨੋ ਰਿਹਾ ਲਾ ਜ਼ੋਰ ਥੱਕੇ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਧੁੱਪਾਂ ਘੱਬਰਾਨ ਆਹੇ
*ਓੜਕ ਹਾਰਕੇ ਪਿਛਾਂ ਨੂੰ ਸਿੰਘ ਹਟੇ ਪਰ ਵਿਚ ਦਿਲਾਂ ਗੁੱਸੇ ਖਾਨ ਆਹੇ
ਦੇਵ ਬੰਦ ਦੇ ਜਦੋਂ ਮੁਕਾਮ ਪੁੱਜੇ ਸਿੰਘ ਬੈਠ ਸਲਾਹ ਪਕਾਨ ਆਹੇ
ਬੜੀਸ਼ਰਮਆਏਬਿਨਾਂਫ਼ਤਾਕੀਤੇ ਗੀਦੀ ਹਾਂ ਨਹੀਂਸ਼ੋਰ ਬਲਵਾਨ ਆਹੇ
ਗੁੱਸਾ ਖਾ ਕੀਤਾ ਮੁੜ ਫੇਰ ਧਾਵਾ ਪਏ ਕਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਵਾਂਗ ਤੂਫਾਨ ਆਹੇ
ਦੇਕੇਜ਼ੋਰ ਚਹੁਵੀਂ ਵੱਲੀਂ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਜਿਹੜੇ ਚੋਟਵੇਂ ਵਿਚ ਜਵਾਨ ਆਹੇ
ਅੱਗੋਂ ਵਾਢ ਰੁਹੇਲਿਆਂ ਬੁਰੀ ਕੀਤੀ ਪੌੜੀ ਚੜ੍ਹਦਿਆਂਸਿਰ ਉਡਾਨ ਆਹੇ
ਇਕ ਤਿੱਗਦਾ ਤੇ ਚਾਰ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਅੱਖਾਂ ਮੀਟ ਸਿੱਧੇ ਸਿੰਘ ਜਾਨ ਆਹੇ
ਪੇਸ਼ਜਾਣਦਿੱਤੀਨਾਹੀਂ ਖ਼ਾਲਸੇ ਨੇ ਵਾਂਗ ਬਿੱਜਲੀ ਤੇਗ ਚਮਕਾਨ ਆਹੇ

*ਖ਼ਾੜੀ ਖ਼ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਿੰਘ ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਲੜ ਸਨ, ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਤਦੋਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿੰਘ ਹਾਰਕੇ ਪਿਛਾਂ ਹਟ ਗਏ, ਜਦ ਲੋਹ ਗੜੀ ਵਿਚ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਖ਼ਬਰ ਹੋਈ ਓਹ ਬੜਾ ਗੁੱਸਾ ਖਾਕੇ ਆਯਾ ਤੇ ਫੇਰ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਪਿਆ ਤੇ ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਨੂੰ ਫੜੇ ਕਰਕੇ ਜਲਾਲ ਖਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਬਹੁਤਾ ਧਨ ਲੈਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਹਾਰੇ ਸਨ ਤਦੋਂ ਬਹੁਤਾ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਦਾ ਕੱਠ ਹੋ ਸੀ। ਖ਼ਾੜੀ ਖ਼ਾਂ ਇਹ ਭੀ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਲਾਲ ਖ਼ਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਨੇਵੇਂ ਗਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਖ਼ਾਂ ਤੇ ਭਤੀਜੇ ਹਜ਼ਬ ਖ਼ਾਂ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਹਜ਼ਬਰ ਖ਼ਾਂ ਸ਼ਹਿਰੋਂ ਬਾਹਰ ਹੀ ਪਹਿਲੇ ਟਾਕੇ ਵਿਚ ਮਾਿਆ ਗਿਆ ਤੇ ਫੇਰ ਪੀਰ ਖ਼ਾਂ ਤੇ ਜਮਾਲ ਖ਼ਾਂ ਸ਼ਹਿਰੋਂ ਬਾਹਰ ਆਕੇ ਲੜੇ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਮਗਰੋਂ ਜਲਾਲ ਖ਼ਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਤੇ ਦੀਨਦਾਰ ਅਲੀ ਖ਼ਾਂ ਨੂੰ ੨੦੦ ਸਵਾਰ ਦੇਕੇ ਭੇਜਿਆ ਤੇ ਬੜਾਜੰਗਹੋਯਾ ॥

ਗੱਜੇ ਸਿੰਘ ਅਕਾਲੀਏ ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗੂੰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਸੁੱਟੇ ਲਾਹ ਘਾਨ ਆਹੇ
ਕਿਲਾਛੱਡ ਰੋਹੇਲਿਆਂ ਭਾਂਜ ਖਾਧੀ ਪਏ ਛੱਡਗਏ ਕੁੱਲ ਸਾਮਾਨ ਆਹੇ
ਲੁੱਟ ਪੁੱਟਕੇ ਸਿੰਘ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਮੁੜਲੋਹਿਗੜ੍ਹੀ ਬੈਠੇ ਆਨ ਆਹੇ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਲਿਆਖੋਹਪੰਜਾਬਜਾਂ ਸੂਬਿਆਂਥੀਂ ਸਿੰਘਧਰਮਦਾਰਾਜ ਕਮਾਉਣ ਲੱਗੇ
ਦੁੱਖਹਿੰਦੂਆਂਦੇ ਸਿਰੋਂ ਦੂਰਹੋਇਆ ਝੱਟਖੁਸ਼ੀਦੇ ਨਾਲ ਲੰਘਾਉਣ ਲੱਗੇ
ਗਈਈਨਮੁਹੰਮਦੀ ਸਿਰਾਂਉੱਤੇ ਦੇਵੀਦੇਉਤਿਆਂ ਤਾਈਂਮਨਾਉਣ ਲੱਗੇ
ਜੰਦੂਬੋਦੀਟਿੱਕਾਲਾਕੇ ਫਿਰਨਭੈਂਦੇ ਪੂਜਾਪਾਠਯੱਗਹੋਂਮ ਕਰਾਉਣ ਲੱਗੇ
ਮੁਸਲਮਾਨਦਾ ਰਿਹਾ ਨ ਜ਼ੋਰ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਗੱਜਕੇ ਸੰਖ ਵਜਾਉਣ ਲੱਗੇ
ਦੇਵੀ ਸ਼ਿਵ ਠਾਕੁਰ ਫੇਰ ਯਾਦਆਏ ਛੈਣੇਮੰਦਾਂਵਿਚ ਖੜਕਾਉਣ ਲੱਗੇ
ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਰੁੱਝਾ ਹੈ ਸੀ ਵਲ ਦੱਖਨ ਦੇਸ ਮੁਹੱਟੇ ਉਠ ਦਬਾਉਣ ਲੱਗੇ
ਓਹਨੂੰਕੋਈਪੰਜਾਬਦਾ ਪਤਾਨਹੀਂਸੀ ਸਿੰਘਮੌਜਦੀਫਤਾ ਗਜਾਉਣ ਲੱਗੇ
ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਅਮੀਰਭੀ ਚੁੱਪਰਹਿੰਦੇ ਦੱਬ ਘੁੱਟਕੇ ਵਕਤ ਲੰਘਾਉਣ ਲੱਗੇ
ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਉਂਦੇ ਨ ਬੰਦੇ ਸ਼ੇਰ ਥੋਂ ਜਿੰਦ ਛਪਾਉਣ ਲੱਗੇ
ਪਿਆ ਬੰਦੇਦਾ ਦਬਦਬਾ ਸਭਉੱਤੇ ਛੋਟੇਬੜੇ ਸੱਭੋ ਥਰਥਰਾਉਣ ਲੱਗੇ
ਰਾਜਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬਹੋਇਆ ਟਕੇਦੇਸਵਿਚੋਂ ਉਗਰਾਉਣ ਲੱਗੇ
ਫੇਰਕੱਢ ਦਸਵੰਧ ਸਰਦਾਰ ਸਾਰੇ ਦਿੱਲੀਮਾਤਾਦੇਪਾਸ ਪੁਚਾਉਣ ਲੱਗੇ
ਬੰਦਾਮੰਡੀਜਾਰਿਹਾ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਸਿੰਘ ਦੇਸਤੇਹੁਕਮ ਚਲਾਉਣਲੱਗੇ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਘਰ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਣਾ ॥

ਬੰਦਾਵਿਚਮੰਡੀਜਾਕੇਰਹਿਣਲੱਗਾ ਸੋਹਣੀਇਸਤ੍ਰੀਨਾਲ ਨਿਹਾਲਹੋਇਆ
ਰਾਜਾਟਹਿਲਕਰੇਵਾਂਗ ਟਹਿਲੂਆਂਦੇ ਜੋ ਕਹੇਸੋ ਆਗਿਆਪਾਲ ਹੋਇਆ
ਹੋਰ ਮੰਨਦੇ ਦੇਸ ਦੇ ਨਰ ਨਾਰੀ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਮਸ਼ਹੂਰ ਬਸਾਲ ਹੋਇਆ
ਕਰਾਮਾਤ ਵਖਾਲਦਾ ਨਿੱਤ ਨਵੀਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਬਹੁਤਾ ਏਸੇਚਾਲ ਹੋਇਆ
ਦੁੱਧ ਪੁੱਤ ਤੇ ਲੱਛਮੀ ਬਖਸ਼ਦੇਂਦਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿਸਦੇ ਆਨ ਦਯਾਲ ਹੋਇਆ
ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਅਸਾਂਦੇ ਭਾਗਚੰਗੇ ਸਾਨੂੰ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਦਾ ਜਮਾਲ ਹੋਇਆ

ਇਕ ਥੜਾ ਵੱਡਾ ਬਨਵਾਇਆਸੂ ਗੁਰੂਕੋਟ ਕਰ ਨਾਮ ਉਤਾਲ ਹੋਇਆ
 ਹੁਣਤੀਕ ਪਹਾੜੀਏ ਕਰਨਪੂਜਾ ਬੰਦਾ ਸਿੱਧਵਲੀ ਕਲੂਕਾਲ ਹੋਇਆ
 ਪਰੇ ਹੈ ਸਕੰਦੀ ਧਾਰ ਕੋਲੋਂ ਕੋਠਾ ਗੁਰੂ ਕਾ ਭੀ ਓਹਦੇ ਨਾਲ ਹੋਇਆ
 ਓਥੇਰਹੋਸਨਗੁਰੂ ਦਸਮੇਸਜੀਭੀ ਇਹਭੀ ਦੱਸਨਾ ਦਿਲੋਂ ਖਿਆਲ ਹੋਯਾ
 ਬੰਦਾਵਾਂਗਰ੍ਹਸਤੀਆਂ ਰਹਿਣਲੱਗਾ ਗੁਭਇਸਤੀਨੂੰ ਓਸੇਸਾਲ ਹੋਇਆ
 ਸਤਾਰਾਂਸੌਉਨੱਤਰਨੂੰਹਾੜਨੋਂਮੀ ਉਹਨੂੰਚੰਦਵਰਗਾਸੋਹਣਾ ਬਾਲ ਹੋਇਆ
 ਵੇਵੇਂਜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਏ ਦੇਖ ਪੁੱਤ੍ਰ ਘਰ ਨੰਦ ਦੇ ਜਿਉਂ ਨੰਦਲਾਲ ਹੋਇਆ
 ਵੀਤੀਮੰਡੀਦੀ ਇਹਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਅੱਗੇਸੁਣੋਚੰਬੇਜੇਹੜਾ ਹਾਲ ਹੋਇਆ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਚੰਬੇ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ॥

ਬੰਦਾਮੰਡੀਓਂ ਉਤਾਂ ਪਹਾੜ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੈਲ ਕਰਨਦੀ ਨੀਯਤਧਾਰ ਬੇਲੀ
 ਖੇਹਾਂ ਕੰਦਾਂ ਤੇ ਨਦੀ ਨਾਲਿਆਂ ਦੇ ਟੀਲੇ ਚੋਟੀਆਂ ਉੱਚੇ ਪਹਾੜ ਵੇਲੀ
 ਵਾਂਗ ਭੌਰਿਆਂ ਵਾਸ਼ਨਾ ਫਿਰੇ ਲਈਂਦਾ ਥਾਂ ਥਾਂ ਖਿੜੀ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਬੇਲੀ
 ਵਿਚ ਜੰਗਲਾਂ ਦੇ ਫਿਰੇ ਸੈਰ ਕਰਦਾ ਚੜ੍ਹ ਪ੍ਰਬਤੀਂ ਲਏ ਬਹਾਰ ਵੇਲੀ
 ਉੱਚੀਨੀਵੀਆਂਲੰਘਦਾ ਘਾਟੀਆਂਨੂੰ ਗਿਆ ਚੰਬੇਦੀ ਵੱਲ ਸਧਾਰ ਵੇਲੀ
 ਅੱਗੋਂਰਾਜੇਨੂੰ ਬੰਦੇਦੀਖਬਰਹੋਈ ਹੋਇਆ ਚਿੱਤਦੇ ਵਿਚ ਲਾਚਾਰ ਬੇਲੀ
 ਉਹ ਜਾਣਦਾਸੀ ਓਹਦੇ ਕਰਤਬਾਂਨੂੰ ਬੰਦਾ ਹੈ ਬੁਰਾ ਬੁਰਿਆਰ ਬੇਲੀ
 ਮਤਾਂ ਰਾਜ ਮੇਰਾ ਆਣ ਖੋਹ ਲਵੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਕੇ ਦੇ ਨਕਾਰ ਬੇਲੀ
 ਇਹ ਸੋਚਕੇ ਓਸਨੇ ਸੱਦ ਲਿਆ ਕਰੇ ਨਾਲ ਵਜ਼ੀਰ ਵਚਾਰ ਬੇਲੀ
 ਜਾਹ ਅੱਗੋਂ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਫੰਦ ਕਰਕੇ ਪਿਛਾਂ ਦੇਹ ਬਲਾਨੂੰ ਟਾਰ ਬੇਲੀ
 ਲੈਕੇਆਗਿਆ ਆਣਵਜ਼ੀਰਮਿਲੜਾ ਜ਼ਰ ਨੱਕਦੀ ਨਜ਼ਰ ਗੁਜ਼ਾਰ ਬੇਲੀ
 ਸੁੱਖ ਸਾਂਦ ਪੁੱਛੀ ਸਾਰੀ ਰਾਜੇ ਵੱਲੋਂ ਹੱਥ ਜੋੜ ਦਿੱਤੀ ਨਮਸਕਾਰ ਬੇਲੀ
 ਘਰੋਂਆਇਆਸੀ ਕਰਸਲਾਹਜੇਹੜੀ ਬੰਦੇ ਦੱਸਦਿੱਤੀ ਔਂਦੇਸਾਰ ਬੇਲੀ
 ਬੰਦਾਜ਼ਾਹਿਰਾ ਪੀਰ ਵਜ਼ੀਰ ਡਿੱਠਾ ਫਿਰਲਈਆਂ ਪੁਦੱਖਨਾਂ ਚਾਰ ਬੇਲੀ
 ਮਨੋਤਨੋ ਵਜ਼ੀਰਆ ਸਿੱਖ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ੈਹਰਨੂੰ ਲੈ ਤਯਾਰ ਬੇਲੀ
 ਅੱਗੋਂਆਓਂਦਿਆਂਨੂੰ ਨਦੀਹੜਆਈ ਹੈਸੀ ਰਾਹਦੇ ਓਹ ਵਿਚਘਾਰ ਵੇਲੀ

ਬੇੜੀਨਹੀਂ ਸੀ ਓਸਦੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਮੂੰਹੋ ਕਹਿਆ ਵਜ਼ੀਰ ਉਚਾਰ ਬੇਲੀ
 ਏਸ ਨਦੀ ਵਿਚਾਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਏ ਸੰਤ ਕਰ ਦੇਂਦੇ ਭਵ ਪਾਰ ਬੇਲੀ
 ਉਹਦੀਰਮਜ਼ਦੀ ਗੱਲਨੂੰ ਬੁੱਝ ਗਿਆ ਬੰਦਾ ਹੈਸੀ ਬੜਾ ਹੁਸ਼ਯਾਰ ਬੇਲੀ
 ਇਕ ਕੰਡਿਓਂ ਲੈਕੇ ਸਿਲ ਵੱਡੀ ਝੱਟ ਵਿਚ ਨਦੀ ਦਿੱਤੀ ਡਾਰ ਬੇਲੀ
 ਬਾਹੋਂਫੜ ਵਜ਼ੀਰਨੂੰ ਨਾਲਲੈਕੇ ਹੋਇਆ ਸਿਲ ਉੱਤੇ ਅਸਵਾਰ ਬੇਲੀ
 ਬੇੜੀ ਵਾਂਗ ਵੱਡੀ ਸਿਲਾ ਤਰਨਲੱਗੀ ਹੋਏ ਝੱਟ ਨਦੀ ਲੰਘਪਾਰ ਬੇਲੀ
 ਏਹ ਵੇਖਵਜ਼ੀਰਹੈਰਾਨਹੋਇਆ ਭੇਜੀ ਆਉਂਦਿਆਂ ਰਾਜੇਨੂੰ ਸਾਰ ਬੇਲੀ
 ਰਾਜਾਆਨਮਿਲਜਾ ਅੱਗੋਂ ਬਾਹਰਸ਼ਹਿਰੋਂ ਭੇਟਾਲੈਕੇਜ਼ਰਜਵਾਹਰ ਬੇਲੀ
 ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਵਜ਼ੀਰਥੋਂ ਰਾਹੋਦੀਆਂ ਚੰਬਾਪਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਬਲਿਹਾਰ ਬੇਲੀ
 ਸ਼ਾਨ ਸ਼ੌਕਦੇ ਨਾਲ ਲੈਗਿਆ ਮਹਲੀਂ ਗਲਪਾਕੇ ਫੁੱਲਾਂਦੇ ਹਾਰ ਬੇਲੀ
 ਸਣੇ ਰਾਣੀਆਂ ਸੇਵ ਕਮਾਨ ਲੱਗਾ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹ ਰਹੇ ਸੇਵਾਦਾਰ ਬੇਲੀ
 ਬੰਦਾ ਕਈ ਵਖਾਲਦਾ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਰੋਜ਼ ਬੈਠਕੇ ਵਿਚ ਦਰਬਾਰ ਬੇਲੀ
 ਚੰਬੇ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਮਸ਼ਾਹੂਰ ਸਾਰੇ ਆਉਣ ਦੇਖਣੇ ਨੂੰ ਨਰਨਾਰ ਬੇਲੀ
 ਬੰਦੇ ਲਿਆ ਪਹਾੜ ਨਵਾ ਪੈਰੀਂ ਸਿਖ ਬਣੇ ਬੰਦਈ ਹਜ਼ਾਰ ਬੇਲੀ
 ਓਸਸਿਲਾਨੂੰ ਪੂਜਦਾ ਦੇਸਸਾਰਾ ਹੁਣਤੀਕ ਚਲੀਆਉਂਦੀ ਕਾਰ ਬੇਲੀ
 ਛੇ ਗਜ਼ ਲੰਬੀ ਪੰਜ ਗਜ਼ ਚੌੜੀ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਹੈ ਚਮਕਦਾਰ ਬੇਲੀ
 ਖੁਸ਼ੀਨਾਲ ਲੱਗਾਰਹਿਣ ਪਾਸ ਰਾਜੇ ਦਿੱਤਾਦਿਲੋਂ ਪੰਜਾਬਵਸਾਰ ਬੇਲੀ
 ਸੁਣੀਸ਼ਹਰਦੇਵਿਚ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਪਰੀਜਹੀਰਹਿੰਦੀ ਇਕ ਨਾਰ ਬੇਲੀ

ਸਿਫਤ ਚੰਬੇ ਵਾਲੀ ਨਾਰ ਦੀ ॥

ਚੰਬੇਵਿਚਨਾਰੀਸੋਹਣੇ ਰੂਪਵਾਰੀ ਸਿਫਤਹੁਸਨਦੀ ਬਾਹਰਬਿਆਨ ਵਿਚੋਂ
 ਬਾਰਾਂ ਬਰਸਦੀ ਉਮਰ ਜਵਾਨ ਨੱਢੀ ਸਰੂ ਕੱਦ ਲੰਬਾ ਬੋਸਤਾਨ ਵਿਚੋਂ
 ਗੋਰਾਮੁੱਖਸੋਹਣਾਚੰਦ ਚੌਧਵੀਂਦਾ ਆਇਆਸੱਤਵੇਂ ਠੀਕ ਅਸਮਾਨ ਵਿਚੋਂ
 ਹਬਸ਼ੀਖ਼ਾਲਰੁਖ਼ਸਾਰ ਦਾ ਮੱਲਬੈਠਾ ਖਿੱਚਭਵਾਂ ਤਲਵਾਰ ਮਯਾਨ ਵਿਚੋਂ
 ਹੋਠ ਨਰਮ ਅੰਗੂਰ ਮਸਾਲ ਦੋਵੇਂ ਦਾਣੇ ਦੰਦ ਅਨਾਰ ਸੰਝਾਣ ਵਿਚੋਂ
 ਗੱਲ੍ਹਾਂਸੇਬ ਕਸ਼ਮੀਰਦੇ ਰੱਸ ਭਰੇ ਪਲਕਾਂ ਤਿੱਖੀਆਂ ਤੀਰ ਕਮਾਨ ਵਿਚੋਂ

ਮੱਥਾ ਗੋਲ ਮਹਿਰਾਬ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਾਂਗੂੰ ਚਿਹ੍ਰਾ ਦਮਕਦਾ ਹੁਸਨ ਦੀ ਕਾਨ ਵਿਚੋਂ
ਜੁਲਫਾਂ ਕਾਲੀਆਂ ਟੇਫੀਆਂ ਨਾਗ ਕਾਲੇ ਜੈ ਹਰੀ ਗਜ਼ ਬਦੇ ਡੰਗ ਚਲਾਨ ਵਿਚੋਂ
ਅੱਖਾਂ ਸੋਹਣੀਆਂ ਵਾਂਗ ਮਮੋਲਿਆਂ ਦੇ ਮਿੱਠੇ ਬੋਲ ਦੀ ਸੁਖਨਜ਼ਬਾਨ ਵਿਚੋਂ
ਹੈਸੀ ਮੋਹਣੀ ਯਾਂ ਅੱਪਛਰਾਂ ਉਹ ਆਈ ਇੰਦ੍ਰ ਦੇ ਚੱਲ ਦੀ ਵਾਨ ਵਿਚੋਂ
ਲੰਬੀ ਗੁੱਤ ਲਮਕੇ ਸ਼ੇਸ਼ਨਾਗ ਵਾਂਗੂੰ ਲੈਂਦੀ ਆਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਕੱਢ ਜਾਨ ਵਿਚੋਂ
ਸੋਹਣੀ ਧੌਣ ਕਬੂਤੀ ਵਾਂਗ ਓਹਦੀ ਠੋਡੀ ਲਏ ਬਾਦਾਮ ਦੁਕਾਨ ਵਿਚੋਂ
ਛਾਤੀ ਸਾਫ਼ ਸੰਗਮਰਮਰੀ ਫਰਸ਼ਕੋਲੋਂ ਗੋਲ ਉੱਭਰੇ ਦੋ ਪਿਸਤਾਨ ਵਿਚੋਂ
ਨਰਮ ਸਾਫ਼ ਦੋਵੇਂ ਪੇੜੇ ਮੱਖਣਾਂ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਫਲ ਆਏ ਮੁਲਤਾਨ ਵਿਚੋਂ
ਹੀਂ ਅੱਗਲੀ ਸਿਫਤ ਦਰਕਾਰ ਏਥੇ ਪੈਰ ਕੱਢ ਲੈ ਏਸ ਘਮਸਾਨ ਵਿਚੋਂ
ਠਾਠਾਂ ਮਾਰਦਾ ਸ਼ੌਹ ਦਰਯਾ ਅੱਗੇ ਬਚੇ ਕੋਈ ਨ ਓਸ ਤੂਫਾਨ ਵਿਚੋਂ
ਯਾਂ ਉਹ ਪਦਮਣੀ ਹੰਸਣੀ ਚਿੱਤ ਨੀਸੀ ਪਰੀ ਉੱਡ ਆਈ ਪ੍ਰਸਤਾਨ ਵਿਚੋਂ
ਯਾਂ ਉਹ ਸੰਗਲਾ ਦੀ ਪ ਦੀ ਨਾਰ ਹੈਸੀ ਹੋਵੇ ਸਿਫਤ ਨਾਹੀਂ ਦਾਸਤਾਨ ਵਿਚੋਂ
ਏਥੇ ਕਰ ਨ ਸਿਫਤ ਜ਼ਨਾਨੀਆਂ ਦੀ ਤੇਰਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਗਿਆ ਧਿਆਨ ਵਿਚੋਂ
ਦੱਸ ਅੱਗਲਾ ਹਾਲ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕੀਹ ਛਾਇਦਾ ਸਿਰ ਖਪਾਨ ਵਿਚੋਂ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਇਹ ਹੁਸਨ ਜਾਦੂ ਬੜੇ ਕਾਰਦਾਏ ਬੰਦਾ ਦੇਖਕੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ
ਨਾਰੀ ਵਿਦਿਆਂ ਸਾਰ ਹੇ ਮੁਹਤ ਗਿਆ ਸਾਰਾ ਗਜਾਨ ਧਿਆਨ ਆ ਭੁੱਲ ਗਿਆ
ਰੂਹ ਜੁਲਫ ਨੀਜੀਰਨੇ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਝੋਲਾ ਕਾਮਦਾ ਆਟਕੇ ਝੁੱਲ ਗਿਆ
ਨਦੀ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਚੜ੍ਹੀ ਕਾਂਗੀਂ ਜੱਤ ਸੱਤ ਵਾਲਾ ਟੁੱਟ ਪੁੱਲ ਗਿਆ
ਬੇੜਾਲੱਦਿਆ ਭਗਤ ਵੈਰਾਗਦਾਸੀ ਰੁੜ੍ਹ ਵਿਚ ਤੂਫਾਨ ਦੇ ਕੁੱਲ ਗਿਆ
ਜਾਨ ਵੇਚਕੇ ਲਾਲ ਵਿਹਾਜਿਆ ਸੀ ਦੇਖੇ ਜਾਣ ਲੱਗਾ ਬਿਨਾਂ ਮੁੱਲ ਗਿਆ
ਸੋਨਾ ਪੰਝੀਆਂ ਦਾ ਖਰਾ ਤਾ ਡਿੱਠਾ ਭੈੜਾ ਲਾਖ ਦੇ ਭਾ ਹੋ ਤੁੱਲ ਗਿਆ
ਹੀਰਾ ਆਗਿਆ ਹੱਥ ਘੁੱਮ ਜਾਰ ਦੇਸੀ ਬੇਕਦਰ ਹੋ ਰੂੜੀ ਤੇ ਰੁੱਲ ਗਿਆ
ਪਾਣੀ ਪਿਆ ਵਕਾਰਦਾ ਵਿਚ ਸ਼ੀਸ਼ੀ ਰੰਗ ਆਣ ਫਕੀਰੀ ਦਾ ਘੁੱਲ ਗਿਆ
ਘਿਓ ਕੱਢਿਆ ਰਿੜਕਕੇ ਉਮਰ ਸਾਰੀ ਅੰਤ ਵਿਚ ਸੁਆਹ ਦੇ ਭੁੱਲ ਗਿਆ

ਬੁੱਲਾ ਵਗਿਆ ਆਣਕੇ ਵਾਸਨਾਦਾ ਪੱਲਾ ਸਬਰ ਸੰਤੋਖਦਾ ਬੁੱਲਗਿਆ
ਠੰਢਾ ਤਵਾ ਹੋਗਿਆ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਪਾਣੀਵਿਸ਼ੇਦਾ ਪੈਵਿਚ ਚੁੱਲ ਗਿਆ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਸਾਧ ਛੱਡ ਆਜ਼ਾਦਗੀ ਹਰਨ ਵਾਂਗੂੰ ਵਿਚ ਫਾਹੀ ਦੇ ਪੈਰ ਫਸਾ ਬੈਠਾ
ਪਾਪੀਕਾਮਦੇ ਆਣਅਧੀਨ ਹੋਇਆ ਸੋਹਣੀਵੇਖਕੇ ਰੰਨ ਵਿਆਹ ਬੈਠਾ
ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਦੇ ਵਿਚ ਜੋ ਖੱਟਿਆ ਸੀ ਇਕ ਪਲ ਦੇ ਵਿਚ ਰੁੜ੍ਹਾ ਬੈਠਾ
ਵਿਚ ਮੋਹਦੇ ਆਣਕੇ ਘੁਕ ਸੁੱਤਾ ਮਾਲ ਘਰ ਦਾ ਸਭ ਲੁਟਾ ਬੈਠਾ
ਪੰਜਾਂ ਠੰਗਾਂ ਦੇ ਆ ਗਿਆ ਸਾਧ ਕਾਬੂ ਜੋ ਪੱਲੇ ਸੀ ਕੁੱਲ ਲੁਟਾ ਬੈਠਾ
ਕਾਂ ਛੱਡਕੇ ਦੁੱਧ ਮਲਾਈਆਂ ਨੂੰ ਉੱਡ ਗੰਦਗੀ ਦੇ ਉੱਤੇ ਜਾ ਬੈਠਾ
ਲਾਲ ਸੁੱਟਕੇ ਕੱਚ ਵਿਹਾਜਿਓ ਸੂ ਗਊ ਦੇਕੇ ਭੇਡ ਵਟਾ ਬੈਠਾ
ਚੁੱਕ ਬਿਸਤਾ ਸ਼ਾਂਤ ਵੈਰਾਗ ਵਾਲਾ ਸੇਜ ਸੂਲਾਂ ਦੇ ਹੇਠ ਵਛਾ ਬੈਠਾ
ਦੁੱਧ ਡੋਲਕੇ ਸਾਧਨਾ ਰੂਪ ਹੱਥੋਂ ਵੇਖੋ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਰਿੜਕਨਾ ਪਾ ਬੈਠਾ
ਹੰਸ ਉੱਡਿਆ ਮਾਨ ਸਰੋਰ ਵਿਚੋਂ ਕਾਮਦੇਵ ਬਗਲਾ ਓਥੇ ਆ ਬੈਠਾ
ਇਕ ਘੜੀ ਦੇ ਸੁੱਖਦੇ ਕਾਰਨੇ ਜੀ ਜੱਤ ਸੱਤ ਤਾਈਂ ਗਵਾ ਬੈਠਾ
ਬੁੱਲ ਗਿਆ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਵਾਕ ਕੀਤੇ ਪਾ ਗਲ ਜੰਜਾਲਦਾ ਫਾਹ ਬੈਠਾ
ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਦਾ ਖੱਟਿਆ ਦੇ ਸਾਧੂ ਧੀਆਂ ਪੁੱਤ ਕੁਟੰਬ ਬਨਾ ਬੈਠਾ
ਬੰਦਾ ਮੰਦਾ ਹੋਗਿਆ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਟੰਗ ਵਿਚ ਗਰਿਸਤ ਅੜਾ ਬੈਠਾ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਸੰਭਾਲਨਾ ॥

ਬੰਦਾ ਭੋਗ ਬਲਾਸ ਦੇ ਵਿਚ ਰੁੱਝਾ ਅੱਗੇ ਸੁਣੋ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਹਾਲ ਯਾਰੋ
ਚੰਬੇਵਿਚ ਬੈਠਾ ਆਪ ਕਰੇ ਮੰਜਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਮੁਲਕਨੂੰ ਲਿਆਸੰਭਾਲ ਯਾਰੋ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਡਰਦੇ ਦੜਵੱਟ ਬੈਠੇ ਕਿਤੇ ਕਰਨ ਨ ਕੀਲਤੇ ਕਾਲ ਯਾਰੋ
ਨਾਲ ਚੈਨਦੇ ਦੇਸ ਆਬਾਦਹੋਇਆ ਛੇੜ ਛਾੜਦਾ ਨਹੀਂ ਖਿਆਲ ਯਾਰੋ
ਸਿੰਘਧਰਮਅਦਾਲਤਾਂ ਕਰਨਲੱਗੇ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਨ ਅਮੀਰ ਕੰਗਾਲ ਯਾਰੋ
ਜ਼ੋਰੀ ਕਿਸੇ ਤੇ ਕਰੇ ਨ ਮੂਲ ਕੋਈ ਦਮ ਕੱਟਦੇ ਨਾਲ ਸੁਖਾਲ ਯਾਰੋ
ਵਿਚ ਮੁਲਕ ਦੇ ਸੈਂਕੜੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਥਾਂ ਥਾਂ ਬਣੀ ਧਰਮਸਾਲ ਯਾਰੋ

ਪੰਥ ਖ਼ਾਲਸਾ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਗੱਜੇ ਨਾਰੂ ਮਾਰ ਅਕਾਲ ਅਕਾਲ ਯਾਰੋ
 ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਕਸੂਰ ਥੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਾਹੀਂ ਹੋਏ ਆਜ਼ਜਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤਪਾਲ ਯਾਰੋ
 ਗਊ ਘਾਤਦੀ ਕਿਤੇ ਨ ਬਾਤ ਹੋਵੇ ਕੋਈ ਕਰੇ ਤੇ ਦੇਂਵਦੇ ਗਾਲ ਯਾਰੋ
 ਸਤਜੁਗ ਮੁੜਕੇ ਕਲੂਕਾਲ ਅੰਦ੍ਰ ਸਿੰਘ ਜ਼ਾਹਿਰਾ ਦੇਣ ਦਖਾਲ ਯਾਰੋ
 ਹਿੰਦੂ ਦੇਣ ਅਸੀਸ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਵਧੇ ਖ਼ਾਲਸਾ ਤੁਰਕ ਜਵਾਲ ਯਾਰੋ

ਦੇਸ ਵਿਆਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੇ ਲੁਕਰ ਕਰਨਾ ॥

ਹਿੰਦੂ ਆਖਦੇ ਰਾਜ ਰਹੇ ਖ਼ਾਲਸੇਦਾ ਦੁੱਖ ਅਸਾਂ ਗਰੀਬਾਂਨੂੰ ਰਹੂ ਨਾਹੀਂ
 ਰੱਬਾਰਹੇਬੰਦਾ ਜੁਗਾਂਤੀਕ ਜੀਉਂਦਾ ਮਾਰਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਪਊ ਨਾਹੀਂ
 ਖ਼ੁਸ਼ੀਨਾਲ ਹੁਣ ਰਹਾਂਗੇ ਘਰਾਂਅੰਦ੍ਰ ਨਸ਼ਟਧਰਮਸਾਡਾ ਹੁਣਹੋਊ ਨਾਹੀਂ
 ਨੂੰਹਾਂਧੀਆਂਦੇ ਦੁੱਖਭੀ ਰਹਿਨਗੇ ਨ ਜ਼ੋਰੀ ਕਰ ਕੋਈ ਖੋਹ ਲਊ ਨਾਹੀਂ
 ਸਿਰੋਂ ਈਨ ਮੁਹੰਮਦੀ ਦੂਰ ਹੋਸੀ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਤਾਈਂ ਕੁਛ ਕਹੂ ਨਾਹੀਂ
 ਅੱਖੀਂ ਭਰਕੇ ਸਵਾਂਗੇ ਨੀਂਦ ਗਾੜ੍ਹੀ ਕੋਈ ਕਰ ਡਰਾਊਗਾ ਹਊ ਨਾਹੀਂ
 ਪੂਜਾਕਰਾਂਗੇਫੇਰਹੁਣ ਦੇਉਤਿਆਂ ਦੀ ਮੰਦ੍ਰਜ਼ਾਲਮਾਂਤੋਂ ਕੋਈਫਊ ਨਾਹੀਂ
 ਚੱਟੀ ਜੇਜ਼ੀਆ ਭਰਾਂਗੇ ਕਿਸੇਦਾ ਨ ਉੱਠ ਦਿੱਲੀਓਂ ਪਵੇਗਾ ਹਊ ਨਾਹੀਂ
 ਵੱਸ ਕਾਜ਼ੀਆਂਦੇ ਹੁਣ ਪਵਾਂਗੇ ਨ ਨਿੱਤ ਅਹਿਦੀਆ ਬੂਹੇਤੇ ਬਹੂ ਨਾਹੀਂ
 ਹੋਇਆਧਰਮਦਾਰਾਜਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕੋਈਮਾਰੇਗਾਬਕਰੀ ਗਊ ਨਾਹੀਂ

ਵਜ਼ੀਦ ਖ਼ਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਪਾਸ ਪੁਕਾਰ ਕਰਨੀ ॥

ਗੁਰੂਮਾਰੀ ਸਰੰਦਨੂੰ ਫ਼ਤਾ ਕਰਕੇ ਬੰਦਾ ਕਾਲਵਾਂਗੂੰ ਜਦੋਂ ਪਿਆਸੀ ਜੀ
 ਸਣਟੱਬਾ ਮਾਰਵਜ਼ੀਦ ਖ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦਾ ਵੈਰ ਲਿਆਸੀ ਜੀ
 ਤਦੋਂ ਪੁੱਤ ਉਹਦਾ ਇਕ ਬਚਕੇਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵੱਲੇ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ ਜੀ
 ਜੇਹੜੀਮਾਰਕੀਤੀ ਬੰਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂਉਂਤੇ ਹਾਲਕਰ ਸ਼ਾਹਨੂੰ ਕਹਿਆਸੀ ਜੀ
 ਕੀਤੀਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕੁਝਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂਸੀ ਰੱਲਾਂਸੁਣਕੇ ਚੁੱਪਹੋ ਰਿਹਾਸੀ ਜੀ
 ਕਰੇ ਗੁਰਾਂਦਾਸ਼ਾਹ ਲਿਹਾਜ਼ਵੱਡਾ ਸਿਖ ਮਨੋਂ ਤਨੋਂ ਸਿਖਾਂ ਜਿਹਾ ਸੀ ਜੀ
 ਨਾਲੇਖੰਫ਼ਬੰਦੇਵਾਲਾ ਮਾਰਦਾਸੀ ਸਾਇਆ ਸ਼ਾਹਤੇਪਿਆ ਅਜਿਹਾਸੀ ਜੀ
 ਬੰਦਾਬੀਰਾਂਤੋਂ ਨ ਮਰਵਾਦੇਵੇ ਲੱਗਾ ਡਰ ਜਿਉਂ ਪੱਟਨੂੰ ਲਿਹਾ ਸੀ ਜੀ

ਆਇਆ ਤੰਗ ਸੀ ਬਹੁਤ ਮੁਹੱਟਿਆਂ ਤੋਂ ਨਾਲੇ ਘੱਲਿਆ ਮੌਤ ਸਨਿਹਾ ਸੀ ਜੀ
ਕੀਤੀ ਜਹੀ ਸੀ ਤਿਨਾਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਫਲ ਭੋਗਿਆ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਤਿਹਾ ਸੀ ਜੀ

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦੇਸੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਪੁਕਾਰ ਕਰਨੀ ॥

ਬੰਦੋ ਬਸਤ ਕਰਦਾ ਸ਼ਾਹ ਹਿੰਦ ਵੱਲੋਂ ਪਿਛਾਂ ਪਰਤ ਕੇ ਵੱਲ ਅਜਮੇਰ ਆਯਾ
ਓਥੇ ਕਈਆਂ ਅਮੀਰਾਂ ਪੁਕਾਰ ਕੀਤੀ ਡਾਢਾ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਹਨੇਰ ਆਇਆ
ਮਿੰਗਾਂ ਵਾਂਗ ਫਿਰਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨੱਠੇ ਬੰਦਾ ਨਿਕਲ ਕੇ ਜੰਗਲੋਂ ਸ਼ੇਰ ਆਇਆ
ਜੰਗ ਓਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਕਰਨ ਗਿਆ ਜੀ ਉਂਦਾ ਪਰਤ ਕੇ ਪਿਛਾਂ ਨਫੇਰ ਆਇਆ
ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕਰ ਓਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੀਲਾ ਬੇੜਾ ਦੀ ਨਦਾ ਵਿਚ ਘੁਮ ਘੇਰ ਆਇਆ
ਓਸ ਤੁਖਮ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਛੱਡ ਨਾਨਹੀਂ ਫੜਕਾਲ ਦੀ ਹੱਥ ਸਮ ਸ਼ੇਰ ਆਇਆ
ਕਈ ਚੜ੍ਹੇ ਬੰਦੇ ਉਂਤੇ ਖਾ ਗੁੱਸਾ ਉਹਨੂੰ ਜਿੱਤ ਨ ਕੋਈ ਦਲੇਰ ਆਇਆ
ਮੂੜ੍ਹ ਜਾਣ ਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਹੈ ਜ਼ਵਾਲ ਚੰਡੇ ਰਿਓਂ ਘੇਰ ਆਇਆ

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਆਕੇ ਬੀੜਾ ਰੱਖਨਾ ਵਿਚ ਕਰਹਿਰੀ ਦੇ ॥

ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਸ਼ਾਹ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਓਹ ਦੇ ਦਿਲ ਨ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਆਵੇ
ਇਕ ਦਿਨ ਬੀਤੇ ਪਹਿਰਾ ਚਹੁੰਦਾ ਜੀ ਬੰਦੇ ਉਂਤੇ ਸ਼ਕਾਇਤ ਹਜ਼ਾਰ ਆਵੇ
ਦਿਨੇ ਬਾਲ ਮਸਾਲ ਲੈ ਵਿਚ ਹੱਥਾਂ ਦੇਸ ਪਿੱਟਦਾ ਕਰਨ ਪੁਕਾਰ ਆਵੇ
ਸੁਣ ਸੁਣ ਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੰਗ ਹੋਇਆ ਡਾਢੀ ਓਸ ਦੀ ਜਾਨ ਲਾਠਾਰ ਆਵੇ
ਨੰਗੀ ਖਿੱਚ ਤਲਵਾਰ ਸ਼ਾਹ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ ਚੁੱਕੋ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਚ ਬਲਕਾਰ ਆਵੇ
ਉਹਨੂੰ ਦਿਆਂ ਜਾਗੀਰ ਮੈਂ ਮੂੰਹੋਂ ਮੰਗੀ ਜਿਹੜਾ ਜਾਕੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਆਵੇ
ਓਹ ਦਾ ਘਾਨ ਬੱਚਾ ਘਾਣੀ ਪੀੜ ਦਿਆਂ ਜਿਹੜਾ ਜਾਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਤੋਂ ਹਾਰ ਆਵੇ
ਸੂਬਾ ਖ਼ਾਨ ਅਮੀਰ ਜੀ ਚਾਹੇ ਜਿਸ ਦਾ ਓਹ ਉਠ ਕੇ ਵਿਚ ਦਰਬਾਰ ਆਵੇ
ਧੌਣਾਂ ਸੁੱਟ ਕੇ ਨੀਵੀਆਂ ਸਭ ਬੈਠੇ ਬੰਦਾ ਅਜਲ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਤਲਵਾਰ ਆਵੇ
ਬੀੜਾ ਰਿਹਾ ਓਹ ਪਿਆ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਨਾਹੀਂ ਚੁੱਕਣੇ ਕੋਈ ਸਰਦਾਰ ਆਵੇ

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਅਖ਼ਗਰ ਖ਼ਾਂ ਤੋਰਾਨੀ ਨੂੰ ਤੇ ਸਮੁੰਦ ਖ਼ਾਂ ਸਹਾਰਨ ਪੁਰੀਏ ਨੂੰ ਨੂਰ ਖ਼ਾਂ ਤੇ ਬਖ਼ਸ਼ੀ
ਅਸਦੁੱਲਾ ਖ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਿੰਘਾਂ ਵੱਲ ਫੌਜ ਦੇ ਕੇ ਭੇਜਨਾ ॥

ਅਖ਼ਗਰ ਖ਼ਾਂ ਤੋਰਾਨੀ ਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਕੀਤਾ ਜੰਗ ਤੇ ਤਜਾਰ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕੇ
ਮਾਰ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇ ਫੌਜ ਚਾੜ੍ਹਿਆ ਤੇਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇਂ

ਧੰਸਾਮਾਰਕੇ ਚੱਲਿਆ ਤੁਰਕਪੱਠਾ ਮਾਰੋਮਾਰ ਕਰਦਾ ਲੱਲਕਾਰ ਦੇਕੇ
 *ਸਹਾਰਨਪੁਰੀਆ ਅੱਗੋਂ ਦੀਨਾ ਬੇਗਮਿਲਜਾ ਸਾਹਭੇਜਜਾ ਸੀਮਦੁਗਾਰਦੇਕੇ
 ਪਹਿਲੇ ਹੱਥ ਤੁਵੜੀ ਖੋਹੀਓ ਨੇ ਸਿੰਘ ਕੱਢੇ ਓਥੋਂ ਚੰਗੀ ਮਾਰ ਦੇਕੇ
 ਸੁਰਸੂਤੀ ਨਦੀਕੰਢੇਸਿੰਘਾਂ ਮੋਰਚੇ ਆ ਲਏ ਬੰਨ੍ਹ ਮੁੜਕੇ ਜ਼ੋਰਜ਼ਾਰ ਦੇਕੇ
 ਤਿੰਨਦਿਨ ਓਥੇ ਵਡਾ ਜੰਗ ਹੋਇਆ ਲੜੇ ਸਿੰਘ ਚੰਗਾ ਬਲਕਾਰ ਦੇਕੇ
 ਅੰਤ ਓਸ ਥਾਂ ਭੀ ਹਾਰ ਖਾਧੀਓਨੇ ਨੱਠੇ ਲੋਹਗੜ੍ਹੀ ਵੱਲ ਮੁਹਾਰ ਦੇਕੇ
 ਬੰਦੇ ਬਾਝ ਗੰਦੇ ਹੋਕੇ ਉੱਠ ਭੱਠੇ ਭੱਜ ਗਏ ਪਿੱਠਾਂ ਸਰਦਾਰ ਦੇਕੇ
 ਬੱਧਾ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਨੇ ਲੱਕ ਜੁਲਮ ਉਤੇ ਬੇੜਾ ਡੋਬਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਭਾਰ ਦੇਕੇ
 ਲੱਗੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਕਰਨ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾਂ ਤੰਗ ਦੁੱਖ ਓਹ ਬੇਸੁਮਾਰ ਦੇਕੇ

ਕੋਟ ਅੱਬੂ ਖਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦਾ ਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥

ਬਦਰ ਦੀਨ ਇਹ ਹਾਲ ਸੁਨਾਵੰਦਾਏ ਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜ ਆਈ ਬੇਸੁਮਾਰ ਹੈਸੀ
 ਸਿੰਘ ਨੱਠ ਗਏ ਕਈ ਛੱਡ ਕਿਲ੍ਹੇ ਬੰਦੇ ਸੁਣ ਖਾਦੀ ਡਾਢੀ ਖਾਰ ਹੈਸੀ
 ਆਯਾ ਨਿਕਲ ਪਹਾੜਾਂਤੋਂ ਨਾਲ ਗੁੱਸੇ ਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸਿੰਘਸੁਦਾਰ ਹੈਸੀ
 ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰਕੁ ਸਿੰਘ ਹੋਗਿਆ ਕੱਠਾ ਮਰਨਾ ਮਾਰਨਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂਦੀ ਕਾਰ ਹੈਸੀ
 ਓਧਰ ਲਖ ਤੋਂ ਤੁਰਕ ਹੋਗਏ ਬਹੁਤੇ ਹੋਰ ਚਲੇ ਆਉਂਦੇ ਮਾਰੋਮਾਰ ਹੈਸੀ
 ਕੋਟ ਅੱਬੂ ਖਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਜੰਗ ਪਿਆ ਦੁਹਾਂ ਦਲਾਂ ਦੀ ਚੱਲੀ ਤੁੱਲਵਾਰ ਹੈਸੀ
 ਸਿੰਘ ਪੈਨ ਅਕਾਲ ਅਕਾਲ ਕਰਕੇ ਐਲੀ ਐਲੀ ਦੀ ਤੁਰਕਪੁਕਾਰ ਹੈਸੀ
 ਚੰਗਾ ਲੋਹੇ ਤੇ ਲੋਹਾ ਖੜਕਾਇਓਨੇ ਭਾਂਡੇ ਘੜੇ ਜਿਵੇਂ ਠੱਠਿਆਰ ਹੈਸੀ
 ਸਰਫਾ ਮਰਨ ਦਾ ਰਿਹਾ ਨ ਦੁਹੀਂ ਤਰਫੀਂ ਲਥੇਵਿੱਚ ਮੈਦਾਨ ਸਥਾਰ ਹੈਸੀ
 ਲਹੂ ਮਿਝ ਦਾ ਆਣਕੇਘਾਣਪਿਆ ਛਾਇਅ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨਗੁਬਾਰ ਹੈਸੀ
 ਸਿੰਘ ਇਕ ਹਿੱਸਾ ਵੈਰੀ ਪੰਜ ਹਿੱਸੇ ਪਰ ਮਾਰਦਾ ਗਰਮ ਬਾਜ਼ਾਰ ਹੈਸੀ
 ਹੋਇਆ ਤੁੱਲਵਾਂ ਜੰਗ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾਂ ਖਾਧੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੂਲਨ ਹਾਰ ਹੈਸੀ

ਦੀਨਾ ਬੇਗ ਸਹਾਰਨਪੁਰੀਏ ਨੇ ਮੁਲਖਈਆ ਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਆ ਪੈਨਾ ਤੇ ਵੈਰੀ

ਬਹੁਤੇ ਵੇਖਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਮੈਦਾਨ ਛੱਡ ਜਾਣਾ ॥

ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਮਦਦਾਂ ਬਹੁਤ ਆਈਆਂ ਸਿੰਘਵੇਖਕੇ ਛੱਡ ਮੈਦਾਨ ਨੱਠੇ

*ਕਤਾਬ ਮਹਿਤਾਬ ਬੇਗਮ ਵਿਚ ਬਦਰਦੀਨ ਨੇ ਇਹ ਹਾਲ ਲਖਵਾਇਆ ਹੈ ॥

ਚੰਗਾ ਵੇਲਾ ਬਚਾਵਨਾ ਸਮਝਿਓ ਨੇ ਆਪੋ ਆਪਨੀ ਰਾਹੀਂ ਜਵਾਨ ਨੱਠੇ
 ਵੜੇ ਜੰਗਲਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕਿਧਰੇ ਜਿਧਰ ਮੂੰਹ ਹੋਯਾ ਓਧਰ ਜਾਨ ਨੱਠੇ
 ਬੰਦਾ ਰਹਿ ਗਿਆ ਵਿੱਚ ਮੈਦਾਨ ਕੱਲਾ ਸਾਥੀ ਹੋਕੇ ਬੇ ਪਛਾਨ ਨੱਠੇ
 ਆਖਰ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਭੀ ਪਿਆ ਭੱਜਨਾਈਂ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਪੰਜਾਹ ਕੂ ਆਨ ਨੱਠੇ
 ਪਿਛੇ ਵੈਰੀ ਲੱਗ ਗਏ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਸਿੰਘ ਲੈਕੇ ਆਪਨੀ ਜਾਨ ਨੱਠੇ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੂੰ ਮੁਸੀਬਤ ॥

ਬੰਦਾ ਵਿਚ ਮੈਦਾਨ ਜਾਂ ਰਿਹਾ ਕੱਲਾ ਵੇਲਾ ਵੇਖ ਗਿਆ ਓਹ ਭੀ ਧਾ ਬੇਲੀ
 ਗਾਲਬ ਖਾਂ ਜਰਨੈਲ ਚਾ ਮਗਰ ਲੱਗਾ ਹੱਲਾ ਫੌਜ ਦਾ ਪਿੱਛੇ ਬੁਲਾ ਬੇਲ
 ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਪੰਜਾਹ ਕੂ ਸਿੰਘ ਸੀਗੇ ਪਿਛੇ ਫੌਜ ਦਾ ਅੰਤ ਨ ਕਾ ਬੇਲ
 ਮਰਦੇ ਮਾਰਦੇ ਚਾਰ ਕੋਹ ਨਿਕਲ ਗਏ ਬੱਦਲ ਗਿਆ ਚੁਫੇਰੇ ਹੀ ਛਾ ਬੇਲੀ
 ਠੱਕਾ ਵੱਗਦਾ ਤੇ ਮੀਂਹ ਪੈਣ ਲੱਗਾ ਡਾਢਾ ਪਿਆ ਅੰਧੇਰਾ ਸੀ ਆ ਬੇਲ
 ਬੰਦੇ ਨਾਲੋਂ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਿੰਘ ਵਿੱਛੜ ਵੈਰੀ ਆਉਂਦੇ ਗੈਲ ਦਬਾ ਬੇਲੀ
 ਕੋਹ ਦਸ ਕੂ ਫੇਰ ਭੀ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਹੱਥ ਆਇਆ ਨ ਰਹੇ ਜ਼ੋਰਲਾ ਬੇਲੀ
 ਘੋੜਾ ਭੁੱਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ਸੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਬੰਦੇ ਛੱਡ ਦਿਤਾ ਤਰਸਖਾ ਬੇਲੀ
 ਪੈਦਲ ਉੱਠ ਭੱਜਾ ਵੜਿਆ ਜੰਗਲੀਂ ਜਾ ਅਗੋਂ ਰਾਹ ਦਾ ਪਤਾ ਨ ਕਾ ਬੇਲੀ
 ਬੱਦਲ ਗੱਜਦਾ ਪਿਆ ਅੰਧੇਰ ਡਾਢਾ ਕਈ ਵਾਰ ਡਿਗਾ ਠੇਡੇ ਖਾ ਬੇਲੀ
 ਜ਼ਖਮ ਭਿੱਜ ਸਰੀਰ ਦੇ ਗਏ ਆਕੜ ਭੁਖ ਪੇਟ ਦੀ ਰਹੀ ਸਤਾ ਬੇਲੀ
 ਪਿਛੋਂ ਵੈਰੀਆਂ ਦਾ ਡਰ ਲਗਾ ਹੋਯਾ ਓਹ ਭੀ ਆਵੰਦੇ ਪੈਰ ਉੱਠਾ ਬੇਲੀ
 ਅਗੋਂ ਰਾਹ ਖਹਿੜੇ ਦਾ ਨਾ ਸੀ ਪਤਾ ਕੋਈ ਜਾਵੇ ਪਰਦੇਸੀ ਕਿਹੜੇ ਦਾ ਬੇਲੀ
 ਬਿਜਲੀ ਚਮਕਦੀ ਤੇ ਕੁਝ ਨਜ਼ਰ ਆਓਂ ਦਾ ਬਨੀ ਆਣ ਅੱਖੀ ਬੰਦੇ ਭਾ ਬੇਲੀ
 ਪਰ ਮਰਦ ਨੇ ਹੌਸਲਾ ਹਾਰਿਆ ਨ ਡਾਢੇ ਦੁਖ ਨੂੰ ਰਿਹਾ ਨਭਾ ਬੇਲੀ
 ਬਲਦੀ ਅੱਗ ਇਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਆਈ ਓਧਰ ਚੱਲਿਆ ਆਸ ਰਖਾ ਬੇਲੀ
 ਓਥੇ ਜਾ ਡਿਠਾ ਇਕ ਖੂਹ ਅੱਗੇ ਰਾਖਾ ਖੇਤ ਬੈਠਾ ਕੁੱਲੀ ਪਾ ਬੇਲੀ
 ਨਾਮ ਓਸਦਾ ਭੀ ਬਦਰਦੀਨ ਹੈਸੀ ਨੈਨਾ ਓਸਦੀ ਤੀਵੀਂ ਸੁਨਾ ਬੇਲੀ
 ਬੰਦੇ ਜਾ ਓਹਨਾ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਪਾਇਆ ਥਾਂ ਦਿਹੋ ਲਾਂ ਰਾਤ ਲੰਘਾ ਬੇਲੀ

ਓਹਨਾ ਸਮਝਿਆ ਤੁਰਕ ਕੋਈ ਨੱਠਾ ਹੋਯਾ ਆਯਾ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਜਾਨ ਬਚਾ ਬੇਲੀ
 ਦਿੱਤਾ ਕੱਪੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਠਾਲਿਆ ਬੈਠ ਗਿਆ ਬੰਦਾ ਮੂੰਹ ਛੁਪਾ ਬੇਲੀ
 ਬੜਾ ਚਿਰ ਜਾਂ ਬੈਠ ਅਰਾਮ ਲਿਆ ਵੈਰੀ ਢੂੰਡਦੇ ਗਏ ਓਥੇ ਆ ਬੇਲੀ
 ਬੰਦੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਲੈ ਬਦਰ ਦੀਨਾ ਵੈਰੀ ਆ ਗਏ ਲੈ ਲੁਕਾ ਬੇਲੀ
 ਓਹਨਾ ਚਰਸਦੇ ਵਿਚ ਬਠਾਲ ਕੇ ਜੀ ਦਿਤਾ ਖੂਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲਮਕਾ ਬੇਲੀ
 ਏਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਆ ਅਸਵਾਰ ਗਏ ਓਸ ਰਾਖੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੁਨਾ ਬੇਲੀ
 ਏਧਰ ਦੀਨ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਵੈਰੀ ਆਯਾ ਦਿਤੇ ਜਿਸਨੇ ਤੁਰਕ ਖਪਾ ਬੇਲੀ
 ਏਹ ਸੁਣਕੇ ਓਸ ਨੂੰ ਜੋਸ਼ ਆਯਾ ਆਓ ਆਖਦਾ ਦਿਆਂ ਫੜਾ ਬੇਲੀ
 ਸ਼ੀਵੀਂ ਰਹੀ ਬਥੇਰਾ ਹੀ ਰੋਕਦੀ ਜੀ ਏਹ ਈਮਾਨ ਨਾਹੀਂ ਮੁੜ ਜਾ ਬੇਲੀ
 ਜ਼ਰਨ ਆਏ ਦੇ ਨਾਲ ਨ ਦਗਾ ਕਰੀਂ ਬਦਲਾ ਲਊਗਾ ਪਾਕ ਖੁਦਾ ਬੇਲੀ
 ਪਰ ਰੋਕਿਆ ਰਿਹਾ ਨ ਮੁੱਸਲਾ ਓਹ ਸਾਰੀ ਵਾਰਤਾ ਦੇ ਸੁਨਾ ਬੇਲੀ
 ਓਹਨਾ ਜਾਕੇ ਖੂਹ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਚਰਸਾ ਦੇਖਿਆ ਬਾਹਰ ਕਢਾ ਬੇਲੀ
 ਖਾਲੀ ਪਿਆ ਨ ਓਸਦੇ ਵਿਚ ਬੰਦਾ ਕਾਲੀ ਰਾਤ ਨਿਗਾਹ ਨਾਹੀਂ ਆ ਬੇਲੀ
 ਵਿੱਚ ਖੂਹ ਦੇ ਬੋਹੜ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਹੋਸਨ ਲਮਕ ਰਿਹਾ ਹਥ ਪੈਰ ਅੜਾ ਬੇਲੀ
 ਪੱਥਰ ਇੱਟਾਂ ਰਹੇ ਮਾਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕਈ ਵੱਜੀਆਂ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਜਾ ਬੇਲੀ

ਤਥਾ ॥

ਪਤਾ ਵਿੱਚ ਹਨੇਰੇ ਨ ਲੱਗਿਓ ਨੇ ਇੱਟਾਂ ਮਾਰ ਥੱਕੇ ਜ਼ੋਰ ਲਾਕੇ ਜੀ
 ਫੇਰ ਠਹਿਰੀ ਸਲਾਹ ਮਸਾਲ ਬਾਲੋ ਭਜੋ ਪਿੰਡ ਥੀਂ ਤੇਲ ਲਿਆਕੇ ਜੀ
 ਇਕ ਤੇਲ ਨੂੰ ਗਿਆ ਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਬੈਠੇ ਕੁੱਲੀ ਵਿੱਚ ਹੁੱਕਾ ਰਸਾਕੇ ਜੀ
 ਬੰਦੇ ਵੇਖਿਆ ਲੱਗਾਏ ਵਿਹਲ ਚੰਗਾ ਨਿਕਲ ਭੱਜਾ ਫਿਰ ਕਦਮ ਉਠਾਕੇ ਜੀ
 ਤਿੱਠ ਕੋਹ ਭੱਜਾ ਜ਼ਖਮਾਂ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਦਿਲ ਘਟ ਗਿਆ ਘਬਰਾਕੇ ਜੀ
 ਅੱਗੇ ਹੋਰ ਰਾਖਾ ਇਕ ਵੇਖਿਓ ਸੂ ਬੈਠਾ ਖੇਤ ਕੰਢੇ ਝੁੰਗੀ ਪਾਕੇ ਜੀ
 ਓਥੇ ਗਏ ਨੂੰ ਓਸ ਨ ਵੜਨ ਦਿੱਤਾ ਗਾਲਾਂ ਕਢੀਆਂ ਖੂਬ ਸੁਨਾਕੇ ਜੀ
 ਬੰਦੇ ਖਿੱਚ ਤੱਲਵਾਰ ਦੇ ਧੜ ਕੀਤਾ ਸੌਂ ਗਿਆ ਜੁੱਲਾ ਉੱਤੇ ਪਾਕੇ ਜੀ
 ਆਇਆ ਨਿੱਘ ਤੇ ਸੁੱਤੇ ਨੂੰ ਦਿਠ ਚੜ੍ਹਿਆ ਦੂਜੇ ਜੱਟ ਡਿੱਠਾ ਸੁੱਤਾ ਆਕੇ ਜੀ

ਨਾਲੇ ਵੇਖਯਾ ਭਰਾ ਦੇ ਹੋਏ ਟੋਟੇ ਰੌਲਾ ਪਾਣ ਲੱਗਾ ਬਾਂਹ ਉਠਾਕੇ ਜੀ
ਆਈ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਜਾਗ ਸਤਾਬ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਧੜ ਕੀਤਾ ਤੇਗ ਵਾਹਕੇ ਜੀ
ਭੂਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂਦਾ ਲੈ ਝੁੰਬ ਮਾਰਿਓ ਸੂ ਮੋਢੇ ਸਲੰਘ ਦੇ ਤਈਂ ਟਕਾਕੇ ਜੀ
ਵਿਚ ਸੰਘਨੇ ਜੰਗਲਾਂ ਜਾ ਵੜਿਆ ਭੇਖ ਜੱਟ ਦਾ ਠੀਕ ਬਨਾਕੇ ਜੀ
ਪਿੰਡਾਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਵਿਚੋਂ ਹੁੰਦਾ ਦੁੱਖ ਸਹਿ ਤੇ ਜਾਨ ਬਚਾਕੇ ਜੀ
ਪਹੁੰਚਾ ਦਸਵੇਂ ਦਿਨ ਜਾ ਲੋਹ ਗੜ੍ਹੀ ਮਿਲਯਾ ਸਿੰਘਾਂਨੂੰ ਸ਼ੁਕਰ ਮਨਾਕੇਜੀ
ਰਾਜੀ ਹੋ ਗਿਆ ਫੇਰ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਮਲੂਮ ਪੱਟੀ ਜ਼ਖਮਾਂਉਂ ਤੇਲਾਕੇਜੀ

ਫੇਰ ਰੌਲਾ ਪੈਣਾ ਦੇਸ ਵਿਚ ਤੇ ਬੀੜਾ ਰੱਖਨਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ॥

ਗਿਆਖੁੰਸ ਜਦੋਂ ਮੁਲਕਖਾਲਸੇਥੋਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਫਿਰਸ਼ੋਰਮਚਾਨ ਲੱਗੇ
ਮੁੜ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਬਣੀ ਅੰਖੀ ਪਾਪੀ ਕਰਕੇ ਪਾਪ ਸਤਾਨ ਲੱਗੇ
ਖੂਹਾਂਬਾਉਲੀਆਂ ਵਿਚਤਾਲਾਬਛਾਬਾਂ ਗਉਂਆਂ ਮਾਰਕੇਮਾਸ ਸੁਟਾਨਲੱਗੇ
ਬਹੁ ਬੇਟੀਆਂ ਖੋਹਕੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਥੋਂ ਜ਼ੋਰੀ ਆਪਣੀ ਘਰੀਂ ਵਸਾਨ ਲੱਗੇ
ਦੀਵਾ ਆਟੇਦਾ ਆਖਦੇ ਹਿੰਦੂਆਂਨੂੰ ਅੰਦ੍ਰ ਚੂਹੇ ਕਾਂ ਬਾਹਰ ਪੈ ਖਾਨ ਲੱਗੇ
ਪੇਸ਼ ਜਾਏ ਨ ਕਿਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆਂਦੀ ਹਾਏਹਾਏ ਕਰ ਰੋ ਕੁਰਲਾਨ ਲੱਗੇ
ਮੰਦਾ ਹਾਲ ਜਦੋਂ ਡਿੱਠਾ ਹਿੰਦੂਆਂਦਾ ਸਿੰਘ ਫੇਰ ਕਚੀਚੀਆਂ ਖਾਨ ਲੱਗੇ
ਨਿੰਤ ਖਾਲਸਾ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਤੇ ਰਾਜੀ ਹੈ ਉਪਕਾਰ ਕਮਾਨ ਲੱਗੇ
ਮੁੱਖ ਧਰਮ ਉਪਕਾਰ ਹੈ ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਦੁੱਖ ਦੁਖੀਆ ਦੇਖ ਵੰਡਾਨ ਲੱਗੇ
ਜਿਵੇਂ ਤੁਰਕ ਸਤਾਉਂਦੇ ਹਿੰਦੂਆਂਨੂੰ ਸਿੰਘਮੋਮਨਾਂ ਤਾਈਂ ਸਤਾਨ ਲੱਗੇ
ਓਹੋ ਫੇਰ ਰੌਲਾਪਿਆ ਦੇਸ ਅੰਦ੍ਰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸ਼ਕਾਇਤ ਸੁਨਾਨ ਲੱਗੇ
ਕੱਠੇ ਹੋਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਪਾਸ ਗਏ ਮੁੜ ਚੀਕ ਚਿਹਾਰੜਾ ਪਾਨ ਲੱਗੇ
ਸ਼ਾਹ ਜੀਉਣ ਨ ਦੇਂਦੇਸਿੰਘਸਾਨੂੰ ਜੜ੍ਹਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਪੁੱਟਮੁਕਾਨ ਲੱਗੇ
ਦੜਵੱਟਕੇ ਚੁੱਪਕਰ ਰਿਹੋਂ ਤੂੰਭੀ ਸਿੰਘ ਦੀਨ ਇਸਲਾਮ ਗਵਾਨ ਲੱਗੇ
ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਖਾਕੇ ਫੇਰ ਗੁੱਸਾ ਬੀੜਾ ਰੱਖਯਾ ਵਿਚ ਦੀਵਾਨ ਲੱਗੇ
ਅਗਾਂਹੋਕੇ ਕਿਸੇ ਨ ਹੱਥ ਪਾਇਆ ਵਿਚ ਗੋਡਿਆਂ ਮੂੰਹ ਛਪਾਨ ਲੱਗੇ
ਬੰਦਾ ਦਿੱਸਦਾ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਕਾਲ ਵਾਂਗੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਕੇ ਝੱਟ ਟਪਾਨ ਲੱਗੇ

ਬੜੇ ਬੜੇ ਅਮੀਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਵਾਂਗ ਘੁੰਗੂਆਂ ਮੂੰਹ ਭਵਾਨ ਲੱਗੇ

ਭਰੇ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਬੀੜਾ ਨਾ ਚੁੱਕਨਾਂ ਤੇ ਗੁੱਸਾ ਖਾਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਬੋਲੀ ਮਾਰਨੀ ॥

ਬੜੇ ਬੜੇ ਅਮੀਰ ਵਜ਼ੀਰ ਬੈਠੇ ਕਿਸੇ ਚੁੱਕਿਆ ਨਹੀਂ ਤਲਵਾਰਤਾਈਂ
 ਬੀੜਾ ਚੁੱਕ ਲੜੇ ਜਾਕੇ ਨਾਲ ਬੰਦੇ ਉੱਠੀ ਦਿਲੋਂ ਨ ਕਿਸੇ ਸਰਦਾਰ ਤਾਈਂ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚਲਾ ਲਹੋਇਆ ਤਾਨੂ ਮਾਰਿਆ ਭਰੇ ਦਰਬਾਰ ਤਾਈਂ
 ਦਸ ਪੰਜ ਤੇ ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰੀ ਬੈਠੇ ਲੁੱਟ ਖਾਂਦੇ ਓ ਨਿੱਤ ਸਰਕਾਰ ਤਾਈਂ
 ਨਾਂ ਜੰਗਦਾ ਸੁਣਕੇ ਚੁੱਪ ਹੋਏ ਸ਼ਰਮ ਆਈ ਨ ਕਿਸੇ ਗਵਾਰ ਤਾਈਂ
 ਜਾਓ ਪਾ ਵੰਙਾਂ ਪੀੜ੍ਹੇ ਡਾਹ ਬੈਠੇ ਕਾਹਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਹਾਲ ਪੁਕਾਰ ਤਾਈਂ
 ਆਏ ਖੈਰਾ ਤੇ ਫਾਟੀਏ ਫੜ ਜੁਮਾ ਕੱਟੇ ਤੁਸਾਂ ਥਾਂ ਕੌਲ ਵਗਾਰ ਤਾਈਂ
 ਮੈਂ ਜਾਕੇ ਜੰਗ ਮੈਦਾਨ ਲੜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੈਠਕੇ ਲਵੋ ਬਹਾਰ ਤਾਈਂ
 ਗੁੱਸਾ ਖਾਕੇ ਸੱਦਿਆ ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦਾ ਸਿਰ ਚੁੱਮਿਆਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਤਾਈਂ
 ਜੰਗੀ ਫੌਜਦੇ ਨਾਲ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸ਼ਾਹ ਟੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਹਾਂਦਾਰ ਤਾਈਂ

ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦੇ ਰਫੀਹ ਉੱਲ ਮੁਅੱਜ਼ਮ ਦੀ ਰੜਾਈ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਉੱਤੇ ॥

ਖਾਨ ਖਾਨਾ ਵਜ਼ੀਰਦਾ ਪੁੱਤ ਵੱਡਾ ਅਸਦਾ ਖਾਂ ਬਖਸ਼ੀ ਜੀਦਾ ਨਾਮ ਅੜਿਆ
 ਸ਼ਹਾਬ ਦੀ ਨਸ਼ਾਹ ਜ਼ਾਦੇ ਦੇ ਸ਼ਾਹ ਕੀਤਾ ਇਹਨਾਂ ਉੱਠ ਪੰਜਾਬਦਾਰਾ ਹਫੜਿਆ
 ਨਾਲ ਕਈ ਰਾਜੇ ਰਾਜ ਪੂਤ ਲੈਕੇ ਧੌਂਸਾ ਮਾਰਕੇ ਹੋ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਚੜ੍ਹਿਆ
 ਲੈਕੇ ਤੋਪਖਾਨੇ ਨਾਲ ਫੌਜ ਜੰਗੀ ਝੱਟ ਵਿਚ ਤ੍ਰਾਵੜੀ ਆਨ ਵੜਿਆ
 ਅੱਗੋਂ ਸਿੰਘਭੀ ਸ਼ੇਰਦੇ ਵਾਂਗ ਪੈਗਏ ਇਕਦੂਸਰਾ ਤੌੜਕੇ ਜਾਨ ਲੜਿਆ
 ਤੋਪਾਂ ਮਾਰ ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦੇ ਨੇ ਗੁਮਰ ਤੌੜੇ ਸਿੰਘ ਸੈਂਕੂ ਵਿਚ ਮੈਦਾਨ ਝੜਿਆ
 ਤੋਪਖਾਨਿਆਂ ਤਬਕ ਉਡਾ ਦਿੱਤੇ ਆਨ ਖਾਲਸਾ ਵਖਤਦੇ ਮੂੰਹ ਫੜਿਆ
 ਛੱਡਕਿਲਾਨੱਠੇ ਆਪਧਾਪ ਸਾਰੇ ਪਈ ਭਾਂਜ ਨ ਸਾਮੁਣੇ ਕੋਈ ਲੜਿਆ
 ਸਿੰਘ ਆਉਂਦੇ ਵੱਲ ਪੰਜਾਬ ਨੱਠੇ ਫੌਜ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਪਿੱਛੋਂ ਖੋਜ ਫੜਿਆ
 ਉਂਬੇ ਬੈਠਿਆਂ ਇਹ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਬੰਦੇ ਪਾਸ ਬੀਰਾਂ ਸਾਰਾ ਹਾਲ ਖੜਿਆ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਰੰਬਿਓਂ ਆਣਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ॥

ਧਦੋਂ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਸਾਰ ਹੋਈ ਫੌਜਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮੁੜ ਆਈਆਂ ਨੇ
 ਵੱਟਸੁਣਦਿਆਂ ਸਾਰ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ਵਾਗਾਂ ਵੱਲ ਪੰਜਾਬਦੇ ਚਾਈਆਂ ਨੇ

ਵਾਂਗਸ਼ੇਰ ਪਹਾੜਤੋਂ ਹਿਠਾਂਆਇਆ ਪਈਆਂਦੇਸਦੇਵਿਚਦੁਹਾਈਆਂ ਨੇ
 ਕੱਠਾਹੋਕੇ ਖ਼ਾਲਸਾਆਨ ਮਿਲੜਾ ਫ਼ਤੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਗੱਜਗਜਾਈਆਂ ਨੇ
 ਕਿਲ੍ਹਾਕਾਇਮਸਰੰਦਦਾਆਣਕੀਤਾ ਨੱਠਗਿਆਵਜ਼ੀਰਕਰਧਾਈਆਂ ਨੇ
 ਸਿੱਕਾ ਗੋਲੀ ਬਾਰੂਦ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਤੋਪਾਂਮੋਰਚੀਂ ਚੁੱਕ ਝੜਾਈਆਂ ਨੇ
 ਚੱਟ ਪੱਟ ਦਵਾਲਿਓਂ ਸੱਦ ਫੌਜਾਂ ਵਿਚ ਕਿਲੇ ਦੇ ਜਮਾ ਕਰਾਈਆਂ ਨੇ
 ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦੇ ਸਹਾਰਨ ਬੁੜੀਓਂ ਹੋ ਤੋਪਾਂ ਆਣ ਸਰੰਦ ਨੂੰ ਡਾਹੀਆਂ ਨੇ
 ਦੋਹਾਂਪਾਸਿਆਂਥੀਂ ਗੋਲਾਵਰੁਨਲੱਗਾਪਈਆਂਗਾੜੀਆਂਆਨਲੜਾਈਆਂ ਨੇ
 ਗੜਾਗਾੜਗੱਜੇ ਕਾਲੀ ਕਾਲਵਾਂਗੂੰ ਫੜ ਧਮਕਨੇ ਨੀਹਾਂ ਹਲਾਈਆਂ ਨੇ
 ਬਾਹਰੋਂਜ਼ੋਰਦੇਮੁਗਲ ਪਠਾਨਲੜਦੇ ਫੌਜਾਂਕਿਲ੍ਹੇਤੇ ਆਨ ਝੁਕਾਈਆਂ ਨੇ
 ਸਿੰਘਾਂਦੋਂ ਤੋੜਕੇ ਲੜਨ ਜਾਨਾਂ ਫੌਜਾਂ ਮਾਰਕੇ ਪਿਛਾਂ ਪਰਤਾਈਆਂ ਨੇ
 ਬਾਹਰ ਲੋਥਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਲੋਥਗਈ ਸਿੰਘਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਮਾਰ ਸਫਾਈਆਂ ਨੇ
 ਪੇਸ਼ਤਰਕਦੀ ਕੁੱਝ ਨ ਮੂਲ ਚੱਲੇ ਫੌਜਾਂ ਆਨ ਦਿਲੋਂ ਘਬਰਾਈਆਂ ਨੇ
 ਤੁਰਕ ਵਿੱਚਲੇ ਸਿੰਘਾਂਦੇ ਹੋਏ ਮਾਰੂ ਬੰਦੇ ਲੱਖ ਲਈਆ ਚਤ੍ਰਾਈਆਂ ਨੇ
 ਕੱਠੇ ਕਰ ਸਰਦਾਰਾਂਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਲੋਗ ਕਰਨਜੋ ਬੈਠ ਸਲਾਹੀਆਂ ਨੇ
 ਕਿਲਾਛੱਡਜਾਣਾਚੰਗਾ ਸਮਝਬੰਦੇ ਫੌਜਾਂਸਾਰੀਆਂਬਾਹਰ ਕਢਾਈਆਂ ਨੇ
 ਲੋਹ ਗੜੀ ਦੇ ਵੱਲ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘ ਚੱਲੇ ਖ਼ਾਲਸੇ ਕਰਕੇ ਧਾਈਆਂ ਨੇ

ਲੋਹਗੜੀ ਦਾ ਪਤਾ ॥

ਸੱਤ ਅੱਠ ਕੋਹ ਲਾਂਭ ਸਫੈਰਿਓਂਸੀ ਪੱਕਾ ਕਿਲਾਓਹਸਿਰਪਹਾੜਉੱਤੇ
 ਮੁਫਲਸਖਾਂਪਠਾਨਬਨਾਇਆਸੀ ਬਿਖੜੀਜਗਾਨਾਹਨੇਸਦੀ ਆੜ ਉੱਤੇ
 ਮੁਫਲਸਗੜਉਹਦਾ ਪਹਿਲਾਨਾਮਹੈਸੀ ਸੱਠਕੋਹ ਚੌਫੇਰ ਉਜਾੜ ਉੱਤੇ
 ਬੰਦੇ ਪਹਿਲਾਂਹੀ ਓਸਨੂੰ ਸਾਂਭਿਆਸੀ ਦੇਖ ਥਾਂ ਚੰਗੀ ਬਣੀ ਮਾਰ ਉੱਤੇ
 ਲੋਹਗੜ ਸਿੰਘਾਂ ਓਹਦਾਨਾਮ ਧਰਿਆ ਕੀਤਾਖੂਬਪੱਕਾ ਤੋਪਾਂਚਾੜ ਉੱਤੇ
 ਹੋਰ ਜੰਗ ਦੇ ਸਾਜ਼ ਸਾਮਾਨ ਕਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰੱਖੇ ਸੀ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਉੱਤੇ
 ਬੰਦਾ ਲੈ ਫੌਜਾਂ ਓਥੇ ਜਾ ਵੜਿਆ ਬੰਨ੍ਹ ਮੋਰਚੇ ਹੋਏ ਤਫਾਰ ਉੱਤੇ
 ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦਾਭੀ ਮਗਰਕਰਤਾਰਸਿੰਘ ਬਾਜ਼ਚੱਲਿਆ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਕਾਰਚਿੰ

ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦੇ ਨੂੰ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਦਾਨਾਵਾਂ ਨੇ ਰੋਕਨਾ ॥

ਪੁੱਤਬਾਦਸ਼ਾਹਦਾ ਲੱਗਾਮਗਰਬੰਦੇ ਲੋਕਾਰੋਕਿਆਅਗਾਂਹਤੂੰਜਾਹ ਨਾਹੀਂ
ਕਹਿਆਦਾਨਿਆਂ ਸੁਣਤੂੰ ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦੇ ਪਿੱਛਾਕਰਨਦੀ ਰੱਖ ਸਲਾਹਨਾਹੀਂ
ਏਸ ਭੱਲਦੇ ਤਾਈਂ ਪਚਾ ਲੈਤੂੰ ਪਿੱਛੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਕਦਮ ਉਠਾ ਨਾਹੀਂ
ਜੇਦ ਲੈਕੇ ਦਿੱਲੀਨੂੰ ਚਲਾ ਜਾਹ ਤੂੰ ਤੈਥੋਂ ਫੜੀਦੀ ਓਹ ਬਲਾ ਨਾਹੀਂ
ਏਥੋਂ ਖਚਰਪੁਣਾ ਕਰ ਨੱਠਗਿਆ ਤੈਥੋਂ ਗਿਆ ਸ਼ਕਸਤ ਓਹ ਖਾ ਨਾਹੀਂ
ਨਿੱਤ ਤਾਬਿਆ ਓਸ ਦੀ ਬੀਰ ਰਹਿੰਦੇ ਮਤਾਂ ਦੇ ਤੈਨੂੰ ਮਰਵਾ ਨਾਹੀਂ
ਸੀਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦਾ ਵਿਚਜੋਰਆਇਆ ਅੱਗੋਂਆਖਦਾ ਕੁੱਝ ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀਂ
ਕੁਝਕਦੇ ਨ ਪਿੱਛਾਂ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਬੰਦਾਸ਼ੇਰ ਮੂੰਹ ਲਏਗਾ ਪਾ ਨਾਹੀਂ

*ਰੱਫੀਉਲ ਮੁਅੱਜ਼ਮ ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦੇ ਨੇ ਲੋਹਗੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਭਾਂਜ ਖਾਕੇ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਨੱਠ ਜਾਣਾ ॥

ਦੇਸਾ ਲੋਹਗੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮਕੀਤਾ ਜਮ੍ਹਾਂਕੁੱਲਅਸਬਾਬ ਕਰਾਇਆਏ
ਮਾਰੋਮਾਰਕਰਦਾ ਪੁੱਜਾ ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦਾ ਫੌਜਾਂ ਚਹੂੰ ਪਾਸੀਂ ਘੇਰਾ ਪਾਇਆਏ
ਨਾਹਨੇਸ ਨੂੰ ਜੋਰਦੇ ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦੇ ਮਦਦ ਆਪਣੀ ਲਈ ਮੰਗਾਇਆਏ
ਦੇਹਾਂਪਾਸਿਆਂਥੀਂ ਓਹਨੂੰ ਬਣੀਅੱਖੀ ਆਖਰਹੋਲਾਰਾਰਓਹ ਆਇਆਏ
ਕਿਲ੍ਹਾਘੇਰਬਾਹਰੋਂ ਰਸਦਬੰਦਕੀਤੀ ਜਾਣਾਆਵਨਾ ਸਭ ਹਟਾਇਆਏ
ਏਦੇ ਖਾ ਰੁੱਸਾ ਰਾਤੀਂ ਮਾਰ ਛਾਪਾ ਨਾਹਨੇਸ ਦਾ ਦੇਸ ਲੁਟਾਇਆਏ
ਸਿੰਘਕਿਲ੍ਹੇਦੇ ਆਸਰੇ ਲੜਨਚੰਗੇ ਡਰਬਾਹਰਦਾ ਦਿਲੋਂ ਭੁਲਾਇਆਏ
ਬਾਹਰੋਂ ਪੇਸ਼ ਨ ਉਨ੍ਹਾਂਦੀ ਕੁੱਝਜਾਂਦੀ ਦਿਲੋਂ ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦਾ ਘਬਰਾਇਆਏ
ਰੋਲੀਤੀਰ ਪੈਂਦੇ ਉਤੋਂ ਮੀਂਹ ਵਾਂਗੂੰ ਸਿੰਘਾਂਫੌਜ ਨੂੰ ਮਾਰ ਮੁਕਾਇਆਏ
ਕਿਲ੍ਹਾ ਸਿਰ ਪਹਾੜ ਦੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਤੋਪਾਂਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਬਚਾਇਆਏ
ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਨ ਪਹੁੰਚਦੇ ਫੈਲ ਬਾਹਰੋਂ ਅਹੇ ਥਾਂ ਕਿਸੇ ਬਨਵਾਇਆਏ
ਰਹੇਟਕਰਾਂਮਾਰ ਨ ਕਿਲ੍ਹਾ ਟੁੱਟਾ ਜੋਰਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਬਹੁਤਾ ਲਾਇਆਏ
ਮਿੱਤ ਹੱਟ ਪਿੱਛਾਂ ਬੈਠੇ ਲਾ ਡੇਰੇ ਵਿਚ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆਏ

*ਤਵਾਰੀਖ ਮਰਾਦਤ ਖਾਂ ਤੇ ਖਾੜੀ ਖਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜੰਗ ਜਦੋਂ ਹੋਯਾ ਹੈ
ਦਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਹੀ ਸੀ ਪਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਫ਼ਰੇਉਤਰਿਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤੇ ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦੇ ਨਾਲ ਖ਼ਾਨਖ਼ਾਨਾ
ਵੱਲ ਦਾ ਮੋਹਰੀ ਕਰਕੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ॥

ਵਿਚ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਰਸਦ ਨ ਜਾਣ ਦਿਹੋ ਇਹ ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆਏ
 ਆਪੇ ਜਾਣਗੇ ਅੰਦੇ ਮਰ ਭੁੱਖੇ ਸਾਨੂੰ ਰੱਬ ਸਬੱਬ ਇਹ ਲਾਇਆਏ
 ਘੇਰਾ ਘੱਤ ਬੈਠੀ ਫੌਜ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਪਿੱਛੋਂ ਹੋਰ ਭੀ ਦਲ ਮੰਗਾਇਆਏ
 ਅੰਦ੍ਰਸਿੰਘ ਤੇ ਬਾਹਰਸਨਤੁਰਕਲੱਥੇ ਗੁੱਸਾਦੋਹਾਂਦੀ ਦਿਲੀਂ ਸਮਾਇਆਏ
 ਏਸੇਤਰਾਂ ਆਕੇ ਛੱਬੀ ਦਿਨ ਬੀਤੇ ਜੰਗ ਹੋਂਵਦਾ ਨਿਤ ਸਵਾਇਆਏ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹਦਾ ਇਕ ਦੀਵਾਨ ਹੋਸੀ ਹੋਸੀ ਆਗਰੇ ਦਾ ਸਾਊ ਜਾਇਆਏ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵੱਲੋਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਲਲੜੇ ਇਕਦਿਨ ਓਹਦੇਚਿੱਤ ਆਇਆਏ
 ਹਰਦਿਆਲਉੱਤੇਹਰਦਿਆਲਹੋਯਾ ਓਹਨੂੰਜੱਸਦਾਤਿਲਕਦਵਾਇਆਏ
 ਹਿੰਦੂ ਹੋ ਮੈਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲੜਾਂ ਇਹ ਸੋਚ ਦਿਲੋਂ ਸ਼ਰਮਾਇਆਏ
 ਸਿੰਘਾਂ ਧਰਮਤੇ ਕੰਮਦੇ ਵਾਸਤੇ ਹੀ ਬੀੜਾਜ਼ਾਲਮਾਂ ਨਾਲ ਉਠਾਇਆਏ
 ਬੱਸ ਲੈਕੇ ਫੌਜ ਅਸਬਾਬ ਸਾਰਾ ਆਣ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਸੀਸ ਨਵਾਇਆਏ
 ਫੌਜ ਬਾਦਸ਼ਾਹਦੀ ਨਾਲ ਲੜਨਲੱਗਾ ਮਾਰਖ਼ੂਨਦਾ ਹੜ ਵਗਾਇਆਏ
 ਸ਼ਾਬਾਸ ਓਹਦੇ ਮਾਂ ਬਾਪ ਤਾਈਂ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮਨੂੰ ਜਿਸ ਨਬਾਹਿਆਏ
 ਸਿੰਘ ਰਾਤ ਪੈਕੇ ਮਾਰ ਜਾਨ ਡਾਕਾ ਮਾਰ ਸ਼ਾਹਦਾ ਦਲ ਮੁਕਾਇਆਏ
 ਰੋਜ਼ਲੜਦਿਆਂ ਭਿੜਦਿਆਂਖ਼ਾਲਸੇਨੇ ਪੂਰਾਇਕਮਹੀਨਾ ਲੰਘਾਇਆਏ
 ਦਾਣਾਘਾਹ ਫੇਰ ਆਣਕੇ ਮੁੱਕ ਗਿਆ ਭੁੱਖ ਸਭਨੂੰ ਬੁਰਾ ਸਤਾਇਆਏ
 ਲੱਗੇ ਮਰਨ ਭੁੱਖੇ ਜਦੋਂ ਸਿੰਘ ਸਾਰੇ ਆਣ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਫੇਰ ਅਕਾਇਆਏ
 ਬਾਜਸਿੰਘ ਨੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਨਾਲ ਗੁੱਸੇ ਉੱਤੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਆਖ ਸੁਨਾਇਆਏ
 ਅੱਜ ਗਈ ਕਿੱਥੇ ਕਰਾਮਾਤ ਤੇਰੀ ਕਿੱਥੇ ਬੀਰਾਂ ਨੂੰ ਘੱਲ ਛੁਪਾਇਆਏ
 ਕਰ ਚੁੱਪ ਮਜ਼ੇ ਨਾਲ ਬੈਠ ਰਿਹੋਂ ਸਾਨੂੰ ਵਿਚ ਕੁਫੰਗ ਫਸਾਇਆਏ
 ਸਾਡੀ ਸੌਂਪਣਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰੀ ਤੈਨੂੰ ਤੇਰਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਲੜ ਫੜਾਇਆਏ
 ਕਰਾਮਾਤ ਕੋਈ ਕਢ ਵਖਾਲਏਥੇ ਭੁੱਖੇਮਰਨ ਲੱਗੇ ਕਾਲ ਆਇਆਏ
 ਗੱਲਾਂ ਵਾਵੀਆਂ ਟੇਫੀਆਂ ਕਰਸਿੰਘਾਂ ਗੁੱਸਾ ਬੰਦੇਨੂੰ ਆਨ ਝੜਾਇਆਏ
 ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਗਈ ਰਾਤ ਉੱਠ ਬੰਦੇ ਇਕੋਵਾਰ ਹੱਲਾ ਕਰਵਾਇਆਏ
 ਸਿੰਘਾਂਧੂਹ ਭਗੌਤੀਆਂ ਹੱਥਲਈਆਂ ਜਾ ਸੁੱਤਿਆਂ ਤਾਈਂ ਦਬਾਇਆਏ

ਮਾਰਮਾਰਕੇ ਫੌਜ ਤਬਾਹ ਕੀਤੀ ਨਾਲ ਗੁੱਸੇ ਓਹ ਜੰਗ ਮਚਾਇਆਏ
 ਚੜ੍ਹਮੁਰਦਿਆਂਦੇ ਉਤੇ ਗਏਮੁਰਦੇ ਵੱਡਾ ਲਹੂਦਾ ਵਹਿਨ ਵਗਾਇਆਏ
 ਚੁਣ ਚੁਣ ਬੰਦੇ ਸਰਦਾਰ ਮਾਰੇ ਅੱਗੇ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਨਸਾਇਆਏ
 ਪਿੱਛੋਂ ਹੋਰ ਭੀ ਖਾਨ ਲੈ ਫੌਜ ਪਹੁੰਚੇ ਦੇ ਤੁਰਕ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਬਾਇਆਏ
 ਪਈ ਆਨ ਤਲਵਾਰਦੀ ਮਾਰਗਾੜੀ ਕੁਝ ਅੰਤ ਹਸਾਬ ਨ ਆਇਆਏ
 ਦੋਹਾਂਪਾਸਿਆਂਥੋਂ ਹੋਇਆਭੇੜਚੰਗਾ ਬੰਦੇ ਸਿੰਘਾਂਨੂੰ ਆਖ ਸੁਨਾਇਆਏ
 ਅੱਜਖਾਲਸਾ ਜੰਗਚਮਕੌਰ ਵਾਲਾ ਹੈਜੇ ਦਿਨ ਇਹਖੂਬ ਸੁਹਾਇਆਏ
 ਦਿਨ ਅੱਜਦੇਈ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਨੇ ਸੀਸ ਦੇਕੇ ਧਰਮ ਬਚਾਇਆਏ
 ਜਿਹੜਾ ਅੱਜਦੇ ਦਿਨ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਵੇ ਸਤਗੁਰਾਂਨੇ ਆਪ ਫਰਮਾਇਆਏ
 ਸਿੰਧਾ ਜਾਏਗਾ ਵਿਚ ਸੂਰਗ ਦੇ ਓਹ ਦਸਮੇਸ ਜੀਦੇ ਮਨ ਭਾਇਆਏ
 ਇਹ ਸੁਣਦਿਆਂ ਸਿੰਘਾਂਦੇ ਅੰਗ ਫਰਕੇ ਸੱਤਿ ਸ੍ਰੀਅਕਾਲਗਜਾਇਆਏ
 ਮੁੱਢੇ ਵਾਢ ਤਲਵਾਰਦੀ ਧਰ ਦਿੱਤੀ ਖੌਫ ਦਿਲਾਂ ਥੋਂ ਦੂਰ ਉਡਾਇਆਏ
 ਰੌਲਾ ਮੱਚਿਆ ਰਹੀ ਨ ਸੁੱਧਕਾਈ ਉੱਡੀ ਧੂੜ ਹਨੇਰ ਆ ਛਾਇਆਏ
 ਆਪੋ ਵਿਚ ਕਈ ਲੜ ਕੱਟ ਮੋਏ ਸੁੱਝੇ ਆਪਣਾ ਨਹੀਂ ਪਰਾਇਆਏ
 ਫਿਰੇ ਖਾਲਸਾ ਖੇਡਦਾ ਮਸਤ ਹੋਲੀ ਘੱਟਾ ਜੰਗਦੇ ਵਿਚ ਧੁਮਾਇਆਏ
 ਫੌਜ ਸ਼ਾਹੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਉਖੇੜ ਦਿੱਤਾ ਅੱਗੇ ਲਾਕੇ ਪਿੱਛਾਂ ਭਜਾਇਆਏ
 ਸੱਤਾਂਕੋਹਾਂ ਤੋੜੀਸਿੰਘਗਏ ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛਾਂ ਕਿਸੇ ਨ ਮੂੰਹ ਪਰਤਾਇਆਏ
 ਸ਼ਾਹੀਮਾਲਆਇਆ ਸਾਰਾ ਹੱਥ ਸਿੰਘਾਂ ਫ਼ਤੂਪਾਕੇ ਸ਼ੁਕਰ ਮਨਾਇਆਏ
 ਨਾਹਨੇਸ ਡਿਗਾ ਡਰ ਆਨ ਪੈਰੀਂ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕਸੂਰ ਬਖਸ਼ਾਇਆਏ

ਨੋਟ—ਮੁਸਲਮਾਨੀਆਂ ਤਵਾਰੀਖਾਂ ਲਿਖਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਜਦੋਂ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਤੇ ਖਾਨਖਾਨਾ ਦਾਪੁਤੋਂ
 ਲੋਹਗੜੀ ਨੂੰ ਘੇਰਾਪਾਈਬੈਠੇ ਸਨ ਤਦ ਬੰਦਾਬਹਾਦਰਸਮਾਵਿਚਾਰਕੇਬਾਦਸ਼ਾਹੀਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇਵਧਦਿਆਂ
 ਵੇਖਕੇ ਗੁਲਾਬੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਥਾਂ ਬਠਾਕੇ ਆਪ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਖਾਨਖਾਨਾ ਨੇ ਜਦ
 ਕਿਲ੍ਹੇ ਤੇ ਹੱਲਾ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਿਲ੍ਹਾ ਫੜੇ ਹੋਗਿਆ ਗੁਲਾਬੂ ਨੂੰ ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਸਮਝਕੇ ਕੈਦ ਕਰ ਬਾਦ-
 ਸ਼ਾਹ ਵੱਲ ਟੁਰ ਪਿਆ ਰਾਹ ਵਿਚ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਨਰਾਜ਼ਗੀ ਦਾ ਪਰਵਾਨਾ ਮਿਲ ਗਿਆ
 (ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤਦੋਂ ਸਵੈਰੇ ਸੀ) ਕਿ ਇਹ ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਨਹੀਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਗੁਲਾਬੂ ਤੇ ਨਾਹਨ ਦੇ
 ਰਾਜੇ ਨੂੰ (ਏਸ ਜੁਰਮ ਵਿਚ ਕਿ ਇਹ ਵਿਚੋਂ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ) ਕੈਦ ਕਰ
 ਦਿੱਲੀ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ॥

*ਲਿਆਸ਼ਾਹਜ਼ਦੇਜਾਕੇ ਸਾਹਦਿੱਲੀ ਰਾਹਵਿੱਚਨ ਪੈਰ ਠਹਿਰਾਇਆਏ ਹੋਰ ਕੱਈ ਹੋਏ ਜੰਗ ਅੰਤ ਨਾਹੀਂ ਸਿੰਘਾਂ ਜ਼ੋਰ ਦਾ ਰਾਜ ਕਮਾਇਆ ਏ ਸਾਰੇ ਲਿੱਖਾਂ ਤੇ ਬੜੀ ਕੁਤਾਬ ਵਧੇ ਏਥੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਵਧਾਇਆ ਏ ਹੋਈਆਂਰੰਡੀਆਂਲੱਖਤੁਰਕਾਨੀਆਂਨੇਸਿੰਘਾਂਜਦੋਂ ਦਾ ਹੱਥ ਉਠਾਇਆ ਏ ਲੋਹ ਗੜ੍ਹੀ ਉੱਤੇ ਛੇ ਖ਼ਾਨ ਮੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਿੰਘਾਂਮਥਾ ਡਾਹਿਆ ਏ ਜਾਲੀਦੀਨਮੋਇਆਇਸਮਾਈਲਖਾਂਭੀਰੋਸ਼ਨਖ਼ਾਂ ਭੀ ਵਿੱਚਗੁਾਇਆ ਏ ਬੈਰਮ ਖ਼ਾਂ ਸੱਆਦੱਤ ਖ਼ਾਨ ਵੱਡੇ ਹੋਰ ਖ਼ਾਨ ਸੁਬੇਗ ਉਡਾਇਆ ਏ ਰੋਣ ਰੰਡੀਆਂ ਬੈਠੀਆਂ ਲਾੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੋਗ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਛਾਇਆ ਏ ਸਤਾਰਾਂ ਸੌ ਉਨੱਤ੍ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਲੋਹਗੜ੍ਹੀਦਾ ਜੰਗ ਸੁਨਾਇਆ ਏ

ਫੇਰ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਬਹਾਦਰਸ਼ਾਹ ਪਾਸ ਪੁਕਾਰ ਕਰਨੀ ॥

ਗਿਆ ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦਾ ਜਦੋਂ ਪਰਤ ਦਿੱਲੀ ਲਏ ਖ਼ਾਲਸੇ ਥਾਂ ਸੰਭਾਰ ਸਾਰੇ ਬੇਈਮਾਨ ਜਿਹੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਗਏਸਨਚੁਣ ਚੁਣਦਿੱਤੇ ਸਿੰਘਾਂਮਾਰ ਸਾਰੇ ਸਯਦਮੁਗਲਪਠਾਨਤੇ ਹੋਰਕਾਜ਼ੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਆ ਰਲੇ ਸਰਦਾਰ ਸਾਰੇ ਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਸੈਂਕੜੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਦਿੱਲੀ ਜਾਕੇ ਕਰਨ ਪੁਕਾਰ ਸਾਰੇ ਹਾਲਹਾਲਕਚਹਿਰੀਦੇਵਿੱਚਕੀਤੀ ਅਸੀਂਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋਏ ਲਾਚਾਰ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਗੁਰੂ ਬੰਦਾ ਕਿਤੋਂ ਆਇਆ ਏ ਕੀਤੇ ਓਸਨੇ ਅਸੀਂ ਬੇਜ਼ਾਰ ਸਾਰੇ ਓਹ ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦੀ ਨਾਸ ਕਰੇ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦੇ ਸਚ ਉਚਾਰ ਸਾਰੇ ਓਹਦਾ ਕਰ ਕੋਈ ਬੰਦੋਬਸਤ ਛੇਤੀ ਢਾਹੀਂ ਮਾਰਦੇ ਵਿੱਚਦਰਬਾਰ ਸਾਰੇ ਅੱਗੇ ਫਿਰਨ ਨੱਠੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਡਰਦੇ ਜਿੰਦਾਂ ਲੈ ਘਰਬਾਰਵਸਾਰਸਾਰੇ ਰਾਤਦਿਣੇ ਨ ਲੈਣ ਆਰਾਮਦੇਂਦਾ ਰਲੇ ਦੇਸਦੇ ਸਿੱਖ ਬੁਰਿਆਰ ਸਾਰੇ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਬਰਬਾਦ ਕਰਕੱਈ ਦਿੱਤੇ ਸੁੱਟੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡਉਜਾੜ ਸਾਰੇ ਢਾਹਮਸਜਦਾਂਕੀਤੀਆਂਸਾਫ਼ਸਿੱਖਾਂ ਉੱਤੇਗੁਰਦਵਾਰੇ ਲਏ ਉਸਾਰ ਸਾਰੇ ਅੰਰਤ ਹਾਮਲਾਦੇ ਪੇਟੋਂ ਕੱਢ ਬੱਚੇ ਨਿੱਤ ਮਾਰਦਾ ਕਹਿਰ ਗੁਜ਼ਾਰ ਸਾਰੇ ਕਬੂ ਪੁੱਟਕੇ ਹੱਡੀਆਂ ਕੱਢ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਦੇ ਦੇਵੰਦਾ ਸਾੜ ਸਾਰੇ

* ਲਿਖਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦਾ ਪਿਛੇ ਰੁਸਤਮ ਦਿਲ ਖਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ ਭਲਾ ਮਾਲਕ ਬਿਨਾ ਕੌਨ ਅੱਗੇ ਹੋਕੇ ਸਰਦਾ ਹੈ ਮਗਰੋਂ ਓਹ ਭੀ ਖਿਲਰ ਪੁਲਰ ਗਏ ॥

ਫਾਹ ਮਕਬੂ ਤੇ ਹੋਰ ਖ਼ਾਨ ਕਾਹਾਂ ਕੱਢ ਮੱਯਤਾਂ ਕਰੇ ਖ਼ਵਾਰ ਸਾਰੇ
 ਪੀਰ ਕੱਬਰੋਂ ਕੱਢ ਸਫ਼ੈਰੀਏ ਜਹੇ ਕਾਫ਼ਰ ਕਰ ਸੁੱਟੇ ਅੱਗ ਡਾਰ ਸਾਰੇ
 ਕਿਤੇ ਬਾਂਗ ਸੱਲਵਾਤ ਨ ਹੋਨ ਪਾਵੇ ਏਸ ਦੇਸ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚਾਰ ਸਾਰੇ
 ਸੁੰਨਤ ਰੋਜ਼ਾ ਕੁਰਾਨ ਭੀ ਬੰਦ ਹੋਏ ਪੜ੍ਹਨ ਮਿਲੇਨਮਾਜ਼ ਨ ਸਾਰ ਸਾਰੇ
 ਗਹਿਣੇ ਰਹੇ ਨ ਔਰਤਾਂ ਪਾਸ ਕਿਤੇ ਘਰਾਂ ਦਿੱਸਦੇ ਨ ਪੈਸੇ ਚਾਰ ਸਾਰੇ
 ਤੋੜੇ ਸਤ੍ਰ ਸਾਡੇ ਹਰਮ ਖ਼ਾਨ ਭੰਡੇ ਕੀਤੇ ਓਸ ਜ਼ਾਲਮ ਬੇ ਕਰਾਰ ਸਾਰੇ
 ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਕੀਤਾ ਓਸ ਮੋਮਨਾ ਦਾ ਕੀਤੇ ਬੰਦ ਸਾਡੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਸਾਰੇ
 ਘਰੀਂ ਹਿੰਦੂਆਂਸ਼ਾਦੀਆਂ ਹੋ ਰੱਹੀਆਂ ਸਾਡੀਘਰੀਂ ਹੋਵੇ ਹਾਹਾਕਾਰ ਸਾਰੇ
 ਉਚੀ ਬਾਂਗ ਨ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੇਂਦੇ ਹਿੰਦੂ ਘੱਤਦੇ ਸੰਖ ਧੁਨਕਾਰ ਸਾਰੇ
 ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਕੇ ਬੁੱਤ ਪਰਸਤ ਸਾਰੇ ਛੈਣੇ ਫੜ ਪਾਂਦੇ ਛਨਕਾਰ ਸਾਰੇ
 ਕੱਢ ਬੋਦੀਆਂ ਤੇ ਟਿੱਕੇ ਲਾ ਮੱਥੀਂ ਹਿੰਦੂ ਫਿਰਨ ਨਡੱਰ ਬਾਜ਼ਾਰ ਸਾਰੇ
 ਤੇਰੇ ਬਾਪਦੀ ਮਿਹਨਤ ਗੱਈ ਐਵੇਂ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਏ ਓਹੋ ਵਿਹਾਰ ਸਾਰੇ
 ਉੱਮਤ ਹੋਈ ਮੁਹੰਮਦੀ ਤੰਗ ਡਾਢੀ ਸਿੰਘ ਬੋਲਦੇ ਫਿਰਨ ਜੈਕਾਰ ਸਾਰੇ
 ਕੁੱਝ ਦੀਨ ਦੀ ਕਰ ਹਮੈਤ ਸ਼ਾਹ ਹੋਵੇ ਜੱਸ ਜਿਓਂ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰ ਸਾਰੇ
 ਬੁਰੀ ਅੱਤ ਚੁੱਕੀ ਓਸ ਗੁਰੂ ਬੰਦੇ ਤੇਰੇ ਦਿੱਲ ਥੋਂ ਖ਼ੌਫ ਵਸਾਰ ਸਾਰੇ
 ਓਸ ਘੱਤਿਆ ਗਾਦ ਪੰਜਾਬ ਅੰਦ ਵੱਡੇ ਖ਼ਾਨ ਗਏ ਉਹਤੋਂ ਹਾਰ ਸਾਰੇ
 ਏਸੇਤਰ੍ਹਾਂਜੇਓਸਦਾਜ਼ੋਰ ਰਿਹਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਛੱਡ ਜਾਨ ਘਰ ਬਾਰ ਸਾਰੇ
 ਲਾ ਲਏਗਾ ਓਹ ਲਾਹੌਰ ਦਿੱਲੀ ਫੇਰ ਦੇਗਾ ਕਤਲ ਤਲਵਾਰ ਸਾਰੇ
 ਟਾ ਜੱਮਦਾ ਪੁੱਟਨਾ ਸੌਖ ਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਮੰਨ ਦੇ ਸੁਖਨ ਵਚਾਰ ਸਾਰੇ
 ਕਿਸੇ ਦਿਣ ਨੂੰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਤੈਨੂੰ ਪੁਛ ਲੈ ਬੈਠੇ ਅਹਿਲਕਾਰ ਸਾਰੇ
 ਮਾਝਮਾਲਵਾ ਓਸਦੇ ਮਗਰ ਲੱਗਾ ਹੋਏਸਿੱਖ ਓਹਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਸਾਰੇ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਉਸ ਚੁਣਕੇ ਮਾਰਦੇਣੇ ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਾਂਦੀ ਹਿੱਕਤੇਖ਼ਾਰ ਸਾਰੇ
 ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਵੈਰੀ ਸਾਡੀ ਜਾਨਦੀ ਏ ਇਹ ਗੱਲ ਮਸ਼ਹੂਰ ਚਤਾਰ ਸਾਰੇ
 ਜੇਤੂੰ ਰਿਹੋਂ ਓਹਨਾਂ ਸੰਦਾ ਪੱਖ ਕਰਦਾ ਉੱਮਤਦੇਣਰਸੂਲ ਨਘਾਰ ਸਾਰੇ
 ਝਨਾਹੋਵੇਂਗਾ ਨਬੀਰਸੂਲ ਵੱਲੋਂ ਤੈਨੂੰ ਮਿਲੇਗੀ ਸ਼ਾਹ ਧਿਰਕਾਰ ਸਾਰੇ

ਤੈਨੂੰ ਧੁਰ ਦਰਗਾਹ ਤੋਂ ਮਿਲਨ ਧੱਕੇ ਮਾਰ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਕਰੇਂ ਨ ਛਾਰ ਸਾਰੇ
ਮਾਰਨ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਨਹੀਂ ਗੁਨਾਹ ਸਾਨੂੰ ਸਗੋਂ ਕਹਿਨ ਸਵਾਬਦੀਕਾਰ ਸਾਰੇ
ਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਵੇਖ ਕਰਤਾਸ ਸਿੰਘਾ ਬੇੜਾ ਡੋਬਦੇ ਨੀ ਵਿੱਚ ਘਾਰ ਸਾਰੇ

ਕਾਜ਼ੀਆਂ ਨੇ ਮਸਲੇ ਸੁਨਾ ਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਚੜ੍ਹਾਨਾ ॥

ਲਿਆ ਘੇਰ ਮੁਲਾਨਿਆਂ ਕਾਜ਼ੀਆਂ ਨੇ ਸੁਣਮਸਲੇ ਰੱਖ ਧਿਆਨ ਸ਼ਾਹ
ਪੱਖ ਕਰੇਂ ਤੂੰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਦਾ ਹੈ ਗਜ਼ਬ ਹੋ ਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸ਼ਾਹ
ਹਿੰਦੂ ਮਾਰਿਆਂ ਮਿਲੇ ਸਵਾਬ ਸਾਨੂੰ ਹੈ ਲਿਖੜਾ ਵਿੱਚ ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਾਹ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਸੋ ਜੋ ਮਾਰੇ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਬੀਦਾ ਹੈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸ਼ਾਹ
ਜੇ ਤੂੰ ਦੀਨਦੀ ਕਰੇਂ ਹਮੈਤ ਨਾਹੀਂ ਹਾਮੀ ਭਰੇ ਰਸੂਲ ਨ ਮਾਨ ਸ਼ਾਹ
ਇਹ ਆਪ ਨਬੀ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਏਲੱਗੇ ਸੱਚ ਦੀ ਅਸੀਂ ਸੁਨਾਨ ਸ਼ਾਹ
ਤੇਲ ਲਾ ਬਾਂਹ ਤਿਲਾਂਦੇਵਿੱਚ ਦੇਵੇ ਜਿੱਨੇਤਿਲ ਉਹਨੂੰਲੱਗਜਾਨ ਸ਼ਾਹ
ਕਾਫ਼ਰ ਓਤਨੇ ਗਿਨ ਜੇ ਨ ਮਾਰੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸ਼ਾਹ
ਰੱਬ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਤੇਰੇ ਹੱਥ ਦਿੱਤੀ ਅੱਜ ਮੁਲਕ ਦਾ ਤੂੰ ਸੁੱਲਤਾਨ ਸ਼ਾਹ
ਤੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਏ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਤੂੰ ਰਹੇ ਹਿੰਦ ਦਾ ਨਹੀਂ ਨਸ਼ਾਨ ਸ਼ਾਹ
ਸੱਚਾਹੋਤੂੰ ਨਬੀ ਰਸੂਲ ਵੱਲੋਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਸ਼ਾਹ
ਬੀੜਾ ਚੁੱਕ ਮੁਕਾਦੇਹ ਅਲਖ ਵਿੱਚੋਂ ਤੇਰੇਹੈਨ ਪਿੱਛੇ ਸਾਰੇ ਖਾਨ ਸ਼ਾਹ
ਤੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦਾ ਕੀ ਲਿਹਾਜ਼ ਪਿਆ ਲੱਗੋਂ ਓਸਦਾ ਸਿੱਖ ਸਦਾਨ ਸ਼ਾਹ
ਕਿਹੜੀ ਖੁੱਭਣੀਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਗਿਆ ਸੱਚਦੱਸਤੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਜ਼ਬਾਨ 'ਹਾ
ਮੁਸਲਮਾਨਮੰਨੇ ਪੀਰ ਹਿੰਦੂਆਂਦਾ ਏਸ ਗੱਲਤੋਂ ਅਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਸ਼ਾ
ਪਤਾਲੱਗਦਾਨਹੀਂ ਕਿਹੜਾ ਹੈ ਕੀਤਾ ਤੇਰੇ ਸਿਰਤੇਗੁਰੂ ਅਹਿਸਾਨ ਸ਼ਾਹ
ਤੂੰ ਨਿੱਤ ਆਖੇਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਮੈਨੂੰ ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘਆਨ ਸ਼ਾਹ
ਤੇਰੇਘਰਦੀਨਹੀਂ ਸੀਬਾਦਸ਼ਾਹੀਜ਼ਰਾਸੋਚਕਿਉਂ ਹੋਇਓਂ ਅੰਵਾਨ ਸ਼ਾਹ
ਹਿੰਦੂ ਪੀਰ ਦਾ ਤੂੰ ਮੁਰੀਦ ਹੋਇਓਂ ਤੈਨੂੰ ਕਰੇ ਮਖੌਲ ਜਹਾਨ ਸ਼ਾਹ
ਬਦਾਸ਼ਾਹ ਸਾਰੇ ਤੈਨੂੰ ਕਰਨ ਠੱਠਾ ਨਾਲ ਰੱਮਜਾਂ ਗੱਲ ਉਡਾਨ ਸ਼ਾਹ
ਚੜ੍ਹ ਹੋ ਦਲੇਰ ਤੂੰ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਤੇ ਕੱਠੇ ਕਰ ਵਜ਼ੀਰ ਦੀਵਾਨ ਸ਼ਾਹ

ਤੇਰੇਪਾਸਵੱਡੇ ਕਈ ਤੋਪਖਾਨੇ ਤਖਤਾ ਜਿਮੀਂਦਾ ਫੜਉਲਟਾਨ ਸ਼ਾਹ
 ਬੰਦਾ ਚੀਜ਼ ਕੀਏ ਭਲਾ ਤੁਧ ਅੱਗੇ ਤੂੰ ਬਲੀ ਵੱਡਾ ਤੇਜ਼ ਵਾਨ ਸ਼ਾਹ
 ਤੇਰੇਮੁਗਲ ਪਠਾਨ ਨੇਬਾਜ਼ ਭੁੱਖੇ ਕੂੰਜਾਂ ਵਾਂਗ ਸਿੰਘਾਂ ਤਾਈ ਖਾਨ ਸ਼ਾਹ
 ਬੀਰ ਬਾਰ ਐਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਝੂਠੀਆਂਨੇ ਹਿੰਦੂ ਲੋਕ ਯਕੀਨ ਰਖਾਨ ਸ਼ਾਹ
 ਜੇਕਰ ਹੋਣ ਭੀ ਤੇ ਫੇਰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਵੇਖੀਂ ਚੱਲਕੇ ਹੱਥ ਮੈਦਾਨ ਸ਼ਾਹ
 ਇਸਮ ਸੈਫੀਆਂ ਪੜ੍ਹਕੇਫੂਕ ਦੱਈਏ ਸਾਥੋਂ ਭੱਜਕੇ ਜਾਨ ਛਪਾਨ ਸ਼ਾਹ
 ਪੜ੍ਹਦੇ ਜਾਂ ਗੇ ਆਇਤਾਂ ਨਾਲ ਤੇਰੇ ਬੀਰ ਕਦੇ ਨ ਮੂੰਹ ਦਖਾਨ ਸ਼ਾਹ
 ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੈਂਕੜੇ ਕਰ ਲੱਗੇ ਵੱਲ ਪੰਜਾਬ ਝੜਾਨ ਸ਼ਾਹ
 ਮਾਖੇਕਾਜ਼ੀਆਂ ਲੱਗ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਦੇਹੋਹੋਣ ਲੱਗਾ ਬਈਮਾਨ ਸ਼ਾਹ

ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਦੀ ਝੜਾਈ ਦਿੱਲੀਓਂ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਉੱਤੇ ॥

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਝੱਟ ਪੱਟ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਜਾਵਨੇ
 ਫੌਜਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਕੱਢੀਆਂਨੇ ਲੜ ਸਿੰਘਾਂਤੋਂ ਮੁਲਕ ਫੁਡਾਵਨੇ
 ਝੰਡਾਹੈਦਰੀ ਕੱਢਿਆ ਬਾਦਸ਼ਾਹਨੇ ਦੀਨ ਮਜ਼ਹਬਦਾ ਜੰਗ ਮਚਾਵਨੇ
 ਝੱਟ ਲੈਸ ਕੀਤੇ ਸਾਰੇ ਤੋਪ ਖਾਨੇ ਸਿੱਕਾ ਗੋਲੀ ਬਾਰੂਦ ਚਲਾਵਨੇ
 ਹਾਥੀ ਘੋੜਿਆਂ ਪੈਦਲਾਂ ਅੰਤਨਾਹੀਂ ਫੌਜਾਂ ਚੱਲੀਆਂ ਧੂੜ ਧੁਮਾਵਨੇ
 ਕਰਾਬੀਨਬੰਦੂਕਤੇ ਰਹਿਕਲੇਭੀ ਤੀਰਬਰਛੀਆਂ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂਘਾਵਨੇ
 ਮੁਸਲਮਾਨਤੇ ਮੁਗਲ ਪਠਾਨ ਚੱਲੇ ਹੋਰ ਕਈ ਜਾਤਾਂ ਭੜਥੂ ਪਾਵਨੇ
 ਕੱਠ ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦੀ ਚੱਲਿਆ ਹੋ ਵੱਖੋ ਵੱਖ ਕੀ ਜਾਤ ਗਨਾਵਨੇ
 ਉੱਚੁੜਤੇਧਰਤ ਭੁਚਾਲ ਆਇਆ ਸ਼ਾਹ ਚੱਲਿਆ ਜੋਰ ਦਖਾਵਨੇ
 ਜੀਸਯਦਮੁਲਾਣਿਆਂਪੀਰਫਕਰਾਂਹਾਜੀ ਨਾਲ ਲਏ ਅੱਗੇ ਡਾਵੁਨੇ
 ਝੁੱਦੇਸੈਫੀਆਂਨਾਲਕਲਾਮਜਾਂਦੇ ਲਿਖਦੇ ਨਕਸ਼ ਪਾ ਅੱਗਧੁਖਾਵਨੇ
 ਅੱਗੇ ਸੈਂਕੜੇ ਚਾ ਕੁਰਾਨ ਕੀਤੇ ਸ਼ਾਹ ਆਪਨਾ ਆਪ ਬਚਾਵਨੇ
 ਕੂਚਦਿੱਲੀਓਂਕਰ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੇ ਰਹਿੰਦਾ ਆਬ ਦਾਨਾ ਆਯਾਖਾਵਨੇ
 ਧੌਸਾਚੱਲਿਆਮਾਰਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਦਾ ਗਿਲਾ ਮਟਾਵਨੇ

ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਖਤ ਲਿਖਨਾ ਵੱਲ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ॥

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸੋਚ ਹੋਈ ਕੀਤੀ ਦਿਲ ਥੀਂ ਇਹ ਵਚਾਰ ਭਾਈ
ਆਖੇ ਲਗ ਕੇ ਸਯਦ ਮੁਲਾਣਿਆਂ ਦੇ ਹੋ ਪਿਆ ਹਾਂ ਮੈਂ ਤਿਯਾਰ ਭਾਈ
ਅੱਗੇ ਦੱਸੀ ਦਾ ਬੁਰੀ ਬਲਾ ਬੰਦਾ ਵਲੀ ਪੀਰ ਕਰਾਮਾਤ ਦਾਰ ਭਾਈ
ਮੱਤ ਖਾ ਗੁੱਸਾ ਘੱਲ ਬੀਰ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਝੱਟ ਦੇਵੇ ਫੜ ਮਾਰ ਭਾਈ
ਓਹਦੇ ਨਾਲ ਨ ਮੈਂ ਵਗਾੜ ਕਰਾਂ ਕਿਤੇ ਮਰਾਂ ਨ ਹੋ ਖਵਾਰ ਭਾਈ
ਇਹਨਾਲੋਕਾਂ ਦਾ ਜਾਇਗਾਕੀ ਪਿੱਛੋਂ ਇਹ ਸੁੱਖਾਂ ਦੇਨੇ ਸਾਰੇ ਯਾਰ ਭਾਈ
ਨਾਲ ਸਾਧਦੇ ਲੜ ਕੀ ਖੱਟਨਾ ਮੈਂ ਓਹਨੂੰ ਜਿੱਤਕੀ ਲਾਂ ਸਵਾਰ ਭਾਈ
ਕਿਤੇ ਬਹਿਨ ਜੋਗਾ ਮੁੜ ਰਹਾਂਗਾ ਨ ਜੇ ਖਾ ਆਇਆ ਓਹਤੋਂ ਹਾਰ ਭਾਈ
ਬਣੀ ਸੱਪ ਚੰਦ ਦੀ ਗੱਲ ਆਕੇ ਹੋਇਆ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬੜਾ ਬੇਜ਼ਾਰ। ਭਾਈ
ਖਤ ਲਿੱਖ ਜਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵੱਲ ਬੰਦੇ ਜਦੋਂ ਗਏ ਕੋਲੋਂ ਅਹਿਲਕਾਰ। ਭਾਈ
ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਕਰਾਂ ਸਲਾਮ ਪਹਿਲੇ ਅੱਗੇ ਲਿੱਖੇ ਦਾ ਕਰੀ ਇਤਬਾ ਰਭਾਈ
ਜਿਹੜੇ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਿੱਖ ਸਦਾ ਵੰਦਾ ਤੂੰ ਮੈਂ ਭੀ ਓਸੇ ਦਾ ਤਾਬਿਆ ਦਾਰ ਭਾਈ
ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਗੁਰ ਭਾਈ ਸਾਨੂੰ ਚਾਹੀ ਦਾ ਰੱਖਨਾ ਪਿਆਰ ਭਾਈ
ਵੀਰਾਂ ਵਾਂਗ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਰਲ ਬੰਗੀਏ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਨ ਹੋਏ ਤੱਕ ਰਾਰ ਭਾਈ
ਬਖਲਾਫ ਕਦੇ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਜੀ ਮੈਂ ਹੋਵਾਂ ਨ ਕਰਾਂ ਇੱਕ ਰਾਰ ਭਾਈ
ਭਾਈ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਆਪਣੇ ਮੈਂ ਬਾਬਾ ਬਾਬਰ ਇੱਕੋ ਘਰ ਬ ਰਭਾਈ
ਤੈਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਗਏ ਕਰਾਮਾਤ ਗੁਰ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਕਰ ਗਏ ਤਾਜ ਦਾਰ ਭਾਈ
ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਰੱਖੀਏ ਮੇਲ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕੋ ਘਰ ਦੇ ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਦਾਰ ਭਾਈ
ਇੱਕ ਅਰਜ਼ ਕਰਾਂ ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਮੈਂ ਹੋਕੇ ਤੁਸਾਂ ਅੱਗੇ ਮਿਨਤ ਦਾਰ ਭ
ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਵਿਚ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਜੀ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਰਾਜ ਦਰ ਬਾਰ ਭਾਈ
ਹੈਨ ਮਕਬਰੇ ਸਾਡਿਆਂ ਵੱਡਿਆਂ ਦੇ ਕਈ ਮਸਜਦਾਂ ਹੋਰ ਮਜ਼ਾਰ ਭਾਈ
ਚਾਹੁੰਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਦੀਦਾਰ ਕੀਤਾ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤ ਦੇ ਸ਼ੌਂਕ ਨੂੰ ਧਾਰ ਭਾਈ
ਜੇ ਕਹੋ ਸਰੰਦ ਦੇ ਰਾਹ ਹੋ ਕੇ ਕਰਾਂ ਦੇਸ ਦਾ ਸੈਰ ਸ਼ਕਾਰ ਭਾਈ
ਅੱਧਾ ਮੁਲਕ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਬਖਸ਼ ਦਿਹੋ ਪਾਸ ਰੱਖ ਲਓ ਤੁਸੀਂ ਪਹਾੜ ਕਾਝ

ਸਕਰ ਆਗਿਆਦਿਹੋ ਤਾ ਚੱਲਆਵਾਂ ਮੈਂ ਆਪਦਾ ਕਰਨਦੀਦਾਰ ਭਾਈ
 ਨਹੀਤਾਂਚਲਾਜਾਵਾਂ ਲਾਂਭ ਲਾਂਭ ਹੋਕੇ ਵੱਲ ਸ਼ੈਹਰ ਲਾਹੌਰਸਧਾਰ ਭਾਈ
 ਜੋਲਿਖ ਘੱਲੋ ਸੋਈ ਕਰਾਂਗਾ ਮੈਂ ਰਹਾਂ ਤੁਸਾਂਦਾ ਆਗਿਆ ਕਾਰ ਭਾਈ
 ਚਿੱਠੀਬਾਦਸ਼ਾਹਨੇਬੰਦੇਵੱਲਲਿੱਖੀਲੈਕੇਪਹੁੰਚਿਆ ਇਕ ਅਸਵਾਰ ਭਾਈ
 ਬੰਦੇ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਖਤ ਪੜ੍ਹਾ ਡਿਠਾ ਕੀਤਾ ਮਨ ਦੇ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਭਾਈ
 ਓਸੇ ਵਕਤ ਜਵਾਬ ਇਹ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਬੰਦੇ ਹੋਕੇ ਖੂਬ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਭਾਈ
 ਤੇਰਾ ਲਿਖਜਾ ਸ਼ਾਹ ਮਨਜ਼ੂਰ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਚਿੱਤ ਆਵੇ ਕਰਤਾਰ ਭਾਈ
 ਸਿੱਖ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਲਿੱਖਜਾ ਤੂੰ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈਂ ਸ਼ਰਮ ਸਾਰ ਭਾਈ
 ਮਲਾ ਆ ਲਾਹੌਰ ਬੇ ਖੰਫ ਦਿਲਬੀਂ ਕਰੀਂ ਕਿਧਰੇ ਮੂਲਨਰਾਰ ਭਾਈ
 ਜੇ ਬੱਈਮਾਨੀ ਕੁੱਝ ਕੀਤੀਓ ਈ ਫੇਰ ਮਰੇਂਗਾ ਹੋ ਖਵਾਰ ਭਾਈ
 ਜੰਗੀਨੀਤਕਰਸੈਂਤੰਗੀਪਾ ਲੈ ਸੈਂ ਇਹ ਰਿਹਾ ਤੇਰੇ ਅਖ਼ਤਿਆਰ ਭਾਈ
 ਮੈਵੇਂ ਭੁੱਲਨਤੂੰ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਬਿਨਾ ਮਤਲਬੋਂ ਕੋਈ ਨ ਯਾਰ ਭਾਈ

ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਤੇ ਕਿਤੇ ਕਿਤੇ ਜੰਗ ਹੋਣੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਲ ॥

ਅੱਧਾ ਮੁਲਕ ਪੰਜਾਬਦਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਪਾਸਾ ਰੱਖਜਾ ਆਪ ਪਹਾੜ ਦਾ ਦੇ
 ਸਿੱਖ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਜਾਣਕੇ ਬਖਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹਨੂੰ ਮੁਲਕ ਉਤਾਰਦਾਏ
 ਆਪਜਾ ਡੇਰੇ ਲਾਏ ਵਿਚ ਨੀਹਲ ਬੰਨਾ ਰੱਖ ਬਿਆਸਾ ਬੋਂ ਪਾਰਦਾਏ
 ਦੁਆਬੇਦੂਨਜੱਸਵਾਲਦਾ ਇਰਦਗਿਰਦਾ ਲੋਹਗੜ੍ਹੀਤੇ ਫੌਜ ਉਤਾਰਦਾਏ
 ਹੋਰ ਪਾਸ ਤ੍ਰਾਵੜੀ ਰੱਖ ਲਈ ਬਾਕੀ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਬੋਂ ਵਾਰਦਾਏ
 ਦੇਸਜਿੱਤਿਆਬਖਸ਼ਿਆਬਾਦਸ਼ਾਹਨੂੰ ਪੱਕਾਰਿਹਾਉਹਕੌਲਇਕਰਾਰਦਾਏ
 ਖਤ ਵੇਖਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕੂਚ ਕੀਤਾ ਖੰਫ ਫੇਰ ਭੀ ਨਹੀਂ ਵਸਾਰਦਾਏ
 ਅਮੀਨ ਖਾਨ ਮੁਹਾਬਤ ਖਾਨ ਤਾਈਂ ਫੌਜਦਾਰ ਕਰ ਬੀਸ ਹਜ਼ਾਰਦਾਏ
 ਤੁਸੀਂ ਲਾਂਭ ਰਹਿ ਬੰਦੇ ਦੀ ਰੋਕਰੱਖੋ ਪਕੜੋ ਦਾ ਲੱਗੇ ਇਹਸਖਾਰਦਾਏ
 ਆਪ ਕਰ ਲਾਹੌਰ ਨੂੰ ਕੂਚਆਇਆ ਪਿਆਖੰਫ ਬੰਦੇਵਾਲਾ ਮਾਰਦਾਏ
 ਫੇਰ ਘੇਰਿਆ ਜਾ ਲੋਹਗੜ੍ਹੀ ਤਾਈਂ ਤੋਪਾਂ ਬੀੜ ਗੋਲੇ ਰੱਖ ਮਾਰਦਾਏ
 ਸੁੱਖਾਸਿੰਘ ਭਾਈ ਬਾਜਸਿੰਘ ਦਾਸੀ ਵੱਡਾ ਸੂਰਮਾ ਧਨੀ ਤਲਵਾਰਦਾਏ

ਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜਤੇ ਬਿਜਲੀ ਵਾਂਗ ਟੁੱਟਾ ਵਾਂਗਸ਼ੇਰਦੇ ਸਿੰਘ ਲੱਲਕਾਰਦਾਏ
ਆਖਰਧਰਮਤੇ ਹੋ ਸ਼ਹੀਦਤਿੱਗਾ ਕਈਆਂਸਿੰਘਾਂ ਸਨੇ ਜਾਨ ਵਾਰਦਾਏ
ਬਾਹਰ ਤੁਰਕਤੇ ਅੰਦ੍ਰੇਂ ਸਿੰਘ ਲੜਦੇ ਰੱਖਆਸਰਾ ਇਕ ਕਰਤਾਰਦਾਏ
ਰਸਦਬਸਦਜਾਨੀ ਬਾਹਰੋਂਬੰਦਹੋਈ ਫੌਜਕਿਲ੍ਹੇਦੇ ਗਿਰਦ ਉਤਾਰਦਾਏ
ਜਦੋਂ ਅੰਦ੍ਰੇਂਆਨ ਸਮਾਨ ਮੁੱਕਾ ਡਾਢਾ ਵਰਤਿਆ ਕਹਿਰ ਕਹਾਰਦਾਏ
ਸਿੰਘ ਬੰਦੇ ਦੀ ਵਿਚ ਉਡੀਕ ਬੈਠੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦੇ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰਦਾਏ
ਬੰਦਾਕਿਤੋਂਨਬਹੁੜਿਆਆਨਕੇਜਾਂ ਬਣਿਆਂਸਿੰਘਾਂਨੂੰਵਕਤਲਾਚਾਰਦਾਏ
ਛੱਡਗਏ ਓੜਕ ਕਿਲ੍ਹਾ ਤੰਗ ਆਕੇ ਰੱਖ ਆਸਰਾ ਚੰਬੇ ਦੀ ਧਾਰਦਾਏ
ਖਾਨ ਦੇਨ ਵਧਾਈਆਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹਨੂੰ ਕਹਿਨ ਤੁੱਧਤੇ ਫਜ਼ਲ ਸਤਾਰਦਾਏ
ਸ਼ੱਮਸ ਖਾਂ ਵਜ਼ੀਦ ਖਾਂ ਦੀਨ ਜਾਲੀ ਵੱਡਾ ਖਾਨ ਮੁਹੱਬਤ ਕਾਰਦਾਏ
ਇਹ ਸੱਭੇ ਕਸੂਰਦੇ ਰਹਿਨ ਵਾਲੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਕੰਮ ਖਾਰਦਾਏ
ਮਹਾਵਤਖਾਂ ਫਜ਼ੁੱਲਾਖਾਂ ਖਾਨਰੁਸਤਮ ਜਹਾਂਖਾਨਨੂੰ ਮਾਨਬਲਕਾਰਦਾਏ
ਰਹਿਨ ਵਾਲੇ ਸਨ ਇਹ ਤ੍ਰਾਵੜੀ ਦੇ ਜਾਨ ਚੁਗਲ ਖੁਦਾ ਫਟਕਾਰਦਾਏ
ਮੁੱਲਾਂ ਮੀਰ ਮੁਹੰਮਦ ਖਾਨ ਸ਼ੱਮਸ ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਬੇਟਾ ਅਹਿਲਕਾਰਦਾਏ
ਅਤਾਉਲਾਖਾਂ ਇਹ ਬੱਜਵਾੜੀਏਸਨ ਖਾਨ ਖੱਟਿਆ ਦਗੇ ਵਿਹਾਰਦਾਏ
ਬਾਦਸ਼ਾਹਨੂੰ ਇਹ ਸਖਾਲ ਲਿਆਏ ਸ਼ਾਹ ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵੰਗਾਰਦਾਏ
ਪਿਛਾਂਪਰਤਕੇ ਆਪ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਕਦਮਵਿਚ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਧਾਰਦਾਏ

ਬਹਾਦਰਸ਼ਾਹ ਨੇ ਲਾਹੌਰ ਬੀਮਾਰ ਹੋਕੇ ਮਰ ਜਾਨਾ ॥

ਸੂਬੇ ਰਹੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੰਗ ਕਰਦੇ ਤਿੰਨ ਮਾਹ ਇਹੋ ਤਕਰਾਰਹੋਇਆ
ਸਿੰਘਾਂਫੌਜਦਾਬੜਾ ਨੁਕਸਾਨਕੀਤਾ ਪੈਕੇ ਟਾਕਰਾ ਜੰਗ ਕਈਵਾਰ ਹੋਯਾ
ਸ਼ਾਹੀਫੌਜਦੇ ਸਿੰਘ ਨ ਹੱਥਅੰਦੇ ਹਰਜਾਬਾਦਸ਼ਾਹਦਾ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰਹੋਇਆ
ਕਈਵਾਰਸਿੰਘਾਂ ਛਾਪੇ ਮਾਰਲੁੱਟੇ ਜਿੱਥੇ ਪਏ ਹੱਲਾ ਪੁਰਕਾਰ ਹੋਇਆ
ਘੱਟਾ ਛਾਣਮੁੜੀਪਿਛਾਂਫੌਜਸਾਰੀ ਘਾਟਾਸਿੰਘਾਂਦੀਨਾਲਤਲਵਾਰਹੋਇਆ
ਕੰਟਉਨ੍ਹਾਂਦਾਕਰੇਚਾ ਵਾਲਵਿੰਗਾ ਵੱਲਜਿਨ੍ਹਾਂਦੇਆਪ ਕਰਤਾਰ ਹੋਇਆ
ਓਧਰਸ਼ਾਹਲਾਹੌਰਦੇ ਵਿੱਚ ਪੁੱਜਾ ਨਾਲ ਤਾਪਦੇ ਆਨਬੀਮਾਰ ਹੋਇਆ

ਸਾਰੇ ਵੈਦ ਹਕੀਮ ਲਾ ਜ਼ੋਰ ਥੱਕੇ ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਆ ਬੜਾ ਲਾਚਾਰ ਹੋਯਾ
 ਓਹਦਾ ਅੱਨਪਾਣੀ ਮੁੱਕਾ ਜੱਗ ਉੱਤੇ ਕਾਲਸਿਰਤੇ ਆਨ ਅਸਵਾਰ ਹੋਇਆ
 ਜਮਰਾਜ ਦੇ ਦੂਤ ਭੀ ਲੈਨ ਆਗਏ ਬੰਨ੍ਹ ਬਿਸਤ੍ਰਾ ਸ਼ਾਹਤਿਆਰ ਹੋਇਆ
 ਛੱਡ ਚੱਲੜਾ ਦੰਗ ਦਵਾਲ ਸਾਰੇ ਰੂਹ ਬੁੱਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਉਡਾਰ ਹੋਇਆ
 ਵਿਚ ਦੇਸ ਦੇ ਆਣਕੇ ਸੋਗ ਪਿਆ ਘਰੀਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਹਾਹਾਕਾਰ ਹੋਇਆ
 ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਮਾਰਿਆ ਸ਼ਾਹ ਬੰਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੰਸਾਰ ਹੋਇਆ
 ਬੀਰ ਘੱਲ ਮਰਵਾਇਆ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਭੀ ਨਹੀਂ ਆਜ਼ਾਰ ਹੋਇਆ
 ਡਰ ਉੱਠਿਆ ਬੰਦੇ ਤੋਂ ਮੁਲਕ ਸਾਰਾ ਬੜਾ ਬੀਰ ਵਲੀ ਸਿੱਧ ਜਾਹਰ ਹੋਇਆ
 ਹਰ ਮੁਲਕ ਵਲੈ ਤਹਰ ਸ਼ਹਿਰ ਅੰਦਰ ਮਰਨਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਹੋਯਾ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਪਿਛੋਂ ਵਾਲੀ ਤਖ਼ਤ ਦੇ ਜੋ ਝਗੜਾ ਘੱਤ ਬੈਠੇ ਤੱਕ ਰਾਰ ਹੋਇਆ
 * ਸਤਾਰਾਂ ਸੌ ਉਨੱਤਵਾਂ ਸਾਲ ਹੋਸੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਵਿਚ ਵਗਾੜ ਹੋਇਆ
 ਅੰਤ ਮੁਲਕ ਦਾ ਵਾਰ ਸੀ ਤਖ਼ਤ ਉੱਤੇ ਬੇਟਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਜਹਾਂਦਾਰ ਹੋਇਆ
 ਰੌਲਾ ਮੱਚ ਗਿਆ ਵਿਚ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਆਕੀ ਥਾਂ ਥਾਂ ਤੇ ਫੌਜ ਦਾਰ ਹੋਇਆ
 ਸੂਬੇ ਰਾਜ ਵਾੜੇ ਗਏ ਵਿਗੜ ਨਾਜ਼ਮ ਆਕੇ ਜੰਗ ਦਾ ਗਰਮ ਬਾਜ਼ਾਰ ਹੋਇਆ
 ਬੰਦੇ ਬਸਤ ਦੇ ਵਿਚ ਆਖਲ ਲਪਿਆ ਡਾਢਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਆਨ ਬੇਜ਼ਾਰ ਹੋਯਾ
 ਦਾ ਫੱਬ ਗਿਆ ਤਦੋਂ ਖ਼ਾਲਸੇ ਦਾ ਬੰਦਾ ਵਿਚ ਰੌਲੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋਯਾ
 ਜਮਨਾ ਅਟਕ ਤੋੜੀ ਘੋੜਾ ਫੇਰ ਲਿਆ ਸਾਰਾ ਦੇਸ ਪੰਜਾਬ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਇਆ
 ਵਿਚ ਪੰਜਾਂਦਰ ਯਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਲਕ ਜੇੜ੍ਹਾ ਸਾਰਾ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਆਖਤ ਜਾਰ ਹੋਇਆ
 ਬੇੜਾ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਡੁੱਬਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਫੇਰ ਧਰਮ ਦਾ ਆਣ ਜੈਕਾਰ ਹੋਇਆ
 ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਏਸ ਰੌਲੇ ਵਿਚ ਮੁਲਕ ਦਬਾਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਜਾਨਾ ਤੇ ਆਪ ਚਲਿਆ ਜਾਨਾ
 ਵਾਸਤੇ ਸੈਰ ਦੇ ॥

ਦਿੱਲੀ ਤਖ਼ਤ ਉੱਤੇ ਜਹਾਂਦਾਰ ਬੈਠਾ ਦਰਜਾ ਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਓਸਨੇ ਪਾ ਲਿਆ
 ਸੂਬੇ ਵਿਗੜ ਖਲੇ ਓਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਜੰਗ ਕਰਨ ਤੇ ਮਤਾ ਪਕਾ ਲਿਆ
 ਮੰਨੇ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਈ ਭੀ ਦੇਸ ਅੰਦ੍ਰ ਟਕਾ ਨਾਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਆਪ ਖਾ ਲਿਆ
 ਪਿਆ ਮੁਲਕ ਸਾਰੇ ਵਿਚ ਗਦੂ ਆਕੇ ਦਾ ਆਪਣਾ ਬੰਦੇ ਨੇ ਲਾ ਲਿਆ

* ਸੰਨ ਸਤਾਰਾਂ ਸੌ ਬਾਰਾਂ ਈਸਵੀ ਨੂੰ ਵੰਬਰ ਦੀ ਪੰਜ ਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਏਸ ਜਹਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗਿਆ (ਮਰਗਿਆ)

ਗਰਦੀ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬਦੇ ਘੱਤਦਿੱਤੀ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰਦੇ ਮੁਲਕ ਦਬਾ ਲਿਆ
 ਵੇਲਾ ਵੇਖਕੇ ਸਿੰਘ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋਏ ਖੰਡਾ ਖਾਲਸੇ ਨੇ ਚਮਕਾ ਲਿਆ
 ਹਰਦੁਵਾਰ ਥੋਂ ਲੈਕੇ ਅਟਕ ਤੋੜੀ ਘੋੜਾ ਮੁਲਕਦੇ ਵਿਚ ਫੇਰਾ ਲਿਆ
 ਮਾਰ ਕੁੱਟ ਕੱਢੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੇਸੋਂ ਸਿੱਕਾ ਆਪਣਾ ਫੇਰ ਜਮਾ ਲਿਆ
 ਥਾਂ ਥਾਂ ਤੇ ਫੌਜ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੀ ਟਕਾ ਦੇਸਦਾ ਕੁੱਲ ਉਗਰਾਹ ਲਿਆ
 ਆਕੀ ਕੋਈ ਨ ਖ਼ਾਨ ਅਮੀਰ ਰਿਹਾ ਨਾਲ ਤੇਗਦੇ ਦੇਸ ਨਵਾ ਲਿਆ
 ਧਨ ਲੁੱਟਿਆ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਸਿੰਘਾਂ ਵਾਹ ਲੱਗਦੀ ਘੋੜਾ ਦੁੜਾ ਲਿਆ
 ਆਫ਼ਤਾਬ ਵਾਂਗੂੰ ਬੰਦਾਹੋਇਆਰੋਸ਼ਨ ਨਾਮਜੱਗਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਾ ਲਿਆ
 ਵਲੀ ਪੀਰ ਫ਼ਕੀਰ ਅਮੀਰ ਜੋਧਾ ਮੀਰੀ ਪੀਰੀ ਦਾ ਛਤ੍ਰ ਝੁਲਾ ਲਿਆ
 ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਬਹਾਦ੍ਰ ਕੋਈ ਐਸਾ ਭੀਮ ਕਰਨ ਨੂੰ ਪਿਛਾਂਹਟਾਲਿਆ
 ਕੀਤਾ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਜੱਸ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਬੰਦੇ ਲਾ ਸਾਨੀ ਅਖਵਾ ਲਿਆ
 ਦੇਸ ਮਗਰ ਲੱਗਾ ਸਾਰਾ ਖ਼ੈਫ ਖਾਕੇ ਪੰਥ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਵਧਾ ਲਿਆ
 ਕਿਲ੍ਹੇ ਕਾਇਮ ਕੀਤੇ ਬੰਦੇ ਦੇ ਵੱਡੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਸਾਮਾਨ ਬਨਾ ਲਿਆ
 ਇਕ ਜਾਨ ਲੈ ਸ਼ਹਿਰ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰੇ ਦੂਜਾ ਕੋਟ ਪਠਾਨ ਸੁਨਾ ਲਿਆ
 ਵੱਡੇ ਜੰਗ ਦੇ ਸਾਜ਼ ਸਾਮਾਨ ਸਾਰੇ ਜਮਾਂ ਗੋਲੀ ਬਾਰੂਦ ਕਰਾ ਲਿਆ
 ਰਾਜਦੇ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਖ਼ਾਲਸੇ ਨੂੰ ਵਿਠੋਂ ਆਪਣਾ ਆਪ ਖਸਕਾ ਲਿਆ
 ਬੰਦਾ ਫੇਰ ਮੰਡੀ ਵਿਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਚੰਬੇ ਵਾਲੀ ਨੂੰ ਪਾਸ ਮੰਗਾ ਲਿਆ
 ਓਥੇ ਆਨਹੋਇਆ ਇਕ ਹੋਰਬੇਟਾ ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਨਾਮਰਖਾ ਲਿਆ
 ਭੇਗਵਿਚਰੁੱਝਾ ਨਾਲ ਨਾਰੀਆਂਦੇ ਪੂਰਾ ਸਾਲ ਇਕਹੋਰ ਲੰਘਾ ਲਿਆ
 ਮੁੜ ਫੇਰ ਫ਼ਕੀਰੀ ਦੀ ਲਟਕ ਲੱਗੀ ਮੂੰਹ ਵਿਸ਼ੇ ਤੋਂ ਫੇਰ ਭਵਾ ਲਿਆ
 ਹੋਇਆ ਚਿੱਤ ਉਦਾਸ ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਵੱਲੋਂ ਫੜ ਪਿਛਲਾ ਫੇਰ ਸੁਭਾਲਿਆ
 ਚੁੱਪਕੀਤੜਾ ਉੱਠਕੇ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਏਸ ਮੋਹ ਵੱਲੋਂ ਚਿੱਤ ਚਾ ਲਿਆ
 ਅਮ੍ਰਨਾਥਕਸ਼ਮੀਰ ਭੋਟਾਨਤਿੱਬਤ ਮਨਮਹੇਸ਼ ਜਾ ਦਰਸ਼ਨ ਪਾ ਲਿਆ
 ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਨੈਪਾਲ ਪਹਾੜ ਵੱਲੇ ਮਜ਼ਾ ਸੈਰ ਦਾ ਬੇ ਬਹਾ ਲਿਆ
 ਫਿਰ ਤੁਰਕੇ ਗਿਰ ਕੈਲਾਸ਼ ਤੋੜੀ ਮੁੜ ਜੰਮੂੰ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਪਰਤਾ ਲਿਆ

ਚੰਦ੍ਰ ਭਾਗਾ ਨਦੀ ਉੱਤੇ ਆਨ ਬੈਠਾ ਨਿਜਾਨੰਦ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਪਾ ਲਿਆ
 ਮਸਤ ਹੋਕੇ ਆਪਣੇ ਰੂਪ ਅੰਦ੍ਰ ਜੋਗ ਸਾਧਕੇ ਪੌਣ ਝੜਾ ਲਿਆ
 ਬੰਦੇ ਗਏਦੀ ਖਬਰ ਨ ਕਿਤੇ ਲੱਗੀ ਸਾਲਬੈਠਿਆਂ ਇਕ ਲੰਘਾਲਿਆ
 ਦੇਸਵਿਚਰੌਲਾ ਫੇਰ ਆਨ ਪਿਆ ਲੋਕਕਹਿਨ ਬੰਦਾ ਕਿਹੜੇ ਦਾ ਗਿਆ
 ਕੋਈ ਆਖਦਾਕਿਸੇਨੇ ਫੜ ਲਿਆ ਕੋਈ ਆਖਦਾ ਸ਼ੇਰ ਨੇ ਖਾ ਲਿਆ
 ਖਬਰਸੁਨਦਿਆਂਸਾਰ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਧੌਂਸਾ ਫਰੁਖਸੀਯਰ ਵਜਾਲਿਆ

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਫੌਜਾਂ ਚਾੜ੍ਹਨੀਆਂ ਤੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਬੰਦੇ ਥਾੜੇਂ ਤੰਗ ਹੋਣਾ ॥

ਬੰਦਾਗੁੱਮਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਸੁਣਪਾਇਆ ਮੁਸਲਮਾਨਆਨੰਦ ਮਨਾਨਵੱਡੇ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਚਾੜ੍ਹੀਆਂ ਤੁਰਤ ਫੌਜਾਂ ਕੱਢੇ ਜੰਗ ਦੇ ਸਾਜ਼ ਸਾਮਾਨ ਵੱਡੇ
 ਬੀੜੇ ਚੁੱਮਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲੇ ਚੱਲੇ ਝੂਲਦੇ ਕਈ ਨਸ਼ਾਨ ਵੱਡੇ
 ਮੁਹੰਮਦਤਕੀਖਾਂ ਹਸਨਖਾਂ ਖਾਨਹੈਬਤ ਤਿੰਨੇਇਹਤ੍ਰਉੜੀਏ ਜਾਨਵੱਡੇ
 ਸ਼ਮਸਖਾਂ ਤਾਹਿਰਖਾਂ ਦੀਨਜਾਲੀ ਇਹਕਸੂਰੀਏਸਨ ਤਿੰਨੇ ਖਾਨ ਵੱਡੇ
 ਸੂਬਾ ਅਸਲਮਖਾਂ ਲਾਹੌਰੀਆ ਸੀ ਜੀਦੀ ਤਾਬਿਆ ਕਈ ਪਠਾਨ ਵੱਡੇ
 ਚੜ੍ਹਿਆਸਿਪਾਹ ਸਾਲਾਰ ਵਜ਼ੀਰਖਾਂਭੀ ਹੋਰਕਈ ਨਾਜ਼ਮਖਾਨਦਾਨ ਵੱਡੇ
 ਫੌਜਾਂ ਵੱਲ ਪੰਜਾਬ ਵਹੀਰ ਪਾਇਆ ਮਿਲੇਹੋਰਅਮੀਰਕਈਆਨਵੱਡੇ
 ਮਾਰੋਮਾਰ ਕਰਦੇ ਰਾਹੀਂ ਘੱਤ ਰੌਲਾ ਲੱਗੇ ਰਲਕੇ ਧੂੜਧੁਮਾਨ ਵੱਡੇ
 ਰੂਪਾ ਸਿੰਘਬਿਨੋਦਸਿੰਘ ਕਾਨ੍ਹਸਿੰਘਜੀ ਲੱਗੇ ਸਿੰਘਾਂਨੂੰਜਮ੍ਹਾਂਕਰਾਨ ਵੱਡੇ
 ਕੀਤਾ ਟਾਕਰਾ ਫੌਜ ਦੇ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਥਾਂ ਥਾਂ ਤੇ ਜੰਗ ਮਚਾਨ ਵੱਡੇ
 ਪੇਸ਼ ਗਈ ਨ ਸ਼ਾਹਦੀ ਫੌਜ ਅੱਗੇ ਜ਼ੋਰ ਆਪਣੇ ਦਿਲੋਂ ਲਗਾਨ ਵੱਡੇ
 ਜਦੋਂ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਫੌਜਾਂ ਚਾਹੁੰ ਪਾਸੀਂ ਸਿੰਘ ਆਨ ਲੱਗੇ ਘਬ੍ਰਾਨ ਵੱਡੇ
 ਪਾਲੀ ਪੱਤ ਕਰਨਾਲ ਸ਼ਾਹਬਾਦ ਵਿਚੋਂ ਜਾਨਾਂ ਲੈ ਨੱਠੇ ਹੋ ਹੈਰਾਨ ਵੱਡੇ
 ਛੱਡ ਗਏ ਥਾਨੇਸਰ ਬੁੜੀਏ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਫਿਰਨ ਲੱਗੇ ਤੁਰਕਾਨ ਵੱਡੇ
 ਖੁੱਸ ਗਏ ਤਾਵੜੀ ਆਦ ਠਾਲੇ ਸਿੰਘ ਹੋਏ ਰਹੇ ਪਸ਼ੇ ਮਾਨ ਵੱਡੇ
 ਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਦੇਸ ਦੇ ਤੁਰਕ ਪੈ ਗਏ ਲੱਗੇ ਥਾਂ ਥਾਂ ਜੰਗ ਮਚਾਨ ਵੱਡੇ
 ਚੜੇ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਮੁੱਠ ਭੇੜ ਜਦੋਂ ਸਿੰਘ ਖੂਨ ਦੇ ਘਾਨ ਵਗਾਨ ਵੱਡੇ

ਅੱਗੇ ਖਾਲਸਾ ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਫੌਜ ਸ਼ਾਹੀ ਲੱਗੇ ਤੁਰਕ ਫਿਰ ਆਨ ਸਤਾਨ ਵੱਡੇ
 ਦਮ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਲੈਨ ਨ ਮੂਲ ਦੇਂਦੇ ਲੱਗੇ ਦੇਕੇ ਜ਼ੋਰ ਦਬਾਨ ਵੱਡੇ
 ਹਰਨਾਵਾਂਗ ਅੱਗੇ ਨੱਠੇ ਫਿਰਨ ਸਾਰੇ ਬੰਦੇ ਬਾਝ ਲੱਗੇ ਦੁੱਖ ਪਾਨ ਵੱਡੇ
 ਘੱਤ ਵਾਸਤੇ ਆਖਦੇ ਘੱਲ ਬੰਦਾ ਰੱਬਾ ਤੁਰਕ ਨਹੀ ਤਾਂ ਫੜਖਾਨ ਵੱਡੇ
 ਦੱਮ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਚੌਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂਥੋਂ ਲੱਗੇ ਦੀਨੀਏਂ ਜੁਲਮ ਕਮਾਨ ਵੱਡੇ
 ਵਿੱਚ ਕਿਲ੍ਹੇ ਕਾਨੂੰਗੋ ਭਗਵੰਤ ਰਾ ਦੇ ਸਿੰਘਾਂਫੜ ਕੀਤੇ ਘਮਸਾਨ ਵੱਡੇ
 ਹੋਇਆ ਜੰਗਭਾਰੀ ਇਕ ਪਾਸਖੂੜਾ ਸਿੰਘਾਂਲਾਹੇ ਤੁਰਕਾਂ ਵਾਲੇ ਘਾਨ ਵੱਡੇ
 ਮੱਚੀ ਖੂਬ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਮਾਰ ਓਥੇ ਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜ ਦੇ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਵੱਡੇ
 ਸਿੰਘ ਜਾਏ ਵੜੇ ਲੋਹ ਗੜ੍ਹੀ ਅੰਦ੍ਰ ਬਾਹਰ ਹੋਏ ਕੱਠੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਵੱਡੇ
 ਇਕ ਮਾਹ ਲੜੇ ਜਾਨਾ ਤੋੜ ਕਰਕੇ ਹੱਠ ਧਰਮ ਤੇ ਹੋ ਗਲਤਾਨ ਵੱਡੇ
 ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਲੜੇ ਬਾਜ ਸਿੰਘ ਬੈਠਾ ਬਾਹਰੋਂ ਤੁਰਕ ਭੀ ਜੁਲਮ ਕਮਾਨ ਵੱਡੇ
 ਰਸਦ ਆਵਨੀ ਬਾਹਰਥੀਂ ਬੰਦ ਕੀਤੀ ਪਹਿਰੇ ਚਾਰ ਚੌਫੇਰ ਬਠਾਨ ਵੱਡੇ
 ਮੁੱਕਾ ਖਰਚ ਡਾਢੇ ਸਿੰਘ ਤੰਗ ਹੋਏ ਡਿਠੇ ਮੌਤ ਦੇ ਆਨ ਨਸ਼ਾਨ ਵੱਡੇ
 ਲੱਗੇ ਦੇਣ ਸਰਦਾਰ ਦਲੇਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿੱਤ ਬੈਠ ਸੁਨਾਨ ਗਿਆਨ ਵੱਡੇ
 ਸਿੰਘਾਂ ਘੱਤਿਆ ਜ਼ੋਰ ਅਰਦਾਸਿਆਂ ਤੇ ਪਾ ਵਾਸਤੇ ਦੁੱਖ ਸੁਨਾਨ ਵੱਡੇ
 ਬੰਦਾ ਭੇਜ ਕਿਤੋਂ ਕਲਗੀ ਵਾਲਿਆ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਹੋਏ ਨੇ ਤੰਗ ਪਰਾਨ ਵੱਡੇ
 ਸਾਡੀ ਕਰ ਸਹਾਇਤਾ ਏਸ ਵੇਲੇ ਲੱਗੇ ਅਸਾਂ ਦੇ ਮਗਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵੱਡੇ
 ਹੋਈ ਮਾਲਵੇ ਖਬਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਿੰਘ ਭਬਕ ਉੱਠੇ ਬਲਵਾਨ ਵੱਡੇ

ਲੋਹ ਗੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਘੋਰਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਮਲਵੱਈਆਂ ਨੇ ਆਕੇ ਫੁਡਾਨਾ ॥

ਘੋਰੇ ਸਿੰਘ ਆਏ ਵਿੱਚ ਲੋਹ ਗੜ੍ਹੀ ਦੇ ਦੇਸ ਮਾਲਵੇ ਖਬਰ ਇਹ ਜਾ ਹੋਈ
 ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਤਲੋਕ ਸਿੰਘ ਬੀਰ ਵੱਡੇ ਸੈਨਾ ਲੈ ਵੱਗੇ ਨ ਠਹਿਰਾ ਹੋਈ
 ਫੁਤਾ ਸਿੰਘ ਤਖਤੂ ਭਗਤੂ ਸਿੰਘ ਗੌਰੇ ਨਿੱਤ ਜੰਗ ਦੀ ਜਿਨ੍ਹਾ ਅਦਾ ਹੋਈ
 ਪਰਮ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਡੱਲੇ ਵਾਲੀ ਏਦੋ ਧਾਲੀ ਵਾਲ ਸੇਮੇਂਕਿਆਂ ਚਾ ਹੋਈ
 ਨਗਾਹੀ ਆ ਸਿੰਘ ਦੁੱਲਟ ਝੱਟ ਆਨ ਮਿਲ ਜਾ ਸੈਨਾ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਬੇਅੰਤ ਹਾ ਹੋਈ
 ਦਾਨ ਸਿੰਘ ਬੈਰਾੜ ਲੈ ਫੌਜ ਭਾਰੀ ਆਇਆ ਚੜ੍ਹ ਜਿਉਂ ਕਾਂਗਦਯਾ ਜੋਝੀ

ਫੌਜ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਬੰਨ੍ਹਕੇ ਚਾਰ ਪੱਲੇ ਗਿਰਦ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦੇ ਝੱਟ ਆ ਹੋਈ
ਗੱਜ ਮਾਰਿਓਨੇ ਰਾਤੀਂ ਆਨਛਾਪਾ ਅੱਗੇ ਤੁਰਕ ਨੂੰ ਖਬਰ ਨ ਕਾ ਹੋਈ
ਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜਨੂੰ ਹਿਲਜੁਲੀ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਬੁਰੀ ਫੌਜ ਤੁਰਕਾਨੀ ਦੇ ਭਾ ਹੋਈ
ਇਹ ਬਾਹਰਲੇ ਸਿੰਘਾਂਦੇ ਨਾਲ ਰੁੱਝੇ ਸੜਕ ਕਿਲੇਦੀ ਆਨ ਸਫਾ ਹੋਈ
ਝੱਟ ਨਿਕਲਗਏ ਸਿੰਘ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚੋਂ ਸਿਰ ਤੁਰਕਦੇ ਫੇਰ ਦਬਾ ਹੋਈ
ਹੈਸੀ ਸਾਲ ਬਹੱਤ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਫੌਜ ਖ਼ਾਲਸੇ ਦੀ ਇਕ ਦਾ ਹੋਈ

ਲੁੱਟ ਮਾਰ ਕਰਨੀ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਤੇ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜ ਨੇ ॥

ਸਿੰਘ ਨਿਕਲਗਏ ਲੋਹਗੜ੍ਹੀ ਵਿਚੋਂ ਰੱਬ ਫਾਹੀਓਂ ਜਾਨ ਛੁਡਾ ਦਿੱਤੀ
ਨਕਲ ਪਿੰਜਰੇ ਥੀਂ ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗ ਗੱਜੇ ਵਿਚ ਦੇਸ ਦੇ ਲੁੱਟ ਮਚਾ ਦਿੱਤੀ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਸਿੰਘਾਂਦੇ ਮਾਰਨੇ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜ ਲਾ ਦਿੱਤੀ
ਅੱਗੇ ਖ਼ਾਲਸਾ ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਤੁਰਕ ਲੱਗੇ ਵਿਚ ਦੇਸਦੇ ਹਿਲਜੁਲੀਪਾਦਿੱਤੀ
ਸਿੰਘ ਸਤੇਹੋਏ ਲੁੱਟਮਾਰ ਕਰਦੇ ਘਰੀਂ ਦੁਸ਼ਮਨਾ ਗਰਦ ਉਡਾ ਦਿੱਤੀ
ਜੱਥੇ ਨਾਲ ਤਕਦੀਰ ਦੇ ਫਸ ਜਾਂਦੇ ਓਥੇ ਮਾਰਕੇ ਫੌਜ ਹਲਾ ਦਿੱਤੀ
ਲੈਨਾ ਮਿਲੇ ਆਰਾਮ ਨ ਖ਼ਾਲਸੇ ਨੂੰ ਅਹੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਬਦਦੁਆ ਦਿੱਤੀ
ਨਿਤਮਾਰੀਦੇਲੜਦਿਆਂਭਿੜਦਿਆਂਜੀ ਵੇਸੇਤਰਾਂਕੁੱਝ ਮੁਦਤਵਿਹਾਦਿੱਤੀ
ਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜ ਜਾ ਉੱਤਰੀ ਬਾਗਾਂ ਵਾਲੇ ਡੇਰੇ ਲਾ ਕੇ ਛਾਵਨੀ ਪਾ ਦਿੱਤੀ
ਮਸਤੀ ਵਿਚ ਪੈ ਗਏ ਬੇਖਤ ਹੋਕੇ ਪੀ ਬੋਤਲਾਂ ਹੋਸ਼ ਭੁਲਾ ਦਿੱਤੀ
ਅੱਗੇ ਨੇੜੇਹੀ ਸਿੰਘ ਭੀ ਉੱਤਰੇ ਸਨ ਕਿਸੇ ਝੱਟਹੀ ਖਬਰ ਪੁਚਾ ਦਿੱਤੀ
ਪਏ ਸਿੰਘ ਮਝੈਲੀਏ ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗੂੰ ਮੱਲਵਈਆਂ ਨੇ ਧੂੜ ਧੁਮਾ ਦਿੱਤੀ
ਛਾਪਾ ਮਾਰਿਆ ਖ਼ਾਲਸੇ ਰਾਤ ਅੱਧੀ ਓਥੇ ਲਹੂ ਦੀ ਨਦੀ ਵਹਾ ਦਿੱਤੀ
ਜਾਲੀਦੀਨ ਪਛਾਨਕੇ ਬਾਜਸਿੰਘਨੇ ਸੁੱਕੀ ਮਾਰ ਤਲਵਾਰ ਲੰਘਾਦਿੱਤੀ
ਲੁੱਟ ਲਿਓ ਨੇ ਮਾਲ ਅਸਬਾਬ ਸਾਰਾ ਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜ ਪੈਰੋਂ ਥੜਕਾਦਿੱਤੀ
ਜਦੋਂ ਫੇਰ ਆ ਤੁਰਕਦਾ ਜ਼ੋਰਪਿਆ ਸਿੰਘਾਂ ਪਿਛਾਂਨੂੰ ਵਾਗ ਭਵਾ ਦਿੱਤੀ
ਕੁੱਝ ਵਿਚ ਦੁਵਾਬੇ ਦੇ ਜਾ ਵੜੇ ਕਈਆਂ ਲੜਕੇ ਜਾਨ ਗਵਾ ਦਿੱਤੀ
ਕੁੱਝ ਵੜੇ ਪਹਾੜ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਰੱਬ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਬਿਪਤਾ ਪਾ ਦਿੱਤੀ

ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਦੇਸ ਛੱਡਕੇ ਪਹਾੜੀ ਜਾ ਵੜਨਾ ॥

ਬਾਜਸਿੰਘ ਫ਼ਤਾਸਿੰਘ ਬੀਰ ਦੋਵੇਂ ਬੈਠੇ ਮੁਲਕ ਦੁਵਾਬੇਦਾ ਮੱਲ ਭਾਈ
ਕੁੱਝ ਸਿੰਘ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਗਏ ਦੇਸ ਵਿਚੋਂ ਪੈਰ ਹੱਲ ਭਾਈ
ਦਿੱਤਾ ਚਾੜ੍ਹ ਅਮੀਨਵਜ਼ੀਦਖ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਆ ਸੂਬੇ ਲਾਹੌਰ ਨ ਪੱਲ ਭਾਈ
ਮਾਝੇ ਚਾੜ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਬੇਟੇ ਜੈਨ ਖ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਤੋਪਖ਼ਾਨਾ ਦਿੱਤਾ ਘੱਲ ਭਾਈ
ਮਾਰਕੱਢਿਆ ਸਿੰਘਾਂ ਮਝੈਲੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੋਂ ਸੱਕਿਆ ਕੋਈ ਨ ਠੱਲੁ ਭਾਈ
ਲਿਆ ਕੋਟਪਠਾਨ ਗੁਰਦਾਸ ਪੁਰਾ ਪਾਈ ਖ਼ਾਨ ਵਜ਼ੀਦ ਤੁਬੱਲ ਭਾਈ
ਜਾਲੀ ਦੀਨ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਵਜ਼ੀਦਖ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਪਿਆ ਆ ਕਾਲਜੇ ਸੱਲ ਭਾਈ
ਬਾਜਸਿੰਘ ਤੇ ਬਾਜਦੇ ਵਾਂਗ ਟੁੱਟਾ ਵੈਰ ਲੈਨ ਨੂੰ ਆਇਆ ਚੱਲ ਭਾਈ
ਹੋਇਆ ਟਾਕਰਾ ਪਾਸ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਅੱਗੋਂ ਸਿੰਘ ਭੀ ਗਏ ਨ ਟੱਲ ਭਾਈ
ਓਥੇ ਸਾਥੀਆਂ ਸਣੇ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਪੇਸ਼ ਤੁਰਕਦਾ ਗਿਆ ਨ ਬੱਲ ਭਾਈ
ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਤਰਾਵੜੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਖੋਹੀ ਆਨ ਸਰੰਦ ਸਵੱਲ ਭਾਈ
ਆਲੀਮਾਲੀ ਬੁਲਾਕੀ ਸਿੰਘ ਨ ਠਗਏ ਬਿਗੜ ਖ਼ਾਲਸੇ ਦੀ ਗਈ ਕੱਲ ਭਾਈ
ਪੈਰ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਗਏ ਦੇਸ ਵਿਚੋਂ ਸ਼ਾਹੀ ਫ਼ੌਜ ਪਾਇਆ ਤਰਬੱਲ ਭਾਈ
ਜਾਨਾ ਲੈਕੇ ਜਾ ਪਹਾੜ ਚੜ੍ਹੇ ਸੱਭੋ ਗਈ ਬਹਾਦਰੀ ਗੱਲ ਭਾਈ
ਘਰੀਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਈ ਦਾਂਫੇਰ ਹੋਈਆਂ ਲੱਕੇ ਕਰਨ ਜਲਸੇ ਰੱਲ ਰੱਲ ਭਾਈ
ਸਿੰਘ ਬਦੇ ਦੇ ਬਾਝ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਰਹੇ ਦੁੱਖ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਝੱਲ ਭਾਈ

ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਦੁਖੀ ਹੋਕੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ॥

ਲਈ ਮੱਲ ਸਰੰਦ ਵਜ਼ੀਦ ਖ਼ਾਂ ਨੇ ਸਮਸਦੀਨ ਦੁਵਾਬੇਦੀ ਸ਼ਾਹੀਏ ਜੀ
ਸਿੰਘ ਜਾ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਲੁਕੇ ਹਾਲ ਅਗਲਾ ਆਖ ਸੁਨਾਈਏ ਜੀ
ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਦੈਹ ਚੰਦ ਹੋਈ ਸਿੰਘ ਰੋਂ ਵਦੇ ਮਾਰਕੇ ਢਾਹੀਏ ਜੀ
ਕੱਠੇ ਹੋਕੇ ਕਰਨ ਅਰਦਾਸਿਆਂ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਆਨ ਬਚਾਈਏ ਜੀ
ਸਾਨੂੰ ਕਿਤੇ ਭੀ ਠਹਿਨਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਲਗੀ ਵਾਲ ਜਾ ਕਿਸਦਾ ਜਾਈਏ ਜੀ
ਗੰਦੇ ਬਾਝ ਹੋਏ ਅਸੀਂ ਤੰਗ ਡਾਢੇ ਬੰਦਾ ਈਦ ਦਾ ਚੰਦ ਦਖਾਈਏ ਜੀ
ਬੁਰਨਾਨਕ ਅੰਗਦ ਅਮੂਦਾਸ ਸਾਡੀ ਇਹ ਦਿਲਦੀ ਆਸ ਪੁਜਾਈਏ ਜੀ

ਅਸੀਂ ਵਿਚ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਫਸ ਗਏ ਦਯਾ ਕਰਕੇ ਆਪ ਛੁਡਾਈਏ ਜੀ
 ਰਾਮਦਾਸ ਸਾਡੀ ਕਰੋਆਸ ਪੂਰੀ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਦਿਲ ਅਰਜਨੂੰ ਲਾਈਏ ਜੀ
 ਛੇਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੁਰਕ ਜਿਓਂ ਮਾਰਿਓਨੀ ਤਿਵੇਂ ਹੁਣ ਭੀ ਮਾਰ ਮੁਕਾਈਏ ਜੀ
 ਹਰ ਰਾਏ ਹਰੋ ਸਾਡੀ ਪੀੜ ਆਕੇ ਹਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਿਓਂ ਧਾਈਏ ਜੀ
 ਜਿਵੇਂ ਧਰਮ ਜਾਂਦਾ ਤੁਸਾਂ ਰੱਖ ਲਿਆ ਨਾਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਅਸਾਂ ਰਖਾਈਏ ਜੀ
 ਕਲਗੀਧਰ ਪਿਤਾ ਦਸਮੇਸ ਗੁਰੂ ਵਾੜੀ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਤੁਸਾਂ ਲਾਈਏ ਜੀ
 ਬੂਟਾ ਲਾ ਹੱਥੀਂ ਹੁਣ ਕਰੋ ਰਾਖੀ ਪਈ ਸੁੱਕ ਦੀਏ ਪਾਣੀ ਪਾਈਏ ਜੀ
 ਜਿਵੇਂ ਸੁਣ ਪੁਕਾਰ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਵਾਲੀ ਦੈਤ ਮਾਰਿਆ ਜਾਨ ਛੁਡਾਈਏ ਜੀ
 ਨੰਕਾ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਦਹਿ ਸਿਰ ਮਾਰਿਓਈ ਤਿਵੇਂ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਜੜ੍ਹ ਗਵਾਈਏ ਜੀ
 ਕੰਸ ਮੱਲ ਚੰਡੂਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕਰਕੇ ਉਗ੍ਰਸੈਨ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦਵਾਈਏ ਜੀ
 ਰੱਖੀ ਲੱਜਿਆ ਜਿਵੇਂ ਦੋਪਦੀ ਦੀ ਵਿਚ ਸਭਾ ਦੇ ਚੀਰ ਵਧਾਈਏ ਜੀ
 ਨਾਮ ਦੇਵ ਦੀ ਜਿਵੇਂ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣਕੇ ਮੋਈ ਗਊ ਤੂੰ ਆਨ ਜਵਾਈਏ ਜੀ
 ਤੁਸੀਂ ਆਪਨੀ ਲੱਜਿਆ ਆਪ ਰੱਖੋ ਬੇੜਾ ਰੁੜ੍ਹਦਾ ਪਾਰ ਲੰਘਾਈਏ ਜੀ
 ਤੇਰੇ ਬਾਝ ਸਾਨੂੰ ਕੀਦਾ ਆਸ ਰਾਏ ਜਿੰਨੂੰ ਜਾਕੇ ਦੁੱਖ ਸੁਨਾਈਏ ਜੀ
 ਡਾਢਾ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਪੰਥ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਨੇ ਮੁੱਢੋਂ ਇਨਾਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਪੁਟਾਈਏ ਜੀ
 ਇਕ ਹੋਏ ਓਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿੱਝ ਲਈਏ ਸਾਰੀ ਉਲਟ ਪਈ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਏ ਜੀ
 ਨਾਲੇ ਹੋਵੇ ਕੋਈ ਸਾਡੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਫੇਰ ਕਰਕੇ ਹੱਥ ਵਖਾਈਏ ਜੀ
 ਝੱਬ ਬੰਹੜ ਕਿਤੋਂ ਬਾਜਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਤੂੰ ਇਹ ਲਾਹ ਸਾਡੇ ਪਿਛੋਂ ਫਾਹੀਏ ਜੀ
 ਦੇਹ ਸਿਦਕ ਜਾਂ ਹੋ ਸ਼ਹੀਦ ਮਰੀਏ ਲੜ ਸਾਮੁਣੇ ਜਾਨ ਵੰਜਾਈਏ ਜੀ
 ਸੁੰਵੀ ਜੰਵ ਵਾਂਗੂੰ ਸਾਡਾ ਹਾਲ ਹੋਇਆ ਲਾੜੇ ਬਾਝ ਪਏ ਧੱਕੇ ਖਾਈਏ ਜੀ
 ਹੋ ਨਖ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਨ ਬਤਾਈਏ ਜੀ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਪਹਾੜੋਂ ਆਉਣਾ ਤੋ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਨੀ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ॥

ਮਨ ਬੰਦੇ ਦਾ ਗੁਰੂ ਪਰੇਰ ਦਿੱਤਾ ਵਿਚ ਝੱਟ ਦੇ ਪੰਥ ਨੂੰ ਆ ਮਿਲਿਆ
 ਦੇਖ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਲਾਲੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਗਈਆਂ ਜਿਵੇਂ ਸੰਤ ਨੂੰ ਅੰਤ ਖੁਦਾ ਮਿਲਿਆ
 ਕੰਲਫੱਲ ਵਾਂਗੂੰ ਚਿਹਰੇ ਖਿੜ ਗਏ ਆਫ਼ਤਾ ਬਜਿਓਂ ਚਮਕ ਦਿਖਾ ਮਿਲਿਆ

ਸਿੰਘ ਵਾਂਗ ਚਕੋਰ ਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਏ ਜਿਵੇਂ ਚੰਦ ਮੱਥਾ ਚਮਕਾ ਮਿਲਿਆ
 ਪਾਰਸ ਲਿਆ ਦਲਿੱਦਰੀ ਲੱਭਜਿਵੇਂ ਧਨਕੰਗਲੇਨੂੰ ਬੇਬਹਾ ਮਿਲਿਆ
 ਦਿਲਐੜਦਿਆਂ ਖੇਤੀ ਸੁੱਕਦੀਨੂੰ ਮੇਘਸੌਣਦਾ ਜਿਸਤਰਾਂ ਛਾ ਮਿਲਿਆ
 ਵਿਚਸਿੰਧਪਏ ਗੋਤੇ ਖਾਂਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਜਹਾਜ਼ ਦੁੜਾ ਮਿਲਿਆ
 ਬਾਲੂਰੇਤਮੱਛੀਪਈਤੜਪਦੀਨੂੰ ਮਾਰਲਹਿਰਜਿਓਂ ਆ ਦਰਯਾ ਮਿਲਿਆ
 ਬਾਰਾਂਬਰਸਦਾਭੋਗ ਬਨਬਾਸਜਿਵੇਂ ਦੁਖੀਭਰਤਨੂੰ ਰਾਮ ਭਰਾ ਮਿਲਿਆ
 ਜਿਵੇਂ ਸੁੰਦੀਆਂਗੋਪੀਆਂਰੋਂਦੀਆਂਨੂੰ ਆਕਾਹਨਕਿਤੋਂਗਲ ਲਾ ਮਿਲਿਆ
 ਨਾਲਭੁੱਖਦੇ ਭੁੱਖਿਆਂ ਮਰਦਿਆਂਨੂੰ ਖੀਰ ਕੋਈ ਛੱਨੇਵਿਚ ਪਾ ਮਿਲਿਆ
 ਪਾਣੀਬਾਝਪਿਆਸਿਆਂਜਾਨਜਾਂਦੀ ਪਾਬਰਫ ਗਲਾਸ ਉਠਾ ਮਿਲਿਆ
 ਜਿਵੇਂ ਮੋਮਨਾਂਨੂੰ ਚੰਦ ਈਦਦਾਏ ਖੰਦ ਨਾਰ ਨੂੰ ਜਿਸਤਰਾਂ ਧਾ ਮਿਲਿਆ
 ਬੰਦਾਸਿੰਘਾਂਨੂੰ ਤਿਵੇਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਬੜੇਚਿਰ ਪਿਛੋਂ ਫੇਰ ਆ ਮਿਲਿਆ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਦੁਵਾਬੇ ਵਿਚ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਫੌਜ ਨਾਲ ਜੰਗ ਆਦਿਕ ॥

ਬੰਦਾ ਦੇਖਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਫੜ੍ਹਾ ਗਜਾਈਆਂ ਨੇ
 ਗਮੀਦਿਲਾਂਤੋਂ ਜੱਟਹੀਦੂਰਹੋਗਈ ਮੁੜਮੂੰਹਾਂ ਤੇ ਲਾਲੀਆਂ ਆਈਆਂ ਨੇ
 ਰਲਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜਦਾ ਸੁਕਰਕੀਤਾ ਜੀ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਸਭ ਗਵਾਈਆਂਨੇ
 ਓਸੇ ਵਕਤ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਸਿੰਘਾਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਖੂਬ ਮਨਾਈਆਂਨੇ
 ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲਦੀ ਗੂੰਜ ਉੱਠੀ ਚੋਬਾਂ ਦੋਹਰੀਆਂ ਦੁੰਦਭੀਂ ਲਾਈਆਂਨੇ
 ਫੁੱਲਮੀਂਹਦੇ ਵਾਂਗ ਬਰਸਾਇਓਨੇ ਤੋਪਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਚ ਚਲਾਈਆਂਨੇ
 ਵਿਚਦੇਸ ਸਾਰੇ ਝੱਟਖ਼ਬਰਹੋਈ ਬੰਦੇ ਆਉਨ ਦੀਆਂ ਸੁਣ ਪਾਈਆਂਨੇ
 ਦੂਰੋਂ ਨੇੜਿਓਂ ਰਲਕੇ ਸਿੰਘ ਚੱਲੇ ਆਏ ਕਰ ਚੁਫੇਰਿਓਂ ਧਾਈਆਂ ਨੇ
 ਘਰੀਂਜ਼ਾਲਮਾਂਦੀਫੇਰ ਸੋਗਪੈਗਏ ਗਈਆਂਮੂੰਹਾਂਤੋਂ ਉੱਡ ਹਵਾਈਆਂਨੇ
 ਚੱਲੇ ਛੱਡ ਅਗੇਤੇ ਘਰਾਂ ਤਾਈਂ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਬਰਬਾਦੀਆਂ ਛਾਈਆਂਨੇ
 ਸਿੰਘ ਲੁਕੇ ਛਿਪੇ ਹੋਏ ਆਨ ਕੱਠੇ ਬੰਦਾ ਚੱਲਿਆ ਕਰ ਝੜਾਈਆਂਨੇ
 ਪਹਿਲਾਂਵਿਚਦੁਵਾਬੇਦੇ ਆਨਵੜੇ ਘਰੀਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂਲੁੱਟਾਂ ਪਾਈਆਂਨੇ
 ਫੁੰਡ ਫੁੰਡ ਲੁੱਟੇ ਘਰ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦੇ ਫੜ ਕੀਤੀਆਂ ਮਾਰ ਸਫ਼ਾਈਆਂ ਨੇ

ਵੰਦਾਸ਼ੋਰਵਾਂਗੁੰਪਿੰਡੀਆਣਵੜਿਆਪਈਆਂਦੇਸਦੇ ਵਿੱਚ ਦੁਹਾਈਆਂ ਨੇ
 ਲਏ ਗਿਣਕੇ ਬਦਲੇ ਸਾਰਿਆਂਥੋਂ ਜਿੰਦਾਂ ਸੈਂਕੜੇ ਮਾਰ ਗਵਾਈਆਂ ਤੇ
 ਸੱਮਸ ਖਾਂ ਕਸੂਰੀਏ ਖੌਫ ਖਾ ਕੇ ਕਈ ਮੱਦਤਾਂ ਹੋਰ ਮੰਗਾਈਆਂ ਨੇ
 ਬਸੀਗਾਮ ਨੇੜੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਲ ਆਕੇ ਸੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਓਸਲੜਾਈਆਂ ਨੇ
 ਗੁੰਸੇਨਾਲ ਦੁਪਾਸੀਆਂ ਅਫਸਰਾਂ ਨੇ ਫੌਜਾਂ ਘੇਰ ਵੰਗਾਰਕੇ ਡਾਹੀਆਂ ਨੇ
 ਬੜਾਜੰਗਹੋਇਆ ਲੱਥੇ ਘਾਨਕਈ ਜਾਨਾ ਜੋਧਿਆਂ ਲੜਵੰਜਾਈਆਂ ਨੇ
 ਚੜ੍ਹੇਦਿਣ ਕਈ ਸੈਂਕੜੇਖੂਨ ਹੁੰਦੇ ਕੱਹੀਆਂਕਾਲਨੇ ਭੁਜਾ ਫੈਲਾਈਆਂ ਨੇ
 ਲੱਖਾਂ ਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪੁਤ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਜਿੰਦਾਂ ਮੌਤ ਨੇ ਕਈ ਖਪਾਈਆਂ ਨੇ
 ਲੱਖਾਂ ਨਾਰੀਆਂ ਰੋਣ ਸੋਹਾਗ ਬਾਝੋਂ ਪੁੱਤਾਂ ਬਾਝ ਲੱਖਾਂ ਰੋਣਮਾਈਆਂ ਨੇ
 ਜੁਲਮ ਕਰਚੁਗਤਿਆਂਪਾਪੀਆਂਨੇ ਪਾਈਆਂਮਜ਼ੂਬਾਂਵਿੱਚ ਜੁਦਾਈਆਂ ਨੇ
 ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਸ਼ਾਹਦੇਹੀਇਕਜੁਲਮਬਦਲੇਇਹਮੁਸੀਬਤਾਂਦੇਸ ਉਠਾਈਆਂ ਨੇ
 ਘੱਤਵੈਰਗਿਆਹਿੰਦੁਮੁਸਲਮਾਨਾਲੜਖੂਹਣੀਆਂਗਾਲੀਆਂ ਭਾਈਆਂ ਨੇ
 ਰੱਸਾਮੇਲਦਾ ਤੋੜਿਆ ਓਸ ਪਾਪੀ ਧੜੇ ਬਾਜ਼ੀਆਂ ਮੁਫਤੁ ਪਵਾਈਆਂ ਨੇ
 ਲੜ ਭਿੜਕੇ ਦੇਸ ਬ੍ਰਬਾਦ ਹੋਇਆ ਰੱਬਾ ਤੇਰੇ ਆਂ ਬੇਪੱਰਵਾਹੀਆਂ ਨੇ
 ਪਿੱਛੋਂ ਬਿਸਤ੍ਰੇਚੁੱਕ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਅੱਗੇ ਨਵੀਆ ਸਫ਼ਾਂ ਵਛਾਈਆਂ ਨੇ

ਸੂਬਿਆਂ ਨੇ ਜਲੰਧਰ ਜਾ ਉਤਰਨਾ ਤੇ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰੇ ਡੇਰਾ ਲਾਨਾ
 ਮਾਰਿਆ ਜਾਨਾ ਸੱਮਸ ਖਾਂ ਕਸੂਰੀਏ ਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਅਮੀਨ ਖਾਂ ਦਾ ॥

ਅੱਗੇਸਿੰਘਲੁਟਦੇਪਿਛੇਤੁਰਕਫਿਰਦੇ ਹੋਇਆ ਦੇਸਦਾਬੁਰਾਹਵਾਲ ਯਾਰੋ
 ਭੇੜਸੰਢਿਆਂਦੇ ਖੰ ਬੁਝਿਆਂ ਦੇ ਦੇਸ ਲੁੱਟੀ ਦਾ ਹੋਇਆ ਕੰਗਾਲ ਯਾਰੋ
 ਚੜ੍ਹੇਦਿਣਹੀ ਭਾਜੜਾਂਰਹਿਨਪਈਆਂ ਤੰਗ ਹੋਏ ਬੁੱਢੇਤਰਨਬਾਲ ਯਾਰੋ
 ਸ਼ਾਹਕੋਟਤਲਵਨਨੂਰਮਹਿਲਗਿਰਦੇ ਹੋਏ ਕਈਆ ਜੰਗਜਦਾਲ ਯਾਰੋ
 ਫੱਗਵਾੜੇ ਜਾਲੰਧਰਦੇ ਤੱਲਵੰਡੀ ਹੋਰ ਹਾਦੀਆ ਬਾਦ ਬੇ ਹਾਲ ਯਾਰੋ
 ਸਿੰਘਾਂ ਲੁੱਟਖਾਧੇ ਗਾਓਂ ਹੋਰ ਕਈ ਬਹੁਤਾ ਚਿਰਰਹੀ ਏਹੋਚਾਲ ਯਾਰੋ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਭੀ ਤੇ ਪਿਛਾ ਛੱਡ ਦੇ ਨਹੱਥ ਧੋ ਪੈ ਗਏਵਾਂਗਕਾਲ ਯਾਰੋ
 ਅੰਗੋਂ ਸਿੰਘ ਭੀ ਮਰਨਤੇ ਰੁੱਠਰਹੇ ਆਇਆ ਦੇਸਦੇ ਭਾ ਭੁਚਾਲ ਯਾਰੋ

ਤੁਰਕਚਾਹੁੰਦੇਸਿੰਸਾਂਦਾਨਸ਼ਟਕੀਤਾਜ਼ੋਰਲਾਲ ਦੰਗੀਏ ਜੜ੍ਹਾਂ ਗਾਲ ਯਾਰੋ
 ਬਹਿਣਦੇਣਨਸਿੰਘਾਂਨੂੰ ਅਮਨ ਕਰਕੇ ਦੇਣ ਤੰਗੀਆਂ ਨਿੱਤ ਚੰਡਾਲ ਯਾਰੋ
 ਤੰਗ ਆਕੇ ਜੰਗ ਤੇ ਲੱਕ ਬਧਾ ਸਿੰਘਾਂ ਆਸਰਾ ਰੱਖ ਗੋਪਾਲ ਯਾਰੋ
 ਜਿਵੇਂ ਜੁਲਮ ਕੂਦੇਤਿਵੇਂ ਚੇੜਚੜ੍ਹਦੀ ਵੱਢੇ ਛੇੜਿਆਂ ਬਾੜ ਨ ਵਜਾਲ ਯਾਰੋ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਜਾਲੰਧਰ ਆਨ ਬੈਦੇ ਥੱਕ ਟੁੱਟ ਕੇ ਹੋ ਹਲਾਲ ਯਾਰੋ
 ਸਿੰਘਾਂਹਟ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਲਾਏ ਡੇਰੇ ਗੀਤਗਾਓਂਦੇ ਬੈਠ ਅਕਾਲ ਯਾਰੋ
 ਭਾਲਾਂ ਮੰਨਕੇ ਸਿਰਤੇ ਰਹਿਨ ਰਾਜੀ ਮਿਲੇ ਸੋਜੋ ਲਿਖੜਾ ਭਾਲ ਯਾਰੋ
 ਸਿਖੀਸਿਦਕ ਨਬਾਹੀਏਨਾਲਕੇਸਾਂ ਅੱਗੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਕਰਨਸਵਾਲ ਯਾਰੋ
 ਗੁਰਦੁਵਾਰਿਆਂ ਦੀ ਨਿੱਤ ਕਰਨ ਪੂਜਾ ਭੇਟਾਂ ਚਾੜ੍ਹਦੇਨੇ ਧਨਮਾਲ ਯਾਰੋ
 ਕੁੱਝ ਦਿਨ ਜਾਂ ਬੈਠਿਆਂ ਬੀਤਗਏ ਹੁਣ ਅੱਗਲਾ ਸੁਣ ਲੋ ਹਾਲ ਯਾਰੋ
 ਸ਼ਮਸਖਾਂ ਕਸੂਰ ਨੂੰ ਚੱਲਿਆ ਸੀ ਸ਼ਾਦੀ ਪੁੱਤਦੀ ਕਰਨ ਸੰਭਾਲ ਯਾਰੋ
 ਕਿਸੇ ਆਣ ਕੇ ਬੰਦੇਨੂੰਖਬਰਦਿੱਦੀ ਬੰਦਾ ਉੱਠਿਆ ਮਾਰਕੇਛਾਲ ਯਾਰੋ
 ਵਿੱਚ ਰਾਹ ਦੇ ਘੇਰਿਆ ਜਾ ਉਹਨੂੰ ਫੌਜ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਯਾਰੋ
 ਗੱਈਪੇਸ਼ਨਾਹੀਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਬੰਦੇ ਮਾਰਿਆ ਮਾਰਕੇ ਛਾਲ ਯਾਰੋ
 ਫੇਰ ਲਿਆ ਮੁਹੰਮਦ ਅਮੀਨ ਖ਼ਾਨੂੰ ਹੈਸੀ*ਹਾੜ ਤਿਹਤਵਾਂ ਸਾਲ ਯਾਰੋ
 ਸੱਕੇ ਵੀਰ ਦੇ ਮੋਏ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਕੌਣ ਸੱਕਦਾ ਲਿਖੀਨੂੰਟਾਲ ਯਾਰੋ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਦੁਵਾਬੇ ਥੋਂ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਮਾਝੇ ਨੂੰ ਸਰ ਕਰਨਾ ॥

ਬੰਦੇ ਦੇਸਦੇ ਚੁਣ ਸਰਦਾਰ ਮਾਰੇ ਕੀਤਾ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦਾ ਫੜ ਨਾਸ ਜਾਨੀ
 ਕੁੱਝ ਨੱਠ ਵਿੱਚੋਂ ਦਿੱਲੀ ਵੱਲ ਗਏ ਧਰ ਦਿਲਦੇ ਵਿੱਚ ਤਰਾਸ ਜਾਨੀ
 ਬਾਜ਼ੀਫੇਰਸਿੰਘਾਂਲਈਜਿੱਤਸਾਰੀ ਪੁੱਠਾ ਪੈਗਿਆ ਤੁਰਕਦਾਤਾਸ ਜਾਨੀ
 ਹੋਏ ਆਣ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੀ ਸਿੰਘ ਕੱਠੇ ਕੀਤੀ ਰੱਬ ਨੇ ਬੰਦ ਖਲਾਸ ਜਾਨੀ
 ਸਿੰਘਆਣਬੰਦਈ ਭੀ ਹੋਏ ਕੱਠੇ ਜਿਹੜੇ ਯਾਰ ਕੜਾਹਦੇ ਖਾਸ ਜਾਨੀ
 ਮੋਹਰੇਭੱਜਦਿਆਂਦੇਪਿੱਛੇਲੜਦਿਆਂਦੇ ਵਖਤਬਣੇ ਨ ਛੁੱਕਦੇਪਾਸ ਜਾਨੀ
 ਮਾਝੇ ਵੱਲ ਝੜਾਈਆਂ ਕਰ ਲਈਆਂ ਕੰਮਕਰ ਦੁਵਾਬੇਦੇ ਰਾਸ ਜਾਨੀ

* ੧੭੭੨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਜਹਾਂ ਦਾਰ ਨੂੰ ਮਾਰਕੇ ਗੰਦੀ ਤੇ ਫ਼ਰਖ਼ ਸੀਅਰ ਬੈਠ ਗਿਆਸੀ ॥

ਫੁੱਟਾਬਾਦ ਵੈਰੋਵਾਲ ਇਰਦ ਗਿਰਦੇ ਖੇਮਕਰਨ ਕਸੂਰ ਅਵਾਸ ਜਾਨੀ
 ਲੁੱਟ ਮਾਰ ਸਾਰਾ ਦੇਸ ਸਰ ਕੀਤਾ ਆਏ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਨਾਲ ਹੁਲਾਸ ਜਾਨੀ
 ਹੈਬਤਖਾਨ ਆਇਆ ਅੱਗੋਂ ਰੋਕਨੇਨੂੰ ਧਰਦਿਲਦੇਵਿੱਚ ਧਰਵਾਸ ਜਾਨੀ
 ਕੀਤਾ ਸਾਮੁਣਾ ਪਹਿਰ ਕੂ ਖਾਲਸੇਦਾ ਭੱਜਾ ਛੱਡ ਕੇ ਫੇਰ ਹਰਾਸ ਜਾਨੀ
 ਸਿੰਘਕਰਹਲਾਪੱਟੀ ਵਿੱਚਵੜੇ ਨਿੱਤ ਲੁੱਟਦੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪਿਆਸ ਜਾਨੀ
 ਫੇਰਖਾਨ ਪੈਰੀਂ ਆਪੇਆਨਡਿੱਗਾ ਪੱਲਾ ਗਲ ਤੇ ਮੂੰਹਲੈ ਘਾਸ ਜਾਨੀ
 ਲੈਕੇ ਨਜ਼ਰ ਬੰਦੇ ਓਥੋਂ ਕੂਚ ਕੀਤਾ ਕੀਤੇ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦੇ ਬੰਦ ਸਾਸ ਜਾਨੀ
 ਸਿੰਘਾਂਆਨਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਲਾਏਡੇਰੇਕੀਤੀਵਿੱਚਦਰਬਾਰ ਅਰਦਾਸ ਜਾਨੀ
 ਗੁਰੂ ਘਰਦਾ ਦਰਸ ਦੀਦਾਰ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਚਾੜ੍ਹਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਸੁਬਾਸ ਜਾਨੀ
 ਬੈਠ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰੇਮਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜਾਨੀ
 ਮਿਲੇ ਏਦੇਨੂੰ ਫੇਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਤਰਨਤਾਰਨ ਦੇਜਾਕੇ ਪਾਸ ਜਾਨੀ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਬਟਾਲੇ *ਗੁਰਦਾਸ ਪੁਰੇ ਨੂੰ ਸਰ ਕਰਨਾ ॥

ਸਿੰਘਾਂ ਤਰਨਤਾਰਨ ਅੰਸ਼ਨਾਨ ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਵੱਲ ਬਟਾਲੇਦੇਕੂਚ ਕੀਤਾ
 ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਨ ਛੱਡ ਦੇ ਕੋਈ ਆਕੀ ਧੌਣੋਂ ਜ਼ਾਲਮਾਂਨੂੰ ਫੜਲਹੂ ਪੀਤਾ
 ਲਿਆਮੱਲ ਬਟਾਲਾ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰਾ ਸਾਰੇਦੇਸ ਪਾਸੋਂਹਾਲਾਭਰ ਲੀਤਾ
 ਰਾਵੀ ਤੀਕ ਬਠਾਕੇ ਮੁੜ ਸਿੱਕਾ ਫੁੱਟਾ ਗੜ੍ਹ ਡੇਹਰਾ ਤੇਜੇ ਆਦ ਮੀਤਾ
 ਬੇਟ ਦੜਪਦੇ ਵਿੱਚ ਭੀ ਫੇਰ ਘੋੜਾ ਸਾਰੇ ਤੁਰਕ ਕੀਤੇ ਬੰਦੇਰੇਤ ਭੀਤਾ
 ਸੂਬਾ ਚੁੱਪਕਰਰਿਹਾਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਹਰਨਡਰ ਜਾਵੇ ਜਿਵੇਂਦੇਖ ਚੀਤਾ

ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸੂਬੇ ਜ਼ਬਰ ਵਸਤ ਖਾਂ ਦਾ ਜੰਗ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਬੰਦੇ ਨਾਲ ॥

ਬੰਦਾਵਿੱਚਗੁਰਦਾਸਪੁਰਜਾਬੈਠਾਖੌਫ਼ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਸਿਰੋਂ ਲਾਹੰਵਦਾ ਏ
 ਸੂਬੇ ਖਾਨਉਮਰਾਵ ਖੁਵਾਰ ਕੀਤੇ ਸਿਰ ਕੋਈ ਨ ਮੂਲ ਉਠਾਵੰਦਾ ਏ
 ਸੱਤ੍ਰਾਂ ਸੈ ਤਿਹੱਤ੍ਰ ਹਾੜ ਦੇ ਦਿਨ ਸੂਬਾ ਜਮੂੰ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦਾ ਆਵੰਦਾ ਏ
 ਕੂਚ ਕਰੀ ਜਾਂਦਾ ਦਿਲੀ ਵਲ ਹੈ ਸੀ ਡੇਰਾ ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਆ ਲਾਵੰਦਾ ਏ
 ਏਧਰ ਬੰਦੇ ਦੀ ਸੁਣ ਕੇ ਧੁਮ ਪਈ ਜੋਸ਼ ਦਿਲ ਓਦਾ ਝੱਟ ਖਾਵੰਦਾ ਏ

*ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਦੋ ਕਿਲ੍ਹੇ ਆਪਨੇ ਕਾਇਮ ਕੀਤੇ ਸਨ ਗੁਰਦਾਸ ਪੁਰ ਤੇ ਪਠਾਨਕੋਟ ਬਹੁਤਾ
 ਜੋ ਗੁਰਦਾਸ ਪੁਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ॥

ਅਸਲਮ ਖਾਂ ਸੂਬੇ ਤਾਈਂ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰੇ ਵੱਲ ਧਾਵੰਦਾ ਏ
ਜੰਗੀ ਅੱਠ ਹਜ਼ਾਰ ਸਪਾਹ ਚੰਗੀ ਘੇਰਾ ਕਿਲ੍ਹੇ ਤਾਈਂ ਆਣ ਪਾਵੰਦਾ ਏ
ਸਿੰਘ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਕੂ ਪਾਸ ਬੰਦੇ ਮੱਥਾ ਦੁਸ਼ਮਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਡਾਹਵੰਦਾ ਏ
ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਜੰਗ ਆਣ ਮੱਚਾ ਤੁਰਤ ਆਪਨਾ ਜ਼ੋਰ ਦਖਾਵੰਦਾ ਏ
ਕੁਝ ਗਈ ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸੂਬਾ ਦਿਲ ਬੀਂ ਫੇਰ ਘਬਰਾਵੰਦਾ ਏ

ਜ਼ਬਰ ਦਸਤ ਖਾਂ ਨੇ ਹਾਰ ਖਾਕੇ ਨੱਠਨਾ ॥

ਰਾਤ ਦਿਨ ਏਧਰ ਰਿਹਾ ਜੰਗ ਮੱਚਾ ਰੁੜ੍ਹ ਸੂਰਮੇ ਮੌਤ ਦਰਯਾ ਗਏ
ਟੁਟਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਨਾਹੀਂ ਦੋਹਾਂ ਸੂਬਿਆਂ ਬੀਂ ਦਿਲਲੜਦਿਆਂ ਕਈ ਵਿਹਾ ਗਏ
ਵਿਚ ਦੇਸ ਹੋਈ ਖ਼ਬਰ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨੇੜਿਓਂ ਹੋ ਕੱਠੇ ਆ ਗਏ
ਪਏ ਚਾਰ ਚੁਫੇਰਿਓਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਾਰੇ ਘਬਰਾ ਗਏ
ਹੋਈ ਜਾਨ ਛੁਡਾਵਨੀ ਆਨ ਅੰਖੀ ਸਿੰਘ ਦੇਕੇ ਜ਼ੋਰ ਦਬਾ ਗਏ
ਅੰਤ ਨੱਠਨਾ ਪਿਆ ਲਾਹੌਰ ਵੱਲੀ ਕਈ ਸੈ ਸਪਾਹੀ ਮਰਵਾ ਗਏ
ਦੇ ਗਏ ਅਸਬਾਬ ਹਥਯਾਰ ਘੋੜੇ ਪਿੱਠਾਂ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ ਵਢਾ ਗਏ
ਮਾਰਨ ਆਏ ਸਨ ਖਾਕੇ ਮਾਰ ਗਏ ਰਾਹ ਜਾਦਿਆਂ ਪਤ ਲੁਹਾ ਗਏ
ਜ਼ਬਰ ਦਸਤ ਖਾਂ ਹੋਰੀ ਭੀ ਬਿਨਾ ਕੰਮੋਂ ਐਵੇਂ ਲੰਘਦੇ ਖੁੰਬ ਠਪਾ ਗਏ
ਲੁਟਨ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਆਏ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਗੋਂ ਪਤ ਆਬਰੂ ਲੁਟਾ ਗਏ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਤੀਸਰੀ ਵਾਰੀ ਸਰੰਦ ਨੂੰ ਫੜੇ ਕਰਨਾ ॥

ਗਈ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਫੇਰ ਸਰੰਦ ਜਿੱਤੀ ਸਿੰਘਾਂ ਬੈਠਕੇ ਦਿਲੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ
ਚੱਲ ਮੱਲੀਏ ਚੜ੍ਹਕੇ ਖ਼ਾਲਸਾ ਜੀ ਮਤਾ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਵਿੱਚ ਦਰਬਾਰ ਕੀਤਾ
ਰਲਸਾਰਿਆਂ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜਾ ਓਸੇ ਵਕਤ ਹੀ ਦਲ ਤੱਯਾਰ ਕੀਤਾ
ਧੌਂਸਾ ਮਾਰਕੇ ਵੱਲ ਸਰੰਦ ਚੱਲੇ ਫੜ੍ਹਾ ਗੱਜ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਕੀਤਾ
ਸੱਤਲੁੱਜ ਬਿਆਸ ਬੋਂ ਪਾਰ ਹੋਏ ਡੇਰਾ ਮੂਲ ਨਾ ਕਿਤੇ ਉਰਾਰ ਕੀਤਾ
ਮਾਰੋ ਮਾਰ ਕਰਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਊਂਕੇ ਉੱਡੀ ਗਰਦ ਅਸਮਾਨ ਗੁਬਾਰ ਕੀਤਾ
ਨਾਜ਼ਮ ਤਦੋਂ ਹਮੀਦਖ਼ਾਂ ਹੋਰ ਹੋਸੀ ਲਸਕਰ ਓਸ ਤੱਯਾਰ ਜਰਾਰ ਕੀਤਾ
ਤੋਪਾਂ ਲੈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਖ਼ਾਲਸੇ ਦਾ ਸੂਬੇ ਨਿਕਲ ਸਰੰਦ ਬੀਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ

ਏਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਥੀਂ ਗੋਲਾ ਦਗਨ ਲੱਗਾ ਮਾਰੂ ਵੱਜਿਆ ਧੌਂਸ ਧੁਨ ਕਾਰ ਕੀਤਾ
 ਨੇਕਲ ਸੂਰਮੇ ਜੰਗ ਮੈਦਾਨ ਰੁੱਝੇ ਨਹੀਂ ਜਾਨਾਂਦਾ ਕੁੱਝ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ
 ਗੋਲੀ ਮੀਂਹ ਵਾਂਗੂ ਆਕੇ ਵਰੁਨ ਲੱਗੀ ਧੂੰਏਂ ਧੂੜਨੇ ਆ ਧੁੰਦੂਕਾਰ ਕੀਤਾ
 ਦਿੱਤਾ ਆਨ ਚੌਫੇਰਿਓਂ ਜ਼ੋਰ ਤੁਰਕਾਂ ਬੜਾ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਤਾਈਂ ਬੇਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ
 ਪੇਸ਼ ਜਾਵੰਦੀ ਕੁੱਝ ਨ ਖ਼ਾਲਸੇ ਦੀ ਤੋਪਾਂ ਸਭਦੇ ਤਾਈਂ ਲਾਚਾਰ ਕੀਤਾ
 ਸਿੰਘ ਚੜ੍ਹ ਹੱਲੇ ਉੱਤੇ ਕਰਨ ਹੱਲਾ ਸੂਬੇ ਰੋਕ ਕੇ ਜ਼ੋਰ ਬੇ ਕਾਰ ਕੀਤਾ
 ਦਿਣ ਗੁਜਰ ਗਿਆ ਸਾਰਾ ਲੜਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਲ ਦੋਹਾਂ ਦਲਾਂ ਬੇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ
 ਜੋਧੇ ਸੈਂਕੜੇ ਵਿੱਚ ਮੈਦਾਨ ਡਿੱਗੇ ਰਹਿਮ ਸਿੰਘਾਂ ਤੇ ਆਨ ਕਰਤਾਰ ਕੀਤਾ
 ਸੂਬਾ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਪੜ੍ਹਨ ਨਮਾਜ਼ ਲੱਗਾ ਵੁਜੂ ਲਾਹਕੇ ਸਭ ਹੱਥ ਜਾਰ ਕੀਤਾ
 ਰੋਹਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਪੈ ਗਿਆ ਦੂਰੋਂ ਕੰਮ ਸੂਰਮੇ ਹੋ ਹੁੱਸਿਆਰ ਕੀਤਾ
 ਸੋਜਦਾ ਝੁੱਕ ਸੂਬਾ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਹੀਸੀ ਉੱਤੇ ਝੱਟ ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਵਾਰ ਕੀਤਾ
 ਝੱਟ ਵਾਂਗ ਅੱਹੁ ਮਾਰਿਆ ਸਿਰ ਲਾਹਕੇ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਪਾਰ ਕੀਤਾ
 ਮੱਗੇ ਆਣਕੇ ਬੰਦੇ ਦੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਬੰਦੇ ਜੱਸ ਓਹਦਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਕੀਤਾ
 ਇਹ ਦਲੇਰੀਆਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨੇ ਸ਼ੇਰ ਮਰਦਨੇ ਵਾਰ ਪੁਰਕਾਰ ਕੀਤਾ
 ਸੂਬਾ ਗਿਆ ਹਮੀਦ ਖਾਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂ ਹੱਲਾ ਫੇਰ ਸਿੰਘਾਂ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਕੀਤਾ
 ਭਾਂਜ ਖਾ ਨੱਠੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸਾਹਮਣਾ ਕਿਸੇ ਸਰਦਾਰ ਕੀਤਾ
 ਸਿੰਘ ਵੜੇ ਸਰੰਦ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਨਾਸ ਸ਼ਹਿਰ ਤਾਈਂ ਲੁੱਟ ਮਾਰ ਕੀਤਾ
 ਮਾਰ ਕੱਢਿਆ ਦੇਸ ਤੋਂ ਹਾਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਰਮੁਲਕ ਸਾਰਾ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਕੀਤਾ
 ਮਾਰ ਲੋਹ ਗੜ੍ਹੀ ਤੇ ਕਿਲਾ ਕਾਨੂੰ ਗੋਦਾ ਸਿੰਘਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਅਖ਼ਤ ਜਾਰ ਕੀਤਾ
 ਗਿਆ ਸਾਲ ਬਤੀਤ ਤੇ ਹੱਤਵਾਂ ਭੀ ਬੰਦੇ ਸਿੰਘਾਂ ਉੱਤੇ ਉਪਕਾਰ ਕੀਤਾ
 ਦੇਸ ਖ਼ਾਲਸੇ ਨੂੰ ਫੇਰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਆਪ ਮੰਡੀ ਦੇ ਵੱਲ ਮੁਹਾਰ ਕੀਤਾ
 ਸਿੰਘਾਂ ਸਾਂਭ ਪੰਜਾਬ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਮੁੜ ਧਰਮ ਦਾ ਫੇਰ ਜੈਕਾਰ ਕੀਤਾ

ਦੇਸ ਵਿਚ ਰੋਲਾ ਪੈ ਜਾਨਾ ਤੇ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਝੰਡਾ ਝੁਲਾਨਾ ਹਰਦੁਆਰ ਥੀਂ ਅਟਕ ਤਕ ॥

* ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਫੁਤੇ ਕਰਕੇ ਬੰਦਾ ਗਿਆ ਪਹਾੜ ਦੀ ਦਾਏ ਬੇਲੀ

੨ ਤੇ ਸਿੰਘ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਸਨ ਪਰ ਬੰਦੇ ਬਸਤ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ

ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਕਰਨ ਗੁਜਰਾਨ ਲੱਗਾ ਮੰਡੀ ਬਾਲ ਬੱਚੇ ਵਿਚ ਜਾਏ ਬੇਲੀ
 ਪਿੱਛੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਮੁਲਕ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ ਜ਼ੋਰ ਤੇਗ ਦੇ ਨਾਲ ਦਬਾਏ ਬੇਲੀ
 ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਦੀ ਹੂੰ ਨ ਕਰਨ ਜੋਗਾ ਕੋਈ ਖਾਨ ਅਮੀਰ ਉਮਰਾਏ ਬੇਲੀ
 ਦੇਸ ਵਿਚ ਨ ਤੁਰਕ ਸਰਦਾਰ ਰਹੇ ਦਿੱਤੇ ਬੰਦੇ ਨੇ ਚੁਣ ਮੁਕਾਏ ਬੇਲੀ
 ਜਿਹੜੇ ਬਚੇ ਸੌ ਰਹੇ ਨ ਵਿਚ ਪਿੰਡਾਂ ਗਏ ਵੱਲ ਦਿੱਲੀ ਖੰਡ ਖਾਏ ਬੇਲੀ
 ਦਿੱਲੀ ਹੋ ਢਿੱਲੀ ਗਈ ਬਿਨਾ ਜ਼ੋਰੋਂ ਸਿਰ ਰਹੀ ਲਾਹੌਰ ਝੁਕਾਏ ਬੇਲੀ
 ਦੋਵੇਂ ਤਖ਼ਤ ਬੰਦੇ ਫੜ ਝੁਣ ਦਿੱਤੇ ਰਿਹਾ ਜ਼ੋਰ ਦਾ ਮਾਨ ਨ ਕਾਏ ਬੇਲੀ
 ਸੱਖਰ ਸਿਵੀ ਕੋਟਾ ਮੁਲਤਾਨ ਕਾਬਲ ਕਸ਼ਮੀਰ ਜੰਮੂ ਤਿਬਤਾਏ ਬੇਲੀ
 ਪਿਆ ਗ਼ਦਰ ਸਾਰੇ ਵਿਚ ਦੇਸ ਆਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਗਿਆ ਘਬਰਾਏ ਬੇਲੀ
 ਓਧਰ ਪਾ ਮੁਹੱਟਿਆਂ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਮਦਰਾਸ ਬੰਗਾਲ ਦਬਾਏ ਬੇਲੀ
 ਹੱਨੇ ਹੱਨੇ ਉੱਤੇ ਹੋਈ ਆਨ ਮੀਰੀ ਕੌਣ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਹੇ ਦਬਕਾਏ ਬੇਲੀ
 ਡਾਕੂ ਚੋਰ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਰਾਹਜ਼ਨਾ ਨੇ ਪਾਈ ਦੇਸ ਦੇ ਵਿਚ ਕਹਾਏ ਬੇਲੀ
 ਬੰਦੋਬਸਤ ਨ ਕੋਈ ਭੀ ਹੋ ਸੱਕੇ ਦਿੱਤੀ ਖ਼ਾਲਸੇ ਕਲਾ ਭਵਾਏ ਬੇਲੀ
 ਥਾਂ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਆਕੀ ਹੋ ਬੈਠੇ ਸੂਬਾ ਕੋਈ ਨ ਟਕੇ ਪੁਚਾਏ ਬੇਲੀ
 ਦੋਬਰਸ ਰਿਹਾ ਪਿਆ ਇਹੋ ਰੌਲਾ ਰਿਹਾ ਫ਼ਰੁਖ ਸੀਯਰ ਜ਼ੋਰ ਲਾਏ ਬੇਲੀ
 ਬੰਦੇ ਹਰਦੁਆਰ ਤੋਂ ਅਟਕ ਤੋੜੀ ਘੋੜਾ ਆਪਣਾ ਲਿਆ ਦੁੜਾਏ ਬੇਲੀ
 ਮੂੰਹ ਕਰੇ ਜਿੱਧਰ ਦੇਸ ਸਰ ਹੋਵੇ ਅੱਗੋਂ ਕੋਈ ਨ ਪੈਰ ਅੜਾਏ ਬੇਲੀ
 ਬਾਈਧਾਰ ਪਹਾੜ ਪਸ਼ੌਰ ਤੋੜੀ ਲਿਆ ਕੁੱਲ ਪੰਜਾਬ ਨਵਾਏ ਬੇਲੀ
 ਕਿਤੇ ਜ਼ੋਰ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਧਮਾਂ ਪਾਇਆ ਕਰਾਮਾਤ ਕਿਤੇ ਦਖਲਾਏ ਬੇਲੀ
 ਜਿੱਥੇ ਜੀ ਚਾਹੇ ਫਿਰੇ ਸੈਰ ਕਰਦਾ ਅੱਗੋਂ ਕੋਈ ਨ ਹੱਥ ਉਠਾਏ ਬੇਲੀ
 ਕੀਤੇ ਸਿੱਖ ਪਹਾੜ ਦੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤੇ ਸਿੰਘ ਲਏ ਬੰਦਈ ਸਜਾਏ ਬੇਲੀ
 ਦੇਖ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਦੇਸ ਮਗਰ ਲੱਗਾ ਗੁਰੂ ਯਾਰੂਵਾਂ ਕਿਤੇ ਸਦਾਏ ਬੇਲੀ
 ਕਲਗੀ ਜਿਗਾ ਤੋੜਾਰੱਖੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਹਾਂ ਵਾਂਗ ਸਿਰ ਛਤ ਝੁਲਾਏ ਬੇਲੀ

ਕਿ ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਤੇ ਫਕੀਰ ਲੋਕ ਸੀ ਤੇ ਸਿੰਘ ਅਨਪੜ੍ਹ ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਸਨ ਅੱਗੋਂ ਮੁਲਕ ਫੜ੍ਹੇ ਕਰ
 ਜਾਨਾ ਤੇ ਪਿੱਛੋਂ ਛੱਡੀ ਜਾਨਾ ॥

ਦਸਵਿਚ ਬਨਾਈਆ ਕਈ ਜਾਗੁ ਪੂਜਾ ਆਪਣ ਨਾਮ ਕਰਾਏ ਬੇਲੀ
 ਉਤ੍ਰਾਂਜੰਮੂਓਂ ਪਾਸ ਰਿਆਸੀ ਦੇ ਜੀ ਵੱਡਾ ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ਸਦਾਏ ਬੇਲੀ
 ਮੇਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੋਲੇਦਾ ਬੜਾ ਭਾਰਾ ਦੂਰ ਦੂਰ ਥੋਂ ਸੰਗਤਾਂ ਆਏ ਬੇਲੀ
 ਸਿੰਘ ਪੂਜਦੇ ਜਾ ਬੰਦਈ ਉਹਨੂੰ ਹੁਣ ਤਕ ਮਹਿਮਾਂ ਅਧਕਾਏ ਬੇਲੀ
 ਏਥੋਂ ਤੱਕ ਚੜ੍ਹਾਈਦੇ ਵਿਚਰਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਸਾਉਣਦੇ ਚੜ੍ਹਨਦਰਯਾਏ ਬੇਲੀ
 ਜਿਤਵੱਲਗਿਆ ਕਿਸੇਰੋਕਿਆਨ ਆਇਆਸਭ ਵੱਲੋਂ ਫੜ੍ਹਾ ਪਾਏ ਬੇਲੀ
 ਬਹੁਤਾ ਰਹੇ ਬੰਦਾ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰੇ ਮੰਡੀ ਵਿਚ ਕਦੇ ਕਦੇ ਜਾਏ ਬੇਲੀ
 ਹੁਣ ਬੰਦੇਦਾ ਆਨ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਜ਼ਵਾਲ ਸੁਨਾਏ ਬੇਲੀ

ਦਿੱਲੀ ਫ਼ਰੋਖਸੀਯਰ ਦੇ ਪਾਸ ਪੁਕਾਰ ਕਰਨੀ ਦੇਸ ਦਿਆਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ॥

ਮੁਸਲਮਾਨ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਜਾ ਰੁੱਠੇ ਦਿੱਲੀ ਘੱਤਦੇ ਜਾ ਦੁਹਾਈ ਸ਼ਾਹ
 ਸਿੰਘਾਂ ਚੁੱਕਿਆ ਬੜਾ ਅਧਮੂਲ ਹੈ ਜੀ ਓਹਨਾਂ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਰੱਯਤ ਸਤਾਈ ਸ਼ਾਹ
 ਬੰਦਾ ਬੰਦਾ ਜਿਹਨੂੰ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਨੇ ਡਾਢੀ ਓਸਨੇ ਧੂੜ ਧੁਮਾਈ ਸ਼ਾਹ
 ਤੇਰਾ ਖੌਫ ਨ ਰਤੀਭੀ ਮੰਨਦਾ ਉਹ ਸਾਡੀ ਮਾਰਕੇ ਸੁੱਧ ਭੁਲਾਈ ਸ਼ਾਹ
 ਰਿਹਾ ਕੋਈ ਨ ਖਾਨ ਸਰਦਾਰ ਆਕੀ ਅਹੀ ਓਸਨੇ ਤੇਗਚਲਾਈ ਸ਼ਾਹ
 ਫੜਦੀ ਨ ਮੁਹੰਮਦੀ ਗਰਕ ਕੀਤਾ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਗਰਦ ਉਡਾਈ ਸ਼ਾਹ
 ਲੁੱਟ ਪੁੱਟ ਸਾਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤਾ ਨਿੱਤ ਰੱਖਦਾ ਗਦਰ ਮਚਾਈ ਸ਼ਾਹ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਪੰਜਾਬਦਾ ਬਣ ਬੈਠਾ ਟਕਾ ਖਾਂਵਦਾ ਕਰ ਉਗਰਾਹੀ ਸ਼ਾਹ
 ਬੈਠਾ ਮੱਲਕੇ ਤਖ਼ਤਲਾਹੋਰਦਾ ਓਹ ਹੁਣ ਦਿੱਲੀਨੂੰ ਤਾਕਲਗਾਈ ਸ਼ਾਹ
 ਕਿਸੇ ਦਿਨਨੂੰ ਦਿੱਲੀਭੀ ਸਾਂਭਲਏਗਾ ਤੇਰੀ ਖੋਹਲਵੇਗਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਸ਼ਾਹ
 ਭਲਾ ਲੋੜਦਾ ਜੇ ਕਰ ਝੱਬ ਹੀਲਾ ਕਰ ਛੱਡ ਨ ਬੇ ਪ੍ਰਵਾਹੀ ਸ਼ਾਹ
 ਬੂਟਾ ਜੱਮਦਾ ਪੱਟਕੇ ਸੱਟ ਜੜ੍ਹੇਂ ਪਿੱਛੋਂ ਪੱਟਨਾ ਹੋਊ ਉਖਿਆਈ ਸ਼ਾਹ
 ਫੜ ਦੀਨ ਸਾਡਾ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤਾ ਓਹਦੀ ਵਾਗ ਨ ਕਿਸੇ ਭਵਾਈ ਸ਼ਾਹ
 ਤੇਰੇ ਰਾਜਦੇ ਵਿਚ ਇਹ ਗਜ਼ਬ ਹੋਇਆ ਹੋਣੀ ਸੁੰਨਤ ਰਸੂਲ ਹਟਾਈ ਸ਼ਾਹ
 ਕਿਤੇ ਬਾਂਗ ਨਮਾਜ਼ ਨ ਰਿਹਾ ਰੋਜ਼ਾ ਈਦ ਡਰਦਿਆਂ ਨਹੀਂ ਮਨਾਈ ਸ਼ਾਹ
 ਢਾਹ ਮਕਬਰੇ ਮਸਜਦਾਂ ਖਾਨਗਾਹਾਂ ਕੀਤੀ ਓਸਨੇ ਖੂਬ ਸਫ਼ਾਈ ਸ਼ਾਹ

ਕੱਢ ਹੱਡੀਆਂ ਪੁਟਕੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਥਾਂ ਥਾਂ ਤ ਅੱਗ ਲਗਾਈ ਸ਼ਾਹ
 ਜਾਣੇ ਰੱਬ ਬਲਾ ਇਸਲਾਮਉੱਤੇ ਕਿਹੜੇਦੇਸ ਵਿਚੋਂ ਚੜ੍ਹਾਈ ਸ਼ਾਹ
 ਮੱਦਦ ਦੀਨਦੀ ਜੇ ਨ ਕਰੇਂਗਾ ਤੂੰ ਤੇਥੇ ਪਏਗਾ ਕਹਿਰ ਖੁਦਾਈਸ਼ਾਹ
 ਚੱਲ ਹੋਵੇਂਗਾ ਵਿਚ ਦਰਗਾਹ ਝੂਠਾ ਰੋਜ਼ ਹਸ਼ਰ ਦੇ ਮੂੰਹਤੇਸ਼ਾਹੀ ਸ਼ਾਹ
 ਮਿਲੇ ਦੋਜ਼ਖਾਂ ਵਿਚ ਅਜ਼ਾਬ ਤੈਨੂੰ ਭਰੂ ਨਹੀਂ ਰਸੂਲ ਉਗਾਹੀ ਸ਼ਾਹ
 ਜੇ ਤਾਂ ਜੱਨਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਜਾਵਨਾਈਂ ਉੱਤੇ ਕਾਫ਼ਰਾਂਕਰ ਚੜ੍ਹਾਈ ਸ਼ਾਹ
 ਝੰਡਾਸ਼ਰ੍ਹਾਦਾਭਿੰਗਿਆ ਖੜਾ ਕਰਦੇ ਕੇੜੀਗੱਲਨੂੰ ਤੂੰਫਿੰਗੀ ਢਾਹੀ ਸ਼ਾਹ
 ਕੀ ਦੇਂਗਾ ਜਾ ਜਵਾਬ ਅੱਗੇ ਜਦੋਂ ਪਈ ਦਰਗਾਹੋਂ ਬੁਲਾਈ ਸ਼ਾਹ
 ਡਾਢੀਫ਼ਰੁੱਖਸੀਯਰਨੂੰ ਤਮਕਲੱਗੀ ਬੀੜਾ ਧਰ ਤਲਵਾਰਟਕਾਈ ਸ਼ਾਹ
 ਸਾਰੇ ਬੰਦੇਨੂੰ ਚੜ੍ਹ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਵੱਡੀ ਲਏ ਜਾਗੀਰ ਸੁਨਾਈ ਸ਼ਾਹ

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਬੀੜਾ ਧਰਨਾ ਵਿਚ ਕਚਹਿਰੀ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਪਕੜਨੇ ਬੰਦੇ ਦੇ ਤੇ ਸਲਾਹ ਦੇਣੀ ਵਜ਼ੀਰਾਂ
 ਨੇ ਫ਼ਰੁੱਖਸੀਯਰ ਨੂੰ ਕਿ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਨੂੰ ਆਖਕੇ ਖ਼ਤ ਲਿਖਵਾਓ ਵੱਲ ਬੰਦੇ ਦੇ ॥

ਜਦੋਂ ਮਾਰੀਆਂਬੋਲੀਆਂਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਗਈਆਂਸ਼ਾਹਦਾਜਿਗ੍ਰਜਲਾਏਜਾਨੀ
 ਗੁੱਸਾਫ਼ਰੁੱਖਸੀਯਰ ਨੇ ਖਾ ਦਿਲਥੀਂ ਲਏਕੁੱਲ ਅਮੀਰ ਬੁਲਾਏ ਜਾਨੀ
 ਸਯਦ ਸ਼ੇਖ ਤੇ ਮੁਗਲ ਪਠਾਨ ਵੱਡੇ ਰਾਜਪੂਤ ਗਏ ਸੱਭੇ ਆਏ ਜਾਨੀ
 ਆਪੋਆਪਣੇਬੈਠਗਏਓਹਦਿਆਂਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਅਦਬ ਬਜਾਏ ਜਾਨੀ
 ਬੀੜਾ ਪਾਨ ਤੇ ਧੂਹ ਤਲਵਾਰ ਨੰਗੀ ਦੇ ਵਿਚ ਦਰਬਾਰ ਟਕਾਏ ਜਾਨੀ
 ਕੱਠੇ ਹੋਏ ਅਮੀਰ ਵਜ਼ੀਰ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਹ ਸਬ ਨੂੰ ਆਖ ਸੁਨਾਏ ਜਾਨੀ
 ਕਈ ਸੂਰਮਾ ਹੈ ਦਲੇਰ ਬਾਂਕਾ ਬੀੜਾ ਵਿਚ ਦਰਬਾਰ ਉਠਾਏ ਜਾਨੀ
 ਜਿਹੜਾ ਜਾਕੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਮਾਰਆਵੇ ਦੇਸੋਂ ਕੱਢ ਜਾਂ ਬੰਨ੍ਹ ਲਿਆਏ ਜਾਨੀ
 ਓਹਦਾਕਰਾਂ ਮੁਰਾਤਬਾਤੁਰਤਵੱਡਾ ਮੈਥੋਂਲਏ ਜਾਗੀਰ ਓਹਪਾਏਜਾਨੀ
 ਸਿਰੇ ਪਾ ਦੇਵਾਂ ਵੱਡੀ ਕੀਮਤਾਂ ਦੇ ਆਖਾਂ ਖਾਕੇ ਕਸਮ ਖੁਦਾਏ ਜਾਨੀ
 ਕੋਈ ਆਣ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕੇ ਏਸਵੇਲੇ ਹੁਣੇ ਲਏ ਜਾਗੀਰ ਲਖਾਏ ਜਾਨੀ
 ਵੈਠੇ ਖ਼ਾਨ ਉਮਰਾ ਦੀਵਾਨ ਸੂਬੇ ਕੋਈ ਵੱਲ ਬੰਦੇ ਚੜ੍ਹ ਜਾਏ ਜਾਨੀ
 ਵੱਡੇ ਤੋਪਖਾਨੇ ਫੌਜਾਂ ਨਾਲ ਦੇਵਾਂ ਦੇਵਾਂ ਕੁੱਲ ਅਸਬਾਬ ਪੁਚਾਏ ਜਾਨੀ
 ਅੱਗੋਂ ਕਿਸੇ ਨ ਕੁੱਝ ਜਵਾਬਦਿੱਤਾ ਲਏ ਸਭ ਨੇ ਸਿਰ ਝੁਕਾਏ ਜਾਨੀ

ਬੰਦਾ ਦਿੱਸਦਾ ਸਭਨੂੰ ਕਾਲ ਵਾਂਗੂੰ ਕੌਣ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਬਾਂਹ ਫੜਾਏ ਜਾਨੀ
ਜਿਵੇਂ ਕਾਰਾਘੁਮਾਣੀ ਓਂ ਜਾਂ ਵਦੇ ਨੇ ਜਾਣ ਬੰਦੇ ਤੋਂ ਤਿਵੇਂ ਉਮਰਾਏ ਜਾਨੀ
ਦਿਲ ਕੰਬਦੇ ਸੁਣਕੇ ਨਾਮ ਓਹਦਾ ਕੌਣ ਜਾਕੇ ਜੰਗ ਮਚਾਏ ਜਾਨੀ
ਸੱਭੇ ਰਲਕੇ ਆਖਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਅਰਜ਼ ਸੁਣੋ ਦਿਲ ਲਾਏ ਜਾਨੀ
ਓਹਦੇ ਨਾਲ ਨ ਕਿਸੇ ਬਸੰਰ ਜਾਣਾ ਬੰਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬੁਰੀ ਬੁਲਾਏ ਜਾਨੀ
ਜਾਦੂ ਗਰ ਵੱਡਾ ਸਿੱਧ ਵਲੀ ਹੈਜੀ ਬੀਰ ਤਾਬਿਆ ਨਿੱਤ ਰਖਾਏ ਜਾਨੀ
ਓਹ ਚਾਹੇ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਗਰਦਕਰਦੇ ਸ਼ੰਹ ਵੱਗਦੇ ਪਿਛਾਂ ਉਲਟਾਏ ਜਾਨ
ਮੀਂਹ ਬੱਦਲਾਂ ਥੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਾ ਲਵੇ ਵਿਚ ਪਲਕ ਅੰਧੇਰ ਮਚਾਏ ਜਾਨੀ
ਮੁੰਦਾ ਜੋ ਚਾਹੇ ਸੋਈ ਓ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਕੌਣ ਗਿਣਕੇ ਸਿਰ ਖਪਾਏ ਜਾਨੀ
ਵਿਚ ਜੰਗਦੇ ਬੰਨ੍ਹ ਹਥਯਾਰ ਲੈਂਦਾ ਅੱਗ ਮੀਂਤੋਂ ਲਾਏ ਬੁਝਾਏ ਜਾਨੀ
ਜ਼ੋਰ ਪੀਰ ਫਕੀਰ ਸਭ ਲਾ ਥਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੂਲ ਨ ਜਾਇ ਜਾਨੀ
ਇਲਮ ਅਕਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨ ਕੰਮ ਦੇਂਦੇ ਵੱਡੀ ਹੈ ਅਫ਼ਾਤ ਪੁਛਾਏ ਜਾਨੀ
ਬੜੇ ਬੜੇ ਸਰਦਾਰ ਜੋ ਗਏ ਚੜ੍ਹਕੇ ਦਿੱਤੇ ਓਸਨੇ ਖਾਕ ਰਲਾਏ ਜਾਨੀ
ਆਇਆ ਕੋਈ ਨ ਬੰਦੇ ਤੇ ਫ਼ਤਾ ਪਾਕੇ ਅਜਤੀ ਕਰਹੇ ਜ਼ੋਰ ਲਗਾਏ ਜਾਨੀ
ਅੱਗੇ ਮਾਰਿਆ ਓਸਨੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਪਈ ਦੇਸਦੇ ਵਿਚ ਕਹਾਏ ਜਾਨੀ
ਸ਼ੇਰ ਮੰਗ ਤੂੰ ਆਪਨੇ ਸਿਰ ਦੀ ਜੀ ਮਤਾਂ ਬੀਰਾਂ ਤੋਂ ਦੇ ਮਰਵਾਏ ਜਾਨੀ
ਸਾਡੀ ਮੱਨ ਲੈ ਜੇ ਭਲਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਤੂੰ ਅਸੀਂ ਦੇਂਦੇ ਨੇਕ ਸਲਾਹੇ ਜਾਨੀ
ਗੁੜ ਦਿੱਤਿਆਂ ਜੇ ਮੰਰ ਜਾਏ ਵੈਰੀ ਦਹੀਏ ਕਾਸ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਖੁਲਾਏ ਜਾਨੀ
ਹੱਥ ਨਾਲ ਜਿਹੜੀ ਗੰਫ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਵੇ ਕੌਣ ਦੰਦ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁਲ੍ਹਾਏ ਜਾਨੀ
ਮਾਤਾ ਸੁੰਦੀ ਰਹੇ ਜੋ ਵਿਚ ਦਿੱਲੀ ਉਹਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਸਿੱਖ ਸਬਾਏ ਜਾਨੀ
ਓਹਦਾ ਆਖਿਆ ਕਿਸੇ ਨ ਮੌੜ ਨਾਈਂ ਸਿੰਘ ਮੰਨ ਦੇ ਜਿਵੇਂ ਫਰਮਾਏ ਜਾਨੀ
ਬੰਦੇ ਵੱਲ ਭੇਜੋ ਇਕ ਹੁਕਮ ਨਾਮਾ ਚਿੱਠੀ ਮਾਤਾ ਪਾਸੋਂ ਲਿਖਵਾਏ ਜਾਨੀ
ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੋਂ ਕੋਈ ਜਾਗੀਰ ਲੈ ਲੈ ਵਿਚ ਦੇਸ ਨ ਗਦਰ ਮਚਾਏ ਜਾਨੀ
ਹਾਲਾਂ ਟਾਲੀਏ ਓਸਨੂੰ ਏਸ ਤਰਾਂ ਫੇਰ ਦੇਵਾਂਗੇ ਮਾਰ ਕਢਾਏ ਜਾਨੀ
ਮਾਤਾ ਲਿਖੇ ਜੇ ਬੰਦਾ ਨਾ ਮੰਨੇ ਹੋਰ ਲਾਂਗੇ ਬਨਤ ਬਨਾਏ ਜਾਨੀ

ਗੁਰ ਨਾਰੀ ਨੂੰ ਰਖਾਂਗ ਕੋਦ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਦਵਾਰਾ ਦੁਖ ਸਤਾਏ ਜਾਨ।
 ਫੇਰ ਆਪਣੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸਿੰਘ ਸਾਰੇ ਈਨ ਮੰਨਕੇ ਲੈਣ ਛੁਡਾਏ ਜਾਨੀ
 ਜੇਤਾਂ ਫੇਰ ਭੀ ਕੋਈ ਨ ਗੱਲ ਬਣੀ ਝੱਟ ਦੇਵਾਂਗੇ ਫੌਜ ਚੜ੍ਹਾਏ ਜਾਨੀ
 ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵਦੇ ਮੂੜੁ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਫੋਕੇ ਦਿਲੀ ਪੁਲਾ ਪਕਾਏ ਜਾਨੀ

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਰਾਮ ਦਿਆਲ ਦੀਵਾਨ ਨੂੰ ਮਾਤਾ ਪਾਸ ਘੱਲਨਾ ਵਾਸਤੇ ਆਰਜ਼ ਦੇ ॥

ਰਾਮਦਿਆਲਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸੱਦਕਹਿਆ ਮਾਤਾਸੁੰਦੀਦੇ ਪਾਸ ਜਾਈਏ ਜੀ
 ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਨਾਲ ਆਦਾਬ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੀ ਸੱਤਸਲਾਮ ਬੁਲਾਈਏ ਜੀ
 ਜੋ ਆਖਦਾ ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣ ਲਵੋ ਪਾਸ ਮਾਤਾ ਦੇ ਜਾ ਸਮਝਾਈਏ ਜੀ
 ਜਿਵੇਂ ਖਾਲਸਾ ਤੁਸਾਂਦਾ ਸਿੱਖ ਸੇਵਕ ਤਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਭੀ ਜਾਣਦੇ ਮਾਈਏ ਜੀ
 ਸਾਡੇ ਵੱਡਿਆਂਦੇ ਉੱਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਖੋ ਕਿੱਤਨੀ ਦਯਾ ਕਮਾਈਏ ਜੀ
 ਸਾਡੇ ਬਾਬੇ ਉੱਤੇ ਬੜੀ ਮਿਹਰਕੀਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੱਤਪੀੜ੍ਹੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਏ ਜੀ
 ਮੇਰੇ ਸ਼ਾਹ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਤਾਈਂ ਸ਼ਾਹੀ ਦੱਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਦਵਾਈਏ ਜੀ
 ਰਿਹਾਤਾ ਬਿਆ ਗੁਰਾਂਦੀ ਉਮਰਸਾਰੀ ਸਿੱਖੀ ਸਿਰਦੇ ਨਾਲ ਨਬਾਹੀਏ ਜੀ
 ਮੈਂ ਤਾਬਿਆਦਾਰ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਘਰਦਾ ਗੋਦੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਆਪਣੀ ਪਾਈਏ ਜੀ
 ਮੈਨੂੰ ਜਾਨਨਾ ਆਪਣਾ ਟਹਿਲਵਾਲਾ ਕੁੱਝ ਟਹਿਲ ਸੇਵਾ ਫਰਮਾਈਏ ਜੀ
 ਪੁੱਤ ਮਾਪਿਆਂਨੂੰ ਹੁੰਦੇ ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਇਹੋ ਗੱਲ ਚਲੀ ਮੁੱਠੋਂ ਆਈਏ ਜੀ
 ਮਾਪੇ ਤਾੜਕੇ ਪੁੱਤਾਂ ਨੂੰ ਵਰਜ ਦੇਂਦੇ ਆਪੋ ਵਿਚ ਜੋ ਕਰਨ ਲੜਾਈਏ ਜੀ
 ਦਯਾ ਕਰੋ ਤੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਵਰਜ ਲਵੋ ਡਾਢੀ ਓਸਨੇ ਪੂੜ ਧੁਮਾਈਏ ਜੀ
 ਸਾਰਾ ਫੜਕੇ ਮੁਲਕ ਵੈਰਾਨ ਕੀਤਾ ਰੱਯਤ ਮੁਫਤਦੇ ਵਿਚ ਸਤਾਈਏ ਜੀ
 ਜਿਹੜੇ ਵੈਰ ਲੈਣੇ ਸਨ ਲੈ ਬੈਠਾ ਵੈਰੀ ਮਾਰਕੇ ਗਰਦ ਉਡਾਈਏ ਜੀ
 ਹੁਣਕਾਸਨੂੰ ਮੁਲਕ ਤੇ ਜੁਲਮ ਕਰਦਾ ਤੰਗ ਕਰੇ ਨ ਖਲਕ ਖੁਦਾਈਏ ਜੀ
 ਇਕਥਾਂ ਬਹਿਕੇ ਹੁਣ ਰਾਜ ਕਰੇ ਜਾਗਾ ਚਿੱਤ ਜਿਹੜੀ ਓਹਦੇ ਭਾਈਏ ਜੀ
 ਮੇਥੋਂ ਅੱਜ ਜਾਗੀਰ ਲਖਵਾਲਏ ਹੋਰ ਜ਼ਰ ਲੈਲਏ ਜਿੰਨੀ ਚਾਹੀਏ ਜੀ
 ਨਿੱਤ ਤੁਸਾਂਦੀ ਭੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂਗਾ ਮੈਂ ਹੋਵੇ ਲੋੜ ਸੋ ਆਖ ਸੁਨਾਈਏ ਜੀ
 ਨਫਾ ਖੱਟਨਾ ਕੀ ਫਸਾਦ ਵਿਰੋਂ ਮਿਹਰ ਕਰ ਫਸਾਦ ਮਟਾਈਏ ਜੀ

ਜਿਵੇਂ ਬਾਜ਼ ਫ਼ਸਾਦਤੋਂ ਆਜਾਵੇ ਇਹ ਲਿਖਕੇ ਹੁਕਮ ਭਿਜਵਾਈ ਏਜੀ
ਜੋ ਲਿਖੇ ਸੋ ਕਿਸੇ ਨ ਮੋੜਨਾਏਂ ਲੁੱਟ ਮਾਰ ਤੋਂ ਮੁਲਕ ਬਚਾਈਏਜੀ
ਇਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਾਤਾ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਹੈ ਮੈਂ ਤਾਂ ਹਾਂ ਗੁਲਾਮ ਸਦਾਈਏਜੀ
ਏਸਤਰਾਂ ਦੀਆਂਗੱਲਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹਨੇ ਵਿਚ ਦੁੱਧਦੇ ਜ਼ਹਿਰ ਮਲਾਈਏਜੀ
ਵਿਚ ਮੌਹਰੇ ਦੀਆਂ ਦੇਕੇ ਗੰਦਲਾਂ ਜੀ ਉੱਤੇ ਖੰਡ ਗਲੇਫ਼ ਝੜਾਈਏਜੀ
ਮਾਂਪਿਉਆਖਕੇ ਵੇਖਲੋਂ ਦਗਾਕਰਦੇ ਰੱਬਮੁਗਲਦੀ ਕਰੇ ਸਫ਼ਾਈਏਜੀ
ਕੁੱਝਲੈਭੇਟਾ ਰਾਮਦਿਆਲਆਇਆ ਅੱਗੇ ਮਾਤਾਦੇ ਆਣ ਰਖਾਈਏਜੀ
ਕਹੀਮਾਤਾਨੂੰ ਆਣਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਜਿਹੜੀਬਾਦਸ਼ਾਹ ਗੱਲ ਸਖਾਈਏਜੀ

ਮਾਤਾ ਸੁੰਦੀ ਜੀ ਨੇ ਖਤ ਲਿਖਨਾ ਵੱਲ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ॥

ਆ ਦੀਵਾਨਕੀਤੀਅਰਜ਼ ਸ਼ਾਹਵੱਲੋਂ ਇਕਇਕਕਰ ਹਰਫ਼ਸੁਨਾਇਆਏ
ਮਾਤਾ ਸੋਚਕੀਤੀਕਿਸੇ ਗੱਲਦੀ ਨ ਸਾਹਬਚੰਦ ਨੂੰ ਤੁਰਤਬੁਲਾਇਆਏ
ਧੋਪਾਬਾਦਸ਼ਾਹਦਾਓਸਸਮਝਿਆ ਨ ਵਿਚ ਦੁੱਧਦੇ ਜ਼ਹਿਰਮਲਾਇਆਏ
ਬੰਦੇਵੱਲ ਚਾ ਖਤ ਲਿਖਵਾਨਲੱਗੀ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਾਹਦੇ ਦਿਲਨੂੰ ਭਾਇਆਏ
ਸਿਦਕੀਸਿੰਘਮਨੀਸਿੰਘਸਿੰਘਮੁੱਖਾ ਇਹਨਾਂਬਹੁਤਵਾਰੀ ਸਮਝਾਇਆਏ
ਮਾਤਾ ਲਿਖਨ ਦੀ ਲੋੜਕੀ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਬੰਦਾ ਸਮਝਤੂੰ ਪੁੱਤ ਪਰਾਇਆਏ
ਓਹਸਾਧ ਨਹੀਂਸਿੰਘਾਂਦੇ ਪੰਥਵਿਚੋਂ ਕਿਤੇਭੇਜਿਆ ਗੁਰਾਂਦਾਆਇਆਏ
ਉਹਪਾਹੁਲਦਾਸਿੱਖਨ ਸਹਿਜਧਾਰੀ ਨਹੀਂਖਾਲਸੇਨਾਲ ਰਲਾਇਆਏ
ਓਸ ਮੰਨਲਈ ਤਾਂਤੇ ਗੱਲਚੰਗੀ ਨਹੀਂਤਾਂਕੀ ਓਹਦੇ ਉਤੇ ਸਾਇਆਏ
ਜੇਤਾਂ ਸਿੰਘ ਹੋਵੇ ਲੱਖ ਜ਼ੋਰ ਤੇਰਾ ਮਾਤਾ ਸਮਝ ਲੈ ਸੱਚ ਸੁਨਾਇਆਏ
ਮਾਤਾਸੁੰਦੀ ਕੁੱਝ ਵਚਾਰਿਆ ਨ ਕਹਿਆ ਸ਼ਾਹ ਸੋ ਸਭ ਲਖਾਇਆਏ
ਨਾਲੇਲਿੱਖਜਾਗੁਰਾਂਦਾਸਿੱਖ ਹੈਂ ਤੂੰ ਕਹਿਣਾ ਮੰਨਣਾ ਤੁੱਧਨੂੰ ਆਇਆਏ
ਬਾਦਸ਼ਾਹਦੇ ਨਾਲ ਫ਼ਸਾਦ ਨ ਕਰ ਆਯਾਸ਼ਰਨਪੱਲਾ ਗਲਪਾਇਆਏ
ਲੁੱਟਮਾਰ ਕਰਨੀ ਹੁਣ ਛੱਡਾ ਦੇਹਤੂੰ ਦੁਖੀਰੋਂਵਦੀ ਪਈ ਰਿਆਇਆਏ
ਬਾਦਸ਼ਾਹਤੋਂ ਕੋਈ ਜਾਗੀਰ ਲੈ ਲੈ ਸੂਬਾ ਸਾਂਭ ਲੈ ਜੋ ਤੈਨੂੰਭਾਇਆਏ
੯੨ ਥਾਂ ਬਹਿਕੇ ਰਾਜ ਕਰ ਸੁਖੀ ਹੁਣ ਕਾਸ ਨੂੰ ਸੋਰ ਮਚਾਇਆਏ

ਜਿਹੜੇਕੰਮ ਕਰਨੇ ਸਨ ਕਰਬੈਠੋਂ ਮਾਰ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਤਈਂ ਖਪਾਇਆਏ
 ਸਯਦਮੁਗਲਪਠਾਨਰਜਪੂਤਡੋਗਰ ਫੜਰਾਜਿਆਂਤਾਈਂ ਨਚਾਇਆਏ
 ਲਏਗਿਣਕੇਬਦਲੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂਥੀਂ ਬੀਜ਼ਲਮਦਾ ਪਕੜ ਉਡਾਇਆਏ
 ਕੀਤੇ ਕੰਮ ਤੂੰ ਸਭ ਸਪੱਤਾਂ ਦੇ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਤੂੰ ਲਾਹਿਆਏ
 ਕੀਤੀ ਪੰਥ ਦੀ ਬੜੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੂੰ ਝੰਡਾ ਜੱਗਦੇ ਵਿਚ ਝੁਲਾਇਆਏ
 ਤੇਰੀ ਫਰਕ ਬਹਾਦਰੀ ਵਿਚ ਨਾਹੀਂ ਪੰਥ ਡਿੱਗਦਾ ਰੱਖ ਦਖਾਇਆਏ
 ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਬੜੇ ਖੁਸ਼ੀ ਤੁਧ ਉੱਤੇ ਮੰਨ ਲੈ ਜੋ ਸ਼ਾਹ ਫੁਰਮਾਇਆਏ
 ਮੌਹਰ ਲਾ ਕਰ ਬੰਦ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਇਕ ਸਿੱਖਦੇ ਹੱਥ ਫੜਾਇਆਏ

ਹੋਲੀ ਦਾ ਵਰਤਨਾ ॥

ਸਿੱਖ ਚੱਲਿਆ ਖਤ ਲੈ ਵੱਲ ਬੰਦੇ ਹੋਲੀ ਨਾਲਹੀ ਕਦਮ ਉਠਾਂਵਦੀਏ
 ਭੈੜੀ ਗ਼ਰਕ ਕਰਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂਨੂੰ ਕਲਾਂਸੁੱਤੀਆਂਨਿੱਤ ਜਗਾਂਵਦੀਏ
 ਕਹੀ ਚੰਦਰੀ ਏਸ ਨੂੰ ਬਾਣ ਪਈ ਕਿਤੇ ਲਾਂਵਦੀ ਕਿਤੇ ਬੁਝਾਂਵਦੀਏ
 ਰਾਗ ਰੰਗ ਇਹਨੂੰ ਭੈੜੇ ਲੱਗਦੇ ਨੇ ਪਏ ਪਿੱਟਣੇ ਨਿੱਤ ਹੀ ਚਾਹੁੰਦੀਏ
 ਉੱਤੇਸਭਦੇਆਣਕੇ ਵਰਤਜਾਂਦੀ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇਦਾ ਲਿਹਾਜ਼ ਰਖਾਂਵਦੀਏ
 ਪਹਿਲੇਹੱਥ *ਬ੍ਰਹਮਾਂਦੀ ਖਬਰ ਲਈ ਪਿੱਛੇ ਪੁਤ੍ਰੀਦੇਉਹਨੂੰ ਲਾਂਵਦੀਏ
 ਮਹਾਂਦੇਵ ਪਿੱਛੇ ਲਾਈ ਖੂਬ ਭੰਡੀ ਝੋਟਾ ਓਸ ਨੂੰ ਪਕੜ ਬਨਾਂਵਦੀਏ
 ਕਾਮਦੇਵ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਾਂ ਤੋਂ ਨਾਲ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਪਲਕਦੇ ਭਸਮ ਕਰਾਂਵਦੀਏ
 ਰਾਮਚੰਦ ਵੱਡਾ ਅਵਤਾਰ ਹੋਇਆ ਓਹਦੇਮਗਰ ਕੇਕਈਨੂੰ ਲਾਂਵਦੀਏ
 ਰਾਜਮਿਲਨਲੱਗਾਕੁੰਜੀ ਫੇਰਦਿੱਤੀ ਰਾਜੋਂਉਲਟਬਨਬਾਸ ਕਰਾਂਵਦੀਏ
 ਸੀਤਾਆਖਦੇ ਜੱਗਦੀ ਮਾਤਭਾਈ ਦਹਿਸਿਰਬਣਕੇ ਆਣ ਚੁਰਾਂਵਦੀਏ
 ਰਾਮਚੰਦ ਨੂੰ ਨਾਲ ਵੈਰਾਗ ਦੇ ਜੀ ਵਿਚ ਜੰਗਲਾਂ ਪਈ ਰੁਆਂਵਦੀਏ
 ਰਾਜ ਜਾ ਸੁਗ੍ਰੀਵ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਬਾਲੀ ਮਾਰਕੇ ਬਾਨ ਗਰਾਂਵਦੀਏ
 ਸੈਨਾਂ ਬਦਾਂਦੀ ਭਾਰੀ ਕਰ ਕੱਠੀ ਉੱਤੇ ਸਿੰਧ ਦੇ ਪੁਲ ਬਨ੍ਹਾਂਵਦੀਏ

*ਇਹ ਕੋਈ ਕਵੀ ਵੱਲੋਂ ਨ ਸਮਝ ਲਏ ਇਹ ਸਭ ਪੁਰਾਨਕ ਕਥਾ ਹਨ।

ਕਰ ਦੈਹਸਿਰੇ ਦਾ ਮਾਨ ਦੂਰ ਸਾਰਾ ਹਨੂਮਾਨ ਹੋ ਲੰਕ ਜਲਾਂਵਦੀਏ
 ਭੰਕਾਨ ਜਹੇ ਮੇਘ ਨਾਦ ਬਲੀ ਵਿਚ ਪਲਕ ਦੇ ਮਾਰ ਗਵਾਂਵਦੀਏ
 ਲੱਛਮਨ ਮੈਦਾਨ ਸ਼ਹੀਦ ਕੀਤਾ ਅਹੀ ਕਾਲਦੀ ਫੁਰੀ ਚਲਾਂਵਦੀਏ
 ਸੀਤਾ ਗਈ ਚੋਰੀ ਵੀਰ ਲੜ ਮੋਇਆ ਰਾਮਚੰਦ ਦੇ ਭਾ ਬਨਾਂਵਦੀਏ
 ਇਕ ਲੱਖ ਪੁੱਤ੍ਰ ਸਵਾ ਲੱਖ ਨਾਤੀ ਦਸੇ ਰਾਉਣ ਦੇ ਸਿਰ ਲੁਹਾਂਵਦੀਏ
 ਕੁੱਲ ਦੈਂਤ ਦੀ ਕਰਕੇ ਨਾਸ ਸਾਰੀ ਫੜ ਸੋਨੇ ਦੀ ਲੰਕ ਲੁਟਾਂਵਦੀਏ
 ਪੰਖਜਿਨ੍ਹਾਂਦਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜੀ ਨਿੱਤਕਰਦੇ ਪਾਂਡੋ ਬਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਫਰਾਂਵਦੀਏ
 ਪੰਜੇ ਬਲੀ ਦਰੋਪਤੀ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਵਿਚ ਸਭਾ ਦੇ ਨਗਨ ਕਰਾਂਵਦੀਏ
 ਧਾਰਾਂਖੁਹਣੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਾਲਹੋਣੀ ਭੇੜਕੈਰਵਾਂ ਪਾਂਡਵਾਂ ਡਾਂਹਵਦੀਏ
 ਵੱਲਾਂ ਖਾਧਾ ਨ ਮਾਸ ਦੁਰਯੋਧਨੇ ਦਾ ਦੇਹ ਖਾਕਦੇ ਵਿਚ ਰੁਲਾਂਵਦੀਏ
 ਪੇਤਾਮਾਤਾ ਮਹਾਰਾਜ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜੀਦੇ ਪੈਰੀਂ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਜੰਜੀਰ ਪਵਾਂਵਦੀਏ
 ਸਰਾਸੰਧ ਸਸਪਾਲ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਈਂ ਸਣੇ ਮੱਲ ਚੰਡੂਰ ਕੁਹਾਂਵਦੀਏ
 ਵੇਦਲਾਲ ਮਰਵਾਯਾ ਫਾਂਦਕੀ ਤੋਂ ਹਰਨ ਜਾਨਕੇ ਤੀਰ ਮਰਵਾਂਵਦੀਏ
 ਸ਼ੀਲਾਂਗੋਪੀਆਂ ਖੋਹਲਈਆਂ ਅਰਜਨੇਥੀਂ ਹੋਣੀਸਭਦਾਮਾਨ ਗਵਾਂਵਦੀਏ
 ਹਰੀਚੰਦ ਦਾਨੀ ਮਸ਼ਾਹੂਰ ਹੋਇਆ ਓਹਨੂੰ ਚੂੜ੍ਹਿਆਂ ਪਾਸ ਵਕਾਂਵਦੀਏ
 ਤੇਦ ਗੁਰੂਦੀ ਨਾਰ ਤੇ ਭਰਮ ਗਿਆ ਮੱਥੇ ਓਸਦੇ ਦਾਗ ਲਗਾਂਵਦੀਏ
 ਜੋਣੀ ਵਰਤ ਗਈ ਜਦੋਂ ਜਾਦਵਾਂ ਤੇ ਜੱਦ ਜੱਗ ਤੋਂ ਮਾਰ ਮੁਕਾਂਵਦੀਏ
 ਸ਼ੀਮ ਸੈਨ ਤੋਂ ਨਾਸ ਕਰੀਚਕਾਂ ਦਾ ਵਿਚ ਪਲ ਦੇ ਕਰ ਵਖਾਂਵਦੀਏ
 ਇੰਦ੍ਰਲਿਆ ਸਰਾਪ ਜਾ ਗੋਤਮੇਥੀਂ ਉਹਨੂੰ ਭਗ ਹਜ਼ਾਰ ਬਖਸ਼ਾਂਵਦੀਏ
 ਵਰਤੀ ਆਣਕੇ ਜਦੋਂ ਪਰੀਛਤੇ ਤੇ ਤੱਛਕ ਹੋਇਕੇ ਡੰਗ ਚਲਾਂਵਦੀਏ
 ਪੰਜੇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਸਣੇ ਦਰੋਪਤੀ ਦੇ ਵਿਚ ਬਰਫ ਦੇ ਫੜ ਗਲਾਂਵਦੀਏ
 ਵਰਤ ਗਈ ਆ ਬਿੱਕ੍ਰਮਾਂ ਜੀਤ ਉਤੇ ਉਹਦੇ ਹੱਥ ਤੇ ਪੈਰ ਵਢਾਂਵਦੀਏ
 ਸ਼ੀਸਾ ਮੂਸਾ ਕੀਤੇ ਸਾਰੇ ਤੰਗ ਹੋਣੀ ਅੱਗ ਵਿਚ ਖਲੀਲ ਸੁਟਾਂਵਦੀਏ
 ਵੇਂ ਹਸਨ ਹੁਸੈਨ ਅਮਾਮਜ਼ਾਦੇ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਹੀ ਚੁੱਕ ਲੜਾਂਵਦੀਏ
 ਸ਼ੀ ਸ਼ੱਮਸ ਤੱਬਰੇਜ਼ ਦੀ ਖੱਲ ਲਾਹੀ ਮਨਸੂਰ ਨੂੰ ਸੁਲੀ ਝੜਾਂਵਦੀਏ

ਵਲੀ ਪੀਰ ਫਕੀਰ ਪੈਗੰਬ੍ਰਾਂ ਤੇ ਬੇ ਲਿਹਾਜ਼ ਹੋ ਹੱਥ ਉਠਾਂਵਦੀਏ
 ਕੌਣ ਕੌਣ ਗਿਣਾਂ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਆਵੇ ਭਾਵੀ ਸਭ ਨੂੰ ਪਕੜ ਦਬਾਂਵਦੀਏ
 ਏਸ ਸ਼ਾਹ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਕੀਤਾ ਸ਼ਰਮ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਮੂਲ ਨ ਖਾਂਵਦੀਏ
 ਛੇੜਾਂ ਛੇੜੀਆਂ ਰੱਖਦੀ ਨਿੱਤ ਭੈੜੀ ਕਿਤੇ ਸਾਜਦੀ ਤੇ ਕਿਤੇ ਢਾਂਹਵਦੀਏ
 ਕਿਤੇ ਪਿੱਛਲੇ ਸਾਜ਼ ਵਲੋਟ ਲੈਂਦੀ ਅੱਗੇ ਬਿਸਤਰੇ ਨਵੇਂ ਵਛਾਂਵਦੀਏ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰ ਫਕੀਰ ਦੇਂਦੀ ਸਿਰ ਫੱਕਰਾਂ ਛਤ੍ਰ ਝੁਲਾਂਵਦੀਏ
 ਕਿਤੇਖਿੜੀ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਵੈਰਾਨਕਰਦੀ ਕਿਤੇਫੇਰ ਮੁੱਢੋਂ ਬਾਗ਼ ਲਾਂਵਦੀਏ
 ਕਿਤੇ ਸੁਣਕੇ ਸੋਹਿਲੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਕਿਤੇ ਡੂੰਘੜੇ ਵੈਨ ਪੁਵਾਂਵਦੀਏ
 ਕਿਤੇ ਮਾਂਗ ਸੰਧੂਰ ਸਿੰਗਾਰ ਲਾਂਦੀ ਕਿਤੇ ਸੋਗ ਦੇ ਸਾਜ ਸਜਾਂਵਦੀਏ
 ਕਿਤੇ ਇਕ ਥੋਂ ਲੈਕੇ ਲੱਖ ਕਰਦੀ ਕਿਤੇ ਮੁੱਢ ਤੋਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਪੁਟਾਂਵਦੀਏ
 ਸੁਲੇਮਾਨ ਜਹੇ ਸੁੱਟ ਤਖ਼ਤ ਉੱਤੇ ਭਠਿਆਰੀ ਦਾ ਭੱਠ ਝੁਕਾਂਵਦੀਏ
 ਦਾਰਾਸ਼ਾਹ ਸਕੰਦਰ ਗਰਕ ਕੀਤੇ ਯੂਸਫ ਜਿਹਾਂ ਨੂੰ ਹੱਟ ਵਕਾਂਵਦੀਏ
 ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਤੇ ਭਰਥਰੀ ਕਰ ਜੋਗੀ ਘਰ ਘਰ ਥੀਂ ਭੀਖ ਮੰਗਾਂਵਦੀਏ
 ਕਿਤੇ ਸੋਗੀਆਂ ਭੈੜੀਆਂ ਰੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿੱਤ ਰੋਂਦਿਆਂ ਝੱਟ ਹਸਾਂਵਦੀਏ
 ਕਿਤੇਹਸਦਿਆਂਵਸਦਿਆਂ ਰਸਦਿਆਂਨੂੰ ਆਕੇਪਲਦੇ ਵਿਚ ਰੁਆਂਵਦੀਏ
 ਸੌਣ ਫੁੱਲਾਂਦੀ ਸੇਜ ਤੇ ਰਾਣੀਆਂ ਜੋ ਕੱਢ ਸਤਰਥੀਂ ਗੋਹੇ ਚੁਗਾਂਵਦੀਏ
 ਵਖ਼ਤ ਪਾਕੇ ਰਾਜਿਆਂ ਰਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰ ਟੋਕਰੀ ਘਾਹ ਖੁਤਾਂਵਦੀਏ
 ਕਿਤੇ ਪੱਟਦੀ ਤੇ ਕਿਤੇ ਲਾਂਵਦੀਏ ਕਿਤੇ ਰੋੜ੍ਹਦੀ ਕਿਤੇ ਤਰਾਂਵਦੀਏ
 ਭਾਵੀ ਰੱਬਦੀ ਵੇਖ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਉੱਤੇ ਬੰਦੇ ਦੇ ਕਿਸਤਰਾਂਆਂਵਦੀਏ

ਮਾਤਾ ਸੁੰਦੀ ਜੀ ਦਾ ਖ਼ਤ ਪੜ੍ਹਕੇ ਗੁੱਸਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦੇ ਨੇ ॥

ਖ਼ਤ ਮਾਤਾਦਾ ਸਿੱਖ ਨੇ ਜਾ ਦਿੱਤਾ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕਰਕੇ ਨਮਸਕਾਰ ਬੇਲੀ
 ਬੰਦੇਝੱਟਪੜ੍ਹਾਮਜ਼ਮੂਨਸੁਣਿਆ ਚਿਹਰਾ ਹੋਗਿਆਵਾਂਗ ਅੰਗਿਆਰਬੇਲ
 ਹੋਣੀ ਆਲਕੇ ਬੁੱਧ ਨੂੰ ਫੇਰ ਗਈ ਰਹੀ ਕੁੱਝ ਨ ਸੁੱਧ ਵਿਚਾਰ ਬੇਲ
 ਅੱਖਾਂਲਾਲਹੋਈਆਂ ਚਿਹਰੇਵੱਟਪਏ ਬੰਦਾਬੋਲਿਆ ਵਿਚਦਰਬਾਰਬੇਲ
 ਗਿੱਚੀਪਿੱਛੇਹੈ ਮੱਤ ਜ਼ਨਾਨੀਆਂਦੀ ਲੱਥੀ ਚੜ੍ਹੀਦੀ ਕੋਈ ਨ ਸਾਰ ਵੇ

ਖਾਣਾਪਹਿਨਣਾ ਭੋਗਬਲਾਸਕਰਨਾ ਰੋਨਾ ਰੁੱਸਨਾਨਾਰਦੀ ਕਾਰ ਬੇਲੀ
 ਖੱਤ ਲਿਖਦਿੱਤਾ ਝੱਟਵੱਲਮੇਰੇ ਦਿਲੋਂ ਮਾਨ ਗੁਰਿਆਈ ਦਾ ਧਾਰ ਬੇਲੀ
 ਜਿਵੇਂ ਮੁੱਲਮੈਂ ਕਿਸੇਦਾਲਿਆਹੋਇਆ ਮੂੰਹੋਂ ਬਕਨਲੱਗਾਇਕੋਵਾਰਬੇਲੀ
 ਮਾਈਜਾਣਦੀਕੀ ਛਲਤੁਰਕਦੇ ਨੂੰ ਭੋਲੀਭਾਲੀ ਵਿਚਾਰੜੀ ਨਾਰਬੇਲੀ
 ਕਰ ਮਾਤਾ ਮਾਤਾ ਮੱਤ ਮਾਰ ਲਈ ਤੁਰਕ ਬੜੇ ਦਾਈਬੁਰਿਆਰਬੇਲੀ
 ਹੋਰ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਗੁੱਸੇਨਾਲਕਹੀਆਂ ਏਥੇਲਿੱਖਨਾ ਨਹੀਂ ਦਰਕਾਰਬੇਲੀ
 ਇਹਬੇਲੀਆਂ ਸੁਣਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਦਿਲਸਿੰਘਾਂਦੇ ਰਹੇ ਜੋਸ਼ ਮਾਰਬੇਲੀ

ਬੰਦੇ ਨੇ ਮਾਤਾ ਸੁੰਦੀ ਨੂੰ ਖੱਤ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ॥

ਬੰਦੇ ਮੌੜਕੇ ਖੱਤਦਾ ਜਵਾਬਦਿੱਤਾ ਸੁਣੀਂ ਗੱਲ ਤੂੰ ਲਾਕੇਧਿਆਨ ਮਾਈ
 ਤੂੰ ਸੋਚਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂਕੁਝਕੀ ਤੀ ਨਹੀਂ ਢੂੰਡਿਆ ਨਫਾ ਨੁਕਸਾਨ ਮਾਈ
 ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਮੇਰੇ ਵਲ ਐਵੇਂ ਖੱਤ ਲਿੱਖਜਾ ਹੋ ਅੰਵਾਨ ਮਾਈ
 ਮੁੜਲਿੱਖਣਾ ਕਦੇ ਨ ਵੱਲ ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ ਲੱਖਵਾਰੀ ਮੁਸਲਮਾਨਮਾਈ
 ਮੇਰੇਉੱਤੇਕੀ ਤੁਸਾਂਦਾ ਹੈ ਦਾਹਵਾ ਕਰੀਂ ਨ ਗੁਰਿਆਈਦਾ ਮਾਨ ਮਾਈ
 ਸਾਂ ਕਦੋਂ ਮੈਂਤੁਸਾਂਦਾ ਸਿੱਖਬਣਿਆਂ ਲੱਗੀਸਿੱਖਸਿੱਖਕਰਬੁਲਾਨ ਮਾਈ
 ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਮੈਂ ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ ਦਾ ਇਹੋ ਸੱਚਦੀ ਗੱਲਤੂੰ ਜਾਨ ਮਾਈ
 ਮਿਲੇ ਠੀਕਸਨ ਵਿਚ ਨਦੇੜ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਰਾ ਹੋਈਸੀ ਜਾਨ ਪਛਾਨ ਮਾਈ
 ਇਕਦਿਨਆਕੇ ਮੇਰੇਵਿਚਡੇਰੇ ਓਹਨਾਂਪਾਇਆਸੀਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨਮਾਈ
 ਸਾਡੇ ਪੁੱਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਸਾਨੂੰ ਵੈਰ ਲੈਦੇ ਸਾਡੇ ਸਿਰ ਤੂੰ ਕਰ ਅਹਿਸਾਨ ਮਾਈ
 ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦਲੀਲ ਚਰੋਕਣੀ ਸੀ ਵੇਖਾਂ ਚੱਲ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸ਼ਾਨ ਮਾਈ
 ਨਾਲੇਉਂਨ੍ਹਾਂਭੀਆਖਿਆਬਹੁਤਵਾਰੀ ਮੈਂਛੱਡਆਇਆ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨਮਾਈ
 ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਂ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਵੈਰੀ ਚੁਣ ਮਾਰੇ ਵੱਡੇ ਖਾਨ ਮਾਈ
 ਵੈਰ ਵੈਰੀਆਂਤੋਂ ਗਿਣਗਿਣ ਲਏ ਲਾਹੇ ਮਾਰਕੇ ਤੁਰਕ ਦੇ ਘਾਨ ਮਾਈ
 ਹੁਣ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਨਆਵੇ ਏਸ ਗੱਲਦਾ ਸਮਝ ਬਿਆਨ ਮਾਈ
 ਤੁਸੀਂ ਸਿੰਘ ਮੈਂ ਵੈਸ਼ਨੋ ਸਾਧ ਹਾਂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਜਾਨਦਾ ਕੁੱਲਜਹਾਨਮਾਈ
 ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਦੇ ਵਿਚ ਨ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਸੋਚ ਹੋਕੇ ਚਤ੍ਰ ਸੁਜਾਨ ਮਾਈ

ਕੌਣ ਕਿਸੇਦੇ ਆਖਿਆ ਛੱਡਦੇਂਦਾ ਦੇਸ ਜਿੱਤ ਕਰ ਜੰਗ ਮੈਦਾਨਮਾਈ
 ਮੈਨੂੰ ਕੌਣ ਜਾਗੀਰ ਹੈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮੈਂ ਲਿਆ ਪੰਜਾਬ ਲਾ ਤਾਨਮਾਈ
 ਨਾਲ ਤੇਗਦੇ ਲਾਂਗਾ ਖੋਹ ਦਿੱਲੀ ਨੱਠ ਜਾਣਗੇ ਮੁਗਲ ਪਠਾਨ ਮਾਈ
 ਦਿੱਤੀਕਿਸੇਦੀ ਲਾਂ ਜਾਗੀਰ ਨਾਹੀਂ ਮੰਨਾਂ ਕਿਸੇਦੀ ਸਿਰਨ ਆਨ ਮਾਈ
 ਤੁਸਾਂਸਣੇ ਕੀ ਜਾਣਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹਨੂੰ ਦਾਬੇ ਮਾਰ ਨ ਪਏ ਡਰਾਨ ਮਾਈ
 ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂਦੇ ਛਲਾਂਦਾਏ ਝੂਠ ਕਹਿਨ ਮੂੰਹੋਂ ਬੇਈਮਾਨ ਮਾਈ
 ਕਦੇਖਾਂ ਵਸਾਹ ਨ ਮੁਸਲਿਆਂਦਾ ਸੰਹਾਂ ਖਾਣ ਪਏ ਚੁੱਕ ਕੁਰਾਨ ਮਾਈ
 ਪੱਥਰ ਹੋਣ ਕੂਲੇ ਖਾ ਜਾਨ ਗਿੱਦੜ ਮੈਨੂੰ ਦੇਕੇ ਲੋਭ ਫਸਾਨ ਮਾਈ
 ਇਹ ਜਾਣਦੇਨੇ ਸਾਧ ਹੈ ਭੋਲਾ ਲੱਡੂ ਬਾਲਕਾਂ ਵਾਂਗ ਦਖਾਨ ਮਾਈ
 ਜੜ੍ਹ ਪੁੱਟਾਂਗਾ ਇਨ੍ਹਾਂਦੀ ਫੜ ਮੁਢੋਂ ਦਿੱਲੀ ਕਰ ਲਾਹੌਰ ਵੈਰਾਨ ਮਾਈ
 ਸ਼ਾਹੀ ਲਾਂਗਾ ਜ਼ੋਰ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂ ਭੱਜ ਜਾਣਗੇ ਲੈਕੇ ਜਾਨ ਮਾਈ
 ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੇਨੇ ਤੁਰਕ ਵੱਸ ਕੀਤਾ ਨਾਲੇ ਆਪਣੀ ਈਨ ਮਨਾਨ ਮਾਈ
 ਓਹਭੀਖੇਡਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਭੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਬਾਲ ਨਦਾਨਮਾਈ
 ਹੋਰ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖ ਘੱਲੀਓਸੂ ਗਈ ਸੁਣਕੇ ਹੋ ਹੈਰਾਨ ਮਾਈ
 ਭਾਵੀ ਟਲੇ ਨ ਕਦੇਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਲੋਕਆਪਣੀਅਕਲ ਦੁੜਾਨਮਾਈ

ਮਾਤਾ ਸੁੰਦੀ ਜੀ ਨੇ ਖ਼ਤ ਦੇਖਕੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦੇਣਾ ।

ਦੇ ਮੌੜ ਜਵਾਬ ਜੋ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਸਿੱਖ ਲੈ ਪੁੱਜਾ ਮਾਤਾ ਪਾਸ ਭਾਈ
 ਸਾਹਬ ਚੰਦ ਨੇ ਵਾਚ ਸੁਨਾ ਦਿੱਤਾ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰਾ ਨਾਲ ਕਿਆਸ ਭਾਈ
 ਰੋਹਮਾਤਾਨੂੰਸੁਣਦਿਆਂਸਾਰਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਯਾਚਿਹਰੇਦਾਲਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਭਾਈ
 ਵਿਚ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਆਣ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ ਤੇਰਾ ਝੱਬ ਹੋਵੇ ਹੁਣ ਨਾਸ ਭਾਈ
 ਸਾਡਾ ਹੁਕਮ ਅਦੂਲ ਤੂੰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਵੇ ਗਲ ਤੇਰੇ ਜਮ ਫਾਸ ਭਾਈ
 ਕੀਤੀ ਗੁਰਾਂਦੀ ਤੂੰ ਨਿਆਦੀਏ ਤੁਰਕਾਂ ਹੱਥ ਤੇਰੇ ਜਾਨ ਸਾਸ ਭਾਈ
 ਕਰਾਮਾਤ ਤੇਰੀ ਸੱਭੇ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਹੋਵੇਂ ਕੰਗਲਾ ਤੂੰ ਬਿਨਾ ਰਾਸ ਭਾਈ
 ਗੁਰ ਛੱਡਕੇ ਤੂੰ ਬੇਗੁਰਾ ਹੋਇਓਂ ਤੇਰਾ ਵਿਚ ਨਰਕਾਂ ਹੋਵੇ ਵਾਸ ਭਾਈ
 ਜਰੀ ਗਈਨਵਸਤ ਅਜੱਰਤੈਥੋਂ ਤਾਹੀਏਂ ਕਰਨ ਲੱਗੋਂ ਬਕਵਾਸਭਾਈ

ਨਿੱਤ ਸਿਰ ਹੰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ ਨੀਵਾਂ ਤੇਰਾ ਕੁੱਤੇ ਭੀ ਖਾਨ ਨ ਮਾਸ ਭਾਈ
ਜਾਹ ਮਰੀਂ ਤੂੰ ਪਾਪੀਆ ਦੁੱਖਪਾਕੇ ਹੱਥੀਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਪਾ ਤ੍ਰਾਸਭਾਈ
ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਨਸ਼ਾਨ ਜਹਾਨ ਉੱਤੇ ਜਾਏ ਰਹੇ ਨ ਧਰਤ ਅਕਾਸ ਭਾਈ
ਓਸੇ ਵਕਤ ਮਾਤਾ ਖਤ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਓਹੋ ਬੰਦੇਵਾਲਾ ਸ਼ਾਹ ਪਾਸਭਾਈ
ਮਾਤਾ ਹੈ ਬੇਦੋਸ਼ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਗਿਆ ਜਾਣ ਖਾਸ ਬੇਲੀ

ਮਾਤਾ ਨੇ ਲਿਖਨਾ ਵੱਲ ਪੰਥ ਦੇ ਕਿ ਕੋਈ ਸਿੰਘ ਅੱਜ ਥੋਂ ਬੰਦੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨ ਰਹੇ ॥

ਮਾਤਾਪੰਥਨੂੰ ਲਿਖ ਜਾ ਖਤ ਬਹਿਕੇ ਦੇਖੋ ਗਿਆ ਵੇਲਾ ਹੱਥ ਆਵਨਾ ਨਹੀਂ
ਮੈਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਮਾਤਾ ਤੁਸਾਂਦੀਹਾਂ ਮੇਰਾ ਲਿਖ ਜਾ ਕਿਸੇ ਪਰਤਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
ਮੇਰੀ ਕੀਤੀ ਨਿਆਈ ਹੈ ਬੰਦੇ ਇਹਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਹੁਣ ਮੂੰਹ ਲਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
ਸਤਿਗੁਰਾਂਦਾ ਏਸ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਇਹਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸੀਸ ਨਵਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
ਸਿੱਖੀ ਛੱਡ ਨਿਗੁਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਪਾਪੀ ਇਹਨੂੰ ਨਰਕ ਭੀ ਮੂੰਹ ਵਖਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
ਜਿਹੜਾ ਸਿੱਖ ਹੈ ਗੁਰੂ ਦਸ ਮੇਸ ਜੀਦਾ ਓਸ ਬੰਦੇਦਾ ਸੰਗ ਰਖਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
ਸਿੱਖ ਹੋ ਜੋ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਮੰਨੇ ਉਹਨੂੰ ਗਰਭ ਵਿਚੋਂ ਵਾਰ ਆਵਨਾ ਨਹੀਂ
ਓਹਦਾ ਮੂੰਹ ਕਾਲਾ ਦੇ ਜਹਾਨ ਹੋਵੇ ਜਮਰਾਜ ਥੋਂ ਕਿਸੇ ਛੁਡਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
ਬੇਈਮਾਨ ਗੁਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਯਾ ਸੁੱਧਰ ਹੀ ਇਹਦੀ ਦਿਲੋਂ ਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਏ ਮੂੰਹੋਂ ਇਕ ਰਾਰ ਕੀਤੇ ਗੁਰਾਂ ਕਹਿਆ ਸੀ ਪੰਥ ਰਚਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
ਪੰਥ ਲਿਆ ਰਚਾ ਕੁਸੋਤੀ ਹੋਇਆ ਓਹਨਾਂ ਕਹਿਆ ਸੀ ਗੁਰੂ ਸਦਾ ਵਨਾ ਨਹੀਂ
ਗੁਰੂ ਬਣ ਬੈਠਾ ਆਪੇ ਯਾਰੂ ਵਾਂ ਇਹ ਤੁਸਾਂ ਭੁੱਲਕੇ ਗੁਰੂ ਏ ਲਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
ਕੁੱਤੇ ਵਾਂਗ ਮਸੀਤ ਦੇ ਵਿਚ ਮੂਤੇ ਆਈ ਮੌਤ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਛੁਡਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
ਮਾਤਾ ਲਿਖ ਜਾ ਖਤ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਨ ਛਾ ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਕੁੱਝ ਪਾਵਨਾ ਨਹੀਂ

ਮਾਤਾ ਵਲ ਖਤ ਲਿਖਨਾ ਪੰਥ ਨੇ ॥

ਖਤ ਪੜ੍ਹਕੇ ਪੰਥ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਧੰਨ ਸਿੱਖ ਤੇ ਧੰਨ ਕਮਾਈਏ ਜੀ
ਮਾਤਾ ਲਿਖ ਜਾ ਸਭ ਮਨ ਜ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਤੇਰਾ ਕਹਿਆ ਨ ਕਦੇ ਪ੍ਰਤਾਈਏ ਜੀ
ਅਸਾਂ ਅੱਜ ਥੋਂ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੁਣ ਕਦੇ ਨ ਫੜ੍ਹੇ ਬੁਲਾਈਏ ਜੀ
ਨਿੱਤ ਮੰਨਨਾ ਤੁਸਾਂਦਾ ਆਖਿਆਏ ਜਿਨੂੰ ਕਹੋ ਸੋ ਸੀਸ ਨਵਾਈਏ ਜੀ

ਸਿੱਖ ਬਣੇ ਜਦੋਂ ਸਿਰ ਵੇਚ ਚੁੱਕੇ ਕੌਣ ਕਰੇ ਹੁਣ ਚੁੰ ਚਰਾਈਏ ਜੀ
 ਸਾਡੀ ਨੱਥ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਮਾਤਾ ਜਿਤ ਵੱਲ ਜੀ ਕਰੇ ਭਵਾਈਏ ਜੀ
 ਆਖੇ ਗੁਰਾਂਦੇ ਲੱਗੇ ਸਾਂ ਮਗਰ ਬੰਦੇ ਸਾਡੀ ਓਸਨੂੰ ਬਾਂਹ ਫੜਾਈਏ ਜੀ
 ਤੁਸਾਂ ਆਖਿਆਤੇ ਹੁਣ ਛੱਡ ਦੇਂਦੇ ਸਾਨੂੰ ਆਗਿਆ ਮੰਨਨੀ ਆਈਏ ਜੀ
 ਏਸ ਬੇੜੇ ਦੇ ਹੋ ਮਲਾਹ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਡੋਬੀਏ ਚਾਹੋ ਤਰਾਈਏ ਜੀ
 ਸਿੱਖ ਹੋ ਕਿਹੜਾ ਮੂੰਹੋਂ ਨਾਂਹ ਕਰੇ ਮੰਨੇ ਖਾਲਸਾਜਿਵੇਂ ਫਰਮਾਈਏ ਜੀ
 ਬੰਦੇਬਾਝ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਦੱਸ ਮਾਤਾ ਆਗੂ ਪੰਥ ਦਾ ਕਿਨੂੰ ਬਨਾਈਏ ਜੀ
 ਜੰਦਾ ਲਾੜਿਆਂ ਬਾਝ ਸੋਹੰਦੀਆਂ ਨ ਅੱਗੇ ਕਿਸਦੇ ਫੜੇ ਗਜਾਈਏ ਜੀ
 ਲੁੱਟ ਮਾਰਦੇ ਬਾਝ ਨ ਝੱਟ ਲੰਘੇ ਵੇਲ੍ਹੇ ਬੈਠ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੋਂ ਖਾਈਏ ਜੀ
 ਨਹੀਂ ਮੁਲਕਜਾਗੀਰ ਕੋਈਪਾਸਸਾਡੇ ਜੀਦੇ ਆਸਰੇਝੱਟਲੰਘਾਈਏ ਜੀ
 ਮਾਈ ਦੰਗਾ ਫਸਾਦ ਜੇ ਛੱਡ ਬੈਠੇ ਭੁੱਲ ਜਾਏਗੀ ਕਰਨ ਲੜਾਈਏ ਜੀ
 ਬੈਠੇ ਹੋ ਜਾਂਗੇ ਅਸੀਂ ਸੁੱਖਿਆਰੇ ਯਾਂਤੇ ਫਸ ਜਾਂਗੇ ਵਿੱਚ ਵਾਹੀਏ ਜੀ
 ਮੁੱਢੋਂ ਕਿਸੇਦੀ ਜਾਤ ਮਲੂਕਨਾਹੀਂ ਹੈ ਰਹਿਤ ਮਲੂਕਦਾਨਾਈਏ ਜੀ
 ਕੱਮੀਂ ਪਏ ਨ ਰਹਾਂਗੇ ਲੜਨ ਜੋਗੇ ਵੈਰੀ ਦੇਣਗੇ ਕਰ ਸਫਾਈਏ ਜੀ
 ਫੇਰ ਰਾਜ ਸਾਡਾ ਕਦੋਂ ਹੋਣ ਲੱਗਾ ਮੰਗੀ ਕਿਸ ਦੇਨੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਏ ਜੀ
 ਸਾਰਾ ਲਿੱਖਕੇਹਾਲ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਚਿੱਠੀ ਪੰਥਨੇ ਪਿਛਾਂ ਪੁਰਾਈਏ ਜੀ

ਮਾਤਾ ਨੇ ਦੂਸਰਾ ਖਤ ਲਿਖਨਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ॥

ਖੱਤ ਲਿਖਜਾ ਪੰਥਨੂੰ ਫੇਰ ਮਾਤਾ ਤੁਸਾਂ ਰੱਤੀ ਨ ਦਿਲ ਡੋਲਾਵਨਾ ਏ
 ਛੱਡ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਗਿਆ ਹੋ ਗੰਦਾ ਸੀਸ ਬੰਦੇਨੂੰ ਨਹੀਂ ਨਵਾਵਨਾ ਏ
 ਅੰਗ ਸੰਗਸਦਾ ਗੁਰੂ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਹੈ ਵਾਧ ਘਾਟ ਥੀਂ ਜਿਸ ਬਚਾਵਨਾ ਏ
 ਗੁਰੂਗੰਥ ਹੈ ਤੁਸਾਂਦਾ ਅੰਗਵਾਨੀ ਜਿਸ ਭਵਜਲੋਂ ਪਾਰ ਲੰਘਾਵਨਾ ਏ
 ਪਿੱਛਾਗਉਦਾ ਤੇ ਅੰਗਾ ਸ਼ੇਰਵਾਲਾ ਲੁੱਟ ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿੱਤ ਖਾਵਨਾ ਏ
 ਬੀਰਰਸਦੇ ਵਿੱਚਹੀ ਮਸਤਰਹਿਨਾ ਪੈਰ ਜੰਗਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟਾਵਨਾ ਏ
 ਦੱਸਮੇਸ ਦੇ ਰਿਹੋ ਸਪੁੱਤ੍ਰ ਬਣੇ ਓਹਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਦਾਗ ਨ ਲਾਵਨਾ ਏ
 ਦਿੱਤਾਵਾਰਸਰਬੰਸਹੈਤੁਸਾਂ ਉੱਤੋਂ ਦਿਲੋਂ ਨਹੀ ਉਪਕਾਰ ਭੁਲਾਵਨਾ ਏ

ਵੱਡਾ ਮਾਨ ਹੈ ਅਸਾਂਦਾ ਤੁਸਾਂ ਉੱਤੇ ਗੋਦੀ ਪੰਥਨੂੰ ਅਸਾਂ ਖਡਾਵਨਾ ਏਂ
 ਵਾਂਗ ਚੰਦ ਦੇ ਕਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਾਰੇ ਝੰਡਾ ਜੱਗ ਦੇ ਵਿੱਚ ਝੁਲਾਵਨਾ ਏਂ
 ਮਾਰ ਵੈਰੀਆਂ ਦੂਤੀਆਂ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰ ਪੰਥਦੇ ਛਤ੍ਰਝੁਲਾਵਨਾ ਏਂ
 ਦੇਗ ਤੇਗ ਮੀਰੀ ਪੀਰੀ ਹੱਥ ਦੇ ਕੇ ਹੱਠੇ ਹੱਠੇ ਥੋਂ ਰਾਜ ਕਰਾਵਨਾ ਏਂ
 ਲੈਕੇ ਪੂਰਬੋਂ ਪਛਮੋਂ ਸਭ ਉੱਤੇ ਪੰਥ ਖ਼ਾਲਸੇ ਦਾ ਧਮਾਂ ਛਾਵਨਾ ਏਂ
 ਜਮਨਾ ਅਟਕਦੇ ਵਿੱਚਲਾਦੇਸਸਾਰਾ ਏਥੇਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਹੁਕਮਚਲਾਵਨਾ ਏਂ
 ਕਰਾਮਾਤ ਖੋਹ ਬੰਦੇਤੋਂ ਲਈ ਸਾਰੀ ਫੋਕਾ ਏਸ ਨੇ ਸੰਖ ਵਜਾਵਨ ਏਂ
 ਵੇਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸੁਤੰਤ੍ਰ ਹੋ ਕੇ ਅਸਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਤੋਂ ਰਾਜ ਭੁਗਤਾਵਨਾ ਏਂ
 ਚਾਲੀ ਬਰਸ ਰਹੇ ਅੱਖੇ ਫੇਰ ਪਿੱਛੋਂ ਝੱਟ ਪੰਥ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋ ਜਾਵਨਾ ਏਂ
 ਬਹੁਤਚਿਰਤੋੜੀਚੜੀਕਲਾਰਹਿਗੀ ਅੱਗੋਂ ਕਿਸੇ ਨ ਹੱਥ ਉਠਾਵਨਾ ਏਂ
 ਪਾਟੋਧਾੜ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਖ਼ਾਲਸਾ ਜਾਂ ਧਾਨਪੂਜਾ ਦੇ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਖਾਵਨਾ ਏਂ
 ਬੱਸ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਜਾਇਗਾ ਨਾਸ ਸਾਰਾ ਗੌਰ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਰਾਜ ਖੋਹਾਵਨਾ ਏਂ
 ਖੀਸਾ ਅਸਾਂਦਾਤੇ ਹੱਥ ਤੁਸਾਂਦਾਏ ਖ਼ਰਚ ਕਰੋ ਜਿੰਨਾਂ ਮਨ ਭਾਵਨਾ ਏਂ
 ਸਾਇਆਗੁਰਾਂਦਾਰਹੋਹਮੇਸ਼ਸਿਰਤੇ ਨਿੱਤਵਾਹਿਗੁਰੂਨਾਮ ਧਿਆਵਨਾਏਂ
 ਲੈਣਦਾਰਹਾਂਤੁਰਕਤੋਂ ਨਿੱਤ ਬੈਠੇ ਤੁਸਾਂ ਕਿਧੇ ਅੱਗੇ ਪੱਲਾ ਡਾਹਵਨਾ ਏਂ
 ਹੁਣ ਦੇਕੇ ਸਿਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾਂ ਬੇੜਾ ਤੁਰਕਦਾ ਭਰ ਰੁੜ੍ਹਾਵਨਾ ਏਂ

ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਵੈਸਾਖੀ ਦੇ ਮੇਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਆਉਣਾ ਤੇ ਝਗੜਾ ਹੋਣਾ ਬੰਦੇ ਨਾਲ ॥

ਮਾਤਾਪੰਥਦੇਵਿੱਚ ਦੁਫੇੜ ਪਾਇਆ ਵਰਤੀ ਆਟਕੇ ਰੱਬ ਰਜਾ ਬੇਲੀ
 ਤੱਤ ਖ਼ਾਲਸੇ ਮਾਤਾਦਾ ਮੱਠ ਕਹਿਆ ਲਿਆਬੰਦੇ ਵੱਲੋਂ ਚਿੱਤਚਾਬੇਲੀ
 ਓਸੇ ਦਿਣ ਥੋਂ ਬੰਦੇਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਕੋਈ ਤੱਕਦੇ ਸਣ ਪਏ ਦਾ ਬੇਲੀ
 ਕਰੇ ਗੱਲ ਜੇ ਕੋਈ ਵਧੀਕ ਬੰਦਾ ਪਿੱਛਾ ਛੱਡੀਏ ਦੋਸ ਝੜਾ ਬੇਲੀ
 ਇਹੋਕਰਨਦਲੀਲ ਸਰਦਾਰ ਸਾਰੇ ਮੇਲਾਗਿਆ ਵੈਸਾਖੀਦਾ ਆ ਬੇਲੀ
 ਕੂਚ ਕਰਕੇ ਪੰਥ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰਿਓਂ ਸੁਧਾ ਸਰ ਗਿਆ ਝੱਟ ਆ ਬੇਲੀ
 ਦੂਰੋਂ ਨੇੜਿਓਂ ਸੰਗਤਾਂ ਆ ਗੱਈਆਂ ਭਰ ਗਿਆ ਮੇਲਾ ਆ ਸੋਹਾ ਵੇਲੀ
 ਬੰਦਾ ਵਿੱਚ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਜਾ ਬੈਠਾ ਵਿੱਚ ਹੱਰ ਮੰਦ੍ਰ ਗੋਦੀ ਲਾ ਬੇਲੀ

ਕਲਗੀਜਿਗਾ ਤੋੜਾ ਹੱਥਯਾਰ ਲਾਕੇ ਉੱਤੇ ਸਿਰਦੇ ਛਤ੍ਰਫਿਰਾ ਬੇਲੀ
 ਸੀਸ ਆਪਣੇ ਚੌਰ ਕਰਾਨ ਲੱਗਾ ਖੂਬ ਜ਼ਰੀ ਜੇਵਰ ਚਮਕਾ ਬੇਲੀ
 ਹੈਸੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤੋਂ ਵੱਧ ਚੜ੍ਹਤਓਹਦੀ ਲਈਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਸਭਨਵਾ ਬੇਲੀ
 ਨਵੇਂ ਸਿੰਘ ਬੰਦਈ ਬਨਾਈ ਜਾਵੇ ਪਾਹੁਲ ਚਰਨਦੀ ਦੇ ਪਲਾ ਬੇਲੀ
 ਪਾਹੁਲ ਖੰਡੇਦੀ ਕਿਸੇਨੂੰ ਦੇ ਨਾਹੀਂ ਬੋਲੋ ਦਰਸ਼ਨੀ ਫੜੇ ਸਖਾ ਬੇਲੀ
 ਗੁਰੂ ਯਾਰੂਵਾਂ ਬਣਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਨਾਲ ਮਾਨਦੇ ਚਰਨ ਪੁਜਾ ਬੇਲੀ
 ਇਹਦੇਖਕੇਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਜੋਸ਼ਆਇਆ ਕੀਤੀ ਸੱਭਨਾ ਰਲਸਲਾਹ ਬੇਲੀ
 ਕਾਹਨਸਿੰਘ ਬਿਨੋਦਸਿੰਘ ਬਾਵਿਆਂਨੇ ਦਿੱਤਾ ਫੜਕੇ ਬਾਹੋਂਉਠਾ ਬੇਲੀ
 ਪੈ ਗਿਆ ਰੋਲਾ ਵਿੱਚ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਮੇਲਾ ਚੌੜ ਹੋ ਗਿਆ ਸਫਾ ਬੇਲੀ
 ਤੱਤ ਖ਼ਾਲਸੇਨੇ ਧੌਂਸਾ ਮਾਰ ਕਰਕੇ ਡੇਰਾ ਵੱਖਰਾ ਲਿਆ ਕਰਾ ਬੇਲੀ
 ਦੀਪਸਿੰਘਨੱਥਾਸਿੰਘ ਚੜ੍ਹਉੱਚੇ ਕਹਿਆ ਪੰਥ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁਨਾ ਬੇਲੀ
 ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘ ਹੈ ਦੱਸਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹਦਾ ਓਹ ਆਜਾਵੇ ਸਾਡੇ ਦਾ ਬੇਲੀ
 ਬੇਮੁੱਖ ਹੋਇਆ ਬੰਦਾ ਗੁਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹਦੇ ਮਾਨ ਗਿਆ ਦਿਲ ਛਾ ਬੇਲੀ
 ਜਿਹੜਾਸਿੱਖ ਹੋ ਰਹੇਗਾਵੱਲ ਇਹਦੇ ਦੀਨਦੁਨੀ ਓਹਜਾਏ ਗਵਾ ਬੇਲੀ
 ਸਾਡੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਏਸ ਅਪਮਾਨਕੀਤਾ ਕਾਲਾਦਾਗਸੂਲਿਆ ਲਵਾਬੇਲੀ
 ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਸੰਗਤਾਂ ਉਲਟ ਪਈਆਂ ਸੱਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਗਜਾ ਬੇਲੀ
 ਫੜਤਾਸਿੰਘ, ਨਗਾਹੀਆਸਿੰਘ ਬੁੱਢਾ, ਬਾਘਸਿੰਘ, ਕਲਾਲ ਸੁਨਾ ਬੇਲੀ
 ਭੇਮਾਂਸਿੰਘ, ਹਰੀਸਿੰਘ, ਸਿੰਘ ਸੁੱਖਾ, ਮਿਲੇ ਪੰਥਨੂੰ ਜੱਫੀਆਂ ਪਾ ਬੇਲੀ
 ਸੱਦਾਸਿੰਘ, ਦਰਬਾਰਾਸਿੰਘ, ਸਿੰਘਚੰਦਾ, ਤਾਰੂਕਿਆਂਦੇ ਇਹ ਸਦਾ ਬੇਲੀ
 ਧਰਮਸਿੰਘ, ਪ੍ਰੇਮਸਿੰਘ, ਬੀਰਵੱਡੇ ਭਾਈ ਰੂਪੇਕਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਸੁਨਾ ਬੇਲੀ
 ਤੇਜਾਸਿੰਘ, ਮਝੈਲਹਰੀਸਿੰਘ, ਹੁਸਾ, ਜੀਉਣਸਿੰਘ, ਰੰਧਾਵਾਰਲਾ ਬੇਲੀ
 ਰਾਮਸਿੰਘ, ਤਲੋਕਸਿੰਘ, ਫੂਲਕਿਆਂਦੇ ਬੀਰ ਕੇਸਰਾਸਿੰਘ ਸੋਹਾ ਬੇਲੀ
 ਤੱਤ ਖ਼ਾਲਸੇ ਵਲ ਇਹਹੋਏ ਸਾਰੇ ਆਈਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਹੁਮ ਹੁਮਾ ਬੇਲੀ
 ਇਹ ਚੋਨਵੇਂ ਰਲ ਸਰਦਾਰ ਵੱਡੇ ਰਾਮ ਸਰ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ ਜਾ ਬੇਲੀ
 ਰਾਮਸਿੰਘ, ਚੰਪਾਸਿੰਘ, ਆਲੀ, ਮਾਲੀ, ਬਾਘਜ਼ਸਿੰਘਜੋੜੁਰੀਬਲਾਵੇਲੀ

ਬਾਜਸਿੰਘ, ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ, ਮਾਨ ਹਰੀ ਇਹ ਹੋ ਗਏ ਬੰਦੇ ਦਾ ਬੇਲੀ
 ਨਾਹਰਸਿੰਘ, ਬੁਲਾਕਾ, ਤੇ ਬਾਲਹਰੀ, ਬੰਦੇਵੱਲ ਇਹ ਰਹੇਲਖਾ ਬੇਲੀ
 ਇਹ ਵੱਖਰਾ ਲਾ ਦੀਵਾਨ ਬੈਠੇ ਗਈਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਸਵ ਘਬਰਾ ਬੇਲੀ
 ਇਕ ਘਰ ਦੀਆਂ ਚੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਈਆਂ ਬੈਠੇ ਵੱਖਰੇ ਧੜੇ ਬਨਾ ਬੇਲੀ
 ਵੈਰੀ ਜਾਨਦੇ ਹੋਏ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਹੋਣੀ ਖੇਡ ਦਿੱਤੀ ਫੇਰ ਪਾ ਬੇਲੀ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥ ਨਤੀਜਾ ਬੇ ਇੱਤਫ਼ਾਕੀ ਦਾ ॥

ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਆ ਪੰਥਦੀ ਫੁੱਟ ਪੈਗਈ ਆਣਸਿਰੀ ਅੱਸਵਾਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੋਇਆ
 ਹਾਨਲਾਭ ਨ ਕਿਸੇਨੇ ਮੂਲਸੋਚੀ ਰੱਬ ਪੰਥ ਉੱਤੇ ਕਹਿਰਵਾਨ ਹੋਇਆ
 ਏਸ ਫੁੱਟਨੇ ਗਾਲਿਆ ਰਾਵਨੇ ਨੂੰ ਮੋਈ ਜੱਦ ਤੇ ਬੇ ਨਸ਼ਾਨ ਹੋਇਆ
 ਏਸੇ ਫੁੱਟਦਾ ਮਾਰਿਆ ਮੋਇਆ ਬਾਲੀ ਚੀਰਕਾਲ ਜੇਨੂੰ ਪਾਰਬਾਨ ਹੋਇਆ
 ਏਸ ਫੁੱਟ ਨੇ ਕੰਸ ਦਾ ਨਾਸ ਕੀਤਾ ਅੱਗੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਦੇ ਬੇ ਤ੍ਰਾਨ ਹੋਇਆ
 ਪਈ ਫੁੱਟਜਾਂ ਕੈਰਵਾਂ ਪਾਂਡਵਾਂਦੀ ਗਈਆਂ ਖੂਹਣੀਆਂ ਗਲਘਮਸਾਨ ਹੋਯਾ
 ਏਸੇ ਫੁੱਟਕੀਤਾ ਨਾਸਹਿੰਦੂਆਂਦਾ ਹੱਥ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਹੋਇਆ
 ਮਾਰੇ ਪ੍ਰਿਥੂਜਹੇ ਬੇਇੱਤਫ਼ਾਕੀਆਂਨੇ ਤਵਾਰੀਖਾਂ ਦੇਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਹੋਇਆ
 ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਰਾਜੇ ਲੜਮੋਏ ਰੱਬ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂਤੇ ਮਿਹਰਬਾਨ ਹੋਇਆ
 ਕਾਬਲ ਗਜ਼ਨੀ ਕੰਧਾਰ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਤੋਂ ਸਾਰਾ ਹਿੰਦ ਦਾ ਮੁਲਕ ਵੈਰਾਨ ਹੋਯਾ
 ਦਿੱਲੀ ਗਈ ਪੱਟੀ ਬੇਇੱਤਫ਼ਾਕੀਆਂ ਥੀਂ ਮਰਹੱਟਿਆਂ ਦਾ ਦੂਰ ਸ਼ਾਨ ਹੋਯਾ
 ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਾਟਰਣ ਜੀਤ ਸਿੰਘਦਾ ਨਾਸ ਜੱਗ ਵਿੱਚੋਂ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਹੋਯਾ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਿੰਦੂ ਏਸ ਫੁੱਟ ਪੱਟੇ ਘਰ ਪਾਟਿਆਂ ਸਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ
 ਕਲ੍ਹਾ ਪਈ ਜਿੱਥੇ ਰਿਹਾ ਕੁੜਨਾਹੀਂ ਖ਼ਾਲੀ ਕਲ੍ਹਾ ਦਾ ਅੰਤ ਮੈਦਾਨ ਹੋਇਆ
 ਲਈ ਨਾਲ ਇੱਤਫ਼ਾਕ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਵਿੱਚ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਇੰਗਲਸਤਾਨ ਹੋਯਾ
 ਵੇਖੋ ਈਸ਼ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋਏ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਜਹਾਨ ਹੋਇਆ
 ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਆ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਵੈਰ ਪਿਆ ਜੀਜੀ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਯਾ
 ਮੱਚੀ ਤੁਰਕ ਦੀ ਚੜ੍ਹਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਘਾਟਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਦਿੱਟੇ ਦਿਲ ਆਣ ਹੋਯਾ

ਪੰਥ ਦਾ ਤੇ ਬੰਦੇ ਦਾ ਵੈਰ ਬੰਦੇ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਰਹਿਤਾਂ ਚਲਾਈਆਂ ॥

ਪੰਥ ਪਾਟਕੇ ਧੜੇ ਹੋ ਦੋ ਬੈਠਾ ਸਮਾਂ ਫੇਰ ਬੁਬਾਦੀ ਦਾ ਆਨ ਲੱਗਾ
 ਸਿੰਘ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਦੇ ਹੋਏ ਮਾਰੂ ਹੋਣ ਵੱਸਦਾ ਘਰ ਵੈਰਾਨ ਲੱਗਾ
 ਕਿਸੇ ਟੰਗਿਆ ਸੇਹਦਾ ਤੱਕਲਾ ਆ ਭਾਈ ਭਾਈ ਨੂੰ ਮਾਰ ਮੁਕਾਨ ਲੱਗਾ
 ਚੱਟ ਪੱਟ ਹੋ ਲਹੂ ਸੁਫੇਦ ਗਏ ਮਾਸ ਨਹੁਆਂ ਥੀਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਨ ਲੱਗਾ
 ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਮਾਰੂ ਹੋ ਬੈਠੇ ਸਿੱਖ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਖਾਨ ਲੱਗਾ
 ਮਾਸ ਖਾ ਬੈਠੇ ਕੁੱਤੇ ਕੁੱਕੜਾਂ ਦਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਰ ਪਿਆਰ ਖਸਕਾਨ ਲੱਗਾ
 *ਤੱਤਖਾਲਸਾ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਬੋਲੇ ਸਾਰ ਤੱਤ ਨੂੰ ਬੁਰਾਬਨਾਨ ਲੱਗਾ
 ਸਾਰ ਤੱਤ ਨੂੰ ਜੇਇਕ ਗਾਲ ਦੇਵੇ ਤੱਤ ਅੰਗਿਓਂ ਦਸ ਸੁਨਾਨ ਲੱਗਾ
 ਤੱਤ ਦੇਖ ਬੰਦਈ ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਲੈਂਦੇ ਸਾਰ ਤੱਤ ਤੇ ਹੱਥ ਉਠਾਨ ਲੱਗਾ
 ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂਦਾ ਆਟਕੇ ਵੈਰ ਪਿਆ ਹੋਣ ਪੰਥਦੇ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਲੱਗਾ
 ਲੱਕ ਬਨਿਆ ਪੰਥ ਬੁਬਾਦੀਆਂ ਤੇ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜੰਗਮਚਾਨ ਲੱਗਾ
 ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਰੱਬ ਨੇ ਮੱਤ ਮਾਰੀ ਸੁੱਤੀ ਕਲਾ ਸੈਤਾਨਹਲਾਨ ਲੱਗਾ
 ਪੁੱਠੇ ਦਿਣ ਔਂਦੇ ਪੁੱਠੀ ਮੱਤ ਹੋਵੇ ਭਾਣਾ ਆਟਕਰਤਾਰ ਵਰਤਾਨ ਲੱਗਾ
 ਕਿਸੇ ਸੋਚਿਆਨਫਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾਹੀਂ ਪਿਛੇ ਖਾਲਸੇ ਆਣ ਸੈਤਾਨ ਲੱਗਾ
 ਪੰਥੀ ਪੰਥਦੇ ਵਿੱਚ ਬਖੇੜ ਆਕੇ ਸੁਣ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਈਦ ਮਨਾਨ ਲੱਗਾ
 ਘਰੀਂ ਮੋਮਨਾਸ਼ਾਦੀਆਂ ਫੇਰ ਹੋਈਆਂ ਦੀਵੇ ਘਿਓਂਦੇ ਦੇਸ ਜਗਾਨ ਲੱਗਾ
 ਮਾਤਾ ਸੁੰਦੀ ਜਦੋਂ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ ਤੇਜ਼ ਏੰਦੇ ਦੇ ਮੂੰਹਤੋਂ ਜਾਨ ਲੱਗਾ
 ਕਰ ਮਾਤ ਸਾਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਡ ਗਈ ਫੋਕਾ ਬੈਠਕੇ ਸੰਖ ਵਜਾਨ ਲੱਗਾ
 ਰੋਜ਼ ਵੱਖਰਾ ਲਾ ਦੀਵਾਨ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਯਾਦੁਵਾਂ ਆਪ ਸਦਾਨ ਲੱਗਾ
 ਫੜ੍ਹੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਣੀ ਬੰਦਕੀਤੀ ਬੰਦਾਦਰਸ਼ਨੀ ਫੜ੍ਹੇ ਝੁਲਾਨ ਲੱਗਾ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਵਾਂਗੂੰ ਬਹੇ ਲਾ ਗੱਦੀ ਉੱਤੇ ਸਿਰ ਦੇ ਫੜ੍ਹ ਝੁਲਾਨ ਲੱਗਾ
 ਪੌਹੁਲ ਖੰਡੇਦੀ ਦੇਵਨੀ ਬੰਦਕੀਤੀ ਏੰਦਾ ਧੋ ਕੇ ਚਰਣ ਪਲਾਨ ਲੱਗਾ
 ਕਰਦਭੇਟ ਪ੍ਰਸਾਦਨੂੰ ਕਰੇ ਨਾਹੀਂ ਨੀਲਾ ਵੱਡਕੇ ਸੂਹਾ ਪਹਿਨਾਨ ਲੱਗਾ

*ਬੰਦੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਸਾਰ ਖਾਲਸਾ ਰਖਯਾ ਤੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਆਪ
 ਤੱਤ ਖਾਲਸਾ ਅਖਵਾਨ ਲੱਗੇ ॥

ਖਾਣਾ ਮਾਰ ਸ਼ਕਾਰ ਦਾ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਮੱਤ ਵੈਸ਼ਨੋਂ ਮੂੜੂ ਚਲਾਨ ਲੱਗਾ
 ਬੰਦ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਰ ਭੀ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਸਾਧੂ ਸ਼ੇਰਾਂ ਤੋਂ ਸਹੇ ਬਨਾਨਲੱਗਾ
 ਚਾਰ ਵਰਨਦੀ ਰਹੀ ਨ ਦੇਗ ਕੱਠੀਗੁਰ ਘਰਦੇ ਰਹਿਤ ਮਟਾਨ ਲੱਗਾ
 ਹੋ ਨਾਲ ਗੁਮਾਨ ਦੇ ਗਿਆ ਬੈਰਾ ਗੁਰੂ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨ ਕਰਾਨ ਲੱਗਾ
 ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂਦੇ ਕਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਪੁਣੇ ਆਪ ਜਾਣ ਕੇ ਵੈਰ ਵਧਾਨ ਲੱਗਾ
 ਗਿਆਦੀਨ ਦੁਨੀ ਉਤੋਂ ਡੱਨਿਆਂ ਜੇ ਵੇਖੋ ਗਤ ਨਿਗੁਰੇ ਦੀ ਪਾਨ ਲੱਗਾ
 ਕੰਢੇ ਲਾ ਜਹਾਜ਼ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਬਦ ਕਿਸਮਤੀਨਾਲ ਰੁੜ੍ਹਾਨਲੱਗਾ

ਬੰਦੇ ਨੇ ਬੰਦਈਆਂ ਨੂੰ ਦਲੇਰੀਆਂ ਦੇਣੀਆਂ ॥

ਬੰਦਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਨਿੱਤ ਦਲੇਰੀਆਂ ਦੇ ਸੁਣੇ ਖਾਲਸਾ ਸੱਚ ਸੁਨਾਵਸਾਂ ਮੈਂ
 ਨੇਂਹਕਲੰਕਕਲਗੀਅੰਵਤਾਰ ਹੋਇਆਝੰਡਾਆਪਣਾਜੱਗ ਝੁਲਾਵਸਾਂ ਮੈਂ
 ਬੈਠ ਦਿੱਲੀਲਾਹੌਰਦੇਤਖਤਉੱਤੇ ਸਾਰੇ ਮੁਲਕ ਤੇ ਹੁਕਮਚਲਾਵਸਾਂ ਮੈਂ
 ਜੀ ਰਹਿਣ ਨ ਦਿਆਂਗਾ ਕੋਈ ਆਕੀ ਪੈਰੀਂਸਬਦੇਤਾਈਂਨਵਾਵਸਾਂ ਮੈਂ
 ਮੇਰੇ ਜਿਹਾਬਲੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੂਜਾ ਚੱਕ੍ਰਵਰਤੀਆ ਰਾਜ ਕਮਾਵਸਾਂ ਮੈਂ
 ਮਾਰ ਮੁਗਲ ਪਠਾਨ ਤੇ ਕਾਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਜੜ੍ਹ ਤੁਰਕਦੀ ਸੌਹ ਟੁੜ੍ਹਾਵਸਾਂ ਮੈਂ
 ਕਰਾਮਾਤ ਦਾ ਧਣੀਹਾਂ ਬੀਰ ਬਾਂਕਾ ਫੜ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਸਫ਼ਾਉਠਾਵਸਾਂ ਮੈਂ
 ਤੱਤ ਖਾਲਸੇ ਵਿੱਚ ਨ ਸੱਤਿਆ ਰਹੀ ਗੁਰੂ ਯਾਰੂਵਾਂਪ੍ਰਗਟਕਹਾਵਸਾਂ ਮੈਂ
 ਮੇਰਾ ਸਿੱਖ ਹੋਵੇ ਚਾਰੇ ਫਲ ਪਾਵੇ ਜਮ ਰਾਜ ਤੋਂ ਅੰਤ ਛੁਡਾਵਸਾਂ ਮੈਂ
 ਜਿਹੜਾ ਸ਼ਰਨ ਆਵੇ ਰਹੇ ਬਚਮੈਥੋਂ ਨਹੀਂ ਮਾਰਕੇ ਧੂੜ ਉਡਾਵਸਾਂ ਮੈਂ
 ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਪੰਥ ਦਾ ਰਾਜ ਕਰਾਂ ਸਿਰ ਸਬ ਦੇ ਛਤ੍ਰ ਝੁਲਾਵਸਾਂ ਮੈਂ
 ਤੱਤਖਾਲਸੇਸਾਰੇਨੂੰ ਟਹਿਲੂਆਕਰ ਘਾਹ ਘੋੜਿਆਂ ਲਈ ਖੁਤਾਵਸਾਂ ਮੈਂ
 ਮੋਖਭੋਗਦੇਵਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨਰਕ ਭੁਗਾਵਸਾਂ ਮੈਂ
 ਮੇਰੀ ਤਾਬਿਆ ਬੀਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜੇ ਚਾਹਾਂ ਸੋ ਕਰਾਂਕਰਾਵਸਾਂ ਮੈਂ

ਤੱਤ ਖਾਲਸੇ ਨੇ ਬੰਦੇ ਦਾ ਡੋਰਾ ਲੁੱਟਣਾ ॥

ਬੰਦਾ ਨਾਲਹੰਕਾਰਦੇ ਹੋਇਆ ਅੰਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਦੂਰ ਸੁੱਟ ਬੇਲੀ
 ਛੱਡ ਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਹੋ ਨਿਗੁਰਾ ਬੈਠਾ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਰਲਾਇਆ ਕੁੱਟ ਬੇਲੀ

ਜੱਤ ਸੱਤ ਗਵਾਇਆ ਮੂਰਖੇ ਨੇ ਮਾਇਆ ਜ਼ਹਿਰ ਪੀਤੀ ਭਰਘੁੰਟ ਬੇਲੀ
 ਲੱਧਾ ਲਾਲਸੀ ਉਮ੍ਰ ਗਵਾ ਸਾਰੀ ਇੱਲ ਲੈ ਗਈ ਮਾਰ ਕੇਝੁੰਟ ਬੇਲੀ
 ਬੀਜ ਬੀਜਿਆ ਕਾਮਕਰੋਧਵਾਲਾ ਮੁਗਤ ਭੁਗਤਰੂਪੀ ਵੇਲਪੁੰਟ ਬੇਲੀ
 ਦੁੱਧ ਕਾਹੜਿਆ ਜੋਹਦਮੁਸ਼ਕਤਾਂ ਦਾ ਠੇਡਾ ਵੱਜਚਾਟੀ ਗਈਫੁੰਟ ਬੇਲੀ
 ਪਹੁੰਚਾਤੋੜਨਮੰਜ਼ਲਮਕਸੂਦਉਂਤੇ ਸਾਰੀ ਉਮ੍ਰਚਲਦਾ ਗਿਆਹੁੰਟ ਬੇਲੀ
 ਛੱਡ ਬੰਦਗੀ ਗੰਦਗੀ ਵੱਲ ਹੁੰਦਾ ਲਿਵ ਆਤਮਾਂਦੀ ਗਈ ਟੁੰਟ ਬੇਲੀ
 ਚਾਲ ਦੇਖ ਬੰਦਈਆਂ ਦੀ ਚੜ੍ਹੇ ਗੁੱਸਾ ਤੱਤ ਖ਼ਾਲਸੇ ਹੋ ਕੇ ਜੁੱਟ ਬੇਲੀ
 ਛਾਪਾ ਮਾਰਿਆਰਾਤਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾਲਿਆ ਬੰਦੇਵਾਲਾ ਡੇਰਾਲੁੱਟ ਬੇਲੀ

ਬੰਦੇ ਦੇ ਤੇ ਤੱਤ ਖ਼ਾਲਸੇ ਦੇ ਸਵਾਲ ਜਵਾਬ ॥

ਤੱਤ ਖ਼ਾਲਸੇ ਲੁੱਟ ਬੰਦਈ ਲਏ ਕੀਤੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖੂਬ ਮਾਰ ਭਾਈ
 ਬਦੋਬਦੀਲੈ ਚੁੱਕ ਅਸਬਾਬ ਲਏ ਜ਼ਰ ਕੱਪੜਾ ਨਕਦ ਹੱਥਜਾਰ ਭਾਈ
 ਬੰਦਾ ਦੇਖਕੇਬੜਾ ਹੈਰਾਨਹੋਯਾ ਆਇਆ ਚਲਕੇ ਵਿੱਚ ਦਰਬਾਰ ਭਾਈ
 ਬੜੇ ਨਾਲ ਹੰਕਾਰਦੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਕੱਠੇ ਕਰਕੇ ਸਭ ਸਰਦਾਰ ਭਾਈ
 ਚੰਗਾ ਕੰਮਕੀਤਾਨਾਹੀ ਖ਼ਾਲਸਾਜੀ ਕੀਤਾ ਤੁਸਾਂ ਮੇਰੇ ਉਂਤੇ ਵਾਰ ਭਾਈ
 ਬਿੱਲੀਸ਼ੀਂਹਪੜ੍ਹਾਇਆਪਾਪਕੀਤਾਆਯਾਉਸੇਨੂੰ ਖਾਨ ਬੁਰਿਆਰ ਭਾਈ
 ਕੀਤੀਰਖੜਾਤੁਸਾਂਦੀਦੁਸ਼ਮੁੰਬੀਂ ਮੈਂਸੀ ਪਾਲਿਆ ਵਾਂਗ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਭਾਈ
 ਕੀਤਾ ਜਟਾਂਬੋਂ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਂਰਾਜੇ ਮੁਲਕ ਲੈ ਦਿਤਾ ਕਈਵਾਰ ਭਾਈ
 ਤੁਸਾਂ ਜ਼ਰਾਲਿਹਾਜ਼ ਨ ਮੁਲਕੀਤਾ ਬੇ ਗੁਣੇ ਰਹੇ ਜੱਟ ਗਵਾਰ ਭਾਈ
 ਜਿਦੇ ਸਾਏ ਦੇ ਹੇਠ ਆਰਾਮ ਕੀਤਾ ਹੋਏ ਉਸੇ ਦੇ ਕੱਟਣੇ ਹਾਰ ਭਾਈ
 ਜੀਦਾ ਪੀਕੇ ਦੁੱਧ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋਏ ਖਿੱਚੀ ਓਸਤੇ ਮੁੜ ਤਲਵਾਰ ਭਾਈ
 ਜੱਟ ਮੁਰਸ਼ਦਾਂ ਨਾਲ ਵਗਾੜਦੇ ਨੇ ਇਹ ਹੈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੰਸਾਰ ਭਾਈ
 ਏਹਸੁਣਕੇਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਜੋਸ਼ ਆਇਆ ਅੱਗੋਂ ਆਖਦੇ ਸੁਖਨ ਉਚਾਰ ਭਾਈ
 ਜੋ ਤੂੰ ਆਖਦਾ ਗੱਲ ਹੈ ਠੀਕ ਏਹੋ ਜ਼ਰਾ ਸੋਚ ਖਾਂ ਕਰ ਵਚਾਰ ਭਾਈ
 ਅਸੀਂ ਸਿੰਘਸਾਂ ਪੁੱਤ ਪਰਾਏ ਸਾਰੇ ਛੋਟੀ ਉਮ੍ਰ ਦੇ ਤੇ ਸ਼ੀਰ ਖ਼ਾਰ ਭਾਈ
 ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਜੀਨੇਸਾਡੇ ਪਾਲਣੇ ਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਦਾਈ ਬਨਾਇਆ ਸਾਡਾ

ਦਾਈ ਪਾਲਦੀਤੇਮਾਪੇ ਸਾਂਭ ਲੈਂਦੇ ਪੁੱਤ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਧਾਰ ਭਾਈ
 ਲਾਲਾਂ ਬੁੱਕਤੇਸੀਂ ਫਮਲਮੂਤਰਹਿੰਦੀਪੱਲੇਦਾਈ ਦੇਜੀ ਆਖ਼ਕਾਰ ਭਾਈ
 ਓਸਵਾਸਤੇਸਾਡੀਤੂੰ ਟਹਿਲਕੀਤੀ ਹੁਣ ਹੋਗਏ ਅਸੀਂ ਹੁੱਸਿਆਰ ਭਾਈ
 ਨਹੀਂ ਲੋੜ ਤੇਰੀ ਹੁਣ ਕੁੱਝ ਸਾਨੂੰ ਲਿਆ ਪਿਤਾਦਾ ਘਰ ਸੰਭਾਰ ਭਾਈ
 ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰਿਸ਼੍ਣਗਵਾਲਿਆਂਪਾਲਿਆਸੀਦਿਲੋਂ ਕਰਕੇਨੰਦ ਪਿਆਰ ਭਾਈ
 ਵੱਡਾਹੋ ਜਾ ਯਾਦਵਾਂਵਿੱਚ ਰਲਿਆ ਇਹ ਮਿਸਲ ਮਸ਼ਹੂਰ ਵਚਾਰ ਭਾਈ
 ਕਾਂ ਪਾਲਦੇ ਕੋਇਲ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤ ਕਾਂਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨ ਵਸਾਰ ਭਾਈ
 ਜਿਵੇਂ ਪਾਲਿਆਸ਼ੇਰਅਯਾਲੀਆਂਨੇ ਖਾਵੇ ਇੱਜੜਾਂ ਕਰ ਸ਼ਕਾਰ ਭਾਈ
 ਤਿਵੇਂਨਾਲ ਤੇਰੇ ਸਾਡਾ ਸੰਗ ਕੀ ਸੀ ਤੂੰ ਸਾਧਤੇ ਅਸੀਂ ਸਰਦਾਰਭਾਈ
 ਤੇਰਾ ਮੰਗ ਕੇ ਖਾਵਨਾ ਕੱਮ ਮੁੱਢੋਂ ਲੁੱਟ ਮਾਰ ਸਾਡਾ ਰੋਜ਼ ਗਾਰ ਭਾਈ
 ਅਸੀਂ ਛੱਤੀ ਜੰਗਹੈ ਕੰਮ ਸਾਡਾ ਤੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਹੈ ਕਾਰ ਭਾਈ
 ਭਲਾ ਸ਼ੇਰਤੇ ਗਿੱਦੜਾਂ ਸੰਗ ਕਾਧਾ ਬਾਜਾਂ ਨਾਲ ਬਟੇਰ ਵਿਹਾਰ ਭਾਈ
 ਦਿੱਤੀਸ਼ਕਤਤੈਨੂੰ ਗੁਰਾਂ ਦਯਾ ਕਰਕੇ ਪਾਈ ਤੂੰ ਨ ਓਸਦੀ ਸਾਰ ਭਾਈ
 ਜਥੇਦਾਰ ਬਨਾਇਆ ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਉੱਤੇ ਤੁੱਧ ਦੇ ਕਰ ਇੱਤਬਾਰਭਾਈ
 ਤੂੰ ਭੱਲ ਪਚਾ ਨ ਸੱਕਿਓਂ ਇਹ ਝੱਲ ਸੱਕਿਆ ਨ ਚਮਕਾਰ ਭਾਈ
 ਹੋਈਆਂਹਜ਼ਮ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਨਿਆਮਤਾਂਨਤੇਰੇਦਿਲਹੋਗਿਆਹੰਕਾਰਭਾਈ
 ਚੂਹੇਵਾਂਗਲੱਭੀ ਗੰਢੀ ਸੁੰਫ ਦੀ ਤੂੰ ਬੈਠੋਂ ਬਣ ਕੇ ਬੜਾ ਪਸਾਰ ਭਾਈ
 ਭੁੱਖੇ ਜੱਟਨੇ ਲੱਭ ਕਟੋਰਾ ਲਿਆ ਪਾਲੀ ਪੀ ਹੋਗਿਆ ਅਫ਼ਾਰ ਭਾਈ
 ਏਸ ਸ਼ਕਤਦਾ ਜਰਨਹੈ ਬਹੁਤਅੰਖਾ ਕੱਖੀਂਛਪੇ ਨ ਜਿਵੇਂ ਅੰਗਾਰ ਭਾਈ
 ਭਾਂਡੇ ਸੋਨੇਦੇ ਬਾਝਨਮੂਲਰਹਿੰਦਾ ਦੁੱਧ ਸ਼ੇਰਨੀ ਦਾ ਦਿਲਧਾਰ ਭਾਈ
 ਘਿਰਿਬਿੱਲੀਆਂਖੰਡਜੜੋਂ ਖੋਤਿਆਂਨੂੰ ਚੌਲ ਕੁਤਿਆਂ ਕਰੂ ਬੀਮਾਰ ਭਾਈ
 ਜਰ ਸੱਕਿਓਂ ਨ ਵਡਿਆਈਆਂ ਤੂੰ ਇਹ ਹਕੂਮਤਾਂ ਬੇ ਸੁਮਾਰ ਭਾਈ
 ਇਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂਜਰਨਬਾਦਸ਼ਾਹਹੀ ਭੁੱਖਾਸਾਧਤੂੰਸੈਂਭਿਖਜਾਰ ਭਾਈ
 ਧਨ ਜਰੇ ਕਿਰਾੜ ਤੇ ਦੁੱਧ ਗੁਜਰ ਜਰੇਸੂਰਮਾਂ ਕੋਈ ਬਲਕਾਰ ਭਾਈ
 ਦੁੱਧ ਗਿਆ ਹੋ ਲਾ ਜਵਾਬ ਬੰਦਾ ਦਿਲੋਂ ਕਰੇਗੁਸਾ ਬਿੱਸੀਆਰ ਭਾਈ

ਤੱਤ ਖ਼ਾਲਸੇ ਬੈਠਕੇ ਲਿਖਤਪਾਈ ਖਾ ਕੱਸਮਾਂ ਕਰ ਇੱਕਰਾਰ ਭਾਈ
ਜਿਹੜਾਕਰੇਬੰਦੀਆਂਦੇਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਓਹਪੰਥ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਵੇ ਬਾਹਰ ਭਾਈ
ਗੁਰੂਘਰਦਾ ਹੋਏਤਨਖ਼ਾਹੀਆਓਹਹਲਤਪਲਤਓਹ ਜਾਏਗਾਹਾਰ ਭਾਈ
ਤੱਤ ਖ਼ਾਲਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਰਿਹਾ ਟੰਟੇ ਲਾਹ ਤੇ ਦੁੱਖ ਵਸਾਰ ਭਾਈ
ਬੰਦਾਆਪਣੀਫੌਜਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਗਿਆ ਪੁਰ ਗੁਰਦਾਸ ਸਧਾਰ ਭਾਈ
ਸਤਾਰਾਂਸੌਚੁਹੱਤਵਾਸਾਲਹੈਸੀ ਬੰਦੇਨਾਲਜਦ ਹੋਇਆ ਤਕਰਾਰ ਭਾਈ
ਪਾਟੋਧਾੜ ਹੋਗਈ ਕਰਤਾਰਹਿੰਘਾ ਭਾਣਾਵਰਤਿਆਆਣਕਰਤਾਰਭਾਈ

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਬੰਦੇ ਦਾ ਤੇ ਪੰਥ ਦਾ ਵੈਰ ਸੁਣਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰਨੀ ॥

ਪਾਟੋਧਾੜਜਾਂਪੰਥਦੇਵਿੱਚਹੋਈ ਭਾਣਾ ਵਰਤਿਆ ਆਨ ਕਰਤਾਰ ਯਾਰੋ
ਘਰੀਂਮੁਸਲਮਾਨਾਂਹੋਈਆਂਸ਼ਾਦੀਆਂਨੇਲੱਗੇ ਸੁਕਰ ਮਨਾਨਹਜ਼ਾਰ ਯਾਰੋ
ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਜਾਕੇ ਖ਼ਬ ਹੋਈ ਬੈਠਾ ਲਾਕੇ ਸ਼ਾਹ ਦਰਬਾਰ ਯਾਰੋ
ਕੱਠੇ ਹੋਏ ਅਮੀਰ ਵਜ਼ੀਰ ਸਾਰੇ ਰੰਗ ਰਾਗ ਹੋਏ ਬੇ ਸੁਮਾਰ ਯਾਰੋ
ਕੀਤੀਰੱਬਨੇ ਅੱਜ ਮੁਰਾਦ ਪੂਰੀ ਕੀਤਾ ਰਹਿਮ ਰਸੂਲ ਗ਼ਫ਼ਾਰ ਯਾਰੋ
ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਨੌਬਤਾਂ ਵੱਜਪਈਆਂ ਹੋਈਧੌਂਸਿਆਂ ਦੀ ਧੁੱਨਕਾਰ ਯਾਰੋ
ਬਾਦਸ਼ਾਹਨਮਿਓਂਦਾ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਇਆਫੁੱਲਕੇ ਇੱਕ ਥੋਂ ਚਾਰ ਯਾਰੋ
ਆਨਮੂੰਹਤੇਲਾਲੀਆਂਭੱਖਪੱਈਆਂ ਜੀਦਾ ਰੰਗ ਸੀ ਵਾਂਗ ਵਸਾਰ ਯਾਰੋ
ਪਾਸੋਂਕਹਿਨਵਜ਼ੀਰਸੁਣਸ਼ਾਹਸਾਡੇਕੱਹੀਅਕਲਆਈ ਸਾਡੀਕਾਰ ਯਾਰੋ
ਫੰਧਲਾ ਘਰ ਪਾੜਿਆ ਦੁਸ਼ਨਣਾਂਦਾ ਹੁਣਲਾਂਗੇ ਸਹਿਜੇਹੀ ਮਾਰ ਯਾਰੋ
ਸੱਪਮਾਰਿਆਵੈਰੀਦੀਹਿੱਕ ਉੱਤੇ ਇਹ ਫੁੱਬਲਾਇਆ ਪ੍ਰਵਦਗਾਰ ਯਾਰੋ
ਟੁੱਟਜ਼ੋਰਗਿਆਹੁਣ ਖ਼ਾਲਸੇ ਦਾ ਅੱਧੋ ਅੱਧ ਹੋ ਗਿਆ ਬਲਕਾਰ ਯਾਰੋ
ਨਾਲੇ ਬੰਦੇਨੂੰ ਮਾਤਾ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ ਗਈ ਸੱਤਿਆ ਓਸਦੀ ਸਾਰ ਯਾਰੋ
ਵੱਖੋ ਵੱਖ ਕਰ ਮਾਰ ਲੈ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਵੇਲਾ ਹੈਜੇ ਹੋ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਯਾਰੋ
ਪਹਿਲਾਂਝੱਬਦੇ ਬੰਦੇ ਦੀ ਖ਼ਬ ਲੈ ਲੈ ਮਾਰੋ ਓਸਨੂੰ ਕਰ ਲਾਚਾਰ ਯਾਰੋ
ਕਰੋ ਬੰਦੇ ਦੇ ਵਲ ਚੜ੍ਹਾਈ ਰੱਖੋ ਤੱਤ ਖ਼ਾਲਸੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਯਾਰੋ
ਪਹਿਲਾਂਮਾਰਬੰਦਈਆਂਦਾਨਾਸ ਕਰੋ ਹੱਥ ਪਕੜਨੰਗੀ ਤਲਵਾਰ ਯਾਰੋ

ਪਿਛੇਰਹਿ ਜਾਇਗਾ ਤੱਤ ਖ਼ਾਲਸਾਈ ਫੜ ਮਾਰਨਾ ਕਰ ਖਵਾਰ ਯਾਰੋ
 ਵੇਏ ਬੇਈਮਾਨੀਇਹਨਾਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦੀ ਵਾਂਗਲੂਮੜੀਬਦਕਿਰਦਾਰ ਯਾਰੋ
 ਏਸ ਕੌਮ ਤੇ ਕੀ ਵਸਾਹ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੀ ਇੱਤਬਾਰ ਯਾਰੋ

ਫਰੁਖਸੀਯਰਨੇਮੁਨੀਮ ਖਾਂ ਨੂੰ ਫੌਜ ਦੇ ਕੇ ਭੇਜਨਾ ਤੇ ਲੜਾਈ ਹੋਨੀ ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਲੋਹ ਗੜ੍ਹ ਤੇ ॥

ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਖ਼ਾਲਸਾ ਪਾਟ ਗਿਆ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਵੈਰੀਜਾਨਹੋਏ
 ਘਰਪਾੜਕੇ ਆਪਣੇਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਬੜੇ ਦਿਲੋਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਏ
 ਝੱਟਦਿੱਤੀਆਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਚਾੜ੍ਹਫੌਜਾਂ ਬੀੜੇ ਚੁਮ ਤੱਯਾਰ ਕਈਖਾਨ ਹੋਏ
 ਹਾਥੀਪੈਦਲਾਂ ਸਣੇ ਅੱਸਵਾਰ ਤਾਜ਼ੀ ਰਵਾਂ ਜੰਗਦੇ ਸਾਜ ਸਾਮਾਨ ਹੋਏ
 ਕਈ ਤੋਪ ਖਾਨੇ ਹੋਕੇ ਲੈਸ ਦੱਲੇ ਅੱਗੇ ਝੁਲਦੇ ਲਾਲ ਨਸ਼ਾਨ ਹੋਏ
 ਫੌਜਦਾਰਮੁਨੀਮ ਖਾਂ ਹੋ ਟੁਰਿਆ ਨਾਲ ਮੱਦਦੀ ਮੁਗ਼ਲ ਪਠਾਨ ਹੋਏ
 ਫੌਜ ਤੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਲੈ ਨਾਲ ਜੰਗੀ ਲੋਹ ਗੜ੍ਹ ਦੇ ਵੱਲ ਰਵਾਨ ਹੋਏ
 ਅੱਗੋਂ ਖੜ ਬੰਦਈਆਂਨੂੰ ਜਾ ਹੋਈ ਵਿੱਚ ਗੜ੍ਹੀਆਕੀ ਓਹ ਭੀ ਆਨਹੋਏ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜਾਂ ਨੇੜੇ ਢੁਕੀਆਂ ਜਾ ਸਿੰਘ ਗੱਜਕੇ ਸ਼ੇਰ ਸਮਾਨ ਹੋਏ
 ਤੋਪਾਂ ਬੀੜਕੇ ਮਾਰੀਆਂ ਰੱਖ ਬੁਰਜੀਂਗੜਗੜਾਟਆਵਿੱਚਅੱਸਮਾਨਹੋਏ
 ਦੋਹਾਂਪਾਸਿਆਂਥੀਂ ਗੋਲਾਵਰੁਨਲੱਗਾ ਫੱਟੇ ਸੈਂਕੜੇ ਘਾਇਲ ਜਵਾਨ ਹੋਏ
 ਮੀਂਹਵਾਂਗ ਗੋਲੀ ਪਏ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰੋਂ ਤੁਰਕਆਸਭਹੈਰਾਨ ਹੋਏ
 ਬਹੁਤ ਚਿਰਲੜੇ ਸਿੰਘ ਗੜ੍ਹੀ ਅੰਦ੍ਰ ਫੇਰ ਨਿੱਕਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਦਾਨ ਹੋਏ
 ਬਾਹਰਤੁੰਮਣੇ ਬੰਨ੍ਹਕੇ ਆਨ ਖਲੇ ਕਈ ਧਰਮ ਉੱਤੇ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋਏ
 ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂਥੀਂ ਫੌਜਾਂ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਫੱਟੇ ਸੂਰਮੇ ਲਹੂ ਲੁਹਾਨ ਹੋਏ
 ਚੜ੍ਹਮੁਰਦਿਆਂਦੇਉੱਤੇਗਏ ਮੁਰਦੇ ਲਹੂ ਮਿੱਝ ਦੇ ਆਣਕੇ ਘਾਣ ਹੋਏ
 ਫੜੋ ਫੜੋ ਮਾਰੋ ਮਾਰੋ ਪਈ ਹੋਵੇ ਜੁੱਟੇ ਸੂਰਮੇ ਬੜੇ ਘੱਮਸਾਨ ਹੋਏ
 ਦੋਹਾਂਪਾਸਿਆਂਫਰਕ ਨ ਰਹਿਨਦਿੱਤਾ ਦੋਹਾਂਦਲਾਂਦੇ ਬੜੇ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਏ
 ਆਲੀਸਿੰਘ ਮਾਲੀਸਿੰਘ ਜਹੇ ਸੂਰੇ ਰੱਸ ਜੰਗਦੇ ਵਿੱਚ ਮਸਤਾਨ ਹੋਏ
 ਸਿੰਘਾਂ ਤੁਰਕ ਦੇ ਤੁੰਮਣੇ ਤੋੜ ਸੁੱਟੇ ਖਾਂ ਮੁਨੀਮ ਹੋਰੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਏ
 ਇੰਕ ਪਹਿਰ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਮਾਰ ਮੱਚੀ ਕਈ ਸੂਰਮੇ ਬੇਪਰਾਨ ਹੋਏ

ਚੌਥੇ ਪਹਿਰਬੰਦਾ ਵਿੱਚਜੰਗਆਇਆ ਹੱਲੇਸਿੰਘਾਂਦੇਬਾਹਰਰਵਾਨ ਹੋਏ
 ਨਾਹਰਸਿੰਘਤੇ ਸਿੰਘ ਬੁਲਾਕ ਹਰੀ ਸ਼ੈਹ ਬੰਦੇਦੀ ਪਾ ਬਲਵਾਨ ਹੋਏ
 ਜਿਹੜੇਹੋਏਸੂਰਦਿਆਂਵਾਂਗਲੜਦੇਓਹਭੀਵਾਂਗਤਕੜੇਪਹਿਲਵਾਨ ਹੋਏ
 ਲੋਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੈਦਾਨ ਦੇ ਰੁਲਣ ਕਈ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਆਕਈ ਬੇਸ਼ਾਨ ਹੋਏ
 ਧੁਰਧਜ ਨ ਰਹੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਪੁੱਤ ਮਾਂਵਾਂ ਦੇ ਕਈ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋਏ

ਮੁਨੀਮ ਖਾਂ ਨੇ ਦੂਸਰੇ ਦਿਣ ਹਾਰ ਖਾ ਕੇ ਭੱਜ ਜਾਣਾ ॥

ਦਿਣ ਚੜ੍ਹਦਿਆਂ ਫੇਰ ਤੱਯਾਰ ਹੋਕੇ ਫੌਜਾਂਆਨ ਦੁਪਾਸਿਓਂ ਜੁੱਟੀਆਂ ਨੇ
 ਸਫਾ ਬੰਨ੍ਹਕੇਆਣ ਜਵਾਨ ਖੜੇ ਕੜਾਕੜ ਕਰ ਗੋਲੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਨੇ
 ਘਾਇਲ ਸੂਰਮੇਵਿੱਚਸੈਦਾਨਡਿੱਗਣ ਡੋਰਾਂਜ਼ਿੰਦਗੀਵਾਲੀਆਂਟੁੱਟੀਆਂ ਨੇ
 ਦੋਹਾਂਦਲਾਂਫਿਰਤੇਗਦੀਵਾਢਘੱਤੀ ਸਿੰਘ ਕਰਨ ਸ਼ੇਰਾਂ ਵਾਂਗੂੰ ਝੁੱਟੀਆਂ ਨੇ
 ਬੰਦੇਚੜ੍ਹ ਸੱਪਾਂਵਾਂਗੂੰ ਤੀਰ ਛੱਡੇ ਲਤਾਂ ਬਾਂਹਵਾਂ ਤੇ ਮੁੰਡੀਆਂ ਕੁਟੀਆਂ ਨੇ
 ਚੁਟਚੁਟਕੇ ਖਾਨ ਅਮੀਰ ਮਾਰੇ ਕਰ ਪੜਤਲਾਂ ਟੰਡੀਆਂ ਸੁਟੀਆਂ ਨੇ
 ਖਾਲੀਤੀਰ ਨ ਜਾਵੇਦਾ ਮਾਰਬਾਝੋਂ ਫੌਜਾਂ ਜ਼ੋਰਦੇ ਪਿਛਾਂ ਉਲੱਟੀਆਂ ਨੇ
 ਇਕਘੜੀਦੇ ਵਿੱਚ ਸੱਥਾਰਲਾਹੇ ਦਿਹਾਂਹੋਈਆਂ ਫੁੱਟੀਆਂ ਫੁੱਟੀਆਂ ਨੇ
 ਦਿਲਤੋੜ ਅੱਗੋਂ ਮੁਸਲਮਾਨਲੜੇ ਕਰ ਦੰਦੀਆਂ ਦਿਤੀਆਂ ਖੱਟੀਆਂ ਨੇ
 ਪਰ ਸਿੰਘ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਧਨੀ ਵੱਡੇ ਭੱਠ ਸੁੱਟੀਆਂ ਮਾਰਕੇ ਫੱਟੀਆਂ ਨੇ
 ਜਿੰਨਾਂਜ਼ੋਰਮੁਨੀਮਖਾਂ ਲਾ ਦਿੱਤਾ ਫੌਜਾਂ ਲੜਦਿਆਂਲੜਦਿਆਂ ਹੁੱਟੀਆਂ ਨੇ
 ਸਿੰਘ ਕਰ ਹੱਲਾ ਚੜ੍ਹੇ ਜਾ ਉੱਤੇ ਫੌਜਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਪੈਰੋਂ ਪੁੱਟੀਆਂ ਨੇ
 ਕਈ ਸੈਂਕੜੇ ਸੂਰਮੇ ਗਾਂਜਆਏ ਫੌਜਾਂ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਬਾਝੋਂ ਬੁੱਟੀਆਂ ਨੇ
 ਹੁੰਦੀਫੜ੍ਹਾ ਨ ਤੁਰਕਨੇ ਜਦੋਂ ਡਿੱਠੀ ਦਿਲਵਿਚੋਂ ਦਲੇਰੀਆਂ ਤੁੱਟੀਆਂ ਨੇ
 ਨੱਠਗਿਆ ਦਿੱਲੀ ਵੱਲਭਾਂਜਖਾਕੇ ਬੰਦੇ ਡਾਢੀਆਂ ਸੰਘੀਆਂ ਘੁੱਟੀਆਂ ਨੇ
 ਫੜ੍ਹਾਸਿੰਘਾਂਦੀਹੋਈ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਰੱਜ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੁਟਾਂਲੁੱਟੀਆਂ ਨੇ

ਦੂਸਰਾ ਜੰਗ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜ ਦਾ ਨੈਨੈ ਦੇ ਕੋਟ ਪਾਸ ਬੰਦੇ ਨਾਲ ॥

ਜਦੋਂਗਿਆਮੁਨੀਮਸ਼ਿਕਸਤਖਾਕੇ ਸਿੰਘਪਿਛਾਂਗਏ ਤੁਰਕ ਨੂੰ ਹਾਰਦੇ
 ਦਿੱਤਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਚਾੜ੍ਹ ਅਮੀਨਖਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗੀ ਫੌਜਤਾਂ ਕਈਹਜ਼ਾਰ ਦੇ

ਅੰਗਰ ਖਾਂ ਜਹਾਨ ਹਮੀਦਖਾਂ ਨੂੰ ਰੁਸਤਮ ਖਾਂ ਤਾਈਂ ਮਦਦ ਗਾਰ ਦੇਕੇ
 ਤੋਰੇ ਗੋਲੀ ਬਾਰੂਦ ਦੇ ਭਰ ਗਾਂਡੇ ਵੱਡੇ ਤੋਪਖਾਨੇ ਨਾਲ ਚਾਰ ਦੇਕੇ
 ਘੱਲੇ ਦੇ ਦਲੇਰੀਆਂ ਵੱਲ ਬੰਦੇ ਹਾਥੀ ਪੈਦਲਾਂ ਸਨੇ ਅੰਸਵਾਰ ਦੇਕੇ
 ਕਈ ਲੱਖ ਦਿੱਤਾ ਨਾਲ ਖਰਚਣੇ ਨੂੰ ਤੋਰ ਸਾਹ ਨੇ ਫੌਜ ਜਰਾਰ ਦੇਕੇ
 ਮਾਰੇ ਮਾਰ ਵਾਹੋ ਦਾਹੀ ਕੂਚ ਕਰਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾ ਪੁੱਜੇ ਲੱਲਕਾਰ ਦੇਕੇ
 ਨੈਨੇ ਕੋਟਦੇ ਪਾਸ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਵੱਡਾ ਜੰਗ ਹੋਇਆ ਜ਼ੋਰ ਜ਼ਾਰ ਦੇਕੇ

ਤਥਾ

ਹੈਸੈਰੁੱਲਮੁਤਾਖ਼ੀਨਵਿੱਚਲਿਖਜਾਏਬੇਲਿਖਦਿਆਂਗੱਲ ਇਹ ਸੱਜ ਗਈ
 ਗੱਲਾਂਲਿੱਖੀਆਂਰਹੀਆਂਨਸ਼ਾਨੀਆਂਨੇਘੜੀਪੁੱਤਲੀਮਿੱਟੀ ਦੀ ਭੱਜ ਗਈ
 ਵੱਡਾਜੰਗਹੋਇਆ ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਥੀਂ ਜ਼ਿਮੀਲਹੂਦੇਨਾਲ ਓਹਰੱਜਗਈ
 ਰੁੜ੍ਹੇ ਸੂਰਮੇ ਮੌਤ ਦਰਯਾ ਅੰਦ੍ਰ ਵਿੱਚੋਂ ਟੁੱਟ ਹਯਾਤੀ ਦੀ ਲੱਜ ਗਈ
 ਸਰਫ਼ਾਰਿਹਾ ਨਾ ਮਰਨਦਾਦੁਹੀਂਵੱਲੀਂ ਮੌਤ ਸਿਰਜਵਾਨਾਂਦੇਗੱਜ ਗਈ
 ਓਥੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਲੱਗੇ ਫੇਰ ਵੱਡੇ ਮੌਤ ਸ਼ਰਮ ਖਾ ਕੇ ਮੂੰਹ ਕੱਜ ਗਈ
 ਮਾਰੇ ਗਏ ਅਮੀਨ ਜਹਾਨ ਖਾਂ ਦੇ ਗੋਲੀ ਤਾੜ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਵੱਜ ਗਈ
 ਬਾਕੀਛੱਡਅੰਸਬਾਬਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਫੌਜ ਜਾਨਲੈਕੇ ਦਿੱਲੀ ਭੱਜ ਗਈ

ਤੀਸਤੀ ਲੜਾਈ ਅਸਲਮ ਖਾਂ ਦੀ ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਅਚਲ ਬਟਾਲੇ ਦੇ ਪਾਸ ॥

ਦੂਜੀਵਾਰਭੀ ਫੌਜਸ਼ਕੱਸਤ ਖਾ ਕੇ ਦਿੱਲੀ ਭੱਜ ਗਈ ਛੱਡ ਹਰਾਸ ਬੇਲੀ
 ਤੀਜੀਵਾਰ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਫੇਰ ਸੂਬੇ ਫੌਜਾਂ ਚਾੜ੍ਹੀਆਂ ਨਾਲ ਹੁਲਾਸ ਬੇਲੀ
 ਅਸਲਮਖਾਂ ਨਬਾਬਸੀਨਾਮ ਓਹਦਾਧੂੜਾਂਧੁੰਮੀਆਂ ਵਿਚ ਅਕਾਸ ਬੇਲੀ
 ਲਏ ਜੰਗਦੇ ਨਾਲ ਸਾਮਾਨ ਵੱਡੇ ਛੇ ਤੋਪਖਾਨੇ ਕਰ ਰਾਸ ਬੇਲੀ
 ਬੰਦਾ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਲੈ ਕੇ ਫੌਜ ਵੱਡੀ ਖੜੇ ਹੋ ਕੇ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਬੇਲੀ
 ਅੱਗੋਂ ਆਇਆ ਕਰਨ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨੂੰ ਅੰਧਕਾਰਤੇ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬੇਲੀ
 ਦੋਹਾਂਦਲਾਂਦਾਆਟਕੇਭੇੜਹੋਇਆਸ਼ਹਿਰਅਚਲ ਬਟਾਲੇ ਦੇ ਪਾਸ ਬੇਲੀ
 ਇਕ ਪਹਿਰ ਲੜਾਈਦਾਜ਼ੋਰਰਿਹਾਘਾਟ ਮੱਚਗਏਲਹੂਤੇ ਮਾਸ ਬੇਲੀ
 ਕੋਲੀਤੀਰ ਨੇਜਾ ਤਲਵਾਰ ਚੱਲੀ ਆਟਲਾਸਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹੀਲਾਸ਼ ਬੇਲੀ

ਬੰਦੇ ਮਾਰਕੇ ਲਾਹ ਸਥਾਰ ਦਿੱਤੇ ਕੀਤਾ ਤੁਰਕ ਦੀ ਫੌਜਦਾ ਨਾਸ ਬੇਲੀ
 ਪਾਟੋ ਧਾੜ ਹੋਗਿਆ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈਸੀ ਅੱਧਾਜ਼ੋਰ ਰਿਹਾ ਬੰਦੇ ਪਾਸ ਬੇਲੀ
 ਭੱਜੀ ਮੁੰਗਲੀ ਭੀ ਭਾਂਡੇ ਭੱਜ ਸੁੱਟੇ ਬੁਢਾ ਸ਼ੇਰ ਭੀ ਦੇ ਤ੍ਰਾਸ ਬੇਲੀ
 ਪੱਬਾਂਤੀਕ ਨਬਾਬਨੇ ਜ਼ੋਰ ਲਾਇਆ ਮੂੰਹ ਸੁੱਕਦਾ ਨਾਲਪਿਆਸ ਬੇਲੀ
 ਪੱਲਾ ਹੱਲਿਆ ਕੋਈ ਨ ਲੜਦਿਆਂਦਾ ਗਏ ਤੁਰਕਦੇਉੱਡ ਹਰਾਸ ਬੇਲੀ
 ਫੌਜਮਾਰਬੰਦਈਆਂਨੇਦਲਸੱਟੀ ਦਾਣੇ ਆਏ ਜਿਉਂਵਿਚ ਖਰਾਸ ਬੇਲੀ
 ਟੁੱਟੀ ਫੜ੍ਹਾ ਉਮੇਦ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਨੱਠਾ ਹੋ ਕੇ ਤੁਰਕ ਨਰਾਸ ਬੇਲੀ

ਸੂਬੇ ਲਾਹੌਰ ਦੀ ਮਦਦੇ ਆਉਣਾ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਂ ਨੇ ਤੇ ਸਿਰ ਕੱਟਨਾ ਨਾਹਰ ਸਿੰਘ ਨੇ
 ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਂ ਦਾ ॥

ਅਸਲਮਖਾਂ ਅਜੇ ਪਿਛਾਂ ਹੱਟਿਆਸੀ ਡਰ ਜੰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਭਾਂਜ ਖਾ ਜਾਨੀ
 ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਹੀ ਸੂਬਾ ਸਰੰਦ ਵਾਲਾ ਖਾਂ ਵਜ਼ੀਰ ਪੁੱਜਾ ਨੇੜੇ ਆ ਜਾਨੀ
 ਲੈ ਕੇ ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ ਜਵਾਨ ਜੰਗੀ ਰਾਹੀਂ ਆਇਆ ਧੂੜ ਧੁਮਾ ਜਾਨੀ
 ਪਿਆ 'ਦੇ ਉੱਤੇ ਵਾਂਗ ਬਿੱਜਲੀ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਆਉਂਦੇ ਜੰਗ ਮਚਾ ਜਾਨੀ
 ਰੁਸਤਮ ਖਾਂ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਖਬਰ ਹੋਈ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਨਹੀਸਮਾ ਜਾਨੀ
 ਵਲ ਲਿਆ ਪਿਛਾਂ ਭੱਜੇ ਜਾਂਦਿਆਂ ਨੂੰ ਘੋੜਾ ਤੇਜ਼ ਤਰਾਰ ਉਡਾ ਜਾਨੀ
 ਕਿਹੜਾ ਲੈ ਕੇ ਮੂੰਹ ਲਾਹੌਰ ਜਾਓ ਯਾਰੇ ਪਿਛਾਂ ਹਟੇ ਗੁੱਸਾ ਖਾ ਜਾਨੀ
 ਬੜਾ ਮਜ਼ਬੀ ਜੰਗ ਦਾ ਜ਼ੋਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਫੌਜਾਂ ਫੇਰ ਲਈਆਂ ਪਰਤਾ ਜਾਨੀ
 ਐਲੀਐਲੀਦੇਮਾਰਕੇਪਿਆਨਾਹਰੇਪਿਛਾਂ ਜੋਧਿਆਂਤਾਈਂਉਲਟਾ ਜਾਨੀ
 ਪਏ ਕਰ ਹੱਲਾ ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਜਿਵੇਂ ਆਵੰਦਾਹੜ ਦਰਯਾ ਜਾਨੀ
 ਲਿਆਘੇਰ ਬੰਦਈਆਂਨੂੰ ਚੌਂਹਪਾਸੀਂਦਿੱਤੀ ਮਾਰਕੇ ਹੋਸ਼ ਭੁਲਾ ਜਾਨੀ
 ਕਟਾਵੱਢਤਲਵਾਰਦੀ ਅਹੀ ਹੋਈ ਦਿੱਤੀ ਲਹੂ ਦੀ ਨਦੀ ਚਲਾ ਜਾਨੀ
 ਰਹੀ ਲੋੜ ਨ ਤੀਰ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਜੀ ਭਿੜੇ ਸੂਰਮੇ ਜੱਫੀਆਂ ਪਾ ਜਾਨੀ
 ਇਕਦੂਸਰੇਨੂੰ ਮੂੰਹੋਂ ਮੰਗ ਲੈਂਦੇ ਘੁਲਣ ਛਾਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾ ਜਾਨੀ
 ਹੱਥ ਪਟੇ ਬਾਜ਼ੀ ਕੋਈ ਕਰ ਦੱਸੇ ਚੰਗੀ ਚਿਤ੍ਰੇ ਵਾਂਗ ਉਠਾ ਜਾਨੀ
 ਕੋਈਫਾਲਤੇ ਵਾਰ ਸੰਭਾਲਲੈਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਆਪਣਾਆਪ ਬੜਾ ਗਾਣੀ

ਕੋਈ ਮਾਰਦਾ ਬਾਂਹ ਉਲਾਰ ਨੇਜਾ ਸੁਕਾਦੇਂਵਦਾ ਪਾਰ ਲੰਘਾ ਜਾਨੀ
 ਕੋਈਮਾਰ ਅੱਸਵਾਰਦੇ ਸਿਰ ਤੇਗਾ ਉੱਤੇ ਜਿਮੀ ਦੇ ਦੇ ਲਟਾ ਜਾਨੀ
 ਕਿਤੇ ਸਿਰਾਂਬਾਝੇਂ ਕਿਤੇਬਾਂਹਾਂਬਾਝੇ ਧੜ ਰੁਲਨਲੱਗੇ ਬੇਅੰਤਾਹ ਜਾਨੀ
 ਕਿਤੇ ਅੱਧਮੋਏ ਕਿਤੇ ਹੋਏ ਟੋਟੇ ਕਿਤੇ ਤੜਫਦੇ ਅੰਗ ਹਲਾ ਜਾਨੀ
 ਬਹੁਤਾਜ਼ੋਰਜਾਂ ਤੁਰਕਦੀਫੌਜਪਾਇਆਗਏ ਕੁਲ ਬੰਦਈਘਬਰਾ ਜਾਨੀ
 ਦਿੱਤੀ ਬੰਦੇ ਨੇ ਦਾਦ ਬਹਾਦੀ ਦੀ ਲਏ ਤੀਰ ਕਮਾਨ ਚੜ੍ਹਾ ਜਾਨੀ
 ਤੱਕ ਤੱਕਕੇ ਛੱਡ ਦਾ ਵਾਂਗ ਸੱਪਾਂ ਦਿੱਤੇ ਚੁਣ ਸਰਦਾਰ ਮੁਕਾ ਜਾਨੀ
 ਫੇਰ ਹੱਥਦੇ ਵਿੱਚ ਤਲਵਾਰ ਲੈ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜੰਗ ਮੈਦਾਨ ਸਫਾ ਜਾਨੀ
 ਬੰਦਾ ਕਰ ਹੱਲਾ ਪੈਂਦਾ ਵੱਲ ਜਿਹੜੀ ਪੈ ਜਾਵੇਦੀ ਤੁਰਤ ਕਹਾ ਜਾਨੀ
 ਭੇਡਾਂਵਾਂਗ ਜਾਂਦੇ ਨੱਠ ਤੁਰਕ ਅੱਗੋਂ ਲੜੇ ਕੋਈ ਨਾ ਪੈਰ ਜਮਾ ਜਾਨੀ
 ਫੌਜ ਦਾਰ ਦੋਵੇਂ ਚੜ੍ਹ ਹਾਥੀਆਂ ਤੇ ਰਹੇ ਫੌਜ ਨੂੰ ਖੂਬ ਲੜਾ ਜਾਨੀ
 ਪਏ ਦੇਣ ਦਲੇਰੀਆਂ ਲੜਦਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਠੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਰਹੇ ਵਧਾ ਜਾਨੀ
 ਮਾਰ ਲੈ ਬਹਾਦਰੋ ਕਰੋ ਹੱਲਾ ਇਹ ਹੋਣ ਕੀ ਸਿੱਖ ਬਲਾ ਜਾਨੀ
 ਦੀਨਮਜ਼ੂਬੀ ਜੰਗ ਇਹ ਆਨ ਪਿਆ ਫਤ੍ਹਾ ਦੇਵਨੀ ਪਾਕਖੁਦਾ ਜਾਨੀ
 ਦੂਜੇ ਪਾਸਿਓਂ ਬੰਦੇਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਲਏ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਤੁਰਕ ਦਬਾ ਜਾਨੀ
 ਹੱਲੇਉੱਤੇਹੱਲਾ ਆਕੇ ਹੋਣ ਲੱਗਾ ਰਹੀ ਧੂੜ ਅਕਾਸ਼ ਤੇ ਛਾ ਜਾਨੀ
 ਜਿੱਥੇ ਖੜਾ ਵਜ਼ੀਰਖਾਂ ਦੇਖਦਾਸੀ ਇਕ ਸਿੰਘ ਪੁੱਜਾ ਓਥੇ ਜਾ ਜਾਨੀ
 ਝੱਟ ਘੋੜਾ ਟਪਾ ਕੇ ਹੱਥ ਕੀਤਾ ਦਿਤਾ ਮਾਰਕੇ ਸਿਰ ਉਡਾ ਜਾਨੀ
 ਨਾਹਰਸਿੰਘ ਸੀ ਓਸਦਾ ਨਾਮ ਯਾਰੋ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਦਲੇਰਨਕਾ ਜਾਨੀ
 ਸਿਰ ਲਾਹ ਕੇ ਝੱਟ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਂ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਰੱਖ ਬੰਦੇ ਅੱਗੇ ਆ ਜਾਨੀ
 ਸੂਬਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆਜਾਂ ਖਬਰ ਹੋਈਹੋਈ ਸਭ ਦੀ ਜਾਨਹਵਾ ਜਾਨੀ
 ਫੌਜਾਂਭਾਂਜ ਖਾ ਨੱਠੀਆਂ ਜੰਗ ਵਿਚੋਂ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਫੜਕੇ ਰਾਹ ਜਾਨੀ
 ਤੀਜੀ ਇਹ ਬੰਦੇ ਨੇ ਸੀ ਫਤ੍ਹਾ ਪਾਈ ਵਿੱਚ ਹਥ ਮੈਦਾਨ ਦਖਾ ਜਾਨੀ
 ਤੁੰਬਾ ਕਰ ਗਏ ਤੁਰਕ ਜੰਗ ਵੱਲੋਂ ਦੋਵੇਂ ਕੱਨਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥ ਲਗਾ ਜਾਨੀ
 ਇਹ ਜੰਗ ਪੰਝਤ੍ਰਵੇ ਸਾਲ ਹੋਏ ਬੰਦੇ ਦਿਤੀਆਂ ਸਫਾ ਉਠਾ ਜਾਨੀ

ਫੜ੍ਹਾ ਪਾ ਮੈਦਾਨ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਗਿਆਵੱਲ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਧਾ ਜਾਨੀ

ਤੀਜੀ ਸ਼ਕਸਤ ਸੁਣਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਨੇ ਮਲਾਹ ਕਰਨੀ ਕਿ ਤੱਤਖਾਲਸਾ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਕਰ ਲਈਏ ।
 ਤਿੰਨਵਾਰਜਾਂ ਫੌਜਸ਼ਕੱਸਤ ਖਾਧੀ ਸਾਰੀ ਕੰਬ ਉੱਠੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਏ ਜੀ
 ਸ਼ਾਹਪੁਛਦਾ ਸੱਦ ਅਮੀਰ ਸਾਰੇ ਹੁਣ ਕੀਹ ਸਲਾਹ ਬਣਾਈਏ ਜੀ
 ਬੰਦਾ ਆਵੰਦਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਹੀ ਕਾਬੂ ਵੱਡੀ ਹੈ ਅਫ਼ਾਤ ਬਲਾਈਏ ਜੀ
 ਕੋਈ ਜੰਗਦੀ ਰਹੀਨਾ ਕਸਰ ਬਾਕੀ ਫੜ੍ਹਾ ਓਸਤੇ ਕਿਸੇ ਨ ਪਾਈਏ ਜੀ
 ਸਾਡੇ ਲੱਖਾ ਰੁਪੈਯਾਂ ਦੇ ਖਰਚਹੋਗਏ ਫੌਜ ਬੇਸੁਮਾਰ ਮਰਵਾਈਏ ਜੀ
 ਕਈ ਖ਼ਾਨ ਸੂਬੇ ਉਮਰਾ ਮੌਏ ਪਈ ਦੇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੁਹਾਈਏ ਜੀ
 ਲੱਖਾਂ ਰੰਡੀਆਂਬੈਠੀਆਂ ਤੁਰਕਨਾਂਨੇ ਕੱਨੀ ਸੁਨੀ ਦੀ ਪਈਕਹਾਈਏ ਜੀ
 ਅਸੀਖਪ ਲੱਥੇ ਨਹੀਂ ਵਾਹ ਕੋਈ ਜਾਂਦੀ ਪੇਸ਼ ਨ ਓਸਤੇ ਕਾਈਏ ਜੀ
 ਇਹਸੁਣਵਜ਼ੀਰਅਮੀਰ ਬੋਲੇ ਆਪੋ ਵਿਚ ਓਹ ਕਰ ਸਲਾਹੀਏ ਜੀ
 ਤੱਤਖਾਲਸਾ ਆਪਣੇਵੱਲਕਰੀਏ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਆਈਏ ਜੀ
 ਮੁਢੋਂ ਸ਼ਹਿਰਨੂੰਜ਼ਹਿਰਹੀ ਮਾਰਦਾਏ ਨਾਲ ਸੱਪਦੇ ਸੱਪਲੜਾਈਏ ਜੀ
 ਲੋਹਾ ਲੋਹੇ ਨੂੰ ਕੱਟਕੇ ਕਰੇ ਟੋਟੇ ਸ਼ੇਰ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਡਾਹੀਏ ਜੀ
 ਹੀਰੇ ਬਿਨਾ ਨ ਹੀਰੇਨੂੰਛੇਕਪੈਂਦਾ ਸੜੇ ਥਾਂ ਨੂੰ ਅਗ ਸਕਾਈਏ ਜੀ
 ਵੈਰੀ ਵੈਰੀਆਂਦੇ ਨਾਲ ਡਾਹ ਦੇਹੀਏ ਆਪੋ ਵਿਚ ਲੜਾਖਪਾਈਏ ਜੀ
 ਤੱਤਖਾਲਸੇ ਪਾਸ ਵਕੀਲ ਕੋਈ ਕੁਝ ਦੇਕੇ ਨਜ਼ਰ ਭਿਜਵਾਈਏ ਜੀ
 ਉੱਤੋਂਮਿੱਠੀਆਂਮਿੱਠੀਆਂਕਰਗੱਲਾਂਕਰਕਰਸਿਫਤਾਂ ਵਡਿਆਈਏ ਜੀ
 ਮੁਢੋਂਖ਼ਾਲਸਾਕੌਮਇਹਹੈ ਬੁਧੂ ਨਾਲ ਅਕਲ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਹੀਏ ਜੀ
 ਬੁਰਾ ਕਰਨ ਹਾਰੇ ਬੁਰਾ ਸੋਚਦੇ ਨੇ ਲਾਨਤ ਇਨਾਂ ਦੀ ਹੈ ਕਮਾਈਏ ਜੀ
 ਭਰੇ ਦਗੇ ਫਰੇਬਦੇ ਰਹੇ ਮੁਢੋਂ ਵਾਂਗ ਲੂਮੜੀ ਤੱਕਦੇ ਦਾਈਏ ਜੀ
 ਸਿੰਘ ਖ਼ਾਲਸਾ ਪੈਨ ਵੰਗਾਰ ਕੇ ਤੇ ਭਲੀ ਨੀਤ ਤੇ ਚਿਤ ਸਫਾਈਏ ਜੀ
 ਲੋਭ ਦੇਕੇ ਮਾਰੀਏ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਫੂਕ ਮਾਰਕੇ ਮਸ਼ਕ ਫੁਲਾਈਏ ਜੀ
 ਹੋਵੇਜਿਸ ਤਨ੍ਹਾਂ ਪੰਥਨੂੰ ਦਾ ਲਾਕੇ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮਲਾਈਏ ਜੀ
 ਲੋੜ ਬਣੇ ਤੇ ਗਏਨੂੰਪਿਓਕਹੀਏ ਕੋਈ ਅਕਲਦਾ ਫੰਦਰਲਾਈਏ ਜੀ

ਡੰਡਾ ਪਾ ਕੁਹੜੇ ਨੂੰ ਲਕੜੀ ਦਾ ਚੁਕਜਿਨਸਤੋਂ ਜਿਨਸਮਰਵਾਈਏ ਜੀ
ਪਾੜਪਾੜ ਏਸੇਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਰਦਈਏ ਵੈਰੀ ਅਕਲਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕਾਈਏ ਜੀ
ਜਾਏ ਸੱਪਭੀਮਰ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਨਾਲੇ ਆਪਣੀ ਡਾਂਗ ਬਚਾਈਏ ਜੀ

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਲਿਖਨਾ ਖਤ ਤੱਤ ਖਾਲਸੇ ਵੱਲ ॥

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਪੰਥਵੱਲੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰ ਸਲਾਮ ਬੁਲਾਇਆ ਏ
ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਆਜਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪਿੱਛੋਂ ਤਾਂ ਕਸੂਰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਾਇਆ ਏ
ਸੁਨੋਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ਮੇਰੀ ਪਿੱਛੇ ਹੋਇਆ ਸੋਮੈਂ ਭੁਲਾਇਆ ਏ
ਤੱਖੋ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਵੈਰ ਨ ਕੋਈ ਦਿਲੋਂ ਮੈਂ ਹੋ ਅਧੀਨ ਬਖਸ਼ਾਇਆ ਏ
ਭਾਬੇ ਬਾਬਰਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨ ਭੇਦ ਕੋਈ ਇੱਕੋ ਘਰ ਮੁਠੋਂ ਚਲਾਇਆ ਏ
ਮਸਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਵੈਰ ਨ ਚਾਹੀਦਾ ਏ ਹੋ ਆਪ ਦਾਨਾ ਸਮਝਾਇਆ ਏ
ਏਹ ਬੰਦਾ ਗੰਦਾ ਕਿਤੋਂ ਆਗਿਆ ਜਿਸ ਆ ਅੱਧਮੂਲ ਮਚਾਇਆ ਏ
ਹੈ ਸੇਹਦਾ ਤੱਕਲਾ ਜਾਨ ਲੋ ਜੀ ਸਾਡਾ ਮੁਫ਼ਤ ਦਾ ਵੈਰ ਵਧਾਇਆ ਏ
ਜਿਨ ਨਹੀਂ ਇਹ ਤੁਸਾਂ ਦਾ ਹੈ ਵੈਰੀ ਦਾ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਏਸਨੇ ਲਾਇਆ ਏ
ਗਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਡਾਹ ਅੱਗੇ ਕੰਮ ਆਪਣਾ ਏਸ ਬਨਾਇਆ ਏ
ਏ ਖੈਰਾਂ ਤੇ ਫਾਟੀਏ ਨਿੱਤ ਜੁੱਮਾਂ ਦੁੱਖ ਤੁਸਾਂ ਨੇ ਸਿਰ ਉਠਾਇਆ ਏ
ਏਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਐਵੇਂ ਹੀ ਬਣ ਬੈਠਾ ਏਸ ਆਪਣੇ ਹੇਠ ਦਬਾਇਆ ਏ
ਏਹ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਹੋ ਬੁਖਲਾ ਫ਼ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਨਬਾਹਿਆ ਹੋ
ਨਾਲੇ ਮਾਤਾਦਾ ਏਸ ਅੱਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਭੀ ਆਖ ਸੁਨਾਇਆ ਏ
ਹੰਦੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਮੱਲਣੀ ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਏ ਯਾਰੂ ਵਾਂਗੂ ਅਖਵਾਇਆ ਏ
ਹੰਦੀ ਦਾਨਾ ਮਇਹ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਤਦੇ ਆਪਣਾ ਪੰਥ ਚਲਾਇਆ ਏ
ਸੇ ਤਰਾਂ ਜੇ ਏਸਦਾ ਜ਼ੋਰ ਰਿਹਾ ਫੇਰ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਮਨ ਭਾਇਆ ਏ
ਜਾਇਗਾ ਪੰਥ ਬੰਦਈ ਸਾਰੇ ਤੁਸਾਂ ਆਪਣਾ ਆਪ ਗਵਾਇਆ ਏ
ਟਾਜੀਮਦਾ ਪੁੱਟ ਲੋ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਆਉਂਦਾ ਹੱਥ ਨਾ ਸਮਾ ਵਿਹਾਇਆ ਏ
ਟੋ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਨ ਆਪ ਹੱਥੀਂ ਬੂਟਾ ਜ਼ਹਿਰ ਦਾ ਤੁਸਾਂ ਇਹ ਲਾਇਆ ਏ
ਜੀ ਆਪਣਾ ਆਪ ਘਰ ਸਾਂਭਲਵੋ ਆਗੂ ਕਾਸ ਨੂੰ ਇਹ ਬਨਾਇਆ ਏ

ਖਾਓ ਬੈਠਕੇ ਆਪ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਮਰ ਮਾਰਕੇ ਤੁਸਾਂ ਕਮਾਇਆ ਏ

ਤਥਾ ॥

ਸੱਚ ਜਾਨਨਾ ਲਿਖੜਾ ਖਾਲਸਾਜੀ ਭਰਮਜ਼ਰਾਭੀਦਿਲ ਨਾ ਧਾਰੀਏ ਜੀ
 ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਏਸਦਾ ਕਰੋ ਪਿੱਛਾ ਅਸੀਂ ਫੜ ਬੰਦਾ ਝੱਟ ਮਾਰੀਏ ਜੀ
 ਸੁਧਾ ਸਰ ਬੈਠੇ ਕਰੋ ਨਿੱਤ ਮੌਜਾਂ ਦੁੱਖ ਸਿਰ ਤੇ ਨਾ ਸਹਾਰੀਏ ਜੀ
 ਲੈਂਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਮਾਹਵਾਰ ਮੈਥੋਂ ਝੱਟ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਗੁਜ਼ਾਰੀਏ ਜੀ
 ਜੀਦਾਜੀ ਕਰੇ ਕਰ ਨੌਕਰੀ ਲਏ ਚੰਗੀਦਿਆਂ ਤਨਖਾਹ ਵਚਾਰੀਏ ਜੀ
 ਸਾਰਾ ਪਰਗਣਾ ਦਿਆਂ ਝਬਾਲਦਾ ਮੈਂ ਖਾਓ ਬੈਠ ਜਾਗੀਰ ਸਰਕਾਰੀਏ ਜੀ
 ਆਪੋ ਵਿਚ ਹੋ ਜਾਏ ਇਕ ਅਹਿਦਨਾਮਾ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਰਹੀਏ ਆਰੀਏ ਜੀ
 ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰਲਕੇ ਕਰੋ ਫੇਰ ਮੌਜਾਂ ਸਾਰੇ ਬੈਠਕੇ ਕਰੋ ਸਰਦਾਰੀਏ ਜੀ
 ਖਤ ਲੈਕੇ ਆ ਵਕੀਲ ਗਿਆ ਕੀਤੀ ਪੰਥ ਅੱਗੇ ਨਿਮਸਕਾਰੀਏ ਜੀ
 ਫੇਰ ਸ਼ਾਹ ਦੀ ਆਖ ਸਲਾਮ ਦਿੱਤੀ ਸਿਰੋ ਪਾ ਅੱਗੇ ਰੱਖ ਭਾਰੀਏ ਜੀ
 ਹੋਰ ਕਈ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਰਗੱਲਾਂ ਸਿੰਘ ਢਾਲ ਲਏ ਪਾ ਕੱਠਿਆਰੀਏ ਜੀ
 ਨਰਮ ਮੌਮ ਵਾਂਗੂੰ ਕਰ ਲਏ ਸਾਰੇ ਕੀਤੀ ਇਹ ਤੁਰਕਾਂ ਬਦਕਾਰੀਏ ਜੀ
 ਸਿੰਘਾਂ ਭੋਲਿਆਂ ਸਿੰਘਿਆਂ ਸਾਦਿਆਂ ਨੇ ਲਖੀ ਤੁਰਕ ਦੀ ਨਖੁੱਟਿਆਰੀਏ ਜੀ
 ਦੁਧ ਪੀ ਗਏ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲੜਾ ਮਾਰੀਆਪਣੇ ਪੈਰ ਕੁਹਾਰੀਏ ਜੀ
 ਦਾਣੇ ਲੋਭ ਉੱਤੇ ਪੰਛੀ ਵਾਂਗ ਫਸੇ ਭਲਾ ਫੇਰ ਕਿੱਥੇ ਫਟਕਾਰੀਏ ਜੀ
 ਮਾਸ ਮਿਲੀ ਕੁੰਡੀ ਮੱਛੀ ਵਾਂਗ ਖਾਕੇ ਵਿਚ ਫਸ ਗਏ ਦਾਮ ਸ਼ਕਾਰੀਏ ਜੀ
 ਗਏ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਚੜ੍ਹੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਬੀਜੀ ਰਾਹ ਦੇ ਵਿਚ ਕੰਡਿਆਰੀਏ ਜੀ
 ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨਾ ਸੋਚਿਆ ਖਾਲਸੇ ਨੇ ਰਾਜਨੀਤ ਨਾ ਕੁੱਝ ਵਚਾਰੀਏ ਜੀ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਮੱਦਦੀ ਹੋ ਗਏ ਲਿਖੇ ਅਹਿਦਨਾਮੇ ਇਕਰਾਰੀਏ ਜੀ
 ਸ਼ੇਖਰਿਲੀ ਦੇ ਵਾਂਗ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਫੇਰੀਆਪਣੇ ਘਰ ਬਹਾਰੀਏ ਜੀ

ਤੱਤ ਖਾਲਸੇ ਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਅਹਿਦਨਾਮਾ ॥

ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਿੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਇਹ ਦੁਹਾਂ ਵਲੋਂ ਖਾਕਸਮਾਂ ਅਹਿਦ ਪੈਮਾਨਾ
 ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਅੱਗੋਂ ਹੱਥ ਚੁੱਕੇ ਨ ਲੁੱਟ ਮਚਾਨਾ

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾ ਕਰੇ ਦੰਗਾ ਰਹੇ ਤਾਬਿਆਦਾਰ ਫਰਮਾਨ ਅੰਦ੍ਰ
 ਦੂਜਾ ਹੋ ਬੰਦੇ ਵੱਲੋਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਪੰਥ ਲੜੇ ਨ ਚੜ੍ਹ ਮੈਦਾਨ ਅੰਦ੍ਰ
 ਤੀਜਾ ਕੋਈ ਗਨੀਮਤ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੇ ਕਰੇ ਹੱਮਲਾ ਚੜ੍ਹ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਅੰਦ੍ਰ
 ਤੱਤਖਾਲਸਾ ਕਰੇ ਇਮਦਾਦ ਪੂਰੀ ਰੱਖ ਫਰਕ ਨ ਮਾਲਤੇ ਜਾਨ ਅੰਦ੍ਰ
 ਚੌਥਾ ਮਿਲੀ ਜਾਰੀਰ ਜੋ ਸ਼ਾਹ ਵੱਲੋਂ ਕੋਸ਼ਸ਼ ਕਰੇ ਨ ਸ਼ਾਹ ਘਟਾਨ ਅੰਦ੍ਰ
 ਖਾਵੇ ਖਾਲਸਾ ਓਸਨੂੰ ਨਾਲ ਮੌਜਾਂ ਦੇ ਦਖਲ ਨ ਕੋਈ ਭੀ ਖਾਨ ਅੰਦ੍ਰ
 ਸ਼ਰਤ ਪੰਜਵੀਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਸਾਰੇ ਹਿੰਦੂ ਵੱਸਦੇ ਜੋ ਹਿੰਦਵਾਨ ਅੰਦ੍ਰ
 ਕੋਈ ਕਰੇ ਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਮੂਲ ਜਬਰੀ ਚੁੱਕੇ ਹੱਥ ਨ ਭੁੱਲ ਸੁਤਾਨ ਅੰਦ੍ਰ
 ਤੰਨ ਸ਼ਰੂ ਦਾ ਰਹੇ ਨ ਹਿੰਦੂਆਂ ਤੇ ਦੇਨਾ ਦਖਲ ਨ ਦੀਨ ਮਨਾਨ ਅੰਦ੍ਰ
 ਦਿ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਕੋਈ ਢਾਹੇ ਨਾਹੀ ਜ਼ੋਰੀ ਹੋਏ ਨ ਤੁਰਕ ਬਨਾਨ ਅੰਦ੍ਰ
 ਤੇਵਾਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਬਰਖਲਾਫ ਕੋਈ ਕਲਮਾ ਆਵੇ ਨ ਕਿਤੇ ਜ਼ਬਾਨ ਅੰਦ੍ਰ
 ਖੇਫਰਕ ਨ ਸ਼ਾਹ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਹੁਣ ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਅੰਦ੍ਰ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਤਿ ਖਾਲਸਾ ਤੇ ਬੰਦਾ ਜੁਦਾ ਹੋਏ ਲੱਕਬੰਨਿਆਂ ਦੋਹਾਂ ਵਗਾੜ ਉੱਤੇ
 ਦੇ ਜਾ ਗੁਰਦਾਸ ਪੁਰ ਲਾਏ ਡੇਰੇ ਸਿੰਘ ਰਹੇ ਸੇਵਾ ਦਰਬਾਰ ਉੱਤੇ
 ਦਾ ਟਕੇ ਉਗਰਾਹਕੇ ਖਾਣਲੱਗਾ ਨਿਤਰਹੇਲੱਗਾ ਲੁੱਟ ਮਾਰ ਉੱਤੇ
 ਤ ਖਾਲਸੇ ਨੇ ਲੁੱਟਮਾਰ ਛੱਡੀ ਬੈਠੇ ਰੱਖਕੇ ਆਸ ਕਰਤਾਰ ਉੱਤੇ
 ਖਾਲਿਘਨਾ ਬੈਠਿਆਂ ਝੱਟ ਹੋਇਆ ਕਈਆਂ ਬੰਨੂਲਏ ਲੱਕਵਪਾਰ ਉੱਤੇ
 ਈ ਛੱਡਕੇ ਚਲੇ ਗਏ ਨਗਰਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗੇ ਆਪਣੇ ਜਾ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਉੱਤੇ
 ਆਓਂ ਬਾਈਂ ਗਿਆ ਪੰਥ ਖਿੰਡ ਸਾਰਾ ਵੈਠੇ ਰਹੇ ਜੋ ਸਾਨਸਰਦਾਰ ਉੱਤੇ
 ਾਹਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮੀਰੀ ਸਿੰਘ ਤੇਹਨ ਬੁਢਾ ਸਿੰਘ ਵਿਰਕਤ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ
 ਯਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸਿੰਘ ਬਿਨੋਦ ਭਲੇ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀਪਕ ਚਮਤਕਾਰ ਉੱਤੇ
 ਰਹਰ ਸਿੰਘ ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸੱਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਖੜਕਦੀ ਨਿੱਤ ਤਲਵਾਰ ਉੱਤੇ
 ਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਵਰਗੇ ਬੰਦੇ ਖੜੇ ਸਨ ਕੋਲ ਕਰਾਰ ਉੱਤੇ
 ਾਹਨਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲਕੀਤਾ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਗਏ ਦੱਸ ਹਜ਼ਾਰ ਉੱਤੇ

ਹੋਇਆ ਪੰਜਕੁ ਸੌ ਲਾਹੌਰ ਨੌਕਰ ਰੋਜ਼ ਇਕ ਰੁਪਯਾ ਸੁਮਾਰ ਉੱਤੇ
 ਬਾਕੀਰਹੇ ਜਾਗੀਰਦੀ ਆਸ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਆਸਰਾ ਸਿਰਜਨੇਹਾਰ ਉੱਤੇ
 ਬਣੇ ਆਪਣੀ ਕੌਮ ਦੇ ਆਪ ਵੈਰੀ ਮਾਰੀ ਨਜ਼ਰ ਨ ਸੋਚਵਚਾਰ ਉੱਤੇ
 ਸਾਰੀਉਲਟਗਈਖੇਡਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾਬਾਜ਼ੀਖਾਲਸੇਦੀ ਆਈਹਾਰਉੱਤੇ

ਬੰਦੇ ਨੇ ਝੜਾਈ ਕਰਨੀ ਲਾਹੌਰ ਤੇ ਜੰਗ ਹੋਣਾ ਬਗਵਾਨ ਪੁਰੇ ॥

ਏਸ ਗੱਲ ਦੀ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਤੱਤ ਖਾਲਸੇ ਖੇਡਉਲਟਾਈਹੋਜੀ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਮਦਦੀ ਬਣ ਬੈਠੇ ਸੁਰ ਤੁਰਕ ਦੇ ਨਾਲ ਮਲਾਈਹੈ ਜੀ
 ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਲਿਆ ਵੈਰ ਪਾ ਐਵੇਂ ਕੀਤੀ ਪੰਥ ਨੇ ਕੀ ਦਾਨਾਈਹੈ ਜੀ
 ਮਾਰੇਲੋਭਦੇਵੈਰੀਦੇਫਸੇਫੰਦੇ ਕਾਧੀ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨਾਲ ਆਸਨਾਈਹੈ ਜੀ
 ਫਸੀਛੱਡਕੇ ਉਡਦੀਆਂ ਮਗਰਭੱਜੇ ਵਿਚ ਪੰਥਦੇ ਅਕਲਨਕਾਈਹੈ ਜੀ
 ਲੱਗੇ ਸੱਪ ਨੂੰ ਪਾਲਣੇ ਗੋਦ ਪਾਕੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵੈਰੀਆਂ ਹੱਥ ਫੜਾਈਹੈ ਜੀ
 ਦਾਲਾਲਿਆਪੰਥਨੂੰਬਾਦਸ਼ਾਹਨੇ ਕਲਾ ਅਕਲ ਦੇ ਨਾਲ ਭਵਾਈਹੈ ਜੀ
 ਚੁਕਾਂ ਦੇਕੇ ਘਰ ਨੂੰ ਪਾੜ ਲਿਆ ਸਾਡੀ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਪਾਈ ਜੁਦਾਈਹੈ ਜੀ
 ਕੰਡਾ ਉਨ੍ਹਾਂਦੀ ਹਿੱਕਤੇ ਰੜਕਦਾਸੀ ਕਰਨ ਪੁਟਕੇ ਹੁਨ ਸਫਾਈਹੈ ਜੀ
 ਏਸਕੌਮਦਾ ਖੌਫ਼ਹੈ ਬਾਦਸ਼ਾਹਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਸਫਾ ਉਠਾਈਹੈ ਜੀ
 ਤੱਤ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਹੁਣਨਾਲਲੈਕੇ ਕਰਨ ਤੁਰਕ ਜ਼ਰੂਰ ਲੜਾਈ ਹੈ ;
 ਬੰਦੇਬਸਤਅਗੋਤ੍ਰਾ ਕਰ ਲਵਾਂ ਘੜੀਗਈ ਮੁੜ ਹੱਥ ਨ ਆਈਹੈ ;
 ਇਹ ਸੋਚਕੇ ਫੌਜ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਵਿਚਕਿਲ੍ਹੇਦੇ ਧੌਂਸ ਵਜਾਈ ਹੈ ;
 ਲੈਕੇ ਜੰਗ ਦੇ ਸਾਜ਼ ਸਾਮਾਨ ਸਾਰੇ ਕੀਤੀ ਵਲ ਲਾਹੌਰ ਝੜਾਈਹੈ ;
 ਕਰ ਕੂਚ ਲਾਹੌਰ ਨੂੰ ਰਵਾਂ ਹੋਇਆ ਡੇਰ ਰਾਹ ਦੇ ਵਿਚਨ ਲਾਈਹੈ ;
 ਵਣੀਕਿਆਂਦੇਪਾਸ ਆਲਾਡੇਰਾ ਛਾਉਣੀ ਸਿਰਲਾਹੌਰਦੇਪਾਈ ਹੈ ;
 ਖ਼ਬਰ ਹੋਈਜਾਂ ਸੂਬੇ ਲਾਹੌਰਦੇਨੂੰ ਝਟ ਫੌਜ ਤਯਾਰ ਕਰਾਈ ਹੈ ;
 ਅਸਲਮਖ਼ਾਹੋਸਿਪਾਹਸਾਲਾਰਚੜ੍ਹਿਆਸੈਨਾਦਸਹਜ਼ਾਰਚਲਾਈ ਹੈ ;
 ਪਿੱਛੋਂ ਪੰਜਹਜ਼ਾਰ ਅਸਵਾਰ ਚੜ੍ਹੇ ਦਸ ਤੋਪਖਾਨੇ ਕਰ ਧਾਈ ਹੈ ;
 ਤੱਤਖਾਲਸੇਨੂੰ ਝਟ ਖਬਰ ਭੇਜੀ ਫੌਜ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਝਟ ਬਲਾਈ ਹੈ ;

ਮੀਰੀ ਸਿੰਘ ਆਯਾ ਪੁੱਤ ਕਾ ਹਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਧੂੜ ਰਾਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਧੁਮਾਈ ਹੈ ਜੀ
 ਕੱਠਾ ਵਲ ਆਉਂਨੀ ਹਜ਼ਾਰ ਹੋਇਆ ਗਰਦ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਛਾਈ ਹੈ ਜੀ
 ਜਦੋਂ ਫੌਜਾਂ ਲਾਹੌਰ ਥੋਂ ਕੂਚ ਕੀਤਾ ਕਿਸੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਖਬ ਪਹੁੰਚਾਈ ਹੈ ਜੀ
 ਓਹ ਭੀ ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗੂੰ ਆਯਾ ਗੱਜ ਅੱਗੋਂ ਚੜ੍ਹੀ ਜੰਗ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸਵਾਈ ਹੈ ਜੀ
 ਸ਼ਾਲੂ ਬਾਗ ਦੇ ਪਾਸ ਬਗਵਾਨ ਪੁਰੇ ਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜ ਬੰਦੇ ਅਟਕਾਈ ਹੈ ਜੀ
 ਜੁੱਟੇ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਦਲਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਗੋਲੀ ਤੀਰਤਲਵਾਰ ਘੁਕਾਈ ਹੈ ਜੀ

ਭਾਂਜ ਖਾਣੀ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਤੇ ਫੜ੍ਹਾ ਹੋਈ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਸੂਬੇ ਦੀ ਮੀਰੀ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੱਦਦ ਨਾਲ ॥
 ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਜੁੱਟੇ ਸੂਰਮੇ ਨੇ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਕਟਾ ਵੱਢ ਡਹਿਗਈ ਜੇ
 ਗੋਲੀ ਤੀਰ ਤਲਵਾਰ ਕਟਾਰ ਨੇਜ਼ਾ ਤੋਪ ਚਲਦੀ ਕਰਕੇ ਤਹਿਗਈ ਜੇ
 ਮੱਚੀ ਮਾਰ ਨ ਸੁਧ ਸੰਭਾਲ ਰਹੀ ਨਹਿਰ ਖੂਨ ਦੀ ਆਣਕੇ ਵਹਿਗਈ ਜੇ
 ਮੀਰੀ ਸਿੰਘ ਬੰਦੇ ਆਂਦੇ ਘਾਨ ਲਾਹੇ ਹੋਯਾ ਪਾਰ ਜਿਨੂੰ ਤੇਗ ਖਹਿਗਈ ਜੇ
 ਲੜਦੇ ਤੁਰਕ ਨ ਬੰਦੇ ਦਾ ਬੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਿਨੂੰ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹਿਗਈ ਜੇ
 ਓਧਰ ਬੰਦੇ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਬੰਦੇ ਲੜਦੇ ਮੰਤ ਜਿਨੂੰ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਤੇ ਬਹਿਗਈ ਜੇ
 ਤੱਤ ਖਾਲਸੇ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਵਾਂਗ ਗੱਜੇ ਸੰਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲਹਿਗਈ ਜੇ
 ਸਿੰਘਾਂ ਬੰਦੇ ਦੇ ਪੈਰ ਉਖੜ ਦਿੱਤੇ ਫੌਜ ਵਾਂਗ ਕਬੂਤ੍ਰਾਂ ਛਹਿ ਗਈ ਜੇ
 ਤੇ ਦਿਲ ਹੋਇਆ ਵੱਡਾ ਜੰਗ ਓਥੇ ਫੌਜ ਸੱਥਰਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਪੈ ਗਈ ਜੇ
 ਲਟ ਸੈਂਕੜੇ ਵਿੱਚ ਮੈਦਾਨ ਮੁਰਦੇ ਮੰਤ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਕਰ ਖੈਗਈ ਜੇ
 ਮੜ੍ਹ ਮੰਤਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਲਾ ਥੱਕਾ ਕਰਾ ਮਾਤ ਫੋਕੀ ਸਾਰੀ ਪੈ ਗਈ ਜੇ
 ਮੇਸ਼ ਗਈ ਨ ਬੰਦੇ ਦੀ ਜੰਗ ਅੰਦ੍ਰ ਕੰਧ ਹੌਸਲੇ ਦੀ ਦਿਲੋਂ ਫਹਿਗਈ ਜੇ
 ਜੀ ਫੌਜ ਜਾਂ ਭੱਜਨਾ ਪਿਆ ਓਹਨੂੰ ਪਿੱਛੋਂ ਇਹ ਬਹਾਦੀ ਰਹਿਗਈ ਜੇ
 ਬੰਦਾ ਖਾਗਿਆ ਭਾਂਜ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਹੋ ਤੁਰਕ ਦੀ ਅੰਤ ਨੂੰ ਜੈਗਈ ਜੇ

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਵੇਲਾ ਵੇਖ ਕੇ ਪੰਥ ਨੂੰ ਵਡਿਆਉਣਾ ॥

ਮੁਲੀ ਬੰਦੇ ਨੇ ਜਦੋਂ ਸ਼ਕਸਤ ਖਾਧੀ ਤੱਤ ਖਾਲਸੇ ਮਾਰ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨ ਮਿਓਂ ਦਾ ਵਿੱਚ ਜਾਮੇ ਗਮ ਸਿਰ ਤੋਂ ਸਭ ਭੁਲਾ ਦਿੱਤਾ
 ਖਿਲਅਤ ਵੇਕੇ ਇੱਕ ਮੁਸਾਹਬਤਾਈਂ ਤੱਤ ਖਾਲਸੇ ਵਲ ਦੁੜਾ ਦਿੱਤਾ

ਆਖੀਂ ਜਾਕੇ ਸੱਤ ਸਲਾਮ ਮੇਰੀ ਸਿਰੋ ਪਾ ਇੱਕ ਬੇ ਬਹਾ ਦਿੱਤਾ
 ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਤੇ ਬੜਾ ਅਹਿਸਾਨ ਕੀਤਾ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਮੂੰਹੋ ਛੁਡਾ ਦਿੱਤਾ
 ਮਾਰ ਬੰਦੇ ਦਾ ਤੋੜਿਆ ਗੁਮਰ ਤੁਸਾਂ ਮੇਰਾ ਤਖ਼ਤ ਲਾਹੌਰ ਬਚਾ ਦਿੱਤਾ
 ਮੈਂਸਦਾ ਹੀ ਸੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਰਹਾਂਗਾ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਅਹਿਸਾਨ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੱਤਾ
 ਸੁਧਾਸਰ ਵਕੀਲਨੇ ਆਣ ਕਰਕੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਕੇ ਪੰਥ ਵਡਿਆ ਦਿੱਤਾ
 ਪੰਥ ਲੋਭ ਦੇ ਪਿੰਜਰੇ ਪਾਲਿਆ ਬਾਹਰੋਂ ਮਕਰ ਦਾ ਜੰਦਾ ਲਾ ਦਿੱਤਾ
 ਇਹਾ ਤੁਰਕ ਨੇ ਆਨ ਫ਼ਰੇਬ ਕੀਤਾ ਪਾੜ ਪੱਥਰਾਂ ਤਾਈਂ ਵਖਾ ਦਿੱਤਾ
 ਨਾਲੇ ਵਿਚ ਦਿਲੀ ਨੰਦਲਾਲ ਰਾਹੀਂ ਕੁਝ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਧਨ ਦਵਾ ਦਿੱਤਾ
 ਸਤਾਰਾਂ ਸੌ ਪੰਝਤ੍ਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਏਸੇ ਹਾਲ ਵਿਚ ਸਾਲ ਬਤਾ ਦਿੱਤਾ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਅਫ਼ਸੋਸ ਕਰਨਾ ਗੁਰਦਾਸ ਪੁਰ ਜਾਕੇ ॥

ਬੰਦਾਗਿਆ ਗੁਰਦਾਸ ਪੁਰ ਹਾਰ ਖਾਕੇ ਸੋਚੀ ਪਿਆਇ ਹਕੀਬਨਾ ਲਿਆ ਮੈਂ
 ਤੱਤ ਖਾਲਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਬੜੀ ਬਰਕਤ ਮੈਵੇਂ ਵੈਰ ਓਹਨਾ ਨਾਲ ਪਾਲਿਆ ਮੈਂ
 ਰੁਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਭੀ ਹੋ ਬੇਮੁਖ ਗਿਆ ਇਹ ਭੀ ਬੜਾ ਕਲੰਕ ਲਗਾ ਲਿਆ ਮੈਂ
 ਪਿਛੇ ਨਾਰੀਆਂ ਧਰਮ ਨੂੰ ਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸਾਰਾ ਜਤ ਤੇ ਸਤ ਗਵਾਲਿਆ ਮੈਂ
 ਮਾਤਾ ਖੋਹ ਲਈ ਕਰਾਮਾਤ ਮੇਰੀ ਘਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਲੰਬੂ ਲਾਲਿਆ ਮੈਂ
 ਹੁਣ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੱਤਿਆ ਬਾਝ ਫੋਕਾ ਬੇੜਾ ਸੋਹਦੇ ਵਿੱਚ ਰੁੜ੍ਹਾ ਲਿਆ ਮੈਂ
 ਗਈ ਦੁਨੀ ਤੇ ਦੀਨ ਭੀ ਨਾਲ ਗਿਆ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇ ਕੱਚ ਵਟਾ ਲਿਆ ਮੈਂ
 ਮੇਲ ਖਾਲਸੇ ਨਾਲ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਮੁੜ ਕਰਾਂ ਇਹ ਪੱਕ ਪਕਾ ਲਿਆ ਮੈਂ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਤੱਤ ਖਾਲਸੇ ਵੱਲ ਲਿਖਨਾ ॥

ਤੱਤ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਬੰਦੇ ਲਿਖ ਜਾ ਇਹ ਜ਼ਰਾ ਸੋਚਣਾਂ ਧਾਰ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘੋ
 ਦੁੱਖ ਵੈਰ ਨੂੰ ਦਿਲਾਂ ਬੋਂ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋਈਏ ਇਕ ਜਾਨ ਸਿੰਘੋ
 ਇਹ ਨਾ ਵੈਰੀਆਂ ਦੇ ਆਖੇ ਲੱਗਕੇ ਨਾ ਕਰੋ ਆਪਣਾ ਘਰ ਵੈਰਾਨ ਸਿੰਘੋ
 ਪਾੜ ਪਾੜ ਕੇ ਦੇਣ ਗੇ ਮਾਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਹੈਨ ਵੱਡੇ ਬੇ ਈਮਾਨ ਸਿੰਘੋ
 ਅਸੀਂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਵੇਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਾਂ ਇਕੋ ਘਰ ਸਾਂਭੀਏ ਹੋ ਸੁਜਾਨ ਸਿੰਘੋ
 ਇਕੋ ਵਾੜੇ ਦੇ ਹੋਕੇ ਅਸੀਂ ਵੱਛੇ ਲੱਗੇ ਲੜ ਕੇ ਮਰਨ ਮਰਾਨ ਸਿੰਘੋ

ਕੈਰੋਂ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦਾ ਪਾਟਨਸ਼ਟ ਹੋਇਆ ਜੱਦਰਹੀ ਨ ਵਿੱਚਜਹਾਨ ਸਿੰਘੋ
 ਘਰਦੇਭੇਤਹੀਮਾਰਿਆਦਹਸਿਰੇ ਨੂੰ ਲੁੱਟੀਲੰਕ ਹੋਈਘਮਸਾਨ ਸਿੰਘੋ
 ਇਕ ਉਂਗਲੀ ਸੇਰ ਨ ਚੁੱਕ ਸੱਕੇ ਪੰਜੇ ਉਂਗਲਾਂ ਮਣ ਉਠਾਨ ਸਿੰਘੋ
 ਬੜੀ ਚੀਜ਼ ਇੱਤਫਾਕ ਹੈ ਜੱਗ ਉੱਤੇ ਇਹ ਸਬ ਦਾਨਾ ਸੁਨਾਨ ਸਿੰਘੋ
 ਕੱਲਾ ਕੋਈ ਬਹਾਦ੍ਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜੈ ਬਹੁਤਿਆਂ ਲੋ ਪਛਾਨ ਸਿੰਘੋ
 ਮੈਂਤਾਂ ਸਾਧਹਾਂ ਮੇਰਾਕੀ ਵਿਗੜਨਾਏਂ ਬੜੀ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀਹਾਨ ਸਿੰਘੋ
 ਸੱਕੇ ਤੁਰਕ ਨ ਕਦੇਭੀ ਤੁਸਾਂਦੇ ਨੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਿੰਘਾਂਦੀ ਸਫਾਉਠਾਨ ਸਿੰਘੋ
 ਤੁਸੀਂਉਨ੍ਹਾਂਦੇ ਹੱਥਾਂਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਕੁੱਛ ਸੋਚਦੇ ਨਹੀਂ ਨਾਦਾਨ ਸਿੰਘੋ
 ਵੇਲਾਹੈਜੇ ਅਜੇ ਭੀ ਸਮਝ ਜਾਓ ਵੈਰੀ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਨੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਿੰਘੋ
 ਬੰਦਾ ਆਖਦਾ ਠੀਕਕਰਤਾਰਸਿੰਘਆਖੇਲੱਗ ਜਾਓ ਤੁਸੀਂਅੰਵਾਨਸਿੰਘੋ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਲਿਖਨਾ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤਦਾ ਕਹਿਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂਦਾ ਵਸਾਹ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ॥
 ਬੰਦੇ ਲਿਖਯਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਜਾਓ ਸੰਭਲਵੇਲੇਬੀਤ ਗਏ ਹੱਥ ਆਵਨਾ ਨਹੀਂ
 ਵੈਰੀਤੁਰਕਇਹਤੁਸਾਂਦੇਮਿੱਤਨਾਹੀਂ ਦੱਮ ਇਨ੍ਹਾਂਦਾਖਾਲਸਾਖਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
 ਹੈਨਤੁਰਕਵੈਰੀਜਾਨ ਤੁਸਾਂ ਦੀਤੇ ਨਛਾ ਇਨ੍ਹਾਂਪਾਸੋਂ ਤੁਸਾਂ ਪਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
 ਰੜੇਮਾਰਨਾਵੈਰੀਆਂ ਤੁਸਾਂ ਤਾਈਂ ਫੈਜ਼ ਤੁਰਕਨੇ ਕਦੇ ਪੁਚਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
 ਜਿਨ੍ਹਾਂਦਗਾਕੀਤਾਨਾਲਗੁਰੂਜੀਦੇ ਕਸਮਾਂ ਝੂਠੀਆਂਅੰਤਨਬਾਹੁਨਾ ਨਹੀਂ
 ਫੇਰਲਿਖਹੱਥੀ ਗਏਰਹਿਤਨਾਮਾਪੱਲਾਤੁਰਕ ਦੇ ਨਾਲ ਛੁਹਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
 ਇਨ੍ਹਾਂਚੀਜ਼ਾਂਦਾਨਹੀਂ ਵਸਾਹਖਾਣਾਰਾਜਨੀਤਦਾਕਹਿਆ ਭੁਲਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
 ਬਿਲੀ,ਕਾਂ,ਬਾਹਮਣ,ਰੰਡੀਰੰਨ,ਮੁੰਡਾ,ਨਿਹੋਂਵੇਸਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਵਨਾਨਹੀਂ
 ਬਹੁਤ ਬੋਲਣੇਵ ਲਾਤੇਸੂਮ,ਕੰਜਰ, ਰੱਨ ਵਿਗੜੀਘਰਵਸਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
 ਸੌਕਣ,ਵੀਰਮਤੇਆ,ਸੁਨਿਆਰਮੂਰਖ ਸੱਪਹਿੱਕਤੇਕਦੇਲਟਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
 ਬਿੱਛੂ,ਸ਼ੇਰ,ਰਾਜਾ,ਅੰਗਹੋਏ ਬਲਦੀਗੁੰਡੀਨਾਰ ਨੂੰ ਭੇਤ ਬਤਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
 ਬੇਵਕੂਫ ਮਿਤ੍ਰ, ਬੰਦਾ ਮੂੰਹ ਮੁੰਨਾਂ, ਮਹੇਂ ਬਾਂਦ੍ਰ ਮੇਲ ਮਲਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
 ਭੈਂਗੇ,ਗੰਜਿਆਂ,ਕੈਰਿਆਂ,ਕਾਣਿਆਂਦਾਕਦੇਦਿਲੋਂ ਵਸਾਹਲਿਆਵਨਾ ਨਹੀਂ
 ਆਕੀ.ਭੱਖੇ,ਸ਼ਰੀਕਤੇਬਚਰਹਿਨਾਖਾਣਾਵੈਰੀਪਾਸੋਂਲੈਕੇ ਖਾਵਨਾ ਨਹੀਂ

ਸੁਖਰੇ, ਸਾਧਸਨਾਸੀ, ਸ਼ਰਾਬੀ ਏਦੀਕਦੇ ਗੱਲ ਤੇ ਜੀ ਠਹਿਰਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
 ਮੂਰਖਰੱਜਿਆ, ਦੇਹਨੂੰ ਰੋਗਲੱਗਾ ਚੇਤਾਵੈਰੀਦਾ ਦਿਲੋਂ ਭੁਲਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
 ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਪਾਇਆ ਖੋਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਿਤੇ ਦਿਸਾਵਨਾ ਨਹੀਂ
 ਨੇਕ ਅਮਲ ਦੇ ਬਾਝ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਪਾਰਲੰਘਾਵਨਾ ਨਹੀਂ

ਇਹਨਾ ਨਾਲ ਵਗਾੜ ਨਹੀਂ ਪਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ॥

ਕਹਿਣਾ ਦਾ ਨਿਆਂ ਦਾ ਖਾਣਾ ਔਲੇਦਾ ਪਿੱਛੋਂ ਦੇ ਸਵਾਦ ਵਚਾਰ ਸਮਝੋ
 ਇਹਨਾ ਇੱਕੀਆਂ ਨਾਲ ਵਗਾੜ ਨੀ ਨਹੀਂ ਰਾਜਨੀਤ ਦਾ ਹੈ ਇਹ ਸਾਰ ਸਮਝੋ
 ਪੁਤ੍ਰ, ਇਸਤ੍ਰੀ, ਵੈਦ, ਗਵਾਂਢ, ਚੰਗਾ ਹੋਵੇ ਮੁਫਦਾ ਜੇ ਸੰਗੀ ਯਾਰ ਸਮਝੋ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਵਜ਼ੀਰ, ਕੁਤਵਾਲ ਤੀਜਾ ਖਾਣਾ ਨਿੱਤ ਖੁਲਾਵਨੇ ਹਾਰ ਸਮਝੋ
 ਨਾਲ ਸ਼ਾਇਰਾਂ ਕਦੇ ਵਚਾੜੀਏ ਨ ਵਿੱਚ ਜੱਗ ਦੇ ਕਰਨ ਖਵਾਰ ਸਮਝੋ
 ਬੁਧਿਵਾਨ ਦਾ ਰੱਖੀਏ ਮਾਨ ਸਦਾ ਹੋਰ ਜੱਗ ਕਰਾਵਨੇ ਹਾਰ ਸਮਝੋ
 ਗੁਰੂ, ਸਾਧ, ਦਰਬਾਨ ਜੇ ਹੋਏ ਭੇਤੀ ਜੋਗੀ, ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੋ ਟੂਣੇ ਹਾਰ ਸਮਝੋ
 ਜਿਹੜਾ ਆਪ ਤੋਂ ਜ਼ੋਰ ਦਾ ਹੋਏ ਬਹੁਤਾ ਪਾਸ ਜਿਸ ਦੇ ਹੋਣ ਹੱਥ ਯਾਰ ਸਮਝੋ
 ਘਰ ਘਰ ਜਾਕੇ ਜਿਹੜਾ ਨਿੱਤ ਮੰਗੇ ਦੂਜਾ ਪਿੰਡ ਦਾ ਹੋਏ ਸਰਦਾਰ ਸਮਝੋ
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਗਾੜ ਪਾਇਆ ਵੱਸੇ ਸੁਖੀ ਨ ਓਹ ਗਵਾਰ ਸਮਝੋ
 ਵੇਲਾ ਹੈ ਜੇ ਅਜੇਭੀ ਖ਼ਾਲਸਾ ਜੀ ਕਰੋ ਤੁਰਕ ਤੇ ਨਹੀਂ ਇੱਤਬਾਰ ਸਮਝੋ
 ਪਾਟੋਧਾੜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇ ਘਰ ਬਾਰ ਸਮਝੋ

ਇਹ ਖ਼ਾੜ ਦੇਰੇ ਬੰਦੇ ਬਾਹਰ ਨੇ ਤੱਤ ਖ਼ਾਲਸੇ ਪਾਸ ਇਕ ਸਰਦਾਰ ਭੇਜਨਾ ॥

ਬੰਦੇ ਦੇਕੇ ਖ਼ਤ ਸਰਦਾਰ ਤਾਈਂ ਝੱਬ ਤੋਰਿਆ ਖ਼ਾਲਸੇ ਵੱਲ ਭਾਈ
 ਓਸ ਜਾ ਸੁਧਾ ਸਰ ਫ਼ਤ੍ਹੇ ਬੋਲੀ ਸਾਰੀ ਕਹੀ ਸਮਝਾਕੇ ਗੱਲ ਭਾਈ
 ਅੱਗੇ ਲਿਖਿਆ ਬੰਦੇ ਦਾਰਖ਼ ਦਿੱਤਾ ਬੈਠਾ ਖ਼ਾਲਸਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਰੱਲ ਭਾਈ
 ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਰ ਸੂ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਜਾਓ ਜਿੱਦੋਂ ਟੱਲ ਭਾਈ
 ਵਿੱਚ ਮੇਲ ਦੇ ਵੱਡੀਆਂ ਬ੍ਰਕਤਾਂ ਨੇ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਲ ਕੱਲ ਭਾਈ
 ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਦਾ ਮੇਲ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਆਇਆ ਹਾਂ ਕਰਾਵਨੇ ਚੱਲ ਭਾਈ

ਪੰਥ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੰਗਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਵਾਬ ॥

ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੰਥ ਅੱਗੇ ਬੰਦੇ ਵੈਰ ਵਰੋਧ ਵਸਾਰ ਛੱਡੋ

ਮੇਲ ਰੱਖਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾਲ ਓਹਦੇ ਵੈਰੀ ਚੁਣਕੇ ਜਿਸਨੇ ਮਾਰ ਛੱਡੇ
ਗੁੱਸਾ ਖਾਕੇ ਕਹਿਆ ਨਿਹੰਗਸਿੰਘਾਂ ਕਾਲੇ ਸੱਪ ਦੇ ਵਾਂਗ ਫੁੰਕਾਰ ਛੱਡੇ
ਓਹਦੇਨਾਲ ਹੋਵੇ ਸਾਡਾਮੇਲ ਕੀਕੂੰ ਬਚਨਗੁਰਾਂਦੇ ਜਿਸਨੇ ਟਾਰ ਛੱਡੇ
ਨਹੀਂ ਓਸ ਬੇਗੁਰੇਦੀ ਲੋੜ ਸਾਨੂੰ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਦੇਵੇਂ ਜਿਸਹਾਰ ਛੱਡੇ
ਏਥੇਥਾਓਂ ਨਿਗੁਰੇਦਾਨਹੀਂ ਭਾਈ ਅੰਗੇ ਗਏ ਨੂੰ ਨਰਕ ਦੁਰਕਾਰ ਛੱਡੇ
ਰੱਖੇਲੋੜਜੇਮਿਲਦੀਨਾਲਸਾਡੇ ਖੰਡੇਪਾਹੁਲਲੈ ਦਿਲੋਂ ਹੰਕਾਰ ਛੱਡੇ
ਜਿਹੜਾਪੰਥ ਲਾਵੇਡੱਨਭਰਦੇਵੇ ਤੋੜੇਕਲਗੀਆਂ ਸਿਰੋਂ ਉਤਾਰ ਛੱਡੇ
ਬਣੇਸਿੱਖਗੁਰਸਿੱਖੀਨੂੰ ਧਾਰਲਵੇ ਗੁਰੂ ਬਣਨਦਾ ਦਿਲੋਂ ਤੱਕਰਾਰ ਛੱਡੇ
ਪੰਥ ਕਰੇ ਸੁ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਵਿਚੋਂ ਆਪਣਾਆਪ ਨਵਾਰ ਛੱਡੇ

ਪੰਥ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵਹੀਲ ਨੇ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੂੰ ਸੁਨਾਨਾ ਤੇ ਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨਾ ਬੰਦੇ ਨੇ ॥

ਬੰਦੇਸੁਣਕੇਨਾਲਹੰਕਾਰਕਹਿਆ ਖੰਡੇ ਪਾਹੁਲਮਨਜ਼ੂਰ ਨ ਕਰਾਂਗਾ ਮੈਂ
ਤੋੜੇਕਲਗੀਆਂ ਸਿਰੋਂ ਨਕਦੇਲਾਹਵਾਂਛਤ੍ਰਸਿਰਗੁਰਿਆਈਦਾਧਰਾਂਗਾ ਮੈਂ
ਚੜ੍ਹ ਮਾਰ ਲਾਹੌਰ ਤੇ ਲਾਂ ਦਿਲੀ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਮੂਲ ਨ ਡਰਾਂਗਾ ਮੈਂ
ਮੇਰੀਕਿਸਨੇ ਝੱਲਣੀਝਾਲਅਗੋਂ ਧੌਂਸਾਮਾਰ ਜਦ ਫੌਜਲੈ ਚੜ੍ਹਾਂਗਾ ਮੈਂ
ਵੈਰੀ ਵਾਂਗਰੁੱਖਾਂ ਫੜ ਛਾਂਗ ਸੁੱਟਾਂ ਰਣ ਲੈ ਤਲਵਾਰ ਜਾਂ ਵੜਾਂਗਾ ਮੈਂ
ਰਾਜਪੂਤਦੀਮੈਂਭੀ ਅੰਸਹਾਂ ਜੀ ਕਰਨ ਭੀਮਦੇ ਵਾਂਗਰਾਂ ਲੜਾਂਗਾ ਮੈਂ
ਜੇਹੜੀਹੋਵੇਗੀ ਸੋ ਹੁਣਦੇਖਲਾਂਗਾ ਸਿਰਕਾਨ ਨ ਕਿਸੇ ਦੀਜਰਾਂਗਾ ਮੈਂ
ਕੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਅੰਤ ਨੂੰ ਭਰਾਂਗਾਮੈਂ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਕਲਾ ਨੌਰ ਤੇ ਝੜਾਈ ਕਰਨੀ ।

ਦਿੱਤਾ ਫੁੱਟ ਨੇ ਕੰਮ ਵਗਾੜ ਭਾਵੇਂ ਦਿੱਤੇ ਘਰ ਦੇ ਜੀ ਨਿਖੇੜ ਬੇਲੀ
ੜੋਰ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂਦਾ ਪਿਆ ਪੰਥਦੇ ਵਿਚ ਬਖੇੜ ਬੇਲੀ
ਭਾਵੇਂ ਪਾਟਕੇ ਹੋਗਿਆ ਜ਼ੋਰਅੱਧਾ ਬੰਦਾਰਿਹਾ ਪਰ ਦਿਲਦਾ ਸ਼ੋਰ ਬੇਲੀ
ਝਹੀਂਛੱਡਿਆ ਆਪਣੇ ਹੌਂਸਲੇ ਨੂੰ ਬਲੀ ਸੂਰਮਾ ਰਿਹਾ ਦਲੇਰ ਬੇਲੀ
ਲੈਕੇ ਬਾਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਸਪਾਹ ਜੰਗੀ ਕਲਾਨੌਰ ਲਈ ਜਾ ਕੇ ਘੇਰ ਬੇਲੀ
ਝਾਕੀਨ ਹਾਕਮ ਓਸ ਥਾਂਦਾ ਸੀ ਓਹਦੇ ਭਾ ਦਾ ਪਿਆ ਅੰਧੇਰਬੇਲੀ

ਉਸਵੇਖਿਆਮੈਂ ਨਹੀਂ ਲੜਨਜੋਗਾ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਲੈਸੀ ਬਿਨਾਂ ਦੇਰ ਬੇਲੀ
 ਲੈਕੇਨਜ਼ਰਾਨਾ ਅੱਗੋਂਆਨਮਿਲਜਾ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰਦਿੱਤਾ ਪਿਛਾਂ ਫੇਰ ਬੇਲੀ
 ਬਦਾਹਟਪਿਛਾਂਵੱਲਦੜਪਆਇਆ ਕੀਤੀਕਿਸੇਨ ਅੱਗਿਓਂ ਛੇੜਬੇਲੀ
 * ਵਜ਼ੀ ਰਾਬਾਦਸਲਕੋਟਤੇਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾਫ਼ਤ੍ਹਾਸ਼ਹਿਰਕੀਤੇਬੰਦੇਫੇਰਬੇਲੀ
 ਧੱਨੀ ਘੋਪ ਸਾਰੇ ਪੋਠੋਹਾਰ ਅੰਦ੍ਰ ਸ਼ੇਰ ਫਿਰ ਗਿਆ ਇੱਕੋ ਵੇਰ ਬੇਲੀ
 ਤਿੰਨਮਾਹਕੀਤਾ ਦੌਰਾ ਦੇਸ ਅੰਦ੍ਰ ਮਾਰੇ ਚੁਣ ਜ਼ਾਲਮ ਬੰਦੇ ਹੋਰ ਬੇਲੀ
 ਮੁਸਲਮਾਨਾਂਦੇ ਭਾ ਅੰਧੋਰਆਇਆ ਬੇੜਾ ਪੈਗਿਆ ਘੁੰਮਣਘੇਰ ਬੇਲੀ
 ਮੇਲਾਵੇਖਕਟਾਸਕਰਤਾਰਸਿੰਘ ਆਇਆਮੁੜ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਫੇਰਬੇਲੀ

ਅਬਦੁਲ ਸਮੁੰਦ ਖਾਂ ਨੇ ਦਿੱਲੀਓਂ ਬੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨੀ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਉਤੇ ਸੰ: ੧੭੭੭ ਵਿਚ ॥

ਪੱਖਬੰਦੇਦਾ ਜਾਣਲਿਆ ਬਾਦਸ਼ਾਹਨੇ ਤੱਤਖਾਲਸਾ ਹੁਣ ਨ ਕਰੇਗਾ ਜ
 ਬੀੜਾਵਿਚ ਦਰਬਾਰਦੇ ਰੱਖਦਿੱਤਾ ਕਿਹੜਾ ਸੂਰਮਾ ਚੱਕਲੈ ਚੜ੍ਹੇਗਾ ਜ
 ਓਹਨੂੰਦਿਆਜਾਗੀਰਜੋ ਮੂੰਹੋਂਮੰਗੇ ਜਿਹੜਾ ਬੰਦੇਨੂੰਜੀਉਂਦਾ ਫੜੇਗਾਜੀ
 ਸਿਰੋ ਪਾ ਮੁਰਾਤਬਾ ਦਿਆਂਵੱਡਾ ਜਿਹੜਾ ਹੱਥ ਤਲਵਾਰ ਤੇ ਧਰੇਗਾਜ
 ਗੱਲਸੁਣਕੇਚੁੱਪਅਮੀਰਹੋਏ ਕਹਿੰਦੇਗਿਆ ਜਿਹੜਾ ਸੋਈਓ ਮਰੇਗਾਜ
 ਬੰਦੇਛੱਡਨਾਜੀਉਂਦਾ ਕਿਸੇਨੂੰਨਹੀਂ ਜੇੜ੍ਹਾ ਨਾਲ ਓਹਦੇਜਾਕੇ ਲੜੇਗਾਜ
 ਓਹਦੀਤਾਬਿਆਬੀਰ ਓਹਬਲੀਵੱਡਾ ਫੜਧਾਈਆਂਵਾਂਗਰਾਂ ਛੜੇਗਾ ਜ
 ਜਿਹਨੂੰਚੁੱਕਿਆ ਮੌਤਉਹ ਚਲਾਜਾਵੇ ਘਰਜੀਉਂਦਾ ਫੇਰ ਨ ਵੜੇਗਾ ਜ
 ਸੂਬਾਅਬਦੁਲਸਮੁੰਦ ਦੁਰਾਨੀਆਸੀ ਓਹਬੋਲਿਆ ਬੰਦਾਜਾਲੜੇਗਾ ਜ
 ਕਰਾਂਮੌਤਦਾਸਾਮੁਣਾਕਹੋਜੇਕਰ ਇਹ ਗੁਲਾਮ ਨ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਡਰੇਗਾ ਜ
 ਹੋਵੇ ਜਿਸਤਰਾਂ ਫੜਕੇਲੈ ਆਵਾਂ ਮੇਰੇ ਛਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਓਹ ਪੜੇਗਾ ਜ
 ਪੈਣ ਖਾਣੀਆਂ ਕੱਸਮਾਂ ਲੱਖ ਭਾਵੇਂ ਕੱਮ ਦਗੇ ਫ਼ਰੇਬ ਥੀਂ ਸਰੇਗਾ ਜ
 ਹਿੰਦੂਕਸਮਤੇ ਕਰਨ ਯਕੀਨ ਬਹੁਤਾ ਝੱਟ ਮੇਰਿਆਂ ਹੱਥਾਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇਗਾ ਜ
 ਦਗਾਕਰਾਂਗਾ ਪੀਰ ਬਨਾਕੇ ਮੈਂ ਖੋਟੀ ਘਾੜ ਗੁਲਾਮ ਇਹ ਘੜੇਗਾ ਜ
 ਮਾਰਾਂ ਨਾਲ ਵਸਾਹ ਦੇ ਛੜ ਵੈਰੀ ਗੋਲੀ ਦਗੋਦੀ ਸਿਸਤ ਲਾ ਜੜੇਗਾਜ

* ਰਾਮਜਸ ਤੇ ਖ਼ਾੜੀ ਖਾਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬੰਦੇ ਨੇ ਵਜ਼ੀਰਾਬਾਦ ਮਾਰੀ ਓਥੋਂ ਇਕ ਸਿੱਖ
 ਚੰਦ ਕਪੂਰ ਖੱਤ੍ਰੀ ਦੀ ਧੀ ਸਾਹਿਬ ਕੌਰ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਜਿਸਦੇ ਵਚੋਂ...

ਦਗਾ ਯਾਰ ਬਨਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕਰੇ ਜੋ ਸੋ ਦੋਜ਼ਖੀਂ ਸੜੇਗਾ ਜੀ

ਕੂਚ ਕਰਨਾ ਦਿੱਲੀਓਂ ਬਾਦਸਾਹੀ ਫੌਜਾਂ ਨੇ ॥

ਸੂਬਾਚੱਲਿਆ ਦਿੱਲੀਓਂ ਕੂਚ ਕਰਕੇ ਉੱਕੀਬੰਦੇਦੀ ਅਲਖ ਮੁਕਾਵਨੇ ਨੂੰ
 ਨਾਲ ਜੰਗ ਦਲੇਰ ਤੇ ਮੀਰ ਮੁਹੰਮਦ ਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਅਕਬਰ ਜੰਗ ਪਾਵਨੇ ਨੂੰ
 ਨਜੀਬੁਲਦੌਲਾ ਲੈ ਸੰਗ ਜਲਾਲ ਦੀਨ ਨੂੰ ਲੈ ਚਲਿਆ ਧੂੜ ਧੁਮਾਵਨੇ ਨੂੰ
 ਸ਼ਕਲ ਮੌਮਨਾ ਦੀ ਕੱਮ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਦੇ ਟੁਰ ਪਿਆਏ ਦੀਨ ਗਵਾਵਨੇ ਨੂੰ
 ਜ਼ਾਹਰਾ ਚੱਲਿਆ ਮੱਕੇਦਾ ਹੱਜ ਕਰਨੇ ਵਿਚੋਂ ਨੀਤ ਹਰਾਮ ਦੇ ਖਾਵਨੇ ਨੂੰ
 ਖੁਫੀਆ ਫੌਜ ਮੰਗਾ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵੱਲੋਂ ਲਈ ਦਗੇਦਾ ਜੰਗ ਮਚਾਵਨੇ ਨੂੰ
 *ਬੰਦੇ ਪਾਸ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੂਬੇ ਆਉਣ ਦਾ ਹਾਲ ਸਮਝਾਵਨੇ ਨੂੰ
 ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਵਕੀਲ ਗੁਰਦਾਸ ਪੁਰੇ ਓਹ ਅਗੇਤਾ ਜਾਲ ਵਛਾਵਨੇ ਨੂੰ
 ਕੀਤੀ ਅਰਜ ਵਕੀਲ ਨੇ ਧਰ ਭੇਟਾ ਸੂਬਾ ਆਇਆ ਦੀਦਾਰ ਦੇ ਪਾਵਨੇ ਨੂੰ
 ਕਰਾਮਾਤ ਤੁਸਾਡੀਆਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਸੁਨ ਆਇਆ ਕਦਮੀ ਸੀਸ ਝੁਕਾਵਨੇ ਨੂੰ
 ਚਾਹੁੰਦਾ ਆਪਦਾ ਬਣਨ ਮੁਰੀਦ ਸੂਬਾ ਪੀਰ ਤੁਸਾਂਦੇ ਤਾਈਂ ਬਨਾਵਨੇ ਨੂੰ
 ਆਪ ਜਿਹਾ ਨ ਪੀਰ ਫਕੀਰ ਕੋਈ ਚਲ ਆਕ ਬਤ ਵਿਚ ਛੁਡਾਵਨੇ ਨੂੰ
 ਜਵਾਲੱਖ ਦੀਨ ਜ਼ਰ ਨਿਆ ਜਲੈਕੇ ਆਇਆ ਸਬਗੁਨਾਹ ਬਖਸ਼ਾਵਨੇ ਨੂੰ
 ਡਮੁੱਲੀਆਂ ਖਿਲਤਾਂ ਹੈਨ ਕਈ ਤੇ ਜਾਗੀਰ ਦੇਵੇ ਬੈਠ ਖਾਵਨੇ ਨੂੰ
 ਰਲ ਹਿੰਦੀਆਂ ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਓਸ ਕੀਤੀਆਂ ਦਿਲਕੁਮਾਵਨੇ ਨੂੰ
 ਸਾਢੇ ਲੋਭ ਦੇ ਜੰਗਲੇ ਖੜੇ ਕੀਤੇ ਬੰਦੇ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਤਾਈਂ ਫਸਾਵਨੇ ਨੂੰ
 ਮਹੀਆਂ ਕੁੰਡੀਆਂ ਲਾਈਆਂ ਪਾਪੀਆਂ ਨੇ ਮਗਰ ਮੱਛ ਦੇ ਤਾਈਂ ਫਸਾਵਨੇ ਨੂੰ
 ਤਾਮਾ ਰਖੜਾ ਹਿਰਸ ਤੇ ਲੋਭ ਵਾਲਾ ਸ਼ਾਹ ਬਾਜ਼ ਦੇ ਵੱਸ ਕਰਾਵਨੇ ਨੂੰ
 ਸਾਢੀ ਆਟਕੇ ਬੰਦੇ ਦੀ ਮੱਤ ਮਾਰੀ ਜਾਤਾ ਨਹੀਂ ਆਏ ਦਾ ਲਾਵਨੇ ਨੂੰ
 ਲਾਂਸਾਰੀਆਂ ਸੱਚੀਆਂ ਸਮਝ ਬੈਠਾ ਗੋਦੀ ਪਾਲਿਆ ਨਾਗ ਖਡਾਵਨੇ ਨੂੰ

*ਏਥੋਂ ਲੈਕੇ ਸਫ਼ੇ ੨੪੩ ਦੇ ਅਖੀਰ ਤਕ ਮਜ਼ਮੂਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸੂਬੇ ਅਬਦੁਲ ਸਮੁੰਦ ਖਾਂ ਦਾ ਰੋਬ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੂੰ ਕਿਲੇ ਵਿਚ ਘੇਰਨਾ ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਭਾਈ ਗਿਆਨ ਸੰਘਜੀ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਈ ਥਾਈਂ ਜਿਵੇਂ ਸਫ਼ੇ ੨੪੩ ਏਸ ਉਨਸ਼ਾਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਆਸਰ ਹੀਦਾ ਹੈ ॥

ਮਾਰੇ ਤਮਾਂਦੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਦੱਬ ਉੱਤੇ ਲੱਕ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਬੇੜਾ ਟੁੜ੍ਹਾਵਨੇ ਨੂੰ
ਮੇਲਦੁਸ਼ਮਣਾਨਾਲ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਕੀਤਾ ਆਪਣੀ ਜੜ੍ਹ ਪੁਟਾਵਨੇ ਨੂੰ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਗੱਲਾਂਨਾਲ ਲਿਆ ਕਰ ਮੌਮ ਬੰਦਾ ਗੱਲਾਂਚਾਹੁਨਸੋ ਕਰ ਵਖਾਂਦੀਆਂਨੇ
ਗੱਲਾਂ ਪੱਥਰਾਂਨੂੰ ਕਰਦੇਣ ਪਾਣੀ ਪਾਣੀ ਪੱਥਰੋਂ ਸਖਤ ਬਨਾਂਦੀਆਂ ਨੇ
ਗੱਲਾਂ ਸੁਟਕੇ ਜਾਂਵਦੇ ਫੁੱਲ ਚਾਤੁ ਅਹੇ ਪੇਚ ਕਵੱਲੜੇ ਪਾਂਦੀਆਂ ਨੇ
ਮੋਹ ਲੈਂਦੀਆਂ ਵੇਸਵਾ ਕਰ ਗੱਲਾਂ ਨਿੱਤਜੱਗਤਾਈਂ ਲੁੱਟ ਖਾਂਦੀਆਂ ਨੇ
ਗੱਲਾਂਪਾਟਿਆਂ ਦਿਲਾਂਨੂੰਮੇਲਦੇਵਨ ਅਤੇਮਿਲਦਿਆਂਜੁਦਾਕਰ ਦੀਆਂਨੇ
ਗੱਲਾਂ ਮਿਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਕਰ ਦੇਣ ਵੈਰੀ ਅਤੇ ਵੈਰੀਆਂ ਮਿੱਤ ਬਣਾਂਦੀਆਂ ਨੇ
ਉੱਤੇਹਾਥੀਆਂ ਇਹੋ ਚੜ੍ਹਾਨ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਖੋਤਿਆਂ ਇਹੋ ਝੜਾਂਦੀਆਂਨੇ
ਹੱਥੀ ਸੋਨੇ ਦੇ ਕੜੇ ਪਵਾਨ ਗੱਲਾਂ ਹਥਕੜੀ ਭੀ ਇਹੋ ਲਵਾਂਦੀਆਂ ਨੇ
ਇਹੋਸਿਰਾਂਤੇ ਛਤੂ ਫਿਰਾਨ ਗੱਲਾਂ ਇਹੋਜੁੱਤੀਆਂ ਸਿਰਮਰਵਾਂਦੀਆਂ ਨੇ
ਜਿਹਲਖਾਨਿਆਂਵਿਚ ਪਵਾਨਗੱਲਾਂ ਗੱਲਾਂਤਖਤ ਤੇ ਚਾ ਬਹਾਂਦੀਆਂਨੇ
ਮਾਰਦੇਂਦੀਆਂ ਜ਼ਹਿਰਪਲਾ ਇਹੋ ਇਹੋ ਦੁੱਧ ਮਲਾਈ ਪਿਲਾਂਦੀਆਂ ਨੇ
ਗੱਲਾਂ ਫੁੱਲ ਝੜਾਂਦੀਆਂ ਸਿਰਾਂਉੱਤੇ ਇਹੋ ਛਾਣ ਸਵਾਹ ਪਵਾਂਦੀਆਂ ਨੇ
ਗੱਲਾਂ ਝੂਠਿਆਂ ਕਰਦੀਆਂ ਸੱਚਿਆਂਨੂੰ ਕਰ ਝੂਠਨੂੰ ਸੱਚ ਜਤਾਂਦੀਆਂ ਨੇ
ਪੈਦਦੇਂਦੀਆਂਮੰਗਦਿਆਂਖੈਰਨਾਹੀਂ ਕਿਤੇ ਬੈਠਿਆਂ ਤਈਂ ਖੁਲਾਂਦੀਆਂਨੇ
ਇਹਨਾਂਗੱਲਾਂਦੀਖਾਂਵਦੇ ਕਈਖੱਟੀ ਮਾਨ ਇਜ਼ਤਾਂਇਹੋ ਦਵਾਂਦੀਆਂ ਨੇ
ਕਿਤੇ ਰਾਜਬਹਾਂਦੀਆਂ ਮੰਗਤਿਆਂਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂਨੂੰ ਭੀਖ ਮੰਗਾਂਦੀਆਂ ਨੇ
ਇਹੋਫੁੱਲਾਂਦੀ ਸੇਜਦਾ ਸੁਖਦੇਵਨ ਇਹੋਸੂਲੀ ਤੇ ਪਕੜ ਟੰਗਾਂਦੀਆਂਨੇ
ਇਹਨਾਂਗੱਲਾਂਤੋਂਸੈਂਕੜੇ ਕਦਰਪਾਂਦੇ ਇਹੋਭੰਡੀਆਂਮਗਰ ਲਵਾਂਦੀਆਂਨੇ
ਪਾਣ ਠੰਢ ਕਲੇਜੜੇ ਬਰਫ ਵਾਂਗੂੰ ਇਹੋ ਅਗਦੇ ਵਾਂਗ ਜਲਾਂਦੀਆਂ ਨੇ
ਇਹੋਮਿੱਠੀਆਂਲਗਦੀਆਂਖੰਡਨਾਲੋਂ ਇਹੋਕੜੀਆਂ ਮੂਲ ਨ ਭਾਂਦੀਆਂ ਨੇ
ਗੱਲਾਂਕਦਰਵਧਾਂਦੀਆਂ ਆਦਮੀਦਾ ਇਹੋਇਜ਼ਤਾਂ ਤਾਈਂ ਪਟਾਂਦੀਆਂਨੇ
ਇਹਸ਼ਾਬਾਸ਼ਦਵਾਨਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਫਿੱਟੇਮੂੰਹਭੀਇਹੋ ਅਖਵਾਂਦੀਆਂ ਨੇ

ਅਬਦੁਲ ਸਮੁੰਦਖਾਂ ਸੂਬੇ ਨੇ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਚੁਫੇਰ ਫੌਜ ਉਤਾਰਨੀ ॥

ਲੈਕੇਆਗਿਆ ਗਿਆ ਵਕੀਲਪਿੱਛੇ ਜਾਕੇ ਸੂਬੇ ਨੂੰ ਹਾਲ ਸੁਨਾ ਦਿੱਤਾ
 ਸੂਬਾਪਹੁੰਚਿਆਝੱਟਗੁਰਦਾਸਪੁਰੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਗਿਰਦ ਡੇਰਾ ਆਕੇ ਲਾ ਦਿੱਤਾ
 ਫੌਜਾਂਆਟਉਤਾਰੀਅੰਚਹੁੰਪਾਸੀਂ ਇਰਦ ਗਿਰਦਘੇਰਾ ਸਾਰੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ
 ਅਹੇ ਮਕਰ ਫਰੇਬ ਦੇ ਫੰਧ ਖੇਡੇ ਵੱਡਾ ਦਗੇ ਦਾ ਜਾਲ ਵਛਾ ਦਿੱਤਾ
 ਲਿਖ ਘੱਲਿਆ ਸੂਬੇ ਲਾਹੌਰਦੇ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਆਵਣਾ ਝੱਬ ਜਤਾ ਦਿੱਤਾ
 ਲਈ ਫੌਜ ਮੰਗਾ ਜਾਲੰਧਰੋਂ ਭੀ ਸਾਨੂੰ ਰੱਬ ਸਬੱਬ ਹੈ ਲਾ ਦਿੱਤਾ
 ਛਲਤੁਰਕਦਾਸਮਝਿਆਮੂਲਨਾਹੀਂ ਬੰਦਾ ਭਾਵੀ ਨੇ ਆਣਭੁਲਾ ਦਿੱਤਾ
 ਮੱਤਗਈਮਾਰੀਦਿਟਉਲਟਗਏ ਪੜਦਾਅਕਲਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ
 ਏਖੋ ਇੱਜੜਾਂ ਪਾਸ ਬਘਿਆੜਰਾਖਾ ਵਾਗੀ ਵੱਗਦਾ ਸ਼ੇਰਬਨਾ ਦਿੱਤਾ
 ਖੇਤ ਕੋਧਰੇਦਾ ਰਾਖਾ ਗਧਾ ਕੀਤਾ ਕੁੱਤਾ ਮੰਡਿਆਂ ਪਾਸ ਬੈਠਾ ਦਿੱਤਾ
 ਦਹੀਂ ਰੱਖਕੇ ਸੌਂਪਿਆ ਕਾਗ ਤਾਈਂ ਧਨ ਹੱਥ ਜਵਾਰੀਏ ਚਾ ਦਿੱਤਾ
 ਬਿੱਲੀ ਛਿਛੜਿਆਂਦੀ ਰਾਖੀ ਹੋਬੈਠੀ ਰਾਖਾ ਚੋਰਨੂੰ ਘਰ ਸੁਲਾ ਦਿੱਤਾ
 ਘਰ ਸੱਦ ਲਿਆ ਆਪ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਮੁੰਡਾ ਡੈਲਦੇ ਹੱਥ ਫੜਾ ਦਿੱਤਾ
 ਦੂਹੜਾ ਗੱਦੀ ਤੇ ਕਰਨਨਿਆਂ ਬੈਠਾ ਹਾਕਮ ਪਿੰਡਤੇ ਕੱਮੀ ਝੜਾ ਦਿੱਤਾ
 ਮੀਰਵੰਡਣੇਤੇ ਲਾਇਆਬਾਹਮਣਾਨੂੰ ਕਾਮੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪਾਸਸੁਲਾ ਦਿੱਤਾ
 ਮਤਾਂਵਿੱਚੋਂ ਨ ਕੋਈ ਚੁਰਾ ਲਵੇ ਸੋਨਾ ਹੱਥ ਸੁਨਿਆਰ ਦੇ ਚਾ ਦਿੱਤਾ
 ਮਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਨਦੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬੇੜੀ ਲੋਹੇ ਦੀ ਪੈਰ ਟਕਾ ਦਿੱਤਾ
 ਕਹੀ ਆਣਕੇ ਦਿਣਾਂ ਦੀ ਹਾਰ ਪੱਈ ਕੈਦ ਆਪਨੂੰ ਆਪ ਕਰਾ ਦਿੱਤਾ
 ਬੰਦੇ ਅੰਦ੍ਰੇ ਲੋਭ ਦੇ ਵੱਸ ਹੋਕੇ ਰਸਦ ਬਸਦ ਅਸਬਾਬ ਪੁਰਾ ਦਿੱਤਾ
 ਜਹੜਾਬੀਜਿਆਬੀਜਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾਫਲਸਮੇ ਸਿਰ ਓਸਨੇ ਆ ਦਿੱਤਾ

ਸੂਬੇ ਨੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਆਖ ਘੱਲਣਾ ਕਿ ਮੈਂ ਬੋਝਿਆਂ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਾਂਗਾ ॥

ਮਾਖਘੱਲਿਆ ਸੂਬੇਨੇ ਪਾਸਬੰਦੇ ਆਇਆਮੈਂਦੀਦਾਰਹਾਂ ਕਰਨ ਸਾਈਂ
 ਆਯਾਬਣਨਮੁਰੀਦਮੈਂਤੁਸਾਂਦਾਹਾਂਤੁਸੀਂ ਬਲੀਵੱਡੇਤਾਰਨ ਤਰਨ ਸਾਈਂ
 ਲਿਖਘੱਲਿਆਸ਼ਾਹਦੇਵੱਲ ਦਿੱਲੀ ਕਰਾਮਾਤ ਨਾਲੇ ਸਿਫੂਵਰਨ ਸਾਈਂ

ਸੁਣੀ ਸ਼ਾਹਭੀਆਪਦੀਸਿਫਤਵੱਡੀਆਯਾਰਾਹੁੰਦਾ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਸ਼ਤਨ ਸਾਈਂ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹਦਾਹੁਕਮਉਡੀਕਦਾਮੈਂ ਕਾਸਦਕਦੋਂਔਦਾਵਾਂਗ ਹਰਨ ਸਾਈਂ
 ਲੈਕੇਪਟਾਜਾਗੀਰਦਾਸ਼ਾਹ ਪਾਸੋਂ ਹੀਰੇ ਮੋਤੀਆਂ ਨਕਦ ਸੂਰਨ ਸਾਈਂ
 ਹੁਣਬੋਝਿਆਂਦਿਨਾਨੂੰਪੀਰਜੀਮੈਂ ਵੇਖਨਆਵਾਂਗਾ ਆਪਦੇਚਰਨ ਸਾਈਂ
 ਮੈਂ ਪਟੇਨੂੰ ਪਿਆਉਡੀਕਦਾਹਾਂ ਲੋਕ ਭਰਮਕਰਮੂਲ ਨ ਡਰਨ ਸਾਈਂ
 ਨਹੀਂਦਗੇਦੀਬੰਦੇਪਛਾਨਕੀਤੀਤਾਂਹੀਏਦੁੱਖ ਪਿਆ ਪਿਛੋਂ ਜਰਨ ਸਾਈਂ
 ਧੋਪਾਖਾਗਿਆਸਾਧਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜਾਤਾਮੂਲ ਨਹੀਂਆਏਫੜਨਸਾਈਂ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਬੰਦਾਪਟੇਨੂੰਪਿਆ ਉਡੀਕਦਾ ਸੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਿਲ ਨੂੰਚੜ੍ਹੀ ਜਾਗੀਰ ਵਾਲੀ
 ਸੂਬਾਆਪਣੇ ਦਾ ਨੂੰ ਤੱਕਦਾਸੀ ਕਦੋਂ ਆਓਂਦੀ ਫੌਜ ਕੱਸਮੀਰ ਵਾਲੀ
 ਬਾਹਰੋ ਬਾਹਰ ਕੀਤੇਬੰਦੋਬਸਤਸਾਰੇ ਖੇਡਖੇਡ ਲਈ ਬਦਖਮੀਰ ਵਾਲੀ
 ਵੰਦੇ ਕੁੱਝ ਨ ਸੋਚਵਚਾਰਕੀਤੀਧੁਰੋਂਵੱਗ ਗਈਕਲਮ ਤਕਦੀਰ ਵਾਲੀ
 ਪਿਛੇ ਲੋਭਦੇ ਭੁਲ ਦਾਨਾਜਾਂਦੇ ਪੇਸ਼ ਚਲਦੀ ਨਹੀਂ ਤੱਦਬੀਰ ਵਾਲੀ
 ਮੱਛੀ ਮਾਸਦੇ ਵਿਸ਼ੇਦਾ ਲੋਭ ਕਰਕੇ ਕੁੰਡੀ ਖਾਲੀਦੀ ਮਾਹੀਗੀਰ ਵਾਲੀ
 ਹਰਨ ਆਓਂਦਾ ਰਾਗਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਸੱਟਖਾ ਮਰਦਾ ਤਿੱਖੇਤੀਰ ਵਾਲੀ
 ਆਸਕਭੌਰ ਭੁੱਖੇਦੋਵੇਂ ਵਾਸਨਾ ਦੇ ਗੱਲ ਯਾਦ ਕਰਖਾਂਰਾਂਝੇ ਹੀਰ ਵਾਲੀ
 ਰਾਤੀਂਖਾਚਕੋਰਅੰਗਿਆਰ ਲੈਂਦਾ ਸ਼ਕਲਦੇਖਕੇ ਮਾਹਿਮੁਨੀਰ ਵਾਲੀ
 ਉੱਤੇ ਸ਼ਮਾਂ ਦੇ ਸੜੇ ਪਤੰਗ ਆਕੇ ਰੱਖੇ ਸੁੱਧ ਨ ਮੂਲ ਸਰੀਰ ਵਾਲੀ
 ਕੈਦ ਲੋਭਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡਦੀ ਨਹੀਂ ਟੁੱਟ ਜਾਂਵਦੀਕੈਦ ਜੰਜੀਰ ਵਾਲੀ
 ਸੂਬਾਹੋਬੇਈਮਾਨ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਵੇਖੋ ਟਹਿਲਕਰੇ ਹੁਣ ਪੀਰ ਵਾਲੀ

ਆ ਜਾਣਾ ਕਸਮੀਰ ਦੀ ਫੌਜ ਨੇ ਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨੀ ਸੂਬੇ ਨੇ ਅੰਦਰ ਰਸਦ ਜਾਣੀ ॥

ਪਾਕੇਲੋਭਜਾਗੀਰਦਾ ਠੱਗ ਲਿਆ ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਸੂਬੇ ਵੱਡਾਫੰਦ ਕੀਤ
 ਫੌਜ ਆਗਈ ਜਦੋਂਕੱਸਮੀਰਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀਦੇ ਬੜਾ ਆਨੰਦ ਕੀਤ
 ਸੈਨਾ ਕਿਲ੍ਹੇਚੌਗਿਦਰ ਉਤਾਰ ਲਈ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਰ ਦੇ ਚੰਦ ਕੀਤਾ
 ਵਾਂਗ ਘਟਾਂ ਚੌਫੇਰਿਓਂ ਪਰ੍ਹੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਘੇਰ ਚੰਦ ਤਾਈਂ ਝੱਟ ਮੰਦ ਕੀਤਾ

ਰੋਜ਼ ਹਸਰ ਦੇ ਹੋਵੇਗਾ ਮੂੰਹ ਕਾਲਾ ਸੂਬੇ ਯਾਰ ਬਣਾਕੇ ਗੰਦ ਕੀਤਾ
ਦਿੱਤੇ ਮੋਰਚੇ ਲਾ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਅੰਟਾਰਸਦਪਾਣੀਬਾਹਰੋਂ ਬੰਦਕੀਤਾ

§ ਦੂਸਰ ਪਰਸੰਗ ਬਾਦ ਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜਾਂ ਦੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ॥

ਸਿੰਘ ਪਾਟਕੇ ਜਦੋਂ ਦੇ ਧੜੇਹੋਇਮੋਮਨ ਫਿਰਨ ਲੱਗੇ ਵਿਚ ਚਾਓ ਸੱਭੇ
ਬਾਦਸ਼ਾਹਨੇ ਚੁਗਕੇ ਖ਼ਾਨਜੰਗੀ ਕਹਿਆ ਵੱਲ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਜਾਓ ਸਭੇ
ਖ਼ਾਨਜੰਗਦਲੇਰਤੇਮੀਰਮੁਹੰਮਦਕਹਿਆਮੁਹੰਮਦਅੰਕਬਤੁਸੀਂ ਧਾਓ ਸੱਭੇ
ਨਜਬੁਲਦੌਲਾਜਲਾਲਦੀਨਨਾਲਟੋਰੇਪੱਕੀਕੀਤੀਬੰਦਾਫੜਲਿਆਓ ਸੱਭੇ
ਆਗੂਸਭਦਾਅਬਦੁਲ ਸਮੁੰਦ ਕੀਤਾਹੁਕਮ ਏਸ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਬਜਾਓ ਸਭੇ
ਦਿੱਤਾ ਲਿਖ ਪੰਜਾਬਦੇਹਾਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮਦਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਤੁਸੀਂ ਹੋਆਰੋ ਸਭੇ
ਮਾਰੋ ਫੜ ਕਾਫ਼ਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਦੀਨੀ ਭਰਾਓ ਸਭੇ

ਪੰਜਾਬ ਦਿਆਂ ਹਾਕਮਾਂ ਨੇ ਬਾਦ ਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜ ਦੀ ਮਦਦ ਵਾਸਤੇ ਆਉਣਾ ॥ ।

ਵੱਚ ਦੇ ਸੁਣਿਆਸਿੰਘਫਟ ਗਏਬੁਰੇਦਿਨਾ ਦਾ ਸਿੰਘਾਂਤੇਭਾਰਆਇਆ
ਤੰਜਾਂਆਈਆਂਬੰਦੇਦੇ ਪਕੜਨੇਨੂੰ ਲਸਕਰਬਾਦਸ਼ਾਹੀਹੋਜੱਰਾ ਰਆਇਆ
ਸਲਮਾਨਾਦੇ ਵਧਗਏਹੋਂਸਲੇਆ ਦੇਸਮੁੜਕੇ ਕੰਨਫੱਟਕਾਰ ਆਇਆ
ਡੰਕਦੇਸ ਵਿਚੋਂ ਆ ਆ ਮਿਲਨਲੱਗੇ ਜੋਸਮਜ਼ੁਬੀਵਿਚਉਭਾਰਆਇਆ
ਕਮਮੀਰਅਹਿਮੁਗੁਜਰਾਤਵਾਲਾ ਨੂਰਮੁਹੰਮਦਪੱਸਰੂਰੋਂਹੋਤਯਾਰਆਇਆ
ਰਾਦਤਮੰਦਖਾਂ ਹਾਕਮ ਇਮਨਾਬਾਦੀਮੁਹੰਮਦਕਾਇਮ ਵਟਾਲੀਆਸਾਤ ਆਇਆ
ਬੂ ਪੁਰ ਪੱਟੀ ਤੋਂ ਹਾਫ਼ੀਦ ਅਲੀਚੜ੍ਹ ਸੱਯਦਾਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਆਇਆ
ਜਦਾਰ ਸੁਹਰਾਬਖਾਂ ਕਲਾਨੌਰੋਉਠਅਗੋਂਵਾਲੀ ਗੁੱਸਾਧਾਰ ਆਇਆ
ਮਾਰਫ ਬੇਗਲਾਹੌਰੀਆਨਾਇਬਚੜ੍ਹਿਆਫੌਜਲੈਕੇਕਈਹਜ਼ਾਰ ਆਇਆ
ਨਚੜ੍ਹੇਜਾਲੰਧਰੋਂ ਮਾਰਧੌਂਸਾ ਮੁਲਕ ਹੋ ਕੱਠਾ ਹਦੋ ਬਾਹਰ ਆਇਆ
ਠੀਹੋਕੇਚੜ੍ਹਪਈਮੁਸਲਮਾਨੀਉੱਡੀ ਧੂੜਅਸਮਾਨ ਗੁਬਾਰ ਆਇਆ
ਠੇ ਹੋਕੇਖ਼ਾਨ ਅਮੀਰ ਚੱਲੇ ਦਲ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਬੇ ਸੁਮਾਰ ਆਇਆ
ਣੀਬੰਦੇਨੇ ਖ਼ਬਰ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਲਹੂ ਸੂਰਮੇਦਾਜੋਸ ਮਾਰ ਆਇਆ

ਇਹ ਪਰਸੰਗ ਪਹਿਲੇ ਪਰਸੰਗ ਨਾਲੋਂ ਵੱਜਨ ਦਾਰ ਤੇ ਫੱਬਦਾ ਹੈ ਪਰ ਆਮ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ
ਜੀ ॥

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਕੋਟ ਮਿਰਜ਼ਾ ਜਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਇੱਕ ਕੱਚਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਤਯਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਨਾ ॥

ਕਲਾ ਨੌਰ ਵਟਾਲੇ ਦੇ ਵਿਚ ਵਸੇ ਮਿਰਜ਼ਾ ਜਾਨ ਦਾ ਕੋਟ ਪਛਾਨ ਭਾਈ ਜਗਾ, ਰੋਕ ਲਈ ਬੰਦੇ ਪਾਸ ਓਹਦੇ ਜੰਗ ਵਾਸਤੇ ਚੰਗਾ ਮੈਦਾਨ ਭਾਈ ਪਾਂਠੀ ਪਾਂਠੇ ਦੀ ਸੀ ਪਾਸ ਮੌਜ ਚੰਗੀ ਓਟ ਛੰਭਦੀ ਲਈ ਸੀ ਠਾਨ ਭਾਈ ਬੰਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਫੌਜ ਅਪਨੀ ਨੂੰ ਵੈਰੀ ਚੜ੍ਹ ਆਏ ਮੁਸਲਮਾਨ ਭਾਈ ਕਿਲ੍ਹਾ ਕੱਚਾ ਤਯਾਰ ਕਰ ਲੈਂ ਝਬਦੇ ਰਖੇ ਜਿਸਦੇ ਵਿੱਚ ਸਾਮਾਨ ਭਾਈ ਸਿੰਘ ਲੱਗ ਪਏ ਮਾਰੇ ਮਾਰ ਕਰਕੇ ਕੋਟ ਕੱਢਣੇ ਲਾ ਤਰਾਨ ਭਾਈ ਅਜੇ ਕੋਟ ਖਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਧੂੜਾਂ ਚੜ੍ਹ ਪਈਆਂ ਅਸਮਾਨ ਭਾਈ ਨੇੜੇ ਆਣ ਢੁੱਕੇ ਵੈਰੀ ਸੁਣ ਲਏ ਸਭੇ ਸਿੰਘ ਹੋਖੜੇ ਹੈਰਾਨ ਭਾਈ ਆਖਰ ਚੜ੍ਹ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਵੱਲ ਗਏ ਵਿਚੋਂ ਛੱਡ ਗਏ ਓਹ ਮਕਾਨ ਭਾਈ ਬੰਦਾ ਬੈਠ ਗਿਆ ਕਿਲ੍ਹਾ ਕਾਇਮ ਕਰਕੇ ਕਰਮ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਪਿੰਜਰੇ ਪਾਨ ਭਾਈ ਬੰਦੇ ਬਸਤ ਕਾਹਲੀ ਵਿੱਚ ਹੋਯਾਨ ਪਾਸ਼ਾ ਆਨ ਨਸੀਬ ਉਲਟਾਨ ਭਾਈ ਦਾਨਾ ਘਾਸ ਨ ਕੁਝ ਭੀ ਜਮਾ, ਹੈ ਸੀ ਕਰੇ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਗੁਜਰਾਨ ਭਾਈ ਸੁਣੇ ਅਗਲਾ ਹਾਲ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਜਿਓਂ ਦੁਖ ਉਠਾਨ ਭਾਈ

ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਤੁਤਕਾਂ ਦੀ ਬਈਮਾਨੀ ਵੇਖਕੇ ਬਾਜ ਸਿੰਘ ਅਗੇ ਫਰਯਾਦ ਕਰਨੀ ॥

ਜਦੋਂ ਬੰਦ ਹੋਈ ਬਾਹਰੇ ਰਸਦ ਜਾਣੀ ਸਿੰਘ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਘਬਰਾਨ ਲਾਂ ਸੂਬੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਵੱਡਾ ਦਗਾ ਕੀਤਾ ਆਪੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੈਠ ਸੁਨਾਨ ਲਾਂ ਬਾਜ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋ ਗਏ ਕੱਠੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਜਾਕੇ ਰੌਲਾ ਪਾਨ ਲਾਂ ਕਿਓਂ ਗਈ ਸਰਦਾਰ ਜੀਮੱਤ ਮਾਰੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜੜ੍ਹ ਪੁਟਾਨ ਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਤੁਰਕ ਦੇ ਧੋਪਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਰ ਬਣਕੇ ਦਗਾ ਕਮਾਨ ਲਾਂ ਰਸਦ ਬੰਦ ਕੀਤੀ ਕਿਲ੍ਹਾ ਘੇਰ ਲਿਆ ਹੁਣ ਵੇਖ ਲੈਂ ਪੀਰ ਬਨਾਨ ਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਟਾ ਜਾਗੀਰ ਉਡੀਕਦੇ ਹੋ ਓਹ ਭੀ ਸੱਦਕੇ ਫੌਜ ਲਯਾਨ ਲਾਂ ਹੁਣ ਝਬਹੀ ਮਿਲਣ ਗੇ ਨਜ਼ਰ ਲੈਕੇ ਤੋਪਾਂ ਮੌਰਚੀਂ ਰੱਖਕੇ ਡਾਹਨ ਲਾਂ ਦਿਹੋ ਆਗਿਆ ਸਾਮੁਣੇ ਲੜਮਰੀਏ ਸਾਨੂੰ ਕਿਓਂ ਨਾ ਹੱਕ ਮਰਵਾਨ ਲਾਂ ਇਹ ਪਾਸ ਬਾਬੇ ਜਾਕੇ ਅਰਜ਼ ਕਰੋ ਕਿਉਂ ਆਪਣਾ ਆਪ

ਮੋਇਆਂਦੇਵਣੀ ਹੈ ਜਾਗੀਰ ਸਾਨੂੰ ਮਿੱਠੇ ਬਣਕੇ ਦਾ ਓਹ ਲਾਨ ਲੱਗੇ
ਵੈਰੀਜਾਨਦੇਹੋ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘ ਆਣ ਚਹੁ ਪਾਸੀਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਲੱਗੇ

ਬਾਜ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਲੇਰੀ ਦੇਣੀ ਫੌਜ ਨੂੰ ॥

ਬਾਬਾਹੋਣਨਦੇਵੇਗਾ ਵਾਲਵਿੰਗਾ ਰੱਖੋ ਵਿਚ ਦਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਧੀਰ ਭਾਈ
ਓਹਕਿਸੇਥੋਂ ਖਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਠੱਗੀ ਹੈ ਬਲੀ ਵੱਡਾ ਵਲੀ ਧੀਰ ਭਾਈ
ਬਾਬਾ ਸਭ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਜਾਣਦਾ ਏ ਕੋਈ ਲੱਖ ਕਰੇ ਤੱਦਬੀਰ ਭਾਈ
ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਤੇ ਹੋਵੇ ਗਾ ਚੁਪ ਕੀਤਾ ਵੇਖੋ ਉੱਘੜੇ ਕੀ ਅਖੀਰ ਭਾਈ
ਸਾਡੇ ਜਹੀਭੀਓਸਨੂੰ ਬੁਧਨਾਹੀਂ ਸੋਚੋ ਹੋਏ ਕਿਉਂ ਤੁਸੀਂ ਅਧੀਰ ਭਾਈ
ਓਹਚਾਹੇਫਕੀਰਨੂੰ ਸ਼ਾਹਕਰਦੇ ਉਹਦੀਨਜ਼ਰਦੇ ਵਿੱਚ ਅੱਕਸੀਰ ਭਾਈ
ਕਿਹੜਾ ਹੈ ਦਲੇਰ ਜਾ ਤੁਸਾਂਵਿਚੋਂ ਓਹਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਕਰੇਤੱਕਰੀਰ ਭਾਈ
ਜਾਣੀਜਾਣਓਹ ਸਭ ਕੁਝਜਾਣਦਾਏ ਕਰਾਮਾਤਦਾਧਣੀ ਗੰਭੀਰ ਭਾਈ
ਅਸੀਂਕੁਝ ਭੀ ਆਖ ਨ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ ਤਾਰੇ ਚਾਹੇ ਚਾਹੇ ਡੋਬੇ ਨੀਰ ਭਾਈ
ਮਾਰੀ ਸੱਭਦੀਮੱਤ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘ ਏਸੇਤਰਾਂਸੀਲਿਖੀਤੱਕਦੀਰ ਭਾਈ

ਬੰਦਈਆਂ ਨੇ ਰਸਦ ਲੈਣ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਨਾ ਤੇ ਜੰਗ ਹੋਨਾ ਸੂਬੇ ਦੀ ਫੌਜ ਨਾਲ ॥

ਸੂਬੇਦਗਾ ਕੀਤਾ ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਵੱਡਾ ਬੇਈਮਾਨ ਨੇ ਰੋੜ੍ਹ ਈਮਾਨ ਦਿੱਤੇ
ਬਾਹਰੋਂਕੋਈਭੀਚੀਜਨਐਣਦੇਂਦਾ ਪਹਿਰੇ ਕਰਖੜੇ ਨਿਗਾਹਬਾਨ ਦਿੱਤੇ
ਯਾਰੋ ਖਾਂਦਿਆਂ ਖੂਹ ਨਖੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਸਿੰਘਾਂ ਸਭ ਮੁਕਾ ਸਾਮਾਨ ਦਿੱਤੇ
ਦਾਣਾ ਘਾ ਤੇ ਮੁੱਕ ਖੁਰਾਕ ਗਈ ਖਾਲੀ ਭਰੇ ਕਰ ਸਭ ਦਾਲਾਨ ਦਿੱਤੇ
ਰਸਦ ਲੈਣਨੂੰਨਿੱਕਲੇ ਤੰਗ ਹੋਕੇ ਕਰ ਖਚਰ ਪੈ ਤੁਰਕ ਨੇਜਾਨ ਦਿੱਤੇ
ਗਏ ਨਿਕਲ ਬੰਦਈਜਾਂਦੂਰਕਿਲਿਉਂ ਪਿੱਛੋਂਚਾੜ੍ਹਅਸਵਾਰਪਠਾਨ ਦਿੱਤੇ
ਘੇਰਾਪਾਲਿਆਚਾਰਚੁਫੇਰ ਜਾਕੇ ਗੋਲੀ ਤੀਰ ਦੇ ਚਾੜ੍ਹ ਤੂਫਾਨ ਦਿੱਤੇ
ਅੱਗੋਂਸਿੰਘ ਭੀ ਤੋੜਕੇ ਲੜੇ ਜਾਨਾ ਘਾਣਮਾਰਕੇ ਲਾਹ ਜਵਾਨ ਦਿੱਤੇ
ਕੁਝ ਸਤੇ ਭੁੱਖੇਂ ਦੂਜਾ ਗਏ ਘੇਰੇ ਸਿੰਘਾਂ ਲਾਹ ਸਥਾਰ ਮੈਦਾਨ ਦਿੱਤੇ
ਨਾਲਬਹੁਤਿਆਂ ਪੇਸ਼ਕੀਥੋੜ੍ਹਿਆਂਦੀ ਕਰ ਫੇਰ ਭੀ ਮੁਗਲਹੈਰਾਨ ਦਿੱਤੇ
ਇੱਕ ਮੋਇਆ ਮਾਰ ਦਸਾਂ ਦਸਾਂ ਸਿਰ ਧਰਮਤੇ ਹੋ ਕੁਰਬਾਨ ਦਿੱਤੇ

ਗੀਦੀਬਣੇ ਨ ਮੂਲ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਮੱਥੇਸਾਮੁਣੇ ਲੜ ਪਰਾਨ ਦਿੱਤੇ

ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਡੋਰ ਨੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਉੱਤੇ ਧਾਵਾ ਕਰਨਾ ॥

ਪੰਜ ਸੈ ਜਵਾਨ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਇਆ ਰਸਦ ਲੈਣ ਗਿਆ ਲਾਕੇ ਤਾਨ ਵੱਡਾ
 ਮੋਏ ਤੁਰਕਭੀ ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ ਓਥੇ ਚਲੀ ਤੇਗ ਹੋਇਆ ਘਮਸਾਨਵੱਡਾ
 ਏਸ ਗੱਲ ਦੀ ਬਦੇਨੂੰ ਖਬ ਹੋਈ ਲੱਗਾ ਮਨਦੇ ਵਿਚ ਪਛਤਾਨ ਵੱਡਾ
 ਪਤਾਆਣਲੱਗਾਤੁਰਕਦਗਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੁਟਕੇਹਾਲ ਹੈਰਾਨ ਵੱਡਾ
 ਘੇਰਬਾਹਰ ਜਵਾਨ ਜਾਂਮਾਰਲਏਸੂਬਾ ਲੱਗਾ ਏ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਨ ਵੱਡਾ
 ਮਾੜੇਸਿੰਘਸਾਰੇਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚਰਹਿਗਏ ਲੜਮਰਗਿਆ ਜੱਥਾਜਵਾਨ ਵੱਡਾ
 ਏਹ ਸੋਚਕੇ ਤੁਰਕ ਦਲੇਰ ਹੋਗਏ ਪਏ ਕਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਤੂਫਾਨ ਵੱਡਾ
 ਲਾਕੇਪੌੜੀਆਂ ਝੱਟ ਜਾ ਚੜ੍ਹੇ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਸਾਮੁਣਾ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਆਨ ਵੱਡਾ
 ਥੱਲੇ ਲਾਹ ਮੁਨਾਰਿਆਂ ਵਾਂਗ ਸੁੱਟੇ ਲੱਗੇ ਸਤ ਕੇ ਯੁੱਧ ਮਚਾਨ ਵੱਡਾ
 ਲਾਹਸੁੱਟੀਆਂ ਮੁੰਡੀਆਂ ਚੜ੍ਹਦਿਆਂਈ ਜਿਵੇਂ ਛਾਂਗਦਾਰੁੱਖ ਤੁਖਾਨ ਵੱਡਾ
 ਕਿਲ੍ਹੇਗਿਰਦ ਲੱਗੇਫੇਰ ਮੁਰਦਿਆਂਦੇ ਲਾਹਸੁੱਟਿਆਸਿੰਘਾਂਨੇ ਘਾਨ ਵੱਡਾ
 ਵੜਨ ਇਕ ਨ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਥੱਕੇ ਲਾਕੇ ਤੁਰਕ ਤਰਾਨ ਵੱਡਾ
 ਬੰਦੇ ਤੀਰ ਤਿੱਖੇ ਛੱਡੇ ਵਾਂਗ ਸੱਪਾਂ ਕਰੇ ਮਾਰ ਚੁਤਰਫ ਬਲਵਾਨ ਵੱਡਾ
 ਓਥੇ ਮਾਰਦਾ ਤੱਕ ਕੇ ਨਾਲ ਗੁੱਸੇ ਜਿੱਥੇ ਖੜਾ ਹੋਵੇ ਕੋਈ ਖਾਨ ਵੱਡਾ
 ਮਾਰ ਖਾਕੇ ਹਟ ਗਏ ਤੁਰਕ ਪਿੱਛੇ ਵਿਚ ਮੁਫਤ ਕਰਾ ਨੁਕਸਾਨ ਵੱਡਾ
 ਮਤਾ ਨਾਲ ਮੁਸਾਹਿਬਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਸੂਬਾ ਲਾਕੇ ਖਾਸ ਦੀਵਾਨ ਵੱਡਾ
 ਲੱਗੇਗੀਟੀਆਂਬੈਠਕੇ ਗਿਣਨਸੱਭੇ ਆਪੋਆਪਣਾ ਕਿਆਸਦੁੜਾਨ ਵੱਡਾ
 ਇਹਦੇ ਨਾਲ ਨ ਲੜ ਬਸਰਜਾਣਾ ਬੰਦਾ ਪੀਰ ਵਲੀ ਕਲਾਵਾਨ ਵੱਡਾ
 ਘੇਰਾ ਪਾਕੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਘੇਰ ਰੱਖੇ, ਖਬਰਦਾਰ ਹੋ ਕਰ ਧਿਆਨ ਵੱਡਾ
 ਜਾਣ ਦਿਹੋ ਨ ਬਾਹਰ ਥੀਂ ਇਕ ਦਾਣਾ ਮੁੱਕਅੰਦੋਂਜਾਏ ਸਾਮਾਨ ਵੱਡਾ
 ਮਰ ਜਾਨਗੇ ਅੰਦੇ ਸਭ ਭੁੱਖੇ ਦੁਖ ਭੁੱਖ ਦਾ ਸਭ ਥੀਂ ਜਾਨ ਵੱਡਾ
 ਜਿਹੜੇਰਹਿਨਗੇ ਲਾਂਗੇਫੜ ਸੰਖੇ ਹੋਇਆ ਵੱਬਸਾਡਾ ਮਿਹਰਬਾਨ ਵੱਡਾ
 ਪਿੱਛੇ ਹੱਟ ਮੁਹਾਸਰਾ ਕਰ ਬੈਠਾ ਭੈੜੀ ਨੀਤ ਸੂਬਾ ਬਈਪਾ

ਮੁੱਕਾਸਿੰਘਾਦਾਖਰਚ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਲੱਗੇ ਭੁੱਖ ਦਾ ਦੁਖ ਉਠਾਨ ਵੱਡਾ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਫੌਜ ਨੇ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਲਾਚਾਰ ਹੋਣਾ ॥

ਦਾਣਾਪਾਣੀਗਿਆਮੁੱਕਕਿਲ੍ਹੇਵਿਚੋਂ ਪਿਆਆਣਬੰਦਈਆਂਨੂੰ ਦੁੱਖ ਯਾਰੋ
ਲੱਭੇ ਖਾਣਨੂੰ ਕੋਈ ਨ ਚੀਜ਼ ਅੱਖੀਂ ਡਾਢੇ ਤੰਗ ਹੋਏ ਨਾਲ ਭੁੱਖ ਯਾਰੋ
ਭੈੜੇ ਹਾਲ ਦੇ ਕੁੱਝਕੁ ਦਿਨ ਕੱਢੇ ਫੇਰ ਉੱਠੀਆਂ ਆਂਦਾਂ ਯੁੱਖ ਯਾਰੋ
ਰਹੇ ਸੋਚ ਨ ਜਾਂਵਦੀ ਪੇਸ਼ ਕੋਈ ਛਿੱਲ ਖਾ ਲਏ ਸਾਰੇ ਰੁੱਖ ਯਾਰੋ
ਜਿਹੜੇ ਮਰਨ ਹਾਥੀ ਘੋੜੇ ਉਠ ਭੁੱਖੇ ਭਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਕੇ ਕੁੱਖ ਯਾਰੋ
ਦਿਨ ਕੱਟਦੇ ਖਾਕੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪਏ ਦੁੱਖ ਹੋਏ ਦੂਰ ਸੁੱਖ ਯਾਰੋ
ਮਾਰੇ ਭੁੱਖਦੇ ਸੁੱਕ ਸਰੀਰ ਗਏ ਵਾਂਗ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਹੋਏ ਮੁੱਖ ਯਾਰੋ
ਆਈਆਂਹੱਡੀਆਂਨਿਕਲਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਜਿਵੇਂਕਾਠਦੇ ਘੜੇਮਾਨੁਖਯਾਰੋ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਬੁਰੀ ਮੌਤ ਥੋਂ ਭੁੱਖ ਹੈ ਏੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਏਸ ਏੰਦਈ ਲਾਚਾਰ ਬੇਲੀ
ਮਰ ਸੈਂਕੜੇ ਭੁੱਖ ਦੇ ਦੁੱਖ ਗਏ ਜਾਨਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੁੱਖ ਸਹਾਰ ਬੇਲੀ
ਜਿਹੜੇਜੀਉਂਦੇਤੁੱਲਹੋਏਮੁਰਦਿਆਂਦੇ ਗਏ ਟੁੱਟ ਸਾਰੇ ਬਲਕਾਰ ਬੇਲੀ
ਮਾਸਾ ਮਾਸ ਨ ਰਿਹਾ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਫੂਨ ਰਿਹਾ ਨ ਰੱਤੀਆਂਚਾਰ ਬੇਲੀ
ਰੁੱਖ ਆਂਵਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਡਰ ਦੂਰੋਂ ਹੋਏ ਜੀਉਂਦੇ ਵਾਂਗ ਮੁਰਦਾਰ ਬੇਲੀ
ਸੈਵੇਂ ਖੜਕਦੇ ਪਿੰਜਰੇ ਪਏਖਾਲੀ ਕਿਤੇ ਟੂਹਕਦੀ ਜਿੰਦ ਵਚਾਰ ਬੇਲੀ
ਜੀਉਂਦੇਮੋਇਆਂਨੂੰਖਾਗੁਜ਼ਰਾਨਕਰਦੇ ਦਿਤੇਭੁੱਖਿਆਂਧਰਮ ਵਸਾਰ ਬੇਲੀ
ਕਿਲ੍ਹੇਵਿਚਜਿਹੜਾ ਮਰ ਜਾਏ ਭੁੱਖਾ ਵੰਡ ਯਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਾਂਵਦੇ ਯਾਰ ਬੇਲੀ
ਬੁਰਾ ਭੁੱਖ ਦਾ ਦੁੱਖ ਜਹਾਨ ਉੱਤੇ ਸੱਭੋ ਜਾਣਦੇ ਨੇ ਨਰ ਨਾਰ ਬੇਲੀ
ਵਚਚਾਲੀਏਂਸਾਲਜਦਕਾਲਪਿਆ ਹੋਏਲੋਕਸਨਬਹੁਤਦੁਖਯਾਰਬੇਲੀ
ਵਾਂਪੁੱਤਾਂਨੂੰਮਾਰਕੇ ਖਾਗਈਆਂ ਵਰਤ ਗਿਆਸੀ ਕਹਿਰ ਕਹਾਰਬੇਲੀ
ਧਰਮਛੱਡਦਿਤੇਹਿੰਦੂਬਾਹਮਣਾਂਸਨ ਕੀਤੇਕਈਆਂਮੁਰਦਾਰਅਹਾਰਬੇਲੀ
ਹਿੰਦੂ ਚੂੜੀਆਂ ਥੋਂ ਖੋਹਕੇ ਖਾਗਏ ਜਾਨਾਂ ਵਾਸਤੇ ਧਰਮ ਵਸਾਰ ਬੇਲੀ
ਰਿਖੀਕੱਤਿਆਂਦੇ ਤਾਈਂ ਖਾਣਦੌੜੇ ਰਹੀ ਧਰਮਦੀ ਮੂਲ ਨ ਸਾਰ ਬੇਲੀ

ਏਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸ਼ੰਕ ਨ ਮੂਲ ਕਰਨੀ ਭੁੱਖ ਸਭਤੋਂ ਬੁਰੀ ਬੁਰਿਆਰ ਬੇਲੀ
 ਗੱਲ ਵਿਸਵਾਮਿਤ੍ਰ ਦੀ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਏਸ ਭਰਮ ਨੂੰ ਦੇਵਨਾ ਟਾਰ ਬੇਲੀ
 ਅੱਗੇ ਭੁੱਖ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਨ ਮੂਲ ਜਾਵੇ ਫੌਜ ਰੋ ਰੋ ਕਟੇ ਪੁਕਾਰ ਬੇਲੀ
 ਬਣੀਆਂ ਟਬੰਦਈਆਂ ਦੇ ਭਾਐਂਖੀ ਭਾਣਾ ਵਰਤਿਆ ਸਿਰ ਕਰਤਾਰ ਬੇਲੀ
 ਮੂੰਹ ਪਾਉਣ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨ ਮੂਲ ਲੱਭੇ ਹੋਏ ਮਰਨ ਨੂੰ ਸਭ ਤਯਾਰ ਬੇਲੀ
 ਰੋਟੀ ਵਾਂਗ ਦਿੱਸੇ ਚੰਦ ਦੂਰ ਉਹਭੀ ਆਵੇ ਹਥ ਨ ਰਹੇ ਪਸਾਰ ਬੇਲੀ
 ਹਾਲ ਭੁੱਖਦਾ ਲਿਖਯਾ ਜਾਵਦਾ ਨਹੀਂ ਖੂਨ ਖਾਵਦਾ ਦਿਲੋਂ ਉਛਾਰ ਬੇਲੀ
 ਕਲਮ ਕੰਬਦੀ ਲਿਖ ਨ ਸੱਕਦੀਏ ਜੇੜੀ ਹੋਈ ਆ ਭੁੱਖਦੀ ਮਾਰ ਬੇਲੀ
 ਏਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਜੱਗ ਸਾਰਾ ਕੀਤੇ ਭੁੱਖ ਨੇ ਲੋਕ ਖਵਾਰ ਬੇਲੀ
 ਬੰਦੇ ਪਾਸ ਹੋਤੰਗ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜਾ ਕਰਨ ਪੁਕਾਰ ਸਰਦਾਰ ਬੇਲੀ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਪਾਸ ਫੌਜ ਨੇ ਭੁੱਖ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਕਰਨੀ ॥

ਫੌਜ ਭੁੱਖਦੇ ਨਾਲ ਲਾਚਾਰ ਹੋਈ ਡਾਢੇ ਫਸੇ ਆ ਵਿਚ ਕੁਫੰਗ ਬਾਬਾ
 ਬਹੁਤੇ ਮਰ ਗਏ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸੁੱਕੇ ਮਾਸ ਤੇ ਰਹੇ ਕੁਫੰਗ ਬਾਬਾ
 ਜਾਕੇ ਪਾਸ ਬੰਦੇ ਸਾਰੇ ਰੋਣ ਲੱਗੇ ਅਸੀਂ ਭੁੱਖ ਕੀਤੇ ਬੁਰੇ ਤੰਗ ਬਾਬਾ
 ਹੁਣ ਕੁਝ ਭੀ ਖਾਨ ਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਨਹੀਂ ਕਈ ਭੁੱਖਿਆਂ ਬੀਤ ਗਏ ਡੰਗ ਬਾਬਾ
 ਪਿੰਜਰ ਰਹੇ ਖਾਲੀ ਮਾਸ ਸੁੱਕ ਗਏ ਉੱਡੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਦੇ ਉੱਤੋਂ ਰੰਗ ਬਾਬਾ
 ਮਾਰੇ ਭੁੱਖਦੇ ਉੱਠਿਆ ਜਾਵਦਾ ਨਹੀਂ ਗਈ ਭੱਜ ਜਵਾਨੀ ਦੀਟੰਗ ਬਾਬਾ
 ਸਾਨੂੰ ਖਾਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮੰਗਾ ਦੇਹ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਤੂੰ ਪਾਲ ਇਹ ਅੰਗ ਬਾਬਾ
 ਕਿੱਥੇ ਗਏ ਓਹ ਬੀਰ ਤੇ ਸ਼ਕਤ ਤੇਰੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠ ਗਿਓਂ ਝੱਟ ਨੰਗ ਬਾਬਾ
 ਅੰਦ੍ਰ ਪਾਕੇ ਮਾਰ ਨ ਅਸਾਂ ਤਾਈਂ ਦੇਹ ਆਗਿਆ ਹੁਣ ਨਸੰਗ ਬਾਬਾ
 ਅੰਤ ਅਸੀਂ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਲੈ ਮਰੀਏ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਕਰ ਜੰਗ ਬਾਬਾ
 ਏਸ ਭੁੱਖ ਨਾਲੋਂ ਸਾਨੂੰ ਮੌਤ ਚੰਗੀ ਦਿਹ ਆਗਿਆ ਰਹੇ ਹਾਂ ਮੰਗ ਬਾਬਾ
 ਮਾਰ ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮਰ ਜਾਈਏ ਵਿਓਂ ਮੁਕ ਜਾਏ ਸਾਰੀ ਕੰਗ ਬਾਬਾ
 ਭੀੜ ਬਣੇਂਗੀ ਤੇ ਆਪ ਉੱਡ ਜਾਸੈਂ ਫਸੇ ਰਹਾਂਗੇ ਅਸੀਂ ਕੁਫੰਗ ਬਾਬਾ
 ਤੈਨੂੰ ਹੋ ਕੀ ਗਿਆ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਤੇਰੇ ਵਲੋਂ ਦੰਗ ਬਾਬਾ

ਜਵਾਬ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦਾ ਫੌਜ ਨਾਲ ॥

ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਸਭੇ ਓਹਦੇ ਹੁਕਮ ਅੰਦ੍ਰ ਦੱਸ ਮਾਰਨੇ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਾਹੀਂ
 ਭਾਣਾ ਮੰਨਣਾ ਕਰਕੇ ਦਿਲੋਂ ਮਿੱਠਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਰਨੀ ਅੱਗੋਂ ਨਾਂਹ ਨਾਹੀਂ
 ਮੈਨੂੰ ਕਸਮ ਮੈਂ ਰਹਾਂਗਾ ਨਾਲ ਤੁਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਦੇ ਛੱਡਕੇ ਜਾਂ ਨਾਹੀਂ
 ਮੈਨੂੰ ਵਿੱਚ ਦੁਗਾਹ ਨਾ ਮਿਲੇ ਢੋਈ ਨਾਲ ਤੁਸਾਂ ਜੇ ਅੰਗ ਨਭਾਂ ਨਾਹੀਂ
 ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਰਹੋ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਖੇ ਭੋਰਾ ਅੰਨ ਦਾ ਮੈਂ ਭੀ ਖਾਂ ਨਾਹੀਂ
 ਜਹੀ ਬਣੇਗੀ ਕੱਟਾਂਗਾ ਨਾਲ ਤੁਸਾਂ ਐਖੀ ਬਣੀਨੂੰ ਪੈਰਖਸਕਾਂ ਨਾਹੀਂ
 ਅੰਤ ਸਭ ਦੇ ਸਿਰਤੇ ਕਾਲਕੂਕੇ ਰਹਿਨਾ ਜੱਗ ਤੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਾਂ ਨਾਹੀਂ
 ਜੋ ਜੰਮਿਆਂ ਮਰੇਗਾ ਅੰਤ ਭਾਈ ਰਹਿਨਾ ਪਾਂਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਰਾਂ ਨਾਹੀਂ
 ਕੌਣ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੌੜਸਕੇ ਵੱਗੀ ਧੁਰੋਂ ਤਕਦੀਰਮਟਾਂ ਨਾਹੀਂ
 ਕਾਲਸਭ ਥੋਂ ਬਲੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਖਹਿੜਾ ਛੱਡਦਾ ਨਾਲ ਉਹ ਦਾਂ ਨਾਹੀਂ

ਸੂਬੇ ਨੇ ਝੰਡਾ ਖੜਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਜੋ ਸਿੱਖ ਹੱਥਯਾਰ ਰੱਖ ਦੇਵੇ ਓਹ ਜਾਨ ਲੈਕੇ ਚਲਾ ਜਾਵੇ ॥

ਦੋਰੀ ਟੱਪ ਦੀਵਾਰ ਨੂੰ ਜਾਲ ਲੱਗੇ ਜਦੋਂ ਪਾਸਰਿਹਾ ਨਾਹੀਂ ਖਾਵਨੇ ਨੂੰ
 ਕਈ ਨਾਲ ਅਜ਼ਾਬ ਦੇ ਮਰ ਗਏ ਜਿਹੜੇ ਰਹੇ ਸਮੁੱਥ ਨ ਜਾਵਨੇ ਨੂੰ
 ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਸੀ ਕੁਝ ਹਿੰਮਤ ਓਹ ਲੱਗ ਪਏ ਪੈਰ ਖਸਕਾਵਨੇ ਨੂੰ
 ਮੈਂ ਦਾ ਲੱਗੇ ਤਦੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੇ ਹੀਲਾ ਕਰਕੇ ਜਿੰਦ ਬਚਾਵਨੇ ਨੂੰ
 ਖ਼ਾਹਰ ਸੂਬੇ ਨੇ ਭੀ ਝੰਡਾ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਤਾਈਂ ਲਾਵਨੇ ਨੂੰ
 ਗਰਦ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾ ਦਿੱਤਾ ਸੂਬੇ ਵੈਰੀਆਂ ਤਾਈਂ ਫਸਾਵਨੇ ਨੂੰ
 ਜਹੜਾ ਆਣਕੇ ਰੱਖ ਹੱਥਯਾਰ ਦੇਵੇ ਕਰੇ ਅਰਜ਼ ਕਸੂਰ ਬਖਸ਼ਾਵਨੇ ਨੂੰ
 ਤੋਹ ਜਾਨ ਤਾਈਂ ਲੈਕੇ ਚਲਾ ਜਾਵੇ ਕੋਈ ਪਏਗਾ ਨਹੀਂ ਅਟਕਾਵਨੇ ਨੂੰ
 ਝਸੁਟਦਿਆਂ ਸਾਰਹੀ ਨਿਕਲ ਵੱਗੇ ਸਿਰੋਂ ਦੂਰ ਕਰਦੁੱਖ ਉਠਾਵਨੇ ਨੂੰ
 ਬੇਜਦੋਂ ਡਿੱਠਾ ਨਿਕਲ ਨਲੱਗ ਪਏ ਦਿੱਤਾ ਹੁਕਮ ਫੜਕੈਦ ਕਰਾਵਨੇ ਨੂੰ
 ਜੋ ਜ਼ੋਰ ਆਵੇ ਜਾਵੇ ਦੇ ਕੈਦ ਕਰਦੇ ਲੱਗੇ ਦਾ ਲਾ ਅਲਖ ਮੁਕਾਵਨੇ ਨੂੰ
 ਮਾਨ ਸੂਬੇ ਕੌਲ ਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਫੜ ਲੱਗ ਪਏ ਕਤਲਾਵਨੇ ਨੂੰ
 ਜਿੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਈ ਲਾਇਆ ਤੁਰਕਨੇ ਦਾ ਮਰਵਾਵਨੇ ਨੂੰ

ਬੈਠ ਗਏ ਕਰਸਬਰਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਬਾਕੀ ਵਖਤ ਦੇਦਿਲੰਘਾਵਨੇ ਨੂੰ
ਸੂਬੇ ਨੇ ਦੁਜੀਵਾਰ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵੱਚ ਲਿਖਕੇ ਘੱਲਨਾ ।

ਸੂਬੇ ਘੱਲਿਆ ਲਿਖਕੇਕਿਲ੍ਹੇਅੰਦ੍ਰ ਸਿਰ ਤੁਸਾਂ ਦੇਕਰਾਂਅਹਿਸਾਨ ਸਿੱਖੇ
ਮੇਰੀਗੱਲਤੇਤੁਸੀਂਪ੍ਰਤੀਤਕਰਿਓ ਲਿਖਾਂ ਝੂਠ ਨ ਕਸਮ ਕੁਰਾਨ ਸਿੱਖੇ
ਰਾਹਛੱਡਦੇਵਾਂ ਕਿਲ੍ਹਾ ਕਰਖਾਲੀ ਤੁਸੀਂ ਨਿਕਲ ਜਾਵੋ ਲੈਕੇ ਜਾਨ ਸਿੱਖੇ
ਕੀਤਾਭੁੱਖਤੁਸਾਡੜਾਹਾਲ ਬੁਰਾ ਲੱਗੇ ਮੁਫਤ ਕਿਉਂਜਾਨਗਵਾਨ ਸਿੱਖੇ
ਬੰਦਾਫੜਅਸਾਂ ਦਿਲੀ ਲੈ ਜਾਣਾ ਕੀਤੇ ਸ਼ਾਹਦੇ ਜਿਸ ਨੁਕਸਾਨ ਸਿੱਖੇ
ਸੂਬਾ ਲਾਵੰਦਾ ਦਾ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਖਾਣਾ ਤੁਸਾਂ ਨ ਚੜ੍ਹ ਸੁਜਾਨ ਸਿੱਖੇ
ਜਵਾਬ ਘੱਲਣਾ ਸੂਬੇ ਨੂੰ ਬੰਦਈਆਂ ਨੇ ॥

ਓਹਨਾ ਅੰਦ੍ਰੋਂ ਠੋਕ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਤੇਰੀ ਨਹੀਂ ਸਾਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਸੂਬੇ
ਅੱਗੇ ਦੇਖ ਲਿਆ ਕਸਮਾਂ ਤੇਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤੇਰੀ ਹੈ ਦਿਲੋਂ ਬੰਦ ਨੀਤ ਸੂਬੇ
ਕੀਤਾ ਦਗਾ ਏ ਪੀਰ ਬਨਾ ਕੇ ਤੂੰਅਸਲ ਬੇਈਮਾਨਾ ਵਾਲੀ ਰੀਤ ਸੂਬੇ
ਤੇਰੀ ਕਸਮ ਤੇ ਨਹੀਂ ਇੱਤਬਾਰ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪੀਬੜਾ ਤੂੰ ਹੈਂ ਪਲੀਤ ਸੂਬੇ
ਕਿੱਕ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਤਿੰਨ ਜੱਟਾ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਘੱਟਾ ਰਾਜ ਨੀਤ ਸੂਬੇ
ਕਿਹੜੀਗੱਲਤੇਨੱਸੀਏਹੋਗੀਦੀ ਜਿਹੜੀ ਲਿੱਖੀਏ ਜਾਏਗੀ ਬੀਤ ਸੂਬੇ
ਸਾਡੇਸਿਰਤੇਕਰੇਅਹਿਸਾਨ ਕਿਉਂ ਨ ਤੇਰੀ ਸਾਡੀਹੈਬੜੀ ਪਰੀਤ ਸੂਬੇ
ਕੀਤਾਆਪਣਾ ਪਾਵੇਂ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਤਿਹਾ ਫਲ ਮਿਲੂ ਜੇਹੀਨੀਤ ਸੂ
ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਜਿਹੜੀਧੁਰਦਰਗਾਹਦੀਲਿਖੀ ਹੋਈ ਓਸਜਾਵਨਾਸਿਰਾਂਤੋਂ ਕੱਟ ਨਾਹ
ਹਠ ਸੂਰਮੇਂ ਕਦੇ ਨ ਛੱਡਦੇ ਨੇ ਮਰਨ ਤੀਕ ਸਦਾਵਦੇ ਘੱਟ ਨਾਹ
ਰੋਰੀਸੱਪ ਨ ਟਲੇ ਫੁੰਕਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਭਾਵੇਂ ਭੱਜਕੇ ਸੱਕਦਾ ਕੱਟ ਨਾਹ
ਲੱਗੇਮਰਨ ਨ ਫੇਰਭੀ ਹੋਣ ਆਰੀ ਰੱਸੀ ਸੜੀ ਤੇ ਜਾਵੰਦਾਕੱਟ ਨਾਹ
ਮਰਨ ਆਸ਼ਕਾਂ ਸਦਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਸਿਰ ਵਾਰਦੇ ਲਾਵੰਦੇਝੱਟ ਨਾਹ
ਕੀਤਾ ਸੜਨ ਕਬੂਲ ਪ੍ਰਵਾਨਿਆਂ ਨੇ ਕਦੇ ਸ਼ਮਾਂ ਥੋਂ ਜਾਵੰਦੇਲੱਟ ਨਾਹ
ਭਾਵੇਂ ਖਾਣ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਨ ਰੱਜ ਰੋਟੀ ਛੱਡ ਆਕੜਾਂਦੇਂਵਦੇ ਜੱਟ ਨਾਹ
ਲੱਗਾਜ਼ਖਮਤਲਵਾਰਦਾਛੁੱਟਜਾਂਦਾਰਾਜ਼ੀ ਬੋਲੀਆਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਛੱਟ ਨਾਹ

ਮੂੰਹੋਂ ਬੋਲ ਕੱਢੇ ਹੋਏ ਪਾਲਦੇ ਨੇ ਥੁੱਕ ਜਾਂਵਦੇ ਸੂਰਮੇ ਚੱਟ ਨਾਹੀਂ
 ਪਾਣੀ ਪਾ ਜੋਬੂਟੀਆਂ ਪਾਲਦੇਨੇ ਹੱਥੀਂ ਸੱਕਦੇ ਫੇਰ ਓਹ ਪੱਟ ਨਾਹੀਂ
 ਜਿਹੜੇਖਤਤਕਦੀਰ ਦੇ ਵਹਿ ਚੁੱਕੇ ਕੋਈਸੱਕਦਾ ਮੂਲ ਉਲੱਟ ਨਾਹੀਂ
 ਜਿਹੜੇ ਇੱਟਦਾ ਫਾਸਟਾ ਰੱਖ ਸੌਂਦੇ ਓਹ ਭਾਲਦੇ ਜ਼ਰੀਤੇਪੱਟ ਨਾਹੀਂ
 ਜਿਨ੍ਹਾਂਨਾਮਮਹਬੂਬਦੀਚੜ੍ਹੀ ਵੰਗਨ ਵਹਿੰਦੇਓਹਲਲਾਰੀਦੇ ਮੱਟ ਨਾਹੀਂ
 ਸਿੰਘ ਹੋਏਕੇਗੱਜਦੇ ਵਿੱਚ ਜੰਗਾਂ ਘੁਰੀ ਵਾਂਗ ਜਾਂਦੇ ਦੜ ਵੱਟ ਨਾਹੀਂ
 ਚੰਗਾ ਭੱਜਣੋਮਰਨਹੀਜਾਟਿਓ ਨੇ ਖਾਧੀ ਹੋਗੀਦੀ ਪਿਛੋਂ ਸੱਟ ਨਾਹੀਂ
 ਜਿਨ੍ਹਾਂਲੋੜਿਆਮਰਨਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਓਹ ਛਿੱਪ ਲੰਘਾਂਵਦੇ ਝੱਟ ਨਾਹੀਂ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਰਮਾਤ ਬੌਂ ਨਰਾਸ ਹੋਣਾ ॥

ਬੰਦਾਕਿਲ੍ਹੇਦੇ ਵਿੱਚ ਲਾਚਾਰ ਹੋਇਆ ਮਨ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚਪਛਤਾ ਰਿਹਾ
 ਮੂਲ ਓਸਦੀ ਕੋਈ ਨ ਪੇਸ਼ ਜਾਂਦੀ ਪੜ੍ਹ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਤਾਈਂ ਸੁਨਾ ਰਿਹਾ
 ਜੰਤ੍ਰ ਕੀਤਿਆਂ ਓਸਦਾ ਫੁਰੇ ਨਾਹੀਂ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕੇ ਧੂਪ ਧੁਖਾ ਰਿਹਾ
 ਬੀਰ ਬਾਰ ਸੱਭੇ ਪਿੱਛਾ ਦੇ ਗਏ ਕਰ ਕਰਕੇ ਯਾਦ ਬੁਲਾ ਰਿਹਾ
 ਮਨੋਂ ਝੂਰਦਾ ਵਕਤ ਵਿਹਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਕੰਢੇ ਲਾ ਜਹਾਜ਼ ਟੁੜਾ ਰਿਹਾ
 ਜਿਦੀ ਸੱਤਿਆ ਸੀ ਓਹਦੇ ਪਾਸ ਗਈ ਤੀਰ ਚਾੜ੍ਹ ਕਮਾਨ ਚਲਾ ਰਿਹਾ
 ਹਥੋਂ ਲਾਲਗਵਾਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਚੁਣ ਮਣਕਿਆਂ ਨੂੰ ਝੋਲੀ ਪਾ ਰਿਹਾ
 ਛੱਡ ਆਤਮਾਂ ਰੂਪਤਾਲਾਬ ਭਰਿਆ ਵਿੱਚਚਲ੍ਹੇਦੇ ਟੁੱਬੀਆਂ ਲਾ ਰਿਹਾ
 ਵੇਖੋ ਡੋਲ੍ਹਕੇ ਦੁੱਧ ਵੈਰਾਗ ਦਾ ਜੀ ਪਾਣੀ ਲਾਕੇ ਜਾਗ ਜਮਾ ਰਿਹਾ
 ਸੋਨਾ ਦੇਕੇ ਜੱਤ ਤੇ ਸੱਤ ਵਾਲਾ ਕੱਚ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਵਟਾ ਰਿਹਾ
 ਸਾਰੀ ਉਮਰਦਾ ਖਟਿਆ ਰੋੜ੍ਹਬੈਠਾ ਬੀਜਆਪਨਾ ਬੀਜਿਆ ਖਾ ਰਿਹਾ
 ਬੰਦਾ ਹੋ ਨਰਾਸ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕਰਨੀ ਆਪਣੀ ਤੇ ਪਛਤਾ ਰਿਹਾ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਰਾਤ ਕੱਟਣੀ ਇਕ ਮੁਸਾਫਰਾ ਓਏ ਕਿਹੜੀਗੱਲ ਤੇ ਪੈਰਫੈਲਾ ਰਿਹਾ
 ਤੈਬੋਂ ਬੱਦਲਾ ਲੈਣ ਕਸਾਈਆ ਓਏ ਉੱਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇਛੁਰੀਵਗਾ ਰਿਹਾ
 ਤੇਰਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਹੋਵਨਾ ਤਾਧਨਾਹੀਂ ਕਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪ ਖੁਲਾ ਰਿਹਾ

ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਪੀੜੇਫੜ ਵਾਂਗਘਾਟੀਕਾਹਨੂੰ ਆਜਜਾਂ ਤਾਈਂ ਸਤਾ ਰਿਹਾ
 ਭਰ ਲੈਣ ਸਵਾਇਆ ਚੱਲ ਅੱਗੇ ਏਥੇ ਹੱਕ ਪਰਾਏ ਦਬਾ ਰਿਹਾ
 ਉੱਤੇ ਸਾਧ ਕਰੇਂ ਵਿਚੋਂ ਠੱਗੀਆਂਓਏ ਕੰਡੇ ਕਾਸਨੂੰਰਾਹੀਂ ਖੰਡਾ ਰਿਹਾ
 ਕਰੇਂ ਲੋਕਾਂਥੋਂ ਪਾਪ ਛੁਪਾ ਜਿਹੜੇ ਉੱਤੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵੇਖ ਖੁਦਾ ਰਿਹਾ
 ਉੱਤੇ ਸਾਧ ਅਤੀਤ ਪਲੀਤ ਵਿੱਚੋਂ ਭੇਖ ਠੱਗਣੇ ਲਈ ਬਣਾ ਰਿਹਾ
 ਇੱਕ ਦਿਨ ਤੇਰਾ ਪਾਜ ਉੱਘੜੇਗਾ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਤੂੰ ਖੋਟ ਰਲਾ ਰਿਹਾ
 ਜੇ ਅੰਤਨੂੰ ਬਿਸਤਾ ਖਾਕ ਹੋਨਾ ਉੱਚਾ ਕਿਉਂ ਅੱਸਮਾਨ ਨੂੰ ਜਾ ਰਿਹਾ
 ਧੌਣਭੰਨਣੀ ਕਾਲਨੇ ਫੜ ਤੇਰੀ ਜਿਹੜੀ ਧੌਣ ਨੂੰ ਤੂੰ ਅੱਕੜਾ ਰਿਹਾ
 ਮੋਟਾ ਹੋਲੈਈਦਦਿਆ ਦੁਬਿਆ ਓਏ ਛੁਰੀ ਕਾਲਤੇਰੇਲਈਲਾ ਰਿਹਾ
 ਏਸ ਦੇਹ ਨੂੰ ਖਾਵਨਾ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨਹੀਂ ਨਿੱਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰ ਸਫਾ ਰਿਹਾ
 ਅੰਤ ਆਪ ਤੂੰ ਜਮਾਂਦੇ ਵੱਸ ਪੈਣਾ ਲਹੂ ਖਲਕਦੇ ਕਾਸ ਨੂੰ ਨੁਾ ਰਿਹਾ
 ਇੱਕਦਿਣਓਹ ਸਿਰਤੇ ਆਵਨਾਈਂ ਜਿਹੜੇ ਦਿਲਨੂੰਮਨੋਂ ਭੁਲਾ ਰਿਹਾ
 ਹਰਨਾ ਕਾਲਿਆ ਖਾ ਅੰਗੂਰੀਆਂ ਲੈ ਕਾਲ ਚਿੱਤ੍ਰਾ ਭੀ ਲਾ ਦਾ ਰਿਹਾ
 ਪੇਸ਼ ਆਉਣਗੇਅੰਤ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਜਿਹੜੇ ਹੈਂ ਤੂੰ ਕਸਬ ਕਮਾ ਰਿਹਾ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਸਦਾਰਹੇਗਾਰੱਬਦਾਸ਼ਾਨ ਬਣਿਆ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨ ਸਦਾ ਇਨਸਾਨ ਰਿਹਾ
 ਕਈ ਹੋਗਏਨੇ ਬੜੇਬਲਾਂਵਾਲੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਨ ਕਿਸੇ ਦਾ ਸ਼ਾਨ ਰਿਹਾ
 ਰਹੇ ਚੱਲਦਾ ਦੌਰ ਜਮਾਨੇ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਰੰਗ ਨ ਕਦੇ ਭੀ ਜਾਨ ਰਿਹਾ
 ਸਦਾ ਘਰ ਹਕੂਮਤਾਂ ਰੱਬਦੇ ਨੇ ਬੰਦਾ ਕਰ ਐਵੇਂ ਝੂਠੇ ਮਾਨ ਰਿਹਾ
 ਰਾਮਚੰਦਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਦੇ ਹਾਲ ਸੁਨੋਂ ਮੇਘਨਾਦ ਦਹਿਸਿਰਕੁੰਭਕਾਨ ਰਿਹਾ
 ਬਾਲੀਬਲੀਸੁੰਗੀਵਜਹੇ ਗਏਰੋਂਦੇ ਕੈਰੋਂ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨਹੀਂ ਨਸ਼ਾਨ ਰਿਹਾ
 ਕੀਹਕੇਸਸਿਸਪਾਲਦੇਨਾਲ ਹੋਈ ਜਰਾਸਿੰਧਦਾਜ਼ਾਹਰ ਬਿਆਨ ਰਿਹਾ
 ਹਾਲ ਪੀਰਾਂ ਫਕੀਰਾਂ ਪੈਗੰਬਰਾਂ ਦਾ ਹੋ ਜ਼ਾਹਿਰਾ ਵਿੱਚ ਜਹਾਨ ਰਿਹਾ
 ਹੈਕਮਾਲਦਾਨਿੱਤਜਵਾਲਭਾਈ ਨਹੀਂ ਚੁਗੱਤਿਆਂ ਦਾ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਰਿਹਾ
 ਖੁਦੀ ਪੈਕੇ ਮਾਰਦੀ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਖ਼ਾਲੀ ਖੁਦੀਦਾ ਅੰਤ ਮੈਦਾਨ ਰਿਹਾ

ਬੰਦਾ ਘੇਰਿਆ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਚੱਲੇ ਵੱਸ ਨ ਹੋ ਹੈਰਾਨ ਰਿਹਾ
 ਹੱਥੋਂ ਖੋਹ ਬੈਠਾ ਕਰਾਮਾਤ ਸਾਰੀ ਭੱਜੇ ਪਰ ਹੋ ਬੇ ਤ੍ਰਾਨ ਰਿਹਾ
 ਪਈਧਾਂਗਸੀ ਜਿਦੀ ਪੰਜਾਬ ਅੰਦ੍ਰ ਕੰਬ ਜਿਸ ਪਾਸੋਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਰਿਹਾ
 ਓਸ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਘੇਰਿਆ ਗਿੱਦੜਾਂ ਨੇ ਹਾਲ ਦੇਖਕੇ ਹੋ ਪਸ਼ੇਮਾਨ ਰਿਹਾ
 ਵੇਖੋ ਓਹਬੰਦਾਜੀਦਾ ਨਾਮਸੁਟਕੇ ਜੀ ਜੀ ਡਰਦਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਰਿਹਾ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨ ਲਾਕੇ ਅੱਖਸੌਂਦਾ ਨਹੀਂਸੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਗੁਮਾਨ ਰਿਹਾ
 ਘੋੜੇਚੜ੍ਹਦਿਆਂ ਭਾਜੜਾਂ ਪੈ ਦੀਆਂਸਨ ਸਾਰਾ ਦੇਸ ਸੀ ਹੋ ਵੈਰਾਨ ਰਿਹਾ
 ਅੱਜ ਓਹੋ ਬੰਦਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਟੁੱਟੇ ਮਾਨ ਸਾਰੇ ਹੋ ਬੇਤ੍ਰਾਨ ਰਿਹਾ

ਬੁਰੇ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਵਰਨਨ ।

ਬੁਰੇਦਿਣ ਜਦਆਓਂਦੇ ਬੰਦਿਆਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੀ ਕਿਸੇ ਦੀਵਾਹ ਦੇਖੋ
 ਜਾਂਦੀ ਮੱਤਮਾਰੀ ਤਦੋਂ ਦਾਨਿਆਂ ਦੀ ਜਾਏ ਸੋਨਿਓਂ ਹੋ ਸਵਾਹ ਦੇਖੋ
 ਹੋ ਉਲਟੀਆਂ ਜਾਨ ਤਮਾਮ ਗੱਲਾਂ ਕੱਮ ਜ਼ਹਿਰ ਦਾ ਦੇ ਦਵਾ ਦੇਖੋ
 ਜ਼ੋਰ, ਅਕਲਦੀ ਪੇਸ਼ ਨ ਫੇਰ ਜਾਂਦੀ ਪਾਸ਼ਾ ਦੇਣ ਨਸੀਬ ਉਲਟਾ ਦੇਖੋ
 ਰਿਹਾ ਪਾਸ ਖੜਾ ਰਾਮਚੰਦ ਬਲੀ ਗਈ ਓਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ ਨ ਕਾ ਦੇਖੋ
 ਬਰਛੀ ਮਾਰਕੇ ਮਾਰਿਆ ਦਹਿੰਸਿਰੇਨੇ ਰਾਮਚੰਦ ਦਾ ਖਾਸ ਭਰਾ ਦੇਖੋ
 ਹੀਮਸੈਨ ਦੇ ਸਾਮੁਣੇ ਵ੍ਰੋਪਦੀ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਕੈਰਵਾਂ ਪਤ ਗਵਾ ਦੇਖੋ
 ਾਰੇ ਸ਼ਰਮਦੇ ਜੀਉਂਦੇ ਮਰ ਗਏ ਸੱਕੇ ਮੂਲ ਨ ਹੱਥ ਹਲਾ ਦੇਖੋ
 ਾਦੋਂ ਬਨ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਚਲੇ ਗਏ ਹੈਂਨ ਜਾਨਦੇ ਸਭ ਦਾਨਾ ਦੇਖੋ
 ਨਖਬਾਨਦੇਹੁੰਦਿਆਂ ਓਹੋਅਰਜਨ ਆਇਆ ਗੋਪੀਆਂ ਸਭ ਖੋਹਾ ਦੇਖੋ
 ਜੱਥੇ ਦੇਉਤੇ ਸੰਗ ਕੇ ਜਾਂਵਦੇ ਸਨ ਦਿੱਤੀ ਬਾਂਦ੍ਰਾਂ ਲੰਕ ਜਲਾ ਦੇਖੋ
 ਾਦੋਂ ਆਨ ਨਸੀਬ ਦੀ ਹਾਰ ਪੈਂਦੀ ਜਾਂਦੀਸ਼ੇਖੀਆਂ ਸਭ ਭੁਲਾ ਦੇਖੋ
 ਾਥੀ ਕੀੜੀਓਂ ਜਾਂਵਦਾ ਹੋ ਆਤ੍ਰ ਚਿੜੀ ਬਾਜ ਨੂੰ ਲਏ ਦਬਾ ਦੇਖੋ
 ਹਿਲਵਾਨਦੀਕੰਡ ਮਰੀਜ਼ ਲਾਵੇ ਕੀੜਾ ਲਸਕਰਾਂ ਕਰੇਫਨਾਹ ਦੇਖੋ
 ਦੋਂਦਿਣਾਂ ਦੇ ਆਣਕੇ ਫੇਰ ਪੈਂਦੇ ਜਾਨ ਯਾਰ ਭੀ ਮੂੰਹ ਛੁਪਾ ਦੇਖੋ
 ਰਾਂਹੇਠਤਲੀਆਂ ਨਿੱਤਧਰਨਜਿਹੜੇਵਖਤਪਿਆਂ ਨ ਭਰਨ ਓਹ ਭਾ ਦੇਖੋ

ਖੋਟਾ ਸਮਾਂ ਜਾਂ ਆਂਵਦਾ ਆਦਮੀ ਤੇ ਪੁਛੇ ਕੋਈ ਨ ਪਾਸ ਬਹਾ ਦੇਖੋ
 ਸੱਚ ਬੋਲਿਆਂ ਝੂਠ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਉਲਟ ਦੇਣ ਗਵਾਹੀ ਗਵਾਹ ਦੇਖੋ
 ਜਿੱਧਰ ਜਾਂਵਦਾ ਚੱਧਰੋਂ ਪੈਣ ਧੱਕੇ ਸੱਕੇ ਆਪਣੇ ਦੇਣ ਮਰਵਾ ਦੇਖੋ
 ਗਰਦਸ਼ ਆਂਵਦੀ ਜਦੋਂ ਇਨਸਾਨ ਉੱਤੇ ਮੌਹਰਾ ਦੇਵੰਦੀ ਮਾਂ ਖਵਾ ਦੇਖੋ
 ਵੈਦ ਓਸਨੂੰ ਜਮ ਹੋ ਲੱਗਦੇ ਨੇ ਜਿਦੀ ਮੌਤ ਨੇੜੇ ਜਾਂਦੀ ਆ ਦੇਖੋ
 ਗੋਲੀ ਹਾਜ਼ਮੇ ਦੀ ਪੇਟ ਪੀੜ ਪਾਵੇ ਦੇਵੇ ਤਪ ਕੁਨੈਨ ਝੜਾ ਦੇਖੋ
 ਕਾਲ ਗੱਜਿਆ ਬੰਦੇਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਗਈ ਸੱਤਿਆ ਪਿੱਠ ਦਖਾ ਦੇਖੋ
 ਭੂਤ ਵਿੱਦਯਾ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦੇ ਪਿੱਛਾ ਕਹਿਨ ਸਭ ਦਾਨਾ ਸੁਨਾ ਦੇਖੋ
 ਜਤੀ ਸਤੀ ਜੋ ਕਰੇ ਸੋ ਕਰ ਸੱਕੇ ਬੰਦੇ ਜੱਤ ਭੀ ਲਿਆ ਗਵਾ ਦੇਖੋ
 ਨਾਲੇ ਗੁਰਾਂ ਥੋਂ ਹੋ ਬੇ ਮੁਖ ਗਿਆ ਹੈ ਬਿਗੁਰੇ ਦਾ ਕੀ ਵਸਾਹ ਦੇਖੋ
 ਭੁਲ ਗਿਆ ਨਸੀਹਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂਨੂੰ ਲਿਆ ਸੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਬਹਿਕਾ ਦੇਖੋ
 ਗੱਲਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਥੋਂ ਗੁਰਾਂ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਓਸ ਕੀਤੀਆਂ ਵੱਜਵਜਾ ਦੇਖੋ
 ਬੰਦਾ ਕਿਉਂ ਨ ਪਾਉਂਦਾ ਦੁੱਖ ਏਡਾ ਸੱਚੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਵਾਕ ਭੁਲਾ ਦੇਖੋ
 ਲੋਕ ਕਹਿਨ ਹੰਕਾਰਿਆ ਮਾਰਿਆਸੋ ਬੰਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਹੋਗੁਮਰਾਹ ਦੇਖੋ
 ਜਿਹੜੀ* ਪੋਥੀਦਾ ਓਸਨੂੰ ਮਾਨ ਹੈ ਸੀ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਦੇ ਦਵਾ ਦੇਖੋ
 ਰਾਜੇ ਲਈ ਸੀ ਸਾਂਭ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਧੋਪਾ ਸਾਧ ਵਿਚਾਰੇ ਨੂੰ ਲਾ ਦੋ

ਬੰਦੇ ਨੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸੱਤ ਗੱਲਾਂ ਗੁਰਾ ਦੀਆਂ ਭੁਲਾਈਆਂ ਸਨ ॥

ਬੰਦਾ ਗੁਰਾਂ ਥੋਂ ਜਦੋਂ ਬੇਮੁਖ ਹੋਇਆ ਓਸਦਿਨ ਮਾਰੀ ਗਈ ਮੱਤ ਸਾਧ
 ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਜੋ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਪਹਿਲੇ ਰੋਜ਼ ਨਸੀਹਤਾਂ ਸੱਤ ਸਾਧ
 ਗੁਰੂ ਬਣੀਂ ਨ ਜਾ ਪੰਜਾਬ ਅੰਦ੍ਰ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰ ਗਵਾਈਂ ਨ ਜੱਤ ਸਾਧ
 ਨਾਲੇ ਪੰਥ ਚਲਾਈਂ ਨ ਆਪਣਾਂ ਤੂੰ ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਨ ਕਰੀਂ ਕੁਪੱਤ ਸਾਧ
 ਧਰੀਂ ਪੈਰ ਨ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲੀਆਂ ਤੇ ਮਾਯਾ ਜੋੜਕੇ ਕਰੀਂ ਨ ਅੱਤ ਸਾਧ

*ਓਹ ਪੋਥੀ ਜੋ ਲੌਣੀਏ ਸਿੱਧ ਨੇ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੂੰ ਦਿਤੀ ਹੋਈ ਸੀ ਤੇ ਜਿਸਦੀ ਬਹਾਦਰੀ
 ਵਢੇ ਵਢੇ ਕੰਮ ਬੰਦੇ ਨੇ ਕੀਤੇ “ਬਹੁਤ ਥਾਈਂ ਪੋਥੀ ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਲਿਖੀ ਹੈ” ਓਹ ਪੋਥੀ ਮੰਡੀ ਵਾ
 ਰਾਜੇ ਨੇ ਲੁਕਾ ਲਈ ਸੀ ਤੇ ਏਸ ਹਿਲ ਜੁਲੀ ਵਿੱਚ ਓਥੋਂ ਲਿਆ ਭੀ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਸੀ ।

ਮਨੋਤਨੋ ਰਹੀਂ ਸਾਡਾ ਸਿੱਖ ਬਣਿਆਂ ਘੱਤੀਂ ਵਿੱਚ ਗੁਮਾਨ ਨ ਲੱਤ ਸਾਧਾ
 ਜਿੰਨਾਂ ਚਿਰ ਤੁੰਦਿਲੋਂ ਸਬੂਤ ਰਹਿਗਾ ਵੱਡੀ ਬਣੀ ਰਹਿਗੀ ਤੇਰੀ ਪੱਤ ਸਾਧਾ
 ਜਿਸ ਦਿਨ ਨਸੀਹਤਾਂ ਭੁੱਲ ਗਿਓਂ ਤੁਰਕਾਂ ਪੀ ਲੈਣੀ ਤੇਰੀ ਰੱਤ ਸਾਧਾ
 ਮਾਰ ਦੇਣਗੇ ਫੜਕੇ ਤੁਰਕ ਤੈਨੂੰ ਛੱਡ ਜਾਇਗਾ ਖ਼ਾਲਸਾ ਤੱਤ ਸਾਧਾ
 ਜਹੀ ਕਰੇਂ ਤਹੀ ਭਰੇਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਾਡਾ ਹੋਇਗਾ ਆਖਿਆ ਸੱਤ ਸਾਧਾ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਜਿੰਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਬੋਂ ਗੁਰਾਂ ਸੀ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਬੰਦੇ ਕੀਤੀਆਂ ਵੱਜ ਵਜਾਇਕੇ ਜੀ
 ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦਿਆਂ ਪੰਥ ਰਚਾਲਿਆ ਗੁਰੂ ਯਾਰੂ ਵਾਂ ਆਪ ਸਦਾਇਕੇ ਜੀ
 ਫੇਰ ਨਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲੱਈਆਂ ਸਾਰਾ ਜੱਤ ਤੇ ਸੱਤ ਗਵਾਇਕੇ ਜੀ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਬੈਠਾ ਉੱਤੇ ਜਾ ਗੱਦੀ ਵਾਂਗ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਸਜ ਸਜਾਇਕੇ ਜੀ
 ਪਾ ਪੰਥ ਦੇ ਨਾਲ ਵਗਾੜ ਲਿਆ ਮੰਦੇ ਬੋਲ ਭੀ ਸੁਣ ਸੁਣਾਇਕੇ ਜੀ
 ਛੱਡ ਸਾਧ ਪੁਣਾ ਬਾਦ ਸ਼ਾਹ ਬਣਿਆਂ ਮਾਇਆ ਵਿੱਚ ਖ਼ਜ਼ਾਨਿਆਂ ਪਾਇਕੇ ਜੀ
 ਮਾਤਾ ਸੁੰਦੀ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਮਾਨ ਆਪਣਾ ਦਿਲੋਂ ਵਧਾਇਕੇ ਜੀ
 ਸਿੱਖੀ ਛੱਡ ਬੇਮੁਖ ਹੋਗਿਆ ਹੈਸੀ ਰਿਹਾ ਦਾਗ ਕਲੰਕ ਦਾ ਲਾਇਕੇ ਜੀ
 ਬੰਦੇ ਕੀਤੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਕਈ ਭੁੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਨ ਮਗਰੂਰ ਦੇ ਆਇਕੇ ਜੀ
 ਕਰੇ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਓਹ ਗੁਲਾਮ ਰਹਿੰਦਾ ਧੱਕੇ ਖਾਇਕੇ ਜੀ
 ਅੱਗ ਲੈਣ ਆਈ ਘਰ ਸਾਂਭ ਬੈਠੀ ਦੇਖੋ ਮਾਲਕੀ ਖ਼ੁਦ ਜਗਾਇਕੇ ਜੀ
 ਰਾਖੇ ਸਾਂਭਿਆ ਖੇਤ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਨੁੱਠ ਮਾਲਕਾਂ ਤਾਈਂ ਚੁਮਾਇਕੇ ਜੀ

ਮਨਮੁਖ ਤੇ ਬੇਗੁਰੇ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਢੋਈ ਨਹੀਂ ॥

ਏਦੂੰ ਵਧਕੇ ਜੇ ਬੰਦਾ ਦੁਖ ਪਾਵੇ ਨਹੀਂ ਫੇਰ ਭੀ ਕੁੱਝ ਵਚਾਰ ਬੇਲੀ
 ਇਹੋ ਹਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੇਮੁਖਾਂ ਦਾ ਏ ਕਹਿਣ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੁਕਾਰ ਬੇਲੀ
 ਦੀ ਨਦੁਨੀ ਬੇਮੁਖ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਢੋਈ ਗਿਆਂ ਨਰਕ ਭੀ ਦੇ ਦੁਰਕਾਰ ਬੇਲੀ
 ਸੌ ਪਾਪ ਬੋਂ ਪਾਪ ਹੈ ਪਾਪ ਭਾਰਾ ਮਨਮੁਖ ਦਾ ਕਰਨ ਦੀਦਾਰ ਬੇਲੀ
 ਨਹੀਂ ਕਿਤੇ ਨਿਗੁਰੇ ਦਾ ਥਾਂ ਭਾਈ ਹੈ ਮਿਸਲ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੰਸਾਰ ਬੇਲੀ
 ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਤ ਨਾਹੀਂ ਗੁਰਾਂ ਬਾਝ ਨ ਅੰਤ ਛੁਟਕਾਰ ਬੇਲੀ

ਬੰਦੇ ਆਪਣਾ ਆਪ ਗਵਾਲਿਆ ਵੇਖੋ ਆਟਕੇ ਵਿੱਚ ਹੰਕਾਰ ਬੇਲੀ
 ਜੀਦੇ ਆਸਰੇਪਾਇਆਸ਼ਾਨ ਏਡਾ ਓਸਘਰ ਪਾ ਲਿਆ ਵਗਾੜ ਬੇਲੀ
 ਰੇਤਚਮਕਦੀਏਆਫਤਾਬਕਰਕੇਓਹਦਾ ਆਪਣਾ ਨਹੀਂ ਚਮਕਾਰ ਬੇਲੀ
 ਲੋਹਾ ਅੰਗ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪੈਅੰਗ ਹੁੰਦਾ ਜਿੰਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਦੇਂਵਦਾ ਸਾੜ ਬੇਲੀ
 ਲੋਹਾ ਰੇਤ ਜਿਉਂ ਆਸਰੇ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਦੇਂਵਦੇਨੇ ਚਮਤਕਾਰ ਬੇਲੀ
 ਤਿਵੇਂ ਬੰਦੇਨੂੰਗੁਰਾਂਨੇਬਖਸ਼ਿਆਸੀ ਏਹ ਦਲੇਰੀਆਂ ਤੇ ਬੱਲਕਾਰ ਬੇਲੀ
 ਰਾਸ ਲੈਕੇ ਵਾਂਗ ਗੁਮਾਸਤੇ ਦੇ ਆਪ ਬਣ ਬੈਠਾ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਬੇਲੀ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹਦੇ ਅਰਦਲੀਵਾਂਗਯਾਰੋ ਬੰਦਾ ਹੋਇਆਏ ਆਪ ਖੁਆਰ ਬੇਲੀ
 ਜਿਵੇਂ ਅਰਦਲੀ ਮਾਮਲਾ ਲੈਣਗਿਆਕੀਤੇ ਓਸਨੇ ਲੋਕਲਾਚਾਰਬੇਲੀ
 ਲੋਕਾਂ ਆਖਿਆਤੈਨੂੰ ਕੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਡਰਸਰਕਾਰ ਬੇਲੀ
 ਓਸ ਲਾਹ ਚਪੜਾਸ ਨੂੰ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਦਾਬੇ ਮਾਰਦਾ ਫੇਰ ਗਵਾਰ ਬੇਲੀ
 ਫੜ ਛੱਤਿਆਂ ਥੋਂ ਓਥੇ ਫਾਹਲਿਆ ਜੱਟਾਂ ਛਿਤ੍ਰਾਂਦੀ ਕੀਤੀ ਮਾਰ ਬੇਲੀ
 ਓਹੋ ਹਾਲ ਹੋਇਆ ਹੁਣ ਨਾਲ ਬੰਦੇ ਪਏ ਦੁਖ ਨਾ ਅੰਤਸੁਮਾਰ ਬੇਲੀ
 ਆਵੇ ਸਭਦੇਪੇਸ਼ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾਹੀ ਆਖਰਕਾਰ ਬੇਲੀ

ਬੰਦੇ ਨੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁਲ੍ਹਾ ਦੇਣਾ ਤੇ ਕੈਦ ਕਰਨਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਰਕਾਂ ਨੇ ॥

ਨਾਲ ਭੁੱਖ ਦੇ ਹੋਏ ਲਾਚਾਰ ਸਾਰੇ ਵੇਲਾ ਮੌਤਦਾ ਸਿਰਤੇ ਆਇਆ ਏ
 ਮਿਲੇ ਖਾਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨ ਲੈਣ ਤਰਲੇ ਮਾਰ ਭੁੱਖਨੇ ਲਹੂ ਸੁਕਾਇਆ ਏ
 ਪਏ ਤੜਫਦੇ ਮਛੀਆਂ ਵਾਂਗ ਸਾਰੇ ਹਾਲ ਵੇਖ ਬੰਦਾ ਘਬਰਾਇਆ ਏ
 ਰੱਬਾ ਭੁੱਖਦਾ ਦੁੱਖ ਨ ਮੂਲਪਾਈਂ ਬਖਸ਼ ਲਈਂ ਤੈਥੋਂ ਬਖਸ਼ਾਇਆ ਏ
 ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨ ਚੱਲਦੀਵਾਹ ਡਿਠੀ ਬੰਦੇ ਸਭ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਇਆ ਏ
 ਸਿਰ ਚਾੜ੍ਹਨਾ ਤੁਰਕਦੇ ਸਿਰਅਸਾਂ ਸਾਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹੋਫੁਰਮਾਇਆਏ
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੌਤਕਣੂਲਣੀ ਰਹੋ ਏਥੇ ਬਾਕੀ ਚਲੇ ਜਾਵੋ ਜਿੱਥੇ ਭਾਇਆ ਏ
 ਸਿੱਖਾਂ ਆਖਿਆ ਜਾਵਣਾ ਹੁਣਕਿੱਥੇ ਪੱਲਾਤੁਧਦਾ ਗੁਰੂ ਫੜਾਇਆ ਏ
 ਜੋ ਜੰਮਿਆ ਓਸਨੇ ਮਰ ਜਾਣਾ ਏਸ ਕਾਲ ਨੇ ਸਭ ਨੂੰ ਫਾਹਿਆ ਏ
 ਬੰਦੇ ਆਖਿਆ ਖੂਹੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਵੋ ਕਾਲ ਆਪਣਾ ਆਪ ਬਖਸ਼ਾਇਆ

ਬੁਹਾਖੁਲੁਦਿਆਂ ਫੌਜ ਨੇ ਕਰ ਹੱਲਾ ਘੇਰਾ ਚਾਰਚੁਪਾਸਿਓਂ ਪਾਇਆ ਏ
 ਬੰਦਾ ਖਿਚਤਲਵਾਰਜਾ ਵਿਚਵੜਿਆਉਂਚੀ ਸ਼ੇਰਦੇ ਵਾਂਗ ਗਰਜਾਯਾ ਏ
 ਧਰੀਵਾਢਤਲਵਾਰਦੀ ਸੂਰਮੇਨੇ ਦਲਤੁਰਕਦਾ ਮਾਰ ਉਡਾਇਆ ਏ
 ਘਾਟ ਲਾਹਸੁੱਟੇਵਿਚਘੜੀ ਅੱਧੀ ਬੰਦੇ ਆਖਰੀ ਹੱਥ ਦਖਾਇਆ ਏ
 ਤੋਬਾਤੋਬ ਪੁਕਾਰਦੇ ਤੁਰਕ ਸਾਰੇ ਇਹਾ ਬਲੀਨੇਘੱਤਿਆ ਸਾਇਆਏ
 ਲੋਥਲੋਥਉੱਤੇ ਲੋਥ ਚਾੜ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਤੱਲਵਾਰ ਦਾ ਮਜ਼ਾ ਰਖਾਇਆ ਏ
 ਭਾਵੇਂ ਸੂਰਮਾਂ ਭੁਖਾਂਦਾ ਮਾਰਿਆਸੀ ਪਰਜ਼ਰਾਭੀ ਨਹੀਂ ਘਬਰਾਇਆ ਏ
 ਸ਼ਾਬਾਸਹੈ ਉਹਦੀ ਮੁਦਾਨਗੀ ਤੇ ਧੱਨ ਕੁੱਖਓਹ ਜਿਸਥੋਂ ਜਾਇਆ ਏ
 ਤੇਗ ਸਿੱਖਾਂ ਭੀ ਆਖਰੀ ਵਾਹਛੱਡੀ ਕੰਨੀ ਤੁਰਕਦੀਹੱਥ ਲਵਾਇਆ ਏ
 ਜਿੰਨੇਸਾਨਲੜੇਜਾਨਾਤੋੜਕੇ ਜੀ ਸਿਖਾਂ ਲਹੂ ਦਾ ਵਹਿਨਵਗਾਇਆ ਏ
 ਚਿਹਤੇਜੀਉਂਦੇਈਭੁੱਖਨੇਮਾਰਲਏਸਨਜਿਨਾਂਦੁਖ ਬੇਅੰਤ ਉਠਾਇਆ ਏ
 ਜਿਨਾਂਚਿਰਚੱਲੀ ਬਾਂਹ ਬਹਾਦੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਆਪਣਾ ਆਪ ਬੰਧਾਇਆ ਏ
 ਇਕ ਭੁੱਖਦੂਜੇ ਗਏ ਥੱਕ ਡਾਢੇ ਤੇਜਾ ਦੁੱਖ ਨੇ ਮਾਸ ਸੁਕਾਇਆ ਏ
 ਇਕ ਇਕ ਉੱਤੇਪਿਆ ਆਣ ਸੌ ਸੌ ਦਲ ਚਾਰ ਚੁਫੇਰਿਓਂ ਧਾਇਆ ਏ
 ਅੰਗੇਬਹੁਤਿਆਂਪੇਸ਼ ਕੀਥੋੜ੍ਹਿਆਂਦੀਲਿਆਫੜਜਿਹੜਾ ਹੱਥ ਆਇਆ ਏ
 ਧਰਬੰਦਾਭੀਮਾਰਦਾ ਹਾਰ ਹੋਇਆ ਥੱਕਗਿਆਤੇਭੁੱਖ ਸਤਾਇਆ ਏ
 ਹੀ ਸ਼ਕਤ ਨ ਤੇਗਦੇ ਚੁੱਕਨੇਦੀ ਬੇਦਿਲ ਹੋ ਚਿਹਰਾਕੁਮਲਾਇਆ ਏ
 ਚਾਰਹਿਗਿਆ ਵਾਂਗਤਸਵੀਰਦੇਜੀਮੁੜਵਾਰ ਨ ਉਤਾਂ ਉਠਾਇਆ ਏ
 ਈ ਅਗਾਂ ਨ ਹੋਕੇ ਹੱਥ ਪਾਵੇ ਪਿਆ ਮਾਰਦਾ ਬਲੀ ਦਾਸਾਇਆ ਏ
 ਤਹਰਾ ਸੂਰਮੇਦਾ ਕਹਿੰਦਾ ਬੰਨ੍ਹ ਲੋਓਏਮੈਂ ਮਾਰਨੋਹੱਥ ਉਠਾਇਆ ਏ
 ਸਲਮਾਨ ਨ ਜਾਂਵਦਾ ਕੋਈ ਨੇੜੇ ਦੂਰੋਂ ਦੂਰੋਂ ਹੀ ਸ਼ੇਰ ਮਚਾਇਆ ਏ
 ਰ ਹੋ ਰੋਗੀ ਭਾਵੇਂ ਹੋਏ ਡਿੱਗਾ ਝੋਫ ਹਾਥੀਆਂ ਫੇਰ ਭੀ ਛਾਇਆ ਏ
 ਜੂਹੋਣ ਭੱਜੇ ਭਾਵੇਂ ਬਾਜਦੇ ਜੀਨਹੀਂ ਪੰਛੀਆਂ ਜੀਓਠਹਿਰਾਇਆਏ
 ਥੋਂ ਖੋਹ ਲਏ ਹੱਥਯਾਰਪਹਿਲਾਂ ਡਰ ਅਜੇਭੀ ਦਿਲੀਂ ਸਮਾਇਆ ਏ
 ਥੋਂ ਪਾਕੇ ਬੰਨ ਬੰਦਾ ਕਰ ਕੈਦੀਆਂ ਵਾਂਗ ਬਠਾਇਆ ਏ

ਸ਼ੇਰ ਬਬਰ ਨੂੰ ਘੇਰਕੇ ਨਾਲ ਫੰਧਾਂ ਹੋਣੀ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁਟਾਇਆ ਏ
 ਮੁਸ਼ਕਾਂ ਬੰਨ੍ਹ ਲਏ ਧਰ ਗੱਡਿਆਂ ਤੇ ਇਹ ਪਾਪੀਆਂ ਪਾਪ ਕਮਾਇਆ ਏ
 ਇੱਕ ਭੁੱਖ ਮਾਰੇ ਦੂਜੇ ਕੈਦ ਹੋਏ ਪੈਂਦਾ ਦੁੱਖ ਤੇ ਦੁੱਖ ਸਵਾਇਆ ਏ
 ਸੂਬੇ ਲੁੱਟ ਲਿਆ ਕਿਲ੍ਹਾ ਫੇਰ ਸਾਰਾ ਮਾਲ ਕਰਕੱਠਾ ਲੱਦਵਾਇਆ ਏ
 ਹੋਰ ਬਾਲਬੱਚਾ ਜੋ ਬੰਦਈਆਂ ਦਾ ਸੀ ਚੁਣਸਭਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਵਾਇਆ ਏ
 ਫੜਤਾ ਪਾਕੇ ਅਬਦੁੱਲ ਸਮੁੰਦਖਾਂ ਨੇ ਬੈਠ ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਮਨਾਇਆ ਏ
 ਬੰਦਾ ਕੈਦ ਹੋ ਗਿਆ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਭਾਵੀ ਕੀ ਸੀ ਕੀ ਦਖਾਇਆ ਏ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਰਿਹਾ ਬੰਦਾ ਘੇਰਿਆ ਜੀ ਬਹੁਤਾ ਚਿਰ ਉਸ ਗਹਿਕੇ ਲੜਾਈ ਕੀਤੀ
 ਜਿੰਨੀ ਪੁਜੀ ਸੀ ਵੀਰੀ ਦੀ ਝਾਲ ਝੱਲੀ ਮਾਂ ਦੇ ਪੁਤ ਨੇ ਚੰਗੀ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ
 ਭੱਨੇ ਕਈ ਵਾਰੀ ਦੰਦ ਦੁਸ਼ਮਨਾਂ ਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਮਾਰ ਸਫਾਈ ਕੀਤੀ
 ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਤਕਦੀਰ ਨੇ ਸ਼ੇਰ ਦਿਤਾ ਤੱਤ ਖਾਲਸੇ ਬਹੁਤ ਬੁਰਿਆਈ ਕੀਤੀ
 ਲਾਂਬੇ ਬੈਠਤ ਮਾਸ਼ਾ ਇਹ ਵੇਖੋ ਨੇ ਮਦਦ ਆਨਕੇ ਨ ਇੱਕਰਾਈ ਕੀਤੀ
 ਲਈਆਂ ਬਾਹਵਾਂ ਭਨਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਤੱਤ ਖਾਲਸੇ ਕੀਹ ਦਾਨਾਈ ਕੀਤੀ

ਸੂਬੇ ਨੇ ਦੋ ਸੈ ਸਿੱਖ ਦੇ ਸਮੇਤ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰਕੇ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਮੁੜਨਾ ॥

ਪੈਰੀਂ ਬੈੜੀਆਂ ਹੱਥ ਹਥੜੀਆਂ ਪਾ ਗਲ ਤੋਂ ਕਜ਼ੀਰ ਪਵਾਇਆ
 ਬਲੀ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਘੇਰ ਤਕਦੀਰ ਲਿਆ ਲੋਹੇ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁਟਾਇਆ
 ਸਿੱਖ ਦੋਕੂ ਸੈ ਲੱਦ ਗੱਡਿਆਂ ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਵੱਲ ਵਹੀਰ ਚਲਾਇਆ
 ਖਾਨ ਪੀਨ ਨੂੰ ਦੇਣ ਨ ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਦਿਲੋਂ ਰੱਬ ਦਾ ਖੰਫ ਭੁਲਾਇਆ
 ਏਡੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਕੰਬ ਗਈ ਧਰਤ ਸਾਰੀ ਡਾਢਾ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਜ਼ੁਲਮ ਕਮਾਇਆ
 ਭੁੱਖੇ ਸਿੱਖ ਅੰਗੇ ਕਈਆਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸਨ ਪਿੱਛੋਂ ਕਰਕੇ ਕੈਦ ਬਠਾਇਆ
 ਭਾਣਾ ਮੰਨਕੇ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਭ ਰਾਜੀ ਨਹੀਂ ਅਜੇ ਭੀ ਦਿਲ ਡੁਲਾਇਆ
 ਪੜ੍ਹਨ ਸ਼ਬਦ ਤੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਦੇ ਸਿਰ ਨਾਲ ਚਾਸਿਦ ਕਨਬਾਹਿਆ
 ਲੋਕ ਰਾਹਾਂ ਦੇ ਆਂਵਦੇ ਵੇਖਨੇ ਨੂੰ ਰੋ ਕੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਖੂਨ ਬਹਾਇਆ
 ਲੰਘ ਗਏ ਪੰਜਾਬ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਡੇਰਾ ਵਿਚ ਸੁੰਦਰਾ ਸਾਹਿਬ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਕੈਦ ਹੋਕੇ ਸਰੰਦ ਵਿੱਚ ਆਵਣਾ ॥

ਬੰਦਾ ਕੈਦ ਹੋ ਵਿੱਚ ਸਰੰਦ ਆਇਆ ਹਿੰਦੂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਦੇਖਪਛਤਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਭਾ ਦੀ ਈਦ ਹੋਈ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਗੱਡੇ ਧਰਕੇ ਪਿੰਜਰੇ ਸਣੇ ਬੰਦਾ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਫਰਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਕੋਈ ਦੇ ਗਾਲੀਂ ਕੋਈ ਦੇ ਤਾਨੂ ਜੋ ਆਵੰਦਾ ਮੂੰਹ ਸੁਨਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਕੋਈ ਇੱਟ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਫੀਮ ਕੋਈ ਘੱਟਾ ਚੁੱਕ ਸਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਭਲਾ ਬੁਰਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਚਿੱਤ ਆਵੇ ਮੂੰਡੇ ਲੱਗਕੇ ਮਗਰ ਖਪਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਵੈਰ ਕੱਢਦੇ ਪਿੱਛਲਾ ਨਾਲ ਗਾਲਾਂ ਉੱਤੇ ਬਾਂਧਿਆ ਚੋਟ ਚਲਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਕਹਿੰਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੁਟਿਆ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਸੀ ਅੱਜ ਤੀਕ ਭੀ ਰਹੇ ਸਤਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਮਾਰ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਭੁਖਨੇ ਚੂਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂਭੀ ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗੂੰ ਨਿਗ੍ਹਾ ਆਵੰਦੇ ਨੇ
ਜਿੱਥੇ ਹੱਟ ਹਲਵਾਏ ਦਾ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇ ਧੱਕੋ ਧਕੀ ਹੀ ਲੁਟਕੇ ਖਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਖਾਣਦੇ ਨ ਤੁਰਕ ਬੇਰਹਿਮ ਜ਼ਾਲਮ ਮਾਰ ਮਾਰਕੇ ਪਿਛਾਂ ਹਟਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਬੇੜੇ ਜ਼ੁਲਮ ਦੇ ਭਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਵਿੱਚ ਸੋਹਦੇ ਤੁਰਕ ਰੁੜ੍ਹਾਵੰਦੇ ਨੇ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਕੈਦ ਹੋਕੇ ਦਿਲੀ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣਾ ॥

ਬੰਦੇ ਸਣੇ ਸਰੰਦ ਥੋਂ ਸਿੱਖ ਸਾਰੇ ਗੱਡੇ ਦਿਲੀ ਦੇ ਵੱਲ ਚਲਾ ਦਿੱਤੇ
ਸੂਬੇ ਅਬਦੁਲ ਸਮੁੰਦ ਖਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਲਿਖ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਖਤ ਪੁਚਾ ਦਿੱਤੇ
ਵਿੱਚ ਮਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਖੌਫ ਖਾਧਾ ਚਾਰੇ ਦਿਲ ਦੇ ਥੰਮ ਡੁਲਾ ਦਿੱਤੇ
ਮੈਨੂੰ ਬੀਰਾਂ ਤੋਂ ਮਤਾਂ ਮਰਵਾ ਦੇਵੇ ਜਿਵੇਂ ਸੈਂਕੜੇ ਖਾਨ ਮਰਵਾ ਦਿੱਤੇ
ਨਿੱਤ ਰੱਖਦਾ ਪਾਸ ਮਵੱਕਲਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੁਰਕ ਖਪਾ ਦਿੱਤੇ
ਬੰਦਾ ਹਾਂਸੀ ਹਸਾਰ ਹੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਅੱਗੋਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੁਕਮ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੱਤੇ
ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਓ ਨਾ ਪਾਕ ਕਰਕੇ ਗੰਦਾ ਰੱਖਣਾ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾ ਦਿੱਤੇ
ਬੀਰ ਆਵੰਦੇ ਨਹੀਂ ਨਾ ਪਾਕ ਜਾਗਾ ਕੋਲੋਂ ਕਾਜ਼ੀਆਂ ਭੇਤ ਸਖਾ ਦਿੱਤੇ
ਗਊਆਂ ਮੱਹੀਆਂ ਦੇ ਕਰਕੇ ਹੱਡ ਕੱਠੇ ਬਹੁਤੇ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁਟਾ ਦਿੱਤੇ
ਮਲਮੂਤ ਤੇ ਗੰਦੀਆਂ ਕਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੱਚੇ ਗਊਆਂ ਦੇ ਚਰਮ ਰਖਾ ਦਿੱਤੇ
ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਪੁੱਜੇ ਏਸੇ ਹਾਲ ਲੈਕੇ ਓਥੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂਨ ਬਦਲਾ ਦਿੱਤੇ

ਕਾਲੇ ਮੂੰਹ ਕਰ ਸਭਨੂੰ ਚਾੜ੍ਹੂ ਉਠੀਂ ਗਲ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਚੱਮ ਪਵਾ ਦਿੱਤੇ
 ਗਲੀ ਕੂਚੇ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਫੇਰੇ ਦੁੱਖ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦੇ ਦੁਖਾ ਦਿੱਤੇ
 ਫੇਰ ਬੰਨ੍ਹ ਬੰਦੇ ਸਣੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿੱਚ ਚਾਨਣੀ ਚੌਕ ਰਖਾ ਦਿੱਤੇ
 ਖਾਣ ਪੀਣ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਨ ਦੇਣ ਪਾਪੀ ਸਿਰੋਂ ਰੱਬ ਦੇ ਝੋਫ ਭੁਲਾ ਦਿੱਤੇ
 ਬੰਦਾ ਰੱਖਕੇ ਵਿੱਚ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਪਹਿਰੇ ਚਾਰ ਚੁਫੇਰ ਬੈਠਾ ਦਿੱਤੇ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਏਥੋਂ ਤੱਕ ਤਵਾਰੀਖਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦਾ ਬੜ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਮਿਲਿਆ ਮੇਲ ਆਵੰਦਾ ਏ
 ਪਰ ਬਾਦ ਏਦੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਘੜਮੱਸ ਪੈ ਜਾਵੰਦਾ ਏ
 ਕੈਨਿੰਗ ਹੈਂ ਮ ਸਾਹਿਬ ਏਥੇ ਕੁੱਝ ਦੱਸੋ ਰਾਮ ਜਸ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸੁਨਾਵੰਦਾ ਏ
 ਖਾਫ਼ੀਖਾਂ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਰਾ ਹੈਜੀ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜਤਾਵੰਦਾ ਏ
 ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਦੀ ਕਲਮ ਨ ਮਿਲੇ ਉੱਕੀ ਯੂਰਪੀ ਨ ਰਾਹ ਵੱਖਰੇ ਪਾਵੰਦਾ ਏ
 ਸਿੱਖ ਬੰਦੇ ਦੇ ਦੱਸਦੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਪਾੜਾ ਜ਼ਿਮੀਂ ਅਸਮਾਨ ਦਿਸਾਵੰਦਾ ਏ
 ਮੱਚੀ ਆਣ ਏਥੇ ਘੜਮੱਸ ਚੌਦੇਂ ਦੇਖ ਦੇਖਕੇ ਚਿੱਤ ਘਬਰਾਵੰਦਾ ਏ
 ਕਿਨੂੰ ਲਿਖਾਂ ਨ ਲਿਖਾਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਡਿਗਾ ਦਿਲ ਪਿਆ ਗੋਤੇ ਖਾਵੰਦਾ ਏ

ਤਥਾ ॥

ਏਥੇ ਤਵਾਰੀਖਾਂ ਆਣ ਬੱਸ ਕੀਤੀ ਗੱਲ ਪਈਏ ਵਿੱਚ ਘਮਸਾਨ ਯਾਰੋ
 ਰਾਇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਜੇਮੈ ਲਿਖਾਂ ਏਥੇ ਹੋਏ ਵਕਤਦਾ ਬੜਾ ਨੁਕਸਾਨ ਯਾਰੋ
 ਰੌਲਾ ਪੈ ਜਾਏ ਬੜੀ ਕਤਾਬ ਹੋਵੇ ਚਿੱਤ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਪਏ ਘਬਰਾਨ ਯਾਰੋ
 ਏਸੇ ਵਾਸਤੇ ਪਾਵੰਦਾ ਨਹੀਂ ਰੌਲਾ ਸਮਝ ਲੈਣ ਸਾਰੇ ਖੁੱਧੀ ਵਾਨ ਯਾਰੋ
 ਜੋ ਲਿਖਯਾ* ਭਾਈ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਏਥੇ ਸਿਰਫ ਓਹ ਕਰਾਂ ਬਿਆਨ ਯਾਰੋ
 ਓਹਦੇ ਬਾਝ ਸਾਡੇ ਇਤਬਾਰ ਵਾਲੀ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕਤਾਬ ਪਛਾਨ ਯਾਰੋ
 ਕਰਮੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੱਢਿਆ ਅਤ੍ਰ ਓਨ੍ਹਾਂ ਲਈਆਂ ਤਵਾਰੀਖਾਂ ਸੱਭੇ ਛਾਨ ਯਾਰੋ
 ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਕੋਈ ਕਸਰ ਭਾਈ ਬੜੇ ਭਾਈ ਜੀ ਚਤੁਸੁ ਜਾਨ ਯਾਰੋ
 ਕਈ ਬਰਸ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਝੱਲ ਸਿਰਤੇ ਫਿਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਢੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਯਾਰੋ

* ਭਾਈ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਖਾਫ਼ੀਖਾਂ ਤੇ ਰਾਮ ਜੱਸ ਵਾਲਾ ਪੁਰੀਏ ਦੀ ਹੋਰ ਚਰਨ ਟੋਠ ਵਾਲੀ ਰਾਇ ਮੁਖ ਰੱਖੀ ਹੈ ਕਿਯੋਂ ਕਿ ਇਹ ਓਸ ਵੇਲੇ ਦਿਲੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਨ ॥

ਤਵਾਰੀਖਗੁਰਖਾਲਸਾਲਿਖੀਓਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਵਾਰਤਕ ਵਿੱਚ ਪਛਾਨ ਯਾਰੋ
ਓਹਨੂੰ ਛੱਡਕੇਲਿੱਖਣੇਹੋਰਆਸੇ ਇਹਭੀਅਕਲਤੋਂਬਾਹਰ ਹੈਜਾਨ ਯਾਰੋ
ਲਿੱਖਾਂਨਾਲਕਿਆਸ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਤੁਸੀ ਰੱਖਕੇਸੁਣੋ ਧਿਆਨ ਯਾਰੋ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦ ਸਾਥੀਆਂ ਤ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਕਤਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ॥

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਸੱਦ ਜੱਲਾਦ ਕਹਿਆ ਮੇਰੇਹੁਕਮ ਨ ਤੁਸਾਂ ਪਰਤਾ ਦੇਨੇ
ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਆਏ ਜਿਹੜੇ ਸਿੱਖ ਕੈਦੀ ਸਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂਦੇ ਮਾਰ ਉਡਾ ਦੇਨੇ
ਵਾਂਗ ਬੱਕਰੇ ਕਰ ਹਲਾਲ ਛੱਡੋ ਰੋਜ਼ ਵੀਹ ਵੀਹ ਮਾਰ ਮੁਕਾ ਦੇਨੇ
ਵਾਂਗ ਪੇਂਜਿਆਂ ਦੇ ਤੂੰਬੇ ਲਾਹ ਸੁਟੋ ਟੋਟੋ ਕਰ ਕਾਵਾਂ ਅੱਗੇ ਪਾ ਦੇਨੇ
ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਬੰਦੇ ਦੇ ਪਿੰਜਰੇ ਨੂੰ ਮੁਰਦੇ ਓਸਦੇ ਗਿਰਦ ਸੁਟਾ ਦੇਨੇ
ਰੱਖ ਪਿੰਜਰਾ ਵਿੱਚ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਿਰ ਚਾਰ ਚੁਫੇਰ ਲਟਕਾ ਦੇਨੇ

ਕਤਲ ਹੋਨਾ ਬੰਦੇ ਦੇ ਨਾਲਦਿਆਂ ਸਿੱਖ ਨੇ ॥

ਵਿੱਚਚਾਨਣੀਚੈਂਕਦੇਸ਼ਹਿਰਦਿੱਲੀਸਿੱਖਧਰਮਤੇ ਹੋਲ ਕੁਰਬਾਨ ਲੱਗੇ
ਗੁਰੂ ਨੰਮ ਜੀਦਾ ਜਿੱਥੇ ਹੈ ਡਿਹਰਾ ਓਹਦੇ ਪਾਸਹੀ ਜਿੰਦ ਘੁਮਾਨ ਲੱਗੇ
ਪਾਪੀ ਪਾਪ ਦੀ ਹੱਥ ਤਲਵਾਰ ਫੜਕੇ ਵੱਡੇ ਹੋ ਬੇਦਰਦ ਚਲਾਨਲੱਗੇ
ਏਸ ਦੇਹ ਨੂੰ ਜਾਨਕੇ ਸਿੱਖ ਝੂਠੀ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਜਾਨ ਵੰਢਾਨ ਲੱਗੇ
ਇਕਦੂਸਰੇਥੇਅੱਗੇ ਹੋ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਰ ਹੇਠ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਡਾਹਨ ਲੱਗੇ
ਭਾਂਡਾ ਗੰਦਗੀਦਾ ਮਲਮੂਤ ਭਰਿਆ ਸਿਰਤੁਰਕਦੇ ਭੱਠ ਚੜ੍ਹਾਨ ਲੱਗੇ
ਪੰਜ ਤੱਤ ਦਾ ਪਿੰਜਰਾ ਛੱਡ ਖਾਲੀ ਹੰਸ ਮਾਨ ਸਰੋਰ ਨੂੰ ਜਾਨ ਲੱਗੇ
ਭਾਣਾ ਮੰਨਕੇ ਸਿਰਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂਦਾਏਸ ਜੱਗ ਤੋਂ ਕੂਚ ਬੁਲਾਨ ਲੱਗੇ
ਬੇੜਾ ਡੋਬਕੇ ਤੁਰਕ ਦਾ ਵਿੱਚ ਨੈਂ ਦੇ ਨਾਲਜੋਤਦੇ ਜੋਤ ਸਮਾਨ ਲੱਗੇ
ਹੱਸ ਹੱਸ ਕੇਸਿਰ ਤਲਵਾਰ ਲੈਂਦੇ ਉੱਚੀਗੱਜ ਕੇ ਫੜ੍ਹੇ ਗਜਾਨਲੱਗੇ
ਜੱਗਜਾਣ ਕੇ ਵਾਂਗਸਰਾਂਇ ਦੇ ਜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਕੂਚ ਦੇ ਕਰਨ ਸਮਾਨਲੱਗੇ
ਸਿਰਵਾਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਉੱਤੋਂਝੰਡੇ ਵਿੱਚ ਅਕਾਸ਼ ਝੁਲਾਨ ਲੱਗੇ
ਸੈਂ ਸੀਗੇਵਿੱਚ ਗੋਣਤੀ ਦੇ ਵੀਹ ਵੀਹ ਕਰ ਰੋਜ਼ ਮੁਕਾਨ ਲੱਗੇ
ਮੇਕੇਸਿੱਖਾਂਦੇ ਸਿਦਕ ਤਾਈਂ ਵਾਹਵਾਹਦਾ ਸ਼ਬਦ ਸੁਨਾਨ ਲੱਗੇ

ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਤੇਹੋ ਸ਼ਹੀਦ ਗਏ ਹਿੰਦੂ ਵੇਖ ਕੇ ਨੈਨ ਵਹਾਨ ਲੱਗੇ
ਕਰ ਬੰਦਗੀ ਲੈ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਦਿਣ ਬੰਦਿਆ ਆਖਰੀ ਆਣ ਲੱਗੇ

ਇਕ ਜਵਾਨ ਲੜਕੇ ਦਾ ਹਾਲ ਜੋ ਕਿ ਖਾਛੇ ਖਾ ਮੁਨਤਖਿਬੁੱਲੁੱਗਾਤ ਮੈਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ॥

ਖਾਛੇ ਖਾ ਹੋਇਆ ਇਕ ਬੜਾ ਆਲਮ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਤੂੰ ਲੈਵਰਾਰਬੇਲੀ
ਅੱਖੀਂ ਵੇਖਿਆ ਓਸਨੈ ਲਿੱਖੜਾ ਏ ਤਵਾਰੀਖ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਤਾਰ ਬੇਲੀ
ਓਹਲਿੱਖਦਾਏ ਅੱਖੀਂ ਮੈਂ ਡਿੱਠਾ ਜਿਹੜੀ ਨਾਲ ਬੰਦੇ ਹੋਈ ਕਾਰ ਬੇਲੀ
ਸਿੱਖਨਾਲ ਓਹਦੇ ਜਿਹੜੇ ਸਾਨ ਕੈਦੀ ਦਿੱਤੇਬਾਦਸ਼ਾਹਨੇਸੱਭੇਮਾਰ ਬੇਲੀ
ਓਹਨਾਵਿੱਚਸੀ ਇਕਜਵਾਨ ਮੁੰਡਾ ਦਾੜ੍ਹੀ ਆਓਂਦੀਜੀ ਹੋਨਹਾਰ ਬੇਲੀ
ਕਈਓਸਦੇ ਨਾਲ ਦੇਕਤਲ ਹੋਏ ਨੇੜੇ ਉਹਦੀਭੀ ਆਈਸੀਵਾਰ ਬੇਲੀ
ਬੁੱਛੀ ਮਾਂ ਓਹਦੀ ਪਿੱਟੀ ਸ਼ਾਹ ਅੱਗੇ ਖੋਹ ਸਿਰਤੇ ਕਰ ਪੁਕਾਰ ਬੇਲੀ
ਮੇਰਾ ਪੁੱਤ ਨ ਮਾਰ ਬੇ ਦੋਸ਼ ਸ਼ਾਹ ਤੈਨੂੰ ਬੱਦਲਾ ਦੇ ਕਰਤਾਰ ਬੇਲੀ
ਮੇਰਾ ਔਂਤਰੀ ਦਾ ਇਕੋ ਹੈ ਬੱਚਾ ਬੇਲੀ ਖੈਰ ਪਾਰਹਿਮ ਨੂੰ ਧਾਰਬੇਲੀ
ਓਹਤਾਂਸਿੱਖਨਹੀ ਤੋਂ ਓਹਨੂੰ ਮਾਰਨਾਹੀ ਐਵੇਂ ਫੜਘੱਤਾਓਹ ਗਵਾਰ ਬੇਲੀ
ਡੀਲਾਨਾਲਕਮਾਦਕਿਉਂ ਪੀੜਨਾਏਂਮਾਰ ਸਿੱਖਾਂਨੂੰ ਸ਼ਾਹ ਸਰਕਾਰ ਬੇਲੀ
ਰੋਂਦੀਵੇਖਕੇਸ਼ਾਹਨੂੰਰਹਿਮਆਇਆਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਬੁੱਛੀ ਹਾਹਾਕਾਰ ਬੇਲੀ
ਦਿੱਤਾਹੁਕਮਦਿਹੋਛੱਡਪੁੱਤ ਏਹਦਾ ਬੁੱਛੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਅਹਿਲੂਾਰ ਬੇਲੀ
ਆਈਕਤਲਗਾਹਵਿੱਚ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾਬੁੱਛੀਰੱਬਦਾਸੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਬੇਲੀ

ਜੱਲਾਦਾਂ ਨੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੁਣ ਕੇ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ॥

ਅਹਿਲਕਾਰਜਲਾਦਾਂਨੂੰਜਾ ਕਹਿਆ ਠਹਿਰੋ ਹੱਥਨਧਰੋ ਤਲਵਾਰ ਉੱਤੇ
ਏਸ ਜਣੇ ਤਾਈਂ ਦਿਹੋ ਛੱਡ ਛੇਤੀ ਮੂਲ ਕਰੋਨਾਹੀਂਇਹਦੇ ਵਾਰ ਉੱਤੇ
ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਏਸਨੂੰ ਛੱਡਦਿੱਤਾ ਬੜਾ ਰਹਿਮ ਕੀਤਾ ਗੁਨਾਗਾਰ ਉੱਤੇ
ਬਖਸ਼ੀਏਸਨੂੰ ਰੱਬਨੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀਏ ਕੀਤੀ ਮਿਹਰ ਵੱਡੀ ਐਬਦਾਰ ਉੱਤੇ
ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਦਿਲਨੂੰ ਤਰਸ ਆਇਆ ਓਹਦੀਮਾਂਦੀ ਹਾਲਪੁਕਾਰ ਉੱਤੇ
ਦਿੱਤਾ ਛੱਡ ਜੱਲਾਦਾਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਿਰ ਚੁੱਮਦੀ ਦੇ ਪਿਆਰ ਉੱਤੇ

ਲੜਕੇ ਨੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਕੇ ਪੁੱਛਨਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮਾਰਦੇ ॥

ਅੱਗੋਂ ਹੈਰਾਨਤਾ ਪੁੱਛਦਾ ਓਹ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਕਿਉਂ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਓ
 ਕਾਹਨੂੰ ਹੱਥ ਹਥੜੀਆਂ ਲਾਹੀਆਂ ਜੇ ਏਫਕਿਦੇ ਪਾਸੋਂ ਤੁਸੀਂ ਖਾਵੰਦੇ ਓ
 ਕਰੋ ਝੱਬ ਲਾਹੋ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਤਾਈਂ ਐਵੇਂ ਦੇਰ ਕਾਹਨੂੰ ਪਏ ਲਾਵੰਦੇ ਓ
 ਕਾਹਨੂੰ ਤੇਗ ਮਯਾਨ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਕੀਤੀ ਕੀਹ ਪਏ ਸਲਾਹਾਂ ਪਕਾਵੰਦੇ ਓ
 ਸਾਥੀ ਨਾਲਦੇ ਚਲੇ ਗਏ ਦੂਰ ਬਹੁਤੀ ਮੈਨੂੰ ਕਾਸਨੂੰ ਚਿਰ ਲਵਾਵੰਦੇ ਓ
 ਝੱਬ ਮਿਲਾਂ ਮੈਂ ਸਾਥਦੇ ਨਾਲ ਜਾਕੇ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਅਟਕਾਵੰਦੇ ਓ
 ਹੀਲਾਕਰੋ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਂ ਕਾਹਨੂੰ ਸਾਥੀਆਂ ਸਾਥ ਤੁੜਾਵੰਦੇ ਓ
 ਓਹਨਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਜਾਂ ਬਹਿਸ਼ਤ ਅੰਦ੍ਰ ਵਿੱਚ ਦੋਜ਼ਖਾਂ ਕਿਉਂ ਮੈਨੂੰ ਪਾਵੰਦੇ ਓ
 ਰੱਬ ਵਾਸਤੇ ਤੇਗ ਦਾ ਵਾਰ ਕਰੋ ਕਾਹਨੂੰ ਫਾਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫਸਾਵੰਦੇ ਓ
 ਧਰਮ ਲਾਲ ਅਮੋਲ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕਿਉਂ ਖਾਕਦੇ ਵਿੱਚ ਟੁਲਾਵੰਦੇ ਓ

ਜਵਾਬ ਅਹਿਲਕਾਰ ॥

ਤੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਖ਼ਸ਼ ਦਿੱਤੀ ਚਿੱਤੇ ਤੁੱਧਦੇ ਰਹਿਮ ਕਮਾਇਆ ਏ
 ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਿੱਟੀ ਜਿਸਛਾਣ ਘੱਟਾ ਸਿਰ ਪਾਇਆ ਏ
 ਓਹ ਆਖਦੀ ਸਿੱਖ ਨਹੀਂ ਪੁੱਤ ਮੇਰਾ ਧੋਪੇ ਨਾਲ ਫੜਿਆ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਏ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਤਰਸ ਖਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਮੈਨੂੰ ਦੇਕੇ ਟੁਕਮ ਦੁੜਾਇਆ ਏ
 ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਪੁੱਜਾ ਤੇਰੇ ਭਾਗ ਚੰਗੇ ਤੈਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਬਚਾਇਆ ਏ
 ਜਾਹ ਠੰਡ ਪਾ ਮਾਂ ਦੇ ਕਾਲਜੇ ਨੂੰ ਜਿੱਸ ਰੋ ਰੋ ਹਾਲ ਰਵਾਇਆ ਏ
 ਹੁੰਦੇ ਸਿੱਖ ਨ ਬੱਚਦੀ ਜਾਨ ਤੇਰੀ ਭਲਾਕੀ ਤਾਹੋਇਆ ਅੱਰੇ ਆਇਆ ਏ
 ਗੱਲ ਸੁਣਦਿਆਂ ਸਾਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਗੁੱਸਾ ਸਿੱਖਦਾ ਨਹੀਂ ਸਮਾਇਆ ਏ

ਜਵਾਬ ਲੜਕੇ ਦਾ ਨਾਲ ਮਾਂ ਦੇ ॥

ਜਾਹ ਪਾਪ ਨੇ ਦੂਰ ਹੋ ਅੱਖੀਆਂ ਤੋਂ ਕਾਹਨੂੰ ਡਾਇਨੇ ਨਿਗੂ ਪਈ ਆਉਨੀ ਏ
 ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨਾਹੀਂ ਭੈੜੀ ਹੈਂ ਵੈਰਣ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਵੈਰ ਕਮਾਉਨੀ ਏ
 ਮੈਨੂੰ ਕੱਢ ਸੂਰਗ ਦੇ ਸੁਖ ਵਿਚੋਂ ਹਾਏ ਵਿੱਚ ਨਰਕਾਂ ਪਈ ਪਾਉਨੀ ਏ
 ਮੇਰਾ ਪੁੱਤ ਨਾਹੀਂ ਸਿੱਖ ਹੈ ਹਿੰਦੂ ਕਿਹੜੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਨਾਉਨੀ ਏ
 ਕੀਭ ਨੰ ਪੈਨਗੇ ਕੀੜੇ ਜਿਦੇ ਨਾਲ ਨ ਸਿੱਖ ਟੁਲਾਉਨੀ ਏ

ਹੱਤਿਆਰੀਏ ਕੱਢਕੇਪੇਟ ਵਿੱਚੋਂ ਹੱਥੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਹਿਰ ਖੁਆਉਣੀ ਏ:
 ਮੈਨੂੰ ਲਾਹਕੇ ਸ਼ਾਹੀਦੇ ਤਖ਼ਤ ਉੱਤੇ ਮੁੜਫੇਰ ਮਜ਼ਦੂਰ ਬਣਾਉਣੀ ਏ:
 ਹਾਏ ਕੱਢਕੇ ਹੰਸਾਂਦੀ ਡਾਰਵਿੱਚੋਂ ਵਿੱਚ ਕਾਵਾਂ ਦੇ ਕਿਓਂ ਰਲਾਉਣੀਏ:
 ਸੱਚਖੰਡਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਜਾਨਦੇਂਦੀ ਐਵੇਂ ਕਾਸਨੂੰ ਪਈਅਟਕਾਉਣੀਏ:
 ਹੱਥੋਂ ਖੋਹਕੇ ਆਤਮਾ ਲਾਲ ਤਾਈਂ ਭੱਜੀ ਇੱਬਰੀ ਹੱਥਫੜਾਉਣੀ ਏ:
 ਮੈਨੂੰਭੈੜੀਏਸਿੱਖੀਓਂ ਕਰਖਾਰਜਕਾਹਨੂੰ ਵਿੱਚ ਵੈਰਾਸੀਆਂ ਪਾਉਣੀ ਏ:
 ਜੋ ਜੰਮਿਆ ਮਰੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਮਾਈ ਕਾਸਨੂੰ ਮੋਹ ਵਧਾਉਣੀ ਏ:

ਜਵਾਬ ਮਾਈ ॥

ਜੀਉ ਜਾਗ ਜਵਾਨੀਆਂ ਮਾਨ ਬੱਚਾ ਤੇਰੇ ਬਾਝ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਾਹੀਂ
 ਜਾਨ ਬਚ ਜਾਂਦੀ ਤੇਰੀ ਏਸ ਹੀਲੇ ਮੂਹੋਂ ਆਖ ਮੈਂ ਤੇ ਸਿੱਖ ਹਾਂਨਾਹੀਂ
 ਕੀ ਖੱਟੀਆਂ ਖੱਟੀਆਂ ਸਿੱਖ ਹੋ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਸਾੜ ਵੱਚਾ ਨਾਲ ਤਾਂ ਨਾਹੀਂ
 ਪੀਠੇ ਪਿੱਛਲੇ ਨੂੰ ਹੁਣ ਛਾਣ ਬਹਿਕੇ ਅੱਗੋਂ ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਲੈਤੂੰ ਨਾਂਨਾਹੀਂ
 ਜੇ ਤੂੰ ਹਠ ਤੇ ਹੋ ਸ਼ਹੀਦ ਗਿਓਂ ਏਥੋਂ ਜੀਉਂਦੀ ਮੈਂ ਭੀ ਜਾਂ ਨਾਹੀਂ
 ਮਰਾਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਸਿਰ ਮਾਰ ਪੱਥਰ ਜਾਂ ਪਰਤ ਕੇ ਵਿੱਚਗਿਰਾਂ ਨਾਹੀਂ
 ਤੇਰੇ ਬਾਝ ਜੀਵਾਂ ਇਕ ਪਲ ਨ ਮੈਂ ਮਰਾਂ ਤੜਫਕੇ ਘੜੀ ਲੰਘਾ ਨਾਹੀਂ
 ਪੁੱਤਮਰੇ ਜਵਾਨ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਜੀਉਂਦੀਰਹੇ ਓਹ ਜੱਗਤੇ ਮਾਂ ਨਾਹੀਂ

ਲੜਕੇ ਨੇ ਮਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਨਾ ॥

ਇਹ ਸੁਪਨ ਦੀ ਖੇਡ ਪਰਪੰਚ ਸਾਰਾ ਝੂਠਾ ਜਾਨ ਤੂੰ ਸਭ ਸੰਸਾਰਮਾਏ,
 ਜਿਹੜੀਸੈਦਿੱਸੇ ਅੱਗੇ ਅੱਖੀਆਂਦੇਥਿਰਨਾਹੀਂ ਇਹ ਬਿਨਸਨੇਹਾਰ ਮਾਏ
 ਇੰਦ੍ਰ ਜਾਲ ਦੀ ਖੇਡ ਦੇ ਵਾਂਗ ਸਾਰਾ ਝੂਠਾ ਕੁੱਲ ਜਹਾਨਵਿਹਾਰ ਮਾਏ
 ਵਿੱਚ ਖ਼ਾਬਦੇ ਪਈਤੂੰ ਦੇਖਦੀ ਹੈਂ ਤਿੰਨ ਕਾਲ ਝੂਠਾ ਇਹਪਸਾਰ ਮਾਏ
 ਤੇਰਾ ਪੁੱਤ ਹੋਇਆ ਵਿੱਚ ਖ਼ਾਬ ਦੇਮੈਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਕਰਪਿਆਰ ਮਾਏ
 ਨ ਤੂੰ ਮਾਂ ਤੇ ਨਾ ਮੈਂ ਪੁੱਤ ਤੇਰਾ ਇੱਕੋ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਵਿਚਾਰ ਮਾਏ
 ਇਕਰੂਪਥੀਂ ਧਾਰਕੇ ਰੂਪਬਹੁਤੇ ਰਿਹਾਖੇਲ ਕਰ ਆਪ ਕਰਤਾਰ ਮਾਏ
 ਦਿਹਾਂਝੂਠੀਆਂ ਆਤਮਾਂ ਸਦਾਸੱਚਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਥੀਂਹੈ ਓਹ ਪਾ...

ਸੜੇ ਆਤਮਾ ਅੱਗਦੇ ਵਿਚ ਨਾਹੀਂ ਕੱਟ ਸੱਕਦੀ ਨਹੀਂ ਤਲਵਾਰਮਾਏ
 ਪਾਣੀਰੋੜ੍ਹਦਾ ਵਾ ਉਡਾਂਵਦੀ ਨਹੀਂ ਪੰਜ ਤੱਤਦੀ ਦੇਹ ਮਰਨਹਾਰ ਮਾਏ
 ਜੀਵਆਤਮਾ ਰਲਕੇ ਦੇਹਹੋਈ ਘੜਾ ਮਿੱਟੀਓਂ ਘੜੇ ਘੁਮਿਆਰ ਮਾਏ
 ਘੜਾ ਭੱਜ ਜਾਵੇ ਪਿਛੇ ਰਹੇ ਮਿਟੀ ਤਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਦੇਹਥੋਂ ਬਾਹਰ ਮਾਏ
 ਹੈ ਆਤਮਾ ਰੂਪ ਅਖੰਡ ਸਦਾ ਤਿੰਨੇ ਕਾਲ ਸਚਾ ਚਿਤ ਧਾਰ ਮਾਏ
 ਮੈਨੂੰ ਆਤਮਾ ਜਾਨ ਮੈਂ ਮਰਾਂਨਾਹੀਂ ਕੋਈ ਸੱਕਦਾ ਨਹੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਮਾਏ
 ਏਸ ਦੇਹ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲੈ ਘਰ ਵਾਂਗੂੰ ਜੀਵਵਿਚ ਏਹਦੇ ਵੱਸਨਹਾਰਮਾਏ
 ਜਦੋਂ ਜੀ ਚਾਹੇ ਘਰ ਛੱਡ ਜਾਏ ਹੈ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅਖਤਿਆਰ ਮਾਏ
 ਸਮਝ ਦੇਹ ਨੂੰ ਵਾਂਗ ਪੁਸ਼ਾਕ ਦੇ ਤੂੰ ਹੈ ਆਤਮਾ ਪਹਿਨਨੇ ਹਾਰ ਮਾਏ
 ਜਦੋਂ ਜੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਨਵੀਂ ਪਹਿਰਲੈਂਦਾ ਦੇਂਦਾ ਪਿਛਲੀਛੱਟ ਉਤਾਰ ਮਾਏ
 ਜੀਵ ਆਤਮਾ ਕਰਮਦੇ ਵੱਸਹੋਕੇ ਜਨਮ ਧਾਰਦਾਏ ਬਾਰ ਬਾਰ ਮਾਏ
 ਦਿਹੋਂ ਕਰਮ ਤੇ ਕਰਮ ਤੋਂ ਦੇਹ ਹੋਵੇ ਇਹ ਹੈ ਵੇਦਾਂਤ ਦਾ ਸਾਰ ਮਾਏ
 ਜਦੋਂ ਫੁਰੇ ਅਕਾਲਨੂੰ ਆਨਵੁਰਨਾ ਜੱਗ ਰਚਦਾ ਵਿਚ ਪਲਕਾਰ ਮਾਏ
 ਫੁਰਨੇ ਵਿਚ ਹੋਕੇ ਇਕ ਰੂਪ ਕਈ ਖੇਲ ਖੇਲਦਾ ਧਰ ਆਕਾਰ ਮਾਏ
 ਫੁਰਨੇ ਵਿਚ ਹੈ ਏਲਜੋ ਦੇਖਦੀ ਤੂੰ ਹੋਇਆ ਇਕਥੋਂ ਏ ਡਵਿਸਥਾਰ ਮਾਏ
 ਫੁਰਨੇ ਵਿਚ ਇਹ ਧਰਤ ਅਕਾਸ਼ ਸਾਰੇ ਫੁਰਨੇ ਵਿਚ ਏਹ ਬਾਰ ਬਹਾਰ ਮਾਏ
 ਫੁਰਨੇ ਵਿਚ ਏਹ ਜੱਗਦੇ ਕਾਰਖਾਨੇ ਫੁਰਨੇ ਵਿਚ ਏਹ ਮਹਿਲ ਮੁਨਾਰ ਮਾਏ
 ਫੁਰਨੇ ਵਿਚ ਹੋਇਸ਼ਾਹ ਫਕੀਰ ਕਈ ਫੁਰਨੇ ਵਿਚ ਨੇ ਚੜ੍ਹ ਗਵਾਰ ਮਾਏ
 ਫੁਰਨੇ ਵਿਚ ਤੂੰ ਮਾਂ ਮੈਂ ਪੁਤ ਤੇਰਾ ਫੁਰਨੇ ਵਿਚ ਹੋਵੇਂ ਜ਼ਾਰ ਜ਼ਾਰ ਮਾਏ
 ਫੁਰਨੇ ਵਿਚ ਨੇ ਭਾਸ ਦੇ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ਫੁਰਨੇ ਵਿਚ ਹੋਵੇਂ ਦੁਖਯਾਰ ਮਾਏ
 ਫੁਰਨਾਂ ਵਿੱਤਦਾ ਜਦੋਂ ਆ ਬੰਦ ਹੋਇਆ ਜਾਨ ਇੰਦ੍ਰੇ ਹੋ ਏਕਾਰ ਮਾਏ
 ਫੁਰੇ ਦੁੱਖ ਕਲੇਸ਼ ਨ ਕੋਈ ਬਾਕੀ ਫਿੱਤੀ ਹੋ ਜਾਇ ਆਤਮਾਕਾਰ ਮਾਏ
 ਫੁਰੀ ਅੱਗ ਦੂਤ ਦੀ ਬੁੱਝ ਜਾਏ ਸੀਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਠੰਢਾ ਠਾਰ ਮਾਏ
 ਫੁਰੀ ਕੋਈ ਨ ਵੇਖਿਆਂ ਨਿਗਹ ਆਵੇ ਸੱਭੋਮੀਤ ਸੱਜਣ ਦਿਲਦਾਰ ਮਾਏ
 ਫੁਰੀ ਏਦਿਆਂ ਦੀ ਸੋਗ ਮਰਗਜਾਂਦਾ ਜੋ ਏਹ ਨਸੋ ਸਮਝ ਗਵਾਰ ਮਾਏ

ਕੰਟ ਜੰਮਦਾ ਤੇ ਮਰੇ ਦੱਸ ਕੇਹੜਾ ਕਿੰਨੂੰ ਹਸਨਾਂ ਰੋਵਨਾਂ ਧਾਰ ਮਾਏ
 ਐਵੇਂ ਮੋਹ ਪਿਆ ਝੂਠਾ ਬੰਦਿਆਂਨੂੰ ਕੰਟ ਮੀਤਭਾਈ ਸੱਜਣਯਾਰਮਾਏ
 ਲੋੜਾਂਨਿੱਜਦੀਆਂ ਨੂੰ ਹੈ ਜੱਗਰੋਂਦਾ ਨਦੀ ਨਾਓਂ ਦਾ ਮੇਲ ਵਿਚਾਰ ਮਾਏ
 ਕੱਠੇ ਰਾਤ ਸਰਾਂਦੇ ਵਿਚ ਹੋਏ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਏ
 ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਦਿਆਂ ਜਾਣਗੇ ਪੈ ਰਾਹੀਂ ਕੱਠੇ ਇਕ ਥਾਂ ਰਾਤ ਗੁਜਾਰਮਾਏ
 ਜਿਵੇਂ ਰੁੱਖ ਉਜਾੜ ਦੇ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਉੱਤੇ ਆਣ ਬੈਠੇ ਪੰਛੀ ਡਾਰ ਮਾਏ
 ਫੇਰ ਹੋਵਣਾ ਨਾਲ ਸਬੱਬ ਮੇਲਾ ਜਦੋਂ ਉਡ ਗਏ ਹੋ ਉਡਾਰ ਮਾਏ
 ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਤੂੰ ਮਾਂ ਮੈਂ ਪੁਤ ਤੇਰਾ ਮੋਹ ਛੱਡਕੇ ਰਾਮ ਚਤਾਰ ਮਾਏ
 ਲੈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਪ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਹੋਵੇ ਜਨਮ ਨਾਹੀਂ ਦੂਜੀਵਾਰ ਮਾਏ

ਜਵਾਬ ਮਾਈ ॥

ਭਾਵੇਂ ਲੱਖ ਗਜ਼ਾਨ ਸੁਨਾ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਆਂਵਦੀ ਦਿਲ ਨੂੰ ਧੀਰ ਬੱਚਾ
 ਦੁਖ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਏਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਖੇ ਝੱਲਨੇ ਸੱਲ ਸਮਸ਼ੀਰ ਬੱਚਾ
 ਜਦੋਂਯਾਦ ਆਵੇ ਤੇਰਾ ਮਰਨਮੈਨੂੰ ਆਵੇ ਅੱਖੀਆਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਨੀਰ ਬੱਚਾ
 ਦੁਖ ਪੁਤਦਾ ਪੁਛੀਏ ਮਾਂ ਪਾਸੋਂ ਜਿਸ ਕੱਢਿਆ ਕਾਲਜਾ ਚੀਰ ਬੱਚਾ
 ਤੈਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਠੰਢੀਆਂ ਹੋਣ ਅੱਖੀਂ ਥਨਾਂ ਨਿਚ ਵੱਗੇ ਪਿਆ ਸ਼ੀਰ ਬੱਚਾ
 ਮੇਰੀ ਜਿੰਦ ਜਹਾਨ ਹੈਂ ਧਨ ਤੂੰਹੋਂ ਤੇਰੇ ਮੋਇਆਂ ਹੋ ਜਾਂਗੀ ਕੀਰ ਬੱਚਾ
 ਲੈ ਜਾਨ ਛੁਡਾਂ ਪਾ ਠੰਢ ਮੈਨੂੰ ਮੈਂ ਸਿੱਖ ਨਹੀਂ ਆਖ ਅਖੀਰ ਬੱਚਾ
 ਬੇਈਮਾਨ ਨ ਹੋਈਂ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਟਲਜਾਵਨੀਨਹੀਂ ਤਕਦੀਰ ਬੱਚਾ

ਜਵਾਬ ਪੁੱਤਰ ॥

ਜੇਹੜੀਲਿਖੀਮੇਰੇ ਪਹਿਲੇਰੋਜਮੱਥੇ ਓਸਜਾਵਨਾ ਕਦੇਨਹੀਂ ਟੱਲ ਮਾਂ
 ਕੇਹੜੀਗੱਲ ਤੇ ਧਰਮ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜਾਂ ਅੰਤ ਜਾਵਨਾ ਜੱਗਤੋਂ ਚੱਲ ਮਾਂ
 ਮੌਤੋਂਡਰਦਿਆਂਅਜਮੈਂ ਝੂਠਬੋਲਾਂ ਸਦਾਰਹਜ਼ਾਨਹੀਂ ਕੋਈ ਅਚੱਲ ਮਾਂ
 ਮਾਰੂ ਮੌਤਦਾ ਵੱਜਿਆ ਜਦੋਂ ਸਿਰਤੇ ਓਸ ਨਹੀਂ ਉਡੀਕਣਾ ਪੱਲਮਾਂ
 ਮਰਾਂ ਧਰਮ ਤੇ ਜਾਂ ਬੈਕੁੰਠ ਅੰਦਰ ਪਿਛੇ ਰਹੇਗਾ ਜਸ ਅਟੱਲ ਮਾਂ
 ਟਲਾਂ ਆਪਣੇ ਹਠ ਤੋਂ ਕਦੇ ਨਾ ਮੈਂ ਭਾਵੇਂ ਲਾਹਲਵੇ ਕੋਈ ਖੱਲ ਮਾਂ

ਮੈਂ ਸਿੱਖ ਨਾਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਾਨ ਜੁੱਸੇ ਇਹ ਕਦੇ ਨ ਆਖਸਾਂ ਗੱਲ ਮਾਏ
 ਝੂਠ ਬੋਲਨਾ ਮੂੰਹੋਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਨਹੀਂ ਆਂਵਦਾ ਸਿਖਾਂਨੂੰ ਵੱਲ ਮਾਏ

ਜਵਾਬ ਮਾਈ ॥

ਪੁਤਾ ਕਮਲਿਆਵੇ ਕੁਝ ਹੋਸ਼ ਕਰਤੂੰ ਤੇਰੀ ਮਾਰਲਈ ਕਿਸ ਮੱਤ ਬੱਚਾ
 ਕਾਨੂੰ ਜਾਣਕੇ ਮੌਤ ਸਹੇੜਨਾਏਂ ਬਾਂਹ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਮੂੰਹ ਨਾ ਘੱਤ ਬੱਚਾ
 ਮਾਂ ਬੁਢੜੀ ਦੇ ਉਤੇ ਤਰਸ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖ ਆਖਣੇ ਜੀਭ ਪਰੱਤ ਬੱਚਾ
 ਕੁਝ ਵੇਖਲੈ ਜੱਗਤੇ ਆਯਾਏਂ ਗਿਆਂ ਮੂਲ ਨਹੀਂ ਆਵਨਾ ਵੱਤ ਬੱਚਾ
 ਮੇਰਾ ਵੇਖ ਧੌਲਾਝਾਟਾਰਹਿਮਕੀਤਾ ਮੇਰੀਸ਼ਾਹਨੇ ਰਖ ਲਈ ਪੱਤ ਬੱਚਾ
 ਤੈਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਛੁਡਾ ਦਿੱਤਾ ਕੀਤੀ ਰੱਬ ਨੇ ਆਨ ਸਹੱਤ ਬੱਚਾ
 ਤੂੰ ਜਾਣ ਕੇ ਕਾਲ ਦੇ ਮੂੰਹ ਪਵੇਂ ਬੁੱਢੀ ਮਾਂ ਈ ਕਰ ਨ ਅੱਤ ਬੱਚਾ
 ਜੇ ਤੂੰ ਥੱਮ ਅਧਵਾਟਿਓਂ ਟੁੱਟਪਿਓਂ ਡਿੱਗਪਏਗੀਜਿੰਦਦੀ ਛੱਤ ਬੱਚਾ
 ਕੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਖਾਂ ਤੂੰ ਸਿੱਖੀ ਵਿਚ ਫਸਾਕੇ ਲੱਤ ਬੱਚਾ
 ਕਈ ਦਿਨ ਬੀਤੇ ਹੈਨ ਭੁੱਖਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਕਾ ਮਾਸ ਤੇ ਰਹੀ ਨ ਰੱਤ ਬੱਚਾ
 ਵਾਂਗ ਬੱਕਰੇ ਹੋਣ ਹਲਾਲ ਲੱਗੇਂ ਸਿੱਖੀ ਲਈ ਸਹੇੜ ਕੁਪੱਤ ਬੱਚਾ
 ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਤੂੰ ਜਦੋਂ ਦਾਸਿੱਖਹੋਇਓਂ ਕੇਹੜਾਮਾਰਲਿਆਹਈ ਬੱਤ ਬੱਚਾ
 ਦਾਹਾਲਹੋਇਆ ਤੇਰਾਲਹੁ ਸੁੱਕਾ ਵਿਚਕੈਦੀਆਂਹੋਇਓਂ ਬਿਪੱਤ ਬੱਚਾ
 ਡੀ ਕੱਮਲੀ ਹੋਈ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਛੱਡਦਈਂ ਨਾ ਆਪਨਾ ਸੱਤ ਬੱਚਾ

ਜਵਾਬ ਪੁਤਰ ॥

ਏ ਕਮਲੀਏ ਕੁਝਤੂੰ ਹੋਸ਼ ਕਰ ਖਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤੂੰ ਮੌਹ ਵਧਾ ਨਾਹੀਂ
 ਜੰਮਿਆ ਓਸ ਅਖੀਰਮਰਨਾ ਰਹਿਣਾ ਜੱਗ ਤੇ ਕਿਸੇ ਸਦਾ ਨਾਹੀਂ
 ਬੇ ਗਏਨੇ ਪਿਛਲੇ ਦੱਸ ਸਾਡੇ ਓਹ ਲੱਭਦੀ ਭਾਲਿਆਂ ਜਾ ਨਾਹੀਂ
 ਕੇ ਸਭਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਕਾਲ ਖੜਾ ਰਹੇ ਜੱਗ ਤੇ ਸ਼ਾਹ ਗਦਾ ਨਾਹੀਂ
 ਅਜ ਛੁਡਾ ਲੈ ਜਾਏਂਗੀ ਜੇ ਅੰਤ ਕਾਲ ਬੋਂ ਲਏਂ ਛੁਪਾ ਨਾਹੀਂ
 ਆ ਗਿਆ ਜਮਾਂਦੇ ਵਿਚ ਪੰਜੇ ਸੱਕੇਂ ਭੋਲੀਏ ਤਦੋਂ ਛੁਡਾ ਨਾਹੀਂ

ਬੰਦਾ ਵਿਚ ਪੁੜਾਂਆਇਆ ਵਾਂਗਦਾਣੇ ਓਥੋਂ ਸੱਕਦਾ ਕੋਈ ਬਚਾ ਨਾਹੀਂ
ਜੀਵ ਕਾਲਦੀ ਛੁਰੀ ਦੇ ਹੇਠ ਸਦਾ ਕੋਈ ਬਢੇਗਾ ਧੰਣ ਖਸਕਾ ਨਾਹੀਂ
ਵਾਰੀ ਆਪਣੀ ਚੱਲਣਾ ਸਾਰਿਆਂਨੇ ਸਿਰੋਂ ਖੁੰਜਦੀ ਕਦੇ ਕਜਾ ਨਾਹੀਂ
ਜਿੰਨੀ ਲਿਖੀਏ ਭੋਗਨੀ ਬੰਦਿਆਂ ਨੇ ਕੋਈ ਕਰੇ ਵਧਾ ਘਟਾ ਨਾਹੀਂ
ਕੇਹੜੀਗੱਲਤੇ ਆਪਣਾ ਧਰਮਛੱਡਾਂ ਮਰਾਂ ਸਿੱਖੀਓਂ ਮੁਖ ਭਵਾ ਨਾਹੀਂ
ਏਹ ਜੱਗ ਮਾਨਿੰਦ ਸਰਾਓਂ ਦੀ ਏ ਏਥੇ ਬੈਠਣਾ ਪੈਰ ਫੈਲਾ ਨਾਹੀਂ
ਹੈਨ ਸੁਖ ਜਹਾਨ ਦੇ ਸਭ ਝੂਠੇ ਅੰਤ ਕਰਨ ਏਹ ਨਾਲ ਨਬਾਹ ਨਾਹੀਂ
ਹੈ ਖ਼ਾਬ ਦੇ ਵਾਂਗ ਸੰਸਾਰ ਸਾਰਾ ਕੋਈ ਮਾਂ ਤੇ ਭੈਣ ਭਰਾ ਨਾਹੀਂ
ਸਾਕ ਅੰਗਸਾਰੇ ਹੈਨ ਮਤਲਬਾਂਦੇ ਭੀੜਬਣੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸ਼ਨਾ ਨਾਹੀਂ
ਵਿਚ ਸੁਪਨੇ ਦੇਖਦਾਖੇਡ ਸਾਰੀ ਨਿਗਾਹ ਜਾਗਿਆਂ ਕੁਝ ਭੀ ਆ ਨਾਹੀਂ
ਮੈਨੂੰ ਮਰਨਦਾ ਮੂਲ ਨਹੀਂ ਡਰ ਮਾਏ ਅਤੇ ਜੀਵਣਦਾ ਮਨ ਚਾ ਨਾਹੀਂ
ਛੱਡ ਮੌਹ ਮੇਰਾ ਰੱਬ ਯਾਦ ਕਰ ਤੂੰ ਐਵੇਂ ਰੋਕੇ ਸਿਰ ਖਪਾ ਨਾਹੀਂ
ਹੱਥੀਂਤੋਰਮੈਨੂੰਨਾਲ ਸਾਬੀਆਂਦੇ ਮੇਰੀ ਵਿਚ ਸਿਖੀ ਵਿਘਨ ਪਾ ਨਾਹੀਂ
ਜਾਹਘਰ ਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਯਾਦਕਰੀਂ ਦਿਲਪਿਆਕਾਲ੍ਹਾ ਅਟਕਾ ਨਾਹੀਂ
ਸਗੋਂ ਮਾਂ ਹੈਂ ਦੇਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਮੈਨੂੰ ਪੁਤਾ ਲਾਜ ਸਿੱਖੀ ਤਾਈਂ ਲਾ ਨਾਹੀਂ
ਪੁੱਤ ਸਿਖ ਨਾਹੀਂ ਐਵੇਂ ਪਾਪ ਭਰੀ ਮਾਈ ਮੁਖ ਥੋਂ ਗੱਲ ਸੁਨਾ ਨਾਹੀਂ
ਬੱਤੀ ਬਖਸ਼ ਧਾਰਾਂ ਅੰਤਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਰੋ ਪਾਪ ਝੜਾ ਨਾਹੀਂ
ਲੈ ਹੁਣ ਅੰਤਦਾ ਟੇਕਦਾ ਹਾਂ ਮੱਥਾ ਮੈਥੋਂ ਹੋਂਵਦੀ ਹੁਣ ਠਹਿਰਾ ਨਾਹੀਂ
ਮੈਂ ਸਿਖ ਨਾਹੀਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜੋੜਾਂ ਹੱਥ ਮੈਥੋਂ ਅਖਵਾ ਨਾਹੀਂ

ਲੜਕੇ ਨੇ ਜੱਲਾਦ ਨੂੰ ਕਹਿਲਾ ॥

ਗੁੱਸੇਨਾਲ ਮੁੜਕਹੇ ਜੱਲਾਦ ਤਾਈਂ ਤੂੰ ਪਿਆ ਹੈਂ ਵਿਚ ਵਚਾਰ ਕਾਹ
ਕਰਆਪਣਾ ਕੰਮਕਿਉਂ ਦੇਰਲਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡਿਆਹਈ ਖਲਾਰ ਕਾਹ
ਮਾਂ ਕੰਮਲੀ ਮੁਫਤਦਾ ਪਾਏ ਟੈਲਾ ਏਟ ਦੀਗੱਲਤੇਕਰੇਂਇਤਬਾਰਕਾਹ
ਮੈਂਤੇ ਅਸਲਹਾਂ ਗੁਰੂਦਾ ਸਿਖਪੱਕਾ ਏਲਾਂਝੂਠ ਭਲਾ ਦੱਸ ਯਾਰ ਕਾ
ਦੀਲਾ ਕਰਗਏ ਸਾਬੀ ਵਰ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਜਾਣਦਲਈ ਦਯਾ

ਜੇਹੜੀ ਗੱਲਨੂੰ ਤੂੰ ਉਡੀਕਦਾ ਹੈਂ ਭਲਾ ਹੋਣਲਗੀ ਓਹਗਵਾਰ ਕਾਹਨੂੰ
ਕਰਕਤਲ ਰਲਾਨਾਲਸਾਬੀਆਂਦੇ ਘੱਤੀਹਈ ਮਯਾਨ ਤਲਵਾਰ ਕਾਹਨੂੰ
ਮੈਂਹਾਂਸਿੱਖਮੈਂਸਿੱਖਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਦਿਲਦੁਖਾਉਂਦੇਹੋ ਬਾਰਬਾਰਕਾਹਨੂੰ

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਲੜਕੇ ਦਾ ਹਠ ਸੁਣਕੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ॥

ਜ਼ਰਾਠਹਿਰਜੱਲਾਦਨੂੰਆਖਗਿਆ ਅਹਿਲਕਾਰ ਦਰਬਾਰਨੂੰ ਜਾਂਵਦਾਏ
ਜੇਹੜੇ ਸਿੱਖ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਜਵਾਬ ਸੁਣੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਜਾ ਸੁਨਾਂਵਦਾਏ
ਉਹ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਮੈਂ ਸਿੱਖ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਮੌਤ ਪਾਸੋਂ ਡਰ ਖਾਂਵਦਾਏ
ਮਾਂ ਬੁਫੜੀ ਦੇ ਆਖੇ ਲੱਗਦਾ ਨਹੀਂ ਸਿਰ ਹੇਠ ਤਲਵਾਰਦੇ ਡਾਂਹਵਦਾਏ
ਮੂਲਸਿੱਖੀਓਂ ਨਹੀਂ ਇਨਕਾਰਕਰਦਾ ਵਾਜਾਂ ਮਾਰਕੇ ਮੌਤ ਬੁਲਾਂਵਦਾਏ
ਸ਼ਾਹਸੁਣਦਿਆਂਸਾਰ ਹੈਰਾਨਹੋਇਆ ਪੰਜੇਉਂਗਲਾਂ ਮੂੰਹ ਚਾ ਪਾਂਵਦਾਏ
ਕਹਿੰਦਾ ਯਾ ਅੱਲਾ ਹੈਨ ਹਠੀ ਕੇਡੇ ਮੌਤੋਂ ਖੌਫ ਨ ਸਿੱਖਾਂਨੂੰ ਆਂਵਦਾਏ
ਖਬਰੇ ਗੁਰੂਕੀਇਹਨਾਂਨੂੰ ਦੱਸਗਿਆ ਮਰਨਮਾਰਨਾ ਸਿੱਖਾਂਨੂੰ ਭਾਂਵਦਾਏ
ਹੋਇਆ ਖੁਸ਼ਦਲੇਰੀਆਂ ਦੇਖ ਅੱਖੀਂ ਵਿਚ ਦਿਲ ਦਲੀਲ ਦੁੜਾਂਵਦਾਏ
ਕਰਨਾਕਤਲਅਜੇਹੇ ਬਹਾਦਰਾਂਨੂੰ ਬਾਹਰ ਅਕਲਬੀਂ ਏਹ ਜਤਾਂਵਦਾਏ
ਇਹਤਕਾਦ ਬਹਾਦਰੀ ਕੌਮਦੀ ਦਾ ਸ਼ਾਹ ਨਕਸ਼ਾ ਦੇਖ ਸ਼ਰਮਾਂਵਦਾਏ
*ਦਿਹੋਛੱਡਰਹੇਜੇਹੜੇ ਸਿੱਖ ਬਾਕੀ ਓਸੇਵਕਤਏਹ ਹੁਕਮ ਝੜਾਂਵਦਾਏ
“ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੇ ਬਿਨ ਸਾਸ ਤੇ ਰਾਖੇ” ਆਏ ਮੌਤ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਛੁਡਾਂਵਦਾਏ
ਹੈ ਅਕਸੀਰ ਸਫਾਈ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਫਲ ਪਾਉਂਦਾ ਛੋ ਕਮਾਂਵਦਾਏ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਏਹ ਸਿਦਕ ਹੈ ਜੇ ਦੱਸੋ ਖਾਲਸਾਜੀਵਿਚਦਿਲਾਂਦੇ ਕੰਘੀਆਂ ਮਾਰ ਦੇਖੋ
ਓਹ ਭੀ ਸਿੰਘ ਭਰਾ ਤੁਸਾਡੜੇ ਸਨ ਜੱਸ ਪੂਰ ਗਏ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰ ਦੇਖੋ
ਸਿੱਖੀਸਿਦਕ ਨਭਾ ਗਏ ਨਾਲਕੇਸਾਂ ਦਿਤੀਅੰਣ ਨ ਸਿਰਤੇ ਆਰ ਦੇਖੋ
ਸੀਗੇ ਸਿਦਕ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਾਸ ਸਾਸ ਗਏਜਪਕਰਤਾਰ ਦੇਖੋ

*ਖਾੜੀ ਖਾਂ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਜਦ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ
ਓਸਨੇ ਨਾ ਮਨਸ਼ੁਰ ਕੀਤਾ ਪੁਛਨ ਤੇ ਲੜਕੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਯਾਂ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਕਤਲ ਕਰਦਿਓ ਯਾਂ ਸਾਰਿਆਂ
ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਹੋ ਮੈਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਇਹ ਹਮਦਰਦੀ ਤੇ ਪਿਆਰ ਵਾਲਾ
ਵਾਕ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਝੰਕ ਸਨ ॥

ਧਰਮ ਆਪਣੇ ਤੇ ਦੇਂਦੇ ਸੀਸ ਰਹੇ ਉਤੇ ਦਿਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਸਹਾਰ ਦੇਖੋ
 ਵਿਚ ਰਣਾਂ ਦੇ ਮਾਰਦੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵਾ ਲੱਖਨੂੰ ਇਕ ਲਲਕਾਰ ਦੇਖੋ
 ਲੜਨ ਮਰਨਤੇਰਹੇ ਤਯਾਰ ਹਰਦਮ ਪਿੱਛੇ ਸਿੰਘ ਜੋ ਹੋਏ ਵਿਚਾਰ ਦੇਖੋ
 ਵੰਡ ਖਾਵਨਾ ਮਾਰਨਾ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਏਹ ਪਿਛਲਿਆਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਕਾਰ ਦੇਖੋ
 ਗੋ ਗਰੀਬ ਦੀ ਰਖੜਾ ਕਾਰਨੇ ਜੀ ਹੋਣੇ ਜੰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਸਥਾਰ ਦੇਖੋ
 ਨਾਲ ਸਿਦਕ ਦੇ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਕੀਤੀ ਮਾਰ ਉਜਾੜ ਖਵਾਰ ਦੇਖੋ
 ਨਿਹਚਾ ਗੁਰਾਂ ਤੇ ਬਾਣੀ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਦੇ ਨਾਮ ਇਕ ਅਕਾਲ ਉਚਾਰ ਦੇਖੋ
 ਵਿੱਚ ਜੰਗਾਂ ਦੇ ਗੱਜ ਦੇ ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗੂ ਰਹੇ ਸੂਰਮੇ ਨਾਲ ਬਲਕਾਰ ਦੇਖੋ
 ਜੋਧੇ, ਬਲੀ, ਵਲੀ, ਹਠੀ, ਤਪੀ, ਭਾਰੇ ਜਤੀ, ਸਤੀ ਰਹੇ ਸੁੱਧ ਆਚਾਰ ਦੇਖੋ
 ਦੇਗ ਤੇਗ ਦੇ ਧਨੀ ਅਨੇਕ ਹੋਏ ਸੁੱਧ ਕੁੰਦਨੇ ਵੱਧ ਸੁਚਿਆਰ ਦੇਖੋ
 ਤਨ ਮਨ ਤੇ ਧਨ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਕੇ ਰਹੇ ਪੰਥ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਸਾਰ ਦੇਖੋ
 ਕੁਝ ਸਾਨੂੰ ਭੀ ਸਿਖਨੀ ਚਾਹੀਦੀਏ ਮੱਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾਲ ਇਤਬਾਰ ਦੇਖੋ
 ਜਥੇਬੰਦੀ ਤੇ ਮਿਤ੍ਰਤਾ ਭਾਵ ਧੀਰਜ ਆਪੋ ਵਿਚਦਾ ਕਰਨ ਪਿਆਰ ਦੇਖੋ
 ਸੂਰਮਪੁਨਾ ਸੰਤੋਖ ਤੇ ਦਾਨ ਦਯਾ ਉਤੇ ਆਜਜਾਂ ਕਰਨ ਉਪਕਾਰ ਦੇਖੋ
 ਪਰਹਾਈ ਅਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸਿਖੀ ਮੇਰੇ ਜਿਹਾਂ ਨੇ ਮੱਤ ਬਿਸਯਾਰ ਦੇਖੋ
 ਸਿਖੀ ਪੰਥ ਨੂੰ ਪਏ ਕਲੰਕ ਲੈਂਦੇ ਮੇਰੇ ਜਹੇ ਮੂਰਖ ਬਦਕਾਰ ਦੇਖੋ
 ਉਤੋਂ ਦੇਖਣੇ ਨੂੰ ਸੋਹਣੇ ਸਿਖ ਦਿੱਸਨ ਵੱਗੀ ਅੰਦ੍ਰੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਮਾਰ ਦੇਖੋ
 ਕਈ ਲੰਬੀਆਂ ਦਾੜ੍ਹੀਆਂ ਖੂਬ ਬਾਕੇ ਧਾਰੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਤਕ ਕਾਰ ਦੇਖੋ
 ਦਯਾ ਖਿਮਾ ਧੀਰਜ ਸੌਸੋ ਕੋਹ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦੇਵੰਦੇ ਨਹੀਂ ਬੁਰਯਾਰ ਦੇਖੋ
 ਵੰਡ ਖਾਵਣਾ ਰੱਖੜਾ ਆਜਜਾਂ ਦੀ ਪਰ ਲਾ ਹੋਗਈ ਉਡਾਰ ਦੇਖੋ
 ਧਰਮ ਜੰਗ ਤੇ ਜਾਂਦਿਆਂ ਮੱਤ ਪੈਂਦੀ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਖਣ ਤਕਰਾਰ ਦੇਖੋ
 ਯਾਂਤੇ ਨਾਲ ਸ਼ਰੀਕਾਂ ਦੇ ਮਰਨ ਮਾਰਨ ਭਰਨ ਜਾਕੇ ਘਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇਖੋ
 ਘਰੋਂ ਬਿੱਲੀ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਡਰ ਜਾਂਦੇ ਘਰ ਆਨ ਬਨਦੇ ਸ਼ੇਰਸਾਰ ਦੇਖੋ
 ਰਮਕਾਰ ਜਾਂਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਨ ਨਾਹੀਂ ਮੋਹਰੀ ਭੈੜਿਆਂ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਘਾਰ ਦੇਖੋ
 ਈ ਫਿਰਨ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਕੌਂਦੇ ਲੰਬੇ ਲਾੜੇ ਪਾ ਸਲਵਾਰ

ਨਾਲ ਰੰਡੀਆਂ ਭੋਗਦੇ ਭੋਗਜਾਕੇ ਡੁਬੇ ਰਾਤ ਦਿਨ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਕਾਰ ਦੇਖੋ
 ਕਈ ਰੋੜ੍ਹਕੇ ਇੱਜ਼ਤਾਂ ਵੱਲਤਾ ਨੂੰ ਹੁੰਦੇ ਕੰਜਰਾਂ ਘਰੀਂ ਖਵਾਰ ਦੇਖੋ
 ਬਹੁਤੇ ਰਹਿਣਡਿੱਗੇ ਉੱਤੇ ਠੇਕਿਆਂਦੇ ਨਸ਼ੇ ਪੀਨਦੇ ਨਿਤਕਰਾਰ ਦੇਖੋ
 ਮੂੰਹੋਂ ਥੁੱਕ ਜਾਵੇ ਸਿਰਵਿਚ ਵਹਿਣੀ ਉੱਤੇ ਮੱਖੀਆਂਦੇਭਿਣਕਾਰ ਦੇਖੋ
 ਨਾਚਕੰਜਰੀਦਾ ਸਾਰੀਰਾਤਸੁਨਦੇ ਆਵੇ ਨੀਂਦ ਨਾ ਇਕ ਪਲਕਾਰ ਦੇਖੋ
 ਜੇ ਤਾਂ ਭਜਨ ਬਾਣੀ ਕਿਤੇ ਹੋਣ ਲਗੇ ਝੱਟ ਲੇਟਦੇ ਪੈਰ ਪਸਾਰ ਦੇਖੋ
 ਜਿੱਥੇਰਲਬਹਿੰਦੇ ਕੱਠੇ ਦਸਚੋਬਰ ਪਾਉਣਬੋਲੀਆਂਤੇ ਮਾਘੇਮਾਰ ਦੇਖੋ
 ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਦਾ ਜੇ ਕੰਨੀ ਆਨ ਪਵੇ ਸੀਨੇ ਵੱਜਦੀ ਸਖਤਕਟਾਰ ਦੇਖੋ
 ਕਿਉਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਪੁਤਰੋਂ ਸਚ ਦਸੋ ਏਹਭੀ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਹੋਣਵਿਹਾਰ ਦੇਖੋ
 ਕੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਦਸਿਆ ਸੀ ਛੱਡੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਨਵਿਸਾਰ ਦੇਖੋ
 ਜਿਹੜੇ ਤੁਸੀਂ ਏਹ ਕਸਬ ਕਮਾਉਂਦੇਹੋ ਇਹਸਪੁੱਤਾਂਦੀ ਹੈਜੇਕਾਰ ਦੇਖੋ
 ਕਿਹੜਾ ਮੂੰਹ ਲੈਜਾਓਗੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗੇ ਜ਼ਰਾ ਦਿਲੋਂ ਹੋਕੇ ਸ਼ਰਮਸਾਰ ਦੇਖੋ
 ਚੱਲੋ ਚਾਲ ਸਿਧੀ ਧਾਰੋ ਗੁਰੂਸਿੱਖੀ ਜਾਨ ਉਮਰ ਨ ਦਿਹੋ ਏਕਾਰ ਦੇਖੋ
 ਜਾਓ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਖ ਉੱਜਲ ਲੋਂ ਵਿਚ ਬੈਕੰਠ ਬਹਾਰ ਦੇਖੋ
 ਜਟਾਂ ਸਿੱਧਿਆਂਨੂੰ ਮੈਂਕੀ ਦੇਸਦੇਵਾਂ ਜਿਹੜੇ ਹੈਨ ਬੇਇਲਮਗਵਾਰ ਦੇਖੋ
 ਭੈਲਾ ਹਾਲ ਦਿਸੇ ਸਾਡੇ ਬਾਬੂਆਂ ਦਾ ਕਈ ਟੱਪ ਹੋਏ ਹੋਏ ਪਾਰ ਦੇਖੋ
 ਗੱਲ ਰੋੜ੍ਹ ਛੱਡੀ ਮੁਢੋਂ ਪੱਟ ਸਾਰੀ ਬੜੇ ਬੜੇ ਜੋ ਹੈਨ ਸਰਦਾਰ ਦੇਖੋ
 ਘਰੀਂ ਕੰਜਰਾਂ ਦੀ ਨਿਤ ਰੋਹਣ ਡਿੱਗੇ ਨਸ਼ੇ ਪੀਕੇ ਵਿਚਖੁਮਾਰ ਦੇਖੋ
 ਡੂੰਮਾ ਕੰਜਰਾਂ ਤਈਂ ਲੁਟਾਵੰਦੇ ਨੇ ਧਨ ਖੱਟਿਆ ਬੇ ਸੁਮਾਰ ਦੇਖੋ
 ਰਾਜੀ ਹੋਂਦੇ ਵੇਖਕੇ ਤੈਫਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਚ ਰਾਗ ਦੇ ਵਿਚ ਗੁਜ਼ਾਰ ਦੇਖੋ
 ਭਲੇ ਕੰਮ ਤੇ ਦੇਣ ਨ ਇਕ ਕੌਡੀ ਦੇਣ ਰੰਡੀਆਂ ਤਈਂ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇਖੋ
 ਕੰਨੀ ਸ਼ਬਦਬਾਣੀ ਸੁਣਨਪੀੜ ਪੈਂਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਕੰਜਰਾਂਦੀਸੁਣਤਾਰ ਦੇਖੋ
 ਕੀੜੇ ਹੋਕੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਵਿਚ ਡੁੱਬੇ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਦਾ ਡਰ ਵਿਸਾਰ ਦੇਖੋ
 ਘਰੀਂ ਰੋਣ ਸਵਾਣੀਆਂ ਖਰਚਖੁਣੋਂ ਲੱਗੀ ਕੰਜਰਾਂ ਘਰੀਂ ਬਹਾਰ ਦੇਖੋ
 ਗਹਿਣਾ ਇਕ ਨ ਘਰਦੀ ਨਾਰ ਤਾਈਂ ਬੱਚੀ ਹੈ ਬੈਠੀ ਕਰਮਹਾਰ ਦੇਖੋ

ਪੀਲੀ ਨਾਲ ਸੋਨੇ ਕਰ ਵੇਸਵਾ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੰਦੇ ਹੋਰ ਸੰਗਾਰ ਦੇਖੋ
 ਘਰੋਂ ਨਾਰ ਜੇ ਹੂੰ ਦੀ ਹਾਂ ਕਰੇ ਝੱਟ ਖਿੱਚ ਲੈਂਦੇ ਤਲਵਾਰ ਦੇਖੋ
 ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਖਾਂਦੇ ਪੌਲੇ ਵੇਸਵਾਂ ਥੋਂ ਦਿਲੋਂ ਸਮਝਦੇ ਕਰੇ ਪਿਆਰ ਦੇਖੋ
 ਕਈਕਰਨਬੇਅਦਬੀਆਂਨਾਲ ਕੇਸਾਂ ਮੁੰਨਦਾੜੀਆਂ ਲੈਨ ਮੁਰਦਾਰ ਦੇਖੋ
 ਕੁੱਠਾ ਖਾਣ ਪੀਂਦੇ ਕਈ ਚੁਰਟ ਦੌਰੀ ਦੀਨ ਦੁਨੀਤੋਂ ਗਏ ਵਚਾਰ ਦੇਖੋ
 ਵਿਚ ਨਸ਼ੇਦੇ ਮਸਤ ਨ ਖਬਰ ਕੋਈ ਲੱਥੀ ਪੱਗ ਸਿਰੋਂ ਖੁੱਲੇਵਾਰ ਦੇਖੋ
 ਨਾਲ ਕੰਜਰੀ ਲੈਕੇ ਸੈਰ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੋਕੇ ਫਿਟਨਾਂ ਵਿਚ ਅਸਵਾਰ ਦੇਖੋ
 ਰਹਿੰਦੇ ਕੰਜਰਾਂਘਰੀਂ ਸਰਦਾਰਹੋਰੀਂ ਪਿਛੇ ਘਰਦੀਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਾਰ ਦੇਖੋ
 ਏਹੋ ਜਹੀਂ ਘਰੀਂ ਕੰਮ ਹੋਣ ਜੇਹੜੇ ਏਥੇ ਲਿਖਨੇ ਨਹੀਂ ਦਰਕਾਰ ਦੇਖੋ
 ਖਾਨਦਾਨ ਬਰਬਾਦ ਹੋਗਏ ਕਈ ਪਈ ਉੱਡਦੀਏ ਪਿੱਛੇ ਛਾਰ ਦੇਖੋ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧ ਬਖਸ਼ੇ ਲਵੇ ਸਿਖੀਦੇ ਵੱਲ ਉਲਾਰ ਦੇਖੋ
 ਐ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਤੂੰ ਖੋਲ੍ਹੁ ਅੱਖੀਂ ਜ਼ਰਾ ਨੀਂਦ ਥੀਂ ਹੋ ਬੇਦਾਰ ਦੇਖੋ
 ਤੇਰੇ ਨਾਲਦੇ ਗਏ ਨੇ ਲੰਘ ਅੱਗੇ ਤੂੰ ਸੁੱਤਾ ਹਾਂ ਪੈਰ ਪਸਾਰ ਦੇਖੋ
 ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰਦੀ ਖਬਰ ਨਾਹੀਂ ਸਨ੍ਹਾਮਾਰ ਰਹੇ ਚੋਰ ਦੱਕਾਰ ਦੇਖੋ
 ਤੈਨੂੰ ਤਾਬਿਆ ਕਟਨ ਨੂੰ ਫਿਰਨ ਕਈ ਤੇਰੇ ਹੋ ਸ਼ਰੀਕ ਹੁੰਦਿਆਰ ਦੇਖੋ
 ਵਿੱਚੋ ਵਿੱਚ ਤੈਨੂੰ ਪਏਖਾਵੰਦੇ ਨੀਂ ਏਟੇ ਦਿਲਾਂਦੇ ਬਣ ਕੇ ਯਾਰ ਦੇਖੋ
 ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੂਲ ਸੁਖਾਵੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈਂ ਸਭ ਦੀ ਟਿੱਕ ਤੇ ਖਾਰ ਦੇਖੋ
 ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਛੇੜਨਾਏਂ ਜਾਨੇਂ ਮੱਭ ਤਾਈਂ ਰਿੱਕਸਾਰ ਦੇਖੋ
 ਤੇਰੇ ਨਹੀਂਵੈਰੀ ਸੱਭੇਦੈਨ ਸੱਜਨ ਤੱਕੇਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਝੁਰਾ ਨ ਧਾਰ ਦੇਖੋ
 ਪਰ ਫੇਰਭੀ ਤੇਰੇ ਨੇ ਮਗਰ ਲੱਕੇ ਕਾਲੇ ਮਨਾਂ ਦੇ ਝੁਰੇ ਝੁਟਿਆਰ ਦੇਖੋ
 ਕੱਲਾ ਤੂੰ ਵੈਰੀ ਤੇਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਘਰ ਆਪਨਾ ਲੈ ਮੰਭਾਰ ਦੇਖੋ
 ਨਹੀਂ ਤੇ ਵੇ ਧਕਾ ਤੈਨੂੰ ਵੇੜੁ ਵੇਸਨ ਦਾਈ ਦਾ ਲਾਕੇ ਮੰਝਧਾਰ ਦੇਖੋ
 ਏਠਾ ਫੇਰ ਪਿੱਛੋਂ ਪੱਛੋਤਾਵਸੇਂਗਾ ਖਾ ਗਏ ਜਾਂ ਗਏ ਜਵਾਰ ਦੇਖੋ
 ਐ ਪੰਥ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਵੁਟੂ ਜੀ ਨੇ ਹੈ ਵਾਰਿਆ ਕੁੱਲ ਪਵਾਰ ਦੇਖੋ
 ਸਾਰ ਸਾਹਬਜ਼ਾਦੇ, ਪਿਤਾ, ਸਿੰਘਜੀ ਤੇਰੇ ਸਿਰ ਚਿੱਕੋਂ ਦਿੱਤੇ

ਬੂਟਾਆਇਆਏਫਲਦੇਣਉਂਤੇ ਹੋਇਆਝਾਟਲਾ ਵਿੱਚ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਦੇਖੋ
ਰਾਖੀਕਰੋਗੇ ਖਾਓਗੇ ਫਲਮਿੱਠੇ ਯਾਦਕਰੋਗੇਕਹਿਆ“ਕਰਤਾਰ” ਦੇਖੋ

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਪੁੱਛ ਘੱਲਣਾ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਕਿ ਦੱਸ ਤੈਨੂੰ ਕਿੱਸ ਮੌਤੇ ਮਾਰੀਏ ॥

ਕਾਜ਼ੀ ਆਇਆ ਚੱਲਕੇ ਪਾਸ ਬੰਦੇ ਜਿਨੂੰ ਚੜ੍ਹੀ ਗੁਮਾਨ ਖੁਮਾਰੀਏ ਓਏ
ਝੰਡਾ ਸ਼ਰ੍ਹਾਦਾ ਸਿਰਤੇ ਝੂਲ ਰਿਹਾ ਲਈ ਸ਼ਾਨਸ਼ੌਕਤ ਨਾਲ ਭਾਰੀਏ ਓਏ
ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਰੂਪੀ ਰੁੱਖ ਕੱਟਣੇ ਨੂੰ ਹੱਥ ਫੜੀ ਕਾਜ਼ੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਆਰੀਏ ਓਏ
ਏਹਨਾ ਜੁਲਮ ਕਰਾ ਚੁਗੱਤਿਆਂ ਤੋਂ ਬੇੜੀ ਸੌਹਦੇ ਵਿੱਚ ਨਘਾਰੀਏ ਓਏ
ਦੂਰੋਂ ਆਖਦਾ ਜ਼ਾਲਮਾਂਕਾਫ਼ਰਾਂਤੂੰ ਕੀਤੀ ਮੁਫਲਮਾਨੀ ਤੰਗ ਸਾਰੀਏ ਓਏ
ਜਿਹੜਾ ਮੌਤ ਕਬੂਲ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸ ਓਸੇ ਮੌਤੇ ਮਾਰੀਏ ਓਏ

ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਕਾਜ਼ੀਨੂੰ ॥

ਜਿਵੇਂ ਜੀ ਚਾਹੇ ਤਿਵੇਂ ਮਾਰ ਦਿਹੋ ਮੈਨੂੰ ਪੁਛਨਾ ਆਨ ਫੁਲ ਹੈ ਓਏ
ਅਸੀਂ ਜੀਵੰਦੇ ਦੇਹਤੋਂ ਪਰੇਰਹਿੰਦੇ ਦੇਹ ਜਾਨਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਮੂਲ ਹੈ ਓਏ
ਸੂਲੀ ਓਸਦੇ ਵਾਸਤੇ ਹੈ ਗੱਡੀ ਜਿਹੜਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚੋਭਦਾ ਸੂਲ ਹੈ ਓਏ
ਤਿਵੇਂ ਮਾਰਦਿਹੋ ਮੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਾਹਨੂੰ ਮਟਨ ਕਬੂਲ ਹੈ ਓਏ

ਕਾਜ਼ੀ ਨੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਦੱਸਨਾ ॥

ਕਾਜ਼ੀਆਖਿਆਜਾਕੇਬਾਦਸ਼ਾਹਨੂੰਬੰਦਾ ਮੌਤਤੋਂ ਮੂਲ ਨਹੀਂ ਡਰਨ ਚਾਹੰਦਾ
ਓਹਦੇ ਵਿੱਚ ਜੁੱਸੇ ਤੇਰਾ ਏਫ ਨਾਹੀਂ ਹਥਜੋੜਸਲਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਚਾਹੰਦਾ
ਦਿੱਤਾ ਠੋਕ ਕੇ ਓਸ ਜਵਾਬ ਮੈਨੂੰ ਓਹਗੱਲਨਹੀਂ ਚਿੱਤ ਉਚਰਨਚਾਹੰਦਾ
ਮਾਰੋ ਆਖਦਾ ਓਹ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੈ ਜਿਸਤਰ੍ਹਾਂ ਮਰਨ ਚਾਹੰਦਾ

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਗੁੱਸਾ ਖਾਕੇ ਕਾਜ਼ੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਨਾ ਕਿ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਕੀਹ ਸਜ਼ਾ ਦੇਈਏ ॥

ਗੁੱਸਾ ਖਾਕੇ ਪੁੱਛਦਾ ਕਾਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸੌਚ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਸਲਾਹ ਦੱਸੋ
ਜਿਹੜਾ ਦੰ ਨਇਸਲਾਮ ਦਾ ਹੋਵੇ ਵੈਰੀ ਹੋਵੇ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੱਸੋ
ਕਰੇ ਖ਼ਲਕ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਤੰਗ ਜਿਹੜਾ ਡੱਠ ਓਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਲਾ ਦੱਸੋ
ਓਹਦੇ ਵਾਸਤੇ ਸ਼ਰ੍ਹਾਦਾ ਫੱਤਵਾ ਕੀ ਕਹਿਆ ਨਬੀ ਰਸੂਲ ਫ਼ਰਮਾ ਦੱਸੋ
ਕੀ ਹੁਕਮ ਖ਼ੁਦਾ ਦਾ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸਭਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੁਨਾ ਦੱਸੋ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਤੇ ਕਾਜ਼ੀਆਂ ਨੇ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦਾ ਫ਼ਤਵਾ ਲਾਨਾ ॥

ਰਲਕਾਜ਼ੀਆਂ ਆਖੜਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਨਿੱਤ ਨੀਯਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਟੀਆਂ ਜੀ ਕੁੱਤੇ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੇ ਭੁੱਕਦੇ ਰਾਤ ਦਿਣੇ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਕਾਰਨੇ ਰੋਟੀਆਂ ਜੀ ਕਾਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਦੁਗਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਬੱਧੇ ਖਾਨ ਜਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸੋਟੀਆਂ ਜੀ ਨਿੱਤ ਲਹੂ ਪੀਂਦੇ ਚੋਕੇ ਆਜਜਾਂਦੇ ਭੰਗਾਂ ਸਾਫ ਕਰ ਕਦੇ ਨ ਘੋਟੀਆਂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਏਸਨੂੰ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦਾ ਡੱਠ ਲਾਵੇ ਧੜੇ ਮਾਰ ਲੱਗੇ ਪਾਨ ਲੋਟਾਂ ਅੰ ਜੀ ਤਿੰਨ ਦਿਣ ਪੂਰੇ ਇਹਦੇ ਬਦਨ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢੋ ਨਾਲ ਜੰਝੂਰਾਂ ਦੇ ਬੋਟੀਆਂ ਜੀ ਪਾਪੀ ਵਿੱਚ ਗੁਮਾਨ ਦੇ ਪਾਪ ਭੁੱਲੇ ਕਾਬੂ ਕੀਤੀਆਂ ਕਾਲ ਨੇ ਰੋਟੀਆਂ ਜੀ ਆਇਆ ਹੋਣ ਅਖੀਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਨਹੀਂ ਸੁਝਦੀਆਂ ਲਾਹ ਤਰੋਟੀਆਂ ਜੀ

ਜੱਲਾਦਾਂ ਨੇ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਜੰਝੂਰਾਂ ਨਾਲ ਬੋਟੀਆਂ ਕੱਢਣੀਆਂ ॥

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜੱਲਾਦ ਲੈਕੇ ਵੇਖੋ ਆਏ ਨੇ ਕਰਨ ਅਖੀਰ ਉੱਤੇ ਕਾਵਾਂ ਵਾਂਗ ਚੁਫੇਰ ਆ ਘੇਰ ਬੈਠੇ ਚੁੰਢਾਂ ਲਗੇ ਚਲਾਨ ਪਨੀਰ ਉੱਤੇ ਓਹਨਾਂ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦੀ ਦੇਖ ਸੰਗ ਦਿਲੀ ਅੱਖੋਂ ਮਲਕ ਵਹਾਰਾਏ ਨੀਰ ਉੱਤੇ ਲੁੱਈਆਂ ਬੋਟੀਆਂ ਕੱਢ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਦਿੱਤਾਰਹਿਨ ਨਮਾਸ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਅਲੋਪਤਾ ॥

ਜੰਝੂਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁੱਟੇ ਵੇਖੋ ਪਾਪੀਆਂ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਕੀ ਕੀਤੀ ਬੰਦਾ ਜਨਕ ਦੇ ਵਾਂਗਰਾਂ ਰਿਹਾ ਬੈਠਾ ਕੋਈ ਚੋਨਤੀ ਵਿੱਚ ਨ ਜੀ ਕੀਤੀ ਜੀਉਂਦੇ ਜੀ ਹੋ ਦੇਹ ਤੋਂ ਵੱਖ ਏਠਾ ਸੁਰਤ ਬੰਦ ਅਮੀ ਰੱਸ ਪੀ ਕੀਤੀ ਗੱਈਆਂ ਬੋਟੀਆਂ ਉੱਡ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਇਕ ਵਾਰ ਨ ਮੁੱਖ ਥੀਂ ਸੀ ਕੀਤੀ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਨਿਜਾਨੰਦ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਨੰਦ ਬੈਠਾ ਕਰੇ ਆਤਮਾ ਦੇਸ ਦਾ ਮੈਰ ਬੇਲੀ ਛੱਡ ਵੇਹ ਦੀ ਦੁੱਖ ਤੇ ਪੀੜਤਾਈਂ ਹੋਇਆ ਮਸਤ ਸਟੂਪ ਦੀ ਲਹਿਰ ਵੇਲੀ ਰਤੀ ਰਤੀ ਕਰਮਾਸ ਓਡਾ ਦਿੱਤਾ ਕੀਤਾ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਨੇ ਟਿੱਡਾ ਕਹਿਰ ਵੇਲੀ ਵੱਟੀ ਤੀਉੜੀ ਨ ਮੂੰਹੋਂ ਹਾਏ ਕੀਤੀ ਨਹੀਂ ਦੁੱਕਿਆ ਹੱਥ ਤੇ ਏਰ ਵੇਲੀ ਹੋਇਆ ਛਾਨਨੀ ਵਾਂਗ ਸਰੀਰ ਸਾਰਾ ਵੱਗੀ ਖੂਨ ਦੀ ਆਨਕੇ ਨਹਿਰ ਵੇਣ

ਵੇਖ ਕਰਨ ਤਰਾਸ ਤ੍ਰਾਸ ਸਾਰੇ ਪੈ ਗਿਆ ਰੋਲਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰ ਬੇਲੀ
ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਕਰਜ਼ੁਲਮ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਲਿਆ ਸਾਹ ਵਜ਼ੀ ਦੇ ਦਾ ਵੈਰ ਬੇਲੀ

ਵਾਕ ਕਵੀ ॥

ਧਾਰਾਂ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਵੱਗਦਾ ਖੂਨ ਪਿਆ ਦਿਲ ਵੇਂਹਿਦਿਆਂ ਥਰ ਥਰਾਨ ਹੁੰਦਾ
ਬੰਦਾ ਮਸਤ ਬੈਠਾ ਚਿਹਰੇ ਭਖੇ ਲਾਲੀ ਨਹੀਂ ਦੁੱਖਦਾ ਜ਼ਾਹਰ ਨਸ਼ਾਨ ਹੁੰਦਾ
ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਟਪਕਦਾ ਨੂਰ ਮੱਥੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵੇਖਕੇ ਪਿਆ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦਾ
ਲਾਹ ਲਏ ਤੂੰ ਬੇ ਕੀਤੀ ਸੀ ਭੀ ਨਾ ਬੰਦਾ ਸਿੱਧ ਮਾਲਮ ਕਲਾਵਾਨ ਹੁੰਦਾ
ਓਹਦਾ ਸਾਹ ਨਤੇ ਦੇਖ ਬਦੇਹ ਮੁਕਤੀ ਪਿਆ ਜਨਕ ਭੀ ਦਿਲੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦਾ
ਹੁੰਦਾ ਸਾਮਣੇ ਸੰਮਸਤ ਬਰੇਜ਼ ਜੇਕਰ ਭੁੱਲ ਆਪਣਾ ਆਪ ਕੁਰਬਾਨ ਹੁੰਦਾ
ਜੇ ਤਾਂ ਦੇਖਦਾ ਬੰਦੇ ਦਾ ਹਾਲ ਅੱਖੀਂ ਮਨਸੂਰ ਭੀ ਬੇ ਗੁਮਾਨ ਹੁੰਦਾ
ਜੋਗ ਸਾਧ ਕੇ ਦੇਹ ਥੋਂ ਪਰੇ ਖੋਡੇ ਅੱਖੀਂ ਦੇਖ ਗੋਰਖ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੁੰਦਾ
ਵਿਚ ਸੱਤਵੀਂ ਭੂਮਕਾ ਅਪੜੇ ਜੋ ਦੁੱਖ ਸੁਖ ਦਾ ਨਹੀਂ ਧਯਾਨ ਹੁੰਦਾ
ਦੇਹ ਹੰਗਤਾ ਜਾਏ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਤਾਂ ਹੀਏ ਦਰਸ ਦੀਦਾਰ ਭਗਵਾਨ ਹੁੰਦਾ

ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬਦ ਦੁਆਈਂ ਦੇਣੀਆਂ ਬਾਦਸਾਹ ਨੂੰ ॥

ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਿੰਦੂ ਤੋਬਾ ਤੋਬ ਕਰਦੇ ਪਈ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਚ ਕਹਾਇ ਬੇਲੀ
ਦੇਸ਼ ਦਾ ਦੇਖਕੇ ਜ਼ੁਲਮ ਵੱਡਾ ਰਹੇ ਗਮ ਦੇ ਨੀਰ ਵਹਾਇ ਬੇਲੀ
ਕਹਿੰਦੇ ਜ਼ੁਲਮਦੀ ਜ਼ਾਲਮਾ ਹੱਦ ਕੀਤੀ ਤੇਰਾ ਬੇੜਾ ਖੁਦਾਇ ਰੁੜ੍ਹਾਇ ਬੇਲੀ
ਹੈ ਵਲੀ ਕੋਈ ਸਿੱਧ ਪੀਰ ਬੰਦਾ ਲਾਹਿਆ ਮਾਸ ਜੰਬੂਰ ਚਲਾਇ ਬੇਲੀ
ਸਾਰੀ ਬੈਠਿਆਂ ਖੱਲ ਲੁਹਾਏ ਲਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਨਾ ਮੁਖਥੀਂ ਹਾਇ ਬੇਲੀ
ਪੁੱਟ ਜਾਇਗਾ ਏਸਦਾ ਸਬਰ ਤੇਰੀ ਜੜ੍ਹ ਜੱਗ ਤੋਂ ਦੂਰ ਵਗਾਇ ਬੇਲੀ
ਚੁਪ ਮਾਰ ਜਾਸੀ ਸਾਹ ਤੁਖਮ ਤੇਰਾ ਸਫਾਂ ਤੇਰੀਆਂ ਦੇ ਉਠਾਇ ਬੇਲੀ
ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪਾਪੀਆਂ ਓਏ ਪਵੇ ਦਿੱਲੀ ਤੇ ਕੀ ਬਲਾਇ ਬੇਲੀ
ਹੁਣ ਤੁਸਾਂ ਦਾ ਹੋਣ ਅਖੀਰ ਆਇਆ ਗੱਦੋਂ ਟੱਪਗਏ ਜ਼ੁਲਮਾਇ ਬੇਲੀ
ਬੇੜਾ ਜਾਇਗਾ ਡੁੱਬ ਦੁਗੱਤਿਆਂ ਦਾ ਠਾਠਾਂ ਮਾਰਦਾ ਪਾਪ ਦਰਯਾਇ ਬੇਲੀ
ਜੋ ਬੈਠ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੇ ਕੁਖਰ ਚਿੱਟੇ ਕਰੇ ਪਾਪ ਵੱਡੇ ਬਾਦਸਾਹ ਨਿਝੇ ਪੀ

ਫੇਰ ਖਲਕ ਦੀ ਸੁਨ ਪੁਕਾਰ ਕੱਨੀ ਕਹਿਰਵਾਨ ਹੋਜਾਏ ਖੁਦਾਇ ਬੇਲੀ
 ਬੋਝੇ ਦਿਨ ਹੀ ਰਹੇਗੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਜ਼ਾਲਮ ਸ਼ਾਹ ਨਰਬਨੂੰ ਭਾਇ ਬੇਲੀ
 ਆਫ਼ਤਾਬ ਪ੍ਰਤਾਪ ਚੁਗਤਿਆਂ ਦਾ ਹੁਣ ਜਾਇਗਾ ਮੂੰਹ ਲੁਕਾਇ ਬੇਲੀ
 ਆਨ ਵੇਖਕੇ ਬੰਦੇ ਦਾਹਾਲ ਅੱਖੀਂ ਗਏ ਮਲਕਭੀਦਿਲਡੁਲਾਇ ਬੇਲੀ
 ਮਲਕਲਮੌਤਭੀਮਾਰਕੇਆਹਰੁੰਨੀਲਿਆ ਜ਼ਲਮਥੀਂ ਮੂੰਹ ਛੁਪਾਇ ਬੇਲੀ
 ਸਿੱਧ ਵਲੀ ਜੋਗੀ ਆਏ ਦੇਖਨੇ ਨੂੰ ਗਏ ਦੇਖਕੇਹਾਲ ਸ਼ਰਮਾਇ ਬੇਲੀ
 ਕਰ ਦੇਵਤੇ ਫੁੱਲਾਂਦੀਗਏ ਬਰਖਾ ਧੱਨ ਧੱਨਕਹਿਮੁਖੋਂ ਸੁਨਾਇ ਬੇਲੀ
 ਕਰਨਉਸਤਤੀਵਿਚਅਕਾਸ਼ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਧਨਗੁਰੂ ਪਿਤਾਮਾਇ ਬੇਲੀ
 ਬਲੀ ਸੂਰਮਾਂ ਤੇ ਵੇਡੇ ਦਿਲ ਵਾਲਾ ਅੱਜਦੂਸਰਾ ਨਜ਼ਰ ਨਾਮਾਇ ਬੇਲੀ
 ਹੋਈਬਾਦਸ਼ਾਹਨੂੰਸਾਰੀ ਖ਼ਬਰਜਾਕੇ ਦਿਲ ਕੰਬਗਿਆ ਗਮਖਾਇ ਬੇਲੀ
 ਕਹਿੰਦਾਜਾਹਖਾ ਦੇਖ ਵਜ਼ੀਰਦਾਨੇ ਕਰਾਮਾਤ ਓਹਦੀ ਅੱਜਮਾਇ ਬੇਲੀ
 ਬੰਦੇ ਪਾਸ ਵਜ਼ੀਰਓਹਚਲ ਆਇਆਬਾਦਸ਼ਾਹਦੀਆਗੜਾਪਾਇ ਬੇਲੀ
 ਬੈਠਾ ਨਾਲ ਆਦਾਬ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਵਿਚ ਕਦਮਾਂ ਸੀਸ ਝੁਕਾਇਬੇਲੀ

ਨਜਬੁਲ ਦੌਲਾ ਵਜ਼ੀਰ ਨੇ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦਾ ਹਾਲ ਦੇਖਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਨਾ ॥

ਅਖੀਆਨਵਜ਼ੀਰ ਨੇ ਆਪ ਡਿੱਠਾ ਕੀਤਾ ਏਰਾ ਜੱਲਾਦਾਂਨੇ ਹਾਲ ਯਾਦ
 ਲਈਆਂਬੋਟੀਆਂਕਫਸਰੀਰ ਵਿਚੋਂ ਉਤੇ ਪਿੰਡੇ ਦੇ ਰਹੀ ਨ ਵਾਲ
 ਬੰਦਾਵਿਚਆਨੰਦਦੇ ਮਗਨਬੈਠਾ ਚਿਹਰਾ ਚਮਕਦਾ ਚੂਨੀਆਂਲਾਲ ਯਾਦ
 ਨਹੀਂ ਦੁਖ ਦਾ ਕੋਈ ਨਸ਼ਾਨ ਜ਼ਾਹਰਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚਬੈਠਾ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਯਾਦ
 ਹਾਲ ਵੇਖ ਵਜ਼ੀਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਬੰਦਾ ਜਾਣਿਆ ਪੀਰ ਕਮਾਲ ਯਾਦ
 ਕਰੇ ਫੇਰ ਵਜ਼ੀਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲ ਯਾਦ

ਵਜ਼ੀਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ॥

ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਨਾ ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਭੇਦ ਸਾਰਾ ਅਰਜ਼ ਮੱਨ ਲੈਣੀ ਏਸ ਦਾਸਦੀ ਏ
 ਲਈ ਲਾਹ ਜਲਾਦਾਂ ਨੇ ਖੱਲਸਾਰੀ ਬੋਟੀਦਿਸਦੀ ਨ ਉਤੇਮਾਸਦੀ ਏ
 ਹਾਲ ਆਪਦਾ ਵੇਖਕੇ ਮਲਕ ਰੁੰਨੇ ਦਿੱਸੇ ਜਿੰਦ ਪਰਾਹੁਣੀ ਸਾਸ ਦੀ

ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਨਾ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਵਜ਼ੀਰ ਨੂੰ ॥

ਏਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਮਝਨਾ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਕੀਤਾ ਤੁੱਧ ਜੋ ਆਨ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੀ
 ਹਾਲ ਆਰਫ਼ਾਂ ਦਾ ਯਾਦ ਆਰਫ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਹਦਾ ਸਮਝਨਾ ਖਰਮੁਹਾਲ ਹੈ ਜੀ
 ਬ੍ਰਹਮਗਯਾਨੀਆਂ ਦੀ ਗਤ ਬ੍ਰਹਮਗਯਾਨੀ ਚਤੁਰਜਾਣ ਦਾ ਕੀ ਜਾਨੇ ਬਾਲ ਹੈ ਜੀ
 ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਕੀ ਕਾਰਨ ਦੱਸਾਂ ਸੁਣ ਲੈ ਨਾਲ ਖ਼ਯਾਲ ਹੈ ਜੀ
 ਦੁੱਖ ਦੇਹ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਹੈਨ ਜੀਵ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਜੰਜਾਲ ਹੈ ਜੀ
 ਦੇਹ ਹੰਗਤਾ ਜੀਵਤਾ ਭਾਵ ਛੱਡੇ ਅਸੀਂ ਮਿਲ ਰਹੇ ਆਤਮ ਨਾਲ ਹੈ ਜੀ
 ਦੁੱਖ ਹੈਨ ਸਾਰੇ ਅੱਸਬੂਲ ਦੇਹ ਨੂੰ ਸਾਖੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਤਿੰਨ ਕਾਲ ਹੈ ਜੀ
 ਨਿੱਤ ਕਾਰਨੋ ਕਾਰਜੋਂ ਪਰੇ ਅਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕੌਲ ਰਹਿੰਦਾ ਵਿੱਚ ਤਾਲ ਹੈ ਜੀ
 ਨਹੀਂ ਆਤਮਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਕੋਈ ਸਾੜੇ ਅੱਗ ਨ ਮਾਰਦਾ ਕਾਲ ਹੈ ਜੀ
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਥੋਂ ਰਹਿਤ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਰਾਗ ਦੁੱਖ ਧੰਦਾਲ ਹੈ ਜੀ
 ਅਸੀਂ ਪਹੁਚ ਗਏ ਸੱਤ ਵੀਂ ਭੂਮਕਾ ਨੂੰ ਗਲੋਂ ਗੁਰੂ ਨੇ ਲਾਹਿਆ ਜਾਲ ਹੈ ਜੀ
 ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਰੱਸ ਦੇ ਮਗਨ ਰਹਿੰਦੇ ਮਿਲ ਗਏ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਕਮਾਲ ਹੈ ਜੀ
 ਸਾਨੂੰ ਦੇਹ ਦਾ ਦੁੱਖ ਬਿਆਪਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਦੇਹ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੰਭਾਲ ਹੈ ਜੀ
 ਕੋਠੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਨ ਰਹਿੰਦਾ ਵਿੱਚ ਦੇਹ ਯਾਤਰੀ ਚਿੰਤਾ ਯਾਤਰੀ ਹੈ ਜੀ
 ਵਿੱਚ ਯਾਤਰੇ ਰਹਿਨ ਮੁਰਗਾ ਬੀਆਂ ਜੋ ਭਿਜੇ ਖੁੱਭ ਨ ਉਨਾਂ ਦਾ ਵਾਲ ਹੈ ਜੀ
 ਨਾਲੇ ਖੁਸ਼ੀ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੱਡੀ ਦੇਹ ਛੱਡਿਆਂ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲ ਹੈ ਜੀ
 ਮਲਮੂਤ ਦਾ ਭੱਨ ਕੇ ਠੀਕ ਰਾਇਹ ਜੜ੍ਹ ਜਾਲਮਾ ਦੀ ਦੇਣੀ ਗਾਲ ਹੈ ਜੀ
 ਚੰਗਾ ਜੀਉਣ ਥੀਂ ਮਰਨ ਨੂੰ ਹੈ ਜਾਤਾ ਮੋਇਆਂ ਯਾਰ ਦਾ ਮਿਲੇ ਵਸਾਲ ਹੈ ਜੀ
 ਪੂਰਾ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਬਖਸ਼ਿਆ ਗਯਾਨ ਸਾਨੂੰ ਨਿੱਤ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਨਾ ਹਰਹਾਲ ਹੈ ਜੀ
 ਮੌਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹੇੜ ਦੇ ਨੇ ਸੱਚੇ ਆਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਏਹੋ ਚਾਲ ਹੈ ਜੀ
 ਜਿਵੇਂ ਸੱਪ ਤਿਆਗ ਦਾ ਕੁੰਜ ਤਾਈਂ ਸਾਨੂੰ ਛੱਡ ਨੀ ਦੇਹ ਸੁਖਾਲ ਹੈ ਜੀ
 ਸਿਰਧਰ ਮਤੇ ਵਾਰ ਕਰਤਾ ਹਸਿੰਘਾ ਕਰਨਾ ਚਲ ਮਹ ਬੁਥ ਜਮਾਲ ਹੈ ਜੀ

ਦੂਸਰਾ ਸਵਾਲ ॥

ਕੌਲੀ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਯਾਦ ਵਾਲੇ ਏਡੀ ਕਾਸ ਨੂੰ ਆਪ ਨੇ ਕੁੱਲ ਕੀਤਾ

ਘੱਤਔਂਦਿਆਂ ਜੁਲਮਅੰਧੇਰਦਿਤਾ ਜੋਤਦੀਨਇਸਲਾਮ ਦੀ ਗੁੱਲ ਕੀਤੀ
ਕੀਤੇਮੁਸਲਮਾਨਾਂਉੱਤੇ ਜੁਲਮਵੱਡੇਤੰਗਖਲਕ ਖੁਦਾਇਦੀ ਕੁੱਲ ਕੀਤੀ
ਵਿੱਚ ਦੇਸ ਪੰਜਾਬ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਸੰਗਦਿਲਹੋਇ ਮੌਤਦੀਰੁਲ ਕੀਤੀ

ਦੂਸਰੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਨਾ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਧੇ ॥

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਆ ਜਦੋਂ ਮਗਰੂਰ ਹੁੰਦੇ ਸਿਰੋਂ ਖੰਡ ਖੁਦਾਇ ਭੁਲਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਛਡਦੇਵੰਦੇਅਦਲਇਨਸਾਫ ਕਰਨੇ ਜ਼ਾਲਮਹੋਇ ਕੇਖਲਕਸਤਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਹਾਕਮ ਹੋਇ ਹਕੂਮਤਾਂ ਪਾਪਦੀਆਂ ਕਰ ਰੱਯਤਾਂ ਤਾਈਂ ਦੁਖਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਬੈਠ ਤਖਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਰਨਨਾਹੀਂ ਹੱਕਖੋਹ ਗ਼ਰੀਬਾਂ ਦਾ ਖਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਜ਼ਨਾਕਾਰ ਫ਼ਾਸਖ ਬਈਮਾਨ ਹੋਕੇ ਹੱਥ ਜੁਲਮ ਦੇ ਤੇਗਉਠਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਧੜੇ ਬਾਜ਼ ਹੋ ਮਜ਼ਬੀ ਵੈਰ ਕਰਕੇ ਪਾਪੀ ਪਾਪ ਤਲਵਾਰ ਚਲਾਵੰਦੇਨੇ
ਰਾਜੇ ਆਪ ਕਸਾਈਆਂ ਵਾਂਗ ਹੋਕੇ ਵਾਂਗ ਬਕਰੇ ਖਲਕ ਕੁਹਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਤੋੜ ਜਾਬਤੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਂਦੇ ਲੋਕ ਲਜ ਤਾਈਂ ਟੱਪਜਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਮਾਈਬਾਪ ਰਿਆਯਾ ਦੇ ਹੋਣ ਹਾਕਮ ਬਚੇ ਬਚੀਆਂ ਲੋਕਸਦਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬੇਰੈਹਮ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਦੋਂ ਇਜ਼ਤਾਂ ਨੂੰ ਹਥ ਪਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਸੀਰ ਵਰ੍ਹੇ ਜਦੋਂ ਸ਼ਾਨੀਤ ਹੋਵਣ ਵਢੀ ਖੋਰ ਹੋ ਹਕ ਖਪਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਸੁਣੇ ਕੋਈ ਨ ਜਦੋਂ ਬਜ਼ਾਈਆਂ ਦੀ ਦੇ ਖਲਕ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਰੁਖਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਤੰਗ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦੇ ਹਥੋਂ ਹੋਏ ਆਜ਼ਜ ਅਗੇ ਰਬ ਦੇ ਕ੍ਰਕਸੁਨਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਤਦੋਂ ਸੁਣ ਫਰਯਾਦ ਖੁਦਾਇ ਸਚਾ ਜਿਨੂੰ ਲਾ ਸ਼ਰੀਕ ਬੁਲਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਕਰਨ ਸਿਧਿਆਂ ਜ਼ਾਲਮਾਂਪਾਪੀਆਂਨੂੰ ਜਿਹੜੇਜਗਤੇਜੁਲਮ ਕਮਾਵੰਦੇਨੇ
ਦੇਂਦਾ ਘਲ ਸ਼ਤਾਬ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਮੇਰੇ ਜਹੇ ਫੇਰ ਜਗਤੇ ਆਵੰਦੇ ਨੇ

ਤਬਾ ॥

ਜਦੋਂ ਹਰਨਾਖਸ਼ ਮਗਰੂਰ ਹੋਇਆ ਤਦੋਂ ਰੂਪਨਰਸਿੰਘਦਾ ਆਯਾ ਸੀ
ਹਰਨਕਸਪਨੂੰ ਸੂਰਨੇ ਮਾਰਿਆ ਸੀ ਲਿਖਯਾਧਰਤਨੂੰ ਜਦੋਂ ਚੁਰਾਯਾ ਸੀ
ਰਾਮ ਹੋਇਕੇ ਮਾਰਿਆ ਰਾਵਨੇ ਨੂੰ ਕੰਸ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਮਾਰਖਪਾਯਾ ਸੀ
ਜਦੋਂ ਕੈਰਵਾਂ ਪਾਪ ਤੇ ਲੱਕ ਬੱਧਾ ਨਾਲ ਪਾਂਡਵਾਂ ਚੁੱਕ ਲੜਾਯਾ ਸੀ

ਫਰਾਉਨ ਖੁਦਾਇ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਹੋਇਆ ਫ਼ਿਰਮੈਨ ਦਰਯਾ ਡੁਬਾਯਾ ਸੀ
 ਨਮਰੂਦ ਹੋਇਆ ਨਾ ਮੁਰਾਦ ਜਦੋਂ ਓਹਨੂੰ ਮੱਛਰੋਂ ਰੱਬ ਮੁਰਵਾਯਾ ਸੀ
 ਸ਼ੰਦਾਦ ਬੱਧਾ ਲੱਕ ਕਾਫ਼ਰੀ ਤੇ ਸਾਈਂ ਓਸਨੂੰ ਝੱਟ ਖਪਾਯਾ ਸੀ
 ਕਾਰੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਭਲੀ ਕਾਰ ਵਲੋਂ ਸਣੇਮਾਲਦੇ ਗ਼ਰਕ ਕਰਾਯਾ ਸੀ
 ਕੀਤਾਹਿੰਦਤਾਈਂ ਦੁਖੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਸਿਰੋਂ ਟੱਬਦਾ ਖ਼ੋਫ਼ ਭੁਲਾਯਾ ਸੀ
 ਤਦੋਂ ਗੁਰੂ ਦਸਮੇਸ ਨੂੰ ਰੱਬ ਸੱਚੇ ਦੇਕੇ ਆਗਯਾ ਤੁਰਤਪਠਾਯਾ ਸੀ
 ਓਹਨਾਂ ਮਾਰ ਖਪਾਯਾ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਆਪਕਰਤਾਰ ਫਰਮਾਯਾ ਸੀ
 ਬਾਕੀ ਕਸਰ ਰਹੀ ਓਹਦੇ ਕੱਢਣੇ ਨੂੰ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਤੇ ਹੁਕਮਚੜ੍ਹਾਯਾ ਸੀ
 ਦਿੱਤਾ ਫਲਮੈਂ ਪਾਪੀਆਂ ਜ਼ਾਲਮਾਂਨੂੰ ਜਿਹਾ ਮੁਜ਼ੀਆਂਕਰਮਕਮਾਯਾ ਸੀ
 ਕੀਤੀਜਹੀਤੁਰਕਾਂ ਤਹੀ ਪਾਇਲਈ ਏਨ੍ਹਾਂ ਹਿੰਦਨੂੰ ਬੁਰਾ ਸਤਾਯਾ ਸੀ
 ਮੇਰੇ ਵੱਸ ਕੀ ਤੇ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਨ ਜੋਗਾ ਕੀਤਾ ਆਪ ਜੋ ਟੱਬ ਕਰਾਯਾ ਸੀ
 ਇਹਨਾਂ ਜ਼ਾਲਮਾਂਦੇ ਤਾਈਂ ਮਾਰਨੇ ਨੂੰ ਆਪ ਰੱਬ ਸੱਚੇ ਤਾਈਂ ਭਾਯਾ ਸੀ
 ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਜੱਲਾਦਾਂ ਤੋਂ ਸਖਤ ਕੀਤਾ ਮੂਲੋਂ ਰਹਿਮਦਾਨਾਮਗਵਾਯਾ ਸੀ
 ਕੀਤੀ ਵਾਢ ਤਲਵਾਰ ਬੇ ਤਰਸ ਹੋਕੇ ਖੰਡਾ ਕਾਲ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਫੜਾਯਾ ਸੀ
 ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਏਹ ਵੈਰੀ ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਜੰਗ ਮਚਾਯਾ ਸੀ
 ਗ ਵਰਗਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਢੋਂ ਮਾਰਦੇ ਨੇ ਦਿਲੋਂ ਕਿਸ ਨ ਫਰਕ ਰਖਾਯਾ ਸੀ
 ਚੰਗੀਤਰਾਂ ਵਜਾਇਆ ਮੈਂਭੀ ਏ ਜੇਹੜਾ ਹੁਕਮਹਜੂਰਥੋਂ ਆਇਆਸੀ
 ਰੁਝੋਂ ਵਿਸ਼ੇਵਿਕਾਰ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਏਸਵਾਸਤੇ ਜਨਮ ਨ ਪਾਇਆ ਸੀ

ਤੀਸਰਾ ਸਵਾਲ ॥

ਕਰਾਮਾਤਤੇਰੀਹੁਣਗਈਕਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਓਸਨੂੰ ਦੱਸ ਛੁਪਾਇਆ ਕਿਉਂ
 ਸਿੱਧਪੀਰਵਲੀਐਲਯਾਹੋਕੇ ਹੁਣਕਰਨਹੀਂ ਕੁੱਝ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿਉਂ
 ਏਡਾਹੋਕੇਤੂੰ ਕਰਾਮਾਤ ਵਾਲਾ ਦੱਸ ਆਪਨਾ ਆਪ ਬਨ੍ਹਾਇਆ ਕਿਉਂ
 ਤੂੰ ਸੁਣੀਦਾਸੈਂ ਉੱਡਜਾਵਨਾਏਂ ਵਿੱਚ ਪਿੰਜਰੇ ਕੈਦਹੋ ਆਇਆ ਕਿਉਂ
 ਕਿੱਥੇਗਏਓਹਸੂਰਮੇਬੀਰਤੇਰੇ ਓਹਨਾਂ ਆਣਕੇਨਹੀਂ ਛੁਡਾਇਆਕਿਉਂ

ਤੀਸਰੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਨਾ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ॥

ਬੰਦੇਆਖਿਆਸੁਣਵਜ਼ੀਰ ਦਾਨੇ ਭੁੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਭਾਰੀਆਂ ਮੈਂ
 ਪਹਿਲੇਹੱਥਬੇਮੁੱਖਹੋਗੁਰਾਂਵਲੋਂ ਮਾਇਆ ਵੇਖ ਮਗਰੂਰੀਆਂਧਾਰੀਆਂ ਮੈਂ
 ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨਸੀਹਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਵਿੱਚ ਮਾਨਦੇ ਸਭ ਵਸਾਰੀਆਂ ਮੈਂ
 ਉਨ੍ਹਾਂਆਖਿਆਸੀਸਦਾਜਤੀਰੈਹਨਾਦੇਵਿਆਹ ਲਈਆਂਘਰ ਨਾਰੀਆਂ ਮੈਂ
 ਦੂਜਾਕਿਹਾਸੀਗੁਰੂਸਦਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਗੁਰੂਬਣ ਬੈਠਾਕਰ ਤਯਾਰੀਆਂ ਮੈਂ
 ਸਿੰਘਾਂਨਾਲ ਨ ਕਦੇਵਿਗਾੜਪਾਈਂ ਓਹਭੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂਕੂਰੀਆਂ ਮੈਂ
 ਗੁਰੂਗੱਦੀਤੇ ਬਹੀਂਨਕਦੇਜਾਕੇ ਓਹਭੀ ਚੰਦੀਆਂ ਸੀਸ ਝੁਲਾਰੀਆਂ ਮੈਂ
 ਓਨ੍ਹਾਂਕਿਹਾਸੀਵਿੱਚਨਫਸੀ ਮਾਯਾ ਮਾਯਾਵਿਚ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਡਾਰੀਆਂ ਮੈਂ
 ਮੁਸਲਮਾਨਦਾਨਹੀਂ ਵਸਾਹਖਾਨਾ ਏਹਸਭੇ ਗੱਲਾਂ ਦਿਲੋਂ ਟਾਰੀਆਂ ਮੈਂ
 ਵੱਰੀਗੁਰਾਂਦੀਮਾਰਕੂ ਤਾਰਸਿੰਘਾ ਤਾਹੀਏਂਮੁਸ਼ਕਲਾਂਏਡ ਸਹਾਰੀਆਂ ਮੈਂ

ਤਥਾ ॥

ਜੇਮੈਂ ਗੁਰਾਂਥੋਂ ਨਾਹ ਬੇਮੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈਸੀ ਕੌਣ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਫੜਨ ਜੋਗਾ
 ਕਹੇਗੁਰੂਜੀਦੇ ਵਾਕ ਪਾਲਦਾ ਜੇ ਕਾਹਨੂੰ ਅੱਜ ਹੁੰਦਾ ਦੁੱਖਭਰਨ ਜੋਗਾ
 ਜੱਤ ਸੱਤ ਗਵਾਇਜੇ ਬੈਠਦਾ ਨਾ ਤੇਗ ਕੌਣ ਹੈਸੀ ਮੇਰੀ ਜਰਨ ਜੋਗਾ
 *ਧੋਖੀ ਅੱਜਮੇਰੀ ਮਰ ਪਹੁੰਦੀ ਕੇਹੜਾ ਸੂਰਮਾਂ ਸੀ ਸਵੇਂ ਅੜਨ ਜੋਗਾ
 ਬਈਮਾਨ ਨ ਹੋਵੇਦਾ ਗੁਰਾਂਥੋਂ ਜੇ ਕੌਣ ਸਾਮੁਣੇ ਸੀ ਅੱਖ ਕਰਨ ਜੋਗਾ
 ਰਹਿੰਦਾਜੇਇਤਫ਼ਾਕ ਕੂਤਾਰਸਿੰਘਾ ਕੇੜ੍ਹਾਤੁਰਕਸੀ ਆਣਕੇ ਲੜਨ ਜੋਗਾ

ਵਜ਼ੀਰ ਨੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਪਾਸ ਜਾਕੇ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨੀ ॥

ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਵਜ਼ੀਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾ ਹੋਈ ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਸੀਸ ਝੁਕਾਇਆਏ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਪਾਸ ਸਲਾਮ ਕਹਿਕੇ ਸਾਰਾ ਵੇਖਿਆ ਹਾਲਸੁਨਾਇਆਏ
 ਬੰਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹਵਲੀਜਾਂਪੀਰਹੋਈ ਪਿਆਰਾਰੱਬਦਾ ਦੇਹਧਰਆਇਆਏ
 ਓਹਨੂੰਦੁੱਖ ਨ ਪੀੜ ਨ ਕਸ਼ਟ ਕੋਈ ਅੱਖੀਂ ਵੇਖਿਆ ਤੇ ਅਜਮਾਇਆਏ
 ਭਾਣਾਰੱਬਦਾ ਸਿਰਤੇ ਮੰਨ ਬੈਠਾਚਿਹਰਾਜ਼ਰਾ ਭੀ ਨਹੀਂ ਕੁਮਲਾਇਆਏ
 ਮੂੰਹਲਾਲੀਆਂਭੱਖਦਾ ਨੂਰਭਰਿਆ ਸਾਰਾਮਾਸ ਜਲਾਦਾਂ ਨੇ ਲਾਹਿਆਏ

ਬੜਾ ਕਹਿਰਕੀਤਾ ਗੁਨਹਗਾਰ ਹੋਇਓਂ ਐਵੇਂ ਓਸਨੂੰ ਤੂੰ ਸਤਾਇਆਏ
ਜੇਤੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਸੱਚ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਬੇੜਾ ਜਾਣਕੇ ਆਪ ਤੁੜਾਇਆ ਏ

ਜਵਾਬ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਲ ਵਜ਼ੀਰ ਦੇ ॥

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਕੰਬਿਆ ਦਿਲਵਿੱਚੋਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਕੇ ਪਿਆ ਹੈਰਾਨ ਹੋਵੇ
ਜੀਦੇ ਵਿੱਚ ਵਜ਼ੀਰਏਹੋਣਸਿਫਤਾਂ ਏਹੋਜਿਹਾਵਿਰਲਾਕੋਈਇਨਸਾਨ ਹੋਵੇ
ਜਾਓਕਹੋਓਹਨੂੰ ਮੰਨਲਏ ਆਖਾ ਵਿੱਚ ਝੱਟ ਸੁਖੀ ਓਹਦੀ ਜਾਨ ਹੋਵੇ
ਛੱਡਦਿਆਂਮੁਆਫ਼ ਕਸੂਰਕਰਾਂ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇ ਤੇ ਮੇਰਾ ਦੀਵਾਨ ਹੋਵੇ
ਮੰਨੇ ਈਨ ਮੇਰੀ ਸੂਬਾ ਕਰ ਦੇਵਾਂ ਸਾਰੇ ਸੂਬਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਖ਼ਾਨ ਹੋਵੇ
ਜਿੰਦ ਲੋੜੀਦੀ ਹੈਸੂ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਓਹਨੂੰ ਜਾ ਆਖੋ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਵੇ

ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਣ ਵਾਸਤੇ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੂੰ ਵਜ਼ੀਰ ਨੇ ਜਾਕੇ ਆਖਨਾ ॥

ਪੇਸ਼ਬੰਦਿਆਂਦੀ ਕੁਝ ਜਾਵੰਦੀਨਹੀਂ ਸੱਚੇ ਰੱਬਦੇਜੀ ਕਹਿਰਵਾਨ ਹੋਇਆਂ
ਗੁਣ ਭਲੇ ਸੱਭੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਰ ਹੁੰਦੇ ਮਗ਼ਰੂਰਆ ਵਿੱਚ ਗੁਮਾਨ ਹੋਇਆਂ
ਬਾਦਸ਼ਾਹਤੈਨੂੰ ਆਖਘੱਲਿਆ ਰਹਿਮ ਕਰਤੇਏ ਮਿਹਰਬਾਨ ਹੋਇਆਂ
ਦੇਵਾਂ ਬਖ਼ਸ਼ਜਾਗੀਰਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਬਚੇਜਿੰਦਤੇਰੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਇਆਂ

ਜਵਾਬ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦਾ ॥

ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਜਾ ਬੰਦੇ ਜਦੋਂ ਸੁਣਿਆ ਓਹਰਾ
ਜਿਵੇਂ ਏਸਨੂੰ ਤੂੰ ਚੱਟ ਸਕਦਾਨਹੀਂ ॥ ਠਾ ਆਪਤੋਂ ਕੀਹ ਮੇਰਾਘੱਟ ਆਕੇ
ਏਸੇਤਰ੍ਹਾਂਨਹੀਂ ਦੀਨ ਕਬੂਲਦਾਮੈਂ ਦੁੱਕਾਂਕਿਉਂ ਇਸਲਾਮਦੀ ਛੱਟਆਕੇ
ਬੱਧਾ ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢਦਾ ਜਾਨ ਤੇਰੀ ਦਿੱਤਾਦੁੱਖ ਮਾਰੀ ਮੈਨੂੰ ਸੱਟ ਆਕੇ
ਦੀਨ ਨਹੀਂ ਕਬੂਲ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਝੱਟ ਕਰ ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਕੱਟ ਆਕੇ

ਤਬਾ ॥

ਜੇਹੜਾਜੰਮਿਆਓਸਅਖੀਰ ਮਰਨਾ ਕੇਹੜੀ ਗੱਲਤੇ ਧਰਮ ਗਵਾਵਨਾਏ
ਹਿੰਦੂ ਹੋਏ ਚਾਹੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਵੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਕਾਲਨੇ ਖਾਵਨਾਏ
ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਜੇ ਨਹੀਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਰਦੇ ਝੂਠਸ਼ੇਖੀਆਂਪਿਆਜਤਾਵਨਾਏ
ਮੈਂ ਸੈਂਕੜੇ ਰੋਲ ਮੈਦਾਨ ਮਾਏ ਪੈਂ ਮਰਖਾ ਪਿਆ ਚਰਮਾਵਨਾਏ

ਮੁਸਲਮਾਨ ਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਰਬ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਆਪਨਾ ਦੁਹਾਨੇ ਪਾਵਨਾਏਂ
 ਓਥੇ ਕਿਸੇਦਾ ਨਹੀਂ ਲਿਹਾਜ਼ ਹੋਣਾ ਲੇਖਾ ਆਪਨਾ ਆਪ ਦੁਕਾਵਨਾਏਂ
 ਨਹੀਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਰਬ ਸਮਝ ਵੈਰੀ ਨਹੀਂ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਯਾਰ ਬਨਾਵਨਾਏਂ
 ਅੰਗੇਜ਼ਾਤਨੂੰ ਕਿਸੇਨੇ ਪੁਛਨਾ ਨਹੀਂ ਬੀਜ ਬੀਜਿਆ ਬੰਦਿਆਂ ਖਾਵਨਾਏਂ
 ਨੇਕ ਅਮਲਾਂ ਬਾਝ ਨਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਰਬ ਤੱਕੜੀ ਤੋਲ ਤੁਲਾਵਨਾਏਂ
 ਸਾਂਝੇ ਰਬ ਦੇ ਜਾਨ ਹਜ਼ੂਰ ਜਾਕੇ ਬਿਨਾਂ ਬੰਦਗੀ ਦੇ ਪਛਤਾਵਨਾਏਂ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਭੀ ਹੋਇਜੇ ਅੰਤ ਮਰਨਾ ਫੇਰ ਕਾਸਨੂੰ ਦਿਲ ਤੁਲਾਵਨਾਏਂ
 ਦੁੱਧ ਛੱਡਕੇ ਪੀਵਨਾ ਜ਼ਹਿਰ ਹੱਥੀਂ ਮੋਤੀਸੁੱਟ ਕੂੜਾ ਝੋਲੀ ਪਾਵਨਾਏਂ
 ਉੱਤੇ ਜੱਗਦੇ ਸੀਸ ਸਵਾਹ ਪਵੇ ਦਰਗਾਹ ਤੋਂ ਫਿਟਕਿਆ ਜਾਵਨਾਏਂ
 ਕਰ ਬੰਦਗੀ ਲੈ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਕਾਨੂੰ ਸਾਸ ਅਮੋਲ ਗਵਾਵਨਾਏਂ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੁਣਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਕਿ
 ਏਸ ਨੂੰ ਹਾਥੀ ਦੇ ਪੈਰ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਤੁੜਵਾ ਦਿਓ ॥

ਡਾਢੇਦੇਇਕੇ ਸਖਤ ਜਵਾਬਦੇ ਨਾਲ ਵੈਲਾਨੂੰ ਕੋਲੋਂ ਉਠਾ ਦਿੱਤਾ
 ਭਰੀ ਵਿਚ ਕਖਹਿਰੀ ਦੇ ਜਾਕੇ ਜਾ ਓਸ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸੁਨਾ ਦਿੱਤਾ
 ਨਹੀਂ ਦਾਨਾਇਸਲਾਮ ਲਦਾ ਓਹ ਪੱਕੇ ਗੁਰੂਨੇ ਓਹਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਦਿੱਤਾ
 ਜਦੋਂ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਯਾ ਮੂੰਹੋਂ ਬੁੱਕ ਕੇ ਓਸ ਦਾ ਦਿਲ
 ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕ੍ਰੋਧਦੇ ਵਿਚ ਆਇਆ ਓਸੇ ਵਕਤ ਹੀ ਹੁਕਮ ਝੜਾ ਦਿੱਤਾ
 ਪਿਛੇ ਏਨੂੰ ਹਾਥੀ ਤੁੜਵਾਇ ਦਿਹੋ ਸਿਰੋਂ ਰਬ ਦਾ ਖੰਫ ਫੁਲਾ ਦਿੱਤਾ
 ਲਿਆਓਛ ਜਲਦਾਂ ਨੇ ਪਿੰਜਟੇਥੀਂ ਪੈਰ ਹਾਥੀ ਦੇ ਨਾਲ ਬਨ੍ਹਾ ਦਿੱਤਾ
 ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਰਬਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈਸੀ ਬੰਦ ਬੰਦ ਉਹਦਾ ਤੁੜਵਾ ਦਿੱਤਾ
 ਜਦੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਮਰਗਿਆ ਖੋਲ੍ਹ ਖਾਈਏ ਵਿਚ ਸੁਟਾ ਦਿੱਤਾ
 ਸਤਾਰਾਂ ਸੌ ਅਠੱਤ੍ਰਵਾਂ ਸਾਲ ਹੈਸੀ ਨੌਮੀ ਮੱਘਰੋਂ ਪਤਾ ਲਖਾ ਦਿੱਤਾ
 ਤਦੋਂ ਜੱਗਦੇ ਵਿਚ ਭੁਚਾਲ ਆਇਆ ਅੱਖੀਂ ਪੰਛੀਆਂ ਨੀਰ ਵਹਾ ਦਿੱਤਾ
 ਹਾਮੀਧਰਮਦਾ ਇਕ ਸ਼ਹੀਦਹੋਇਆ ਧਰਮ ਰੋਇਕੇ ਸੀਸਝੁਕਾ ਦਿੱਤਾ

ਅੱਗੇ ਸੁਣੋ ਜੋ ਬੰਦੇ ਦੇ ਨਾਲ ਬੀਤੀ ਸ਼ਾਹ ਆਪਣੇ ਵਲੋਂ ਮਰਵਾ ਦਿੱਤਾ
 ਓਥੇ ਸਿਖ ਓਹਦੇ ਕੁਝ ਛਿਪੇ ਸੀਗੇ ਓਹਨਾਂ ਸਿਦਕ ਪ੍ਰੇਮ ਨਭਾ ਦਿੱਤਾ
 ਰਤਨਸਿੰਘ, ਆਸਾ, ਰਾਮਸਿੰਘ, ਈਸ਼, ਹਰੀਸਿੰਘ ਹਰਦਾਸ ਮਲਾ ਦਿੱਤਾ
 ਡਿੱਠਾ ਜਾਇਬੰਦਾ ਓਹਨਾਂ ਜੀਉਂਦਾ ਸੀ ਪਾਣੀ ਮਰਦਿਆਂ ਮੂੰਹ ਚਵਾ ਦਿੱਤਾ
 ਚੋਰੀ ਚੁੱਕਨੱਠੇ ਓਹਦੀ ਲਾਸ਼ ਤਾਈਂ ਓਹਦੀ ਨਾਰਦੇ ਪਾਸ ਪੁਰਾ ਦਿੱਤਾ
 ਸ਼ਰਕ ਪੁਰਤਾ ਹਸੀਲ ਵਿਚਨੱਕਰ ਭੁਜੋ ਜਾਕੇ ਨਾਰਨੂੰ ਖੌਂਦ ਮਲਾ ਦਿੱਤਾ
 ਦਾਰੂ ਓਸ ਹਕੀਮਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦ ਕੀਤਾ ਰੱਬ ਕਾਲ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਛੁਡਾ ਦਿੱਤਾ
 ਰਾਜੀ ਹੋਇਕੇ ਮਾਰਿਆ ਸ਼ਰਮਦਾਜੀ ਬਾਹਰ ਦਰਸ ਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆ ਦਿੱਤਾ
 ਚਲਾ ਗਿਆ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕੀਤਾ ਸਮਾ ਕਰਕੇ ਭਜਨ ਬਤਾ ਦਿੱਤਾ
 ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਨਦੀ ਕੰਢੇ ਏਦੁ ਭਾਗਾ ਜੋਗ ਸਾਧ * ਪਰਾਨ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ
 ਭੰਬਰਗਾਮ ਰਿਆਸੀਦਾ ਤੱਲਕਾ ਹੈ ਰਾਜ ਜੰਮੂ ਦੇ ਵਿਚ ਲਖਾ ਦਿੱਤਾ
 ਪਿੱਛੋਂ ਓਸ ਥਾਂ ਬੰਦੇ ਦੇ ਸੇ ਜਾਂ ਨੇ ਇਕ ਬੜਾ ਮੰਦੂ ਬਨਵਾ ਦਿੱਤਾ
 ਅੱਜ ਤੱਕ ਬੰਦਈ ਜਾ ਪੂਜਦ ਉੱਤੇ ਚਾਂਦੀ ਸੂਰਨ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੱਤਾ
 ਮੇਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੋਲੇ ਬਸਾਖੀ ਦਾ ਏ ਜਾਨ ਸੰਗਤਾਂ ਸ਼ਾਨ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ
 ਵਾਹ ਸੂਰਮੇਦੀ ਸੋਹਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਹ ਝੰਡਾ ~~ਜਿਸ ਤੋਂ ਲਾ ਦਿੱਤਾ~~
 ਨਿੱਤ ਨੁੱਤਾ ਹਜ਼ਾਰ ਕਾਕਾ ਸਿੰਘ ਸਾ ~~ਲਖਕੇ ਤੋੜ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੱਤਾ~~

ਅਸਲ ਵਿਚ ਪਈ ਏਥੋਂ ਗੱਲ ਰੋਲੇ ਕੋਈ ਸੁੱਝਦੀ ਨਹੀਂ ਤਦ ਬੀਰਬੇਲੀ
 ਆਪੋ ਵਿਚ ਨ ਰਲਦੀਆਂ ਤਵਾਰੀਖਾਂ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਤਕਰੀਰ ਬੇਲੀ
 ਏਹ ਗੱਲ ਬੰਦਈ ਨ ਮੰਨਦੇਨੇ ਪਿੱਛੇ ਲਿਖੀ ਜੇਹੜੀ ਸੁਣ ਧੀਰ ਬੇਲੀ
 ਓਹਕਹਿਣ ਬੰਦਾ ਵਿਰੋਂ ਪਿੰਜਰੇ ਦਿਓਂ ਲੈਗਏ ਸਨ ਕੱਢਕੇ ਬੀਰਬੇਲੀ
 ਇਕ ਥਾਂ ਲਿਖ ਜਾਏਹ ਭੀ ਅਸਾਂ ਡਿੱਠਾ ਡਾਢਾ ਹੋਂ ਵਦਾ ਦਿਲਦਲ ਗੀਰ ਬੇਲੀ
 ਜਦੋਂ ਗਿਆ ਦਿੱਲੀ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਖ ਓਹਦੇ ਕਟੇ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਸਮਸ਼ੀਰ ਬੇਲੀ
 ਪਿੱਛੋਂ ਪੁੱਤ ਓਹਦਾ ਰੋਹਦੀ ਪਾਗੋਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੁਕਮ ਸੀ ਕਾਲ ਜਾ ਚੀਰ ਬੇਲੀ

ਹੱਥੀਂ ਚੀਰਿਆ ਪੁੱਤਦਾ ਫਿੱਡ ਬੰਦੇ ਖਾਧਾ ਤਰਸ ਨ ਕਿਸੇ ਬੇਪੀਰ ਬੇਲੀ
 ਬੰਦੇ ਜ਼ਰਾ ਭੀ ਹਿਰਖ ਨ ਸੋਗ ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ ਅੱਖੀਆਂ ਬੋਂਗਿਆ ਨੀਰ ਬੇਲੀ
 ਅੱਗੇ ਰੱਬ ਜਾਣੇ ਬੀਤੀ ਕੀ ਹੈਸੀ ਇਹ ਸੱਚਦਾ ਸੁਖਨ ਅਖੀਰ ਬੇਲੀ
 ਪਰ ਵਾਹ ਬਹਾਦੁਰਾ ਦਿਲ ਤੇਰਾ ਧੰਨਮਾਈ ਜਿਹਦਾ ਪੀਤਾ ਸ਼ੀਰ ਬੇਲੀ
 ਵਰਤ ਜਾਂਦੀ ਏਠੀ ਕ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਪਹਿਲੇ ਰੋਜ਼ ਜੋ ਲਿਖੀ ਤਕ ਦੀਰ ਬੇਲੀ

ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦਾ ਪਤਾ ॥

ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਹੋਈ ਜੇਹੜੀ ਸੁਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਪੜ੍ਹੁ ਹੋਇ ਚਤ੍ਰ ਸੁਜਾਨ ਭਾਈ
 ਬੌੜਾ ਦੱਸਦਾ ਫੋਲਕੇ ਹਾਲ ਏਥੇ ਜ਼ਰਾ ਸੁਣਨਾ ਧਰ ਧਜਾਨ ਭਾਈ
 ਬੇਟੇ ਦੋ ਹੋਏ ਘਰ ਓਸਦੇ ਸੀ ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਕਰ ਬਿਆਨ ਭਾਈ
 ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੱਡਾ ਬੇਟਾ ਲੋਹਗੜ੍ਹੀ ਤੇ ਹੋਯਾ ਜੰਗ ਵਿਚ ਸੀ ਕੁਰਬਾਨ ਭਾਈ
 ਜੋਰਾ ਵਰ ਰਿਹਾ ਪਿੱਛੋਂ ਓਹ ਲੱਗਾ ਸੋਢੀ ਆਪਤਾਈਂ ਅਖਵਾਨ ਭਾਈ
 ਬੰਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਬੰਦੀਆਂ ਦਾ ਗੁਰੂ ਬਣਿਆ ਹੋਯਾ ਤੇਜਵਾਲਾ ਬੁੱਧਵਾਨ ਭਾਈ
 ਅੱਜ ਤਕ ਔਲਾਦ ਹੈ ਓਸਦੀ ਜੀ ਓਹ ਦੇਸ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਜਾਨ ਭਾਈ
 ਵਜ਼ੀਰਾਬਾਦ ਦੇ ਵਿਚ ਹੁਣ ਵੱਸਦਨ ਹੈਨ ਬੰਦੇ ਦੀ ਅੰਸ ਪਛਾਨ ਭਾਈ
 ਵੱਡਾ ਭਲਾ ਲੋਕ ਬੜਾ ਧਨਵਾਨ ਭਾਈ
 ਸਿੱਖੀ ਸੇਵਕੀ ਹੈ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸੋਚ ਕਰ ਦੇ ਪੂਜਦੇ

ਵਾਕ ਕਵੀ ਦਾ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਜੋਹਰ ਖ਼ਾਲਸਾ ਦੇ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ॥

ਤਵਾਰੀਖ਼ਦਾ ਵੇਖਕੇ ਹਾਲ ਸਾਰਾ ਅਸਾਂ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ਉਮੰਗ ਯਾਰੋ
 ਹਾਲ ਲਿਖਿਆ ਬੰਦੇ ਦਾ ਸੋਧਕੇ ਜੀ ਸਿਧਾ ਸ਼ਾਇਰੀ ਦਾ ਰਖਫੰਗ ਯਾਰੋ
 ਰਾਜਨੀਤ ਪੂਰੀ ਭਰੀ ਵਿਚ ਏਹਦੇ ਹੋਰ ਰਖਕੇ ਕਾਵਜ਼ ਦੇ ਰੰਗ ਯਾਰੋ
 ਮੂੜੁ ਪੜ੍ਹੁ ਕੇ ਪਾਉਣਗੇ ਚਾਤੀ ਨੂੰ ਚਤ੍ਰ ਵੇਖ ਕੇ ਹੋਣਗੇ ਦੰਗ ਯਾਰੋ
 ਖ਼ੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਸੂਰਮੇ ਮਰਦ ਗਾਜ਼ੀ ਪਾਜ਼ੀ ਹੋਣਗੇ ਪੜ੍ਹਕੇ ਤੰਗ ਯਾਰੋ
 ਏਹ ਬਹਾਦ੍ਰ ਵਾਸਤੇ ਲਿਖਿਆ ਮੈਂ ਨਿਤ ਭਾਉਂਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗ ਯਾਰੋ
 ਕਦਰ ਪਾਉਣਗੇ ਪੜ੍ਹਕੇ ਸੂਰਮੇ ਜੀ ਜਿਹੜੇ ਵਾਂਗ ਦਲੇਰ ਪਲੰਗ ਯਾਰੋ
 ਕੀਹ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਸਦੀ ਕਦਰਾ ਏਹੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕ ਰਹਿਨਾ ਪੀਕੇ ਰੰਗ ਯਾਰੋ

ਵੇਹ ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਵਡਾ ਮਹਾਂ ਭਾਰਥ ਜੋੜ ਜੋੜਿਆ ਖੂਬ ਸੁਰੰਗ ਯਾਰੋ
 ਭਰੇ ਜੰਗ ਏਹਦੇ ਵਿਚ ਰੰਗ ਰੱਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਸਿੰਘ ਨਹੰਗ ਯਾਰੋ
 ਪੜ੍ਹੇ ਏਸਨੂੰ ਬਾਣੀਆਂ ਖੱਤੀ ਭੀ ਚਿਤ ਲਾ ਪ੍ਰੀਤ ਦੇ ਸੰਗ ਯਾਰੋ
 ਭੀਮਸੈਨ ਦੇ ਵਾਂਗ ਦਲੇਰ ਹੋਵੇ ਲੋੜੇ ਨਿਤ ਹੀ ਜੰਗ ਨਸੰਗ ਯਾਰੋ
 ਖੁਸ਼ ਹੋਵੰਦੇ ਸੂਰਮੇ ਜੰਗ ਸੁਣਕੇ ਫਰਕ ਉੱਠਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂਦੇ ਅੰਗ ਯਾਰੋ
 ਦਿਲ ਕਾਇਰਾਂ ਦੇ ਕੰਬ ਜਾਵੰਦੇ ਨੇ ਮਾਰੇ ਹੋਏ ਜਿਹੜੇ ਤਾਪ ਖੰਘ ਯਾਰੋ
 ਚੱਲੇ ਤੋਪ ਪਸ਼ੋਰ ਲਾਹੌਰ ਸੁਣਕੇ ਦਸਤ ਲਾਯਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੰਗ ਯਾਰੋ
 ਓਹਨਾਂ ਪਾਉਣਾ ਏਸਦਾ ਕਦਰ ਕੀਏ ਡਰੂ ਲੋਕ ਜੋ ਵਾਂਗ ਕੁਲੰਗ ਯਾਰੋ
 ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਏਸਦਾ ਮੁੱਲ ਪਾਸੀ ਬਾਂਕੇ ਸੂਰਮੇ ਸਿੰਘ ਮਲੰਗ ਯਾਰੋ
 ਧਰਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂਦਾ ਲੜਸ਼ਹੀਦ ਹੋਣਾ ਨ੍ਹਾਉਣ ਧਾਰ ਤਲਵਾਰਦੀ ਗੰਗ ਯਾਰੋ
 ਨਾਲ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇ ਗਿਅ ਹੋ ਪੂਰਾ ਰੱਖਲਿਆ ਗੁਰੂ ਸੱਚੇ ਲੰਗ ਯਾਰੋ
 ਭੁੱਲ ਦਵਨੀ ਬਖਸ਼ ਕਰਣ ਸਿੰਘਾ ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਮੰਗ ਯਾਰੋ

ਬਾ ॥

ਕੀਤੀ ਬੰਦੇ ਨੇ ਜੇਡ ਬਹਾਦਰੀ ਹੈ ਵਹੀ ਕੇਗ ਤਲਵਾਰ ਮੈਦਾਨ ਭਾਈ
 ਸੂਰਮਤ ਕੀਤੀ ਸਿੰਘਾਂ ਜਹੀ ਯਾਰੋ ਲਾਹੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੇ ਤੇ ਤੇ ਖਾਲਸਾ
 ਨਹੀ ਗੁਰੂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਸੱਚੇ ਚੰਡੇ ਭਾਈ ਵਿਚ ਅਸਮਾਨ ਭਾਈ
 ਹੋਇਆ ਖਾਲਸਾ ਵਿਚ ਵਲਾਇਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਵੱਡਾ ਲਵੇਜਾਨ ਭਾਈ
 ਯਾਦਗੀਰੀਆਂ ਚਲੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਨੇ ਹੁਣ ਤੀਕ ਤਾਂ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਸੁਨ ਭਾਈ
 ਟਾਪੂ ਲੰਕਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਪਸ਼ੋਰ ਕਾਬਲ ਜਾਣੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਜਹਾਨ ਭਾਈ
 ਭੀਮਸੈਨ ਅਰਜਨ ਜਹੇ ਬਲੀ ਜੋਧੇ ਹਠੀ ਜਤੀ ਤਪੀਬਲਵਾਨ ਭਾਈ
 ਵਿਦਵਾਨ ਧਰਮਾਤਮਾ ਗੁਣੀ ਗੜਾਨੀ ਦਯਾਖਿਮਾਂ ਦੇ ਪੁੰਜਪਛਾਨ ਭਾਈ
 ਜਹੀਆਂ ਘਾਲਨਾ ਘਾਲੀਆਂ ਖਾਲਸੇ ਨੇ ਬੰਦੇ ਚੁਟਮਾਰੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਭਾਈ
 ਜੋਕਟਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋਧਿਆਂ ਨੇ ਲਿਖ ਸੱਕਦੀ ਨਹੀਂ ਜ਼ਬਾਨ ਭਾਈ
 ਕੀਤੀ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਵਰਿਆਮਗੀ ਜੋ ਘੱਤੇ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਘਮਸਾਨ ਭਾਈ
 ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਉਸਨੇ ਤੇਗਵਾਨੀ ਬਲੀ ਸੂਰਮੇ ਮਾਤ ਜਵਾਨ ਭਾਈ

ਓਸਤਰਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆਗਿਆਮੈਥੋਂ ਬੇਸਮਝਹਾਂ ਉਮਰਨਦਾਨ ਭਾਈ
 ਭਰਨਾਸਿਸਤਰਾਂਦਾਜੋਸਚਾਹੀਦਾਸੀਭਰਿਆਗਯਾਨਹੀਂ ਸੱਚਪਛਾਨਭਾਈ
 ਛੋਟੂਖਿੱਚਕੇਦੱਸਦਾ ਸੂਰਮਤ ਦਾ ਜੇਤਾਂ ਲਿਖਦਾ ਕੋਈ ਬੁਧੀਵਾਨ ਭਾਈ
 ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਨਾਹੀਂ ਜ਼ੋਰ ਵਿੱਦਯਾ ਦਾ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਤੇ ਹਾਂ ਅੰਦਾਨ ਭਾਈ
 ਨਹੀਂਫੰਗਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸ਼ਾਇਰੀਦੇ ਯਮਕਦਮਕਦੀਨਹੀਂ ਪਛਾਨ ਭਾਈ
 ਵੱਡੀਲੋੜਏਥੇ ਬੀਰ ਰਸ ਦੀ ਸੀ ਪਰ ਲਿਖਨਾ ਨਹੀਂ ਆਸਾਨ ਭਾਈ
 ਸ਼ਿਅਰਲਿੱਖਨਾਕੁੱਝਸੁਖਾਲਨਾਹੀਂ ਖਾਣਾ ਜਿਗਰ ਹੈ ਖੂਨਸੁਕਾਨਭਾਈ
 ਨਹੀਂਲੱਗਦਾਜ਼ੋਰ ਸੁਖਾਲੀਆਂਨੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਨਾਲਜੁਬਾਨ ਭਾਈ
 ਏਹਛੀਠ ਪੁਨਾਮੈਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਦੇਣਾ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਤੇ ਕਰ ਅਹਿਸਾਨ ਭਾਈ
 ਹਾਂ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਸਾਂ ਏਸਕੰਮਦੇਮੈਂ ਮੂੜਮੱਤ ਤੇ ਉਮਰਸ਼ੈਤਾਨਭਾਈ
 ਰੱਸੀ ਮੁੰਢ ਦੀ ਵਿਚ ਪਰੋਇ ਮੋਤੀ ਐਵੇਂ ਕਾ ਦਿੱਤੇ ਨੇ ਬੇਸ਼ਾਨ ਭਾਈ
 ਜੜਤਮੋਤੀਆਂਦੀਕੀਮੈਂ ਜਾਣਦਾਸਾਂ ਕੰਧਾਂ ਤੀਆਂਕਸਬ ਬਨਾਨ ਭਾਈ
 ਪੂਰੀਗੋਝਕੀਤੀ ਵਾਂਗਬਾਲਕਾਂਦੇ ਕੀ ਲਮਦਾ ਨਹੀਂ ਗੁਮਾਨ ਭਾਈ
 ਜੋਗੁਰੁਲਿਖਵਾਇਆ ਲਿਖਿਆਮੈਂ ਜਰਵੱਸ ਨ ਕਲਮ ਚਲਾਨ ਭਾਈ
 ਚਿਹਰਾ ਪਾਏ ਤੇ ਸਦੇ ਲਾਕੇ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਗੁਰੂ ਮਿਹਰਬਾਨ ਭਾਈ

ਭੁੱਲਾਂਮੇਰੀਆਂਬਖਸ਼ ਕਰੋ ਸਿੱਖੀ ਤਥਾਂਦੇਦੀਆਂ ਨੇ ਦਾ

ਕਵੀ ਦਾ ਬੰਨਤੀ ॥

ਜੋਹਰਖਾਲਸਾਦਾ ਪਹਿਲਾਏਹਹਿੰਸਾ ਸਿੱਧੇਜੋੜਕੇ ਬੈਂਤ ਬਨਾਇਆ ਮੈਂ
 ਮੋਟੀਠੇਠਪੰਜਾਬੀਦੇ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਜੱਟਾਂਸਿਧਿਆਂਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਮੈਂ
 ਖੁਸ਼ਪਲਟਨਾਂਦੇ ਪੜ੍ਹ ਸਿੰਘ ਹੋਸਨ ਜਿਨਾਂਵਾਸਤੇ ਸਿਰ ਖਪਾਇਆ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਟੇਕਾਂਲਾਕੇਪੜ੍ਹਨਗੇਬੈਠਸਜਨ ਤਾਹੀਏਂਹੀਰਦੀਤਰਜ ਉਲਟਾਇਆ
 ਏਹਦੇਵਿਚ ਬਹਾਦਰੀ ਬੰਦੇਦੀ ਦਾ ਛੋਟੂ ਖਿੱਚਕੇ ਕੁੱਲ ਦਿਖਾਇਆ ਕਰ ਆਪ
 ਜਵੇਂਨਾਲਕੀਤੀ ਓਸਵੈਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰਾਲਿਖਕੇ ਹਾਲ ਬਤਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ
 ਹਤਾਂਖਤਮਹੋਇਆ ਦਯਾ ਗੁਰੂਕੀਤੀ ਅੱਜ ਸੁਕਰਹਜ਼ਾਰ ਮਨਾਯਾ
 ਟਦਸਰੇਹਿੰਸੇ ਫਿਕਰਲੱਗਾ ਚਿਹਰੇਲਿਖਨੇ ਨੰ ਚਿਤਲਾਇਆ

ਜੋਹਿਰ ਖਾਲਸਾ ਦਾਪਹਿਲਾ ਏਹ ਹਿਸਾ ਖੂਨ ਜਿਗਰਦਾਰੋ ਬਨਾਯਾ ਮੈਂ
 ਦਿੱਤਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੱਕ ਤਸਨੀਫ਼ ਦਾ ਨਾ ਹੱਕ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖਾਯਾ ਮੈਂ
 ਕਿਸੇ ਤਾਈਂ ਅਖਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਛਾਪਣੇ ਦਾ ਹੈ ਸਭਦੇ ਤਾਈਂ ਸੁਣਾਯਾ ਮੈਂ
 ਉਰਦੂ ਗੁਰਮੁਖੀ ਨਾਗਰੀ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੀ ਨ ਛਪਾਵਨਾ ਕਿਸੇ ਜਤਾਯਾ ਮੈਂ
 ਜਿਹੜਾ ਉਲਟਕਰੇ ਮੇਰੇ ਲਿਖਨੇ ਦੇ ਪਛੋਤਾਇਗਾ ਜੀ ਬਤਲਾਯਾ ਮੈਂ
 ਲੱਧਾਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਖਤਜ਼ਾਰ ਦਿੱਤਾ ਵੇਚੇ ਓਹ ਛਪਵਾ ਠਹਿਰਾਯਾ ਮੈਂ
 ਮਰੀ ਆਗਿਆ ਬਾਝ ਨਾ ਛਾਪ ਸਕੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹਰਫਾਂਸਮਝਾਯਾ ਮੈਂ
 ਕਰੇ ਕੋਈ ਨ ਕਸਦ ਛਪਾਵਨੇ ਦਾ ਖਾਸੋ ਆਮ ਦਾ ਭਰਮ ਉਠਾਯਾ ਮੈਂ
 ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਛਾਪੇ ਅਤੇ ਛਪਵਾਏ ਜੇਹੜਾ ਹਰਜਾ ਭਰਨਗੇ ਦੋਵੇਂ ਲਖਾਯਾ ਮੈਂ
 ਜਿੰਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿਆਂ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘ ਓਹੋ ਛਾਪਸਕੇ ਜਤਲਾਯਾ ਮੈਂ

ਪਾਰਣ ਹੋਣਦੀ ਤਾਰੀਖ ॥

ਅੜਿਲ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਰ ਮੰਗਲ ਵਾਰ ਸੁ ਮਾਨ ਲੈ ।
 ਮੱਘਰ ਦਿਨ ਵੀਹ ਬੀਤ ਸੋ ਜਾਨ ਲੈ ॥
 ਚਾਰ ਦਸੰਬਰ ਦਾ ਤਾਰੀਖ ਸੁ ਆਇਕੈ ।
 ਪੂਰਨ ਭਯੋ ਸੋ ਹਿੰਸਾ ਪਹਿ ॥

ਮੁਕ
ਚੜ

ਸੰਬਤ ਦ ਸ ਆਠ ਖਾਲਸਾ ਜਾਨ ਲੈ ॥
 ਬਿਕ੍ਰਮ ਸੰਬਤ ਤੇਠ ਸੁ ਜਾਂਦਾ ਚਿਤ ਧਰ ।
 ਸੰਨ ਈਸਵੀ ਛੇ ਉੱਨੀ ਸੋ ਖਜਾਲ ਕਰ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਾਜ ਫਰੰਗੀ ਕਰਤ ਹੈਂ ਪਰਜਾ ਕੇ ਸੁਖਦਾਇ ।
 ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤਿਸ ਰਾਜਮੈਂ ਦੀਓ ਗ੍ਰੰਥ ਬਨਾਇ ॥
 ਕਰ ਆਪ ਨੂੰ ਭਾਈ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘ ਜੀ ਗਜਾਨੀ ਰਚਤ ਪੁਸਤਕਾਂ
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਪਮਾਂ ਹਰ ਪਾਸੇ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਪ
 ਭਾਈ ਲੱਧਾਸਿੰਘ ਮੈਂਡਸਨਜ਼ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ

ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਪੜ੍ਹੋ

ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪੁਸਤਕਾਲੈ ਵਿਚ ਹਰ ਭਾਂਤ
 ਪੁਸਤਕ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥ ਤੇ ਹੋਰ ਕਿੱਸੇ ਉਰਦੂ, ਗੁਰਮੁਖੀ ਨਾਗਰ
 ਆਦਿਕ ਹੋਰਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸਸਤੇ ਤੇ ਚੰਗੇ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤੇ ਡੰਕੇ ਦੀ ਚੋ
 ਨਾਲ ਇਹ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਰਯੈਤ ਵੰਦੇ ਪੁਸਤਕ ਆਦਿਕ
 ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੇਂਦਾ? ਅਰ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਜਿਲਦ ਕਰਾਨੀ ਚਾਹੋ ਤੇ
 ਉਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਕਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੇ ਹੋਰ ਸੁਗਾਤਾਂ (ਵਸਤਾਂ)
 ਜੋ ਆਪ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੋਨ ਉਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਮੰਗਵਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹੋਰ ਕੰਘੇ
 ਕੜੇ, ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਆਦਿਕ ਵੀ ਸਾਥੋਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹੈਨ। ਬਸਤ੍ਰ
 ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਤੇ ਘੜੀਆਂ, ਚਾਕੂ, ਰੇਸ਼ਮ ਨਾਲੇ ਤੇ ਟਸਰੀ ਸਾਫੇ
 ਪ੍ਰਾਂਦੇ ਹਰ ਇਕ ਰੋਗ ਦੀਆਂ ਵ੍ਹਾਈਆਂ ਅਰ ਕਲਮਾਂ, ਧੁਸੇ, ਲੋਈਆਂ
 ਸੌਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਗੈਹਣੇ, ਹਾਰਮੋਨੀ ਵਜੇ ਆਪ ਸਜਨਾਂ ਦੀ
 ਤਕਲੀਫ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਖਾਤਰ ਸਭਾ ਚੀਜਾਂ ਘਲ ਦੇਣ ਦਾ ਬੰਦੋਬਸਤ

ਹਰ ਇਕ ਚੀਜਾਂ ਘਰ ਬੈਠੇ ਸਾਡੀ ਮਾਰਫਤ
 ਕੀਤਾ ਗਏਆ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਖਾਤਰ
 ਸਸਤੀਆਂ ਤੇ ਚੰਗੀਆਂ
 ਬਾਕੀ ਚੀਜ ਵਸਤ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਖਰੀਦ ਕਰਨਾ ਚ
 ਕੁਝ ਰੁਪਯੇ ਅਗਾਊ ਘਲਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਅਰ ਪਤਾ ਆਪ
 ਲਿਖਨਾ। ਅਰ ਨਵੀਨ ਸੂਚੀਪਤ੍ਰ ਸਾਡੇ ਪੁਸਤਕਾਲਯ ਦੀ ਖਿਟ
 ਦੇ (ਮੁਫਤ) ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੰਗਵਾ ਲੋ ਅਰ ਸਾ
 ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਪਤਾ ਸਦਾ ਯਾਦ ਰਖੋ ॥

 ਲੱਧਾ ਸਿੰਘ ਐਂਡਸਨ,
 ਪੁਸਕਾਂ ਛਾਪਣ ਤੇ ਵੇਚਨ ਵਾਲੇ ਤੇ
 ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟਸ,

ਸਿਦਕ ਖਾਲਸਾ

ਮਾਰੇ ਪਾਠਕ ਜੀ ! ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਤੋਂ ਅਗੇ ਜੌਹਰਿ ਖਾਲਸਾ ਦਾ ਦੂਜਾ ਨੰਬਰ ਸਿਦਕ
 ਠਠ ਪੰਜਾਬੀ ਬੈਂਤਾਂ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਭਾਈ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘ ਜੀ ਗਿਆਨੀ (ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਟੀ)
 ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਤੇ ਉਪਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਬੰਦਈਆਂ ਦੇ
 ਟੁਟ ਜਾਣਾ, ਤੁਰਕ ਹਾਕਮਾਂ ਦੀ ਚਾਲਬਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬੰਦਈਆਂ ਤੇ ਤਤ ਖਾਲਸਾ ਦੀ ਆਪਸ
 ਇਤਫਾਕੀ, ਸੂਬੇ ਖਾਨ ਬਹਾਦਰ ਤੇ ਯਾਹਯੇ ਖਾਂ ਦੇ ਜ਼ੁਲਮ, ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਤਕਲੀਫਾਂ, ਖਾਲਸੇ ਦਾ
 ਤੇ ਬਹਾਦਰੀ, ਭਾਈ ਤਾਰਾਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਤਾਰੂਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਮਨੀਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਸਬੋਗਸਿੰਘ,
 ਸਬਾਜਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਮਤਾਬਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਮੁਖਾਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਬੋਤਸਿੰਘ, ਹਰੀਕਤਰਾਇ ਆਦਿਕ
 ਜਪੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ, ਹਾਕਮਾਂ ਦੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀ, ਦੇਸ ਦੀ ਬੇਚੈਨੀ, ਨਾਦਰ ਦੀ ਲੁਟ,
 ਦੇ ਜ਼ੁਲਮ ਰੂਪੀ ਸਮੁੰਦ ਵਿਚੋਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਪਾਰ ਲੰਘਣਾ, ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਹਾਕਮਾਂ
 ਤਕਲੀਫਾਂ, ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਮੁਲ ਵਿਕਣੇ, ਇਤਿਆਦਕ ਹਾਲ ਦਰਜ ਹਨ। ਇਸ ਦਰਦਭਰੀ
 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਉਹ ਕੇਹੜਾ ਕਠਨ ਹਿਰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਹੰਜੂ ਨ ਕੇਰੇ ਛਪਕੇ ਤਿਆਰ ਹੋਗਿਆ ਹੈ।
 ਜਿਲਦਦਾਰ ॥॥ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਕਦਰਦਾਨਾਂ ਵਾਸਤੇ ਇਹ ਇਕ ਅਸਚਰਜ ਸੁਗਾਤ ਹੈ। ਛੇਤੀ
 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪਤੇ ਤੋਂ ਮੰਗਵਾ ਲਓ ॥ ਇਸਤੋਂ ਅਗੇ ਜੌਹਰਿ ਖਾਲਸਾ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੰਬਰ ਅਥਵਾ
 ਏਸ ਨਾਮ ਦਾ ਗ੍ਰੰਥ ਜਿਸਦੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਤੁਰਕ ਹਾਕਮਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ,
 ਸੂਬੇ ਲਾਹੌਰ ਦੀ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਲਖਪਤ ਇਮਨਾਬਾਦੀਏ ਤੇ
 ਦਾ ਘੱਲੂ ਘਾਰਾ, ਸੂਬੇ ਖਾਨ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਬੇਟਿਆਂ ਦੀ ਬੇਇਤਫਾਕੀ, ਅਹਿਮਦਸ਼ਾਹ ਅਬਦਾਲੀ
 ਦੀ ਹਮਲੇ, ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦਾ ਗਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ, ਮੁਰਾਦ ਬੇਗਮ ਦਾ
 ਕਾਬਲ ਜਾਣਾ, ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਵੀ ਇਮਾਰਤ
 ਕਰਨੀ, ਮਰਹਟਿਆਂ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਖਾਲਸੇ ਨਾਲ, ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਸਿਰਹੰਦ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ
 ਨਾ, ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਰਾਜੇ ਬੀਕਾਨੀਰੀਏ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ, ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ
 ਖਿਲਾ, ਦੁਜਾਨਾ ਤੇ ਜੈਪੁਰ ਤੇ ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਧਾਵਾ, ਰਾਜੇ ਜਵਾਹਰਸਿੰਘ ਭਰਥਪੁਰੀਏ ਦੀ ਦਿੱਲੀ ਤੇ
 ਭਾਈ, ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਤੇ ਕਸੂਰੀ ਪਠਾਨਾਂ ਪਾਸੋਂ ਬਾਹਮਣੀਆਂ ਦੀਆਂ, ਤਾਨੇਅਮਰਸਿੰਘ
 ਕਸੂਰ ਤੇ ਅਹਿਮਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਮੇਲ, ਅਬਦਾਲੀ ਦੇ ਬੇਟੇ ਤੇਮੂਰਸ਼ਾਹ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਹਮਲੇ, ਦਿੱਲੀ
 ਕਸੂਰ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੇ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਤੇ ਹਮਲੇ, ਆਦਿ ਕਈ ਛੋਟੇ ੨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹਨ ॥

ਏਹ ਗ੍ਰੰਥ ਚੜ੍ਹਦਾ ਪੜ੍ਹ ਸਵਕ ਭਾਈ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘ ਜੀ ਗਿਆਨੀ
 ਦੀ ਕਲਮ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਕਲਮ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲੇ ਹੋਏ
 ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਤੇ ਸਿਦਕ ਖਾਲਸਾ ਅਰ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤ ਨੇ
 ਮੌਈ ਹੋਈ ਪੰਜਾਬੀ ਨੂੰ ਫੇਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਜ਼ਿੰਦਿਆਂ ਕਰਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤੇ ਏਹ
 ਤਿੰਨੇ ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਕਦਰ ਵਾਲਿਆਂ ਪਾਸੋਂ ਥਾਂ ਥਾਂ ਉਪਮਾ ਕਰਵਾ
 ਰਹੇ ਹਨ। ਆਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਜਲਦੀ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇਹੜੇ ਸੱਜਣ
 ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਭੇਜਨਗੇ ਓਨਾਂ ਪਾਸੋਂ ਵੀ ਪੀ. ਦਾ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਲੀਤਾ
 ਜਾਵੇਗਾ (ਮਾਫ) ॥ ਇਸ ਪਤੇ ਤੋਂ ਸਭਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਖਰੀਦੋ ਤੇ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਭੇਜੋ—

ਭਾਈ ਲੱਧਾਸਿੰਘ ਮੈਂਡ ਸਨ

ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਹੋਗਈ !

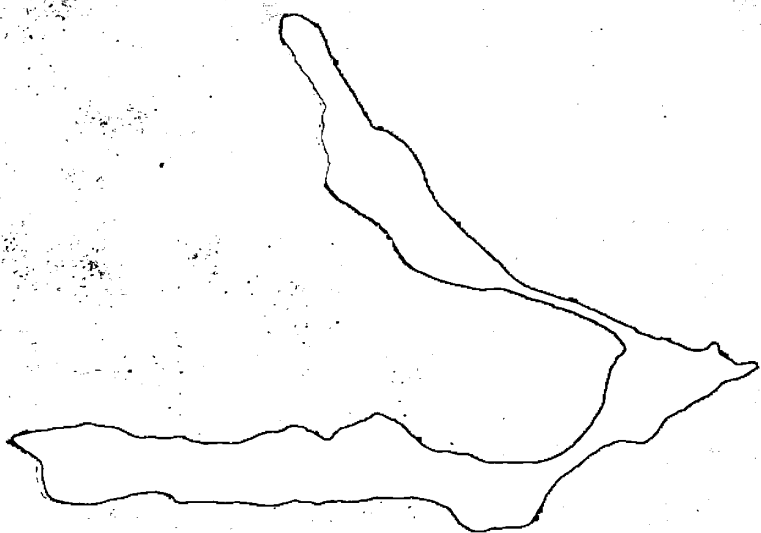
ਸਰਬੱਤ ਗੁਰੂਘਰ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਦਿਤ ਹੋਵੇ ਜੋ ਆਪਨੂੰ ਕਿ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪੀ. ਦੁਆਰਾ ਜਾ ਅਗਾਊ ਮੁਲ ਘੱਲ ਸਾਥੋਂ ਖਰੀਦੋ। ਅਸੀਂ ਆਪਨੂੰ ਬੜੇ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਇਹ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਵਰਗੇ ਸਸਤੇ ਅਰ ਚੰਗੇ ਸੁਧ ਪੁਸਤਕ ਆਪਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਗਾ, ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਵਾਰ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਕੇ ਪਰਖੋ ਤੇ ਅਜਮਾਓ ਹੋਰ ਹ ਭਾਂਤ ਦੇ ਪੁਸਤਕ ਗੁਰਮੁਖੀ ਉਰਦੂ ਨਾਗਰੀਆਦਕ ਸਾਡੇ ਪਾਸੋਂ ਸਵੱ ਤੇ ਸੁਧ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਹੋਰ ਸੁਗਾਤਾਂ(ਵਸਤਾਂ) ਜੋ ਆਪਨੂੰ ਲੋੜ ਹੋ ਉਹ ਭੀ ਭੇਜ ਦੇਂਦੇ ਹਾਂ, ਕੰਘੇ ਕੜੇ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਆਦਕ ਵੀਸਾਥੋਂ ਮਿਲ ਹਨ, ਬਸਤ੍ਰਹਰਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਤੇ ਘੜੀਆਂ ਚਾਕੂ ਰੇਸ਼ਮੀ ਨਾਲੇ ਤੇ ਟਸਰ ਸਾਫੇ ਪ੍ਰਾਂਦੇ ਹਰ ਇਕ ਰੋਗ ਦੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਅਰ ਕਲਮਾਂ ਧੁਸੇ, ਲੋ ਈਆਂ, ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਹਾਨਾਂ ਤੀਅਮ ਵਾਜੇ ਆਪ ਸਜਨਾਂ ਦੇ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਖਾਤਰ ਸਾਡੀਆਂ ਘਲ ਦੇਣ ਦਾ ਬੰਦੋਬਸ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਚੀਜ਼ ਘਰ ਬੈਠੇ ਮੰਗਵਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।

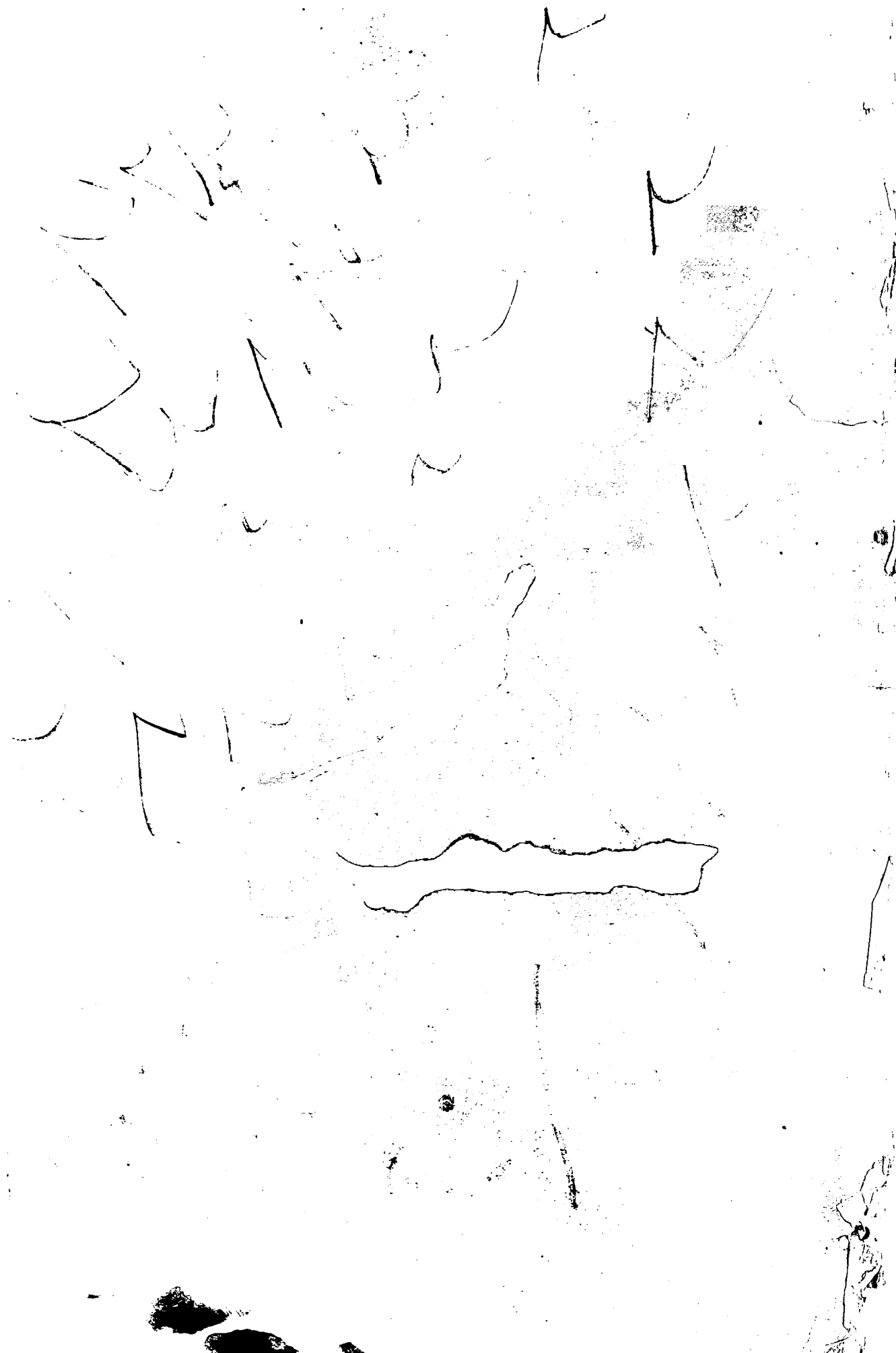
ਇਹ ਗੱਲ ਚੇਤੇ ਰਖੋ ਕਿ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾ ਬਾਕੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਅਧੇ ਰੁਪਏ ਪਹਿਲਾਂ ਘਲੇ ਅਸੀਂ ਧਰਮ ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਧ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਘਲਾਂਗੇ ॥

ਸੱਜਨੋਂ ਤੇ ਵੀਰੋ ! ਇਹ ਕੱਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਭਾਈ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਿਆਨੀ ਦੀ ਰਸ ਭਰੀ ਕਵਿਤਾ ਤੇ ਉਨਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਥਾਂ ਥਾਂ ਚਰਚਾ ਹੋਰਹੀ ਹੈ। ਹਰ ਪਾਸਿਓਂ ਦਬਾਦਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਚਿਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਸਚਾਈ ਤੇ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਕਦਰ ਹੁੰਦੀ ਵੇਖ ਦੋਖੀ ਨਹੀਂ ਸਹਾਰ ਸਕਦੇ ਤੇ ਈਰਖਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਰ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਪੁਸਤਕ ਹੋਰ ਦੀ ਹੋਰ ਦੇ ਦੇਂਦੇ ਹਨ, ਸੋ ਯਾਦ ਰਖੋ ਧੋਖਾ ਨਾ ਖਾਣਾ, ਪੁਸਤਕ ਖਰੀਦਨ ਵੇਲੇ ਕਵਿ ਭਾਈ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘ ਜੀ ਗਿਆਨ ਤੇ ਭਾਈ ਲੱਧਾਸਿੰਘ ਪੁਸਤਕਾਂਵਾਲੇ ਲਾਹੌਰ ਦਾ ਨਾਉਂ ਵੇਖਲਿਆ ਕਰੋ ॥

ਪੁਸਤਕਾਂ ਤੇ ਮਾਲ ਮੰਗਾਨ ਦਾ ਪਤਾ ਇਹ ਹੈ ਭਾਈ ਲੱਧਾਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨ

ਹਰਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਉਪਾਇਆ ਮੁਖ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮਰਾਜ
ਹਰਨਾਖਸੁ ਦੁਸਟੁ ਹਰਿ ਮਾਰਿਆ ਪੁਹਲਾਦੁ ਤਰਾਇਆ ॥ (ਗੁ: ਵਾ:)

ਪੰਜਾਬੀ ਮਹਾਤਮਾ

ਮਰਥਾਤ

ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤ

ਕਾਈ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘ ਜੀ ਗਜਾਨੀ ਗ੍ਰੰਥੀ ੪੭

ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਂਤ ਕੌਨ ਨਹੀਂ ਜਾਨਦਾ ਅਰ
ਭਗਤ ਨੇ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ੨ ਕਸਟਾਂ ਅਰ

ਮਹਾਤਮਾ ਦਾ ਪੂਰਨ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਂਤ ਪੰਜਾਬੀ ਬੰ
ਨ ਅਨੋਖੇ ਅਤੇ ਨਿਰਾਲੇ ਢੰਗ ਵਿਚ ਬੜੇ ਹੋਮ ਅਤੇ ਜਤਨ
ਕਹਿਨ, ਜੁਲਨ ਅਰ ਵੇਖਨ ਵਿਚ ਫਰਕ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰਹਿ

ਨਾ ਅਰ ਰਾਮਨਾਮ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਕਰਨਾ, ਆਪਣੇ ਅਗਜਾਨੀ ਪਿ
ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸੂਲੀ ਚੜ੍ਹਨਾ, ਮਸਤ ਹਾਥੀ ਅਗੇ ਪੈਨਾ, ਪਰਬਤ ਤੋਂ ਡਿਗਨਾ, ਸੱਕੀ ਭੂਆ ਹੋਣ
ਨੇ ਲੈਕੇ ਚਿਖਾ ਬਲਦੀ ਵਿਚ ਬੈਠਨਾ। ਇਸ ਅਤਿ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਤਾਕੇ ਅਤੇ ਨਾਪ
ਸੱਚੇ ਭਗਤ ਨੂੰ ਕਸਟ ਵਿਚ ਪਿਆਂ ਦੇਖਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਅਕਾਲਪੁਰਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਨਰਸਿੰਘਜੀ
ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਣ ਕਰਕੇ ਹਰਨਾਕਸ਼ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਅਰ ਭਗਤ ਦੀ ਰਖਸ਼ਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਪਜਾਰੇ ਭਰ
ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨਾ ॥ ਘਾਠਕ ਜੀ! ਇਹ ਉਹ ਭਗਤ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦਾ ਉਚਾਰਣ ਕਰ
ਅਤਿ ਕਸਟ ਅਰ ਦੁਖ ਸਹਿਕੇ ਧਰਮ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕੀਤੀ ਅਰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਦੀ ਕੁਝ ਪ੍ਰਵਾਹ
ਕੀਤੀ। ਬੜੇ ਸੁੰਦਰ ਕਾਗਤ ਮੂਰਤਾਂ ਸਮੇਤ ਅਰ ਮੋਟੇ ਟੈਪ ਵਿਚ ਛਪਕੇ ਵਿਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ
ਰਹਿਗਏ ਹਨ, ਛੇਤੀ ਮੰਗਵਾਓ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਉਡੀਕਨਾ ਪਏਗਾ, ਮੌਖ ਕੇਵਲ ਚਾਰ ਮ
ਪ ਗ੍ਰੰਥ ਨਾਗਰੀ ਵਿਚ ਭੀ ਛਪਦਾ ਪਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਬਦੇ ਹੀ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ॥ ਉਰਦੂ ਵਿਚ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਆਦਿ

ਜਿਸਦੇ ਪੰਨੇ ੧੪੩੦ ਤੇ ਹਰਇਕ ਪਤੇ ਤੇ ਵੇਲ ਹੈ। ਕਾਗਜ਼ ਛਾਪਾ ਬਹੁਤ ਮੋਟਾ ਸੁੰਦਰ,
ਲਾਹੌਰ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੇ ਅਤੀ ਸੁਧ ਕਰਾਕੇ ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਛਪਵਾਇਆ ਹੈ, ਅਰ ਅਸਾਂ ਤੁਨਾਂ ਪ
ਖਰੀਦ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਤੇ ਸਸਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹਥੇ ਹਥੀ ਵਿਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਿਉਪਾਰੀ ਭੀ ਸਾਥ
ਖਰੀਦਦੇ ਹਨ। ਸੋ ਜੇਕਰ ਆਪਣੂੰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਪ ਭੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ਬਦੇ ਮੰਗਵਾ ਲਓ। ਬਹੁਤ ਬ
ਥਾਕੀ ਰਹਿਗਏ ਹਨ, ਵੇਰਵਾ ਮੌਖ ਅਗੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਜਿਲਦ ਸਾਰੇ ਚਮੜੇ ਦੀ ੧੦) ਪੁਸਤਕ ਚਮੜ
ਥਾਕੀ ਵਲੈਤੀ ਕਪੜਾ ੮) ਜਿਲਦ ਕੇਵਲ ਵਲੈਤੀ ਕਪੜੇ ਦੀ ੭॥) ਜਿਲਦਾਂ ਪਕੀਆਂ ਤੇ ਸੋਹਣੀਆ
ਸ਼ਰਾਜਾ ਬਧਾ ਹੋਇਆ ਅਰ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਉਤੇ ਬੜਾ ਸੋਹਣਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ
ਖਰੀਦਾਰ ਘਟ ਤੋਂ ਘਟ ਅਧਾ ਮੌਖ ਪਹਿਲਾਂ ਘਲਣ। ਟੈਪ ਦਾ **ਨਮੂਨਾ** ਇਹੋ ਹੈ

ਭਰਥਰੀ ਬਿਲਾਸ

ਕ੍ਰਿਤ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਸੰਤ ਧਰਮਦਾਸ ਜੀ—ਮਹਾਰਾਜਾ ਭਰਥਰੀ ਜੀਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਂ
ਪੰਜਾਬੀ ਬੰਤਾਂ ਵਿਚ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਛਪਗਿਆ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਰਸ ਭਰੀ ਕਵਿਤਾ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਕੇ ਰਾਜਾ ਭਰਥਰ
ਜੀਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੋ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰੋ। ਇਸ ਵਿਚ ਬੜੇ ਕੁਟ ਕੁਟਕੇ ਗਿਆਨ ਭਰੇ ਹੋ
ਹਨ, ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਜਰੂਰ ਹੀ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਜੋਗ ਹੈ, ਮੌਖ ਬਹੁਤ ਬੜਾ ਕੇਵਲ ॥) ਹੈ ॥

ਸਭ ਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਚੀਜ ਵਸਤੁ ਮੰਗਾਉਣ ਦਾ ਇਹੋ ਪਤਾ ਯਾਦ ਰਖਨਾ—

ਭਾਈ ਲੱਧਾਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨ

ਜਿਸਦੀ ਕਰਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਕਰਤਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਨਾ ਛਾਪੇ।

ਸਿਲਸਿਲਾ ਜੋਹਰਿ ਖਾਲਸਾ ਨੰ: ੧

ਅਰਥਾਤ

ਬਾਬੇ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ

ਠਠ ਪੰਜਾਬੀ ਬੈਂਤਾਂ ਵਿਚ ਸਿ

ਜਿਸ ਵਿਚ

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਦਸਮੇਸ ਜੀਦਾ ਦੱਖਣ ਨੂੰ ਜਾਣਾ, ਆਧੇਦਾਸ ਬੈਰਾਗੀ ਨੂੰ ਪਦਵੀ ਦੇਕੇ ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿੱਖ ਬਨਾਕੇ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲ ਭੇਜਣਾ, ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਆਕੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੇ ਵੈਰ ਲੈਣੇ, ਸਰਹਿੰਦ, ਸਮਾਣੇ ਆਦਿਕ ਬੜੇ ੨ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰਨਾ, ਦੇਸ ਰਖੜਾ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜ ਅਰ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਈ ਵਰ੍ਹੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਜੰਗ ਕਰ, ਬਾਈਧਾਰਾਂ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰਕੇ, ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਝੰਡਾ ਝੁਲਾਣਾ ਆਦਿਕ, ਬੜੀ ਸੁਰੀਲੀ ਰਸ ਭਰੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਵਰਣਨ ਹੈ

ਜਿਸਨੂੰ

ਭਾਈ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਰਾਜਾਨੀ ਕਲਾਸਵਾਲੀਏ

ਕਰਤਾ

ਸਦਕ ਖਾਲਸਾ' 'ਤੇਗ ਖਾਲਸਾ' 'ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤ'

ਆਦਿਕ ਨੇ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ।

ਤੇ

ਪੰਥ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ

ਭਾਈ ਲੱਧਾ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨ

ਪੁਸਤਕਾਂ ਛਾਪਣ ਤੇ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਲੁਹਾਰੀ ਦਵਾਜ਼ਾ ਲਾਹੌਰ

ਨੇ

ਕਰਤਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨੁਸਾਰ 'ਬੰਬੇ ਮਸ਼ੀਨ ਪ੍ਰੈਸ ਲਾਹੌਰ' ਵਿਚ ਦੁਨੀਚੰਦ ਪਿੰਟਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਛਪਵਾਯਾ

੧ ਹਾੜ ਸੰ: ਗੁ: ਨਾ: ੪੪੨

ਦੂਜੀ ਵਾਰ ੧੦੦੦

ਮੁੱਲ III)

B-1567

